

Διανομή
ΓΙΑΚΟΒΛΕΦ

KINONIΟΛΟΓΙΑ

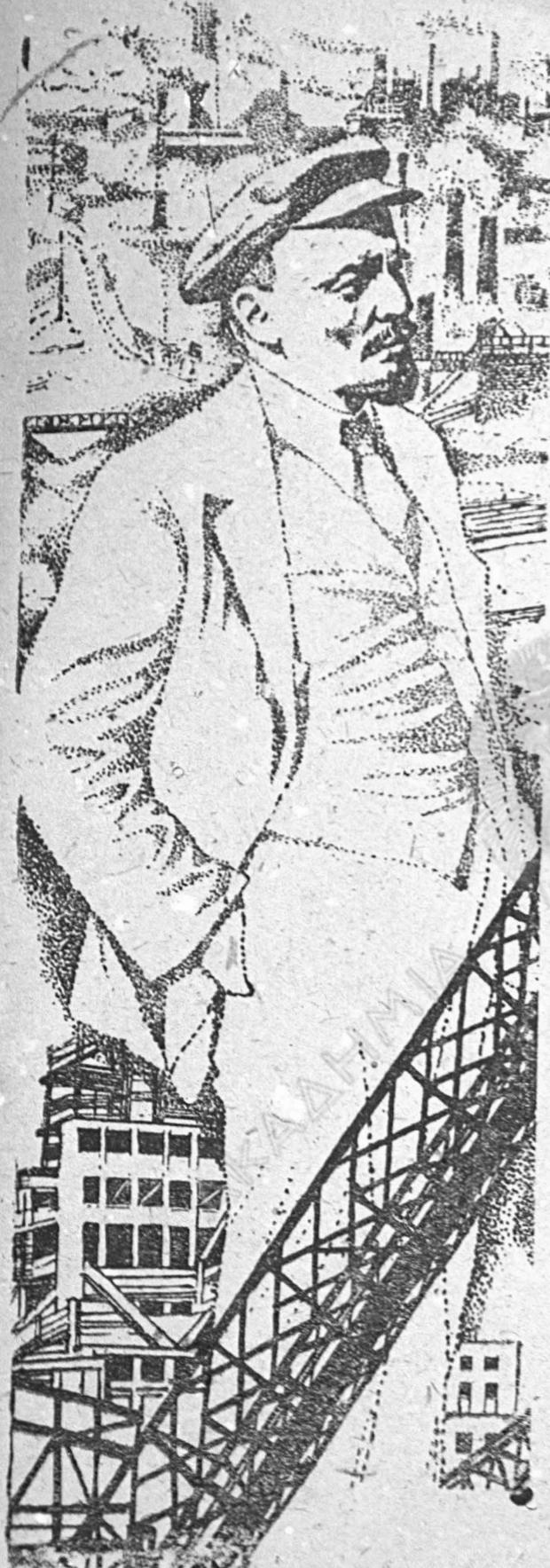

IV

ΧΡ. ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ“ ΡΟΣΤΟΦ-ΝΤΟΝ

1 9 3 2

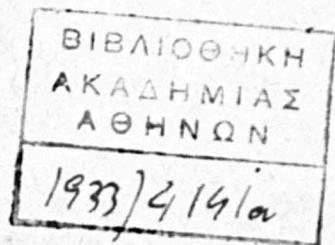
ΓΙΑΚΟΒΛΕΦ.

KINONIOLOGIA

IV Χρόνος διδασκαλίας

Μετάφρασις
Θ. ΓΡΙΓΟΡΙΑΔΗ
και Τ. ΕΦΡΕΜΑΝΤΗ

ЯКОВЛЕВ

ОБЩЕСТВОВЕДЕНИЕ

IV год обучения

Перевод
Ф. ГРИГОРИАДИ
и Т. ЕФРЕМАНТИ

ИЗДАТЕЛЬСТВО „КОММУНИСТИС“ РОСТОВ-Н/Д 1932г.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΙ ΜΑΘΙΣΙ

Ι εργατική τάξη τις χόρας-μας, στηρίζομενη στα χολχόνικα, χάτο απτιν καθοδίγια: το κομμουνιστικό κόματος των μπολζεβίκων, χτίζει το σοσιαλισμό

επερνικόντας τι λιεζαζμένη αντίστασι των ταχικον εχτρον.

Το χτίσιμο τυ σοσιαλισμο παι πάνο σε αφτιρα σκεδιαζμένο πλάνο.

Το πλάνο, πυ σκιματίστικε για 5 χρόνια το ονομάζουμε πιατιλέτκα.

Τιν πρότι πιατιλέτκα εχτελύμε πριν τις προθεμάτιας, διλαδί όχι σε πέντε, μα σε 4 χρόνια.

Απτο Γενάρι τυ 1933 αρχίζουμε να εχτελεσύμε τι δέφτερι μπολζεβίκικι πιατιλέτκα, πυ θα μας οδιγίσι στο χτίσιμο στι χόρα-μας σοσιαλιστικις κινονίας δίχος τάξες, θα μας οδιγίσι στιν πραγματοπίσι τυ σοσιαλισμο.

Ι πάνο σε σκέδιο διεκσαγογι τυ λαικυ νικοκιρι, πυ μας δίνι τι δινατότιτα να κερδίσυμε μεγάλες νίκες στον αγόνα για το σοσιαλισμο, ίνε δινατι μονάχα στιν ΕΣΣΔ, επιδι μονάχα σε μας τα εργοστάσια κε φάμπρικες με τι πολιπλοκες μιχανές-τις, όλα τα μεταλία, ι γι, ι σιδερόδρομι, τα βαπόρια, ι γιγάντιι ιλεγτροσταθμι — όλα αφτα ανίκυν όχι σε κεχοριστα πρόσοπα, μα σε ένα νικοκίρι.

Αφτος ο νικοκίρις ίνε το σοβετικο χράτος.

Το να βαιθίσυμε το σοβετικο χράτος, νάμαστε ενεργιτικι σιμέτοχι τυ σοσιαλιστικι χτίσιματος, να κοπιάσυμε, να εργαστύμε, να αγονιστύμε για το σοσιαλισμο — αφτο ίνε έργο μεγάλις αντριοσίνις κε τιμις τυ κάθε εργαζόμενο, καθος κε τυ κάθε μαθιτι τις χόρα-μας.

Μα για νάγε κανένας πιο επιδέκιος χτίστις τυ σοσιαλισμο, δε φτάνι μονάχα ι θέλισι. Πρέπι να οπλίσυμε τον εαφτό-μας με γνόσες

Αφτο το βιβλίο δάζι πρόβλιμά-τυ να δόξι στα πεδια τις απαρέτιτες γνόσες για τις τρόπους τυ σοσιαλιστικι χτίσιματος.

Αφτο το βιβλίο πρέπι να γινι επεκεργασία πολι προσεχτικα κι αφτο θα πι πος όχι στα λόγια μα στα έργα δίχνυμε τι ένθερμι θέλισι-μας να χτίσυμε το σοσιαλισμο.

Καθεαφτυ χτίστις τυ σοσιαλισμο ίνε μονάχα κίνος, πυ σπυδάζοντας δυλέβι πε δυλέβοντας σπυδάζι.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΛΑΝΟ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΥ ΧΤΙΣΙΜΑΤΟΣ

ΣΤΙΝ ΕΣΣΔ ΟΛΟ ΤΟ ΝΙΚΟΚΙΡΙΟ ΔΙΕΚΣΑΓΕΤΕ ΜΕ ΠΛΑΝΟ

Μονάχα στι χόρα-μας ι γι, ι φάμπρικες, τα εργοστάσια, ι σιδερόδρομι, ι ιλεγτροσταθμι ανίκυν όχι σε κεχοριστους νικοκιρέους, αλα στο σοβετικο χράτος.

Γιαφτο μονάχα στι δικί-μας χόρα μπορι το νικοκιρι να διεκσάγετε πάνο σε πλάνο. Γιαφτο μονάχα στι χόρα-μας ίνε δινατι ι ενιέα διέφθισι αφτο το νικοκιρι.

Μα τι σιμένι να διεφθίνετε όλο το λαικο νικοκιρι;

Αφτο σιμένι πος πρέπι να ιπολογιστυν όλα τα εβριχόμενα στι χόρα-μας πλύτι, διλαδί ι φάμπρικες, τα εργοστάσια, ι μιχανες, το νέφτι, πυ ποταμι ίνε πλοτι, ι δίναμι των καταραχτον, πυ μπορου να κινίσυν τις τεράστιες τυρπίνες των ιλεγτροσταθμον. Αφτο

σιμένι, πρέπει να ιπολογιστεί ο αριθμός των εργατών κι όλυ το κατάλιλο για εργασίες πλιθίζουμε, πω μπορεί ενεργά να πέρνη μέρος στο χτίζιμο της σοσιαλιζμού, να ιπολογιστεί, πόσο περιμένει, παπύτσια, ρύχα, κατικίες κ.τ.λ. χριάζετε αφτος ο πλιθίζμος.

Το να διεφύγετε το νικοκιρίο της χόρας-μας σιμένι — πρέπει να ιπολογιστούν όλες οι εβριξόμενες δινατό ίτες και με βάση αφτον των ιπολογιζόμενων να σχιματιστεί πλάνο της ανάπτυξης της νικοκιρίου-μας και να καθοδίγηται ο εχτέλεις αφτον των πλάνων.

Ετσι και κάνουμε. Διεισάγομε το νικοκιρίο-μας πάνω σε αρχιτέρα επεκσεργαζόμενο πλάνο.

ΤΟ ΓΟΣΠΛΑΝ

Πιό; καταγίνετε με το σχιματίζομενο πλάνο για ανάπτυξη της λαϊκης νικοκιρίου στην ΕΣΣΔ;

Μ' αφτο καταγίνετε το Γοσπλαν.

Το Γοσπλαν είναι κεντρικό όργανο, που βάζει το πλάνο όλης της νικοκιρίου-μας. Το Γοσπλαν βρίσκεται στη Μόσχα.

Ενέργο σιμετοχή στο σχιματίζομενο πλάνο πέρνηνται εργάτες και κολχόδινοι. Αφτο είσιται προκαταρχικά τα πλάνα για ανάπτυξη της λαϊκης νικοκιρίου, δίνονται της παρατίρεσης-των. Λογοχάρι είχαν τιχένι έτσι, πω στο ένα στο άλλο ραγιόνι και κολχόδινοι προτίνουν να επαρτί περισσότερο από κάνο πω προτίνι το πλάνο, επιδι αφτο καλίτερα κάτερον της σιθίκες και της δινατότητες της ραγιονιών-των. Γιαφτο το πλάνο της ανάπτυξης της λαϊκης νικοκιρίου μονάχα τότε επιχειρούντε, όταν πια είσιτιθηκε απτος πλατιες μάζες των εργαζομένων. Ι εργαζόμενοι ενδιαφέροντε για την επεκσεργασία των πλάνων, επιδι αφτο ίνε ενέργη χτίστες της σοσιαλιζμού.

ΤΟ ΠΚΚ (ΜΠ) ΚΑΘΟΔΙΓΙ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΧΤΙΣΙΜΟ

Το σοσιαλιστικό χτίζιμο στη χόρα-μας γίνεται κάτο απτον καθοδίγησι του κομμουνιστικού κόμπατος. Οταν σχιματίζονται τέτια πλάνα, όπος ε πιατιλέτκα, τα ανότερα όργανα της σοσιετικης εκευξιας, και μέσα σ' αφτο και το Γοσπλαν, καθοδίγυνται απτος οδιγίες του κόμπατος.

Ι 17-ι Πανευοποιητικού κονφερέντσια του ΠΚΚ (μπ) επιστρέψανται είσιτισ τα βασικα προβλήματα της δέφτερης πιατιλέτκας. Ι κονφερέντσια καθόρισε, τι, πως και πιες διάστασες πρέπει να εχτελεστη στη δέφτερη πιατιλέτκα. Και μονάχα με βάση της οδιγίες του κόμπατος, το Γοσπλαν προσελκίζει στη δυλια της πλατιες μάζες των εργαζομένων και επεκσεργάζεται όλες της λεπτομέρειες των πλάνων της δέφτερης πιατιλέτκας.

ΠΟΣ ΝΙΚΟΚΙΡΕΒΟΝΤΕ Ι ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ

Στης καπιταλιστικες χόρες ε φάμπτικες, τα εργοστάσια, ε σιδερόδρομοι, ε γι — εχε πέρα όλα αφτο βρίσκονται στα χέρια κεχοριστον νικοκιρέον — μιας φύχτας καπιταλιστον, και παρέσσικον.

Ο καθένις απ' αφτος της καπιταλιστες και παμέσικυς φροντίζει μονάχα για τον εαφό-το, για το ατομικο κέρδος-το και διεκσάγει το ατομικο νικοκιρίο του σε αδιάκοπο αγόνα (αναγονιζομενο) με της άλις επιχειριματίες. Και το επιδεινώτερο ίνε ότι δυλέβι : πλιονο-πιερφία, ενο τα έσοδα τα πέρνη μια φύχτα παράσιτα. Γιαφτο στης καπιταλιστικες χόρες ίνε αδίνατο : πάνο σε πλάνο διεκσαγογη της λαϊκης νικοκιρίου. Εκι όλο το νικοκιρίο διεκσάγεται δίχος πλάνο.

Το δίχος πλάνο νικοκιρίο των καπιταλιστικον χυρον σινοδέβεται με αναπόφερχτες κρίσες και κεχαρβάλομα, και όλο το βάρος των κρίσεον βαρένι της όμις των εργαζομένων και πριν απ' όλα την εργατικη τάξη.

Σίμερα όλες ε μεγάλες καπιταλιστικες χόρες ανκαλιάστικαν απο σχλιρότας : κρίση. Το δίχος πλάνο νικοκιρίο των καπιταλιστον τρίζει σιθέμελα. Αδιάκοπα περισέβι : αεργία, αδιάκοπα φτοχέννυν : πλατιες εργαζόμενες μάζες και αφτο προκαλει τι φτόχια των πλατιον εργαζομένων μαζον, προκαλει την όχεινται της αγόνα ανάμεσα στους εργάτες και της καπιταλιστες. Μεγαλόνι : επαναστατικη κίνησι.

Ερδισες

1. Γιατί σε μας ίνε δινατο κε στις καπιταλι;τικες χόρες ίνε αδίνατο το με πλα-
νο νικοκιριο;
2. Πω φέρνε το δίχος πλάνο καπιταλι;τικο νικοκιριο;

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΖΜΟΣ Ο ΙΔΙΟΣ ΓΕΝΑ ΤΥΣ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ-ΤΥ

Ιστερα απο οριμένα διαστίματα κερο (ος το 1914 κάθε 10 χρόνια περίπου) στις καπιταλι;τικες χόρες έρχετε στιγμι, πω δεν ιπάρχι κανένας στον οπίο να πυλίσουν τα εμπορέματα πω βγάλανε στις φάμπρικες κε τα εργοστάσια. Κι αφτο γίνετε, όχι γιατί τα εμπορέματα ίνε περιτα, ότι κανένας δεν τα χριάζετε. Απεναντίας: ιπάρχυν πολι πινα-
ζμένι, πω χριάζοντε πισομι, ιπάρχυν πολι κειπόλιτι πω χριάζοντε παπύται, ιπάρχυν πο-
λι άνθροπι πω δεν έχουν ρύχα, σαπύνι, πετρέλεο, διλαδι τα πιο απαρέτιτα. Τον ίδιο κε-
ρο δινα παπύται, πισομι, ρύχα σαπύνια, κίντε στις αποδίκες κε δε βρίσκουν αγοραστες.

Μα τι γίνοντε ι αγοραστες;

Το ζίτιμα ίνε πω όλι αφτι ι πιναζμένι, ι γιμνι, ι κειπόλιτι δεν έχουν χρίματα, να πλερόσουν για τα εμπορέματα, πω τόζο πολι χριάζοντε. Ι καπιταλι;τες κε ι παμέζικι εποφελώντε τον χόπο-τυς, τυς εκμεταλέβοντε κε πλερόνυν μιδαμινα πράματα. Κ' έτσι ι πλιονοπειφία το πλιθι;ζμυ, ι εργαζόμενι ολοένα κε πιο πολι φτοχένυν κε χάνυν τι δι-
νατότιτα να αγοράζουν το πιο απαρέτιτο κε στο νικοκιριο τον καπιταλι;τον επέρχετε κρί;.

Το βάρος τον κρί;εον πρότα απόλα βαρένι στις όμυς τις εργατικις τάξις. Ι κα-
τάστασι τον εργαζομένον μαζον, πω κ'έται ίνε βαρια, χιροτερέδη ολοένα κε πιο πολι.
Στις γραμες το προλεταριάτυ ολοένα διναμόνι ι: ιδέα ότι πρέπι να καταστραφι το καπι-
ταλι;τικο σίτιμα πω ίνε βαζιζμένο στον εκβιαζμο κε τιν εκμετάλεπτι.

Ι προτοπόρι, ι πιο εινιδι;ι, ι πιο σταθερι μερίδα το προλεταριάτυ ενόντε στο κα-
ριμονι;τικο κόμα. Ενόνοντε για να οδιγίσουν όλι τιν εργατικι τάξι, όλυς τυς εργαζόμενυς
στον αγόνα για το νκρέμιζμα το καπιταλι;ζμυ κε τιν ενκαθιδρι; νέας σοσιαλι;τικις κινονίας.

Κέται θλέπομε, πος το καπιταλι;τικο σίτιμα αναπόφεψχτα οδιγι; σε κρί;ες. Ι κρί;ες
αναπόφεψχτα οδιγυν ιτιν όκινει το αγόνα ανάμε;α στις εργάτες κε τυς καπιταλι;τες.

Ι εργάτες ολοένα κε πιο πολι σινεστάνοντε, πος τα σιφέροντά-τυς ίνε κινα. Αφτο
τυς σιεπιρόνι, ανιπέ;όνι τιν τακικι σινεστι;ι-τυς, κε ι αφχανομένι σιμπίκνοι τον εργα-
τον περιεέδη τι διναμί-τυς, περιεέδη τιν ιεχι το προλεταριάτυ! Οζο περιεέδη στις καπι-
ταλι;τικες χόρες ο αριθμος τον εργοστασιον κε φάμπρικον, τόζο περιεέδη ο αριθμος τον
εργατον, αφχανει ο στρατος τον αδιάλαχτον εχτρον το καπιταλι;ζμυ.

Κε απο δο δινένι το σιμπέραζμα: ο καπιταλι;ζμος ο ίδιος γενα κε αδιάκοπα πει-
σέδη το στρατο τον εχτρόν-τυ. Ο καπιταλι;ζμος μόνος-τυ σχάδι τον τάφο-τυ, διμιωργόν-
τας τι στρατια το νεκροθαφτόν τυ.

Δεν ίνε κε δε μπορι νάνε αμφιβολία, ότι γρί;gora ίτε αργα ι εργάτες κάτο απτιν
καθοδί;γι; το Κομμονι;τικο Ιντερνατζιοναλ θα νκρεμίζουν το καπιταλι;τικο σίτιμα σόλες τις
χόρες κε θα ενκαθιδρίζουν, όπος κε σε μας, τι σοβετικι εχεσιά.

ΣΕ ΜΑΣ ΑΦΚΣΙΙ ΣΕ ΚΙΝΥΣ ΚΑΤΑΠΤΟΣΙ

Εμις έχουμε τεράστιες επιτιχίες το σοσιαλι;τικο χτιζίματος. Δογοχάρι εμις κέρευμε
για τις λαμπρες νίκες στιν εκσόρικι κε επεχεργασια μετάλον. Σίφονα με το πλάνο που
πρόβλεπτε ι πιατιλέτκα τελιόνι το χτιζιμο το μεγαλίτερο στον χόζμο εργοστάσιυ το Μα-
ζιντογόρσκι, πω τα πρότα καμινεφτίρια-τυ δυλέβιν πια.

Με τ.ν ίδια επιτιχία γίνετε το χτιζιμο ολάκερις σιρας άλον μεγάλον εργοστασιον,
λεχτρο;ταθμον, οριχιον, σοβχοζιον, Μ.Τ.Σ, κολχοζιον κ.τ.λ.

Παράλια μ' αφτο ολοένα κε πιο πολι εμβαθίνετε ι κρί;ι στο εκσοτερικο, πω οδη
τις καπιταλι;τικες χόρες σε πλέρια κατάπτοσι το νικοκιριο-τυς.

Τον χερο που σε μας, μονάχα στο 1932 θα δυλέπουν νέα 24 καμινεφτίρια, επειδή Γερμανία στο ραγιόν το Ρωρ από τα 155 καμινεφτίρια δύλεβαν το μάρτι του 1932 μονάχα 48. Στην Αμερική ήσαν 302 καμινεφτίρια. Ι κρίσι έκανε να ζείσουν 246 καμινεφτίρια. Νά μερικά δεδομένα για κάπια βασικά κλαδιά της βιομηχανίας. Απότομο λιγότερα γίνεται στα διο αποφασιστικά κλαδιά: στο μαντέμι και στο ατσάλι.

ΜΑΝΤΕΜΙ

Όνομασία το χορού	Μέσο μινιάτικο λιόσιμο μαντεμιού σε εκατομ. τόνυς.	
	1928	Μάρτις του 1932
ΕΣΣΔ	0,28	0,48
ΕΠΒΑ	3,17	0,98
Γερμανία	0,98	0,31
Γαλία	0,83	0,37
Ανγλία	0,56	0,34

Ι Ενομ. Πολιτίσεις, ι Γαλία, ι Γερμανία και ι Ανγλία λιγότερεπειν το λιόσιμο τη μαντεμιού 3 φορες, ενοι ΕΣΣΔ περίεπει το λιόσιμο τη μαντεμιού 2 φορες.

ΑΤΣΑΛΙ

Όνομασία το χορού	Μέσο μινιάτικο λιόσιμο ατσαλιού σε εκατομ. τόνυς	
	1928	Μάρτις 1932
ΕΣΣΔ	0,35	0,49
ΕΠΒΑ	4,22	1,43
Γερμανία	1,21	0,44
Ανγλία	0,79	0,47
Γαλία	0,72	0,46
Πολονία	0,12	0,04

Κε δο θέλεπομε, πος μονάχα στην ΕΣΣΔ περίεπει η παραγογή της ατσαλιού. Στης άλλες χόρες λιγότερεπει πολι.

Τέτια κατάπτοσι τη νικοχιριού ίνε δινατι μονάχα σε καπιταλιστικες χόρες όπου η γη, φάμπτηρικες, τα εργοστάσια ανίκου όχι σ' όλο το κράτος, μα σε κεχοριστικα καπιταλιστες. Σε μας τέτια φενόμενα ίνε αδινατα. Σε μας αδιάκοπα αφχένει τη νικοχιριού.

Ι ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑ

Τόρα ίνε δίξολο να φανταστι κανένας άνθρωπο, που να μην κέρι τί ίνε πιατιλέτκα.

Απτον Οχτόβρι τη 1928 αρχίσαιμε να εχτελύμε την πιατιλέτκα. Μα στα 1929 πια γένικε γνοστο, πος κάτο απτιν καθοδίγισι τη κομμυνιστικο χόματος, η εργάτες, η μπατράκι, η φτοχι λε μεσέι, ενθυσιασμένη με το σοσιαλιστικο χτίσιμο, θα εχτελέσουν την πιατιλέτκα όχι σε πέντε, μα σε τέσερα χρόνια. Γιαφτο έτσι κε τονομάσανε „η πιατιλέτκα σε 4 χρόνια“.

Ο κόμιος δε γνόρισε ακόμα τέτιο πλάνο, όπος την πιατιλέτκα-μας. Κε εκσον την ΕΣΣΔ, δεν μπορύσαν να ιπάρχουν πυθενα αλι τέτια πλάνα! Ινε γνοστο πος σε καπιταλιστικες χόρες δε μπορι να γίνει νικοχιριο με πλάνο

I πιατιλέτκα δεν ίνε μονάχα πλάνο πυ χωθορίζει πόσα γέα εργοστάσια, φάμπρικες, ειδερόδρομι, σοβχόζια, κολχόζια κε ΜΤΣ πρέπει να φιαστυν ζε οριζόμενο διάστιμα χερού. I πιατιλέτκα ίνε πλάνο ριζικής ανασιυχρότιςις όλου του λαικου νικοκιριύ-μας με νέο σοσιαλιστικο τρόπο. I πιατιλέτκα ίνε πλάνο τη χτισίματος του σοσιαλίζμου στι χόρα-μας.

Φιάνοντας γιγάντιως σταθμούς, ιλεχτροσταθμούς πυ ίνε απτος μεγαλίτερος στον κόζμο, σοβχόζια, κολχόζια, ειδερόδρομος κ.τ.λ., βάζουμε μπροστά-μας το πρόβλημα να φιάσυμε όλα αφτα με βάσι τις τελεφτέες πρόσδετες τις επιεικής κε τεχνικής. „Να φτάσυμε κε να κεπεράσυμε τεχνικο-ικονομικα τις προχοριμένες καπιταλιστικες χόρες“ ίνε ένα απτα σπυδεότερα σιθίμιτα τις πιατιλέτκας.

I πιατιλέτκα άσι: για πρόβλημά-τις να απελεφτερόσι τιν ΕΣΣΔ απτιν καπιταλιστικι εκσάρτιςι. Ολα να παραχτυν απο σοβετικες πρότεις ίλες κε με σοβετικες μιχανες.

Ενα απτα κιριότερα προβλήματα τις πιατιλέτκας ίνε : κολεχτιβοπίζι κε στι βασι αφτις το λιχβιτάριζμα τις κυλακιας σαν τάκσι. Εφαρμόζοντας τιν κολεχτιβοπίζι στο αγροτικο νικοκιριο, λιχβιτάριζοντας τον κυλάκο σαν τάκσι, κεριζόνυμε σίριζα τις καπιταλιστικες φόρμες το νικοκιριο στο χοριο κε το βγάζουμε στο δρόμο τις σοσιαλιστικις ανάπτικης.

Να κάνυμε τι χόρα πέρα-πέρα ενγράματι, να μπάσυμε τι γενικι ιπογρεοτικι εκμάθιςι, να ανεβάσυμε πειλα το μορφοτικο επιπέδο τυ εργαζόμενο πλιθίζμυ, να καλιτερέπευμε τις ίλικες κε βιοτικες σιθίκες τον εργαζομένον, να διναμόσυμε τιν αμιντικι ικανότιτα τις χόρας — όλα αφτα ίνε σπυδεότατα προβλήματα τις πιατιλέτκας.

K' αφτο, βέβεα δεν ίνε δλο. Παρακάτο θα πύμε ακόμα για τα αθρίζματα τον πρότον τριον χρόνον τις „πιατιλέτκας σε 4 χρόνια“ μα στιν όρα θα ιπενθιμίσυμε, πος το πεντάχρονο πλάνο ίνε μεγαλιόδικο πλάνο ανασιυχρότιςις όλις τις χόρας-μας, ίνε πλάνο χτισίματος τι σοσιαλίζμυ στιν ΕΣΣΔ.

Εχίνο πυ ίνε ακόμα ακινοιμίτο στιν πιατιλέτκα, ίνε τα τέμπα-τις. Οταν σκιματιστικη το πλάνο τις πρότις πιατιλέτκας, : σπυδεότερι σπυδαζμένι το εκσοτερικο μας κοροϊδεβαν. Τέτιο πλάνο — λέγανε — μπορι να εχτελεστι, μα όχι σε πέντε, αλα σε πενίντα χρόνια.

Ετσι σιζιτύσαν, γιατι όλι-τις τι ζοι ζύσαν κε δύλεβαν στο καπιταλιστικο, δίχος πλάνο νικοκιριο, κε το καπιταλιστικο νικοκιριο, όπου οκείνοντε ολοένα : αντίφασες κε ο ταχικος αγόνας ανάμεσα στιν εργατικι τάκσι κε τιν μπυρζυαζία, όπου βασιλέβι αδιάκοπος αγόνας ανάμεσα στος κεχοριστος επιχιριματίες, όπου περιοδικα κεσεπυν χρίσεις, δεν μπορι να αναπτιχτι δπος το δικό μας το σοσιαλιστικο νικοκιριο: Νορίτερα απόλα αναπτίχνονταν το νικοκιριο στιν Αμερικι, μα κε Αμερικι πολι έμινε πίσο απτιν ΕΣΣΔ στι γριγοράδα τις ανάπτικης-τις. Εμις, βέβεα, μνίζκυμε ακόμα πίσο απτιν Αμερικι στιν τεχνικι, μα επιδι χάρις στο πλανοτεριαζμένο νικοκιριο αναπτιχνόματε γριγορότερα, όι μονάχα θα φτάσυμε τιν Αμερικι, μα κε θα τιν κεπεράσυμε τεχνικο-ικονομικα. Σε μερικα κλαδια το νικοκιριο φτάσαμε πια κε κεπεράσαμε κάμποσες μεγάλες καπιταλιστικες χόρες.

Ερότισες

|| Τι ίνε : πιατιλέτκα;

ΤΑ ΤΕΜΠΑ-ΜΑΣ

Εμις φιάσαμε τα βασικα σινεργία τυ τραχτορεργοστασίου τυ Σταλινγρατ τέσερις φορες γριγορότερα, απότι φιάνουν παρόμια σινεργία στιν Αμερικι. Ακόμα κ' ι ίδιι : αμερικανι ινζινέρι το παραδέχτικαν.

I εργάτες-μας φιάνοντας τιν πλοτίνα στο Δινίπερο για το μεγάλο ιλεχτροσταθμο Διεπρόφρσι κατόρθωσαν τέτια επιτιχία, πυ σε διάστιμα ενος μινος βάλανε 57 χιλιάδες κιβικα μέτρα μπετόνι.

Καμια χόρα δεν κέρι τέτια γριγοράδα στι δύλια.

Στο εκσοτερικο : εργάτες δυλέβουν για το νικοκιριο.

Σε μας οι εργάτες και οι χολχόνικοι οι ίδιοι ήνε νικοχιρέι τις χόρας-τους και δυλέθυν για τον εαρτό-τους.

Αφτο ήνε μια απτις κιριότερες επίσης τον ιπτιλον τέμπον της σοσιαλιστικού-μας χτιζόματος.

Ι ζούρι, ένθερμη επιθυμία να χτιστή ο σοσιαλισμός γενα τι σινιδετι, τι σοσιαλιστική σχέση προς τον κόπο.

Ο σοσιαλιστική σχέση στον κόπο κάνει τις εργάτες και χολχόνικος να σκιματίσουν και να προβάλουν απαντιτικά πλάνα, να κιρίχουν σοσιαλιστική άμιλα και μαχιτικότιτα.

Αν σ' αφτο προσθέσουμε, πως σ' εμας δεν ιπάρχει αγόνας (εχτρικος σιναγονιζμος) ανά μεσα σε κεχοριστες επιχειρίσες, μα απεναντίας, όλι ο εργαζόμενη δοιθυν ο ένας τον άλο και δυλέθυν σίφονα με ενιέο γενικο πλάνο, θα γίνει καταλιπτο, απο που γενιέντε σε μας τέτια ανίχνευτα τέμπα δυλιας.

Ερότισες:

- || 1. Γιατί τα τέμπα του χτιζόματος στην ΕΣΣΔ ήνε σε αιματικο βαθμο ανότιρα απτα τέμπα του χτιζόματος στις καπιταλιστικες χόρες;
- || 2. Πώς σιμασία έχουν για μας τα τέμπα του χτιζόματος;

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑΣ

Ο Β. Ι. Λένιν πρότος έβαλε το ζίτιμα, πως πρέπει να δυλέπεσυμε με πλάνο.

Το πρότο μεγάλο σοσιαλιστικο πλάνο σκιματίστηκε σίφονα με εντολι το Βλαδίμιρ Ιλιτς και κάτο απτιν καθοδίγισε-τυ, ακόμα στα 1920.

Κι αφτο ίταν το πλάνο τις κρατικις επιτροπις για τιν ιλεχτροπιτι τις Ροσιας (σιντομεθμένα — πλάνο ΓΟΕΔΡΟ).

Στο όγδοο σινέδριο το σοβετιον ο ίδιος ο Λένιν ιειγίθικε αφτο το πλάνο. Το πλάνο σκεδίαζε το χτιζόματο 150 ιλεχτρικον σταθμον με διναμικότιτα ενάμισι εκατομμίρια κιλοβατ.

Το πλάνο πρόβλεπε το χτιζόματο το Βολχοβετρόι, το Δνεπροστρόι, το ιλεχτροσταθμο Νιζεγορότσκι καθος και τιν ιλεχτροπιτι το σιδερόδρομον.

Μιλόντας για το απαρέτιτο να σκιματιστι πλάνο για ανασινχρότιτι όλου το λαϊκο νικοχιρι τις χόρας-μας, ο Βλαδίμιρ Ιλιτς λογάριαζε πως βάσι αφτο το πλάνο πρέπεινα μπει

1. ο νέα τοποθέτησι της βιομιχανίας (κατα ραγιδνια). Αφού σιμένι, πως πρέπει να φιάσουμε τα γιγάντια εργοστάσια-μας όχι όπου τίχι, μα αφού πάρουμε ιπόπει ένα σορό ειθίκες κε το σινδιάζουμε με κίνες. Ετού κε κάνουμε. Διμιωρύμε, λογοχάρι, το Γραλο-Κυνέτσκι κομπινάτο. Τί σιμένι αφού; Αφού σιμένι, πως χτίζομε ολάκερι σίρια εργοστάσια στο μέρος, όπου βγένι κάρβυνο κε μέταλο. Στις δέρτερι πιατιλέτκα θα χτίζουμε τα ιφαντυργικα εργοστάσια-μας εκεί όπου φιτρόνι πολι βαμπάκι — στο Τυρκμενισταν.

Πώς όμος νικοκιρέβονταν πριν, στον κερο τηςάρι; Το βαμπάκι φίτρονε στο Τυρκμενισταν, ενοι ιφαντυργικες φάμπρικες φιάνονταν στο Ιβάνο-Βιζνεσενζ, κοντά στι Μόσχα. Κε χριάζονταν να χυβαλίθι το βαμπάκι στις φάμπρικες απο μεγάλι απάσταζι. Αφού στίχιζε ακρίβα, δεν ήταν καθόλου κατάλιο, κε το κάκι επιφορτιζονταν το τράνςπορτ, πω χέται ήταν πολι άσκιμα αναπτυγμένο.

2.1 σινκέντροσι της βιομιχανίας. Σινκεντρόνυμε σιμένι — μαζέδιμε σ'ένα μέρος. Να σινκεντρόσουμε τις βιομιχανία σιμένι — να μι σκορπίσουμε τις φάμπρικες κε τα εργοστάσια σε διάφορες γονίες της ΕΣΣΔ δίχις κανένα πλάνο κε σίστιμα. Κι αφού σιμένι ακόμα, πως πρέπει να ενόσυμε μια σίρια εργοστάσια, πω ο δυλιά-τυς μπορι να βγιθίζει τ'όνα τάλο.

Ας πάρουμε για παράδιγμα το Δνεπροστρόι. Τι βλέπομε εδο;

Πρότα-πρότα ασινίθιστις διναμικότιτας ιλεχτροσταθμο, πω θα δόσι ιλεχτρικο ρέμιας σε ολάκερι σίρια εργοστάσια πω φιάνοντε εδο. 1 εκατομήριο 35 χιλιάδες τόνυς μαντέμι θα δόσι το νέο μεταλυργικο εργοστάσιο. Εκατοντάδες χιλιάδες τόνυς ιδιέτερα ατάλια θα δόσι το νέο εργοστάσιο — το Δνεπροσταλ. Εκατοντάδες χιλιάδες τόνυς κράματος σίδερου με μανκανέζα θα δόσι το νέο εργοστάσιο — Δνεπροσπλαζ. 15 χιλιάδες τόνυς αλιωμίνιο θα δόσι το νέο, μεγαλίτερο στιν ΕΣΣΔ εργοστάσιο αλιωμίνιο. 2 εκατομήρια 400 χιλιάδες βαρέλια τζεμέντο θα δόσι το νέο τζεμέντο-εργοστάσιο. Εκατοντάδες χιλιάδες τόνυς λιπαζμάτον θα δόσι το νέο εργοστάσιο χιμικον λιπαζμάτον.

Εδο τα απορίματα ενος εργοστασίου χρισιμέψυν σαν πρότο ιλικο για άλο εργοστάσιο.

Ακρίβος για το χτίζιμο τέτιον δινατον κομπινάτον μιλύσε ο Βλαδίμιρ Ιλιτς.

3. Ι εκεασφάλισι της ανεκεαρτισίας της Σοβετικις Ροσίας απτι Δίσι στιν περιοχε τον πρότον ιλον.

Εδο ο Βλαδίμιρ Ιλιτς ορθα-κοφτα έβαζε το ζίτιμα, πως το πλάνο τυ σοσιαλιστικυ χτισιματος πρέπει να βάλι εκοπό-τυ τιν ανάπτικι: δικύ μας εοβετικυ πρότυ ιλικυ. Κε βαμπακιν για τι μανιφατύρα, κε καυτζυκ για τα προιόντα ρεζίνας — μάλι λόγια πρέπει νάχυμε δικά-μας πρότα ιλικα για να μι εκεχριτιμάτε απτυ: καπιταλιστε; τυ εκεστερικυ.

Αφτι τιν εντολι το Ιλιτς, τιν εφαρμόζυμε σταθρα στι ζοι.

4. Ι ιλεχτροποιίσι κε ο χρισιμοποιίσι τον αποριμάτον της κάπειμις ίλις Ο Βλαδίμιρ Ιλιτς λογάριαζε πως δίχιος φαρδια χρισιμοποιίσι τις ιλεχτρικις ενέργιας στι βιομιχανία κε στο αγροτικο νικοκιριο τίποτε δε θα κατορθόζυμε κε κομυνίζο δε θα χτίσυμε. Τυ κάκι δεν έλεγε πως κομυνίζος ίνε εοβετικι εκευσία σιν ιλεχτροποιίσι.

Ιδιέτερα ο Βλαδίμιρ Ιλιτς ιπόδιγνε πως ίνε απαρέτιτο να χρισιμοποιήι για τις ιλεχτροσταθμυς όχι μονάχα το κάρβυνο, το νερο, τόρφα, το νεφτι κε τα κείλα μα κε τα απορίματα το κάπειμι ιλικυ, λογοχάρι το εστιπ.

Κι αφτι τιν ιπόδικι το Λένιν εφαρμόζυμε στι ζοι.

5. Ι διναμες την υρον σε βοιδια της γεοργιας. Αφού σιμένι πως πρέπει να αρδεψυν με κανάλια : τεράστιε: άνιδρες έχτασες. Κι αφτο το εφαρμόζυμε στι ζοι. Φιάσαμε το Διγόρσκι κανάλι. Στις όχτια το Δνίπερο απλόθικαν σε εκατοντάδες χιλιόμετρα ιλιοχαμένες στέπες, όπου δεν έχι νερο, δεν έχι ζοι. Κ' εδο θα φέρουν νερο με κανάλια.

Απο κίνο πι ιπαμε φένετε, πως αν κε το πεντάχρονο πλάνο σχιματίστικε ίστερα απτο θάνατο το Βλαδίμιρ Ιλιτς, μα βάζι αφτο το πλάνο βάλανε ιπόδικές-τυ.

Κ' εται ο Βλαδίμιρ Ιλιτς ίνε ο πατέρας της πιατιλέτκας.

ΓΙΑ ΤΥΣ ΒΡΕΤΙΤΕΛΥΣ

Ι χόρα μας δυλέβι υτάρνικα. Ι εργάτες κει κολχόζικι κέρυν πος δυλένιν όχι για ιδιότι-νικοκίρι, κει γιαφτο πάντα φροντίζουν να κεπεράζουν τα πλάνα.

Ι βρετίτελι, πο δυλέβανε ένα κέρο στο Γοσπλαν, με σκοπο λιγότεραν τα πλάνα: εκι όπο μπορύζε να δηι ένας τόνος κάρδυνο ίτε νέφτι, αφτι σκεδίαζαν μονάχα ένα πέμτο το τόνο. Μα i εργάτες κει κολχόζικι προβάλλανε απαντιτικα πλάνα κει χάρις c' αφτο i βρετίτελι δε μπόρεσαν να διασπάσουν τιν πιατιλέτκα-μας, αν κε φέρανε μεγάλι βλάβι.

ΓΙΑ ΤΥΣ ΟΠΟΡΤΥΝΙΣΤΕΣ

Ι δεκςii οπορτυνιστες επίσις φοδύντε τα μεγάλα πλάνα-μας. Ινε „λιγόπιστι.. Δεν πιστένιν, πος μπορύμε με τις ειμιομένι γριγοράδα να φιάζυμε τα εργοστάσια, τις φαμπρικες τυς ιλεχτροσταθμυς τα σοβχοζια, τα κολχόζια x. t. λ. δεν πιστένιν πος μπορύμε τόσα πολα κε έτσι γρίγορα να φιάζυμε όλα πο μας χριάζυντε. Αφτι δεν πιστένιν ετι δίναμι τις εργατικις τάχις, πο κάτο απτιν καθοδίγιζε το κομυνιστικύ-τις κόματος οδιγι όλυς τυς εργαζόμενυς τις πόλις κε το χοριν στο χτίσιμο το σοσιαλιζμυ.

Ι „αριστερι“ δεν πιστένιν πος μπορι να χτιστι ο σοσιαλιζμος σε μια μόνο χόρα κε κε δεν πιστένιν πος i εργατικι τάχις μπορι να καθοδίγιζε τιν εργαζόμενι αγροτικ κε να καθοδίγιζε τι σος ανασινχρότικι το χορι.

Βγένοντας αντίκρι ετι βασικι γραμι το κόματος στο χτίσιμο το σοσιαλιζμυ, ενάντια στα ιπσιλα τέμπτα ενάντια σε κίον, πος πρέπι προτα απ' όλα να αναπτιχτι i βαρια βιομηχανια, i οπορτυνιστες δίχνυν μ' αφτο πος ινε κατεφθιαν βοιθι κε αγέντι τυ πιο λισιαζμένυ εχτρύ-μας — το κυλάκυ.

Ι επιτιχιες τον πρότον διο χρόνον όχι στα λόγια, μα στα έργα κατατσακίζανε όλα τα επιχιρίματα τον οπορτυνιστον κε δίχανε στυς εργαζόμενυς πόσο λανθαζμένες ινε i άποπτες-τυς. Ι άποπτες τον οπορτυνιστον δεν έχυν τίποτε το κίνο με κίνα πο δίδαξκε ο Λενιν.

Αλόμος ο ταχικος εχτρος δεν κατατσακίζτικε ακόμα τελιοτικα ετι χόρα-μας. Νιόθοντας τιν αναπόφεψχτι καταστροφή-τυ, τόρα ιπεραςπίζετε πιο λισιαζμένα κε φροντίζεται μας βλάπτι.

Κι αφι i δεκςii ινε κατεφθιαν αγέντι το ταχικυ εχτρυ, ιδιέτερα το κυλάκυ, ο δεκςios κίντινος εκσακολυθι να ινε ετι σιμερινι περίοδο το σοσιαλιστικυ χτιζιματος ο κιριότερος κίντινος.

Ερότισες.

- || 1. Πιι ινε i δεκςii οπορτυνιστες;
- || 2. Γιατι το δεκςio υχλον ινε τόρα ο κιριότερος κίντινος;
- || 3. Γιατι i δεκςii ινε άγεντι το ταχικυ εχτρυ;

ΣΤΟΝ ΚΕΡΟ ΤΟΝ ΤΣΑΡΟΝ Ι ΡΟΣΙΑ ΙΤΑΝ ΧΑΘΙΣΤΕΡΙΜΕΝΙ ΧΟΡΑ.

Ι ΤΣΑΡΙΚΙ ΚΛΙΡΟΝΟΜΙΑ

Ι τσαρικι Ροσια μας άφιε μιδαμινι κλιρονομια. Ι τσαρικι Ροσια ιταν καθιστεριμένη χόρα. Εκσαρτόνταν απτις κέρυν καπιταλιστες το μεγάλον προδεμένον κρατον.

Ι ατμομηχανες, τα αφτοκίνιτα, τα αεροπλάνα, τα τράχτορα, κάθε ίδιος αγροτικες μιχανες, i μπάνκι, το βαμπάκι, το λάστιχο, τα λιπάζματα για τα χοράφια, i μπογ.ες, ε ιλεχτρικες λαμπτες, τα μοτόρια, ακόμα κε τα σπίρτα — όλα αφτι τις περισότερες φορες παρανκέλονταν απτο εκσοτερικο. Πολα λίγα απ' αφτα μπορύζαμε να βγάζυμε μόνι-μας, κι αν βγάζαμε κάτι-τι σε πολι περιοριζμένη πισότιτα κε κατότερις πιότιτας.

Ιδιέτερα καθιστεριμένη ιταν i τσαρικι Ροσια στο κλαδι τις μιχανοκατασκενις. Ινε αλι-θια, πος κάπιες μιχανες όχι πολιπλοκες, φιάνονταν τον κέρο τον τσάρον, μα αν πάρυμε το σίνολο όλον το μιχανον εκίνις τις εποχις, απτις καθε τέσερες μιχανες i τρις ίσαν τυ εκσοτερικο.

Καθόλου δε φιάνονταν σε μιας μιχανες, με τις οπιες μπορυν να φιάστυν αλεις μιχανες: c'αφτο το κλαδι βριξκόματαν σε πλέρια εκσάρτις απτο εκσοτερικο.

Ι κάνει καπιταλιστές επωρελύνταν επιδέχεται την καθιετέρισί-μας. Εκενού που γιόμιζαν τις αγορες-μας, με τα προιόντα-τυς, ήρχονταν κε στη Ρωσία κε φιάνανε εδώ τις φάμπρικες κε τα εργοστάσια-τυς.

Τίχενε κε έτσι: αγόραζαν σε μας κανένι καπιταλιστές πρότα ιλικα, λογοχάριν λινάρι, κάνανε απ' αρτο καλι μανιφατύρα κε την φέρνανε σε μας κε μας την πυλύζαν. Κε τη μπυρζυζια-μας ιπεριφανέβονταν κιόλας, ότι αγόραζε διάφορα πράματα τη εκσοτερικού. Δογαριάζονταν μοδάτα τα κοστύμια τη εκσοτερικού, τα παπύτσια τη εκσοτερικού, οι ομπρέλες, οι βεντάγιες κε δλα τα λογις-λογιον μπεχλεμπίδια τη εκσοτερικού.

Ι μπυρζυζια έκανε μοδες, ενο αφτι: μόδα γράφονταν στην καμπύρα τις αγροτικις φτοχολογιας κε τον εργατον εκίνι τα πλέροναν με τον ίδροτα κε το έμα-τυς.

Τότε βρίσκονταν σε μας πολι λιγότερες φάμπρικες κε εργοστάσια παρα τόρα κε τη διασκεψί-τυς γίνονταν με κάνενες μιχανες.

Ι προχοριμένες καπιταλιστικες χόρες, όπος λογοχάριν: Ανκλία: Γερμανία, τη Βέλγιο κε ιδιέτερα: Αμερικι σχετικα γρίζορα ανάπτυχναν την τεχνική-τυς, ενο: τιαρικι Ρωσία κε κάπιες άλες καθιετεριμένες χόρες βρίσκονταν στην υρα.

Κε ετία αφτι: καθιετεριμένη βιομιχανία στον κερο τον τιάρον διεκδίγονταν κε τη αγροτικο νικοκιριο με χαμιλότατο βαθύτο τεχνικις.

ΕΠΑΝΟΡΘΟΣΑΜΕ ΤΟ ΝΙΚΟΚΙΡΙΟ

Στα 1914 άρχισε ο πανχόμιος πόλεμος, στον οπίο πίραν μέρος σκέδον όλες: μεγάλες καπιταλιστικες χόρες κε μέσα σάφτες κι τιαρικι Ρωσία.

Ι καπιταλιστές κάνανε αφτον το ματοβαρένο πόλεμο ανάμεζά-τυς για να μιράκουν τα χόματα, τις αγορες τις πιγις πρότον ιλον για να μιράκουν τα πλύτι όλο τη κόμη.

Ο πόλεμος βάσταχε 4 χρόνια κε στίχισε τι: Σοι δεκάδον εκατομπίον εργαζομένον απτις χόρες, πυ πολεμύζαν.

Στον κερο τη πολέμου τη νικοκιριο τις πρόιν τιαρικις Ρωσίας κεχαρβαλόθικε πλέρια: Σταμάτισαν εκατοντάδες φάμπρικες κε εργοστάσια, μαζι με τη βιομιχανία κεχαρβαλόθικε κε τη αγροτικο νικοκιριο πυ κέται βρίσκονταν σε πολι χαμιλο κυλτύρικο επίπεδο. Αποχρόνι σε χρόνο λιγότερον: καλιεργίσμες έχτασες, λιγότερες: σοδια, ολιγένα κε οκτίτερα γίνονταν εζητι: έλιπτει ποσιμι, κρέατος κε άλον αγροτικο προιόντον.

Πάρα πολι έπαθε κε το τράνσπορτ.

Ι καπιταλιστές κε: παμέσσικι τις Ρωσίας κεόδεπταν τον κερο τη πολέμου τεράστια: χρίματα για την πολεμικι βιομιχανία, ελπίζοντας να αρπάξουν κάνενα χόματα, ελπίζοντας να θιασαρίζουν μεγάλα κέρδι, πυ θι της έφερνε αφτον ο πόλεμος. Χάριν αφτο τη σκοπι πολες φάμπρικες κε εργοστάσια μετακιματίστικαν για τις ανάκης τη πολέμου, προσαρμόστικαν για την επεκεργασία κανονιον, όπλον κε άλον πολεμοφοδίον. Ι πιο σιφερτικε δυλια πυ έφερνε μεγάλα κέρδι, ίταν να δυλέζι κανένας για το στρατο, κε εδώ σινκέντροναν: καπιταλιστές όλι την προσοχή-τυς. Ισαν έτιμι να σινεχίζουν τον πόλεμο για πολα: χρόνια χάριν τον κερδον πυ της έφερνε ο πόλεμος.

Αποτέλεζα τη πολέμου ίταν ότι τη νικοκιριο τις χόρας κεχαρβαλόνονταν, κι φτοχες μάζες τον εργαζομένον φτόχεναν κε ιπόφερναν πολι.

Τον ιμπεριαλιτικο πόλεμο ακολόθισε ο εμφίλιος πόλεμος, πυ βάσταχε επίσις κάμπιος χρόνια. Αφτο ο πόλεμος κεχαρβάλοσε πιο πολι τη νικοκιριο τις χόρας κε το οδίγισε σε τελιοτικι κατάπτοσι.

Μα νά βροντίσαν στα μέτοπα: τελεφτέι πιροβολίζει: ο εχτρος τιακίστικε κι εργαζομένες μάζες τις χόρας, με την εργατικι τάκει επικεφαλις, κάτο απτιν καθοδήγισι τη κομυνιστικο χόματος, κατόρθωσαν επιτέλυς να καταπιαστον στο ιρινικο χτίσιμο.

Μα τι ίτανε γέρο-τυς;

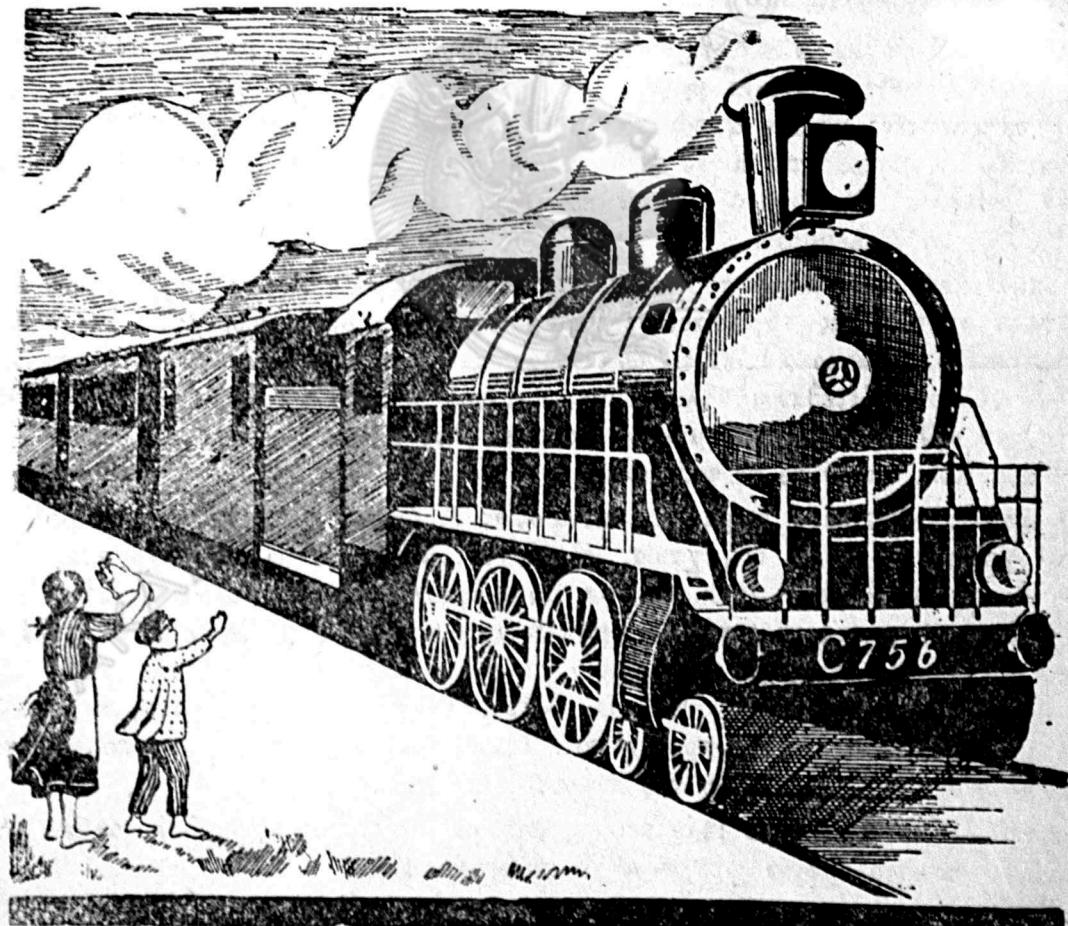
Εχασκαν τα επαζιμένα παράθιρα στα εργοστάσια, πυ προπολι σόπαζαν κε ριμάχτικαν. Κατα μίκος το σιδεροδρομικο γραμον κίτονταν επαζιμένες, παραμορφωμένες ατμομιχανες, σχεπαζιμένες σκυρια.

Τα χοράτια το οπαζμένον βαγόνον κίτονταν σκορπιζμένα δο κε κι σαν κόκαλα τεράστιον θεριόν. Πω κε πυ φέγονταν απανθρακομένη τίχη χτιρίον πυ κάκαν ίτε καταστράφικαν απτις βολες κε πόμπες. Τα χοράφια σόπαζαν, άδιαζαν.

Δεν αρχύει το μαντέμι, το ατσάλι, δεν αρχύει τα κάπτιμα ιλικα για τα εργοστάσια κε τις φάμπρικες, δεν αρχύει το πισομι, ι μανυφρακτύρα, τα παπύτσια κε άλα απαρέτιτα εμπορέματα.

Ι παραγογή όλον απτον, σε σίνχρις με το 1913, διλαδι τον τελεφτέο χρόνο πριν απτο πόλεμο, λιγότεπε πολι. Κι αν θα θιμιθι κανένας πος γενικα στιν τεχρικι εποχη δε βγέναντε σε μας πολον λογιον εμπορέματα, έφκολα μπορι να φανταστι σε πια κατάστασι πέζανε ι εργαζόμενη τις χόρας-μας ίστερα απτο τέλος εμφιλίου πολέμου. Το ζίτιμα ένκιτε σε τύτο, ότι ι γέρο καπιταλιστικες χόρες, μια κε δεν μπόρεσαν να μας πνίξουν με τι δίναμι τον όπλον, αποφάσισαν να αγονιτον ενάντια στα εσβέτια σταματόντας να μας πυλίζουν κίνα τα εμπορέματα, πυ ος τα τότε ιεάγανε στι Ροσιά.

Μα ι μπολζεβίκι για κίνο ίνε μπολζεβίκι, πυ δεν φοβύντε καμια δισκολία. Σινεχίζοντας τον αγόνα ενάντια στα απομινάρια τις αντεπανάστασις μέσα στι χόρα, ι εργάτες σε σιμαχία με τιν εργαζόμενη αγροτια κάτο απτι δοκιμαζμένη καθοδίγιζε το κόμματος άρχισαν να επανορθόντο το νικοκήριο πυ ριμάχτικε απτον ιμπεριαλιστικο κε απτον εμφίλιο πόλεμο.

Τι θροντι τον όπλον αντικατέστισαν ι χτίπι το σφιριο, το σφιριζμα το πολιβόλου αντικαταστάθικε απτο σφίριζμα το πρ'ονι.

Ο ένας ίστερα απτον άλο άρχισαν να ανάδυν ι φύρνι κάτο απτα καζάνια τον απομιγανον, καπνίσανε ι τσιμενιέρες τον εργοστασιον κε ζοντάνεπζαν τα χοράφια πυ σόπαζαν. Βίμα προς βίμα σε επίμονο αγόνο ενάντια στο λιειαζμένα αντιτεκόμενο ταχικο εγχρο τόσο στιν πολι, όσο κε στο χοριο, ι εργαζόμενη τις χόρας-μας αρχίσανε να γιατρέβιν τις πλιγες πυ έφεραν στο λαικο νικοκήριο ο ιμπεριαλιστικος κι ο εμφίλιος πόλεμος.

Σιμπικνόνοντας ολοένα και σφιχτότερα τις γραμές-μας γύρω από το χομινιστικό χόμα, χάτο απτί σταθερι και δοκιμαζόμενι καθοδήγισι τυ, επανορθόσαμε επιτέλους το λαϊκο νικοκιρό-μας, το φέραμε ος το προπολεμικο επίπεδο διλαδι ος το επίπεδο τυ 1913.

Στιν ιστορία τον μπολεσεβίκον αφτι περίοδο ονομάζετε επανορθοτικη περίοδο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΙΝΚΡΟΤΙΣΗ ΤΥ ΛΑΪΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΥ

Εμις κατορθόσαμε να επανορθόσυμε τι βιομιχανία και το αγροτικο νικοκιρο, να τα φέρουμε ος το επίπεδο τυ 1913, μα αφτο δεν έφτανε. Μπροστά μας στέχονταν το πρόβλημα να τα ανασινκροτίσυμε, διλαδι να τα μετασχιματίσυμε, με νέο σοσιαλιστικο τρόπο.

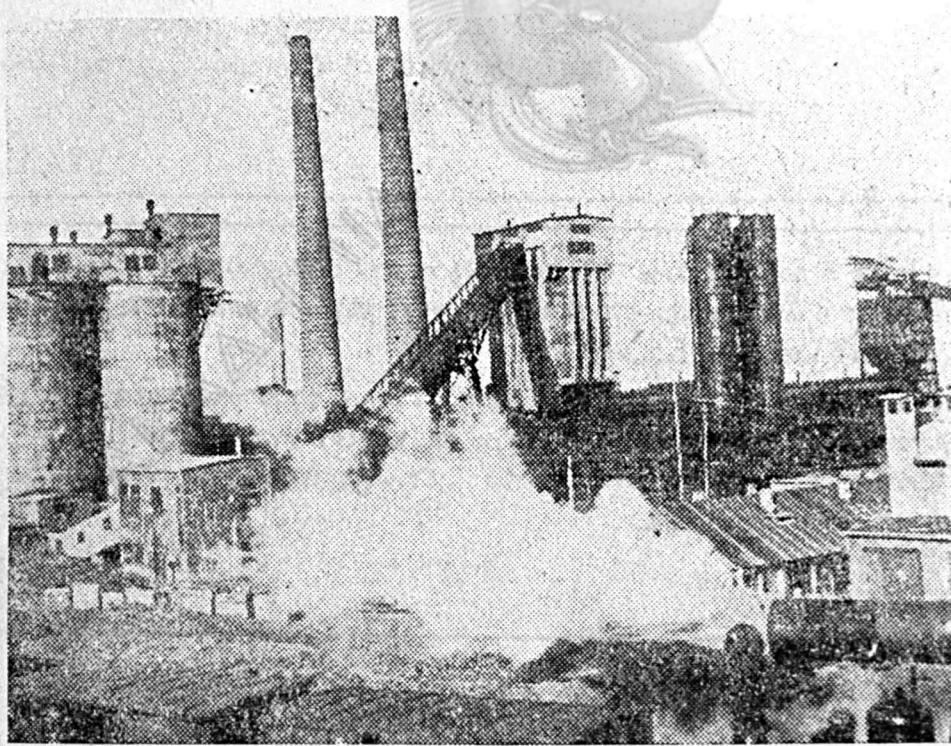
Τι ενούμε μάρτο;

Αφτο σιμένι, πος διεκσάγαμε αγόνα για να μετασχιματίστι πι βιομιχανία-μας και το αγροτικο νικοκιρο με βάσι τιν ανότερι τεχνικι και γίνουν τα πιο προτοπόρα αφτο σιμένι πος κάνυμε αγόνα για να διασκεβαστον τα εργοστάσια, π φάμπρικες και το τράνσπορτ-μας με τις πιο τέλιες, τις καλίτερες μιχανες αφτο σιμένι πος διεκσάγαμε αγόνα για να χρισμοπιθύν σ' αφτα σε μεγάλες διάστασες πι λεχτρικι ενέργια, για να αντικαταστήστι στο μεγαλίτερο βαθμο ο χόπος το ανθρόπου με τις καλίτερες στον κόσμο μιχανες.

Εφαρμόζοντας τι σιμπαγι κολεχτιβοπίσι και πάνο σ' αφτι τι βάσι λιχβιταρίζοντας τιν κυλακια σαν τάκσι, κατορθόνυμε να χρισμοπιθύνε σ' ο αγροτικο νικοκιρο πι τελιοπιθύνες μιχανες, πι λεχτρικι ενέργια και όλες πι πρόδοδες τις αγρονομικις επιστίμις.

Ο αγόνας για τιν ανασινκρότισι, για το μετασχιματίσμο όλο το λαϊκο νικοκιρο με σοσιαλιστικο τρόπο — νά το κιριότερο στον αγόνα για το σοσιαλιζμο. Αποφασιστικο ρόλο πέζι εδο πι χρισμοπίσι όλον τον πρόδοδον τις επιστίμις και τις τεχνικις.

Αφτο το επιχιρόνι κι ο αρχιγος το χόματός-μας ο σιντρ. Στάλιν, που ίπε:

„Ι τεχνικι στιν περίοδο τις ανασινκρότισις αποφασίζει όλα“.

Στιν επανορθοτικη περίοδο φέρομε τα εργοστάσια, τις φάμπρικες, το τράνσπορτ και το αγροτικο νικοκιρό-μας σε κατάστασι παρόμια με τιν κατάστασι, στιν οπία δρίσκονταν τεχνικο-ικονομικα στα 1913. Μα εμις κιέρομε, πος στον κερο τον τεάρον το νικοκιρο ήταν πολι καθιστεριμένο. Εμας με κανένα τρόπο δεν μπορύζε να μας ικανοπιθέτι τέτιο νικοκιρο. Ενπρότις το τέτιο νικοκιρο θα μας εβάζε σε σκλαβικι εκσάρτισι απτους κιένυς καπιταλιστες, και εκδεσφέρερο το τέτιο νικοκιρο θα καταδίκαζε τις εργαζόμενυς τις χόρας-μας σε εόνια ανάγκη και στέρισες.

Ο σοσιαλιζμός μπορεί να ικοδομηθεί μονάχα με βάση τιν ανότερη τεχνική.

Πρότο πλάνο τις ανασινχρότισις του λαϊκου νικοκιρίου ήνε το λενινιστικό πλάνο τις ελεγχτροποίησις τις χόρας-μας, για το οποίο μιλίσαμε πια σ' αφτο το βιβλίο.

Ιστέρα απ' αφτο το πλάνο γενίθικε πλάνο πιο μεγαλόπρεπο — ο πρότι πιατιλέτκα.

Τιν πρότι πιατιλέτκα διεδέχετε ο δέφτερι πιατιλέτκα, που με βάση τιν αποφασιστική ανασινχρότισι του λαϊκου νικοκιρίου θα μας φέρει στις σοσιαλιστική κινονία δίχος τάχες.

Κέτει ο ανασινχρότισι του λαϊκου νικοκιρίου απειτη να χρισμοπιθυν όλες ο πρόσδες τις πανχόβιμιας επιστήμις κε τεχνικής, απειτη πλατια μιχανοπώνιας κε ιλεχτροπώνιας τις βιομηχανίας κε το αγροτικο νικοκιρίου.

Για να γίνει πιο επιτιχημένα ο αγόνας για τιν ανασινχρότισι του λαϊκου νικοκιρίου, πρέπει ο ικοδόμη του σοσιαλιζμού ο διοί να κατέχουν σε σημαντικό βαθμο τιν επιστήμις κε τιν τεχνική, πρέπει ο κάθε εργάτης, ο κάθε κολχόδινος να ανιπτέσι τις τεχνικές κε αγρονομικές γνώσεις-του.

Ο επανελματική σίδεζμι κε ο κοπεράται κάτο απτειν καθοδίγιει το κόματος οργανώνυν γιαφτον το σχοπο μαζική μάθισι τον εργατον κε τον κολχόδινον. Γιαφτον το σχοπο αγονιζόμαστε για το πολιτεχνικο σχολο, που πρέπει να ετιμάσι σινιδίτυς κι αναπτιγμένυς απ' όλες τις μεριες χτίστες το σοσιαλιζμο.

Ερότισες.

- || 1. Τι σημασία έχει ο τεχνική για τιν ανασινχρότισι του λαϊκου νικοκιρίου;
|| 2. Τι χριάζετε για να καταχτίσι κανένας τιν τεχνική;

« . . . εμις όχι μονάχα επανορθόσαμε τι βιομηχανία, όχι μονάχα επανορθόσαμε το αγροτικο νικοκιρίο κε το τράνσπορτ, μα προφτάσαμε πια να θάζουμε στα ρέλα το μεγαλόπρεπο έργο τις ανασινχρότισις τις βαριας βιομηχανίας, το αγροτικο νικοκιρίου, το τράνσπορτ».

ΣΤΑΔΙΝ

«Τόρα ο δυλια ένκιτε όχι σε τύτο, να ανασινχροτίσυμε τιν παλια βιομηχανία.

Τόρα ο δυλια ένκιτε στι διμιυργία νέας τεχνικα οπλιζμένις βιομηχανίας στο Υραλ, στι Σιβιρία, στο Καζακσταν.

Ο δυλια ένκιτε στι διμιυργία νέας μεγάλις αγροτικις παραγογις, στα ειτο-παραγογα, χτινοτροφικα, κε στα ραγιόνια πρότον ιλικον τις ΕΣΣΔ.

Ο δυλια ένκιτε στι διμιυργία νέυ σιδεροδρομικυ διχτιω μετακις τις Ανατολις κε τις Δισις τις ΕΣΣΔ».

ΣΤΑΔΙΝ

ΜΕΤΑΤΡΕΠΟΜΕ ΤΙΝ ΕΣΣΔ ΣΕ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΚΗ ΧΟΡΑ

Ι ΒΑΡΙΑ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΑ ΙΝΕ Ι ΒΑΣΙ ΤΥ ΛΑΪΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ

Οι τιν Οχτοβριανι επανάστασι ο χόρα-μας ίταν κιρίος γεοργικη. Το αγροτικο νικοκιρίο ίταν το κιριότερο, το βασικο νικοκιρίο. Γιαφτο κε ο χόρα-μας ονομάζονταν όχι βιομηχανικο-γεοργικη, μα γεοργικο-βιομηχανικη, ίτε όπος λένε διαφορετικα, αγροτικο-βιομηχανικη.

Αν κε παραπέρα έμνισκε στι χόρα-μας το αγροτικο νικοκιρίο κιριο κε βασικο νικοκιρίο, δε θα μπορύσαμε να χτίσυμε επιτιχημένα το σοσιαλιζμο.

Για το χτίσιμο τυ σοσιαλιζμού ίνε απαρέτιτο όστε ο βαριά βιομιχανία νάνε το κιρότερο, το βασικό χλαδί τυ νικοκιρίου.

Γιατί;

Γιατί δίχος βαριά βιομιχανία δε μπορε να αναπτιχτι ύτε ο λαφριά βιομιχανία, ύτε το αγροτικο νικοκιρίο.

Τόσο για τη λαφριά βιομιχανία, όσο κε για το αγροτικο νικοκιρίο, προταπόλα χριάζοντε μιχανες, χριάζετε μέταλο, κάρβυνο, νέφτι κε μιχανοκατασκεβαστικα εργοστάσια. Παναπι χριάζετε βαριά βιομιχανία. Για να αναπτιχτι επιτιχιμένα το αγροτικο νικοκιρίο, πρέπει να ιπάρχει δινατότιτα να φερθυν στον κερο στα χοράφια μιχανες, ιλικο σπορας, λιπάζματα. Γιαφτο χριάζετε το τράνσπορτ — ατμομιχανες, βαγόνια, βαπόρια. Μα για τις ατμομιχανες, για τα βαγόνια κε για τα βαπόρια χριάζετε μέταλο, κάρβυνο, νέφτι. Για το χτίσιμο τυ χριάζοντε επίσιες μιχανες. Παναπι χ'έδο δεν μπορε να τα διάλι κανένα: πέρα δίχος τη βαριά βιομιχανία.

Τα σοβχόζια κε τα κολχόζια δεν μπορουν να διεκσάγυν τα μεγάλα νικοκιριά-τυ δίχος μιχανες. Το δίχος μιχανες αγροτικο νικοκιρίο ίνε νικοκιρίο καθιστεριμένο, όχι κυλτύρικο. Ο σοσιαλιζμος χτίζετε με βάσι τιν ανότερι τεχνικι, όπου ο κόπος τυ ανθρόπου, όσο ίνε διτατο, αντικαταστένετε με τι δυλια τις μιχανι. Δίχος μιχανες δεν μπορει να χτίσιες ύτε σοβχόζια ύτε κολχόζια.

Για τα σοβχόζια κε τα κολχόζια τις χόρας-μας χριάζοντε πάρα πολες αγροτικες μιχανες, τράχτορα, φορτιγα αφτοκίνιτα κ.τ.λ. Γιαφτο πρέπει νάχυμε πάρα πολι μεγάλα εργοστάσια, όπου φιάνοντε αφτες ο αγροτικες μιχανες, τα τράχτορα, τα φορτιγα αφτοκίνιτα. Πρέπει νάχυμε τεράστια εργοστάσια, πυ να παράγυν λιπάζματα.

Πόσ μπορύμε σ'όλα αφτα να τα βγάλυμε πέρα δίχος τη βαριά βιομιχανία;

Εδο δίχος τη βαριά βιομιχανία δεν μπορει τίποτε να κάνις.

Εμις χτίζομε το σοσιαλιζμο, τριγριζμένι απο τυς εχτρους. Εμις δε πρέπει να εξαρτιόμαστε απτις κένυς καπιταλιστες. Μα πός θα απελεφθεροθύμε απτιν εξάρτιες τυ εκσοτερικυ, αν δε θάχυμε δικί-μας βαριά βιομιχανία, αναπτιγμένι ζε πολι ιπελο βαθυο;

Αν θα μπορέσυμε να βγάλυμε όσο μας χριάζετε μέταλο, κάρβυνο, νέφτι, αν θάχυμε δικά-μας μεγάλα, καλα διασκεβαζμένα μεταλυργικα κε μιχανοκατασκεβαστικα εργοστάσια, τότε θα μπορέσυμε να ανεβάζυμε ζε τεράστιο ίπειο κε το αγροτικο νικοκιρίο κε τη λαφριά βιομιχανία.

Κι απο δο δηνι το σιμπέραζμα: Ι βαριά βιομιχανία ίνε ο βάσι δλν τυ λαικυ νικοκιριων. Παναπι, ο σοσιαλιζμος μπορε να χτιστι μονάχα με βάσι τη βαριά βιομιχανία, πυ στιοζετε στιν πιο ανότερι τεχνικι

Γιαφτο κε το κόμα έβαλε ζαν κιριότερο πρόβλημα — να μετατραπει ο χόρα-μας απο αγροτικο-βιομιχανικι ζε βιομιχανικο-αγροτικι.

Ι ΙΠΕΡΟΧΙ ΤΙΣ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΝΙΚΟΚΙΡΙΟ

Ι πρότι πιατιλέτκα έβαζε για πρόβλημά-τις να μετατρέπει τη χόρα-μας απο αγροτικο βιομιχανικι ζε βιομιχανικο-αγροτικι. Ιπερεχτελόντας σιμαντικα τα πλάνα στη βαριά βιομιχανία, μετατρεπόμαστε ζε προτοπόρα βιομιχανικι χόρα.

Εμις κατορθώσαμε πια μεγάλα πράματα στιν ανάπτικι τις βαριας βιομιχανίας. Εμις έχομε νέα τεράστια μιχανοκατασκεβαστικα εργοστάσια, έχομε γιγάντιις ιλεχτροσταθμους. Αφτο μας δίνι τιν δινατότιτα να μετασκιματίζυμε δλο το νικοκιριό-μας με ανότερι τεχνικι βάσι, διλαδι μας δίνι τι δινατότιτα να διασκεβάζυμε τα εργοστάσια-μας με τις καλίτερες, τις πιο τελιοπιμένες μιχανες κε να χρισιμοπιζυμε τι δίναμι το ιλεχτριζμο ζε μεγάλες διάστασες.

Φέτο (στα 1932) θα έχομε 11 εκατομβια 800 χιλιάδες εργάτες στα εργοστάσια, στις φάμπρικες στα νέα χτίσιματα κε στο τράνσπορτ. Αφτο ίνε πολι περισότερο απο κίνο,

που ζεδιάζονταν απτιν πρότι πιατιλέτκα. Απο πύ ίρθαν τόσι εργάτες; Αφτο ζιμένι πος ζιμαντικα μεγάλοσει ι βιομιχανία-μας.

Αν ζινχρίνομε τιν ακσία όλον εκίνον πυ μας δίνι ι βιομιχανία κε το τράνςπορτ με κίνο, πυ μας δίνι το αγροτικο νικοκιριο, θα δύμε πος το μερτικο τις βιομιχανίας ίνε ζιμαντικα μεγαλίτερο απτο μερτικ το αγροτικο νικοκιριο..

Κι αφτο επίσις ίνε αναμφίβιτι απόδικει, ότι ι χόρα-μας απο αγροτικο-βιομιχανικε γρίγορα μετατρέπετε ζε βιομιχανικο αγροτικι.

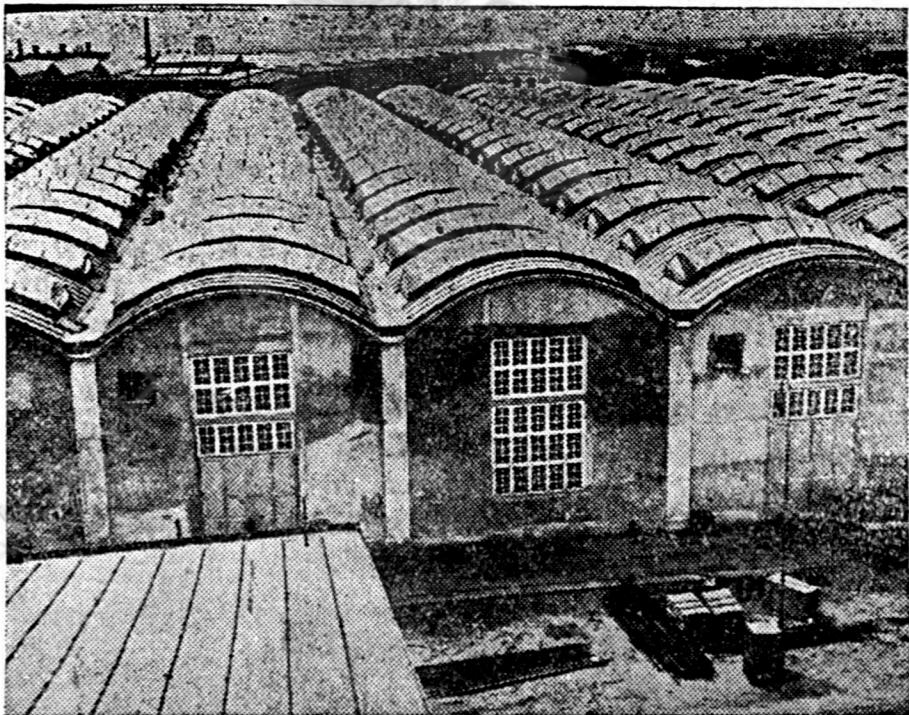
„Ι αφκει:ι το λαικο νικοκιριο ζε μας προχορι όχι αφθόρμιτα, μα σε ορι-
ζιμένι κατέφθιντι. Κι ίξια-ίξια στιν κατέφθιντι τις βιομιχανικοπίζις, κάτο απτι
ζιμέα τις βιομιχανικοπίζις. Κι αφτο ζιμένι πος το ιδικο βάρος τις βιομιχανίας
αρχιζι πια να ιπερέχι απέναντι στο ιδικο βάρος το αγροτικο νικοκιριο, κε εμις
θριξκόμαστε στις παραμονες τις μετατροπις απο χόρα αγροτικι ζε χόρα βιομιχανικι.“

Απτο λόγο το ζ. Στάλιν στο XVI ζινέδριο το ΠΚΚ (μπ)

ΑΦΚΣΕΝΥΝ Ι ΦΑΜΠΡΙΚΕΣ ΚΕ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

Εμις φιάνυμε πολα νέα εργοστάσια, φάμπρικες, ιλεχτρικυς σταθμυς, φιάνυμε νέυς ιδερόδρομυς, οιάχτες, μεταλία κ.τ.λ.

Μα αφτα δεν ίνε πια κίνα τα εργοστάσια κ' ι φάμπρικες, πυ φιάνονται, στον κέρο

τον τσάρον. Ι νέες μις επιχίρισες εκπλίτων με τιν ανάπτικσι-τυς, με τιν διναμικότιτά-τυς. Σε μας βρίσκυντε πια τέτιες επιχίρισες, πυ μπορύνε να τις ζιλέπζουν ι καπιταλιστες οπιασδίποτε χόρας.

Οσο για τις παλιες επιχίρισες, πολες απ'αφτες όχι μονάχα επανορθόσαμε, όχι μονάχα τις κάναμε όπος ίσον στα 1913, μα κε τις μετασκιματίσαμε, τις φαρδίναμε, τις διασκεβάσαμε με νεότερες μιχανες, κε στιν υσία τις μετατρέπσαμε ζε νέες αγνόριστες φάμπρικες κε εργοστάσια.

Για να καταλάβυμε πόσες νέες επιχίρισες φιάνοντε (πυ ανάμεσά-τυς βρίσκοντε παν-
κόσμιας ζιμασίας γίγαντες) φτάνι να αναφέρυμε, πος στον τρίτο αποφασιστικο χρόνο τις
πιατιλέτκας μπήκαν ζε ενέργια 518.

Ανάμεσα ζαφτα τα 518 κάστρα τις βιομιχανίας βρίσκοντε:

1. Το μεταλυργικά εργοστάσιο του Μαγνιτογορσκ στο Υραλ. Αφτο το εργοστάσιο θα δόσει χάθε χρόνο διό-μισι εκατομέρια τόνυς μαντεμι. Στο μέγεθός-του το μεταλυργικό εργοστάσιο του Μαγνιτογορσκ ήνε το δέφτερο στον κόσμο μεταλυργικό εργοστάσιο. Τα πρώτα καμινεψτίρια αφτο το εργοστάσιο άρχισαν πια να δυλέθουν.

2. Το τραχτορο-εργοστάσιο του Χάρκοβου. Αφτος ο γίγαντας της βιομηχανίας δυλέθη πια. Το πρόγραμά του ήτε 50 χιλ. δινατα τράχτορα το χρόνο.

3. Το εργοστάσιο κομπάινον κε άλον αγροτικού μιχανού τη Σαράτοβη. Ι χρονιάτικε παραγογή-τη ίνε 186 εκατ. ρύβλια.

4. Το Νιζεγορότσκι αφτοχινιτοεργοστάσιο. Θα δώσει χάθε χρόνο 140 χιλιάδες αφτοχίνιτα.

5. Τα Περιεγκόφσκι χιμικά εργοστάσια (Υραλ). Θα δύσουν τεράστια ποσά οριγυτά λιπάζματα για το σοσιαλιστικό αγροτικό νικοκιρίο-μας.

6. 95 νέα ανθρακοριχία.

7. 30 νέα μεγάλα μιχανοκατασκευαστικά εργοστάσια.

8. Νέι ιλεχτροσταθμί πυ θα δόσουν 1 εκατομμύριο 350 χιλιάδες αλογυ δίναρι
χ.τ.λ. χ.τ.λ.

Αν θα προσθέσουμε εδώ τα εργοστάσια κε επιχήριες πυ δυλέθυν πια, όποιο το Σελ-
μασσ, το τραχτοροεργοστάσιο του Σταλινγρατ, τον ιλεχτροσταθμό Βολχόφσκι, το περιφίμω
Δηνεπροστροι, κε εκατοντάδες λιγότερο μεγάλες επιχήριες κε ιλεχτροσταθμούς, δε θάνε δί-
σκολο να καταλάβουμε πόσ αλακει φισιογνομία τις χόρας-μας, με πιά γιγάντια βίματα
προχόριε προς τα εμπρος κε ανάπτικει τις βιομιχανίας-μας.

Ιδιέτερα μεγάλι νίκι κερδίσαμε στο μιχανοκατασκευαστικό έργο. Χτίζαμε κε γιτζου-
με ακόμα τεράστια εργοστάσια, πν βγάζουν τέτιες μιχανες, με τι βοιδμια των
οπίον μπαρύνε να φιασιύνε νέες μιχανες.

Για μας αφτο έχει ιδιέτερα μεγάλη σημασία. Αφτο στο μεγαλύτερο βαθμό μας απελευθερώνει απτιν εξεργάστικι την εκσοτερική.

Κε παραπέρα θα δόξυμε τιν πιο μεγάλι προσοχή στο μιχανοκατασκευαστικό έργο.

Εμις χέρομε πια, τί ίνε τεχνική αναστυχρότιςι του λαικού νικοκίριου. Τεχνική αναστυχρότιςι του λαικού νικοκίριου ίνε ο μεταχιματίζως της βιομηχανίας και του τράνσπορτ, του αγροτικού νικοκίριου κ.τ.λ. με βάση την πιο προτοπόρα τεχνική. Κε στιν αναστυχρότιςι του χιριότερο ρόλο πέζι ι μιχανοκατασκεψί.

Γιαφτο : 17-ι χοματίχι χονφερέντσια, ορίζοντας τα βασικά προβλήματα τις 2-ις πιατιλέτχας, έγραψε στις απόφασές-τις τα ακόλυθα: „Ο οδιγητικός ρόλος στο αποτελόμα τις τεχνικις ανασινχρότισις ανίκι στις σοβετικι μιχανοκατασκεψι. Ι χονφερέντσια λογαριάζει απαρέτιτο να περιεπέται παραγογι τις μιχανοκατασκεψις στο τέλος τις πιατιλέτχας όχι λιγότερο από τρις-ίμιει φορες απέναντι στο 1932 έτσι πω διες ι ανάκης τις ανασινχρότισις τις βιομιχανίας, το τράνσπορτ, τις σινχινονίας, το αγροτικυ γικοχοιριυ, το εμποριύ κτλ. να εκπιπετίθυν με εσοτερικι παραγογι του πιο τέλιου κε σίνχρονον μιχανον“.

Πλιοφορία

Τα τσαρικά μιχανοκατακεθαστικά εργοστάσια βγάζανε διάφορες μιχανές ακίδας 307 εκατομμυρίων ρυβλίουν.

Τα σοβετικά μιχανοκατασκευαστικά εργοστάσια έγιαλανε πια στα 1929 μιχανές για ποσο τεσερις φορες μεγαλύτερο, διλαδί για 1 δισεκατομ. 300 εκατομέρια ρύθλια.

ΘΑ ΠΑΡΑΚΟΛΥΨΙΣΥΜΕ ΤΗΝ ΑΦΚΕΙΣΙ ΤΟ ΓΙΓΑΝΤΟΝ

Στις διττικι πλαγια των βυνω Μαγνήτων περιέχονται τα βασικα πλύτι μεταλεμάτων, που λογαριάζονται πάνω κάποι 283 εκατομμύρια τόνι.

Στιν πιότιτα το μετάλεμα του Μαγνιτογόρσκι ήταν ένα από τα καλύτερα όλων των χόζμων. Περιέχει 63% σίδερο ενώ το καλύτερο μετάλεμα (ζυδικό) περιέχει 60% και το βοριο-αμερικάνικο 51%.

Κινολογία τις τις 4 πάχει 2

Στοις πρόποδες του βυνού Μαγνήτη φιάνετε δίνατο μεταλυργικού και χιμικού κομπινάτου — το Μαγνιτοστροί.

Το Μαγνιτοστροί πρέπει να δώσει $2\frac{1}{2}$ εκατομμύρια τόνους μαντέμι κάθε χρόνο. Το Μαγνιτοστροί θάνε το μεγαλίτερο στον κόσμο χιμικού μεταλυργικού κομπινάτου.

Αρχικαν πια να δυλέψουν τα πρότα χαμινεφτίρια του Μαγνιτογορσκ, εργοστάσιο, που διναμικότερα δεν έχει όμια στον κόσμο.

Κάθε χρόνο όχι επικεργάζοντες στο Μαγνιτογόρσκι 6,5 εκατομμύρια τόνια καθηρικού μελέμα.

Το Μαγνιτογόρσκι εργοστάσιο θα καθοδέπει κάθε χρόνο 4750 χιλιάδες τόνους κάρβονο. Τα χαμινεφτίρια πρέπει νάγκυν κοκς. Το κάρβονο θάνε πρότι ίλι για να παρχυτεί κοκς. Εδώ φιάλετε το μεγαλίτερο στον κόσμο κοκσο-χιμικού κομπινάτου. Μα αφού το κομπινάτο θα παράγει όχι μονάχα κοκς, μα και χιμικά λιπάζματα. Το Μαγνιτογόρσκι κομπινάτο βρίσκετε σε πλυντόριο αγροτικού στεπικού ραγιονιού. Τα χιμικά λιπάζματα μπορούν σιμαντικά να εκεσφαλίζουν τιν απόδοσις σοδιας αφού το ραγιονιού.

Τα χαμινεφτίρια εχουν το μετάλεμα και το κοκς, χριάζοντες και αζετόπετρες. Οι 2 εκατομμύρια τόνους αζετόπετρας θα διάλυν κάθε χρόνο τα λατομία (χαμενολόμη) το Μαγνήτη βυνού.

Οχτο χαμινεφτίρια, τα πιο μεγάλα στον κόσμο, θα στολίζουν το εργοστάσιο. Το μαντέμι απτα χαμινεφτίρια θα πάντα στο σινεργίο των κλιβάνων. Εδώ θα ενκατασταθούν δινάτες κλιβάνων. Η παραγογικότερα του κάθε κλιβάνου θάνε στιν αρχι 125 τόνους το μερόνικο και αργότερα θα ανεβει οι 200 τόνους.

Το μαντέμι σε λιομένες πλάκες παι αργότερα σε μεγαλιόδικα κιλιστίρια.

Η παραγογή του Μαγνιτοστροί απετει τεράστια ποσότητα νερού. Θα καθοδέπει νερό καμποσες φορες περισότερο από κίνο που καθοδέπει τόρα τη Δενινγρούτ. Στον ποταμού Γράλ, όπου βρίσκετε το Μαγνιτογόρσκι, φιάνετε μεγαλιόδικη πλοτίνα. Αρτο πρέπει να σκιματίσει ντεπόζιτο νερού με εμβάδο 14 τετραγονικού χιλιόμετρον.

Το σοβετικό κράτος, φιάνοντας γίγαντες, δε μπορει να αφίξει στιν πάντα τις βιοτικες ανάγκες των εργατων.

Ταφτόχρονα με το Μαγνιτοστροί μεγαλόνι και αναπτίσετε μεγάλι σοσιαλιστικι πολιτικά όπου ίνε τόρα 150 χιλιάδες εργάτες. Σ' αφτιν τι πόλι φιάνοντες σκολια, κλύπια, θέατρα, βιβλιοθήκες, επίτια-κομύνες και κινα ιπνοτίρια, κινονικες τραπεζαρίες και πλισταρια.

Φιάλετε επίσις διόδηχτικο κομπινάτο. Εδώ θάνε σκολια, τέχνικομ και ανότερα διόδηχτικα καθιδρίματα.

Γίμναζια. Κάντε κάμποσα λεφχόματα: λέφχομα το Μαγνιτογόρσκι-Κυζνέτσκι χτισίματας, το Διεπροστροί κ.τ.λ. Μαζέπετε απτας εφιμερίδες και απτα περιοδικα πλιροφορίες και ικονογραφίες γιαφτα τα χτισίματα και κολίστε-τα στα αντίστιχα λεφχόματα. Οργανόστε άμιλα, πιος θα μαζέπει πιο πλέριες πλιροφορίες για τα νέα χτισίματα. Ενα απτα χτισίματα αφιερόστε σένα χτισίμο το κράτος.

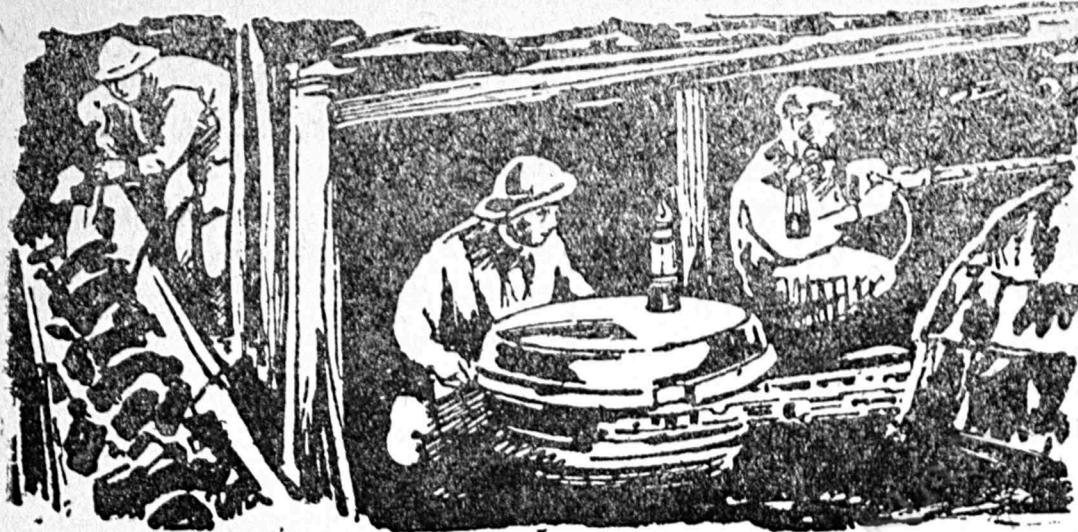
ΘΑ ΦΤΑΣΥΜΕ ΚΕ ΘΑ ΚΣΕΠΕΡΔΥΜΕ

ΣΕ 10 ΧΡΟΝΙΑ ΘΙ ΠΕΡΔΥΜΕ ΕΚΑΤΟΝΤΑΧΡΟΝΟ ΔΡΟΜΟ

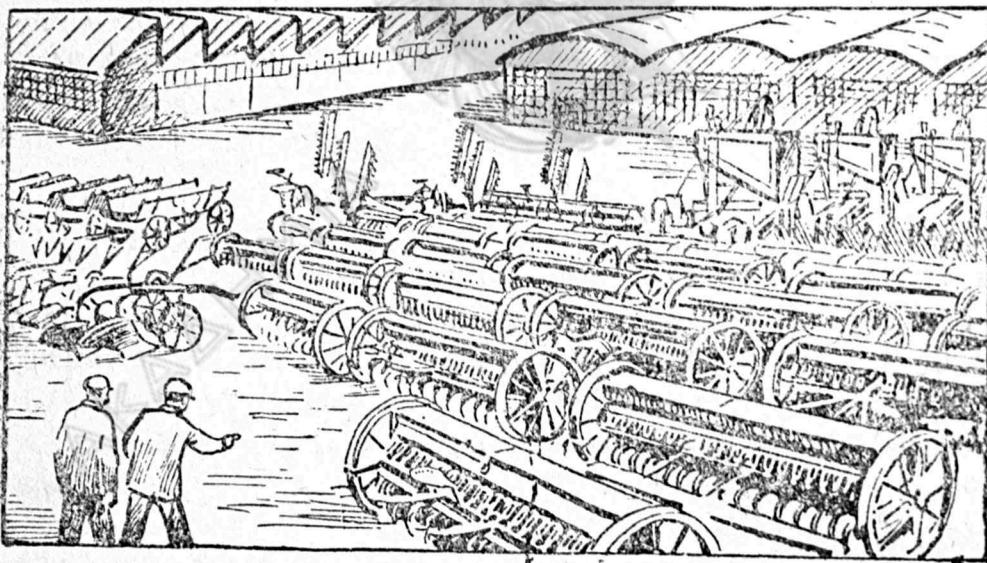
Απτο περαχμένο ιλικο κέρομε πια, πιος ο σοσιαλιζμος μπορει να χτιστι μονάχα με βάσι τιν πιο ανότερι τεχνικι, αφο καταχτίσυμε όλες στις πρόδοες τις επιεισίμιες. Τα εργοστάσια μας, ι φάρικες, το τράνστορτ, το αγροτικό-μας νικοκιριοπρέπει να ίνε διασκεβαζμένη με τις νεότερες και τις πιο ιμένεντελιο μιγανες.π Ο κόπος του ανθρόπου πρέπει παντυ ίνε δι νατο, να αντικαταστένετε με τι δυλια αφτον το μιχανον. Πρέπει να χρισμοπίσου, με τι δίνεμι το ιλεχτριζμο σε πιο εγμάλες διάστασες.

Πολα πράμικα κατορθόζαμε πια ζαφτο το επίπεδο. Πριν τις επανάστασις στα ανθρακοριγία : εργάτες όχι μονάχα δυλέβανε αποκλιστικα με το χέρι, μα και πάνο τας

τέσερα σέρνανε τοιδέτερα χαροτσάκια το χάρβυνο που βγάζανε. Τόρα τα ανθρακοριχία-μας ένε αγνόριστα. Τόρα φαρδιά χρισιμοποιέτε οι εκσοριχτικοί μιχανι, που με τι δίγαμι το ιλεχτριζμό εκσοριστικού μεγάλα στρόματα χάρβυνο. Στις ατέλιοτες ιπόγιες γαλαρίες τρέχουν πια ιλεχτρικά τρένα.

Κε όχι μονάχα είτι βιομηχανία πετροχάρβυνο μα κε σ'ένα σορο άλα γλαδια τις βιομηχανίας, χρισιμοποιώμε πια φαρδιά μιχανες κε ιλεχτρική ενέργια. Το ίδιο κε στο αγροτικο νικοκίριο. Ροτίστε τους γέρους κε θα ζας πυν τί σπάνιο πράματα ήταν τα τράχτορα κε κάθε ίδιος περίπλοκες αγροτικες μιχανες στα χοράφια-μας. Οσο για τα κομπάινα κε τα ιλεχτρικα αλέτρια ύτε ιδέα ίχαν.

Κε τόρα;

Τόρα δίσκολα μπορις να φανταστις κολχόζικο χοράφι δίχος τράχτορα, δίχος περίπλοκες επαρτικες μιχανες κε άλα νέα αγροτικα εργαλία.

Ι χρισιμοπίσι το μιχανον σε μας ίνε ακειοξιμότι κε απο άλι αποπει, ότι ολοένα κε λιγότερο παρανέλνοντε απτο εκσοτερικο, επιδι κάθε χρόνο ολοένα κε πιο φαρδιά οργανόνυμε τι δικι-μας εοβετικι μιχανοχατασκηνι.

Μα μόλι που έχυμε ένα σορο μεγάλες επιτιχίες στιν κατάχτισι τις τεχνικις κε τι χρισιμοπίσι το επιδεότερον προόδον τις επιειστήμις, ακόμα ο χόρα-μας καθιστει στιν τεχνικι απτις καπιταλιστικες χόρες.

Νά γιατι ο σίντροφος Στάλιν ίπε:

„Μίνανε πίσο απις προχοριμένες καπιταλιστικες χόρες κατα 50-100 χρόνια. Πρέπει να διατρέψουμε αφτιν τιν απόστασι εω 10 χρόνια. Ιτε θα το κάνουμε, ίτε μας σιντρίπτουν.

Μα εμις δε θα επιτρέπουμε, βέβαια, να μας σιντρίπτουν.

Χτιπίσαμε τις εχτρις στι μάχι, θα τις χτιπίσουμε κε στιν τεχνική. „Εμις λίσαμε μια σίφα πολι μεγάλα προβλήματα: εμις πήραμε τιν εκευσία, εμις γιρίσαμε το μεσέο στο δρόμο στη σοσιαλιζμού.

Εμις κάναμε πια το πιο σπυδέο απτιν άποπη τις ανικοδόμισις. Μας έμιναν λίγα-να εκμάθυμε τιν τεχνική, να καταχτίσουμε τιν επιστήμη. Κι όταν θα το κάνυμε αφτο, τό-τε θάρχίσυν σε μας τέτια τέμπα, για τα οπία τόρα δε μπορύμε κε να ονιροπολίσυμε“.

Κι αφτα επίσις ίνε λόγια τη αρχιγύ-μας, τη σιν. Στάλιν. Κε στο όγδοο σινέδριο της κομισομολ αποτάθικε σόλι τιν εργαζόμενη νεολέα έτις:

„Μπροστά-μας — ίπε — στέκετε κάστρο. Αφτο το κάστρο ονομάζετε επιστήμη με τη πολιάριθμά-τις κλαδια γνώσεον. Δίχος άλο πρέπι να κιριέπετε αφτο το κάστρο. Αφτο το κάστρο πρέπι να το κιριέπει ι νεολέα, αν θέλι νάνε ικοδόμος τις νέας Σοις, αν θέλι να γίνη πραγματικα βάρδια τις παλιας γζάρτιας“

ΠΙΟΝΑ ΚΕ ΠΩΣ ΕΚΣΙΠΙΡΕΤΙ Ι ΤΕΚΝΙΚΗ

Σε μας ι τεχνικη εκσιπιρετι τις εργαζόμενυς.

Στις καπιταλιστικες χόρες εκσιπιρετι μονάχα τα σιφέροντα τον καπιταλιστον. Σε μας, λογοχάριν, τη κομπάινο αντικαταστένι τι δυλια δεκάδον κολχόζνικον, μα αφτο δε σφένι πος ι κολχόζνικη για τις οπίου δυλέβι το κομπάινο, μνίσκυν δίχος δυλια. Αφτι ι κολχόζνικη εγτελυν άλι δυλια, ίτε στο κολχόζι, ίτε στιν πολιτιά στιν παραγογη. Σε μας ι μιχανι διεφοκολίνι τον κόπο, απελεφτερόνι τον εργάτη κε τον κολχόζνικο απο περιτες δρες κόπο, παρέχοντάς-τις τι δινατότιτα να σπυδάσυν κε να κάνιν κινονικη δυλια. Ενο στις εργαζόμενυς τον καπιταλιστικον χορον ι τεχνικη φέρνι καταστροφι κε αεργία.

Στιν προτοπόρα, απο άποπη τεχνικης κε πλύτυ χόρα τη καπιταλ, στιν Αμερικη, βρίσκοντε παραπάνο απο 10 εκατομήρια άεργη κι ο αριθμός-τις μέρα με τι μέρα περιεζεν.

Αλιότικα προχερι ι ανάπτικη τις τεχνικης στη Σοβετικη Ενος. Δεκάδες εκατομήρια εργαζόμενη τίνυν να καταχτίσυν τιν τεχνικη κε μ'όλες-τις τις δίναμες δυλέβυν γιαφτο το σκοπο.

Αν τα εκατομήρια τον εργαζόμενον καταχτίσυν τιν τεχνικη, αφτο θα μας βοιθίσι να κεπεράσυμε στιν τεχνικη τις προτοπόρες καπιταλιστικες χόρες.

Στο δικό-μας τη σοσιαλιστικο νικοκιριο πολι καλίτερα μπορουν να χρισμοπιθυν ε μιχανες, παρα στις καπιταλιστικες. Δογοχάριν το κομπάινο ίνε σιφερτικο μονάχο σε νι-κοκιριο πο έχι όχι λιγότερα απο 400 εχτάρια σπαρτα. Στις καπιταλιστικες χόρες το αγροτικο νικοκιριο βρίσκετε στα χέρια κεχορ στον νικοκιριδον κε μονάχα ι εκσερετικα πλύ-ση νικοκιριδες έχυνε μεγάλες έχτασες για, ενο σε μας το αγροτικο νικοκιριο φέτο θάνε πέρα-πέρα κολχόζικο, μεγάλο.

Κε επιτέλυς εμις δυλέβυμε σιφονα με γενικο κρατικο πλάγο. Το πλάνο δίνι τι δι-νατότιτα να χρισμοπιθι ι κάθε μιχανι δίχος χασίματα, να φιαστι ι φάπρικα ίτε το ερ-γοστάσιο εχι, δπυ χριάζετε. Δογοχάρι εμις χτίσαμε το Τυρκιπ σε μέρι κε πολιτιες πυ-δεν ίχαν δρόμυς, για να δόξυμε στη χόρα παραπάνο πασμα.

Νά γιατι λέμε σταθερα:σε πολα κλαδια τη νικοκιριο δε φτάσαμε ακόμα το εκσοτε-ρηκο στιν τεχνικη, μα εμις προχορύμε προς τα εμπρος με πιο γρίγορα βίματα, κε γιαφτο όχι μονάχα θα φτάσυμε, μα κε θα κεπεράσυμε τιν τεχνικη τον καένον καπιταλιστον.

ΠΡΩΧΟΡΥΜΕ Μ'ΟΛΙ ΤΙ ΦΟΡΑ

Ι πιατιλέτκα ίνε πλάνο για πέντε χρόνια. Μα : μπολεσεβίκι έχυν δικί-τις αριθμιτικη.

Δογοχάρι ι μεταλίστες λένε πος το πέντε δεν ίνε πέντε, μα τρία. Κε εχτ.λέσα-νε σε τρία χρόνια το πλάνο τις μιχανοκατασκεβίς .Κε πός να μιν το εχτελέσυν, όταν σ-α χέρια τις εργατικης τάχεις βρίσκετε όλο το νικοκιριο τις χόρας, κε το καθοδιγι το σθερένο λενινιστικο κομουνιτικο κόμα.

Κε για τους ανθρακορίχους το πέντε ήνε τρία.

Κε νά, ο νεφτεργάτες έχουν πιο σύντομη αριθμητική. Ι πιατιλέτκα το νεφτιού εχτελέστικε πλέρια σε $2\frac{1}{2}$ χρόνια.

Μα εδώ δεν ιπάρχει τίποτε το παράκενο. Ήνε γνωστό πως ο χόρα-μας ήνε ο μοναδικός στον κόσμο χόρα, όπου όλο το νικοκύριο χτίζεται σοσιαλιστικα.. Εμις έχομε πλάνο. Ι εγκέλεσι αφτυ το πλάνυ ενδιαφέρι όχι κεχοριστα πρόσοπα, μα όλι τιν εργατικι τάξι, όλος τους εργαζόμενος κε όχι μονάχα τις ΕΣΣΔ, μα κε όλο το κόσμο Εδο όλι προχορούν προς ένα σκοπο, εδο δεν ιπάρχει εχτρικος σιναγονιζμος ανάμεσα σε κεχοριστα εργατάσια, σοβχόδια κ.τ.λ. Εδο μας εμποδίζει μονάχα ο ταχικος εχτρος. Αφτος αντιστέκετε λειτουργένα στο σοσιαλιστικο χτίσιμο, μα όσο κε πιζματικι αν ήνε ο αντίστασι-τυ, όσες δεσκολίες κι αν διμιυργι, ο εργατικι τάξι, κε μαζι-τις όλι ο εργαζόμενοι τις χόρας μας κάτο απτιν καθοδήγικι το λειτουργικο χομονικτικο χόματος ιπερνικυν αφτες τις δεσκολίες κε σταθερα πάνε προς το σκεδιαζμένο σκοπο.

Αν στις καπιταλιστικες χόρες το 5 εκεισόνονταν με διό-μισι, αρτο θάτανε πραγματικα παράκενο. Κεέρυμε, πως εκι ιπάρχει αντίθετο σίστιμα νικοκύριο. Ι καπιταλιστες δεν μπορούν να χτίζουν το νικοκύριο απο κινο κε μονιαζμένα, τις εμποδίζει ο οχεινόμεος τα-σικος αγόνας, τις εμποδίζει ο εχτρικος σιναγονιζμος. Εκίνι φροντίζουν να π νέκουν κε να κεζεζίζουν τιν εργατικι τάξι, να καταβάλουν ο ένας τον άλι, για να αρπάξει ο ένας απτον άλι τα χέρια. Εκι στιν πρότι σιρα μπένι το ατομικο σιφέρο, κέρδος, κε στι δέφτερι όλατα ιπόλιπα.

Ι Αμερικι αναπτίχνονταν πολι γριγορότερα απόλες τις χόρες, μα κι αρτι ποτε δε βάδιζε προς τα εμπρος έτσι γρίγορα, όπος βαδίζυμε εμις.

Ηνε αλιθια πως ο Αμερικι άφιε πίσο τιν τσαρικι Ροσια κατα 50 χρόνια Με τιν τσαρικι κλιρονομία πυ πίραμε, κε μις μίναμε πίσο απτιν Αμερικι κατα 50 χρόνια. Μα τόρα, δταν εμις προφτένυμε να κάνυμε πέντε βίματα προς τα εμπρος, ο Αμερικι κε ο άλες μεγάλες καπιταλιστικες χόρες πνιγόμενες στιν ικονομικι κρίσι, όχι μονάχα δεν προφτένυν να κάνυν ένα βίμα προς τα εμπρος, μα πάνε πίσο, λιγοστέβοντας τιν παραγογη.

Γιατι; Γιατι σε μας το χτίσιμο ήνε σοσιαλιστικο, ενο σε κίνος καπιταλιστικο. Σε μας όλα γίνοντε με πλάνο, ενο σε κίνος δίχος πλάνο, κε έχουν σιχνα κρίσες. Σε μας ο εργάτες ενδιαφέροντε για το χτίσιμο, σε κίνος καθόλου δεν ενδιαφέροντε ο εργάτες. Σε μας ο κόπος ήνε σιγδεμένος με τι σοσιαλιστικι άμιλα κε μαχιτικότιτα κε ήνε έργο αντρίας κε τε-μις, ενο σε κίνος ο κόπος ήνε βάρος, τιμορια, τιρανία.

Εμις προχορύμε προς τα εμπρος με όλι τιν ταχίτιτα, ενο εκίνι πάνε πίσο. Σε μας ο εκευξία στιρίζετε στα εκατομήρια τον εργαζόμενον μαζον, ενο σε κίνος στιρίζετε πάνο στις λόγχες το νικιαζμένον ίτε κατανακαστικα στρατολογιμένον στρατιοτον. Εμις αγονιζόμαστε για τιν εφτιχια εκατομήριον εργαζόμενον, ενο εκίνι για τιν καλοπέρας μικρις φύχτας λιστον, σε λογαριαζμο τις καταπίεσις κε καταδινάστεπσις εκατομήριον.

Σκεφτίτε μόνι-σας: πιος θα νικίσι στο τέλος; Σε πιόνα θα στέχετε πιο πισιλα ο βε-θιμχανία, το αγροτικο νικοκύριο, ο μόρφοι; Βέβαι, σε μας.

Καμια αμφιβολία δε χορι, ότι θα φτάσυμε κε θα κεπεράσυμε τις καπιταλιστικες χόρες. Δογχάριν, στιν εκεύρικι νεφτιού κεπεράσαμε όλες τις χόρες τις Εβρόπις. Εμινε μινάχ α να φτάσυμε κε να κεπεράσυμε τιν Αμερικι. Στο μαντέμι, στα 1928 στεκόμασταν στιν έχτι θέσι, ενο τόρα στεκόμαστε στιν πρότι θέσι στιν Εβρόπι.

Ολες αρτες ο επιτιχιες το σοσιαλιστικο χτίσιματος περνον βέβαι σε απ:τανόρκα εκλιρο ταχικο αγόνα, κε σ'αρτον τον αγόνα απαρέκλιτα νικώμε εμις. Γιατι; Γιατι ο καθοδήγικι στι χόρα-μας βρίσκετε στα χέρια το χομονικτικο χόματος, το πιστο μαθιτι το Αένιν.

Ο σιν. Στάλιν ήπε τα ακόλυθα λόγια σχετικα με τιν ταχίτιτα με τιν οπία προχορύμε προς τα εμπρος, προς τις νίκες το σοσιαλιζμο:

„Εμις προχορύμε μ'όλι τι φόρα στο δρόμο τις βιομιχανοπίσις στο σοσιαλιζμο, αφίνοντας πίσο τιν προεόντια „ρασέισκι“ καθιστέρι-μας.

Εμις γινόμαστε μεταλική χόρη, χόρη τις αφτοκινητοπίεις, χόρα τις τραχ-
τοροπίεις κι όταν θα κάτσουμε τιν ΕΣΣΔ στο αφτοκίνητο, κι το μυζικό στο
τράχτορο, ας δοκιμάσουν να μας φτάσουν οι σεβάζουσι καπιταλιστές, πιν κορδό-
νυντε με τον „πολιτικού“-τυς. Θα δύμε ακόμα, πιες χόρες μπορύνε τότε
να „ιπάγοντε“ στις καθηστεριμένες, κι πιες στις „προτοπόρες“.

ΓΙΑ ΤΙ ΜΙΧΑΝΙΚΟΠΙΣΙ ΤΥ ΚΟΠΥ

Μιχανοπίσι τυ χόρη σιμένι — να αντικαταστάθι ο χόρος τη ανθρόπου με τι δυλια
το μιχανον.

Μα ο χόρος τη ανθρόπου ίνε λογ σ-λογιον. Δε μπορύμε, λογοχάριν, να παραβάλομε
τον χόρο τη παπυτζα με τον χόρο τη ανθρακορίχυ. Ι δυλια τη ανθρακορίχυ ίνε πολες
φορες βαρίτερι. Αφτι απετι πολι περιεσύτερι έντασι το δινάμεον.

Γιαφτο κι το πρόδηλιμά-μας ίνε για μιχανικοπίσιμε σε πρότι σίρα τα πιο βαρια
κι παραγογικα προτσέσα τη χόρη, όπος λογοχάριν στιν κιλοβιομιχανία, στο ικοδομητικο έργο,
στι βιομιχανία πετροκάρβυνο, στις φόρτοσες κι ξεφόρτοσες βαγονιον κι βαποριον, στι
μεταλυργικι βιομιχανία (εκδόρικι μεταλέματος, γιόμιζμα τον καμινεφτιριον) κ.τ.λ.

Τι κατορθόνομε χάρις στι μιχανικοπίσι τη χόρη;

1. Διεφκολίνομε τον κόπη τη εργάτη. Κι αφτο ίνε πολι σπυδέο. Μονάχα στις
καπιταλιστικες χόρες κανένας δι φροντίδι για της εργάτες. Εκι ο νικοκίριδες απομίζουν
απτον εργάτη όλες της δίναμες, κιστερότερα τον πετυν στις δρόμυς. Εκι επικρατι άγρια
εκμετάλεπται. Ενο σε μας το αντίθε-ο — καμια εκμετάλεπται δεν ιπάρχι στιν παραγογι.

2. Χάρις στι μιχανικοπίσι της βιομιχανίας κι τη αγροτικο νικοκίρι, αποχτύμε τη
δινατότιτα να εχτελέσυμε της δυλιες σιμαντικα γριγορότερα. Ας πάρυμε για πα-
ράδιγμα το χόρημο το δέντρον. Ας ιποθέσυμε πος έχυμε διο όμια σε μέγεθος κι σε
ποσότιτα δέντρον τμίματα. Στο ένα τμίμα δυλέθυν κιλοχόπι με ακσίνες ίτε χεριο πριό-
νια, ενο στο άλο δυλέθυν αφτόματα πριόνια, πυ κινύντε με ιλεχτρικο ρέβιμα.

Δεν ιπάρχι καμια αμφιβολία πος στο δέφτερο τμίμα ο δυλια θα τελιόσι πολι γριγο-
ρότερα κι καλίτερα, λιγότερι εργατικι δίναμι θα κισδεψτι, κι λιγότερι εργάτες θα χρια-
στυν. Παναπι, όσο καλίτερα μιχανικοπίσι τη χόρη, τόσο γριγορότερα θα ίνε τα τέμπα
της δυλιας. Για της επιτιχίες τη σοσιαλιστικο χτισίματος αφτο έχι τέραστια σιμασία.

3 Ι δυλιες ίνε διαφορετικες — μεγάλες κι μικρες. Δεν ίνε καθόλου το ίδιο να σκα-
φτυν τα θέμελα για μικρο σπίτι κι να ανιχτι τηνέλι ανάμεσα απο βυνο. Ινε πολι εφκο-
λονότο διτι ο μιχανικοπίσι τη χόρη έχι ιδιετερι σπυδέα σιμασία δταν ο δυλιες
γίνουντε σε μεγάλι κλίμακα, λογοχάριν δταν φιάνοντε νέα εργοστάσια — γίγα-
ντες, νέες σιδεροδρομικες γραμες κ.τ.λ.

Για όλα αφτα ο σίντροφος Στάλιν ίπε τα ακόλυθα λόγια:

„ . . . πρέπι αμέσως να περάσυμε στι μιχανικοπίσι τον πιο βαριον προ-
τεσον τη χόρη, αναπτίχνοντας αφτι τη δυλια με τα άλα (κιλοβιομιχανία,
ικοδομητικο έργο, βιομιχανία κάρβυνο, φορτο-έκφροτοι, τράνςπορτ, μάθρι με-
ταλυργία κ.τ.λ.). Αφτο δε σιμένι βέβεα, πος πρέπι ταχα να πετάκυμε τη χε-
ριο την κόπη. Απεναντίας τη γεριν ο χόρος πολιν κερο ακόμια θα πέκει στιν
παραγογι πάρα πολι σπυδέο ρόλο. Μα αφτο σιμένι, πος ο μιχανικοπίσι τον προ-
τεσον τη χόρη ίνε για μας εκίνι η νέα κι αποφασιστικι δίναμι, δίχος την οπια δεν
μπορυνε να βασταχτυν ύτε τα τέμπα-μας, ύτε τα νέα μαστάπια της παραγογις“.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΕΠΣΙ ΤΥ ΚΟΠΥ ΑΠΤΙΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ

Ο νικιαζόμενος χόρος

Ο καθένα: κέρι, πος ο καπιταλιστες-εργοστασιάρχες κι φατρικάντιδες δχι απο κα-
λοσίνι-τυς ύτε γιατι λιπύντε, δίνυν δυλια στις προλετάριως. Το κάνυν για να βγάλουν
κέρδι. Μι γιακι ο εργάτης πάνι να δυλέπται για κιένο νικοκίρι; Γιατι τον ανανκάζε
ι πίνα.

Με τι ειμερινι τεχνικι τίποτε δεν μπορις να καταφέρις με γιμνα χέρια. Για να ζεις, πρέπει να δυλέβις, πρέπει νάχις μιχανες, μπάνκυς, πρότες ίλες, καπτσιμι ίλι. Μα όλα αφτα τα άρπαχε μια φύχτα καπιταλιστες. Στον εργάτη μίνανε μονάχα τα γιμνα χέρια-τυ, ο ικανό ιτά-τυ για δυλια, ο εργατική-τυ δίναμι. Ι μοναδικι διέκοδο γιαφτον ίνε να πάι να νικιαστι έτον καπιταλιστι, να πυλίσι έτον καπιταλιστι τιν εργατική-τυ δίναμι. Στον καπιταλιζμο ο εργατικι δίναμι το ανθρόπου παντοτινα αγοράζετε κε πυλιέτε, γίνετε εμπόρεμα, όπος κι όλα τα άλα εμπορέματα.

I ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΕΧΥΝ ΕΝΑ ΣΚΟΠΟ—ΤΑ ΚΕΡΔΙ

Τι κάνι, ο καπιταλιστις, αγοράζοντας τιν εργατικι δίναμι; Απο νορις εφοδιάζετε με τα αντίστιχα χτίρια, μιχανες, πρότες ίλες, κάρβυνο ίτε νέφτι κε άλα ιλικα. Οταν έρχοντε ο εργάτες, τυς ανανκάζι να δυλέπισυν — να ειμάζυν οριζμένο εμπόρεμα.

Μα ο καπιταλιστις τυς ανανκάζι να ετιμάσυν το ένα ίτε το άλο εμπόρεμα, λογοχάριν παπύτσια, όχι γιατι χριάζοντε στον ίδιο ίτε στιν ιχογένιά-τυ δεκάδες κε εκατοντάδες χιλιάδες ζεβγάρια παπύτσια, αλα για να τα πυλίσι, να πάρι κέρδος. Ι επιδίοκε κερδον—νά πιο μπένι βάσι στο καπιταλιστικο σίστιμα νικοκιριν.

APO PY PERNETE TO KERDOΣ

Πριν τον πόλεμο, στα 1913, δύλεβαν διό-μισι εγατομίρια εργάτες σ'όλες τις φάμπρικες κε τα εργαστάσια τις χόρας-μας.

Σ'ένα χρόνο βγάζανε εμπορέματα ακσίας 5 δισεκατομπίον 620 εκατομπίον ρυθλίον Τα έκσοδα τον καπιταλιστον για πρότες ίλες κε ιλικα για φθορα μιχανον κ.τ.λ. αποτελύσαν 3 δισεκατομπίρια 840 εκατομπίρια ρύθλια. Παναπι ο εργάτες παράγανε σένα χρόνο νέες ακσίες για ποσο 5620—3840=1780 διλαδι για 1 δισεκατομπίριο 780 εκατομπίρια ρύθλια. Απ'αφτο το ποσο ο εργάτες πέρνανε για μεροκάματα λιγότερο απτο μισο — το όλο 820 εκατομπίρια ρύθλια πιο πολι απτο μισο αποτελύσε το κέρδος τον καπιταλιστον 1780-820=960 διλαδι 960 εκατ. ρύθλια.

Ο κάθε κεχοριστος εργάτις πίρε σ'ένα χρόνο κατα μέσον όρον 291 ρύθλια μεροκάματα, ενο ο κάθε εργάτις έβγαλε ακσίες για 660 ρύθλια. Κέτει ο φαμπρικάντες πίραν απτον κάθε εργάτι απο 369 ρύθλια κέρδος το χρόνο.

Αν ο εργατικι μέρα αποτελύσε κατα μέσον όρον 11 ώρες, θγένι πος ο εργάτις δύλεβε για τον εαφτό τυ μονάχα τις 5 ώρες κε τις ιπόλιπες 6 ώρες δύλεθε δίχος πλιρομ: για τον καπιταλιστι.

Κέτει βλέπομε, πος στις καπιταλιστικες χόρες ο νικοκίριδες πλερόνυν τυ εργάτες όχι για όλι τιν εργατικι μέρα, μα μονάχα για ένα μέρος τις εργατικις μέρας. Παραπάνο απτι μισι εργατικι μέρα ο εργάτες δύλεβυν δίχος πλιρομι για τυς νικοκίριδες. Κε απ'αφτο ο νικοκίριδες αποτραβυν τα τεράστια κέρδοι τυς. Εδο ένκιτε ο υσια τις σκλιρις εκμετάλεπτις τον εργατον στις καπιταλιστικες χόρες.

Σε μας ο εργατικι μέρα ίνε 7 ώρες κε στις βλαδερες επιχίρισες 6. Ολες τις 7 ίτε τις 6 ώρες ο εργάτις-μας δύλεθε για τον εαφτό-τυ, για το σοβετικο χράτος-τυ, κε πλερόνετε πλέρια για τον χόπο-τυ.

Αλόμος ένα μέρος τις απολαβίς-τυ ο εργάτις-μας μεταδίνι στο χράτος για τιν έβρινε το σοσιαλιστικυ χτισίματος — για τι διασκεβι νέον δινατον εργοστασίον, φάμπρικον, ειδερόδρομον, ιλεχτροσταθμον κ.τ.λ. καθος κε για άμινα τυ προλεταριακυ χράτος-τυ Ο σοβετικος εργάτις, όπος κερύμε καρδιακα ενδιαφέρετε για τις επιτιχίες τυ σοσιαλιστικυ χτισίματος, καθος κε για το δινάμομα τις άμινας τις χόρας. Το μεγάλομα κε ο επιυ. τιχίες τυ σοσιαλιστικυ χτισίματος καλιτερέβυν τι ζοι τον εργαζομένον, διεφχολίνυν ιχυ χόπο-τυς, τον μετατρέπυν απο βάρος σε εφχαρίστι, σε ιπεριφάνια. Παναπι, εκίνοτι μέρος τις απολαβίς, πιο ο εργάτις δίνι στο προλεταριακυ χράτος-τυ, κε κίνο πάι για τον ίδιο, για τιν καλιτέρεπτι τις ζοις-τυ, κε όχι για τιν καλιτέρεπτι τις ζοις τυ νικοκίριο

το εκμεταλεφτή, όπος γίνονταν οι τιν Οχτοβριανι επανάστασι. Εκζον αφτο : απολαβή του δικύ-μας το εργάτη ίνε σιμαντικα ανότερι απότι φένετε σε πρότι ματια.

Κιτάχτε, για παράδιγμα, τα νεφτεπρόμισλα τυ Μπαχυ. Μίπος : εργάτες εκι ζυν όπος ζύζαν τον κερο τις εκξυσίας τον καπιταλιστον; Μίπος ζυν σε ελεινες λερες καλίβες; Οχι! Ζυν σε όμορφα φοτινα επίτια, όπου φοτίζει ιλεγτρικο φος, όπου ίνε φιαζμένο ιδραγογιό. Για τις εργάτες φιάνοντε όμορφα νοσοχομία, αμπυλατόριες, τις πανερ, όπου θεραπέθοντε δορεαν. Για τις εργάτες φιάνοντε εκσέρετες εκσοχες, όπου θεραπέθοντε κε αναπάνοντε. Για τα πεδια τον εργατον φιάνοντε μεγάλα φοτινα σκαλια για τις εργάτες φιάνοντε κλύπια κε άλα μορφοτικα καθιδρίματα. Τις εργάτες, τις στέλνουν να σπιδάζουν, όπου όχι μόνο δεν πλερόνυν, μα απεναντίας πλερόνοντε ιπτοροφία x.τ.λ. x.τ.λ.

Μίπος όλα αφτα δεν περιεβύν τιν πραγματικι απολαβή τυ σοβετικυ εργάτη;

ΣΤΙΣ ΣΟΒΕΤΙΚΕΣ ΦΑΜΠΡΙΚΕΣ ΚΕ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

ΔΕΝ ΙΠΑΡΧΙ ΕΚΜΕΤΑΛΕΠΣΙ

Αναπτίχνοντας τι βιομιχανία-μας, φιάνοντας νέα μεγάλα εργοστάσια, φάμπρικες, ιλεχτροσταθμυς x.τ.π. κατορθόζαμε τεράστιες επιτιχίες.

Πος εκσιγύντε αφτες : επιτιχίες; Πός εκσιγύτε το τέτιο γρίγορο μεγάλομα τις βιομιχανίας-μας; Εμις κερύμε, πος : σοβετικι εκξυσία ιφίστατε το όλο μιάμις δεκάδα χρόνια, κε όμος σ'αφτο το διάστιμα γένικε στιν περιοχι τις βιομιχανίας πολι περισότερο, παρασε εκατοντάδες χρόνια τυ τσαρίμυ.

Ι ετίες τυ γρίγορυ μεγαλόματος τις βιομιχανίας-μας ένκιντε προταπόλα σε τύτο, ότι το σοσιαλιστικο χτίσιμο στιν ΕΣΣΔ το καθοδιγι το κομυνιστικο κόμα, επι κεφαλις τυ οπίν βρίσκετε ο καλίτερος μαθιτις τυ Δένιν — ο σιν. Στάλιν.

Ι εργάτες τις χόρας-μας κάτο απτιν καθιδρίγιει το κομυνιστικύ-τυς κόματος αγονίζοντε για το σοσιαλιζμο με αξινίθιστι ενέργια, με αξινίθιστο ενθυσιαζμο.

Απο πù προέρχετε αφτι : ανεκσάντλιτι ενέργια; Γιατί φέρνοντε με τέτιο ζίλο : εργάτες στον κόπο;

Ι εκσίγιει όλω αφτυ ίνε πολι απλι. Νορίτερα, πριν τιν Οχτοβριανι επανάστασι, εργάτες τις χόρας-μας δύλεθν για ιδιοτικο νικοκίρι. Οσο καλίτερι ίταν : θέσι τυ νικοκίρι, τόσο χιρότερι ίταν : θέσι τυ εργάτη. Για να δύλεθε κανένας με ζίλο για το νικοκίρι, σίμενε να περιεσέπει κε να στερέσι τον πλύτο-τυ. Κι όσο πιο πλύσιος ίνε ο νικοκίρις, τόσο πιο πολι ίνε : δίναμι κε εκξυσία-τυ πάνο στον εργάτη.

Τι ενδιαφέρο ίχαν : εργάτες να περιεπέζυν κε να στερέσυν τι δίναμι τυ πιο αμιλιχτυ κε πιο κακυ εχτρύ-τυ.;

Ινε αλίθια, πος : εργάτες δεν μπορύζαν να δύλεθν πολι άσκιμα. Οπιο : δύλεθε άσκιμα με σκοπο, τον πετύζε ο νικοκίρις όχιο άπτις αβλόπορτες το εργοστάσιο ίτε τις φάμπρικας. Γιαφτο : εργάτες εχτελύζαν τις πιο απαρέτιτες απέτιες, τυ νικοκίρι, μόνο κε μόνο να μι τις πετάχις στο δρόμο κε να μι τις αφίει δίχος κομάτι πζομι.

Ετις δύλεθν κε σίμερα στο εκσοτερικο.

Πριν απτιν έπανάστασι, σε μας, κε τόρα στο εκσοτερικο : εργάτες σιχνα οργανόνυν απεργίες, διλαδι πετυν δι : διλια κε σιμφονυν ανάμερά-τυς να μι επιειτρέπεζυν στο εργοστάσιο, διπο : νικοκίριδες ικανοπιέζυν τις νόμιμες απέτιες-τυς.

Για τον εργάτη τις καπιταλιστικις χόρας το εργοστάσιο ίνε μέρος, όπου τον λιτέθιν εκλιρα, τον εκμεταλέθοντε.

Ολος διόλο διαφορετικα ίνε σε μας. Σε μας τα εργοστάσια, ε φάμπρικες κε ε άλες βιομιχανικες επιχίριες ίνε σοσιαλιστικες κε δεν ανίκυν σε ιδιέτερις επιχιριματίες, μα ίνε ιδιοχτισία τυ σοβετικυ κράτυς. Σε μας : εργάτες δύλεθν όχι για το νικοκίρι — εκμεταλεφτη, μα για τον εαφτό-τυς. Ο κάθης ινιδίτος εργάτης τις χόρας-μας καταλαθένι εκσέρετα, πος όσο καλίτερα θα δύλεπζυν ε φάμπρικες κε τα εργοστάσιά-μας, τόσο καλίτερι θα ίνε : ζοι το εργαζόμενο. Στις καπιταλιστικες χόρες όλα τα κέρδη τον επιχιρίσεον πάνε στιν τσέπι τυ νικοκίρι ίτε μιας φύχτας νικοκίριδον, αν αφτι ίνε απο κινυ ιδιοχτίτες μεγάλις επι-

χίρισις. Αφτι : εματοπότες-νικοκιρέ! εκεδέβουν τα τεράστια χέρδη, που θισαβρίζουν, για περιστέρο έδρινει τον επιχιρίσεόν-τους, για να διναμόσουν τιν εκμετάλεπτι τον εργατον, τα κισοδέβουν για τιν πολιτελει: Ζοί-τυς, για τιν πολιτελει: Ζοι τον ικογενιόν-τυς. Κισοδέβοντε σπάταλα τα τεράστια χέρδη, που διμιυργύντε με τον ίδροτα κε το έμα τον εργατον, που καταχοτόνοντε απτιν κύρας! Τον κερο που 10 χιλιάδες εργάτες κάπιυ μεγάλυ εργοστασίου ζου μεσπιναζμένη ζοι, ο νικοκιρις-τυς με μια δεκάδα αφοσιομένυς ανθρόπους λαχέδες-το — ινζε-νέρυς, διεφθιντες, λογιστες — ζι σε πολιτελια κε λύσο.

Τίποτε το παρόμιο δεν ιπάρχι σε μας. Ολα όσα σισορέβοντε απτο εργοστάσιο, ίστερα απο καλι νικοκιριακι δράσι, ίνε όχι εκμεταλεφτικα χέρδη, αλα : ονομαζόμενι σοσιαλιστικι σισόρεψι, διλαδι εκίνος ο νέος πλύτος, που πάι εκσερετικα για τις ανάνκες τον ίδιον τον πλατιον μαζον τον εργαζόμενον.

Ι σοσιαλιστικι σισόρεψι όλον τον βιομιχανικον επιχιρίσεόν-μας μας δίνι τι δινατότιτα να φιάσυμε νέες καλες φάμπρικες κε εργοστάσια, σοβχόζια, κε ΜΤΣ, σχολια, πανεπιστήμια, νοσοκομία, φοτινες κε εβρίχορες κατικίες για τις εργάτες κε ολάκερες σοσιαλιστικες πολτίες.

Οσο καλίτερα δυλέβι : βιομιχανία-μας, τόσο παραπάνο μπορι να βγάλι παπύτσια, μανιφατύρα, κε κάθε-τι που χριάζετε για τις εργαζόμενυς.

Οσο καλίτερα δυλέβι : βιομιχανία-μας, τόσο πιο φτινα γίνοντε όλα τα πράματα κε προσιτα για τις εργαζόμενυς. Οσο καλίτερα δυλέβι : βιομιχανία-μας, τόσο περισότερο απελεφτερονόμαστε απτιν εκσάρτιει το εκσοτερικυ, τόσο περισότερο διναμόνυμε τιν άμινα τις χόρας μας, τόσο περισότερο γινόμαστε σταθερο στίριγμα για τις προλετάριυς όλο το κόζμο ετον αγόνα-τυς ενάντια στις καπιταλιστες για τιν ενκαθιδριει τις σοβέτικις εκευξιας σ'όλον τον κόζμο.

Νά γιατι με τέτιο ζίλο, με τέτια ένθερμι επιθιμία κε θέλισι δυλέβυν : εργάτες μας στις επιχίρισες.

Νά γιατι τόσο θιελόδικα μεγαλόνι : βιομιχανία-μας.

Ερότισες.

- 1. Γιατι : φισικι δίναμι το εργάτη ίνε εμπόρευμα;
- 2. Τι ίνε εκμετάλεπτι;
- 3. Εκειγίστε, γιατι δεν ιπάρχι εκμετάλεπτι : στις σοβετικες φάμπρικες κε τα εργοστάσια;
- 4. Τι ίνε σοσιαλιστικι σισόρεψι;

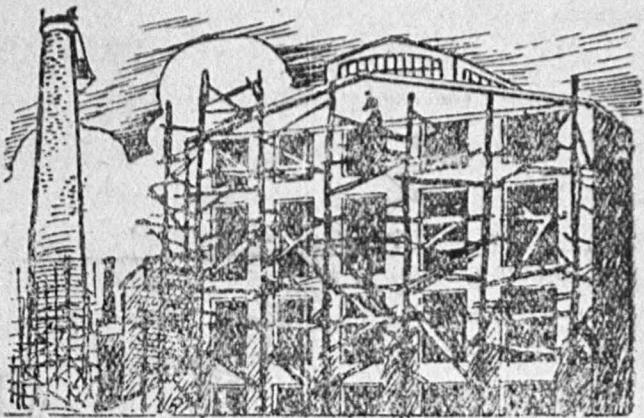
ΑΚΡΙΒΟΤΕΡΑ ΚΙ ΑΠΤΟ ΧΡΙΣΑΦΙ

(Απτο σ ίτσο το Μ. Γόρκι „Ανα τιν ένοςι το Σοβετιον“)

Ισια απτο σταθμο, πίγα νορις προι στο πρόμισλο το Αζνεφτ.

Ο σιν. Πάρινοφ — γερος, σκεφτικος άνθροπος, με οδίγισε στα πρόμισλα λέγοντας:

— Το νέφτι δεν ίνε κάφσιμι ίλι, μα πλοισότατι πρότι ίλι για πολιάριθμα πολίτιμη χιμικα προιόντα. Απτο νέφτι μπορι να βγι λάδι. Ακόμα δε μάθαμε να πάρυμε απτο νέφτι όλα όσα δίνι. Ι καπιταλιστες, που δεν τις μέλι για το μέλον τις χόρας, σινιθισαν να λογαριάζουν το νέφτι σαν κάφσιμι ίλι. Εκίνους τις χριάζετε μονάχα ένα πράμα: Να βγάλουν απτι γι όσο το δινατο παραπάνο χρισάφι — μέταλο που ίνε κατάλιλο μονάχα για μπογλεμπίδια, για στολίδια. Το κάπισιμο το νεφτι σαν κάφσιμο ίλικο — ίνε στιν ισια κακύργιμα ενάντια στις εργαζόμενυς, λιστία. Ι καπιταλιστες ίνε άνθροπι δίχος μέλον —

κε αρπαχτικά βιάζοντε να μετατρέπεσυν όλα σε χρισάφι, από το οπίο δεν μπορούν να φιαστούν μιγανες, ότε εργαλία. Το χρισάφι ίνε χρίσιμο μονάχα όταν βρίσκετε στα χέρια του οδοντογιατρον.

Οσο περισσότερο γιρνύα τα πρόμισλα, τόσο πολι μέχανε να απορίσο ο ασίμαντος σε σίνχρις με το παρελθον αριθμος των εργατον σ' αφτι την απέραντι έχτασι, όπου το σίδερο, το μπετόνι κει πέτρα εγχώριαν τις κισίλινες βίσσης. Παντο, όπου κι αν κιτάκις, τειςτέρνες, σιδερένιες κολόνες, δεμένες με τοκσοιδις σολίνες, παντο περισέβυνται πέτρινι τίχι. Πιθενα δε σιναντας το νεδρικο λιαστριμένο πάνε-κέλα, πυ περίμενα να δο, δεν ιπάρχουν ι καταθρεμένι με νέφτι άνθροπι, ι τιρανιζμένι κε βασανιζμένι, δεν ιπάρχουν σορι σιδερένιον κοματιον.

Διμιωργίτε ι εντίποσι ίσιχις κε βέβεις δυλιας για πολιν κερο — να πύμε εόνια δε γίνετε — τόσο φανταστικα γρίγορο ίνε στον κερο-μας το μεγάλομα τις βιομιχανικις τεχνικις.

Οταν κιτάζαμε το λαδοεργοστάσιο, πάνο απτα κεφάλια-μας κε σα να αναστένακε σόχι ιχερα, μα ιπόκοφα ο ζεστος αέρας, σάν-πος κάτι έσκασε, κε απτο δρόμο το εργοστάσιο κεχιθικε σταχτόμαβρο σιγεφο πάνο απο τις σιδερένιες κολόνες, τις σολίνες κε τις τσιστέρνες.

— Εχ! ι μπενζίνα, κεφόνισε πίζο-μυ κάπιος.

Ιστερα απο ένα λεφτο στεκόμασταν ι πέντε άνθροπι, σε διο δεκάδες βίματα απτινικόνα πυ ποτε δε θα κεχάσο: στο τυπικ ανάμεσα στον πέτρινο τίχο, τι σιδερένια κολένα κε τιν τσιστέρνα πυ δέχονταν τιν μπενζίνα, ορμύσε με θόριβο ρέβμα παράκενις άσπρις σγέδον άχροις φοτιας, κε μέσα στι φοτια χόνονταν, κλίνοντας πάνο-τις, σκεπάζοντας κάτι-τι με κάτι ι εργάτες — δεκαπέντε άνθροπι, τιύρκι κε ρόσι. Ενας ασπρογένις τιύρκος έδινε παράνκελμα:

— Δόστε τον κυβα, δόστε. Γρίγορ-ρα!

Ποτέ-μυ δεν ίδα να ζείνυν έτσι απλα τι φοτια, με τόσι άφονι αφθάδια, με τόσε περιφρόνιςι στο πόνυς το καπισιματος σ' αφτι τι μανιαζμένι, τι ζελτα δυλια ίταν κάτι το ακατανόιτο για μένα. Το ρέβμα τις φοτιας όλο κε έτινε να πάι στιν τσιστέρνα, κε μέσα σ' αφτίνα — όπος με ίπαν ιστερότερα — βρίσκονταν κάμποσες χιλιάδες πύτια μπενζίνας. Ο ιν. Πάρινοφ σκυντόντας-με ειγα με τον όμο, με σιβύλεβε:

— Φίγετε, πιγένετε μακρια απο δο.

Ο ίδιος δεν έφεβγε.

Παρατιρύσα προσεχτικα. Στον κερό-μυ έτιχε να δο πολες πιρκαιες, πυ πάντα προκαλύσαν παράλογο, ανόιτο σίρτα-φέρτα. Επαναλαβένο πος για μένα ίταν νέο κε πολι παράκενο όλο αφτο πυ ίδα: ι γριγοράδα με τιν οπία ι εργάτες ρίχτικαν στι φοτια, ι ζελτοσίνι με τιν οπία ζείνανε τι φοτια, κε κίνο, πος όλα αφτα τα κάνανε δίγος περιτο θόριβο κε φονες, χορις να εμποδίζει ο ένας τον άλο, πισιχρεμα. Σε 12 λεφτα ζείζανε τι φοτια. Ρότισα τον Πάρινοφ:

- Μπορύσε να εκραγι ι τσιστέρνα;
- Βέβεα μπορύσε, μυ απάντισε.
- Γρίγορα τι ζείζανε;
- Σινίθιο. Οχι επάνιο περιστατικο.
- Κι αι εκριγνίονταν ι τσιστέρνα;
- Μα γο οιας πρότινα να φίγετε.
- Νε μα ο ίδιος δεν έφεβγες.

Αφτα τα λόγια σάν-πος το φανικαν παράκενα

— Πύ να φίγο;

Σκέφτικε κε ίπε:

— Αν γίνονταν έκρικι, θα κέονταν ι άνθροπι. Μα οι τα τόρα δεν μας έτιχαν τέτια.

Τον ρότισα:

— Πόσ νομίζις; τον κερο τον παλιον νικοκίριδον θα αγονίζονταν ι εργάτες ενάντια στι φοτια με τέτια αφτοθισία;

. . . Το Μπακού ίνε αναμφίβολιτι κε περίλαμπρι απόδικς τις επιτιχίας του χτιζίματος του χράτυς των εργατών, τις διμιοργίας νέας κυλιόρας — νά πιά ίνε η εντίποσί-μυ. Αφτι τιν ιδέα την εκείνη φρασε όμορφα ένας απτυς παλιος εργάτες.

— Τ' αδέρφι-μας πρέπει να δίξει τον εαφτό του ετιν παραγογις σ'όλι-το τι δίγαμε — νικοκήρι λογικότερο το μπυρζζα κε με μεγαλίτερο τάλαντο.

Ερότισες

- || 1. Τι διαφορα βρίκει ο Γόρκι ανάμεσα στα πρόιν κε στα τορίνα πρόμισλα του Μπακού;
- || 2. Σε τι ο Πάρινορ βλέπει πως δεν ήταν ορθο το θάλσιμο τις παραγογις του γεφιου στο καπιταλιστικο σίστημα;

ΠΟΣ ΧΤΙΖΟΝΤΑΝ ΤΟ ΤΡΑΧΤΟΡΟΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

ΤΥ ΣΤΑΛΙΝΓΡΑΤ

Το γιόνι του 1927 ίρθην ετιν πόλι Σταλινγρατ, που βρίσκεται στον όχτο του Βόλγα- σχεδίες με κελια. Βγίκαν απ' αφτες τις σχεδίες άνθρωποι, που τους έστιλε το κόμα. Εφρα- καν μια έχτασι γιανις για εμβάδο 530 εχταρίον. Χόσανε στι γι πασάλια κι άρχισαν να κάνουν καταμέτρισες. Ρίκανε το σινικιζμο Ζέρκεβο κε φιάσανε ολάκερι σίρα παράνκες για τις εργάτες.

Γρίγορα ιπσόνονταν πάνω απτι γι τεράστια παραρτίματα απο σιδερομπετόνι.

Ι ασινίθιστι γριγοράδα τις δυλιας φόριζε κάπιως ινζενέρους.

Ι νει ινζενέρι αποφασίσανε να χτίζουν ολάκερο χρόνο — ακόμα κε το χινόπορο κε το χιμόνα.

Ι αμερικανι ινζενέρι λογάριασαν κε βρίκαν, πως το σιναρμοστικο (сборочный) σινεργίο μπορι να φιαστι σε 168 μέρες. Ι σοβετικι ινζενέρι κάνανε εκείλενκς κε βρίκαν, πως μπορι αφτι ο δυλια να γίνι σε 62 μέρες.

Κι όταν ο εργάτες καταπιάτικαν μονιαζμένα στι δυλια, αποτελοσαν το σιναρμοστι- κο σινεργίο σε 28 μέρες. Ι αμερικανι δεν πίστεβαν τα μάτια-τυς: τις εκείπλιτε τέτια γριγοράδα, τέτιος ζίλος.

— Εμις ίμαστε σοβετικι . . . λέγανε γελόντας ο εργάτες.

Ι πιο ζεβλτι, ο πιο πρόθιμικεχορίστικαν σε ιδιέτερες εκατοντάδες, κι απ' αφτες εκι- ματίστικαν μαχιτικες μπριγάτες.

Ι μαρανκι έπρεπε να κάνουν σε μεγάλο ίπσος, γέρο στο παράρτιμα σανίδομα για να μπορέσουν ο τζαμιτζίδες να βάλουν γιαλια στις κορνίζες του παραθιρίον.

— Εντεχα όρες γιαφτι τι δυλια — ίπαν ο καθοδιγιτες.

Ανέλαβε τι δυλια μια μαχιτικι μπριγάτα, κε τιν έκανε σε τέσερις όρες.

Επρεπε να ασφαλτοθι το πάτομα στο σιναρμοστικο σινεργίο. Ιταν τέλι τυ δεκέβρι, ο παγερος αέρας έκεε τα χέρια, τι μίτι κε τα αφτια. Αδίνατο να γίνι δυλια με τέτιο- κερο. Ι πίσα καπνιζε, γιόμιζε καπνο τα μάτια, ο άνεμος έριχνε τις ανθρόπους. Ι εργά- τες δε βαστύσαν, κατέφεβγαν στις παράνκες.

Μα δεκαενια νει υτάρνικι μπίκαν αποφασίστικα στο παράρτιμα. Ι ζέστα τις πίσα- χτιπύσε στο πρόσοπό-τυς κι απτιν άλι μερια ο διαπεραστικος ανέμος τυ δεκέβρι τις έδιο- χνε απτι δυλια. Τα χέρια κείλιαζαν, το πρόσοπο πάγονε, μα ύτε ένας απτυς δεκαενια δεν έφεβη απτι δυλια.

Γ δυλια γένικε.

Μια φορα ο σεζόνικι απτο Ουλοφ πέταχαν τα φτιάρια κε θέλανε να φίγυν απτε- δυλια, επιδι δεν ήχανε ρύχα τις δυλιας.

Ι υτάρνικι ίρθανε στο γραφίο.

— Τι θέλετε σιντροφι;

— Πάρτε τα ρύχα τις δυλιας-μας κε δόξτε-τα τις ορλοβίτες, ίπαν ο υτάρνικι.

— Μα πός μπορι να γίνι αφτο; Κε εις τι θα κάνετε;

— Εμις κέτσι θα περάσουμε. Εμις αποφασίζαμε να μιν πάρυμε ρύχα τις δυλιας, μα να τα δόξυμε σε κίνυς πω νέα έρχοντε να δυλέπεσυν.

Ετσι κε δόσανε ι υπάρνικι τα ρύχα τις δυλιάς-τυς ετις ορλοβίτες.

Σε ίπος 15 μέτρον έπρεπε να βάλουν γιαλια.

Ισαν παγερες μέρες. Τα μανκάλια ανάδανε νίχτα κε μέρα. Μα ο άνεμος φιεύσε διαπεραστικα ετις ανιγτες κορνίζες. Ι δυλια ήταν δίξκολι.

Ι τζαμτζίδες αρνίθικαν.

Τοτε ι νεολέα ανέλαβε τι δυλια. Ενας γέρος τζαμτζίς ανέλαβε να τις καθοδιγίζει. Διακόσιι άνθροπι απτι νεολέα ανέβικαν πειλα.

Ανάμεσα ετις διακόσιις ίσαν ικοσιπέντε κομιομόλες. Απλοναν τα χέρια ετα μανκάλια, ζειτένονταν κε κανα καταπιάνονταν ετι δυλια. Κόβανε τα χέρια, μα τα γιαλια μπένανε πιζατικα ετις κρίες οιδερένιες κορνίζες. Ο άνεμος φιεύσε δινατα, τα μανκάλια άναβαν — ι δυλια δε ηταματύσε.

Σε 28 χιλιάδες τετραγονικα μέτρα έβαλε τζάμια ι μαχιτικι εκατοντάδι, κε μονάχα τότε κατέβικε απτις σκαλοσες.

Τρις εκατοντάδες σκαφτιάδες μάζι με τον τέχνικο μπίκαν ετο τυνέλι.

Σκάβανε τιν παγομένη για κε σέρνονταν προς τα εμπρος σαν τιφλοπόντικι. Ήσο απτις σκαφτιάδες πήγαν ι μπετόντζικι κε πίσο απ' αρτις πήγεναν κίνι πυ θάζανε τις σολίνες.

Το τυνελ διακλαδόνονταν. Ι κάθε διακλάδοι πήγενε σε κάπιο παράρτιμα το εργατικο οινικήμυ. Με τις σολίνες θα παι ατμος, πυ θα θερμένι τις κατικίες τον εργατον.

2700 μέτρα σολίνες βάλανε ι άνθροπι κάτο ετι γι, καμπυριάζοντας ετο σκοτάδι.

Το δεκέδρι, το γενάρι κε το φλεβάρι ήταν παγονιες. Κε σ' αρτις το μίνες ι πετράδες βάλανε παραπάνο απο 4 εκατομίρια τύβλα.

Κε νά, το ένα ίστερα απτο άλο κεφίτροσαν χτίρια — φιάστικε ολάκερι πολιτιά. Νά το οιναρμοστικο οινεργίο απλόνετε σε έχτασι 409 μέτρον. Νά το χιτίριο. Ι φύρνι αφτο το οινεργίο καταδρογήζουν κάθε μέρα 25 θαγόνια μαντέμι. Νά το οιδεράδικο οινεργίο. Εδο κρεμάστικαν 28 ατμοκίνιτα σφιρια.

Το μεγαλιόδικο τραχτοροεργοστάσιο χτίστικε. Αρχιες ετι δυλια το γώνι το 1930.

Στο τέλος τις πιατιλέτκας το τραχτοροεργοστάσιο το Σταλινγρατ θα βγάλι 20 τράχτορα τιν άρα.

Γίμναζια. Διηγιθίτε για το ιροικο χτίσιμο το τραχτοροεργοστάσιο το Σταλινγρατ στι οινέλεψι τον κολχόζινικον, στο αναγνοστίρι κε στο επίτι. Για να το διηγιθίτε καλίτερα, σκιματίστε το πλάνο το διγίματος.

Ι ΟΡΓΑΝΟΣΙ ΤΥ ΚΟΠΥ ΣΤΙΣ ΣΟΒΕΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΙΡΙΣΕΣ.

Ι ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΙΣ ΕΣΣΔ Ι ΙΔΙΙ ΙΝΕ ΝΙΚΟΚΙΡΙΔΕΣ

ΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΕ

ΦΑΜΠΡΙΚΟΝ

Στι χόρα-μας ι εργάτες όχι μονάχα διλέβυν ετις μπάνκυς, μα κε διεφθίνυν ι ίδιι τιν παραγογι.

Κιτάκετε οπιοδίποτε εργοστάσιο κε θα δίτε, πος ο διεφιντις το εργοστασίο ίνε εργάτις. Ο ανότερος το οινεργίο ίνε εργάτις. Ο πρόεδρος το φαμπρικο-εργοστασιακο κομιτέτο — εργάτις. Πρόεδρος τις παραγογικις οικεπεσι — εργάτις.

Γραματέας τις κοματικις γιατζέικας — εργάτις.

Μα μι νομίζετε, πος μονάχα ο διεφιντις, ο γραματέας το φαμπρικο-εργοστασιακο κομιτέτο κε ο γραματέας τις κοματικις γιατζέικας φροντίζουν για το εργοστάσιο. Οι ι εργατικι μάζα ετα οινολό-τις κε ο κάθε εργάτις κεχεχοριστα πέρνι το πιο ενεργο μέρος ετι δυλια τις επιχιρισι-τυ, κε με κάθε τρόπο βοιθυν το διεφιντι κε τις άλις ιπέφτινος καθοδιγίτες όχι μόνο να εχτελέσυν, μα κε να ιπερεχτελέσυν τα παραγογικα πλάνα.

Ι μονιμένι, ι από κινού δυλια όλω τυ εργοστασιακυ χολεχ: ήβυ εκσασφαλίζουν στιν επιχήρισι τις επιτιχίες-τις.

Το κάθε εργοστάσιο, ι κάθε κεχορικτι επιχήρισι έχι το προμφινπλάνο-τις.

Το προμφινπλάνο εκματίζετε για ένα χρόνο. Σ' αφτο ιποδίχνετε: πόσα προιόντα πρέπη να βγυν σίένα χρόνο, πόσο πρέπη να ανεβι ι πιότιτα τον προιόντον (προτζέντο-κεπεζμο τον εκάρτον), πόσο πρέπη να φτινένι το κόστος τις μονάδως τυ προιόντος, πόσα προτζέντα πρέπη να περισέπει ι απολαβή τον εργατον κ. τ. λ.

Το προμφινπλάνο μιράζετε σε τέσερα μέρη, ίτε σε τέσερα κβαρτάλια. Το κάθε κβαρτάλι αποτελίστε από τρις μίνες.

Ολι ι εργατικι μάζα φροντίζι όχι μονάχα να εχτελέσι το προμφι πλάνο το κάθε κβαρτάλι, μα και να το ιπερεχτελέσι.

Για να εχτελεστι και να ιπερεχτελεστι το πλάνο επιτιχιμένα, πρέπη να οργανοθε καλα ο κόπος τον εργατον στιν επιχήρισι. Πρέπη ι δυλια να οργανοθι έται, που όχι μονάχα το κάθε κεχορικτο σινεργίο, ίτε ι κεχορικτι μπριγάτα, μα κι ο κάθε κεχορικτος εργάτις να κέρι σε πια προθεζμια, πόσ, τι και πόσο πρέπη να κάνι σίφονα με το πλάνο και να ίνε ιπέφτινος για τι δυλιά-τυ, τόσο απέναντι στο διεφθιντι, όσο και σ'όλι τιν εργατικι μάζα.

Για να δυλέπουν γριγορότερα και καλίτερα, ι εργάτες πρόβαλαν νέες φόρμες κολεχτιβικου κόπου.

Οργανόθικαν, λογοχάριν, στις επιχήρισες παραγογικες και τεχνικες σίσκεπτες. Σ' αφτες τις σίσκεπτες ι εργάτες από κινού σιζιτυν. πόσ να οργανόσουν καλίτερα τι δυλια στο ένα ίτε στο άλο σινεργίο, πόσ να κατορθώσουν να μι ιπάρχυνε εκάρτα, ποσ να κατανεμθι καλίτερα ι δυλια στα σινεργία, πόσ να κατορθοθι, όστε το ένα σινεργίο να μι διαςπάσι τη δυλια το άλο σινεργίο. Γιατι μερικες φορες τιχένι έται: το ένα σινεργίο κάνι περικόχλια και τάλο σιναρμόζι τις μιχανες. Πρέπη τα περικόχλια να ρθύνε στον κερο στο σιναρμοστικο σινεργίο, αλιότικα το σιναρμοστικο σινεργίο θα στέκετε δίχος δυλια. Κε πύ οδεγι αφτο; Αφτο σιμένι, πόσ ι εργάτες το σιναρμοστικο σινεργίο θα δυλέπουν όχι 7 μα 5 όρες ι διο όρες-τυς θα χαθυν τον κερο που θα περιμένουν τα περικόχλια. Μα το εργοστάσιο θα πλερόσι τις εργάτες όχι για 5, μα για 7 όρες. Κε τι θα βγι; Κατα πρότο λόγο ι εργάτες θα σιναρμόσουν αντι 21 15 μιχανες τι μέρα, και αφτο θα γίνι: ετία να κοστίσι και μιχανι πιο ακριβια. Εται και χαλνα το προμφινπλάνο: και το εργοστάσιο βγάζι λιγότερα προιόντα και το κόστος-τυς θάνε παραπάνο.

Ερότισες

- || 1. Πόσ σιμετέχου, ι εργάτες στι δυλια τις επιχήρισις-τυς;
|| 2. Γιατι οργανόνυντε παραγογικες και τεχνικες σίσκεπτες;

Να δυλέπουμε με νέο τρόπο

(ι 6 όρι το σ. Στάλιν)

Στις 23 τυ γιόνι 1931 ο σ. Στάλιν μίλισε στις σίσκεπτει το χοζιάιστθενικον (διεφθιντον τον επιχήρισεον). Ο σ. Στάλιν ιπέδικε 6 όρυς, απτυς οπίς εκσαρτιέτε κιρίος ε παραπέρα άφκισι τις βιομιχανίας-μας.

— Χριαζόμαστε ολοένα και πιο πολυς εργάτες — ίπε. Στις πολι ίες ι αεργία λι-κβιταρίστικε απο πύ λιπον πρέπη να πάρυμε εργάτες; Νορίτερα ι εργάτες με αφτοροι (σαμοτοιο) ίρχονταν απτο χοριο. Τυς έδιοχνε απο κι ι πίνα και ι ανάνκι. Μα τόρα στο χοριο δεν ιπάρχι ύτε πίνα, ύτε ανάνκι.

— Τόρα το χοριο δε μπορι να ονομαστι μιτρια για το χορικο” λει ο σιν. Στάλιν. — „Κε ακριβ ο επιδι δεν μπορύμε να το ονομάσουμε μιτρια, ο χορικος άρχισε να καλοκάτει στο χοριο και δεν έχυμε πια ύτε φεβγιο το χορικι απτο χοριο στιν πόλι, ύτε αφτοροι τις εργατικι διναμις“.

Για να πάρουμε το λιπόν εργατική δίαιτη από χοριό όχι με αρτορού, μα σρανομένα, πρέπει ο χοιριάς τβενική να κλίσυν σιμβόλεο με τα κολχόδια κε τους κολχόδινους. Κέτει τα κολχόδια σίφονα με σιμβόλεα θα δόσουν για τις φάμπρικες κε τα εργοστάσια του απερέτιτο αριθμό ον εργατούν.

Ο δέφτερος όρος: πρέπει να έγινε από μέσο της ρεψτότιτα (τεκυχεστή) τις εργατικές τάκες να καταστραφει ι υραγνόλοφα. Πρέπει να πλιρούν περισσότερο εκείνη που έχουν μεγάλη ιδία πεποίη κε που εχτελούν πιο βαριά δυλια. Πρέπει ορθά να οργανωθει η πλειρομι τις απολαβής κε να καλιτερέψουν ι βιοτική όρι του εργατούν.

Ο τρίτος όρος: ίνε το λιχβιτάριζμα τις οπελίτικας. Αφτο σιμένη, ποσ ι κάθε μπριγάτα, ο κάθε εργάτης πρέπει να κατοχυρωθει σε οριζόμενης μπάνκους κε μιχανες, να κείση τις ιδιότητες τους κε να ίνε ιπέρτινος γιαφτα. Πρέπει να καλιτερέψει ι οργάνωση του κόπου, να ταξινομιθούν ι δίναμες ορδα στιν επιχίρισι. Αφτο το μέτρο θα μας επιτρέψει να καλιτερέψουμε σιμαντικά τιν πιότιτα τις δυλιας κε να ανεβάζουμε τιν ποσότιτα του προϊόντον που βγένυν.

Καμια κιριαρχη τάκη δεν γίνονταν δίχος δικί-τις ιντελιγέντια. Πρέπει να κατορθώσουμε, όστε κ' ι εργατικη τάκη τις Σοβετικης Ενος ι νάχι δικί-τις πχρχογικη ιντελιγέντια, δικύς-τους ιδικους απτυς εργάτες κε τους εργαζόμενους αγρότες, που θα δυλέψουν σινεθιανόμενη τιν πολιτικη του κόματός-τους κε που με όλες τις τις δίναμες θι εφαρμόζουν στι ζοι αφτι τιν πολιτικη. Αφτο ίνε ο τέταρτος όρος.

Τόρα ανάμεσα σε μεγάλο αριθμο ιδικους, που έγικαν από παλιο σχολιο γένικη σταθερη στροφη προς τι σοβετικη εκευσια. Γιαφτο πέμπτος όρος ίνε, νάλάκουμε απέναντι-τους τι σκέσι-μας κε να δίκευμε σ' αρτυς περισσότερη προσοχη κε φροντίδα. Βέβεα, αφτο δε σιμένη, ποσ ελεφτεροδίκαμε ολότελα απτυς βρετίτελυς. Ακόμα ιπάρχυν παλι ιδικη, που ίνε εχτρικα διατεθιμένη απέναντι στι σοβετικη εκευσια.

Για να μεγαλόσι επιτιχιμένα ι βιομ χανία-μις πρέπει να μπάζουμε κε να διναμόζουμε στιν παραγογη το χοιραστζοτ. Ι φάμπρικες κε τα εργοστάσια-μας δεν πρέπει να επιζου μονάχα στα χρήματα, που θα τους δότι ι τράπεζα. Πρέπει ι επιχίρισέ-μας να μάθουν ι ιδιες να εκεέρουν μέσα, καλιτερέβοντας τιν παραγογη, βάζοντας τι δυλια με καλιτερη νικοκιροσίνη. Πρέπει ι ιδιες να μάθουν να εισορέουν οριζόμενα μέσα για τι βιομιχανια. Αφτο ίνε ο έχτος όρος.

Σιμπερένοντας ο σ. Στάλιν ίπε στις χοιριάς τβενικους ποσ πρέπει να πετάχουν τους παλιους τρόπους δυλιας κε νάρχιζουν να δυλέψουν κε να διεφθίνουν τι βιομιχανια με νέο τρόπο: να εφαρμόζουν αφετηρα στι ζοι όλους τους έκει όρυς, που αναφέραμε.

Αφτι ι εκες όρι τι Στάλιν αφορουν όχι μονάχα τα εργοστάσια κε τις φάμπρικες, μα κε τα σοβχόδια κε κολχόδια.

Γίμναζια. Σκεφτίτε κε γράπτετε, πόσ κατα τι γνόμι-ςας πρέπει να εφαρμοστι στο κολχόδι-ςας ο καθένας όρος του σ. Στάλιν;

ΠΩΣ ΔΙΕΦΘΙΝΕΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

Επι κεφαλις τι κάθε εργοστασιο βρίσκετε κόκινος διεφθιντις.

Ο διεφθιντις στις φάμπρικες κε τα εργοστάσια-μας ακόι προσεχη τις πρότασες του εργατούν. Ο διεφθιντις φροντίζι όσο το δινατο γριγορότερα να εφαρμόζι στι ζοι κίνες τις πρότασες, που σιντελούν να καλιτερέψει ι δυλια στιν παραγογη.

Ο διεφθιντις πρέπει επίσις να προσέχῃ τι ανάγκες έχουν οι εργάτες, και να φροντίζει να καλύτερηςι τι ζοΐ-τυς.

Μεγάλι βοήθια στο διεφθιντι παρέχουν οι χοματικι γιατζέικα, το χομιομόλ και ο πιονέρι, καθος και το φαμπτρικο-εργοστασιακο χομιτέτο.

Ι διέφθιντι το εργοστασιο, οι χοματικι γιατζέικα και το φαμπτρικο-εργοστασιακο χομιτέτο αποτελουν το ονομαζόμενο „τρίγονο“. Αφτο το τρίγονο κάνι είσκεπτες και ειμιόνι μια σίρα μέτρον για τιν καθοδήγιο το εργοστασιο. Μα ο εφθίνι και το δικέομα να δίνι διαταγες στο εργοστασιο ανίκι στο διεφθιντι. Αφτο ίνε ο ενιέος αρχιγος το εργοστασιο.

Αφτι ο δίκιοι — οπόταν το δικέομα να δίνι διαταγες και ο εφθίνι για τιν παραγογι αναθέτετε σε ένα άνθρωπο — ονομάζεται ενιέα αρχι (εδινοναχαλινε).

Εμις αγονιζόμαστε για τιν ενιέα αρχι. Αφτι ίνε ο καλύτερι φόρμα τις δίκιοι: τις παραγογι.

I ΟΠΕΖΛΙΤΖΚΑ ΙΝΕ ΕΞΤΡΟΣ-ΜΑΣ

Δεν ιπάρχι τίποτε το χιρότερο και το βλαβερότερο απο κίνο, όταν δε μπορις να θρις το φτέχτι για τι μια ι τιν άλι ατακεια στιν παραγογι.

Για να μιν ιπάρχυν τέτια φενόμενα, για να εχτελίστε γριγορότερα και καλύτερα το πλάνο τις παραγογις, φροντίζομε να οργανόσυμε τον κόπο τον εργατον έτσι, πυ το κάθε σινεργιο, ο κάθε μπριγάτα, ο κάθε εργάτις κεχεχοριστα να εφθίνοντε για τι δυλιά του, και για τι δυλια όλις τις παραγογις να εφθίνετε ο διεφθιντι.

Μ' άλα λόγια αγονιζόμαστε να μι απροσοποπιαι ο κόπος το εργάτι. Ας το κειγίσομε με παραδίγματα.

Στο σινεργιο βρίσκοντε κάμποι δημι μπάνκι. Σίμερα όλι δυλέθυν καλα, και τιν άλι μέρα βλέπτις, πος ο διο μπάνκι χάλασαν. Κι αφτο γένικε, γιατι κανένας δεν τα καθάριζε, κανένας δεν τα περιπιύνταν και έτσι χάλασαν.

Μα πιος φτει γιαφτο;

Αρχιζον να γιρέθυν το φτέχτι. Ο εργάτις Πετροφ λει πος δε φτει, γιατι στο σπαζέμενο μπάνκο εκσον αφτον δύλεθαν και εργάτες Σμιρνοφ και Μιχάιλοφ. Ο Σμιρνοφ και Μιχάιλοφ λένε:

— Εμις δε φτέμε. Εμις προσέχαμε καλα τον μπάνκο, μα τιν περαζμένι δδομάδα δύλεθαν σ' αφτον τον μπάνκο και εργάτες Φέντοροφ και Νεφέτοφ.

Απτις παρακάτο ερότισες εκσακριόντε, πος εκσον το Φεντόροφ και Νεφέτοφ σ' αφτον τον μπάνκο δύλεθαν ο Νικολάεφ και ο Ποποφ. Μ' άλα λόγια, στο σινεργιο ιπίρχε τέτια τάξι, πο οπιοδίποτε εργάτις στέκονταν και δύλεθε σε οπιοδίποτε μπάνκο. Κανένας μπάνκος δεν ήχε νικοκίρι και κανένας κεχεχοριστα δεν ήταν ιπόλογος για κάπιο οριζμένο μπάνκο.

Ιταν οπεζλίτζκα.

Νά κι άλο παράδιγμα. Σίφονα με το προμφινπλάνο πρέπει το σινεργιο, πυ φιάνε περικόχλια, να κάνι σε 7 όρες οριζμένο αριθμο περικόχλια. Στιν επεκσεργασια τον περικόχλιον δυλέθυν 16 εργάτες. Τα έτιμα περικόχλια τα στιβάζουν σ' ένα μέρος

Πέρασαν 7 όρες. Μετρίσανε τα έτιμα περικόχλια. Βγίκε πος σε 7 όρες επεκσεργάτικαν 2712 περικόχλια λιγότερα απότι ζκεδιάζονταν σίφονα με το πλάνο.

Πιος εφθίνετε για το ότι δε βγίκαν τόσα περικόχλια, όσα έπρεπε; Κε βγένι έτσι, πυ εφθίνοντε όλι, μα κεχεχοριστα κανένας, επιδι τόρα δίσκολο ίνε να καθοριστι πόσα περικόχλια έκανε ο κάθε εργάτις. Κι όταν όλι ο 16 εργάτες πίγαν να πάρουν τα μεροκάματά τους, ο καθένας απετύχε να τυ πλερόσυν πλέρια για δλες τις 7 όρες δυλιας.

Μα αν καθόριζαν απο νορις πόσα περικόχλια πρέπει να βγάλι ο κάθε εργάτις σε 7 όρες, κι αν ο καθένας μετρύσε και παράδινε τα περικόχλια πυ έκανε, τότε με μιας θα φένονταν πιος φτει για το ότι βγίκαν 2712 περικόχλια λιγότερα.

Τότε όπιος θα εχτελύσε τι νόρμα-τυ πλέρια, εκίνος και θάπερνε πλέρια τα μεροκάματά-τυ, κι όποις έβγαζε λιγότερα, εκίνος θάπερνε και λιγότερα.

Τρίτο παράδιγμα:

Ας ιποθέσουμε πως όλι : 16 εργάτες θγάλανε σε 7 όρες όλι τι νόρμα-τις. Τα περικόχλια πήγαν στο σιναρμοστικό σινέργιο. Μα στο σιναρμοστικό σινέργιο φάνηκε πως όλα τα περικόχλια δεν ήνε εκείσυ χαμορένα καλα. Μερικά ήνε χαμορένα σμεμπτα (bezukoriznennho), άλλα ήνε χαμορένα χιρότερα κε τρίτα δεν ακείζυν τίποτε.

Πός θα βρεθούν : φτέχτες; Ο καθένας απτις 16 εργάτες μπορε να πι:

- Τα καλα περικόχλια ήνε δικί-μυ δυλια. Τα στραβα κε τα λοκα δεν τάκανα εγο.
- Μα πιος τάκανε;
- Δεν χέρο.

Πήγαν στον ταμία.

— Δίκτε-μας τον κατάλογο, σίφονα με τον οπίο πλερόθικαν ο εργάτες απτο διαμέριζμα πυ κάνυν περικόχλια.

Ο ταμίας έβγαλε τον χρητικο κατάλογο. Κίτακαν τον κατάλογο κε ίδαν πως όλι : δεκαέχει εργάτες πλερόθικαν όμια.

Κ'έται θγένι πως πλιρόθικαν δμια κε καλι κε οάκιμι μαστόριδες. Μ'άλα λόγια το εργοστάσιο πλέροε το ίδιο ποσο για τα καλα κε για τάξκιμα περικόχλια.

Κι όλα αφτα χάρις στιν οπεζλίτζα.

Μα : βλάβι τις οπεζλίτζας δεν ένκιτε μόνο σ'αφτο, ότι οδιγα σε όχι ορθι πλερομε το μεροκάματο. Ι κιριότερι βλάβι τις οπεζλίτζατ ένκιτε σε τύτο, ότι διμιυργι ανεφθινότιτα ζτι δυλια, κε ο ανεφθινότιτα αναπόφεφχτα διασπα κε τα τέμπτα τις δυλιας κε τη πιότιτα τις δυλιας. Ι ανεφθινότιτα χαλνα το προμφινπλάνο τις παραγογις.

Γιαφτο λέμε, πως : οπεζλίτζα ήνε άπονδος εχτρος τις πιατιλέτχας.

Στον κερύ-τις οπεζλίτζα έφερε μεγάλι βλάβι στι δυλια τυ τράνεπτ-μας, οπόταν στις ατμομιχανες δεν κατοχιρόνονταν οριμένι μιχανικι.

Ι εργατικι τάκι τις χόρας-μας εκτρικε αποφασιστικο αγόνα ενάντια στι οπεζλίτζα κε διεκάγι αφτον τον αγόνα επιτιχιμένα κάτο απτιν καθοδίγιτι τυ κόματος.

Ο αρχιγός-μας ο. Στάλιν επέστιτε ίδιετετρα τιν προσοχι τον εργατον στον αγόνα ενάντια στιν οπεζλίτζα.

Ο ζιν. Στάλιν λέι για τιν οπεζλίτζα:

„Τι πράμα ήνε οπεζλίτζα; Ι οπεζλίτζα ήνε ελιπει κάθε εφθίνις για τι δυλια πυ ανατέθικε, έλιπει εφθίνις για το μιχανιζμο, για τις μπάνχυς, για τα εργαλία.. Ενοίτε, πως με τιν οπεζλίτζα δεν μπορε ύτε λόγος να γίνι για κάπια οποδίποτε σοβαρι ανιποσι τις παραγγικότιτας, για καλιτέρεπει τις πιότιτας τον προιόντον, για προσεχτικο φέρσιμο με τις μιχανιζμυς, με τις μπάνχυς, με τα εργαλία. Εις κέρετε, πύ οδίγισε οπεζλίτζα στο σιδεροδρομικο τράνεπορτ. Σε παρόμια αποτελέζματα οδιγι κε στι βιομιχανία. Εμις καταστρέπεται τιν οπεζλίτζα στο τράνεπορτ κε ανιπόσαμε τι δυλια τυ τελεφτευ. Πρέπι κε στι βιομιχανία να κάνυμε το ίδιο, για νι ανιπόσαμε τι δυλιά-τις σε ανότατο σκαλοπάτι“.

Ο αγόνας ενάντια στιν οπεζλίτζα πρέπι να διεκάγετε όχι μονάχα στις φάμπρικες, στα εργοστάσια κε στο τράνεπορτ, μα κε στα σοβχόζια, στα κολχόζια κε στις ΜΤΣ.

Στο κάθε κολχόζι πρέπι να οργανοθι ο χόπος έται, πυ κάθε μπριγάτα, κάθε κεχοριετος κολχόζνικος να κέρευν τι δυλια πυ τις ανάθεσαν κε να εφθίνοντε ολοκλιροτικα γιαφτι τι δυλια.

Ας πάρυμε τα κολχόζικα άλογα. Αν στον κερο τις δυλιας στα χοράφια κατοχιρόθυν τάλογα σε οριζμένες μπριγάτες κε κολχόζνικυς, τότε θα βρίσκετε πάντα κάπιος, πυ να εφθίνετε για τάλογα ξέται : κολχόζνικι θα περιπιθυν προσεχτικα τάλογα, κι όταν τάλογα στέκευντε στ'αχύρια, γιαφτο εφθίνοντε κίνι κε κολχόζνικι πυ κατοχιρόθικαν σ'αφτα.

Ιτε ας πάρυμε κεχοριετοι κολχόζικι μπριγάτα. Ας ιποθέσουμε πως στον κερο τις χινοποριάτικις επορας τις αναθέτετε οριζμένι έχτασι γις. Γιαφτι τιν έχτασι εφθίνετε ολοκλιροτικα απέναντι στο κολχόζι ο μπριγατίρος, κε μέσα στιν μπριγάτα το κάθε μέλος-τις εφθίνετε απέναντι στον μπριγατίρο.

Κ'έτει ο αγόνας ενάντια στιν οπεζλίτζκα έχι τεράστια σημασία κε στο αγροτικό νικοκίριο. Ι κομματικές κε κομμομολιστικές γιατζέικες στα κολχόζια φροντίζουν με κάθε τρόπο να καταγίζουν στις κολχόζνικυς τι: οπεζλίτζκας κε να τις οργανώσουν σε αγόνα εναντίον-τις.

Στα κολχόζια, δύο τελιοτικά καταστράφικεις οπεζλίτζκα, καλίτερα εγκεκλιέντε τα πλάνα κε στις επορίες κε στις χτινοτροφίες κε σ'όλα τάλα κλαδιά τω νικοκίριο.

Γενικά πρέπει να πύμε, πος ι εργάτες-μας απτιν πόλι μάθανε πολα πράματα στις κολχόζνικυς. Τις μετέδοσαν τιν πίρα των παραγογικον εισκέπεσεόν-τις, τιν πίρα τις οργάνωσις, τις μαχιτικότιτας κε τις σοσιαλιστικις άμιλας. Τις μάθανε, πός να αγονιστουν ενάντια στιν οπεζλίτζκα, στιν υραβνίλοφκα κτλ.

Ετσι κε πρέπει να ίνε. Ινε γνοστο πος ο εργάτις πάντα ίταν ιπερασπιστις κε καθοδιγιτις τις εργαζόμενις αγροτιας, τόσο στον αγόνα-τις ενάντια στις εκμεταλεφτες — πομέζεικυς κε κυλάκυς, όσο κε στιν οργάνωσι το αγροτικο νικοκίριο σε νέες σοσιαλιστικες αρχες.

Γίμναζμα: 1. Παρακολουθίστε τι δυλια το κολχοζι-ςας, εκσακριθόστε σε πιά τμήματα κε πός λικβιταρίστικε στο κολχόζι : οπεζλίτζκα.

2. Μάθετε απτιν μπριγατίρις, πός το λικβιτάριζμα τις οπεζλίτζκας ανέβασε τιν παραγογικότιτα τω κόπω.

3. Εκσακριθόστε, αν βρίσκετε γιά όχι οπεζλίτζκα στο σίστιμα τις σχολικις αφτοδικισίς-ςας.

ΓΙΑ ΤΙΝ ΚΥΛΑΚΙΚΙ ΥΡΑΒΝΙΛΟΦΚΑ

Για να οργανωθι καλα ο κόπος στις φάμπρικες κε στα εργοστάσια, πρέπει το προσοπικο των εργατων να γίνη λιγότερο ι περισότερο παντοτινο.

Για να αγονιστούμε ενάντια στι ρεφτότιτα τις εργατικις τάχεις, πρέπει ορθα να οργανώσουμε το σίστιμα τις πλερομις τω κόπω των εργατων.

Πρέπει να βάλομε των εργάτις σε τέτιες σιδίκεις, πυ ο ίδιος να τίνι να μιν αλάζι μέρος, αλα απεναντίας, να φροντίζει όσο το δινατο περισότερο κερο να μίνι στιν ίδια παραγογι.

Γιαφτον το σκοπο κιρίκσαμε αγόνα ενάντια στιν έται θνομαζόμενι „υραβνίλοφκα“.

Τι πράμα ίνε : υραβνίλοφκα;

Υραβνίλοφκα ίνε ι όμια πλερομι τω πεπιραμένυ, το επιδέκιυ εργάτι κε το άπιρο, ατζαμι. Υραβνίλοφκα ίνε ι όμια πλερομι τω κόπω τω εργάτι, πυ ο κόπος-τυ ίνε πολι δαρις, κε τω εργάτι πυ ο κόπος-τυ ίνε πολες φορες λαφρίτερος.

Δεν ίνε πολις κερος πυ ο μιχανικος, πυ διεφθίνι τιν ατμομιχανι έπερνε τόσο, όσο κε ο ζαροτις στο σταθμο. Ο παλιος τορνεφτις με δεκαπέντε χρονο πίρα δυλιας έπερνε τόσα, δια κι ο νέος άπιρος τορνεφτις.

Πιο ίταν το αποτέλεζμα;

Ο νέος, ο άπιρος τορνεφτις δεν ίχε κανένα λόγο να φροντίσι να αποχτίσι γνόσες κε πίρα, μια πυ κ'έται των πλερόνανε τόσο δο κε στον εργάτι πυ ίχε ανότερι ιδικεπτι. Κι αφτο ζιμίονε τιν παραγογι. Ινε γνοστο, πος στιν παραγογι ίνε πολι σιφερτικο ν'άχι έμπιριος, επιδέκιως εργάτες, παρα αδέκιυς, ατζαμίδες. Ενο ο έμπιρος εργάτις πιράζονταν, γιατι ο κόπος-τυ εχτιμόνταν εκξιυ με των κόπω τω αδέκιυς, ατζαμι κε κοπίαζε να περάζει ολο εργοστάσιο, όσο θα εχτιμόνταν πια δίκεα : πίρα κε ι γνόσες-τυ. Κι αφτο γίνονταν ετία να αλάξουν ειχνα : εργάτες στιν παραγογι, κε : παραγογι ζιμίονε απ'αφτο.

Απτιν άλι μερια : υραβνίλοφκα δεν κεντύζει το φιλότιμο των άπιρον εργατων να γίνουν καλα ιδικεβμένι. Μα εμις αγονιζόμαστε για τιν κατάχτισι τις τεχνικις, για ν'άχυν άλι : εργάτες-μας στα εργοστάσια κε στις φάμπρικες παραπάνο τεχνικες γνόσες.

Τόρα όμος, απόταν λικβιταρίσαμε τιν υραβνίλοφκα, απόταν ο καλα ιδικιμένος εργάτις πέρνι πολι περισότερα απτο λίγο ιδικεβμένο, στον τελεφτέο αναφένετε : επιθιμία να μάθι, να αποχτίσι πίρα κε γνόσες, κι αφτο περισέβι των οριθμο των μαθιμένον, των πεπιραμένον εργατων κε μας βοθι να αναπτίκσυμε τι βιομιχανία.

Το ίδιο σιβένι κε έτιν πλερομι τυ χόπυ τυ κολχόζνικυ.

Ο εργάτης καθισ κι ο κολχόζνικος, πυ δυλέβυν περιότερο κε καλίτερα, πρέπι να πέρνυν κε περισότερο.

Μονάχα ι χυλάχι, πυ μιρίστικαν πος το λικβιτάριζμα τις υραβνίλοφκας βοιθα έτιν επιτιχια τυ σοσιαλιστικυ χτισίματος, άρχισαν να υρλιάζυν κε να κάνυν λισιαζμένι αγιτάται για τιν υραβνίλοφκ, για τιν όμια πλερομι τυ χόπυ δίχος καμια εκσέλενκς.

Ο θιν. Στάλιν επέστισε ιδιέτερα τιν προσοχι τον εργατον κε τον κολχόζνικον ετο λικβιτάριζμα τις υραβνίλοφκας, ήπος κε έτο λικβιτάριζμα τις οπεζλίτζκας. Ο θιν. Στάλιν σε ένα απτυς „εκς όρυς“-τυ προσκαλι τυς εργαζόμενυς στον αγόνα για το λικβιτάριζμα τις υραβνίλοφκας.

Κάτο απτιν καθοδήγιςι τυ χόματος ι εργάτες κε ι κολχόζνικι αγονίζοντε ενεργιτικα για τιν εχτέλεσι τον „εκς όρυ“ τυ θιν. Στάλιν, καθισ κε ενάντια έτιν χυλάχικι υραβνίλοφκα, πυ σιφέρνι μονάχα τον ταχσικο εχτρό-μας.

Γίμναζμα: Μάθετε πός γίνετε ι πλερομι τυ χόπυ τον τραχτορίστον ετο κολχόζιςας. Αν βρίσκετε στο μέρος-ςας μιλος, ίτε άλι κάπια επιχίρισι για επεχεργασία αγροτικον πρότον ιλικον, μάθετε πός πλερόνετε εκι ο χόπος τον εργατον. Μάθετε αν ιπάρχι, ίτε όχι, υραβνίλοφκα.

ΓΙΑ ΤΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙ ΑΜΙΛΑ ΚΕ ΤΙ ΜΑΧΙΤΙΚΟΤΙΤΑ.

Ι επιτιχιες τυ σοσιαλιστικυ χτισίματος, πυ το καθοδήγι το χυμυνιστικό μας χόμα, εθνυμιάζυν τυς εργάτες κε κολχόζνικυς. Ι εργάτες κε ι κολχόζνικι έχοντας διάπιρι επιτιχια να εχτελέσυν γριγορότερα το πλάνο τις πικτιλέτκας, απαντουν έτιν πρόσχλισι το όματος να φτάσυμε κε να κτεπεράσυμε τεχνικο-ικονομικα τις προχοριμένες καπιταλιστικες χόρες, κε κιρίτυν ανάμεσό-τυς σοσιαλιστικι άμιλα, κιρίτυν τον εαφτό-τυς υτάρνικυς τις πια-ιλέτκας.

Για τι σοσιαλιστικι άμιλα προ πολυ ίπε ο Β.Ι.Λένιν:

„Τόρα πυ έτιν εκει ία βρίσκετε σοσιαλιστικι κιβέρνισι, το πρόβλιμά-μας ίνε να οργανόσυμε τιν άμιλα“.

Εκατομίρια εργαζόμενη αικάλιασαν αφι τι σκέπτει τυ Λένιν.

Ι φύμπρικες, τα εργοσιάσια, τα κολχόζια τα σοβχόζια, ι Μ.Τ.Σ., ι κεσχοριστες μπριγάτες, ι κεσχορικιετι εργάτες κε κολχόζνικι αμιλόντε ο ένας με τον άλι για τιν ανιποσι τις παργογικότιτας τις δυλιας, για το δινάμομα τις εινιδιτις προλεταριακις πιθαρχιας, για το καλιτέρεμα τις πιότιτας τις δυλιας, για τι γριγοράδα τις δυλιας, για τον κεσπέζμο το χόστυς τον προιόντον, για τιν κατάχτιςι τις τεχνικις κ.τ.λ.

Παντο ανάμεσα έτιν πλατιες μάζες τον εργαζομένον γένικε ριζικι στροφι σκετικα με τον χόπο.

Αδιάκοπα μεγαλόνι το κίμια τις σοσιαλιστικι άμιλας κε μαχιτικότιτας.

Τέτια σκέπτει πρως τον χόπο ίνε δινατι μονάχα σε μας, έτιν σοβετικι χόρα. Στις καπιταλιστικες χόρες τέτια φενόμενα ίνε αδινατα.

Γιατι μονάχα εσ μας ι εργαζόμενη ίνε ι ίδιι νικηκόριδες τις χόρες-τυς.

„Το πιο ακισιομίστο έτιν σοσιαλιστικι άμιλα — λει ο θ. Στάλιν—ένκινε σε τύτο, άτι κάνι ριζικι ανατροπι τις γνόμις τον ανθρόπον για τον χόπο, για μετατρέπι τι δυλια απο επονίδιστο βαρι φορτιο, όπος τονε λογαριάζανε πριν σε έργο τιμις, έργο δόκασι, παλικαριας κε ιροιζμο. Δεν ιπάρχι κε δεν μπορη να ιπάρχει τίποτε το παρόμιο έτιν καπιταλιστικες χόρες. Εκι έτιν καπιτατες ι πιο επιθιμιτι δυλια πυ επισίρι τιν κινονικι επιδοκιμασία—ίνε νάχις ρέντα, να ζις απτυς τόκυς, νάχε απελεφτερομένος απτον χόπο, πυ θεορίτε περι φρονιμένι αγολία. Σε μας, έτιν ΕΣΣΔ, το αντίθετο, ι πιο επιθιμιτι δυλια πυ επισίρι τιν κινονικι επιδοκιμασία, καταντα ι δινατότιτα νάχε ίροας τις μαχιτικότιτας, τριγιριζμένος με το φοντοστέφα το σεβαζμο ανάμεσα έτιν εκατομίρια τον εργαζομένον“

Ι σοσιαλιστική άμιλα και μαχιτικότιτχ ήνες σχολιο της ταχείκις ανατροφίς των πλατιών γυναικών των εργαζομένων. Ι καλίτερι, ι προτοπόρι, ι πιο σινιδότι εργάτες και κολχόζινικε προσελκιζούν με το παράδιγμά τους και άλους και δίχνων δίγματα σοσιαλιστικής σχέσης προς τους κόπο.

ΤΟ ΚΟΜΣΟΜΟΛ INITΣΙΑΤΟΡΑΣ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΜΙΛΑΣ

Ινιτσιάτορας της σοσιαλιστικής άμιλας ήταν το Κομσομόλ.

Ακόμα στο 1929 στις φάμπρικες και στα εργοστάσια άρχισαν να οργανώνονται μαχιτικές μπριγάτες τις νεολέας.

„Το λενινιστικό κομσομόλ και νεολέα που καθοδιγί — λέι ο ζ. Στάλιν — στεφανώνυν το έργο της σοσιαλιστικής άμιλας και μαχιτικότιτχ με αποφασιστικές επιτιχίες. Πρέπει νάναγνορίσουμε, ότι η επαναστατική νεολέα-μας έπεκτε σάφτο το έργο εκερετικού ρόλου“.

Ι σοσιαλιστική άμιλα και μαχιτικότιτχ εφαρμόζονται ιπτι τιν αδιγία τυ κόμματος και των επανκελμάτιον οργανόσεων.

Πόσος οργανώνεται η σος-άμιλα στις φάμπρικα ήτε στο κολχόζ; Ι μαχιτάδες φροντίζουν να ιπερεχτελέσουν το προμφινπλάνο. Γιαφτο επιταχίνυν τα τέμπα της εργασίας-ιους, έτσι όμος, ότι η πιότιτα της παραγογής όχι μόνο να μιν ιποβιβαστι, μα και να καλιτερέπι. Προσκαλούν ο ένας των άλος σε σος-άμιλα, κλίνουν σιμβόλεα, όπου σιμιόνυντε με ακρίβεια η ιποχρέοσες και το διο μερον και ίστερα αρχίζουν τι δυλια. Ι σος-άμιλα οργανώνεται ανάμεσα σε διο μαχιτικές μπριγάτες, σινεργία, φάμπρικες, ανάμεσα σε σοβγόζια, κολχόζια κ.τ.λ.

Ι ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΒΙΣ ΜΠΕΤΟΝΙΟΝ ΑΜΙΛΟΝΤΕ.

Νά ένα ενδιαφέρο παράδιγμα σος-άμιλας ανάμεσα στους εργάτες κατασκεψι μπετονιον του τραχτορετροι τυ Χάρκοβυ και τυ εργοστασίου της Μόσχας «Σαρικοποτεςίπνικ».

Νά τι διγέτε η εφιμερίδα „Κομσομόλεχαγια πράβτα“:

Ι μπριγάτα των εργατων κατασκεψι μπετονιον τυ τραχτορετροι τυ Χάρκοβυ ανέβασε τον αριθμο της ζιμομάτων σε μια βάρδια σε ανίχνετι ος τότε νόρμα — 440. Στο εργοστάσιο της Μόσχας „Σαρικοποτεςίπνικ“, που χτίζονταν τότε, όπος και σάλλα μέρι, ο αριθμος της ζιμομάτων δεν ανέβενε παραπάνο απο 350.

Ι εργάτες κατασκεψι μπετονιον τυ τραχτορετροι τυ Χάρκοβυ, που κατάχτισαν την πρότι θέση στην κατασκεψι μπετονιον, αποφάσισαν να βοιθίζουν και τους άλου. Χόρισαν διο απτυς καλίτερως εργάτες — των ντεξιάτνικο Μισιάγιν και των πετρα Ζάιτσεφ και αφού ιδοποιήσαν τιλεγράφικα της εργάτες της „Σαρικοποτεςίπνικ“, της έστιλαν στην προτέβυσα, δένοντάς της εντολι να δίκευν στη Μόσχα πός κατόρθωσαν τα 440 ζιμόματα.

Το ίδιο εκίνο προι, που ο Μισιάγιν και ο Ζάιτσεφ κάθισαν στο τρένο, η μπριγάτα των εργατων κατασκεψι μπετονιον της „Σαρικοποτεςίπνικ“ ίρθε στο κομιτέτο της σινεργία και δίλοσε ότι αναλαβένι να δόσι σε μια βάρδια 480 ζιμόματα. Το βράδι η εφιμερίδα ανάγραψε!

„Το «Σαρικοποτεςίπνικ» έδοσε 480 ζιμόματα“.

Κι όταν ο Μισιάγιν και ο Ζάιτσεφ ίρθαν στη „Σαρικοποτεςίπνικ“ της προιδοποίησαν ότι την πρότι θέση που κατίχαν την κατέχουν άλι τόρα.

Την άλι μέρχ το προι νέο τιλεγράφιμα κάπιασε της εργάτες της „Σαρικοποτεςίπνικ“.

„Ι εργάτες της τραχτορετροι δόσανε 530 ζιμόματα“. Το „Σαρικοποτεςίπνικ“ νικίζει. Προσκαλύμε σε σοσιαλιστική άμιλα όλους της εργάτες κατασκεψι μπετονιον!“

Αμα άκυσαν για το τιλεγράφιμα αφτο, η εργάτες της κατασκεψι μπετονιον μαζέψτικαν άλι στο κομιτέτο της σινεργία.

Δεν μπορει να γίνι τέτιο πράμα....

Ο μπριγάτηρος Σελεζνεφ έβγαλε το κονδίλι-τυ κ'ένα χαρτι, άπλοσε στον πρόεδρο και πρόσταξε:

— Γράφε τιλεγράφιμα: Ι Σελεζένέφτει δε νικόντε. Θα δόσουν 600 ζιμόματα.

Ι παραγογική σίσχεται αποφάσισε να διαλέξει μια απτις χοντίνες μέρες. Για τέχνη-
χο βάλανε ένα απτις πιο ικανος νέυς σπετσιαλίστες. Για τιν επιτιχία αποφάσισαν να ορ-
γανώσουν μια μιχτι μπριγάτα από 32 ανθρόπους, απτις μπριγάτες τυ Τιμοφέεφ κε τω
Σελεζένεφ.

Διο μέρες ετιμάζονταν. Ολι μπριγάτα ανιπόμονα περίμενε τιν όρα.

Αρχισε να μαζέβεται μπριγάτα. Ιρδε ιδιέτερος χαταμετρίτις τις δυλιας.

Στις 8 ο χαταμετρίτις τις εργασίας σιμίσε στον πίνακα:

— 92 ζιμόματα!

Δεν περίμεναν τον χαταμετρίτι κε ροτύσαν κάθε όρα.

Πόσο;

110.

Μετα κάμπος λεφτά ίταν

120.

150.

Στις 2 κε 30 λεφτα ι εργάτες τυ Χάρκοβυ νικίθικαν.

Ο χαταμετρίτις φόναχε τον χερο κε σιμίσε 543 ζιμόματα.

Ι ακρίβια κε ι τάκει καθορίστικαν για τελιοτικα μέσα στιν μπριγάτα.

3 κε 59 λεφτα — 659 ζιμόματα.

3 — 59 λεφτα κε 30 δεφτερόλεφτα 664 ζιμόματα.

Το τελεφτέο ζιμομα ίταν στι μέσι όταν τελίσε ι εργατικι μέρα. Στις 4 με βοι το
μπυνγερ έχισε έκσο το 664 ζιμομα. Το βράδι Σελεζένέφτει σχιμάτιζαν τιλεγράφιμω
για τις εργάτες τις Χάρκοβας.

„Σας προσκαλύμε σε σοσιαλιστικι άμιλα“...

Ι στρόικα γιόρταζε τι νίκι. Το γενικο σιμπέταμα άκυε τιν έκθεσι το προέδρου το
χομιτέτου τις στρόικας.

Ι Σελεζένέφτει ίταν το κέντρο τις προσοχις.

Διο μέρες Σελεζένέφτει γιορταζαν. Στιν μπριγάτα-τυς ιρχόνταν επιτροπες. Μελε-
τύσαν, εκσέταζαν, μάθεναν, μα καφνικα ήρθε τιλεγράφιμα απτο Χάρκοβο.

„Το τραχτορετρόι τυ Χάρκοβυ έδοσε σε 8 όρες 930 ζιμόματα“.

Ι μπριγάτα τυ Τιμοφέεφ-Σελεζένεφ δε σταμάτισε: έφτασε στεν ανότατο όρο 1047
ζιμόματα σε 8 όρες!

Γίμναζια. Μάθετε πός πάι ι σοσ-άμιλα στις μπριγάτες τυ κολχοζιώ-σας; Αναλά-
βατε το πατρονάτο πάνο στις πίνακες τις σοσ-άμιλας.

KINONIKO ΠΥΚΣΙΡ

Ι σοσιαλιστικι άμιλα κε ι μαχιτικότιτα πέρνυν διάφορες φόρμες σιντραφικις βοιθιας,
υπόταν ι προτοπόρες μπριγάτες βοιθάνε τις οπιςθοχοριμένες.

Τέτια βοιθια ονομάζετε κινονικο πυκσιρ.

Πός γενίθικε ι φόρμα αφτι τις σοσιαλιστικις άμιλας;

Νά τι διηγιέτε γιαφτο το πράμα ένας μαθιτις τυ οριχίν ονόματος τυ σ. Αρτεμ:

Το οριχίο τυ Αρτεμ έχλισε σιμβόλεο σοσιαλιστικις άμιλας με το γιτονικο οριχίο
„Οχτοβριανι επανάστασι“.

Αξιμα δύλεβε το οριχίο αφτο. Ι εργάτες τυ οριχίο „Αρτεμ“ σε σινεδρίασι σιζίτη-
σαν το ζίτιμα τις βοιθιας πυ θάδιναν στις εργάτες τις „Οχτοβριανις επανάστασις“.

Ο παλεος εργάτις, εφεβρέτις, ιλεχτροτέχνις σ. Αφανάζενχο σε μια σινεδρίασι ίπε-

— Πρέπι να βοιθίσυμε τις εργάτες τις „Οχτοβριανις“, πρέπι να οργανόσυμε χάτι
πρέπι νάνεβάζευμε το οριχίο στο επίπεδο τον άλον οριχίον. Κε διγίθικε, πός αφτος ο ί-
διος ο Αφανάζενχο, χρόνια κ' εδο, οπόταν ιπιρετύσε στο στόλο, το καράβι-τυς με καλ-
καπετάνιο κε τιμονιέρι τραβύσε τα θαλασσοκάραβι, τις μπάρζες, κε πός ι νάρτε; επιδέκει-
ριμολκύσαν τα καράβια αφτα.

Ετεις σάφτινα τι σινέδριασι γενίθικε ιδέα για „το κινονικό πυχαρί“. Πήρανε τέτικα απόφαση να μιν αφίσουν το κινονικό πυχαρί τη σειρά „Οχτοβριανή επανάσταση“ ούτως ώστα και αφτο στις πρότεις γραμμές.

Ι ΧΟΡΑ ΠΡΕΠΙ ΝΔ ΚΣΕΡΙ ΤΥΣ ΙΡΟΕΣ ΤΙΣ

Ι καθηκόντος ήνει τις μαχιτάδες των εργοστασίων και το χοραφίον, που χορις να λιν πιθυν τις δίναμες-τις κοντά στα ντεζάκια, στο τράχτορο με κινες προσπάθιες φροντίζουμπολεσεβίκια να εχτελέσουν το χρέος-τις μπροστά στο κόμα, μπροστά στις σοβετικι κιβέρνισι, μπροστά στιν εργατικι τάκει. Αφτι κάθε μέρα ανεβάζουν τιν παραγογικότιτα τις εργασίας και με τέμπα, που δεν ίδει ο κόσμος ακόμα, εχτελουν το πρόδηλη — να φτάσουμε και να κερπεράζουμε τα πιο προχοριμένα καπιταλιστικα κράτη. Ανάμεσα στις μαχιτάδες επάρχυν και πάλαι σπετειαλίστες ινζινέρι και τέχνικι. Ήπιο περιεύτερο όμος ανάμεσα στις μαχιτάδες ήνει τις τέχνικι και ινζινέρι, που δηλώνουν απτις ειρες τις αργατιας και μερφόθικαν στον κερο τις σοβετικις εξευξίας.

Ι σοβετικι κιβέρνισι φροντίζι, μιλόντας με τα λόγια της. Δένιν με κάθε μέρος να ειμιόσι αφτον „τον πιο μακρόχρονο, την πιο δίσκολο ιροζιμο τις μαζικις και καθιμερινης εργασίας“. Ι σοβ. κιβέρνισι φροντίζι να ανεβάζει το μαχιτι στο πρεπόμενο ίπερος, να την βοηθίζει να γίνει αναγνοριζόμενος οδιγος και οργανοτις τις μαχιτικις εργασίας.

Νά γιατι το κόμα και σοβετικι κιβέρνισι ειμιόνυν τις εκδύλεπτες τον ιδιετέρον πιο καλίτερον αντιπροσόπον τη σρατι αφτο τον αγρονιστον για τιν πιατιλέτκα, για τις σοσιαλιστικι παραγοη.

Του βραβέψυνε με παράσιμο εργατικις κόκινις ειμίας, με παράσιμο τη Λένιν, τα ονόματά τις διμοσιεύουντε στις εφιμερίδες.

Ι εργάτες, ι κολχόζικι και όλι εργαζόμενι πρέπει να ενδιαφέροντε για τα ονόματα των ιρόν τις χόρας-τις.

Ο σ. Στάλιν μιλόντας για τις επιτιχίες τις σοσιαλιστικις άμιλας στο XVI σινέδριο το κόματος ίπε:

«Οχι λγότερο ακινοσιμίστα στις σοσιαλιστικι άμιλα ήνε και το γεγονότο, διει αφτι αρχής να κιπολόνετε και στο χοριο και να σιναροπάξι πια τα σοβχόζια και κολχόζια-μας». Βλέπουμε, πις αδιάκοπα γενιόντε νέες τάκες μαχιτάδον, πρατοπόρον αγονιστάδον για τι νέα σοσιαλιστικι εικοδόμισι το αγροτικο νικοκιριο. Στα σοβχόζια και κολχόζια επίσις εργάζοντε με νέες μέθοδες: οργανόθικαν μαχιτικες μπριγάτες, αναπτίχνειει ι σο-ίμιλα το κινονικό πυχαρί.

Για τιν ενεργητικι διμιωριτικι ζοι κιπνύνε πια όχι μονάδες, μα εκατομίρια.

Πρέπει όλι-μας να πάρυμε παράδιγμα, να μάθυμε απτις ήροες τις χόρα-μας ν' αγονιστύμε για τιν εχπλίροι τις πιατιλέτκας. Το 5-χρονο πλάνο αποτελίτε απο αμέτριτα προμηφινπλάνα σε κάθε εργοστάσιο, σε κάθε σινέρχοζι και κολχόζι. Κάθε εργάτις, σοβχόζικος, κολχόζικος, κάθε μαθιτις πρέπει να εχτελέσι και να επερεχτελέσι το 5-χρονο-το αφτο σε 4, 3, 2 1/2 χρόνια. Κε έτις γενικα εχτελίτε το μεγάλο πλάνο τον πεντάχρονον εργασιον.

Ι ΖΩΙ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΝ ΚΕ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ ΟΛΟΕΝΑ ΚΑΛΙΤΕΡΕΒΙ

Οσο καλίτερα εργάζοντει εργάτες και κολχόζικι, τόσο γριγορότερα καλιτερέβι ι ζοι-τις. Αρτο καθένας το καταλαβένι. Ενοίτε όσο επιτιχιμέια εχτελέσμε το πεντάχρονο πλάνο, τόσο πλυσιότερι γίνετει και χόρα-μας. Ι χόρα-μας δεν ήνε καπιταλιστικι, μα σοσιαλιστικι. Όλα τα πλύτι που σιερέβοντε στις χόρα-μας δεν πάνε στις τσέπες τον εκμεταλευτον, όπος γινότανε πριν απτιν Οχτοβριανή επανάσταση, μα στο γενικο κρατικο καζάνι.

Το γενικο αφτο καζάνι το διαχιρίζοντει ίδιι εργαζόμενι μέσον τον αντιπροσόποντες, που εκλέγουνει ίδιι.

Κιέρομε πια, πός χρισμοπίτει όλος ο πλύτος που σιερέβετε στις χόρα-μας.

Αδιάκοπα περιεύτει μιστι. Ισάγχτικε πια ι 7-ορι εργατικι μέρα.

(Στον κερο τον καπιταλιστον ι εργάτες εργάζονται 10-12 ώρες το μερονίχτι και περισσότερο. Στο εκσοτερικο ακόμα και τόρα σε πολα κράτι και εργάτες εργάζονται 10 ώρες το μερονίχτι και στις απικίες ακόμα περισσότερο).

Στις βλαβερες παραγογες και εργατικι μέρη διαρκι μόνο 6 ώρες.

Απαγορέβεται και εργασία το πεδίον στιν παραγογη. Ι έφιβι εργάζονται μόνο 6 ώρες το μερονίχτι (στις μετακοιφαντυργικες φάμπρικες τις Κίνας 5 χρονον τεδια εργάζονται απο 12-13 ώρες το μερονίχτι στις πιο βαριες και βλαβερες εργασίες).

Το έργο τις προφίλακσι τυ γόπι τον εργατον κάθε χρόνο καλιτερέβι. Καλιτερέβι κάθε χρόνο και προφίλακσι τις ιρίας τον εργάζομένον, μεγαλόνυν και εκσοχες με τις σανατόριες και τα σπίτια τις ανάπταπεις για τους εργάτες και τους κολχόζνικυς. Ι προφίλακσι τις μιτρότιτας, και φροντίδα για τα πεδια ίνε τόσο καλα βαλμένα, όσο σε καμια άλι χόρα.

Το πιο όμος ακινοσιμίοτο σ'εμας ίνε — το λικβιτόριζμα τις ανεργίας. Τέτικ επιτιχία δεν έχι ύτε μπορι νάχι καμια καπιταλιστικι χόρα, όπι απεναντίας, σκετικα με τιν πάρα πολι εκλιρι κρίσι αδιάκοπα μεγαλόνι και στρατια τον ανέργον.

Να τι σιμιδονι και XVII κοματικι σινδιάσκεπτι, όσον αφορα το ζιτιμα αφτο:

„Ο αριθμος τον ανέργον στιν Εδρόπι και στις ΒΑΕΠ περβέντι τα 25 εκατομήρια, απότομα λιγότετες ο μιτος και κιριολεχτικα φτοχέννυν δεκάδες εκατομήριον εργάζομένον, ενο στι Σοβετι Ενοι, ολότελα λικβιταρίτικε και ανεργία, ο αριθμος τον εργατον, πυ εργάζονται στιν παραγογη και στις εκοδομες στο διάστιμα το 1931 περίσεπτε κατα 2 εκατομήρια και ο μιτος περίσεπτε κατα 16°, σινκριτικα με το 1930“.

Παράλια με τιν ανάπτικις τις παραγογικότιτας τις εργασίας τον εργατον και των κολχόζνικον αναπτίχνεται και το μορφοτικό-τυς επίπεδο. Μεγαλόνι ο αριθμος το εκολιον, δπο μπορυν να μάθυνε και εργάτες και κολχόζνικι (φαμπάριτς, τεχνικυμ, βιζ, βιτιζ, κομπινάτα εργατικις μόρφοσις κ.τ.λ.).

Ερότισες

- Πόσ καλιτερέβι σ'εμας και ζοι τον εργατον και των κολχόζνικον;
- Πόσ χιροτερέβι και ζοι τον εργατον και δλον τον εργάζομένον στο εκσοτερικο;

ΓΙΑ ΤΙ ΛΑΦΡΙΑ ΚΕ ΕΠΙΣΙΤΙΣΤΙΚΙ BIOMIXANIA

Ι λαφρια και επισιτιστικι βιομιχανία δίνυν στις εργαζομένυς αντικίμενα και προιόντα πρότις ανάκηις: παπύτσια, παντελόνια, πυκάμισα, γαλότσες, ζάχαρι, σπίρτα, βύτιρο, κονιέρβες κ.τ.λ..

Μ'ολατάφτα, όλα αφτα δεν τ'άχυμε ακόμα σε αρκετο ποσο. Αφτο όμος δε σιμένι, ότι εσοβετικι-μας λαφρια και επισιτιστικι βιομιχανία αναπτίχνοντε χιρότερα, παρα στιν προπολεμικι περίοδο. Απεναντίας τόρα επεκεργαζόμαστε όλα, σιμαντικα περισσότερα, παρα τότε.

Ας πάρυμε λ.χ. τα παπύτσια. Στο 1913 εσαρικι Ροσια έκανε παραγογη 8 εκατ. 400 χιλ. Ζεβγάρια παπύτσια.

Στο 1931 ίχαμε παράγι 76 εκατομ. 800 χιλ. Ζεβγάρια παπύτσια. Αφτο ίνε σκεδον 10 φορες περισσότερο

Ας πάρυμε τις γαλότσες.

στο 1913 — 27 εκατομ. Ζεβγάρια.

στο 1931 — 54 εκατομ. Ζεβγάρια.

Ας πάρυμε το ζαπύνι για πλίσι.

στο 1913 — 94 χιλ. τόνυς.

στο 1931 — 182 χιλ. τόνυς.

Ινε αρκετι και αριθμι αφτι για να μας δίκευν πόσο μεγάλοσε : λαφριά-μας βιομιχανία σκετικα με τιν προπολεμικι εποχι.

Πρέπει όμος να θιμιθύμε κε τότο, ότι σινάμα καλιτέρεπτε σιμαντικα κε ο ιλικι αποκατάστασι του εργαζομένου, αναπτίχτικε το μορφοτικό τυς επίπεδο, μέγαλοσαν η ανάνκες του εργαζομένου.

Ι λαφρια κε ο επιειτικι βιομιχανία κατα πολι πέρασαν τιν προπολεμικι περίοδο, μα ακόμα δεν ικανοπιουν τις ανάνκες του εργατον κε τον κληρονικον πο ολοένα μεγαλόνυν.

Για να εφοδιάσυμε καλίτερα τυς εργαζόμενυς πρέπει να παράγυμε προϊόντα κε αντικίμενα τις καθιμερινι χρίσις πιο περισσότερα. Γιάφτο πρέπει να περιέπεξυμε ακόμα τον αριθμο των ιφαντυργίον, νάχυμε περισσότερες φάμπρικες παπύτσιον, νάχυμε περισσότερα εργοστάσια ζάχαρι, χονσέρβας κ.τ.λ.

Αφτες ο φάμπρικες κε τα εργοστάσια πρέπει νάνε εφοδιαζόμενα με τις πιο τελιοπιμένες μιχανες. Ι φάμπρικες κε τα εργοστάσια αφτα χριάζοντε μπόλικο ιλικο για επεκσεργασία. Για τι μανιφατύρα χριάζετε βαμπάκι, για τα παπύτσια — δέρμα, για τι ζάχαρη — ζαχαρότεφτλο κτλ.

Πάνο στι βάσι τις βαριας βιομιχανίας, μπορέσαμε ναρχίσυμε φαρδια τιν ανάπτικει τις λαφριας κε επιειτικι βιομιχανίας. Ιπαμε όμος, ότι για τι λαφρια κε επιειτικι βιομιχανία γριάζετε ακόμα κε ιλικο για επεκσεργασία. Μπόλικο ιλικο χριάζετε. Εδο ακριβος μας θοιθίσει κολεχτιδοπίσι το αγροτικο νικοκιριο. Χάρις στα κολχόζια, όποι φαρδια εφαρμόζυμε τις πρόοδες τις αγροτικις επιειτίμις κε τις μιχανες, κατορθόσαμε νάχυμε αγροτικο νικοκιριο με ανότερι κυλτύρα. Χάρις στα κολχόζια κατορθόσαμε να περιέπεξυμε τις επορά των τεχνικον φιτιον (λινο, βαμπάκι, κανάδι, ζαχαρότεφλα κτλ.) κε νάχυμε απειλι εσοδια.

Ι εσοδια των κολχόζικον χοραφιον σιμαντικα ιπερβένι τιν εσοδια το χοραφιον το μονονικοκιριδον. Στα σοβχόζια κε στα κολχόζια αρχίσαμε να καλιεργύμε τέτια τεχνικα φιτα, πυ άλοτε σ'εμας δεν καλιεργύνταν.

Ι XVII κοματικι κονφερέντια ιπολόγισε όλες αφτες τις επιτιχίες όζον οφορα τε βαρια βιομιχανία κε τιν ανασινχρότιι το αγροτικο νικοκιριο κε έχοντάς-τυς οι βάσι βρίκε δινατο να βάλι το πρόβλιμα:

„Στο τέλος τις δέφτερις πιατιλέτκας νάναπτικευμε σε τέτιο βαθμο τι λαφρια κε τιν επιειτικι βιομιχανία, όστε στο τέλος τις δέφτερις πιατιλέτκας να αναλογον σε κίθε εργαζόμενο 2-3 φορες περισσό-ερα παπύπτσια, σαπόνι, πυκάμισα, ζάχαρη, βύτιρο κε άλα αντικίμενα τις καθιμερινις χρίσις, παρα στο τέλος τυ 1-ο πεντάχρονο.“

Στι δέφτερι πιατιλέτκα πρέπει να χτιστον πολα ιφαντυργικα εργοστάσια, εργαστάσια ζάχαρις κε άλες φάμπρικες κ'εργοστάσια τις λαφριας βιομιχανίας. Σε μας λ.χ. το βαμπάκι φιτρόνι στι Μεσέα Ασία κε τις φάμπρικες πασμα η καπιταλιστες τι φιάσανε κοντα στι Μόσχα. Κε ίσε ανανκαζόμενος να κυβαλίσιε βαμπάκι σ'αφτες τις φάμπρικες απτιν άκρι το κόζμο. Αφτο κε ακριβα κοστίζι, κε κατάλιλο δεν ίνε, κε το τράνσπορτ παραφορτόνεις άδικα.

Ι XVII κοματικι κονφερέντια αποφάσισε τα ιφαντυργία, τα εργοστάσια τις ζάχαρις κε ο άλες φάμπρικες να χτιστον στα ραιόνια εκίνα, πυ δίγυν τις πρότες ίλες για τις φάμπρικες αφτες.

Για να εκασταλιστον πλέρια κε τα παλια κε τα νέα εργοστάσια τις λαφριας βιομιχανίας με πρότες ίλες, πρέπει ακόμα πιο πολι στο II πεντάχρονο να μεγαλόσυμε τιν παραγογη τυ βαμπακιο, το ζαχαρότεφτλο κτλ. στα κολχόζια κε τα σοβχόζια:

ΤΟ ΜΕΤΑΛΟ, Ι ΜΙΧΑΝΟΚΑΤΑΣΚΕΒΙ ΤΟ ΚΑΡΒΥΝΟ ΚΕ ΤΟ ΤΡΑΝΣΠΟΡΤ ΙΝΕ ΤΑ ΚΙΡΙΟΤΕΡΑ ΚΛΑΔΙΑ ΤΙΣ ΛΑΙΚΙΣ ΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Το μέταλο ίνε το κιριότερο στο νικοκιριο στις χόρας-μας. Αν θάχυμε αρχετο δικό-μας μέταλο — μαντέμι, σιδερο, ατσάλι, χαλκο, αλιωμένιο, τότε θάχυμε κε μιχανες, κε ντεζάχια, κε τράχτορα, κε κομπάνια, κε αεροπλάνα, κε αφτοκίνιτα, κε ατμομιχανες, κε σι-

δερα σιδερόδρομου κε δοκάρια για τα γεφίρια κε τις ιχοδομες. Θάχυμε κε οδίδες για τιν επεράςπιει το σινόρον·μας απτυς χαπιταλιστες, πυ επίμονα ετιμάζοντε να επιτεθυν χατα τις ΕΣΣΔ.

Μπόλικο μέταλο χριαζύμαστε. Πάρχ πολι. Το μέταλο ίνε ιδίναμι·μας. Οσο περι-
σότερο μέταλο βγάλυμε, τόσο πιο πλύσια κε πιο ανεξάρτιτι θάνε i χόρα·μας.

Το μέταλο πέζι σπυδέο ρόλο όχι μόνο στι βαρια, μα κε στι λαφρια βιομιχανία. Κιτάκιτε γίρο·ςας κε θα δίτε αμέτριτο ποσο αντικιμένον, πυ ίνε κατασκεβαζμένα απο διάφορα μέταλα. Ολάκερι σιρα επιειμονικον σισκεδον, όπος τιλεςκόπια, μικροσκόπια, πι-
κιδίες, διάφορι μιχανιζμι ορολογιον κ.τ.λ όλα αρτα ίνε κατασκεβαζμένα απο μέταλο. Φανταστίτε το ποσο το σιρμάτον, πυ μας χριάζοντε για τον τιλέγραφο, τιλέφονο, για τα ιλεχτροσίρματα! Πόσο χάλκομα μας χριάζετε για τις ιλεχτρικες λάμπες! Μόνο το εργο-
στάσιο „Σαρικοποτεςίπνικ“ τις Μόσχας θγάλι 100 χιλιάδες ποτεςίπνικα (τριβέας) το μερονιχτι. Σκεφτίτε, πόσο μέταλο θα χριαστι!

Νά γιατι λέγαμε, ότι i ΕΣΣΔ πρέπει να γίνη χόρα τυ μετάλου. Γιάφτα ακριβος το κόμα, οδιγόντας το σοσιαλιστικο χτίσιμο, μας προσκαλι στον αγόνα όχι μόνο για τιν εχτέλεσι, μα κε για τιν ιπερεχτέλεσι τις μεταλικις πιατιλέτκας. Γιάφτο i εργάτες·μας σα λιοντάρια αγονίζοντε όζο το δινατο γριγορότερα κε όζο το δινατο καλίτερα να τελιό συν το χτίσιμο τέτιον μεταλυργικον εργοστασίον-γιγάντον, όπος τα εργοστάσια Μαγνιτο-
γορσκ κε Κυζνετσκ.

Πό κε ζε πια χόρα χτίσανε τέτιο τεράστιο εργοστάσιο σε 30 μίνε;; Το εργοστάσιο Μαγνιτογορσκ ίνε το πιο μεγάλο εργοστάσιο τυ κόμυμ.

„Γινόμαστε χόρα τυ μετάλου“

ΣΤΑΛΙΝ

ΟΠΥ ΚΣΕΣΠΑΝΙ ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΤΕΜΙ

I σιζίτιci γινότανε γίρο στον αριθμο.

— 7 ίτε 10;

— Φτάνι, ίσος, κε το 6;

— Βέβεα, με δισκολία μπορύμε να σιφονίζομε στο 7, με κανένα όμος τρόπο στο 10. Γιατι το 10 ιμένι 2 φορες περισότερο παρότι έδινε i τσαρικι Ροσία. Το 10 ίνε τρις φορες περισότερο απότι έχι είμερα i Σοβετικι Ενοσι.

Ετσι στο 1927 λέγανε i βρετίτελι-ςπετσιαλίστες, για το πόσα εκατομίρια τόνυς μαντέμι μπορον να λιόσυν τα καμινεφτίρια τις Ενοσις·μας στο τέλος τις πιατιλέτκας.

Το ζίτιμα αφτο λίθικε με τιν απόφασι τυ 5-ο Πανενοτικο σινεδρίο το οιετιον: στο πεντάχρονο πλάνο τις βιομιχανίας γράφικε ο αριθμος 10.

Πέρασαν χρόνια. Πολα πράματα, πυ αφορύζαν το σιζίτισμο αφτο αριθμο έγιναν κιαστερα.

Προταπόλα, ο αριθμος 7 λιζμόνθικε μια για πάντα κε δγίκε απτο πεντάχρονο πλάνο. Δεν απαντιόντανε πια στα δοκιμαστικα πλάνα κε μόνο στιν τελερτέα δίκι τις „Προμπάρτιας“ κανα βγίκε στι μέζι. Φάνικε, ότι i ιποστιριχτές-τυ ίταν i ομάδα το βρετίτελον-ςπετσιαλίστον κε εκίνον, πυ τιφλα κε ανόιτα ακολυθύζαν τυ προδότες.

Εμινε ο αριθμος 10. Γρίγορα όμος παρυιασάτικε νέος αριθμος το 17. Τον αριθμο αφτο τον πρόβαλε το κόμα κε i εργατικι τάχι. Κε ο άριθμος αφτος νίκιε. Το XVI σινέδριο τυ κόματος αποφασιστικα χαταχόριζε τον αριθμο αφτο στο πεντάχρονο πλάνο.

Στο 1933 τα καμινεφτίρια τυ Σιδέζμυ πρέπει να λιόσυν 17 εκατομίρια τόνυς μαντέμι.

„ΤΟ ΜΙΤΡΙΚΟ“ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΥ ΚΟΜΠΙΝΑΤΥ ΤΥ ΔΝΕΠΡΟΒΣΚ.

Το μεταλυργικό εργοστάσιο της Ζαπάροζζεκ, το χάκι δεν τόνομαζαν „μιτρικό“ εργοστάσιο. Το ίσριο μαντέμι των καμινερτιρίον-του σε λιομένι κατάστασί, θα πάι στον κλίβανο της „παπύ“ εργοστασίου — στο Δνεπροσταλ. Με τέτιο τρόπο θα εκείκονομιθούν πολες δεκαδες χιλιάδες κιλοβατ-ΐρες ιλεχτρικής ενέργειας, που θα καθοδεβόνταν στο λιόσιμο των μαντεμένιοι καλυπτιον, αν θα ερχόνταν το μαντέμι στο εργοστάσιο με τον εινιθιζμένο τρόπο, σαν στερεο κριομένο δίλ. μέταλο.

Τα δυνα της εσλακ — το απομινάριο αφτο της καμινοπαραγογίς — θα μετακιματιστον σε πρότι: ίλι, για το εργοστάσιο τζέμεντο, που δίνι 2 εκατομίρια βαρέλια τζέμεντο το χρόνο.

Το αέριο των καμινερτιρίον θάνε : μοναδικι κάπιειμι ίλι για της κλίβανος Μαρτεν τη Δνεπροσταλ, των εργοστασίου αλιωμινίου (αργιλίου) κε τζέμεντο. Τα αέρια της εργοστασίου τη κοκς, που ίσαμε τόρα δεν χριζιμοπούνταν πυθενα, θα μετεπεκεργαστούν στο χιμικο εργοστάσιο κε θα μετακιματιστούν σε 160 χιλιάδες τόνυς λιπαζμάτον, που στα σοβετικα χοράφια θα δόσουν περίεμπα 480 χιλ. τόνυς χιμονιάτικου ειταριο, που ακείτι: 25 εκατομίρια ρύβλια.

ΝΕΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΑΠΟ ΥΡΑΛ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΡΒΥΝΟ ΤΥ ΚΥΖΜΠΑΣ.

Τρίτο εργοστάσιο, τη Νιζνιταγλίσκ, γενιέτε στο Υραλ.

Το εργοστάσιο αρτο θα εφοδιαστε με μετάλεβμα απτο δυνο Μπλαγοτατ — το δυνο εκίνο που ιπόδικε στου εμπόριος τη Υραλ ο βογύλος Στέφανος Τσουμπιν στο 1730. Το δυνο αφτο έχι $\frac{3}{4}$ διζεκ. τόνυ: θαβμάσιο μεταλέβματος. Ο Στέφανος Τσουμπιν πίρε ος ανταριθι απτος εμπόριος τη Υραλ 4ρ. κε 70 καπ. σε ασίμι. Ι πατριότες-το όμος των καταδίκασαν σε φοβερι τιμορία. Το δυνο Μπλαγοτατ λογαριαζόντανε ιερο δυνο. Στιν κοριφι-τη κάνανε της θιξιές-του στου θευς ι βογύλι. Επιδ: ο Στέφανος παράδοσε το δυνο αφτο στου ρόζυς εμπόριος ι ιερις των κάπιανε ζοντανο.

Πέρασαν 200 χρόνια απο τότε. Τα ενκόνια των βογύλον εκίνον, που κάπιανε το Στέφανο, τόρα, εδο, στου πρόποδες το δυνο Μπλαγοτατ ιδρίουν τη εργοστάσιο τη Νιζνιταγλίσκ, το κιλιςτίριο τη οπιο θα δόσι το χρόνο ρέλζα ειδεροδρόμου γενικο μίκυς 2 χιλιάδον χιλιομέτρον, ποσο που φτάνι για τι ειδεροδρομικι γραμι: απτι Μόσχα στο Σβερτλοφς.

Νοτιότερα, ιδρίετε το τέταρτο απτα 6 εργοστάσια, το εργοστάσιο τη Μπακαλ.

Οι τα τελεφτέα λογάριαζαν, ότι εδο, κοντα στη Μπακαλ, ιπάρχυν 40 εκ. τόνι μετάλεβμα. Ι ασίμαντες όμος ανίχνεψες τη μέρυς, που γένικαν στο 1928 ανακάλιπταν αποδικέματα μεταλέβματος, που τριπλασιαζαν τον αριθμο αφτο. Ι σοβαρες όμος ανίχνεψες που γένικαν στο 1929 δρίκαν ότι το μέρος αφτο έχι ακόμι περισότερα μεταλέβματα. Μεγάλα ίνε τάποδικέματα τη Μπακαλ που δεν ανιχνέφτηκε ακόμα τελιοτικα.

Τα διο αρτα εργοστάσια τη Υραλ - το εργοστάσιο τη Νιζνιταγλίσκ κε το εργοστάσιο τη Μπακαλ πλέρια μπορον να εκεασφαλιστον με μεταλέβματα τη Υραλ. Κάρδυνχ όμος για την εργασία-του θα πάρουν απτο Κυζμπας.

Στο τέλος της πιατιλέτκας τη Κυζμπας θα δόσι στη Υραλ 8 εκατομίρια τόνυς κάρδυνο. Αφτο σιμένι: εκατοντάδες χιλιάδον βαγόνια πρέπι κάθε χρόνο να κυβαλέσυν μέσον τη ειδιριακο μαχιστραλ το μάδρο-του φορτίο σε απόστασι 2 χιλιάδον χιλιόμετρον.

Για να εφκολινθι: μεγάλι αρτι ειδεροδρομικι εργασία, ειζιτίτε τερά:τιο προέχτο: ένοςι τη Κυζμπας κε τη Υραλ μέσον αδιάκοπο ιδρόδρομο, Ιδιότερα για το κυβάλεμα κάρδυνο στα μεταλυργικα εργοστάσια τη Υραλ. Ο δρόμος αφτος θα περά:ι μέσον των ποταμον Τομ, Οβι, Τομπολο, Ταβυτε κε Τυρ, μέσον τη δρόμο εκίνο απάνο-κάτο, μέσον τη οπιο άλοτε πιγένανε: τολμιρι κάτικι τη Νοβγοροτ ετι Σιβιρία για το κινήι τη εαμυριον κε τον αλεπύδον.

ΠΕΝΤΕ ΦΟΡΕΣ ΓΡΙΓΟΡΟΤΕΡΑ ΠΑΡΑ ΤΟ ΔΝΕΠΡΟΣΤΡΟΙ

Τέλος τα διο τελεφτέα εργοστάσια — το εργοστάσιο Μαγνιτογορσκ και το Κυζνετσκ — το χομπινάτο Υραλ-Κυζνέτσκις.

Για το χομπινάτο αφτο πρέπει να γραψουν βιβλία. Μίπος μέσα στις γλίσχρες αφτες γραμμες μπορούμε να διηγήθουμε για τιν εργασία το χομπινάτο αφτο, ι παραγογή του οπίου ιπερβένι τιν παραγογικότιτα όλον τον μεταλυργικον εργοστασίον τις Ενοσίς. Πόσ μπορούμε μέσα ζε κάμποσες σιρες να δίχευμε τιν τεράστια έχτασι τις δυλιας τυ εργοστασίου τη Μαγνιτογορσκ, ένα κιλιστήριο το οπίου κατέχει έχτασι 1 τετρ. χμτ. και δόλο τη εργοστασίου κάθε δεφτερόλεφτο „πίνι“ απο 3 κιβικα μέτρα νερο, τόσο διλαδι όσο όλο τη Δενινγρατ με τα διο σκεδον εκατομίρια τον κατίκον-το. Πόσ να περιγράπευμε το χομπινάτο πυ κόστισε 1 δισεκατομίριο ρύβλια και τα ακιοθάβμαστά-τυ τέμπα: αφτα κατα πέντε φορες ιπερβένιν τα τέμπα τη Δνεπροστρόι, όπου ος προς το χτίσιμο τυ μπετονιού ήχαμε το πανχόρμιο ρεκορτ, αφίνοντας πίσο-μας τιν Αμερικη.

Το χομπινάτο Υραλ-Κυζνέτσκ χτίζετε εκι, όπου όχι προπολο, εόνες ολάκερυς ίτανε δάσος, πυ κατάστρεπταν ι άνεμι.

Χτίζετε σε τέτιο χρονικο διάστιμα, πυ δεν ίκερε ος τόρα ο κόρμος — σε 30 μίνες.

Γίμναζμα. Γιρέπτε και βρέστε πάνω στο χάρτι τις Ενοσίς τιν τοποθεσία τον εργοστασίον αφτον. Καθορίζετε το δρόμο μέσον τυ οπίου κυβαλιέτε το ιλικο στα εργοστάσια.

ΤΟ ΜΕΤΑΛΟ ΤΥ ΜΕΛΟΝΤΑ

Ενα απτα βασικα χροματικα μέταλα „το μέτα‘ ο τυ μέλοντα“ ίνε το αλιωμίνιο(αργίλιο).

Εκατο χρόνια μπροστα, το 1827, ο γερμανος χιμικος Βέλερ για πρότι φορχ παρασκέβασε κάμποσα γραμάρια αλιωμίνιο. Χριάστικαν όμος τυλάχιστον 60 γρόνια, όστο το αλιωμίνιο βγίκε απτι λαπαρατόρια και βρίκε προσαρμογή στι βιομιχανία. Αφτο εκειγίτε, γιατι για τιν παραγογη αλιωμίνιο χριάζετε μπόλικι ιλεχτρικι ενέργια και πέτεκι ιδιέτερις κατασκεβις. Φτάνι να πύμε, ότι για τιν παρασκεβι ενος τόνου αλιμιώνιο ίνε ανάνκη να εκσοδεψτυν 50 χιλιάδες κιλοβατ-όρες ιλεχτρικις ενέργιας. Μετατρέπτε τιν ιλεχτρικι αφτι ενέργια σε φισικι ενέργια ανθρόπου και θάχετε: για τιν παραγογη ενος τόνου αλιωμίνιο χριάζοντε εκσον απ’όλα τ’άλα δπος ενέργια μύσκουλον 700 εργάτες σε διάστιμα ολάκερυ χρόνυ.

Δεν ίνε, λιπον περίεργο, ότι μόνο απτο 1890 κ’έδο, απτον κερο εκίνο, οπόταν άρχισε ν’αναπτίχνετε ι ιλεχτροπικι, άρχισε να μεγαλόνι και ι παραγογη τυ αλιωμίνιο. Γιαφτο όμος μεγάλονεις ι παραγογη τυ αλιωμίνιο με τέτια τέμπα, πυ δεν κέρι, ίσος, κανένας άλος κλάδος τις βιομιχανίας: στο 1890 σ’όλο τον κόρμο βγίκαν 150 χιλ. τόνι αλιωμίνιο, στο 1927 ι πανχόρμια παραγογη τυ αλιωμίνιο, έφτασες 210 χιλ. τόνυς.

Δεν ίνε, ενοίτε, τιχέο, ότι το αλιωμίνιο ίχε τέτια πρόσδο. Το μέταλο αφτο έχει τέτιες θετικες ιδιότιτες, όσο κανένας σκεδον άλο μέταλο.

Προταπόλα το αλιωμίνιο ίνε ασινίθιστα λαφρο: ίνε τρι: φορες λαφρίτερο απτο ατσάλι και 4 φορες λαφρίτερο απτο σίδερο.

Το αλιωμίνιο θαβμάσια αντέχι στο σκύριαζμα, έφκολά σφιριλατίτε, έφκολα κάβετε, ανίγετε κ.τ.λ.

Τέλος τα διάφορα μεταλομίγματα τυ αλιωμιώνιο (ντιωραλιμίνιο, κολτυγαλιωμίνιο, μαγνόλιο, λαπταλ) ος προς τι στερεότιτά-τυς δεν ίνε κατότερα απτ’ ατσάλι.

Ολα αφτα έκαναν το αλιωμίνιο φαρδια εφαρμόσιμο. Απτο αλιωμίνιο κάνυν ιλεχτρικα σίρματα, πυ ολιγότερα ζεστένυντε, καλίτερα ιποφέρουν το ιπέρμετρο ρέμα και φέρνυν λιγότερες ζιμίες, παρα τα χάλκινα. Απτο αλιωμίνιο χτίζυν τα έμβολα μέσα στους κίλινδρυς τον μοτορ τον αφτοκινίτον και τον αεροπλάνον. Αφτι ι αντικατάστασι το μαντεμιο με αλιωμίνιο δίνι ιχονομία στιν εργασία τυ κινιτίρα και τον κάνι λαφρίτερο. Απτο αλιωμίνιο κατασκεβάζυν ιδιέτερα μέρι το μιχανον, τον αφτοκινίτον και τέλος το σόμα τον αεροπλίον.

Ολα αφτα κάνυν το αλιωμίνιο απαρέτιτο όχι μόνο στιν ιρινικι, μα και στιν πολεμικι βιομιχανία.

Ος τα τελεφτέα δε βγάλναμε ύτε ένα χιλιόγραμο αλιωμίνιο. Εξαρτιόμασταν απτο εκσοτερικο. Δεν ήχαμε ύτε ιλικο, ύτε ρέμα.

Το πεντάχρονο θα δόσει απότομι στροφή στο σπυδέο αφοτο κλάδο της βιομηχανίας.

Δεν ίνε πολις χερος αφότου το ιλικό „μποκσίτες“, που δρέθικαν χοντα στο Τιχβίν στον Αντικάρφακο και στο Χιμπίν στιν Καρικι χερσόνισο, μας επιτρέπουν ν' αρχίσουμε τιν παραγογή το αλιωμένιν, πρότα σε διο εργοστάσια: στο Δενινγρατ (6 χιλ. τόνων) και στο κομπινάτο του Δνεπροφρεζ (15 χιλ. τόνων).

Εδο πια δεν κάνουμε σίνκρισι με τιν προπολεμικι περίοδο. Διμιυργύμε νέο κλάδο βιομηχανίας, που δεν έκερε ύτε ι τσαρικι Ροσία ύτε ΕΣΣΔ στιν αρχι τις πιατιλέτκας.

Νάι τελεφτέι αριθμι.

Στο διάστιμα τις πιατιλέτκας ι παραγογή τον παλιον εργοστασίον θα περισέπτει 4 φορες. Θα χτίσουμε 40 νέες ενκατάστασες χροματιστικι μεταλυργίας.

Ι παραγογή το νέον εργοστασίον το χροματιστον μετάλον σινκριτικα με το 1928 θα περισέπτει στο τέλος του πεντάχρονου κατα 500 φορες.

Γιμνάζια: 1. Γιρέπτε κε δρέστε πάνο στο χάρτι τα μέρι όπου έχυμε „μποκσίτες“.

2. Οργανότε το μάζεμα παλιοχοματιον χροματιστον κε μάδρον μετάλον, και παραδόστε-τα στι σχετικι επιχίρισι.

Ι ΕΠΙΤΙΧΙΕΣ-ΜΑΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΕΚΣΟΡΙΚΣΙ ΜΕΤΑΛΥ

Στο 1931 άρχισαν να εργάζοντε 4 καμινεφτίρια και στο 1932—24 νέα καμινεφτίρια.

Στο 1932 εκσον αφτα, θαρχίσουν να εργάζοντε 65 νέι κλίβανι μαρτεν (ι κλίβανι αφτι λιόνυν το ατσάλι), 7 ιλεχτροκλίβανι (για τιν παραγογή αλιωμένιν), 27 κιλιστίρια-ντεζάκια, που δίνουν ρέλα για το σιδερόδρομο και σιδερένια δοχάρια για τα γεφίρια. Ανάμεσα σ' αφτα τα 27 ντεζάκια 7 ίνε σιετίματος μπλιώμινχ (Μπλιώμινχ ίνε πολι μεγάλυ μεγέθυν κιλιστίρια).

Στο 1932 θα δγάλυμε:

Μαντέμι 9 εκ. τόνυς.

Ατσάλι 9,5 „ „

Προκατ 6,7 „ „

Ι διαφορα ανάμεσα σε τύτο, τι θα δγάλυμε στο 1932 και τι βγάλαμε στο 1931 ίνε ίσι με δλο εκίνο το ποσο το μάδρο μετάλον, που έβγαλνε ι τσαρικι Ροσία πριν απο τον πόλεμο διλ. στο 1913.

Στο δέφτερο πεντάχρονο βάλομε μπροστά-μας το πρόδολιμα να παράγυμε 22 εκατ. τόνυς μαντέμι. Αφτο σιμένι, ότι θα δγύμε στιν πρότι θέσι στιν Εδρόπι κε θάμαστε πίσο μόνο απτιν Αμερικι.

Ετσι κάτο απ τιν οδιγία τυ κόματος, όχι μόνο φτάνυμε, μα και κε περνύμε τις καπιταλιστικες χόρες, γινόμαστε ανεξάρτιτι, διναρόνυμε τιν ισχι και τιν αμινικότιτα τις μόνις χόρας τυ κόμμυ, που χτίζι το σοσιαλιζμο.

Χροματιστο μέταλο, όπος κε μάδρα παράγι και ο Β. Κάφκαςος

Στο δέφτερο πεντάχρονο προορίζετε να ιδρίθι κε στο Β. Κάφκασο δικι-μας μεταλυργικι μπάζα — το εργοστάσιο τις Μπέλαγια-Καλίτβα, που θα δίνι 1,3 εκ. τον. μαντέμι απτα μεταλέβματα τυ Κερτς και το εργοστάσιο τις Μαλκινχ στιν Καμπαρντα, που θα δίνει ατσάλι απσιλις πιότιτας.

Απτα μεταλέβματα, που περιέχυν τα ένκατα τον εθνικόν-μας όπλαστ και τυ Νταγεσταν, προποδέτυμε να περισέπυμε σιμαντικα τιν εκσαγογή τυ πεσεδάργιρου (τσίνκυ), τυ μόλιδον και το αλιωμένιν.

Γιμναζια: Βρέστε στο χάρτι τιν Μπέλαγια-Καλίτβα και τιν Καμπαρντα.

Ερδτις: 1) Τι ίνε μάδρι και τι χροματιστι μεταλυργία.

2) Μάθετε πιά μεταλυργικα εργοστάσια ιπάρχυν στο κράτ-εας και πιά νέος εργοστάσια σκεδιάζοντε να χτίστυν;

Ι ΣΙΔΕΡΕΝΗ ΜΑΣΤΟΡΙΔΕΣ

Ας γιρίζουμε πίσο χι ας θιμιθύμε δάσα μάθαμε για τιν ανασινχρότισι τυ λαϊκυ νικοχιριο. Ας καναδιαβάσυμε για τιν ανασινχρότισι κ' ίστερα απ' αρτο ας γνοριστόμε με τι σιμασία το μιχανον. Ας κιτάξυμε τι σιμασία έχυν ι μιχανες στο σοσιαλιστικο χτίσιμο τις χόρας-μας.

Ι δέκατι εόδομι κονφερέντσια τυ κόματός-μας αφυ σιζίτισε το ζίτημα για τι δέφτερε πιατιλέτκα έγραπτε το ακόλυθο σιμί στιν απόφασι:

„ . . . : XVII κονφερέντσια τυ ΠΚΚ(μπ) λογαριάζε πος θασικο κε αποφασιστικο πρόβλημα τις δέφτερες πιατιλέτκας ήνε το αποτελίομα τις ανασινχρότισις όλυ τυ λαϊκυ νικοχιριο, ι διμιυργία νεότατις τεχνικι: βάζεις για όλα τα κλαδια τυ λαϊκυ νικοχιριο.

Ο οδιγιτικος ρόλος στο αποτελίομα τις τεχνικις ανασινχρότισις ανίκι στι σοβετικι μιχανοκατασκεβι. Ι κονφερέντσια λογαριάζε απαρέτιτο να περιεέπει ι παραγογι τις μιχανοκατασκεβις στο τέλος τις πιατιλέτκας όχι λιγότερο απο 3-3 $\frac{1}{2}$ φορες απέναντι τυ 1932 έτσι, πυ όλει ι ανάνκες τις ανασινχρότισις τις βιομιχανίας, τυ τράνεπορτ, τις σινηκινοίας, τυ αγροτικυ νικοχιριο, τυ εμπορίο κ.τ.λ. να εκειπιρετιθυν με εξοτερικι παραγογι τον πιο τέλιον κε σίνχρονου μιχανον.“

Απ' αρτο το σιμί τις απόφασις φένετε, πος για τιν ανασινχρότισι όλον ταν κλαδιον τυ λαϊκυ νικοχιριο — τις βαριας κε τις λαφριας βιομιχανίας, τυ τράνεπορτ, κε τυ αγροτικυ νικοχιριο — ήνε απαρέτιτες μιχανες. Χριάζετε μεγάλος αριθμος λογι-λογιον μιχανες. Μα πρέπει αφτες ι μιχανες να μι παρανχέλνοντε απτο εξοτερικο, πρέπει νάνε δικις-μας σοβετικις παραγογις.

Πρέπει ι ίδι να καέρυμε να φιά:υμε οπιαδίποτε μιχανι απο δικό-μας ι όχι απο ελικο τυ εξοτερικο.

Για να φιαστυν μιχανες χριάζοντε κανα μιχανες. Παναπι σε πρότι σιρα μας χριάζοντε τέτιες μιχανες, πυ να κάνυν μιχανες

Στι μιχανοκατασκεβι έχυμε πια μεγάλες επιτιχίες. Στα τελεφτέα πέντε χρόνια παραγογι μιχανον περίσσεψε παραπάνο απο 3 $\frac{1}{2}$ φορες.

Για τρόμο τον καπιταλιστον όλυ τυ κόβμο κε για χαρα τον προλετάριον όλον τον χορον ι πιατιλέτκα-μας στι μιχανοκατασκεβι εχτελέστικε σε 3 χρόνια κε στο τέλος τυ 1932 θα τιν ιπερεχτελέσυμε σιμαντικα. Σε τρία χρόνια εχτελέσαιμε κε τιν πιατιλέτκα για το χτίσιμο αγροτικον μιχανον.

Πος φτάνυμε κε καεπερνύμε τις προχοριμένες καπιταλιστικες χόρες, φένετε απτα προκαταρχικα πλάνα τις μιχανοκατασκεβις στι δέφτερι πιατιλέτκα.

Νά τι ίπε γιαφτο στι 17-ι κοματικι κονφερέντσια ο σιν. Κύμπισσεβ:

„Αν περιεέπειμε τιν παραγογι μιχανον 3-3 $\frac{1}{2}$ φορες, ι Ενος: θα βγι στι δέφτερι θέσι στον κόβμο ικονομικα, κε σε πρότι θέσι τεχνικα, επιδι: χονένυμε τα πιο προτοπόρα δίγματα τις παραγογις. Ιδιέτερα στα αφτοκίνιτα θα βρισκόμαστε πίσο μονάχα απτις Ενομένες Πολιτίες τις Βόριας Αμερικις. Ολει ι άλει χόρες θάχυν λιγότερα απτα δικά-μας. Στα τράχτορα, λογαριάζοντας μονάχα τις παραγογι τον εργοστασιον πυ διλέβυν πικ κε τυ εργοστασιον τυ Τσελιαπινσκ, πυ φιάνετε, θάχυνε 170 χιλιάδες τράχτορα κε θα θγάλυμε παραπάνο, απότι θγάζυν όλει ι χόρες τις Εβρόπις μαζι. Μα μις ακόμι δε φτάνυμε το επιπέδο το Βοριο-Αμερικάνικον Ενομένον Πολιτιον τυ 1929, οπόταν βγίκαν 229 χιλιάδες τράχτορα“.

Κ' έτσι βίμα προς βίμα απελεφθερονόμαστε απτιν εκεάρτισι τυ εξοτερικο, επιδι: απειμέρα ιι μέρα διναμόνυμε τιν άμινα τις χόρας.

Μερικι απο εας θα ροτίσυν ίσος, τι σκέσι έχι ι μιχανοκατασκεβι με τιν άμινα τις χόρας.

Ι μιχανοκατασκεβι έχι πολι μεγάλι ισέι με τιν άμινα τις χόρας. Σκεφτίτε μόνι-εας: μπορούνε να φιαστυν αεροπλάνα, να χιθυν κανόνια, να φιαστυν τανκ κε στρατιοτικα αφτο-

κίνητα, αν δεν έχουμε γιαφτο αντίστιχες μιχανες; Μπορόμε να χτίσουμε γρίγορα νέες μιχανες για να περάσουν στρατέματα, αν δεν έχουμε τις αντίστιχες μιχανες για χτίσιμο δρόμον; Αμ τα θοριχτα; Μπορις να τα φιάσις δίχος μιχανες;

Εκσον αφτο, εμις κερέυμε, πος ι δίναμι το στρατο εκσορτιέτε πολι απτι δίναμι κε τιν οργανοτικότιτα κίνυ το μέρυ το εργαζομένυ πλιθιζμο, πυ δε σιμετέχι στον πόλεμο άμεσα με το όπλο στα χέρια. Στον κερο το πολέμυ πολι θα ίνε ανάνκη να πάνε στο στρατο, μα αφτο δε σιμένι πος πρέπι να χιροτερέπει ι δυλια στα εργοστάσια, στις φάμπρικες, στα κολχόζια, στα εσβήζια. Απεναντίας ο πόλεμος θα απετίσι ακόμα καλίτερε δυλια. Εδο θα χριαστι να διπλασιαστι ι ενέργια, για να μι αδινατίσι σε μας υτε για μα ετιγμι το χτίσιμο το σοσιαλιζμο, κε να βοιθίσουμε το στρατο μόλες τις δίναμες.

Κ' εδο χριάζοντε ιδιέτερα μιχανες. Ινε γνοστο πος ι μιχανι αντικαταστένι τι δυλια εκατο εργατον, κι όσο παραπάνο μιχανες έχουμε, τόσο πιο επιτιχιμένα θα περάσι κε το σοσιαλιστικο χτίσιμο κε ι βοιθια στο στρατο, στον οπιο πρέπι να δοθυν άλα — κε ιματιζμος, κε πολεμοφόδια κε τρόφιμα κε καλα κανονιζμένο τράνσπορτ κ.α. Κι όλα αρτα δίχος μιχανες δε γίνοντα.

Μα ι κιριότερι ειμασία το μιχανον ίνε το σοσιαλιστικο χτίσιμο. Εμις κερέυμε πια, πος δίχος ανότερι τεχνικι σοσιαλιζμος δε χτίζετε. Κε ανότερι τεχνικι ίνε — να αντικαταστίσις στο μάκσιμυ τι δυλια τυ χεριο με τι δυλια τον πιο τελιοπιμένον μιχανον, πυ αντικαταστένυν τα χέρια εκατοντάδον κε κάποτε χιλιάδον εργατον.

ΤΟ ΠΛΑΝΟ ΤΙΣ ΜΙΧΑΝΟΚΑΤΑΣΚΕΒΙΣ ΓΙΑ ΤΟ 1932

Στον τέταρτο, αποτελιοτικο χρόνο τις πιατιλέτκας, στι μιχανοκατασκεβι αγονιζόμαστε για να θυν μιχανες για 6,1 δισεκατομίρια ρύβλια κε μέσα σ' αρτα αγροτικες μιχανες για 940 εκατομ. ρύβλια.

για τιν παραγογι	82000	τραχτόρον
" "	73000	αφτοκινίτον
" "	1300	ατμομιχανον

ΜΙΧΑΝΕΣ ΣΤΑ ΣΟΒΧΟΖΙΑ ΚΕ ΤΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

Το εργοστάσιο Πυτίλοφσκι, τα τραχτοροεργοστάσια τυ Σταλινγρατ κε τυ Χάρκοβο-εγάζυν κάθε χρόνο 100 χιλιάδες τράχτορα. Εκσον αφτο φιάντε τραχτορο-εργοστάσιο στο Τζελιαπινσκ. Το εργοστάσιο τυ Τζελιαπινσκ, στο μέγεθός-τυ θάνε το μεγαλίτερο στο ίδοστο εργοστάσιο στον κόζμο. Ολα τα εργοστάσια θα βγάλυν στο τέλος τις πιατιλέτκας 170 χιλιάδες τράχτορα.

Στα κοντινα χρόνια ι παραγογι κομπάινον σε μας σκεδιάζετε στα ακόλυθα εργοστάσια: Κομπαιντρόι τυ Ροστοβ — 25000, Σιβιριανο Κομπαιντρόι — 25000, το νέο εργοστάσιο τυ Σαράτοβο — 15.000 κε το εργοστάσιο Κομυναρ πυ δυλέβι πια — 10.000 κομπάινα το χρόνο.

Το όλο στο τέλος τις δέφτερις πιατιλέτκας θα δυλέβυν στα χοράφια-τις Σοβετικις Ενοις 100.0000 κομπάινα. Μ' αφτα τα κομπάινα θα μπορέσι να γίνι σινκομιδι 50 εκατομίριον εχταρίον ειτιρον.

Στι νέα μιχανοκατασκεβι μεγάλι θέσι θα πιάσι ι μιχανικι διασκεβι για τα χτινοτροφικα σαβχόζια κε κολχόζια.

Γίμναζια. Γράπτε γραφτι δυλια πάνο στο θέμα: „Ι εσβετικι μιχανοκατασκεβι κε τα προβλίματά-τις.“

ΤΟ ΚΑΡΒΥΝΟ ΙΝΕ ΤΡΟΦΙ ΤΟΝ ΜΙΧΑΝΟΝ

ΤΟ ΝΕΦΤΙ ΙΝΕ ΕΜΑ ΤΙΣ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΑΣ

Ι ΠΙΓΕΣ ΤΙΣ ΘΕΡΜΟΤΙΤΑΣ ΚΕ ΤΙΣ ΕΝΕΡΓΙΑΣ

Εμις γνοριετίκαμε πια με τιν τεράστια ειμασία το μετάλω κερέυμε πόσι μεγάλι αγεία έχι για το χτίσιμο το σοσιαλιζμο κε για τιν άμινα. Μα το μέταλο θα κίτονταν νεχρο φορτίο, αν δεν ήχαμε κάρδυνο κε νέφτι. Το κάρδυνο κε το νέφτι δίνυν ζοι στο μέ-

ταλο. Το χάρβυνο κε το νέφτι ίνε πιγες θερμότιτας κε ενέργιας. Πόσ θα μπορύσαμε να λιόσυμε το μέταλο, αν δε το ζεστέναμε. Πόσ θα κινύνταν τα βαπτίρια-μας, ι ατμομιχανες αν δεν ήταν το χάρβυνο κε το νέφτι; Πόσ θα κινύνταν τα τράχτορα, τα αρτοκίνιτα, κε τα αεροπλάνα δίχος μπενζινα, πυ βγάζουμε απτο νέφτι;

Ολι ι βιομιχανία-μας — τα εργοστάσια, ι φάμπρικες, το αγροτικο νικοκιριό-μας, πυ ολοένα κε πιο πολι μιχανοπιύντε, δε θα μπορύσαν ότε μια μέρα να ζίσυν δίχος χάρβυνο κε νέφτι.

Γιαφτο λέμε: το χάρβυνο ίνε τροφι το μιχανον, το νέφτι ίνε έμα τις βιομιχανία-μας.

Απτιν ίλι πυ περάσαμε κέρυμε επίσις, πος το βασικο, το οδιγητικο κλαδι του λαικου νικοκιριό-μας κε ήσι τις άμινάς-μας απτις τακεικυς εχτρους ίνε ι μιχανοκαταξκενι. Μα μίπο: μπορύνε να φιατον μιχανες δίχος μέταλο, δίχος χάρβυνο, δίχος, νέφτι;

Εμις διηγιθικμε πια, πόσ ι εργατικι τάκι τις ΕΣΣΔ αγονίζετε για τιν πιατιλέτκα το μέταλο. Τόρα ας γνοριστύμε με τιν πιατιλέτκα τυ νεφτιν κε το χάρβυνο.

ΤΟ ΚΑΡΒΥΝΟ

Μετατρέποντας τι χόρα-μας απο αγροτικο-βιομιχανικι σε βιομιχανικι-αγροτικι, χτίζοντας τεράστιο αριθμο δινατον επιχιρίζεον, αναπτίχνοντας το τράνσπορτ, μιχανοπιόντα: το αγροτικο νικοκιριο, χριαζόμαστε τεράστιες παρακαταθίκες χάρβυνο. Αν κε στιν εκσόρικι κάρβυνο αφιέχμε πολι πίσο τιν πρόιν τσαρικι Ροσια, μολατάρτα πρέπι ολοένα κε πιο αδιάκοπα να περιεπέζυμε τιν εκσόρικι αρτυ τυ πολιτιμότατυ κάφσιμυ ιλικυ.

Ος τιν επανάστασι στο Ντομπας βγάζανε κάθις χρόνο 25 εκατομήρια τόνυς χάρβυνο.

Στα 1927- 18 διάζαμε πια το χρόνο 35 εκατομήρια τόνυς.

Στα 1932 τελιόνοντας τιν πιατιλέτκα, θα ανεβάζυμε τιν εκσόρικι τυ χάρβυνο ος 90 εκατομήρια τόνυς.

Στα 1927 (τον τελεφτέο χρόνο τις 2-ις πατιλέτκας) θα βγάλυμε 250 εκατομήρια τόνυς. Αφτο ιμένι, πος θα καταλάβυμε θέσι πλαι στιν Ανκλια, πυ στα 1929 έβγαλε 260 εκατομήρια τόνυς χάρβυνο, κε θάμαστε μπρος απόλεις τις άλες εβροπαικες χόρες — τι Γερμανια, τι Γαλια κ.τ.λ. μνίσκοντας πίσο μονάχα απτις Βοριο-Αμερικάνικες Ενομένες Πολιτιες, πυ στα 1929 έβγαλαν 546 εκατομήρια τόνυς χάρβυνο.

ΤΟ ΚΥΖΜΠΑΣΣ—400 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΗΡΙΑ ΤΟΝΙ

Στα ένκατα τις ΕΣΣΔ βρίσκοντε το δόλο 558 δισεκατομήρια τόνι πετροκάρβυνο. Απ' αφτα τα 400 δισεκατομήρια — πάνο — κάτο τα τρία τέταρτα — βρίσκοντε στι λεκάνι το Κυζνετσκ, ήτε όπος τονομάζουν σιντομεδμένα — στο Κυζμπας.

Στιν έχτασι το Κυζμπας ίνε σκεδον ίσο με το Ντονμπας. Μα ι παρακαταθίκες χάρβυνο στο Κυζμπας κεστερνυν έκι φορες τις παρακαταθίκες τυ Ντονμπας.

Αφτο ιμένι πος στο Κυζμπας το χάρβυνο κίτε πιο σφιχτα, τα στρόματα ίνε πιο δινατα. Κε πραγματικα πυθενα στιν ΕΣΣΔ δε βρίσκοντε τέτια στρόματα χάρβυνο. Τέτια στρόματα σπάνια βρίσκοντε κε στις άλες χόρες.

Στο Ντονμπας το σινιθιζμένο πάχος το στρομάτον τυ χάρβυνο ίνε 1 μέτρο.

Στο Κυζμπας δε δυλέδουν τα στρόματα πάχυς 1 μέτρο, μα στιν θρα τα παραταν σαν αδινατα. Στο Κυζμπας τα σινιθιζμένα στρόματα έχουν πάχος 3, 4, 5, κε παραπάνο μέτρον.

Ιδιέτερα πλύσια ίνε τα στρόματα τυ πετροκάρβυνο στο Προκόπιεφχι ραγιόνι.

Εκι ήχι τεράστιο πάχυς στρόματα. Ανάμεξα σ' αφτα κεχορίζετε το στρόμα πάχυς 15 μέτρον, πυ πίρε τιν ονομασια „Δινατο“, το 4-ο εσοτερικο στρόμα έχι πάχος ος 12 μ., το Γορέλι — ος 10 μ.

Το Κυζμπας ίνε τόσο πλύσιο σε πετροκάρβυνο, πυ σε έχτασι 35 χιλιόμετρον ανά-, σμεσα στους σταθμυς Μπελάδο κε Κυζνετσκι βρίσκοντε 55 δισεκατομήρια τον. χάρβυνο, διλαδι σκεδον τόσο, θσο σ' όλο το Ντονμπας.

Πώς βρίσκετε το Κουζμπάς;

Το Κουζμπάς είναι λεκάνη (бассейн), που βρίσκετε νότια από το Μεγάλο Σιβηριακό σιδερόδρομο.

Για να πέσει κανένας στο Κουζμπάς, πρέπει να πάι ος το σταθμό Γιουργά, που βρίσκετε σε απόστασι 80 χιλιόμετρων παρέκι από το Νοβοσιμπίρεκ και να κάτει στο σιδερόδρομο που παι από το Γιουργά στο Κουζνετσκ. Αφτι : σιδεροδρομική γραμμή ονομάζετε Κολτσογίνσκαγια.

Πιο ίνε το παρελθόν του Κουζμπάς;

Στα 1929-30 βρίκαν στο Κουζμπάς 4 εκατομμύρια τόνι κάρβυνο, ίτε ενια φορες λιγότερο απότι βγένι στο Ντονμπάς.

Απ' αφτο φένετε, πόσο χαλαρα επεκεργάζονταν : βιομιχανία κάρβυνο στο Κουζμπάς.

Μα το Κουζμπάς έχι πολι μεγάλο μέλον.

Στα 1933 το Κουζμπάς πρέπει να δόσι 22-23 εκατομμύρια τόνυς κάρβυνο.

ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΑΝΑΠΤΙΚΣΥΜΕ ΜΕ ΓΡΙΓΟΡΑ ΤΕΜΠΑ ΤΗ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΑ ΚΑΡΒΥΝΥ ΣΤΟ ΚΥΖΜΠΑΣ;

Σίμερα το βασικό κέντρο πετροκάρβυνο στιν ΕΣΣΔ ίνε το Ντονμπάς. Απτα ανθρακορίχια το Ντονμπάς πέρνημε περίπου τα τρία τέταρτα του κάρβυνο, που βγένι στιν ΕΣΣΔ.

Πώς βρίσκετε το Ντονμπάς; Στο νότιο-ανατολικό μέρος τις Υκραίνας.

Στο νότο τις Υκραίνας βρίσκοντε κε τα μεγαλίτερα μεταλυργικά εργοστάσια κε τα μεταλία σιδερού. Ο νότος-μας μας δίνι τα τρία τέταρτα του μεταλέματος κε τυ μετάλου.

Απτο νότο πρέπει να μεταφέρομε το μέταλο κε το κάρβυνο μακρια στι Μόσχα, στο Λενινγρατ κε στάλα βιομιχανία κέντρα.

I Σιβηρία κε : Μακρινι Ανατολι διεδον δεν έχυν δικό-τυς μέταλο.

I παραγογή το νότιον εργοστασίον δε μας φτάνι. I βιομιχανία κε το αγροτικο νικοκιριο απετυν εκατομμύρια τόνυς μέταλο.

Εμις βγάλαμε 5,5 εκατομμύρια τόνυς μέταλο στα 1929-30, ενο το πρόγραμμα-μας ίνε να δόξυμε στα 1933 17 εκατομμύρια τόνυς μαντέμι. Γιαφτο πρέπει να χτίσυμε μεγάλα εργοστάσια.

Πώς πρέπει να χτίστυν αφτα τα εργοστάσια;

Εχι όπου ιπάρχι μετάλεμα κε κάρβυνο, απτο οπίο μπορε να βγι κοκς.

Κε πύ βρίσκοντε σε μας το μετάλεμα κε το κάρβυνο;

Τα πλυσιότατα μεταλέματα σιδερού βρίσκοντε στο Υραλ.

Πλυσιότατα κιτάζματα κάρβυνο βρίσκοντε στο Κουζμπάς, στι Σιβηρία.

Ενόνοντας το μετάλεμα το Υραλ με το σιβηριακο κάρβυνο, μπορύμε να διμιυργίσυμε στιν ανατολι πολι μεγάλι μεταλυργικι βιομιχανία.

I πανχόζμια μπυρζυαζία ετιμάζι ενάντια σε μας πόλεμο, εκσοπλίζι εντατικα τα στρατέματα-τις.

Μπορύμε μίπος να αμινόμαστε δίχος κάρβυνο κε μέταλο;

Δίχος κάρβυνο τα τρένα δεν μπορύνε να πάνε, δεν μπορύνε να μεταφέροντε χρησιοαρμείται, δε θα δυλέπιν τα εργοστάσια. Δίχος μέταλο δε μπορύνε να φιαστυν κανόνια, τανκ, πολιβόλα, τυφέκια, φισίνκια.

Το μέταλο κε το κάρβυνο ίνε βάσι τις άμινας.

Οσο πιο βαθια στα νότα ίνε τα μεταλυργικα εργοστάσια κε τα ανθρακορίχια, τόσο πιο καλο ίνε για τιν άμινα. Ενο τα δικά-μας εργοστάσια κε τα οριχια βρίσκοντε κοντα στα σίνορα. Σε περίπτωσι επίθεσι τις πανχόζμιας μπυρζυαζίας, τα εργοστάσια κε τα οριχια-μας μπορύνε να βρεθύνε μέσα στι φοτια τυ πολέμου.

Νά γιατι πρέπει με γρίγορα τέμπα να χτίσυμε εργοστάσια κε να αναπτίξυμε τι βιομιχανία κάρβυνο βαθια στα νότα. Κε το Υραλ κι Σιβηρία ίνε τέτια νότα. Νά γιατι

ι βρετίτελι-ινζενέρι αργοπορύσαν ότι διάστιμα πολον χρόνον τιν ανάπτικι τις μεταλυργίας και τις βιομηχανίας κάρβυνου στα ανατολικα ραγιόνια τις ΕΣΣΔ.

Πρέπει να ενόψυμε το μετάλεμα του Υραλ με το κάρβυνο του Κυζνέτσκ.

Τέτια απόφασι πήρε το XVI χοματικο Σινέδριο.

Πάνο στίν έκθεσι του σ. Στάλιν το XVI σινέδριο έκρινε απαρέτιτο:

„Να διμιυργίθιετιν πιο κοντινι περίοδο νέα, δινατι, καρβυνο-μεταλυργικι βάσι — το Υραλ-Κυζνέτσκι χομπινάτο“

ΤΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΠΡΟΧΟΡΙ

Ι εργατικι τάχι, κάτο απτιν καθοδίγιει τυ κόματος, καταπιάστικε να εχτελέσι αφιστο πρόβλιμα. Στιν ανατολι διεκσάγετε τέραστιο σοσιαλιστικο χτίσιμο.

Χτίζοντε πελόρι μεταλυργικι γίγαντες.

Χτίζοντε τα εργοστάσια: Μαγνιτογόρσκι στο Υραλ, Κυζνέτσκι στι Σβιρία.

Τα τρένα θα μεταφέρουν το μετάλεμα του Υραλ στο εργοστάσιο Κυζνέτσκι, κι αποκι θα έρθυν με κάρβυνο στο Υραλ και θα φέρουν κάρβυνο στο Μαγνιτογόρσκι εργοστάσιο.

Σε μια μερια θα τρέχουν επατομίρια τόνι μετάλεμα — απτι δίσι στιν ανατολι. Σε άλι μερια θα τρέχουν εκατομίρια τόνι κάρβυνο απτιν ανατολι· στι δίσι.

Αφτο ίνε το λεγόμενο χομπινάτο.

Το χομπινάτο των οινιριακον κάρβυνον με το Υραλικο μετάλεμα.

ΧΤΙΖΟΜΕ ΣΤΟ ΚΥΖΜΠΑΣ ΧΙΜΙΚΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΕ ΙΛΕΧΤΡΟΣΤΑΘΜΥΣ

Οπου ιπάρχι κάρβυνο εκι πρέπι και να χτίζοντε χιμικα εργοστάσια. Απτο κάρβυνο μπορύνε να παρθύνε πολα πολίτιμα χιμικα προόντα.

Απιο κάρβυνο μπορι να θγι μπενζολ, πυ χριάζετε για τιν άμινα τις χόρας: απτο κάρβυνο μπορι να θγι αμακ, πυ χριάζετε για τιν παραγογι αγροτικον λιπαζμάτον.

Στο Κυζμπας άρχισαν να χτίζυν και διο μεγάλυς ιλεχτρικυς σταθμυς.

Ο ΤΡΙΤΟΣ „ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΟΣ ΘΕΡΜΑΣΤΙΣ“

Ι δυλια στιν τρίτι λεκάνι πετροκάρβυνο — στο Καραγαντα — άρχισε μονάχα στο 1930 Τα ανθρακοριχια τυ Καραγαντα βρίσκοντε στο Καζακσταν.

Στα 1931 ανίγονταν και φιάνονταν 23 ανθρακοριχια. Στα 1932 φιάνοντε άλα 14

Ι επιετίμονες ιπολογίζυν, πος ι καρβυνο-παρακαταθίκες τυ Καραγαντα ίνε όχι λιγότερες απο 10 διεκατομίρια τόνυς.

Χρόνο με χρόνο το Καραγαντα θα μας δόσι ολοένα και πιο πολι κάρβυνο.

ΣΑΠΡΟΠΕΛΙΤΙΑ

Τα κάρβυνα τις λεκάνις Κυζνέτσκι διακρίνοντε για τιν ανότερι πιύτιτά-τυς. Ενα σιμαντικο μέρις-τυς ίνε κατάλιλο για να και και να θγι κοκς. Μα ιπάρχυν και όλος διόλο θαμαστα κάρβυνα. Κοντα στο μικρο ποταμο Παρζας βρέθικαν κιτάζματα κάρβυνον, που ονομάζοντε ζαπροπελίτια.

Οταν ζειτένυντε αφτα τα κάρβυνα θγένι πολι πίσα, όμια με νέφτι. Κι απ'αφτι τιν πίσα μπορι έφκολα να θγι μπενζίνα και πετρέλεο, όπος κι απτο νέφτι.

Τα ζαπροπελίτια ίνε ι νέα πάζα-μας νεφτιν.

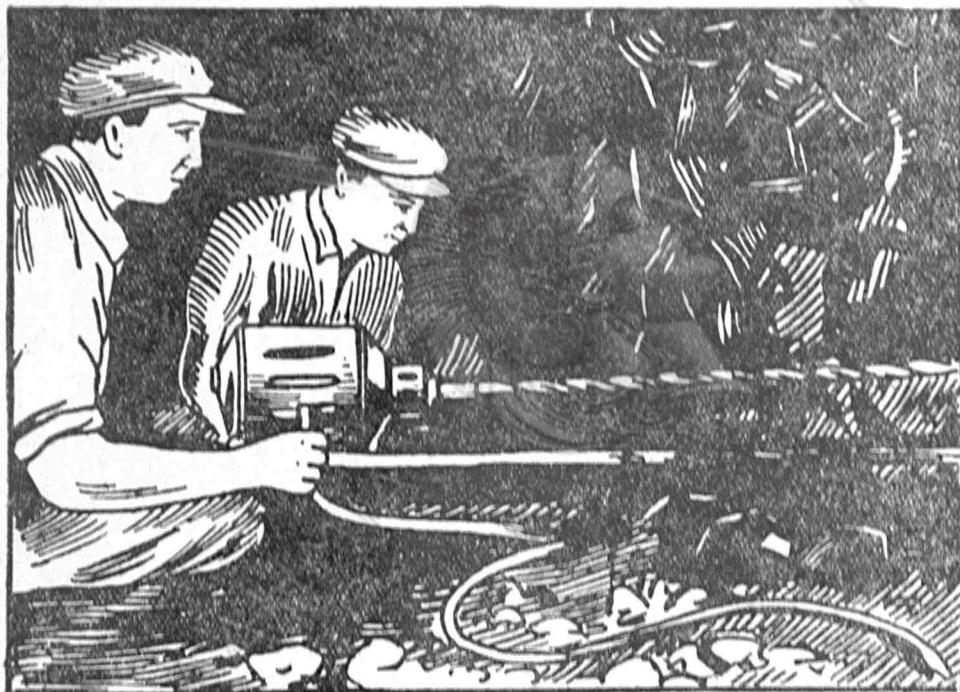
Μόνο πυ το νέφτι εδο δεν ίνε ιγρό, οινιθιζμένο, μα σκλιρο.

Μίπος ίνε ανάνκι να πύμε πόσο τεράστια σιμασία έχυν τα τέτια κάρβυνα για τιν ΕΣΣΔ και ιδιέτερα για το οινιριακο κρα.

Χτίζοντας ιδιέτερα εργοστάσια, θα πάρυμε γέφτι, ενώ ος τα τόρα το χυβαλύζαν από τον Κάφκασο σε απόστασι χιλιάδων βερστιον. Αφτο μαζί με το γέφτι που βγένι στα νέα ραγιόνα: Εμπα και Στερλιταμάκ, θα μας γλιτώσι να μεταφέρουμε το πετρέλαιο σα ανατολικά χρι τις ΕΣΣΔ. Με το ειδικιακό πετρέλαιο και τιν μπενζίνα θα θρέπουμε τα τράχια τορα, τα χομπάινα, τα φορτιγα αφτοχίνιτα. Αφτο θα μας βοηθήσι να ανασινχροτίσουμε γριγορότερα το αγροτικο νικοκίριο τις Σιβηρίας με βάσι τιν χολεχτιβοπάνι και τι μιχανικ τεχνικι.

ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΜΙΧΑΝΙΚΟΠΗΣΥΜΕ ΤΙΝ ΕΚΣΟΡΙΚΕΙ ΤΥ ΚΑΡΒΥΝΥ

Ι εκσόρικει το χάρβυνυ ίνε βαρια δυλια. Εμις βάλυμε μπρεστά μας το πρέβλιμα να εφκολίνυμε πολες φορες αφτι τι δυλια. Αν θα εφκολίνυμε τι δυλια το ανθρακορίχυ, ανε δπο ίνε δινατο, θα αντικαταστίσυμε τι δίναμι τον μιονιόν-το με τι δίναμι τις μιχανικ κάλον μιχανικον εργαλιόν, θα κατορθόσυμε να ανιπέδυμε τιν ποσότιτα τις εκσόρικεις τη, χάρβυνυ. Εμις καέρυμε πος ι καλι μιχανι ίνε πολες φορες δινατότερι και πιο επιδέξια από τον άνθρωπο.

■ ανθρακορίλι δυλέβυν με ιλεχτρικο τριπάνι,

Κε να, εμις άρχισαμε και μιχανικοπιόμε το Ντογμπας. Λντι τιν παλια σκαπάνι, πο ι ανθρακορίχι τιν ονομάζουν „καίλα“ μπάζυμε τιν εκσοριχτικι μιχανι (врубовая машина).

Το τριπιτίρι το χερια αντικαταστένυμε με αφτόματο σφιρι. Με λαστιχένιο χερύλι περνα στο σφιρι πιεζμένος αέρας και σκυντα το έμβολο. Το έμβολο με τι σιρά-το σκυντα τι μιτερι Σιμίλι (ДОЛОТО). Ο ανθρακορίχος κρατα μονάχα το σφιρι, κι αφτο δυλέβη μοναχό-το.

Μπάζαμε κι άλες πολες τελιοπίζες στα προτιέσα τις εκσόρικεις τη πετροχάρβυνυ.

ΤΟ ΚΑΡΒΥΝΟ ΣΤΟΝ ΤΕΛΕΦΤΕΟ ΧΡΟΝΟ ΤΙΣ 1 ΙΣ ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑΣ

Στι XVII κοματικι κονφερέντια ο ζιν. Ορδζονικίτσε ίπε, πος με τιν ποσότιτα το πετροχάρβυνυ που βγάζυμε τόρα, δε θα μπορέσυμε να εκσασφαλίσυμε τι μεταλυργικι Βιομιχανία, κι πος γιαφτο χριάζετε να ανιπέδυμε πιο πολι τιν εκσόρικι το χάρβυνυ.

Στα 1932 πρέπει να βγάλουμε 90 εκατομμίρια τόνυς χάρβυνο. Γιαφτο πρέπει να διναμόσυμε τι μιχανικοπίσι τον ανθρακοριχίον.

Στα 1932 θα δυλέπεσυν 1000 βαριες και 342 λαρριες εκσοριχτικες μιχανες, 4073 σφιρια-αφτόματα.

Θα γιτισυν 380 νέα οριχία (εσάχτες)

Θα διναμόσι : εκσοριχει το χάρβυνο χοντα στι Μόσχα, χοντα στο Λενινγρατ, στο Υραλ, στι Μακρινι Ανατολι.

Στι λεκάνι Κυζνετσκ θαρχίσυν να δυλέψυν 13 νέες εσάχτες.

Το Κυζμπας πρέπει να δόσι 10^1 ,₂ εκατομμίρια τόνυς χάρβυνο.

Εκσον το χάρβυνο πρέπει να βγάλουμε 14 εκατομμίρια τόνυς τόρφα, παραπάνο απο 27 εκατομμίρια τόνυς νέφτι, 600 χιλ. τόνυς σλάντσια.

ΠΡΟΤΑ ΙΛΙΚΑ ΑΠΟ ΚΡΕΑΣ ΚΕ ΚΟΚΑΛΑ

Το χάρβυνο μας φτάνι. Μα κεχάσαμε να πύμε ένα πράμα.

Πύ 6ριξκοντει : περιεστερες φάμπρικες κε τα εργοστάσια-μας; Στο Λενινγρατ, στο Υραλ, στι Μόσχα, στιν Υκραίνα.

Κε πύ ίνε το χάρβυνο;

Μακρια στο νότο — στο Ντονμπας, κε ακόμα πιο μακρια — στι Σιβιρία, στο Κυζμπας.

Τα εργοστάσια τις Υκραίνας πέρνυν χάρβυνο απτο Ντονμπας, το Υραλ απτο Κυζμπας.

Μα τι θα γίνι με τι Μόσχα κε το Λενινγρατ; Να μεταφέρι κανις χάρβυνο σε τέτια απόστασι, ο δρόμος θα κοστίσι ένα σορο.

Κε βγένι μια τέτια οναποδια. Το χάρβυνο σ'ένα μέρος, κε τα εργοστάσια πυ χριάζυντε χάρβυνο σε άλο μέρος, μακρια.

Δε φτέμε εμις γιαφτο. Γιαφτο φτένει : φαμπρικάντιδες, πυ φιάνανε τα εργοστάσια δίχος κανένα πλάνο.

Ιχαν όμος κε κίνι το πλάνο-τυς: να κεζυμίσυν πιο πολα κέρδι. Κε πολι: ειχνα τα εργοστάσια όχι εκι πυ ιπάρχι φτινο χάρβυνο, όχι εκι πυ ιπάρχυν φτινες πρότες ίλες, μα εκι, όπι ιπάρχυν φτινι άνθροποι. Πριν απτιν επανάστασι : χορικι ίχανε λίγις, δεν ίχανε με τι να τραφυν, κε ίσαν έτιμι να πάνε να δυλέπεσυν με μιδαρινο μεροχάμπατο. Κέτσι : φαμπρικάντιδες χτίζανε τα εργοστάσια πιο χοντα σ'αφτο το ανθρόπινο ίλικο απο χόκαλα κε κρέας.

Αμ το χάρβυνο. Κάρβυνο τυς χριζόνταν λιγότερο παρα σε μας. Εκίνι δεν ίχανε λογαριαζμο νάγοράζυν πολες μιχανες. Ι μιχανι πυ λογαριάζονταν στο εκσοτερικο ειφερτικι, σε μας ειχνα έβγενε όχι ειφερτικι. Μα γιατι; Γιατι : μιχανι με διο χέρια δύλεθε φτινότερα. Οπος κι αν ίταν όμας, ίχαν κε κίνι μιχανες.

Απο πύ πέρνανε χάρβυνο γιαφτες τις μιχανες.

Φέρνανε χάρβυνο απτο εκσοτερικο· με τι θάλασα.

Ι χόρα ίχε χάρβυνο με το παραπάνο, κι αφτι αγόραζαν χάρβυνο στιν Ανκλία.

Ιτε κάνανε κάτι χιρότερο — κέανε κιλα.

Ερδιτισι: Πύ βγένι χάρβυνο στο Κράι μας;

Πλιροφορία: Στο Β. Κάφκασο : εκσοριχει το χάρβυνο πρέπει στα 1937 να ανεβι σε 15 εκατομμίρια τόνυς.

Ι ΤΟΡΦΑ

Σια 1918 : Μόσχα ίταν αποχομένι απτο Ντονμπας. Δεν μπορύσε να κυβαλιθι αφτο χάρβυνο. Ι ιλεχτροστάθι τις Μόσχας κέανε τις τελεφτέες παρακαταθίκες· τυς χάρβυνο. Μονάχα ένας ιλεχτροστάθμος, το „Ελεκτροπερετάτζα“ δύλεβε αδιάκοπα κε γλίτος τι Μόσχα. Αφτος ο ιλεχτροσταθμος δύλεθε με τόρφα. Κε τόρφα γέρο στι Μόσχα ιπάρχι όσι θέλις. Τότε : εοβετικι εκευσία ακεφάζεισε να χτίσι το δέφτερο τόρφο—σταθμο στι Σεστύρα

Τινά άνετα το 1918 αρχίσανε να ανήγουν αβλάκια στους βάλτους της Σασαρίας, να σκάζουν και να βγάζουν τινά τόρφα. Ι εργάτες ζύζαν σε ζεμπλιάνκες, πινύζαν, δύλεδαν χωμένι οι τα γόνατα στο νερό, εκσαντλύνταν από τις ζέστες και τα κυνόπια. Ιστερά από ένα χρόνο θάλανε ιλεχτροσίρματα από τη Σασαρία στη Μόσχα. Κε επιτέλους το ιλεχτρικό ρέθμα πήγε από τη Σασαρία στη Μόσχα. Αναπέσαν τα φανάρια στους δρόμους της Μόσχας. Δύλεπσαν και μπάνκια στα εργοστάσια.

Οι τα τόρα το Ντονπάς εφόδιαζε και εφοδιάζει τη Μόσχα και το Δενινγρατ. Το χάρην του Ντονπάς φτάνει ακόμα οι το Περεζνικι, οι το Περμ.

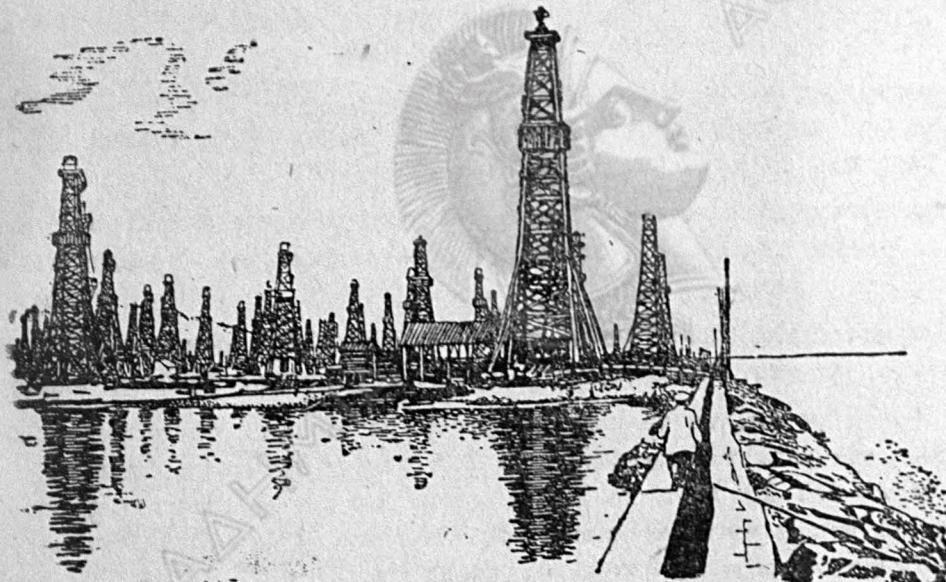
Ι 17-ι κοματική κονφερέντσια ιπόδικε, πώς ίνε απαρέτιτο να αναπτυχτεί και εκσύρικει ντόπιου κάφειμο ιλικού κοντά στη Μόσχα, στο Τζερεμχοφ, στη Μακρινή Ανατολή κτλ.

ΝΕΦΤΙ

ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΣΕ ΔΙΟ-ΜΙΣΙ

Σ'όλον τον κόσμο ίνε γνοστες και περίλαμπρες νίκες, που κερδίσαμε στο μέτοπο του νεφτιού.

Παρα το βρεττίτελετβο και ένα σορο άλα εμπόδια, που μας σκάροναν και τακσική εγχρι, εμις εχτελέσαμε τιν πιατιλέτκα τυ νεφτιού σε διό-μισι χρόνια.

Μπακού. Βιεζκα πετρελέου στο Μπιμπι-Ειμπατ.

Ι εχτέλεσι τις πιατιλέτκας τυ νεφτιού ίνε ένα απτα πολα περίλαμπρα παραδίγματα τις σταθερις καθοδίγισις τυ σοσιαλιστικυ χτισίματος από λενινιστικυ κομουνιστικυ κόμα* ίνε ένα απτα πολα περίλαμπρα παραδίγματα, που δίχνουν σ'όλον τον κόσμο, πώς φέρνοντε με τον κόπο οι εργάτες τις χόρας-μας. Ι πιατιλέτκα τυ νεφτιού ίνε χτιπιτι απόδικει, ότι μονάχα στιν ΕΣΣΔ οι εργάτες ενδιαφέροντε καρδιακα για τις επιτιχίες τις παραγογιες, ότι οι ες καμια χόρα — όπου στιν εκευσία δρίξκοντε και πιταλιστες και παμέσσικι — δεν μπορούν να ιπάρχουν τέτια προτόφαντα γρίγορα τέμπτα χτισίματος.

Στιν εκδόρικει τυ νεφτιού κατέχυμε δέφτερι θέσι στον κόσμο. Στο τέλος τις δέ- φτερις πιατιλέτκας, σκέδον θα φτάζουμε τιν Αμερικη. Σ'εκίνον τον κερο θα βγάλουμε $2\frac{1}{2}$ - 3 φορες παραπάνο νέφτη, από κίνο που βγάζουμε στα 1932.

Απο ένα απόσπαζμα το βιβλίο τη Λοπάτιν Π. „Ο αγόνας για το νέφτη“ θα δύμε πιο χτιπιτα πόσι τεράστια σιμασία έχι το νέφτη στιν στρατιοτικη δυλια, και σινεπύ- μενα, και στι δυλια τις άμιας. Ο σιγραφέας διηγίτε, πώς στον κερο τη ιμπεριαλιστικυ πολέμου : Γαλια, και Ανκλικ και σιμαχι-τυς νικίσανε τη Γερμανία „αράζοντας προς τι νίκη πάνω σε κίματα νεφτιού“.

„ΤΟ ΝΕΦΤΙ ΠΥ ΝΙΚΑ ΠΑΝΤΑ“

Σε διάστημα μισού εώνα το νέφτι χρισμοποιέτε μονάχα για φοτιζμό. Μα στις περίοδο ανάμεσα στα 1900 και 1910 εμφανίζετε στιν τεχνική κινητήρας εσωτερικής κάψιες. Αφος ο κινητήρας γενα το αφτοκίνιτο, το τράχτορο, το αεροπλάνο, το πιδαλιυχύμενο. Αφος ο κινητήρας τρέφετε με λαφρια ίδι τη νεφτιν, κε τόρα το νέφτι αποχτα τεράστια ειμασία. Απτο νέφτι, κε προταπόλα μονάχα απτο νέφτι, εχαρτίτε ι πολιεκατομίρια στρατια τον αφτοκίνιτον, τον τράχτορον, τον αεροπλάνον.

Περνα λίγος κερος, κε ο γερμανος Διζελ εφεβρίζει κινητήρα, πυ σίμερα ίνε γνοστος με τ'όνομα κινητήρας Διζελ. Αφος δεν ίνε τόσο απετιτικος, όσο ο κινητήρας εσωτερικής κάψιες μπορει να τραψι με βαρια ίδι τη νεφτιν. Οσο ονκόδικος κι αν ίνε, δεν τη χριάζετε ατμοκάζανο κε ζιγίζι πολι λιγότερο απτιν ατμοκίνιτι μιχανι' κε το κάψιμο ιλικό-το — το νέφτι — πιάνι πέντε φορες λιγότερο μέρος απτο κάψιμο ιλικο τις ατμοκίνιτις μιχανις — το πετροκάρβυνο. Κ'έτει ανανάζοντε να περάσουν σε κινητήρες Διζελ ι μίρες τον ιπεβρίχιον κε ένα σορο ταχίπλοχ βαπόρια. Κε το βαπόρι πυ ίνε εφυδιαζμένο με κινητήρα Διζελ, τακιδέδη, δίχος να ανανεόντι προμίθιες τη κάψιμο ιλικυ, 57 μέρες, ενο το βαπόρι, με ατμοκίνιτο κινητήρα κε κάψιμο ιλικο πετροκάρβυνο μπορει να τακιδέπτει δχι παραπάνο απο 15 μέρες.

Ιστερα απτιν εφέβρει το κινητήρα εσωτερικής κάψιες κε το διζελ αρχίζουν να μεταχιρίζοντε μαζυτ κατεψύκαν στις φύρνυς το μεγάλον βαποριον. Κε κανα αόλα τα πλεονεχτίματα ίνε στο μέρος τη νεφτιν.

Ενα κιλο λιγο κάψιμο ιλικο δίνι τιν ίδια ποσότιτα ατμυ, όσο 2 κιλα κάρβυνο. Ι χρισμοπίσι μαζυτιν επιτρέπει να λιγοστέπτει το αμπάρι τη βαποριν κατα $\frac{5}{8}$ κε κατα 80ο/ο το προσαπικο το διαμιρίζματος το μιχανον.

Δόδεκα εργάτες μπορύνε σε 12 ώρες να φορτόσουν νέφτι ένα μεγάλο ιπεροχεάνιο βαπόρι. Ενο για να φορτοθι ι αντίστιχι ποσότιτα πετροκάρβυνο χριάζετε να εργαστυν 500 εργάτες επι 5 μέρες.

Ο πολεμικος στόλος, πυ κέι μαζυτ, σκεδον δε φένετε απο μαχρια. Ο στόλος πυ κέι πετροκάρβυνο φένετε απο απόστασι 10 χιλιόμετρον χάρις στις τεράστιες τολίπες καπνυ.

Μα το κιαιότερο ίνε, πυ το πολεμικο βαπόρι με θέρμανσι νεφτιν αποχτα εκσερετικι εφκινισια. Μισι ώρα μετα το παράνκελμα „να δοθι ατμος“, το βαπόρι ίνε έτιμο να κεχινίσι. Αμα περνυν άλα 35 λεφτα το βαπόρι μπορει να πάι με πλέριτα ταχίτιτα. Σε έχει λεφτα μπορει το βαπόρι να περάσι απο κανονικι ταχίτιτα σε μάκσιμυ ταχίτιτα. Εντεκα λεφτα φτάνυν για να φέρυν τον ατμο στιν πλέρια πίεσι.

Γιαφτο αρνίθικαν απτο κάρβυνο κε πέρασαν σε νέφτι απτο 1912 πια 28 γερμανικα θοριγυτα, σκεδον άλος ο στόλος τον Ενομένον Πολιτιον κε τις Ανκλίας, ι ροσικες μίρες τις Βαλτικις κε τις Μάρβρις θάλασας.

Κε γρίγορα ι καθοδιγιτες τις ναφτικις δυλιας καταπίθουντε σταθερα πος „ίνε ενκλιματικι τρέλα να αφις κανένας έστο κε ένα κιλο πετροκάρβυνο σε πολεμικο βαπόρι“.

Μα κι αφτο λίγο ίνε.

Ι χιμικι έμαθαν να επεκεργαστυν το νέφτι κε να βγάλυν απ'αφτο δεκάδες λογισλογιον προιόντα.

Βγάζουν πια απτο νέφτι λάδια αλιφις κε μπογιες, λιπάζματα κε εκριχτικες ίλες, αρόματα, ισδιο, γιατρικα, άσφαλτο για τα λιθόστροτα, τεχνικο καυτζυκ, παραφίνι για τα κερια, για τα επίρτα κε το χαρτι.

Μα ιδιέτερι ειμασία αποχτα το νέφτι στον κερο τη πολέμιο.

Τα αεροπλάνα, τα φορτιγα αφτοκίνιτα, τα μοτόρια τον κανονιον — άλα αφτα απετυν σε πρότι ορια νέφτι. Κι ο ρόλος τη νεφτιν φάνικε εκσερετικα ζοιρα στιν ιστορία τη τελειτένι μπεριαλιστικυ πολέμιο.

ΤΗ ΜΠΕΝΖΙΝΑ ΤΥ ΤΖΟΝ ΔΙ ΝΙΚΑ ΤΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ι σίμαχι χριάζοντε νέφτι. Τα μέτοπα καταδροχθίζουν το χρόνο εκατομήρια τόνυς μπενζίνα, κι ο σιμαχικός στόλος καταστρέψι 8 εκατομήρια τόνυς. Από πό γνωστο πος τα βασικά πρόμισλα νέφτι ψηλά στη Βόρια Αμερική.

Ινε αλιθια, πος δεν ίνε τόσο δισκολο να μεταφερθί το νέφτι μέσον τη Ατλαντικο οκεανο στη Γαλία, μα τα γερμανικα ιποβρίχια γικοκιρέβοντε στα παράλια της Γαλίας, κι ο Αμερικανος βασιλίας τη νέφτι — Ρόκφελερ προτιμα να στέλνει τα βαπόρια — τειςτέρνες-το απτον Ατλαντικο οκεανο στον Ιρινικο.

Αρχίζει να γίνει εθίτει η πίνα νέφτι στους σιμάχους. Το μάι το 1917 ο ανκλικος στόλος σταματα της μανέβρες-τη εκεστίας της έλιπται νέφτι, κε καταντα πια ολοφάνερο, πος στον μάρτι το 1918 θα εκεστλιθυν ολότελα σιμαχικες παρακαταθίκες νέφτι.

Την άνικη το 1918 περιμένονταν γενικι επίθεσι τη γερμανον σόλο το μέτοπο. Με τέται κατάστασι πραμάτον με της προμήθιες νέφτι, απο νορις μπορύζε κανένας να προλέγει το αποτέλεσμα: η έλιπται νέφτι θα επάσι τα φτερα των αεροπλάνον, θα φέρει σε αχριστία τα τανκ κε θα καρφόσι στη γη τα βαρια πόδια τη πεζικο, που θα επειθει τα φορτιγα αφτοκίνιτα.

„Ι τροχι το πολέμο, που δε ίνε λαδομένι με νέφτι, θα αρνιθυν να γιρίζουν“. Στους σιμάχους δε θα μίνι τίποτε άλο να κάνουν, παρα να παραδοθυν στον έλεος τη νικητι.

Τότε ο γάλος πρόεδρος Κλεμαντο αποτίνετε με απελπιστικι έχλισι στον πρόεδρο των Ενορμένον Πολιτικον Βίλσον. Τον εκλιπαρι να στίλι βιαστικα στη Γαλία 100 χιλιάδες τόνυς νέφτι. Νά τι έγραπτε ο Κλεμαντο:

„Αν η σίμαχι δεν θέλουν να νικιθυν στον πόλεμο, πρεπι να φροντίσουν, δέτε η μαχόμενι Γαλία στον κερο της αποφασιστικις γερμανικις επίθεσις νάχι την μπενζίνα που της ήνε απαρέτιτι σαν έμα στις επικίμενες μάχες“.

Ο Δζον Δι Ρόκφελερ (ο μεγάλος ιδιοχτίτις τη αμερικανικο νέφτι) αποφασίζει πος επάρχι λογαριαζμος να ικανοπιέσι την παράκλισι τη Κλεμαντο, κε το νέφτι-τη πέρνι μέρος στον πόλεμο ενάντια στη Γερμανια.

Ο Ρόκφελερ στέλνι γρίγορα εκατοντάδες βαπόρια-τειςτέρνες στον Ατλαντικο οκεανο, κε τη βαπόρια αφτα φυρυύμενα απτα σιμαχικα καταδρομικα φέρνυν το νέφτι στη Γαλία. Κε το μάρτι το 1918 ο αρχιεπαράτιγος τη σιμαχικον στρατεμάτον κάνι πια ράπορτ:

„Ι Γαλία διαθέτι για τη μάχι 237000 τόνυς νέφτι“.

Κι αφτο αποφασίζει την έκβασι τη πολέμου.

Οταν την άνικη το 1918 η γερμανικες μεραρχιες σπάνουν τη σιμαχικο μέτοπο κε πτιλον την καρδια της Γαλίας — τη Παρίσι — παρυειάζετε στις εκινι μόλι-της τη δίναμη μπενζίνα τη Ρόκφελερ.

Ο γάλος επαράτιγος Φοσς δίνι διαταγι:

„Να κινιτοπιθυν όλες η προμήθιες νέφτι της χόρας. Να μαζοχτυν όλα τα αφτοκίνιτα της Γαλίας: κιβερνιτικα, ιδιοτικα, διμαρχιακα. Να καθιετυν σ' αφτα ελέφτερες εφεδρίες κε επεβλέμενα να εταλι η στρατια των αφτοκινίτον στη ρίγμα“.

Το θέαμα ίταν προτόφαντο.

30 χιλιάδες αφτοκίνιτα πίγεναν απτυς διάφορυς δρόμους της Γαλίας σε μια διέρθινες — στο μέρος τη ρίγματος — με μάκειμη γριγοράδα, δει μπορι να αναπτίκει το αφτοκίνιτο.

Εδο ίσαν πολιμεταχιριζμένα ταχι τη Παρίσι, λαμπρες λιμυζίνες, κε άγαρπα φορτιγα αφτοκίνιτα.

Κι όλα αφτα ίσαν φορτομενα με ένα φοτιο: στρατιότες, τυφέκια, πολιθόλα, φισίνκια.

Ι γερμανι δεν περίμεναν τέτιο σιυρπριζ.

Ο στρατος που μεταφέρθικε σε 5 ώρες απτο μέτοπο, που απίχε 150 χιλιόμετρα απτο μέρος τη ρίγματος, ρίχτικε ανεπάντεχα ενάντια στης γερμανικες μεραρχιες. Ι γερμανι δε βάσταξαν κε ιποχόρισαν.

Αφτο γλίτος τη Παρίσι κε απεφάσισε την έκβασι τη πολέμου.

„Ι σίμαχι ἀραχσαν στι νίκι πλέοντας σε κίματα νεφτιν“ — καεφόνιξε ο ευκλέας λόρδος Κέρζον σε πανιγρικό γιόμα ίστερα από το κλίσιμο τις ιρίνις.

Ι έκθασι τη ιμπεριαλιστικου πολέμου πραγματικα αποφασίστικε από το νέφτι.

ΤΟ ΣΟΒΕΤΙΚΟ ΝΕΦΤΙ

Απτις σχιζμάδια τα νέφτι καεπιδα σαν πίδακα: προς τα πάνω. Ινε πίδακες πυ δίνυν 2500 τόνυς το μερόνιχτο.

Μα τις περισσότερες φορες ίνε ανάνκι να βγι το νέφτι απτις σχιζμάδες.

Νορίτερα αντλύαν το νέφτι απλα με ιδιέτερα μαχρυλα κε στενα βέτρα «ζελόνκες». Τόρα : „ζελόνκες“ σκεδον παντυ αντικαταστάθικαν με βαθιες αντλίες. Ιδιέτερι μιχανι βάζει σε χίνις τιν αντλία. Αφτι ι μιχανι μπορι να αντλίσι νέφτι μεμιας απο τριάντα σχιζμάδες.

Στα πρόμισλα από το νέφτι βγάζουν πετρέλεο, μπενζίνα κε άλα προιόντα πυ τα λένε απορίματα.

Ενα απτα αιτορίματα τυ νεφτιν ίνε το μαζυτ, πυ ος τα τόρα ίτε κέονταν σαν ρεφστι κάφαιμι ήλι, ίτε επεκσεργάζονταν σε διάφορα ήλι οριχτο λαδιν.

Ι αμερικανι σκέφτικαν να βγάλουν από φτινο μαζυτ ακριβι μπενζίνα. Γιαφτα φιάσανε ιδιέτερα καζάνια. Σ' αφτα τα καζάνια το μαζυτ βρίσκετε κάτο απο δινατι πίεσι, τα καζάνια πιρόνυν ζέπυ να κοκκινίζουν κε το μαζυτ αντι λάδι βγάζει μπενζίνα.

Αφτος ο τρόπος ονομάζετε κρέκινγοβάνιε.

Με τον τρόπο τυ κρέκινγ μπορόνε να παρθυν 50 κε παραπάνο προτσέντα μπενζίνας από βάρος τυ μαζυτ. Αφτο ίνε πάρα πολι, γιατι το καλίτερο νέφτι τις Γρόζνας δίνε μονάχα 16 προτσέντα μπενζίνας.

Ακόμα λίγα κρέκινγ-εγοστάσια έχομε σε μας, μονάχα στο Μπαχο κε στι Γρόζνα.

Μα εμις εκσακολυθύμε να φιάνυμε κρέκινγ.

Ενα μέρος τυ νεφτιύ-μας πυλύμε στο εκσοτερικο για να πάρυμε απο κι μιχανες. Ι αποστολι νεφτιο στο εκσοτερικο γίνετε μέσον τις Μάρβρις θάλασσας. Μα το περισσότερο νέφτι σε μας βγένι στιν παρχλία τις Κριπλας θάλασσας. Πός το μεταφέρυμε στα λιμάνια τις Μάρβρις θάλασσας;

Ι μεταφορα τυ νεφτιν με το ιδερόδρομο κοστίζει ακριβα κε έχι πολες εκυτύρες. Κε νά ανάμεσα απτα Καφκασιανα βινα, απτο Μπαχο ός το Βατυμ βάλανε ιδερένινς σολίνες μάκρυς 883 χιλιόμετρον. Μ' αφτυς τυς σολίνες διοχετέβυν πετρέλεο από Μπαχο.

Στα 1928 τελίσαν το βάλσιμο σολίνον απτι Γρόζνα ος το Τυαπσε.

Σίφονα με τιν πιατιλέτκα τυ νεφτιν σκεδιάζετε να φιαστυν τέτιι σολίνες κε στάλα πρόμισλα τυ νεφτιν. Ι διοχέτεπτι τυ νεφτιν μέσον τον σολίνον κοστίζει τρις φορες φτινότερα απτι μεταφορα με το ιδερόδρομο.

Απτυς παλιως βιομίχανυς νεφτιν έμιναν κακοφιαζμένα πρόμισλα, έλιπσι δρόμον, πα εμποδίζει να μεταφερθι γρίγορα το νέφτι κε τα νεφτεπροιόντα.

Το Μπαχο, κοντα στο οπιο βρίσκοντε ι κιριότερες επεκσεργασίες νεφτιν ονομάζονταν „Μάρβρι πόλι“. Κε πραγματικα το Μπαχο ίταν μάρβρο από νέφτι, απτι σκόνι, απτιν καπνια, απτι λέρα. Τόρα ανασινχροτύμε κε τα πρόμισλα κε τις κατικίες τον εργατον.

Ο αρμενικος σινικιζμος στο Αρμενικεντ, κοντα στο Μπαχο, δεν έχι καθόλου λέρα, πυ να ιπενθιμίζει έστο κε λίγο τι λέρα, για τιν οπια φιμίζονταν ι „Μάρβρι πόλι“. Ετσι ι χόρα το σοβετιον μετακιματίζει τιν άσκιμι καπιταλιστικι κλιρονομία σε σοσιαλιστικι.

* * *

Δεν ίνε πολις κερος πυ όλες τις παρακαταθίκες νεφτιν τις ίχαν ι καπιταλιστες. Κε στι χόρα-μας βαζιλιάδες τυ νεφτιν ίσαν: ι αδελφι Νόμπελ, ο Λιανόζοφ με τις γιών-την, ο Μαντάζεβ κε Σ-ια κε άλι.

Στο εκσοτερικο σκεδον όλα τα πρόμισλα νεφτιν βρίσκοντε στα χέρια μιας δεκάδας καπιταλιστον.

Οπις κατέχει το νέφτι, εκίνος κε κατέχει τον κόμο — λένε οι καπιταλιστές.

Τον χερο του πολέμου καθοδέβονταν κάθε μέρα 36 χιλιάδες τόνι μπενζίνα για τα στρατιωτικά αεροπλάνα, πιδαλιωγύμενα, αφτοκίνιτα κε ταντα.

Τι θα πάθενε εκίνο το μαχόμενο κράτος, πω δε θα τ' θέτανε οι μπενζίνα.

Γιαφτο στο εκετερικό γίνεται αγόνας για το νέφτι ανάμεσα στις κάτοχους του νεφτιού.

Στα κριφα επιμάζετε πόλεμος ανάμεσα στιν Ανκλία κε τις Ενομένες Πολιτίες τις Βόριας Αμερικής.

Μα πριν να φαγοθυν ανάμεσά-τους, ο άρπαγες το νεφτιο θέλουν να επιτεθούν ενάντια σε μας κε να πνίξουν τι Σοβετική Ενος.

Ο Ντέτερτινκ — ο αρχιγος τον ενκλέζον αρπάγον-νεφτεβιομίχανον φροντίζει απόλυτο πολι να οργανώσε πόλεμο ενάντια στιν ΕΣΣΔ. Μα γιατι ίνε τόσο λιταζμένη όλη ο βασιλιάδες το νεφτιο.

Ι Οχτοβριανι επανάστασι πίρε το νέφτι απτα χέρια του νεφτεβιολιάδον. Κε στιν ΕΣΣΔ βρίσκονται τρία δισεκατομήρια τόνι νέφτι. Αφτο ίνε σκεδον το μισο όλον τον αποθικεμάτον νεφτιο σ' όλον τον κόμο.

Μπορούν να σιμφιλιούν με τέτοιο χάσιμο οι καπιταλιστές; Βέβαι δεν μπορούν.

Τον χερο του εμφίλιου πολέμου οι καπιταλιστές ετίλανε τα στρατέματά-τους στιν ΕΣΣΔ. Ι ενκλέζοι αρπάχανε τότε το Μπακο, ο γιαπονέζει τι Σαχαλίνη, κ' ο γάλι φρόντιζαν να αρπάχουν τι Γρόζνα. Μα ο Κόκινος στρατος τις έδιοκε μακρια απτιν ΕΣΣΔ.

Γιμναζια: 1. Βρέστε στο χάρτι το Μπακο, τι Γρόζνα, το Μαικοπ. 2. Μάθετε πόσο καθοδέβετε κε πόσο φιλάγετε οι μπενζίνα για τα τράχτορα στο κολχόδι-σας.

Πόσο γίνεται ο ιπολογιζμός το καθοδέματος τις μπενζίνας. Πόσο πραγματοπιέτε οι ικονομία το αναφλεχτικο ιλικο.

Ερδτιζι: Σε πιά μέρι το Κράι-μας θγένι νέφτι.

Πλιοφορία: Στο Β. Κάφκασο, στι δέφτερι πιατιλέτκα (στο τέλος του 1937) θα θγάλυμε 28-30 εκατομήρια τόνυς νεφτιο.

ΣΕ ΠΙΑ ΡΑΓΙΟΝΙΑ ΤΙΣ ΕΣΣΔ ΒΓΕΝΙ ΝΕΦΤΙ

Μπακο. Στο ραγιόνι το Μπακο ο εκσόρικει νέφτιο στα 1931 ανέβικε σε 13.5 εκατομ. τόνυς απέναντι στα 2.5 εκατομ. τόνυς το 1920-21.

Γρόζνα. Ι μεγάλι ανάπτικει το ραγιόνι τις Γρόζνας εκσαφάλιζε όστε στα 1931 να θγυν 8.5 εκατομ. τόνι νέφτι απέναντι σε 1,2 εκατομ. τόνυς το 1920)21.

Οχα. Ι ΕΣΣΔ άρχιζε τελεφτέα να επεκεργάζετε τα κιτάματα το νεφτιο στι Σαχαλίνη κε εδο θα παρθον παραπάνο απο 150 χιλ. τόνυς νέφτι.

Εμπα. Το ραγιόνι τις Εμπας έδοζε στα 1931 850 χιλ. τόνυς νέφτι απέναντι σε 57 χιλ. τόνυς το 1920)21.

Μαικοπ. Οι τα τελεφτέα στο ραγιόνι το Μαικοπ δεν έθγενε πολι νέφτι. Στα 1931 το ραγιόνι το Μαικοπ έδοζε οι 600 χιλ. τόνυς νέφτι. Στο μέλον το Μαικοπ θα γίνε μεγάλο ραγιόνι νεφτιο.

Απεξερόνγκαγια. Τελεφτέα άρχιζε εντατικα ο εκσόρικει νεφτιο στιν Απεξερόνγκαγια, που μετατρέπετε σε μεγάλο νεφτιο ραγιόνι.

Ι ΙΛΕΧΤΡΟΠΗΣΙ

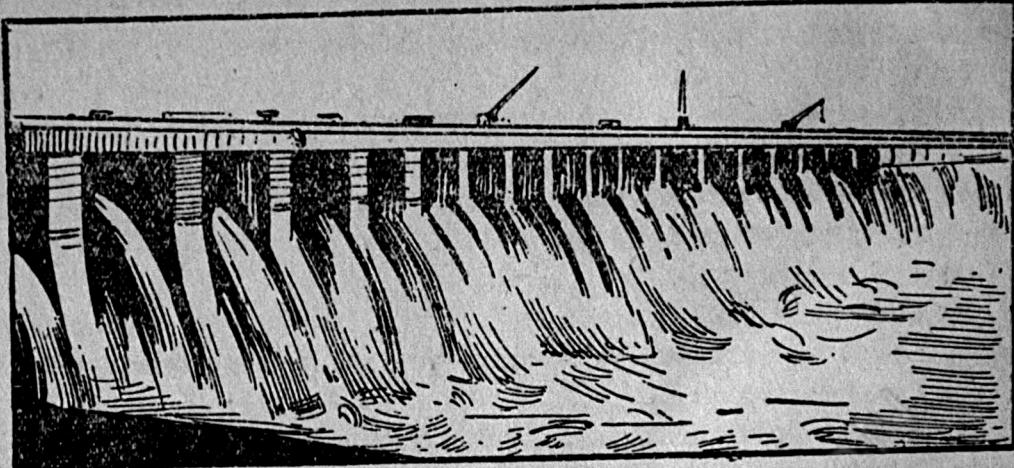
Ι ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΝ ΙΛΕΧΤΡΙΚΟΝ ΕΡΓΑΤΟΝ

Ο Λένιν ήπει „ο κομυνιζμός ίνε σοβετικι εκευσία σιν ιλεχτροπήσι“. Απ' αφτα τα λόγια το Βλαδίμιρ Ιλιτς βλέπυμε, πόσι τεράστια σιμασία έχει το χτίσιμο δινατον ιλεχτροπαθμον.

Στι χόρα χριάζοντε φάμπρικες κε εργοστάσια, διασκεβαζμένα με τον τελεφτέο λόγο τις τεγνικις. Κε μις κέριμε, πόσο ο πιο δινατος κινιτίρας ίνε ο ιλεχτριζμός. Μονάχα με τι δοθιά-το μπορύνε να δυλέθυν εργοστάσια-γίγαντες.

Τί ίδις ανότερι τεχνική μπορεί νάνε δίχος τι φαρδιά χρισμοπίσι τις ιλεχτρικές ενέργιες. Κε μις κερόμε πος αφτιέ ίνε ο πιο δινατι ξ' ο πιο σιφερτική δίναμη.

Νά γιατί στο πλάνο τις σοσιαλιστικές πιατιλέτχας-μας σκεδιάστικαν να χτιστούν 42 πολι μεγάλι ιλεχτρική σταθμη. 30 απ' αφτις φιάνοντε πια κε μερική απ' αφτις δυλέβουν.

Ι πλοτίνα το Δνεπροφράκ.

Κατα πόσο ίνε μεγάλι ο δίναμη το ιλεχτρικό φένετε απτο παρακάτω:

Ι δίναμη πυ μπορεί να αναπτίκει ο άνθρωπος ίσύτε πάνο-κάτο, με $\frac{1}{10}$ αλόγου δίναμη. Παναπι 10 άνθρωποι μπορύνε να εχτελέσουν τι δυλια, πυ μπορεί να εχτελέσι κινιτίρας μιας αλογο-δίναμης. Μα ο κινιτίρας μπορεί να δυλέβη ολάκερη μερόνιχτα δίχος να κυραστεί ενο ο άνθρωπος — όχι παραπάνο απο 8 ώρες. Παναπ: πρέπει νάχι κανένας 3 βάρδιες απο 10 ανθρώπους, διλαδι 30 ανθρόπους, για να αντικαταστίσι ένα κινιτίρα.

Ι πλέρια διναμικότιτα το ιλεχτρικό σταθμο Βολχόβη ίνε 80 χιλιάδες αλογο-δίναμες. Παναπι, πάνο στα σίρματα, σε απόστασι 120 χιλιόμετρον τρέχι κάθε μέρα στο Λενινγρατ ακύραστι στρατια ιλεχτρικον εργατον ζκεδον απο διόμισι εκατομήρια ανθρόπους. Κε ο σταθμος Βολχόβης δυλέβη με τι φτινι ενέργια το νερο πυ πέφτει.

Εμις χριαζόμαστε πιο πολες μιχανες, πιο πολις μιχανικος εργάτες, πιο πολι να αντικαταστίσουμε τον κόπο το ανθρόπου με μιχανι — νά γιατί πρέπει νχ εφχρμόζουμε γρίγορα τιν ιλεχτροπίσι.

Ι ΠΑΤΡΟΝΕΣ ΤΙΣ ΙΛΕΧΤΡΟΠΙΣΙΣ

Στις 22 τυ δεκέμβρι 1922 ο μεγάλος αρχιγος κε δάξκελος τις εργατικις τάκσις Β. Ι. Λένιν ίπε ετο VIII Πανροζικο Σινέδριο το Σοβετιον: „Τότε μονάχα, οπόταν θα ιλεχτροπισθι ξόρα, οπόταν κάτο απτι βιομιχανία, το αγροτικο νικοκιριο κε το τράνιςπορτ θα μπι τεχνικι πάλα τις σίνχρονις μεγάλις βιομιχανίας, μονάχα τότε θα νικίσυμε τελιοτικα“.

Πέρχαν δέκα χρόνια. Τι φτοχι αμόρροτι Ροζία μετατρέπουμε στι μεταλικι, ιλεχτροπιμένι ΕΣΣΔ, σε χόρα ελέφτερυ κόπο, σε χόρα αδελφικις ένοσις όλον τον εθνικοτίτον, πυ καταπέζονταν στον κερο το τσαρικο:

Στα 1931 όλι ο ιλεχτροζταθμι-μας θάχυν διναμικότιτα ίσι με 150 εκατομήρια ιλεχτρικος εργάτες πυ θα δυλέβην για μας. Αφτο ίσύτε με δλο τον πλιθικο τις ΕΣΣΔ.

Σε ανάμνις τις δεκαετερίδας τις εχτέλεσις το πλάνυ ΓΟΕΔΡΟ, το Λενινιστικο κομισομολ ανάλαβε το πατρονάτο πάνο στιν ιλεχτροπίσι τις Σοβετικις Ενοσις, κι απο τότε διεκάχι πιμπατικο αγόνα για να πραγματοπισθι το πλάνο τις ιλεχτροπίσις σε ειντομότατι προθεζμία.

ΠΑΝΟ ΣΤΑ ΧΝΑΡΙΑ ΤΙΣ ΦΟΤΙΑΣ

Ιχαμε τότε 1929.

Δόςτε τις ιλεχτρικις σταθμις, ίπε ο Ιιγιτις.

Σκοτίνιασε στι ζάλα, κε πάνο στο χάρτι άναπταν κάμποιες φοτιες, γαλάνιες, πράσινες, άσπρες. Ο χάρτις ήταν απλος, μα φοτιζμένος. Λίγες ήσαν ο φοτιες πάνο στο χάρτι.

Ι περισότερες ίσαν στι μέσι, κοντά στο Λενιγρατ και στη Μόσχα, ενο γέρο, στα άκρα, ταν σκεδον σκοτινα. Ο χάρτις έμιαζε με έριμι έχτας μικρις πόλις: διο-τρία φανάρια και πιο πέρα βαθι σκοτάδι.

— Βλέπετε — ίπε ο ιειγιτις — στο χάρτι πάνω άναπσαν φοτιες.

Ινε ι ιλεχτροσταθμί-μας. Στιν όρα δεν έχυμε πολυς. Νά εδο, κοντά στο Λενιγρατ ανάβι: γαλάζια φοτια του Βολχορετροι. Μικρια στο νότο ίνε άλι: γαλάζια φοτια, ο ιδροσταθμος του Ζεμο - Αβτζαλα. Μεγάλιος ιδροσταθμος έχομε μονάχα διο, μα νά: άσπρες φοτιες — ι σταθμι που δυλέψυν με κάρβυνο. Αφτι ίνε περισότερι. Στο Λενιγρατ ιπάρχουν τέσερις φοτιες, τέσερις σταθμι τις πόλις. Στη Μόσχα διο φοτιες — διο σταθμι. Κε πλαι με πράσινι φοτια ανάβι ο πρότος σταθμος τόρρας. Αφτος ο σταθμος δυλέψι με τόρρα Κοντα στη Μόσχα, λίγο πιο πέρα φένκι ο σταθμος Κασσίρεκι.

Στο Ντουμπας φένκι άσπρι φοτια, ο σταθμος Σετερόφσκι. Κι αφτι: πράσινι φοτια, κοντα στο Βόλγα ίνε: Παλαχνα.

Κε τόρα — ζινέχισε ο ιειγιτις — παρακαλο να φοτίσετε όλις τις σταθμος, που θάχυμε στο τέλος τις πιατιλέτκας.

Κάπιος γίρισε το χυμπι (βικλιντζάτελ) και στο χάρτι πάνω κεπιδισαν απτο σκοτά δι: κι άναπσαν πολες άσπρες, γαλάζιες, πράσινες φοτιες. Ενα σορο άσπρες φοτιες απλόθι-χαν στιν ελικοιδι γραμι του Βόλγα, γαλάζιος ασταριζμος έφεκε κε φότισε τα δυνα του Καφκάσου, ζοιρι φοτια άναπσε στο Δνίπερο, άναπσαν φοτιες στη Γραλ, στη Σιβιρία, στο Τυρκμενισταν.

Λίγη όρα νορίτερα ο χάρτις έμιαζε με κατευφιαζμένι σκοτινι πλατια μικρις πόλις. Μα τόρα έμιαζε πλατια προτένυσας, ζοιρα φοτιζμένι με χιλιάδες φοτιες τραμ, αφτοκι-νίτον, ιλεχτρικον επιγραφον.

— Νά, ίπε ο ιειγιτις — πόςυς ιλεχτρικυς σταθμος θάχυμε σίφονα με τιν πιατι-λέτκα. Κε τόρα θα ζας πο, πόςα μεταλία, εργοστάσια, σιδερόδρομος, φάμπρικες ειτιρον, πόςες νέες πολιτίες θάχυμε.

Ο ιειγιτις μιλύσε πολιν κερο. Πάνω στο κεφάλι-τυ, σε τεράστιο χάρτι άναπσαν νέες κε νέες φοτιες, προχορόντας ολόενα κε πιο μακρια στιν ανατολι, στη βορα, στο νότο. Θαρύζε κανένας πος φοτινα στρατέματα σκορπίστικαν στο χάρτι, φοτίζοντας με ιλεχτρικι φοτια τις στέπες κε τις έριμες.

— Τόρα — ίπε ο ιειγιτις — ανάπτετε ταφτόχρονα όλες τις φοτιες. Δόστε τυ: ιλε-χτροσταθμος, δόστε το κάρβυνο, το νέφτι, τιν τόρφα, δόστε τις σιδερόδρομος, τα κανά-λια, τα λιμάνια, τα εργοστάσια, τι φάμπρικες ειτιρον, τις πολιτίες.

Ολος ο χάρτις φοτιστικε, χιλιάδες φοτιες χορέθανε πάνο στο χάρτι.

Ι ΛΑΜΠΙΤΣΑ ΤΥ ΙΛΙΤΖ ΣΤΟ ΒΟΡΙΟ ΚΑΦΚΑΣΟ

Για το χτίσιμο-μας χριάζετε ιλεχτρικι ενέργια.

Ο ιλεχτριζμος ανανκάζι τις μιχανες κε τις μπάνκυς να δυλέψυν, βάζι: σε κίνιζι τα τραμ, δίνι τι δινατότιτα να μιλίσυν σε απόστασι με το τιλέρονο κε το ράδιο. Διχος ιλε-χτριζμο δεν μπορουν ι εργαζόμενι να οργανώσυν μορφοτικα τι ζοι-τυς: θα φοτίσι κε θα θερμένι τις κατικίες-τυς, θα ζεστένι το νερο, θα ετιμάζι το φαι.

Πρέπι να ιλεχτροπιάζετε τι χόρα-μας. Πρέπι να χτίσυμε αρχετι ποσότιτα δινατυς ιλεχτροσταθμος, πι ι ενέργια-τυς να φτάνι για όλι τιν ΕΣΣΔ. Πρέπι όλες: φάμπρικες κε τα εργοστάσια να περάσυν σε ιλεχτρικο ρέβμα, πρέπι να αντικατασταθυν ι ατμομιχα-νες με ιλεχτρικα τρένα, πρέπι να προσαρμοστι ιλεχτρικος κινιτίρας στο αλέτρι, στη θερ-στικι μιχανι, στη μολοτίλκα, στη βέγιαλκα.

Πρέπι να ιπάρχι ιλεχτριζμος σε κάθε πόλι, σε κάθε κολχόζι, σε κάθε στανίτσα κε αυλ, σε κάθε σπίτι, σε κάθε καλίβα.

Τέτια εντολι μας άφισε ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ Λένιν.

Στιν τσαρικι Ροσια, στα 1913 έπεφτε κατα μέσον-όρο 14 κιλοβατ-όρες ιλεχτρο-ενέργιας στον κάθε κάτικο. Τον ίδιο κερο στιν Αμερικι έπεφταν στον κάθε κάτικο 630 κιλοβατ-όρες, στιν Ελβετια (Σεβειτσάρια) — 1070, στη Νορβιγια 3 χιλιάδες.

Νὰ πόσο καθιετερύσει Ροσία στον ιλεχτριζμό.

Στα 1927-28 βγάλαμε πια 5 δισεκατομίρια κιλοβατ-όρες, πυ αποτελει 23 κιλοβατ-όρες: στον κάθε κάτικο. Σίφονα με το πρότο πεντάχρονο πλάνο σκεδιάζαμε να χτίσουμε στην ΕΣΣΔ 42 μεγάλους ραγιονινού ιλεχτροσταθμούς με γενική επεκεργασία ιλεχτρικής ενέργειας 22 δισεκατομίρια κιλοβατ-όρες.

Ενα απτα πιο καθιετεριμένα ραγιόνια της ΕΣΣΔ στην ιλεχτροπίσι ήταν το Βόριο Καφκασιανό χράι. Στην αρχι της πρότις πιατιλέτκας στο Βόριο Κάφκασο δεν ιπέρχε ύτε ένας μεγάλος ραγιονινού ιλεχτροσταθμός. Ισαν μονάχι μικρι. Αφτι δηλανε το όλο 70,5 κιλιάδες κιλοβατ το χρόνο.

Ι γίγαντες τη χράι — το Σελμας τη Ροστοφ, το εργοστάσιο „Μεταλύργια“, τη Ταγνρογ, τα πρόμισλα νεφτινά της Γρόζνας, το ελεβάτορ τη Νοβοροσίκη κε άλες επιχίριες — χριάζοντε ιλεχτρική ενέργεια. Πολις ιλεχτριζμός χριάζετε στα σοβχόδια, στα κολχόδια, στην Μ.Τ.Σ.

Στο χράι μας δρίσκοντε όλες οι ζιθίκες για το χτίσιμο ιλεχτρικού σταθμού. Ι γρίγορι ορινι ποταμι ήνε ο πιο φτινος κινιτίρας για της δινατες τυρμπίνες. Το χράι ήνε πλύσιο σε κάρβυνο κε νέφτι

Ι διναμικότιτα των ιλεχτροσταθμού στο Βόριο Κάφκασο περίσεπτε πιο πολι απο 4 φορες στην πρότις πιατιλέτκα. Χτίστικαν μεγάλη ραγιονινού ιλεχτροσταθμού: ο σταθμος Σαζινινσκαγια (Αρτεμιτροι), Νεζετάεφσκαγια, Γιζελτόνινσκαγια, Κραζνοτάρεκαγια, Νοβοροσίκαγια κε ένα σορο άλι.

Αχόμα πιο πολι θα αναπτιχτι το ιλεχτροχτίσιμο στο χράι-μας στη 2-ι πιατιλέτκα. Ι διναμικότιτα των ιλεχτροσταθμού θα ανέβι σε 2 εκατομίρια κιλοβατ. Θα χτιστι ο μεγαλιόδικος ιδροσταθμος τη Συλαχ στη Νταγεσταν, σταθμος στην Μπέλαγια Καλιτβα, στην ποταμους Μπέλαγια κε Κυρπαν.

Ολοένα κε πιο πολες τυρμπίνες δυλέβιν στο χράι. Ολοένα κε πιο πολες λαμπίτσες τη Ιλιτς ανάβυν στης στέπες κε τα δυνα τη Βόριου Καφκάσου.

ΤΟ ΔΑΜΑΖΜΑ ΤΥ ΣΥΛΑΗ

Αγρια κε φοβερι ήνε ο κλιεύρα Τζιρκέιικη. Σισορεβμένη δράχι ο ένας πάνο στον άλο λες κε ήνε έτιμι να πέξυν. Πυ κε πυ διέπτι κανένας πέφκα, χαμιλυς θάμνυς. Στο δάνος της κλιεύρας βιζι κε λισομανα ο ανίσιχος κε αδάμαστος Συλαχ.

Πολα διτιχίματα προκένισε ο Συλαχ στην αβάρτισ, πυ κατικύσαν στην όχτυς-τη. Την άνικης άφριζε με ακράτιτι δίναμι, κιερίζονται πέφκα απτι ηζα, παράσερνε ολάκερος δράχις, κατέστρεψε τά λιγοστα χοράφια την αβάρτισ, σάρονται τις καλιβές, παράσερνε τα ζόα.

Κανένα γιοφίρι δε βαστύσε πάνο στη Συλαχ. Παράσερνε στην ορμι-τη άλα, άφριζε με άσπρο αφρο κε κανίγε νέο δρόμο.

Φοβερος κε αδάμαστος ήταν ο Συλαχ τη Νταγεσταν. Ι φτοχι αβάρτισ, πυ της έδιοχε ο τσαρικι κιβέρνει στης κιλάδες της κλιεύρας Τζιρκέιικη, δεν μπορύσαν να ονιροπολίσυν για το δάμαζμη τη αδάμαστο.

Μα πέρασε κίνος ο κερος. Ιρθε ο επανάστασι. Ιρθαν τα χρόνια τη μεγάλη χτίσιματος, τη μεγάλη μετασκιματιμο του ανθρόπον κε της φίσις. Τόρα ο αβάρτισ ήνε αγνόριστος, αγνόριστες κ' ο κλιεύρες τη Νταγεσταν.

Ο αβάρτισ ήταν καταπιεζμένος, καταδιναστεμένος, μα τόρα ήνε περίφανος, ισόνομος χτίστις της χόρας- τη

Ι κλιεύρα Τζιρκέιικη ήταν άγρια κε φοβερι — μα τόρα πιγενοέρχοντε αφτι πλίθι εργατον με τσαπια, φτιάρια. Βιζιν ο τριπιτικες μιχανες, σκεπάζονται το βιζιτο τη αδάμαστο Συλαχ. Ο κρότος της έκρικης τη διναμιτι αντικατέστιε τον κρότο τη χαλαζάτον στην όχτυς.

Στο Συλαχ χτίζετε προτόφαντος στον κόζμο ιλεχτρικού σταθμού, τρις φορες μεγαλιτερος απτον υκρανικο Δηνεπροστρόι. Στην κλιεύρα Τζιρκέιικη χτίζετε ο δέφτερι στον κόζμο πλοτίνα, με ίπειος 200 μέτρα.

Ο Συλαχ δε θάνε πια αδάμαστος. Ο Συλαχ θα δόσε όλι τιν ορμητική δύναμή του στις τυρμπίνες, που στρεφόμενες, θα χίσουν όλι τιν ορμητική πίεση σε ιλεχτρική ενέργεια, & διεσκατομέρια κιλοβατ-όρες.

Ι ιλεχτρικός το σταθμό Συλαχ θα φοτίσει, θα θερμένη, θα κινίσει τις μιχανές του εργοστάσιου και φάμπτρικον σε χιλιάδες χιλιόμετρα γύρω. Το ιλεχτράροτρο θα οργώσει τι για, το ιλεχτρικό πριόνι θα πριονίσει τα κείλα, ο ιλεχτρικός τριπλιτίρας θα τριπίσει το στρόμα του μεταλέματος, το ιλεχτρικό τρένο θα κυβαλίσει τις ανθρόπους.

Ι μεγάλη δύναμη το Συλαχ θα παι για το μεγάλο έργο.

Αφο το κέρι ο κάθε αβάρτος. Το κέρι & κάθε μπριγάτα, που δυλέψει στιν κλισύρα Τζιρκέικι. Κε γιαφτο & μαχιτάδες το Συλαχετροι δυλέψυν με τριπλασιαζμένη δύναμη, με προτόφαντο ενθυσιαζμό.

Αντι διο μίνες, σένα μίνα βάλανε στον πάτο το Συλαχ τεράστιο άραχο, τα πρότα 30 κιβίκα μέτρα τις νέας πλοτίνας.

„Θα δυλέπτουμε κε πιο πέρα όχι χιρότερα — λένε & αβάρτει. — Θα σε δαμάσουμε, λισιαζμένη Συλαχ. Θα σ' ζανακάσουμε να δυλέπτες για μας. Στα 1934 θάρχισε να δυλέπτει το Συλαχετροι. Θα χτίσουμε τι χόρα-μας, τι χόρα το σοσιαλιζμο, τι χόρα που θάνε παράδειγμα για τις εργάτες κε τις εργαζόμενους όλη τη κόλημα“.

Ι ΙΛΕΧΤΡΙΚΗ ΚΑΡΔΙΑ ΤΙΣ ΚΑΠΑΡΤΙΝΟ-ΠΑΛΚΑΡΙΑΣ

Νέα ζοι ανέτιλε στις πειλές χορφες τη Καφκάσου.

Δεν ιπάρχυν πια τεαρικι καταπιεστες: στρατιγι, πρίνκιπες, τζινόβνικι, παμέσσικι.

Κάτο απτιν καθοδήγησε το κομυνιστικο κόματος & εργατικι τάξι κε & κολχόζινικε φιάνυν νέα ζοι.

Ας πάμε να κιτάκουμε τι νέα χαραδγι, τι νέα ζοι.

Ος το Νάλτζικ — τιν προτένυα τις Καπαρτίνο-Παλκάριας — θα πάμε με το σιδερόδρομο. Απτο Νάλτζικ προχορι βυνίσιος δρόμος πάνο απο σκιδροπες κλισύρες, όπου φίτροσαν κατευφιαζμένα δάσι, ανάμεσα στις άγριες οροσιρες.

Με κεχεκυφαντικο δυιτο τρέχι ο ποταμος Πακσαν.

Φοβερος κε τρομερος ίνε ο Πακσαν.

Μα για τις μπολζεβίκις δεν ιπάρχι φόβος. Ι φιλακες, & εκσορίες, τα βασανιστήρια ατσάλοσαν τι θέλιζι-τις. Ιρθαν & μπολζεβίκι να χτίσουν. Ιρθαν να ιποτάκουν τον ποταμο Πακσαν. Να τον ανανκάσουν να δυλέπτει για το έργο τη σοσιαλιζμο.

Ο θόριβος το ποταμο Πακσαν άρχισε να σκεπάζετε με το θόριβο τον εκρίζεον, με το σφιρίζιμα τον πριονιον, με το χτίπο τον ατζαλένιον σφιριον, το θόριβο κε το δυιτο το μιχανον.

2000 χτίστες — υτάρνινι, ενθυσιαστες εφαρμόζουν στι ζοι τα λόγια τη Λένιν για την ιλεχτροπίσι τις χόρας-μας.

Ι μπολζεβίκι φράζουν το δρόμο το παντοδίναμυ Πακσαν. Χτίζουν πλοτίνα.

Δισιαζμένος, με αφρις πυ παφλάζουν, σαν άλογο πυ για πρότι φορα τη βάζουν χαλινάρι, ορμα ο Πακσαν στιν τηλοτίνα κε ιποχορι.

Βγένοντας απτιν κίτι-το ρίχνετε στι νέα κίτι, πυ τη ετιμάσανε. Ανάμεσα απο τηνέλια σε γιαλιστέρα, μπετοναριζμένα ολύκια θα τρέχει ο ποταμος Πακσαν στο δρόμο πυ το ιπόδικαν & μπολζεβίκι.

Αφυ διατρέχει ενάμισι χιλιόμετρο, θα πιδίκει απο ίπεος 95 μέτρον στις πρόποδες τη δυνο Χορα-Χορα. Θα πιδίκει ίσια σε τρις τεράστιες τυρμπίνες τη ιλεχτρικο σταθμο.

Ο λισαζμένος Πακσαν θα δόσε όλι τι δύναμή του στις τυρπίνες κε θα τρέκει παρακάτο ίσιχος, σα δαμαζμένο άλογο.

Κ'ι τυρπίνες θα μετατρέπεται τι δύνομι τη Πακσαν σε ιλεχτρικο ρέβμα.

Το Πακσανετροι ίνε & ιλεχτρικι καρδια τις Καπαρτας κε τις Παλκάριας. Ι σκιδροπες κλισύρες κε τ'άγρια βυνα θάνθισουν με ιλεχτρικι ενέργεια. Στα αύλια θάρθυν: φος, βιβλίος κε γνό εες.

Στα κολχόζικα χοράφια θάρθυν ιλεχτρικι δο:θι:

Ι σιδεροδρομική διακλάδος ενάμεσα στο Μινεράληνι Βότι και το Κιελούθοτςχ θε ιλεχτροπυθι στα 1933. Ι ατμοκινητήρες όλον τον επιχιρίσεον τη Νάλτζικ, τη Κιελούθοτςχ, τη Πιατιγορέχ και τη Μινεράληνι Βότι θα αντικατασταθούν με ιλεχτρικούς. Στα 1933 θα χτιστεί εδώ κομπινάτο κόλας (χραχμαλ). Το κομπινάτο θα επεκεργαστεί 12 εκατομμύρια πόντια καλαμπόκι. Θα χριστούν 3 εργοστάσια κονσέρβας, παιχτικά σφαγία, κομπινάτο εργοστάσιον γιαλιού, περσελάνις, τεμέντο και καρπιτκάλιοι.

Κι όλα αρτα θα τα εκσιτηρετίσι το Πακσαν-Γρεζό πυ θα δός: 36000 κιλοβατ — 180000 χιλιάδες ιλεχτρικούς εργάτες, έμπιστους βοιθούς στο χτίσιμο της σοσιαλιτείας.

Ετσι ο σοβετική εκευξία κάτο απτιν καθοδίγιοι της κομμουνιστικού κόμπατος βοιθα της εθνικες διμοκρατίες να γίνουν απο καθιστεριμένες — προτοπόρες.

Ι σοβετική εκευξία έδοσε ζυς εργαζόμενος τον εθνικον περιοχον τη δινατότιτα να χτίζουν ιρινικα το νικοκιριό-τυς και της σοσιαλιστικη κυλτύρα-τυς. Διο φορες περίσεπτε ο καλιεργίειμι έχτασι στην Καπαρτινο-Παλκάρια.

Τόρα οριν οργό-υν όχι με τςαπι μα με τράχτορο.

Φιάνοντε νέα σκολια, νοσοχομία, φάμπτρικες, οριχία, εργοστάσια.

Φιτρόνυν και μεγαλόνυν τα μιόνια της νέας ζωις. Ι εργαζόμενη γόρτες διμιυργυν την ιλεχτρικη καρδια της Καπαρτινο-Παλκάριας.

ΠΥ ΕΝΚΙΤΕ Ι ΔΙΝΑΜΙ ΤΗΣ ΙΛΕΧΤΡΟΠΗΣΙΣ

Ι αναεινχρότιει όλου τη λαϊκη νικοκιριό-μας, με βάσι την πιο ανότερη τεχνικη, δεν μπορει να πραγματοπιθι δίχος την ιλεχτροπήσι της χόρας.

Δεν μπορει να ιπάρχι ανότερη τεχνικη δίχος χρισμοπήσι της ιλεχτρικης ενέργιας.

Ο Β. Ι. Δένιν, μιλόντας για την ιλεχτροπήσι της Σοβετικης Ενοσις ίχεν ιπόπει όχι απλο χτίσιμο κεσεχοριετον ιλεχτροσταθμον. Ιχεν ιπόπει, πος αρτι οι ιλεχτροσταθμι: θα χρισμέπειν οι κιριότερη δίναμι, όστε όχι μονάχα η βιομιχανία, μα και το αγροτικο νικοκιριο να περάσυν σε νέο ανότερο τεχνικο σκαλοπάτι.

Εδο ένκιτε ο δίναμι της ιλεχτροπήσις.

Ι ΕΠΙΤΙΧΙΕΣ-ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΙΛΕΧΤΡΟΠΗΣΙ ΤΗΣ ΕΣΣΔ

Αν θέλομε να κέρομε σε πιο τεχνικο επίπεδο βρίσκετε ο μια ιτε άλι: χόρα, πρέπει προταπόλα να εκεακριόσυμε, πόσι ιλεχτρικη ενέργια βγάζι αφτι ο χόρα.

Ι πιο ανότερη στην τεχνικη χόρα ίνε Αμερικη και εκι ο παραγογη ιλεχτρικης ενέργιας βρίσκετε στην πρότι θέσι. Για να φτάσυμε και να κεσεπεράσυμε της τεχνικη προτεπόρες χόρες, πρέπει να ανεβάσυμε σε τεράστιο ιπέος την παραγογη της ιλεχτρικης ενέργιας.

Κάτο απτιν καθοδίγιοι της κομμουνιστικού κόμπατος εχτελύμις επιτιχιμένα αφτο τη πρόβλιμα.

Χτίσαμε πια μια σίρα ιλεχτρικον σταθμον, και μέσα σ' αφτα την πανκόδιμιας σιμπίσιας ιλεχτρικο σταθμο Δνεπροφρέχ.

Στο τέλος της δέφτερης πιατιλέτκας θάχυμε 100 διεκατομμίρια κιλοβατ-όρες απέναντι σε 17, διεκατομμίρια τη 1932 και σκεδον θα φτάσυμε της Ενομένες Πολιτίες της Βόριας Αμερικης, που έβγαζε στα 1929, αν λογριάσυμε της σταθμις γενικης χρισμοπήσι: 97 διεκατομμίρια κιλοβατ-όρες, κι αν λογαριάσυμε όλους της ιλεχτρικος σταθμις, τότε έβγαλε 117 διεκατομμίρια κιλοβατ-όρες.

Σιμαντικα θα κεσεπεράσυμε στην περιοχη της ιλεχτρικης ενέργιας τη Γερμανία, την Καναδα, την Ανχλια και τη Γαλια, αν θα μιλίσομε για την όνκο της παραγογης.

Την πιατιλέτκα-μας τη ιλεχτριζμο, όπος και την πιατιλέτκα τη νερτιν της εχτελέσαμε πολι πριν της προδεζμιας — σε διό-μισι χρόνια.

Νά πόσι σφχεθικη ο παραγογη της ιλεχτρικης ενέργιας στην ΕΣΣΔ:

Στα 1913 έβγεναν 1,9 διεκατομμίρια κιλοβατ-όρες.

1931	"	10	"	"	"
1932	"	17,6	"	"	"
1937 θα βγυν	100	"	"	"	"

Πλιροφορία; Απτυς μεγαλίτερυς ιλεχτροσταθμυς φιάστικαν πια ο ακόλυθοι: Βολχόφσκαγια, Σετερόφσκαγια, Ζύεφσκαγια, Σεατύρσκαγια, Νιζέγορότσκαγια. Στον τελεφτέο χρόνο τις πιατιλέτκας θα τελιόσυν ο σταθμοι: Δνεπρόβρσκαγια, Σβίρσκαγια, Κυζνέτσκαγια, Ντυπρόφσκαγια, Μαγνιτογόρσκαγια κε άλι. Το όλο στα 1932 θάρχισυνε να δίνουν ρέθμα 20 νει ιλεχτρικι σταθμοι.

ΕΧΤΕΛΥΜΕ ΤΟ ΛΕΝΙΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ ΤΙΣ ΙΛΕΧΤΡΟΠΗΣΙΣ

Ι εχτέλει το πλάνο ΓΟΕΔΡΟ ιπολογίζονταν για 10-15 χρόνια. Το όλο σκεδιάστικη να φιαστον 30 ραγιονιυ ιλεχτροσταθμοι με γενικι διναμικότιτα 1 δισεκατομήριο 750 χιλ. κιλοβατ.

Σαα 1920 ίχαμε τόσο λίγυς ιλεχτροσταθμοις, πυ ο πλιονοπειψια των αγροτον δεν έχερε, τι ίνε ιλεχτριζμος.

Στον τρίτο χρόνο τις πιατιλέτκας εχτελέστικε πια το πλάνο το ΓΟΕΔΡΟ

Στα 1920 άναπσαν ο φοιες πάνο στο χάρτι, στο Μεγάλο θέατρο όπου σιζιτύνταν το πλάνο ΓΟΕΔΡΟ, κε τόρα αφτες ο φοιες ανάβον στα δάζι κε στυς βάλτους το Βορεα κε το Κέντρο, ετις στέπες το Ντουμπας, στο Υραλ. Αναπσαν ο φοιες το Βολχοβ, τις Κασσίρας, τις Σετερόφκας, το Τζεγρες κε δεκάδον άλον ιλεχτροσταθμον.

Τα νερα το Δνίπερο γιργαν πια τις μεγαλίτερες τυρπίνες το Δνεπροστροι.

Μέρα κε νίχτα σφιρίζουν τα ευθετικα ελεχτρομοτορ των απιράριθμον εργοστασιον κε φάμπρικον.

Στιν χαρδια το ετρομάτον το πετροχάρβυνυ χόνοντε ο ιλεχτρικες εκσοριγτικες μιχανες. Κιλιέντε ο λέντες τον κονδέιερ, λιόνι το ατσάλι, τα κράματα στυς ιλεχτρικυς κλίβανυς το Τζελιαπινχ κε το „Ελεχτροσταλ“ στο Δενινγρατ.

Δεκάδες ιλεχτροεργοστάσια τις Μόσχας, το Δενινγρατ, το Χάρκοβυ βγάζουν σίνθετες ιλεχτρικες διασκεβες.

Ι λαμπίται το Ιλιτς πίγε στα απόκεντρα χοριωδάκια.

Τόρα φιάνετε μεγάλος ιδροσταθμος στον ποταμον Σβίρι, κοντα στο Δενινγρατ.

Στι δέφτερι πιατιλέτκα θα ιλεχτροπιθι ολοένα κε πιο πολι το τράνσπορτ. Ολοένα κε πιο πολι θα ιλεχτροπιθι το αγροτικο νικοκιριο.

Στι δέφταρι πιατιλέτκα θα φιαστι στο ραγιόνι Καμίσσιν ιδροσταθμος, σταθμος ιδραντλιον κε αρδεφτικο δίχτι, πυ πρέπι να αρδέπεν με μιχανικο τρόπο εχτάσι 4-4,3 εκατομ. εχτ. στι Ζαβόλζζια.

Εται θα γλιτόσυμε απτις κιρασίες, απτυς οπίες ιπόφερνε τόσο πολι το αγροτικο νικοκιριο τις Ζαβόλζζιας.

Στι διναμικότιτά-τυ ο ιδροσταθμος το Καμίσσιν θα εκσιεύτε με τέσερα Δνεπροστροι.

Ι Ενορ. Πολιτιες τις Β. Αμερικις χριάστικαν 10 χρόνια για να αρδέπεν εχτασι 2 εκατομ. εχτ.

Εμις θα αρδέπεν με διπλάσια έχτασι οε 5 χρόνια.

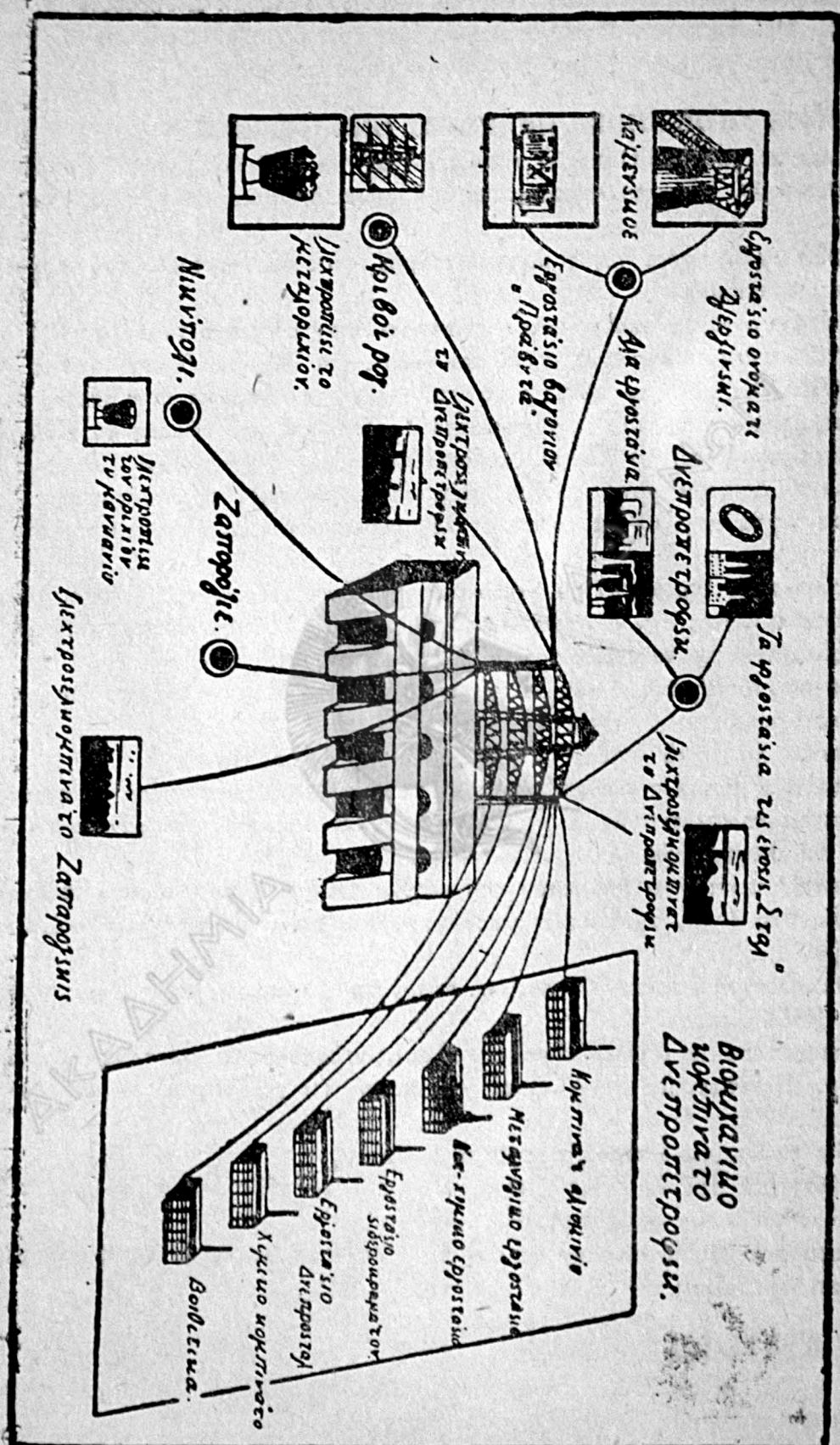
Σκεδιάζοντε οε μας να φιαστον ιδροσταθμι τεράστιας δίναμις στο Βόλγα, ετις Σιβιρία στον ποταμο Ανκαρα κε οάλυς ποταμυς.

Εμις εφαρμόζυμε το λενινικο πλάνο τις ιλεχτροπισιες κε θα το πραγματόπισυμε σε σιντομότατι προθεζμια.

Ο ΤΑΚΣΙΚΟΣ ΕΧΤΡΟΣ ΔΕΝ ΚΙΜΑΤΕ

Θάταν λάθος να σκεφτύμε πος το οσιαλιστικό-μας χτίσιμο παι οε γιαλιστερο δρόμο πάνο, κι οτι άλα κατορθύνοντε έφοκολα.

Απεναντίας, δεν πρέπι οτε για ένα λεφτο να κεχάζυμε, πος εμις εχτελύμε τιν πιατιλέτκα οε απτανόφκα το πιο ξκλιρυ ταχεικυ αγόνα. Οσο πιο επιτιχιμένα προχορα το χτίσιμο-μας, οσο πιο πολι πλισιάζυμε στιν πραγματοπίει το προβλίματος-μας — να χτίσυμε τι δίχος τάχες οσιαλιστικι κινονία, τόσο πιο λιαζμένα ιπεραςπίζετε ο ταχεικος εχτρος, τόσο πιο πονιρες γίνοντε ο πράκτες-τυ. Ινε γνοστο, πος άλο πολι πλισιάζυμε στο σκοπό-μας, τόσο πιο πλισιόν ίνε ο τελιοτικι καταστροφι-τυ.

Μα ο ταχείχος εχτρος, που ακόμα δεν καταστράφικε τελιοτικά στις χόρα-μας, αποφέργει πια να επιτεθεί ανιχτά εναντίον-μας. Κινέτη, πως σε ανιχτή μάχη δε θα καλοπεράσει. Γιαφτο καταφέργει στις πιο μασκαρεμένους τρόπους αγόνα εναντίον-μας. Ι ταχείχι εχτρι καμόνον της τίμιως σοβετικυς πολίτες, φροντίζουν να χοθυν στις επιχίριες-μας, στα καθιδρίματά-μας, στα σοβχόζια και κολχόζια και από μέσα να μας βλάπτουν με ότι τρόπο μπορούν.

Ετσι ο εχτρι αποπιράθικαν να διασπάσουν τιν πιατιλέτχα-μας με διάφορα ίδια βρετίτελετβο. Για παράδιγμα μπορε να χρισμέπει ο νομαζόμενι „πόθεςι“ τη Σεαχτι“ και η πόθεςι τη „βιομιχανικο κόμπατος“.

Ι „πόθεςι“ τη Σεαχτι“ ένκιτες σε τότο, ότι μια ομάδα μεγάλον αντεπαναστατικον ιδικον εμπόδιζε με κάθε τρόπο τιν εκσόρικει τη κάρβυνυ. Γιαφτον το σχοπο : βρετίτελε επεχεργάζονταν τα χιρότερα στρόματα και ίδια κάρβυνυ, και φρόντιζαν να κρίπουν από μας τα καλίτερα ίδια, διαφιλάγοντάς τα για της πρόιν νικοκίριδές-της, ελπίζοντας πως θα επιστρέψουν στη Ροσία. Αφτι ο βρετίτελε εμπόδιζαν με κάθε τρόπο την μιχανικοπίες την ανθρακοριχίον, σχόπιμα χαλνύζαν τις καλίτερες μιχανες, που αγοράζαμε απέναντι μεγάλον ποσον στο εκσοτερικο αφτι ο βρετίτελε φρόντιζαν με κάθε τρόπο να στενοχορίζουν της εργάτες, και σχόπιμα να διμιυργίζουν γιαφτος βαρια Σοι, για της διαθέσουν ενάντια στη σοβετικι εκσυσία.

Ι εχτρι κεσκεπάστικαν και της κάνανε να μι μπορέσουν να βλάπτουν και κόχινι ανθρακοριχί-μας αντι απάντισι στις ενέργιες-της διπλασίασαν τις διναμες-της ανίπτοσαν την εκσόρικει τη κάρβυνυ, και έτσι σε ειμαντικο βαθμο ολιγόστεπταν το μέγεθος της βλάβης που μας κάνανε ο βρετίτελε.

Μια ομάδα ονομαζετι αντεπαναστατικι ιδικι οργάνοσαν παρόμιο βρετίτελετβο και στάλα κλαδια της βιομιχανίας καθος και στο τράνσπορτ.

Επι κεφαλις αφτις της γρύπας βρίσκονταν ο μεγάλος ιδικος-ινζενέρος Ραμζιν και ονομάζονταν αφτι η γρύπα „βιομιχανικο κόμπα“ και σιντομεβρένα „προμπάρτια“. Το βιομιχανικο κόμπα ήταν στενα σινδεμένο με της μεγαλίτερυς βιομιχανυς της πρόιν τεαρικις Ροσίας, που ζύνε τόρα στο εκσοτερικο, καθος και με το γαλικο γενικο επιτελίο, που της καθοδιγύζει.

Θέλοντας να φανουν χρίσιμι στις νικοκίριδές-της, τα μέλι τη βιομιχανικο κόμπατος της βοιμύζανε να προετιμάσουν επίθεσι εγάντια στις χόρα-μας με τη βοιθια των κενον στρατεμάτον. Το κάνανε για να επαναφέρουν την πρόιν εκκυσία των καπιταλιστον. Γιαφτον το σχοπο κάνανε το βρετίτελετβο. Κατέχοντας σπυδέες θέσεις στο Γοσπλαν και σε πολα καθοδιγιτικα καθιδρίματα, ο βρετίτελε εκόπιμα σκιμάτιζαν ζημικριμένα με το παραπάνο πλάνα. Αντι να σκεδιάσουν το χτίσιμο κάπιου εργοστασίου κοντα στο πρότο ιλικο, που ίνε απαρέτιτο γιαφτο το εργοστάσιο, σκεδιάζαν το χτίσιμο τη εργαστασίου όσο το δινατο πιο μακρια απτο πρότο ιλικο. Σκιμάτιζαν προέχτα πολι καλον και δινατον ατμομιχανον, μα αφτει ατμομιχανε δεν ήσαν κατάλιλες για της σινεροδρομικες γραμές- μας. Νά πόσο πονιρα ενεργύζαν. Με λίγα λόγια, κάνανε τη δυλιά-της έτσι, που σε περίπτωσι πολέμου να λιγοστέπει πολι ο αμιντικι ικανότιτα της ΕΣΣΔ.

Στην επιεικιστικι βιομιχανία ο βλάβι που έκαναν ένκιτο σε τότο, ότι επίτιδες ετίμαζαν άξιμης πιοτίτας προίόντα. Δογοχάριν ετίμαζαν της κρεατοκονέρβες απο τέτια μέρι των ζόον, που σινιθιζμένα δε μεταχιριζόμαστε στην τροφι. Εδο ο σκοπός-της ήταν να εκερεύσουν της εργάτες ενάντια στη σοβετικι κιβέρνισι, διτε σε περίπτωσι επίθεσις το στρατεμάτον των κενον καπιταλιστον ενάντια στη ΕΣΣΔ, ο εργάτες να μι ιποστιρίχουν τη σοβετικι εκσυσία.

Πολα ακόμα βρετίτελικα μέτρα έκανε το βιομιχανικο κόμπα.

Εμις κεσκεπάσαμε και άλες βρετίτελικες οργάνοσες.

Ολες αφτει, χάρις στην αγρίπνια τη πιετο φυρυ της προλεταριακι επανάστασις — τη ΓΠΥ — κεσκεπάστικαν και κατατσακίστικαν. Μα τα απομινάρια των εχτρικον σε μας ταχικον στιχίον δε θέλουν ακόμα να καταθέσουν τελιοτικα τα όπλα. Κριθόμενι πιο πολι κάτο απτι μάσκα τίμιον σοβετικον δυλερτάδον, ο εχτρι γιρέβουν ολοένα και νέες φόρμες αγόνα εναντίον-μας και πράχεις-της γίνοντε ολοένα πιο πονιρες και λεπτες.

Ιδιέτερα ο ταχείχος εχτρος εδιάλεκε τόρα τέτιον τρόπο αγόνα εναντίον-μας: ο ίδιος φροντίζει να μίνι στις ξινιά, κε ανανκάζει άλυς να ενεργίσουν εναντίον-μας· κε φροντίζει να προσελκίσει στο βρετίτελστρο ανθρόπους, που τους εμπιστέβετε το χόμα κε ι σοβετική εκευσία. Γιαφτο το χοπο διαλέγει τους πιο ασταθίς δυλεφτάδες, που χάρις στιν χολακία, στις ιπόσκεσες, στα τραταμέντα κ.τ.λ. πέρτυν πιο πολι στιν επιροΐ-τυ, αποσινθέτοντε, χάνυν τιν ταχείχι παρατηρητικότιτα κε λίγο-λίγο κιλναν τελιοτικα στο εχτρικο σε μας στρατόπεδο.

Για παράδιγμα τέτιας ταχτικής του ταχείχου εχτρου μπορι να χρισιμέπει ι ιπόθει στο ανθρακοριχίο ονόματος τυ σιν. Κριλένχο. Αφτο το ανθρακοριχίο βρί:κετε στο Β. Κάφκασο.

Στιν επιροι του ταχείχου εχτρου πέσανε ο διεφθντις του ανθρακοριχίου, ο πρόεδρος τυ σσαχτχομ, κι ακόμα ο γραματέας τις χοματικής γιατζέικας, καθος κε άλα πρόσοπα που αιστιματικα έγραφαν παραπάνο το χάρβυνο πυ έβγενε. Βγάζανε λιγύτερο χάρβυνο, ενο στους απολογιζμος γράφανε 10 προτσεντα παραπάνο. Σίφονα με τις ενγραφες φένονταν, πος στιν εκσόριχι χάρβυνο το ανθρακοριχίο ονόματος τυ Κριλένχο ιπερεχτελύσε τα πλάνα, ενο στιν πραγματικότιτα δεν εχτελύνταν τα πλάνα κε στο αποτέλεζμα αφτο τυ ριχιματος στάχτις στα μάτια, διασπάνονταν το πλάνο τις εκσόριχις χάρβυνο.

Ι „ιπόθει τυ σσάχτι“, ι ιπόθει τυ «βιομ. χόματος», ι ιπόθει στο ανθρακοριχίο ονόματος Κριλένχο κε μια σιρα άλα περιστατικα μας λένε πος εμις εχτελύμε τιν πιατιλέτκα σε απτανόφκα σκλιρυ ταχείχου αγόνα.

Ι κξένι καπιταλιστες φλιαρόντας για γενικο αφοπλιζμο, για ιρίνι, στιν πραγματικότιτα ετιμάζυν επίθει εναντίον-μας, πέρνυν όλα τα μέτρα για να χαλαρόζυν τιν αμιντικι ικανότιτα τις χόρας-μας. Κε μις κέρυμε, πος το μέταλο, το χάρβυνο κε το νέφτι πέζυν τεράστιο ρόλο στο έργο τις άμινας τις χόρας. Νά γιατί πρέπει να ίμαστε περισότερο άγριπνι σ' αφτα τα τμίματα τυ σοσιαλιστικυ χτισίματος. Υτε για μια όρα, ύτε για ένα λεφτο, δεν πρέπει να κεχεχάσυμε τιν ίπαρκη του ταχείχου εχτρου, πρέπει άγριπνα να παρακελυθύμε τις ενέργιες-τυ, πρέπει να τον κεσκεπάσυμε, να αγονιστύμε εναντίον-τυ, κε εκι ίνε απαρέτιτο να πάρυμε τα πιο αφτιρα μέτρα εναντίον-τυ.

Ι ΕΡΓΑΤΙΚΙ ΤΑΚΣΙ ΟΔΙΓΙ ΤΟ ΧΟΡΙΟ ΣΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΟ

Αν μετατρέπευμε τις χόρα-μας απο αγροτικο-βιομιχανικι σε βιομιχανο-αγροτικι, αν φροντίζομε, να πέχει στο λαικο νικοκιριο του χιριότερο ρόλο ι βιομιχανία κε όχι το αγροτικο νικοκιριο, αφτο δε ιμένι καθόλου, πος αφιερόνυμε λίγι προσοχι στο αγροτικο νικοκιριο.

Απεναντίας, εμις αφιερόνυμε πχρα πολι μεγάλι προσοχι στο αγροτικο νικοκιριο. Για απόδικει αφτο πυ λέμε μπορι να χρισιμέπει το γεγονότο, ότι: ι άλοτε κανιστεριμένι γεοργικι χόρα-μας με τα εκατομήρια φτοχα μονονικοκίρικα νικοκιρια, μετατράπικε σε χόρα τις πιο μεγάλις γεοργιας στον κόσμο.

Αλι απόδικει τις τεράστιας προσοχι-μας στο αγροτικο νικοκιριο ίνε κίνο το γεγονότο, δτι: το μεγαλιόδικο πλάνο τις χολεχτιβοπύις του αγροτικο νικοκιριο το εχτελέζαμε όχι σε πέντε μα σε διο χρόνια στον τρίτο χρόνο τιν ιπερεχτελέζαμε διο φορες.

Εμις κέρυμε πια, πος ι επιτιχίες τις χολεχτιβοπύις εκσαρτόνταν απτις επιτιχίες τις βιομιχανοπύις τις χόρας-μας. Δίχος μέταλο, δίχος χάρβυνο, δίχος νέφτι κε μιχανες δε θα μπορύζαμε να χτίσυμε κολχόζια κε σοβχόζια, δε θα μπορύζαμε να μετακιματίζυμε το αγροτικο νικοκιριο-μας με νέο τρόπο με θάσι τιν ανδτερι τεχνικι, δε θα μπορύζαμε να ρίχυμε στα χοράφια τεράστια ποσότιτα τράχτορα, κομπάινα κε κάθε ίδιος αγροτικες μιχανες, δε θα μπορύζαμε να καταπιαστύμε με τιν ιλεγτροπύις του αγροτικο νικοκιριο, δε θα μπορύζαμε να εκειπιρετίζυμε τα κολχόζια κε σοβχόζια με αφτοκινιτικο τρανσπορτ, δε θα μπορύζαμε να φιάσυμε Μ.Τ.Σ. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Κ' έτσι θλέπυμε πος ι εργατικι τάκσι ίνε ο πρότος κι ο πιο πλισιον θοιθος κε καθοδιγιτις τις εργαζόμενις αγροτικες, που μπήκε στο δρόμο τις χολεχτιβοπύις.

Ινε γνωστο πος με τις προσπάθιες τις εργατικης τάκσις, με τι διάπιρι επιδιμία-τις φιάτικαν ι γιγιντες τις αγροτικης μιχανοκατασκεψι: Ινε γνωστο πος ι εργάτες χτίσαν το

γίγαντα Σελμασς, το τραχτοροεργοστάσιο τη Σταλινγρατ, αφτι διασχέβασαν το μεγαλόπρεπο εργοστάσιο τη Τζελιάπινγκ και το εργοστάσιο κομπάινον στο Σαράτοβο.

Πιος δένι: ιλεχτρικό ρέβμα στα χοράφια;

Πιος δένι: εκατοντάδες χιλιάδες φορτιγα αφτοχίνιτα για τα σοβχόζια και τα κολχόζια;

Πιος χτίζει τα μεγαλιόδικα ελεβάτορα;

Πιος δένι: στο χωριο εκατομίρια πύτια λιπάζματα;

Πιος δένι: στα τράχτορα και στα αφτοχίνιτα μπενζίνα;

Πιος επιδιορθόνι: τα αγροτικα εργαλία. Πιος δένι: εφεδριακα κομάτια για κάθε ίδιας αγροτικες μιχανες;

Πιος πρότος δένι: το παράδιγμα, πός να οργανοθε καλίτερα ο κολεχτιβικος, ο μονιαζμένος, ο απο κινυ κόπος;

Πιος πρότος έδικε το παράδιγμα τις μαχιτικότιτας και τις σοσιαλιστικις άμιλας;

Πιος πρότος οργάνωσε μπριγάτες;

Πιος πρότος βγήκε με τα όπλα στα χέρια ενάντια στον πολιο κόζμο;

Πιος έστιλε τους 25 χιλιάδες καλίτερυς δοκιμαζμένυς προλετάριους για βοήθια τις κολεχτιβοπύεις, για οργάνωσι τον κολχοζιον, για αγόνα ενάντια στους αμίλιχτους εχτρους του φτοχυ, το μπατράκυ και το μεσέν — τους κυλάκυς;

Πιος με τα στίθια-τυ ιπερα; πιζι τα σιφέροντα τις εργαζόμενις αγροτιας;

Πιος φέρνι φος, κυλτύρα και γνόζες, πιος τη έφερε την εόνια απελεφτέροις απο ζιγο τη πομέζεικυ και τη κυλάκυ;

Πιος οδιγι το χωριο στο σοσιαλιζμο;

I εργατικι τάκσι.

I εργατικι τάκσι, καθοδιγύμενι απτις ιπόδικες τη δοκιμαζμένυ στις μάχες, τη σταθερυ, το ακλόνιστυ κομυνιστικυ κόματος, οδιγι την εργαζόμενι αγροτια στο σοστο λενινιστικο δρόμο.

ΤΟ ΣΕΛΜΑΣΣ ΤΥ ΡΟΣΤΟΦ

Αρχες τη 1930 ίρθε στη Σοβετικη Ενοσι, ονομαστος επιειμονας γερμανος, ιδικος στο αγροτικο νικοκιριο. Οντας στη Γερμανια άκυσε, πος σε μας στην ΕΣΣΔ, χτίζοντα τεράστια εργοστάσια. Δεν το πίστεβε.

— I μπολςεβίκι χτίστες; Δεν μπορι να το χορέσι ο νυς το ανθρόπου!

Ζιτιζε το λιπο άδια να επισκεφτι το Σελμασς — το εργοστάσιο αγροτικον μιχανον στο Ροστοφ.

Ολάκερι μέρα πέρασε ο γερμανος επιειμονας στο Σελμασς. Πίγε στα τεράστια σινεργια, στις αποθίκες, στα εργαστιρια, ύτε λέκι εέγαλε απτο στόμα-τυ κι ύτε την πίπα-τυ. Κίτας τις μιχανες, δοκίμαζε τα ιλικα, μελετύσε τα σκεδισ γράματα, φρόντιζε να παρατηρίσι: όλο το χτίσιμο, κι όλο αφτο τόκανε σιοπιλα, φισόντας αδιάκοπα στην αχόριστη πίπα-τυ. Κε δεν μπορύσε να καταλάβι κανένας, ενθυξιάζετε με το χτίσιμο, ήτε το εναντίο, δε βλέπι σ' αφτι τίποτε το ακινοσιμότο και το ιδιέτερο και γιαφτο σοπα.

Μονάχα αργα το βράδι, όταν ο γερμανος έκατσε στο αφτοχίνιτο, και το αφτοχίνιτο κεσκίνισε για να τον φέρι στο σταθμο και πιο μακρια, στην πατρίδα-τυ τη Γερμανια, γίρισε κιανα στον όνκο τη Σελμασς, έβγαλε επιτέλυ την πίπα-τυ απτο στόμα και με νεανικο ενθυξιαζμο κεσφόνισε:

— Κολοσα! μεγαλιόδικο! μεγαλόπρεπο!

Το Σελμασς τη Ροστοφ πραματικα ίνε μεγαλιόδικο: όμιο μ' αφτο δεν ιπάρχι στον κόζμο.

Απλόθικε σε 35 εγχάρια. Στην αποθίκι τη κειλοεπεκεργαστικυ σινεργιο κιντε παραπάνο απο 700 βαγόνια ιλικο — κι αφτο ίνε μονάχα 4 μινον π:ρακαταθίκες γιαφτο τη σινεργιο.

Το σιδερυργικο-πιεστικο σινεργιο-τυ πρέπι να επεκεργάζετε το χρόνο παραπάνο απο 65 χιλ. τόνους σιδερο και ατσάλι, να ετιμάσι 60 εκατομίρια κομάτια μικροεκσαρτίματα χωρις να λογαριάζυμε τις εκατοντάδες εκατομίρια μάνταλυς, ζαχλιόπτης, εσάιτ και άλα «μικροπράματα».

Το τεράστιο ζινεργίο των αγροτικών αμάξιον, που επιμάζει 100 χιλ. αγροτικά αμάξια το χρόνο, απλόθυε σε $2\frac{1}{2}$ εχτάρια.

Στα εβρίχορα διάμεριματα τις φοτινές ζάλας το αμάξι ειναρμόζετε με τον τρόπο τη χονδρείερ, και απετύντε το όλο 8 ώρες για όλες τις δυλιες στο φιάσιμο των αμάξιων.

Το Σελμαςς καταβροχθίζει κάθε χρόνο 10χιλ. βαγόνια μάζια μέταλα και 250 χιλ. τόνυς κινήσια.

Επεκεργαζόμενο όλι αφτι τιν τεράστια ποσότιτα πρότυ ιλικυ, το Σελμαςς βγάζει κάθε χρόνο παραπάνο από 700 χιλ. διάφορες αγροτικές μιχανές και εργαλία.

100 βαγόνια, φορτομένα αγροτικές μιχανές — νά καθημερινι παραγογι αφτις τις πραγματικά κολοσιέας επιχήρισις.

Το Σελμαςς βγάζει μιά-μις φορα περισότερες αγροτικές μιχανές από κίνο που βγάζει όλα τα εργοστάσια τις τσαρικις Ροσίας.

Μα το Σελμαςς δεν ίνε ο μοναδικος γίγαντας, που επιμάζει αγροτικές μιχανές: στο τέλος τις πιατιλέτκας το πιο λίγο 50 εργοστάσια θα καταγίνοντε μ' αφτιν τιν παραγογι.

Ερότισες.

- || 1. Πιά ζιμασία έχει το Σελμαςς στον αγόνα ενάντια στον χυλάκο;
|| 2. Πιά ζιμασία έχουν τα εργοστάσια αγροτικές μιχανοκατασκεψις στις σοσιαλιστικι ανασινηρότισι τη αγροτικου νικοκιριύ-μας;

ΤΟ ΤΡΑΝΣΠΟΡΤ

I ΠΟΤΑΜΙ ΤΟ ΦΟΡΤΙΟΝ

Σε πέντε χρόνια θα χτίσουμε χίλια νέα εργοστάσια. Το κάθε εργοστάσιο θα βγάλι χιλιάδες τόνυς φορτία. Αφτα τα φορτία θα τρέχουν στα δίχτια το ειδεροδρομικον γραμμον και ζινκινονίας πάνο στο νερο, διακλαδύμενα σε όλες τις μεριες. Σ'όλι τι χόρα θα τρέχουν ποτάμια φορτίον, ποτάμια κάρβυνο, ζιτιρον, κισιλίας, ζίδερυ, βαμπακιυ, μιχανον.

Πύ και απο πύ θα τρέχουν αφτα τα ποτάμια; Αφτο μπορύμε να το προμαντέπειμε Εδο, όπος και στι φίσι, ιπάρχυν νόμι.

Τα ποτάμια το νερο τρέχουν στι θάλασσα.

Τα ποτάμια το φορτίον τρέχουν στις μεγάλες πολιτίες, στα βιομιχονικα κέντρα.

Πυ έχομε περισότερα εργοστάσια;

Στο Λενινγρατ και στι Μόσχα.

Κε εδο ακριβος θα τρέχουν διο μεγάλα ρέβματα φορτίον. Ενα απτο Νότο, πάνο στο μεσιβρινο, απτο Ντονμπας και τιν Υκρανία. Άλο απτιν Ανατολι, απτο Υραλ τη Σιβιρία. Ο τρίτος μεγάλος ποταμος φορτίον θα τρέχει απτο Ντονμπας στι Δίσι στα εργοστάσια τη Κριβοι Ρογ, θα φέρι εκι το κάρβυνο τη Ντονμπας. Ο τέταρτος ποταμος θα φέρι ζιτιρα, κισιλία απτι Σιβιρία στο Τυρκμενισταν. Ο πέμπτος ποταμος θα φέρι το κάρβυνο τη Κοζνετζκ απτο Αλτάι στο Υραλ.

Εκατοντάδες ποταμι φορτίον θα κισεχιμυν σ'όλι τι χόρα, όπος το νερο στιν πλίμπρα.

Μα το νερο μονάχο-τη κισανίγι τιν κίτι-τη, το ίδιο φιάνι το δρόμο-τη. Μα το κάρβυνο και το βαμπακι, το ζίδερυ και κισιλία μονάχα-της δέν μπορύνε να φιάζυν δρόμις. Πρέπι εμις να τις φιάζυμε. Εμις πρέπι να επιμάζυμε τι χόρα για τι μεγάλι πλίμπρα το φορτίον: σ'ένα μέρος να ανίκανε κανάλι, σ'άλο να φιάζυμε ειδεροδρομικι γραμμι, σε τρίτο να φιάζυμε λιμάνι, σε τέταρτο να διναμόζυμε, να στερεόζυμε τα γιοφίρια, τα ρέλα και τα εσπάλια.

Αν δε θα το κάνυμε, θα διασπαστι όλο το πεντάχρονο πλάνο. Κιέρυμε πια, πος στο τέλος τις πιατιλέτκας πρέπι να μεταφερθύνε τεράστιες ποσότιτες φορτία. Το κάθε εργοστάσιο, που φιάνομε, δεν ίνε μονάχα εργοστάσιο, μα και ειδεροδρομικος σταθμος.

Κιτάκετε το πλάνο μεγάλου εργοστασιου. Θα δίτε ζιμαφόρυς, κλιδια ειδεροδρομικις γραμμις, πλατφόρμες, ντεπο, φιλάκια. Στο κάθε εργοστάσιο και ειδεροδρομικι γραμμι διακλαδό-

νετε σε δεκάδες δρόμους, για να πάνε στο κάθε χτίριο, για να φέρουν στο κάθε σινεργίο πρότα ιλικά, κάρβυμι ίλι. Ι αποθήκη κάρβυνο ήτε ο αποθήκη μαντεμιού ήνε ταφτόχρονα κε σταθμούς. Με θόριο μπένυν τα τρένα στιν καρδια του χτιρίου: Ο καπνος τις ατμομιχανις ανεβένει προς τι γάλινι στέγη, ισκιάζοντας το φως. Παντο στο εργοστάσιο ακυς σιρίνες ατμομιχανον, βλέπις ολάκερες σιρες κόκινον βαγονιον. Πόσ μπορις να κάνις τι διάκρισι — πο τελιόνι ο σιδερόδρομος κε πού αρχίζει το εργοστάσιο;

Σταματίστε τιν κίνισι — το εργοστάσιο θα σταματίσι, θα απονεκρωθει το εργοστάσιο.

Πρέπι απο νορις να επιμάκυμε τους δρόμους. Αν δε θα το κάνυμε, θα σκιματίστε φραγμος, ο ποταμι το φορτίον θα σταματίσυν ο ένας ίστερα απτον άλο, θα κεχιλίσυν κε θα σκιματίσυν στεκύμενι λίμνη, θα πλιμπίσυν τις αποθήκες τις πλατφόρμας, τα πακγαυς.

Δεν μπορώμε να επιτρέψουμε ένα τέτιο πράμα.

Μα πόσ να κάνυμε, όστε ο σιδερόδρομοι να μεταφέρουν διο φορες παραπάνο φορτία απότι μεταφέρουν σίμερα;

Πρέπι να ανανκάσυμε τα τρένα να τρέχουν γριγορότερα πάνο στα ρέλσα. Πρέπι οιο μάκιμομ να επιφορτίσυμε τιν κάθε ατμομιχανι.

Πρέπι να κονονίσυμε τι δυλια έτσι, πο ύτε μια ατμομιχανι, ύ·ε ένα βαγόνι να μι στέκοντε δίχος δυλια. Ι ανάπατει χριάζετε για τους ανθρόπους, για τις μιχανες ανάπατει δε χριάζετε. Άλι δυλια ήνε όταν χριάζετε επιδιόρθοσι: μα κ' ο επιδιόρθοσι πρέπι να επιταχινθει για να μι κατακρατίμον ύτε μια περιτι μέρχ ο ατμομιχανες μέσα στα ντεπο κε στα εργαστήρια.

ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΝΣΠΟΡΤ

Το σιδεροδρομικο κε τυ νερυ το τράνσπορτ έχυν τεράστια σιμασία για τι διομιχανία κε το αγροτικο νικοκιριο.

Στα 1930 ο κικλοφορία φορτίον κεπέρασε πια το προπολεμικο επίπεδο κάτα 80%. επιβάτες μετεκομίστικαν τρις φορες παραπάνο.

Στα φορτία κε στο μάκρος το σιδεροδρομικον γραμον το τράνσπορτ-μας έπιαζε τι δέρτερι θέσι ίστερα απτις Ενομένες Πολιτίες τις Βόριας Αμερικις.

Κε μολατάρτα ο ανάπτικι το τράνσπορτ καθιστερι απτι γενικι άφκισι το σοσιαλιστικο χτισίματο. Ετίες αφτις τι: καθιστέρισι ήνε: ο καθιστέρισι τις τεχνικις στο τράνσπορτ, το βρετίτελετθο, ο απεζλίτζκα, ο υρ. βνίλοφκα κ.α.

Ι εργάτες το τράνσπορτ διεκσάγυν αγόνα εναντια σ'όλα αφτα, βαξιζόμενι στι δοκιμαζμένι καθοδίγισι το κόματος.

Το δεκεβριανο πλένυμ το ΚΚ κε τις ΚΕΕ αποφάζισε „να παρθι το τράνσπορτ κάτο απο ιδιέτερι επίθλεπτι τις εργατικις τάκις κε το κόματός-τις“

Το τράνσπορτ-μας σε πολα καθιστερι ακόμα απτο τράνσπορτ τον προχοριμένον καπιταλιστικον χορον. Μα το δικό-μας το τράνσπορτ έχι τεράστιο πλεονέχτιμα απέναντι στο καπιταλιστικο τράνσπορτ: στις χόρες τυ καπιταλ ο σιδερόδρομοι ανίκυν στους καπιταλιστες κε τους χριμέδυν σα μέσο εκμετάλεπτις κε αποθιζαρίσις. Το τράνσπορτ-μας, όπος κε όλο το νικοκιριο, ανίκι στο προλεταριακο χράτος, κε εκεπιρετι το έργο τυ χτισίματος το σοσιαλιζμο.

Μεγαλόνι το σοσιαλιστικο νικοκιριο. Ολοένα κε περισότερη προιόντα δίνυν ο φάμπρικες κε τα εργοστάσια, ολοένα κε πιο πολα σιτιρα δίνυν τα σοβχόζια κε τα κολχόζια. Πολι δυλια έχυνε να κάνυν ο σιδερόδρομοι πριν τις πιατιλέτκας, στα 1927-28, ο ατμομιχανές μας μετέφεραν 150 εκατομίρια τόνυς διάφορα φορτία, ενο στον τελεφτέρο χρόνο τις πιατιλέτκας πρέπι να μεταφέρουν 320 εκατομίρια τόνυς, διλαδι 2 φορες παραπάνο.

Ο πόλεμος προκένισε τεράστιες βλάβες στους σιδερόδρομοις-μας. Μονάχα σιδερόδρομια γιοφίρια χάλασαν παραπάνο απο 4000 στα χρόνια τυ πολέμου. Στα 1919 ο μισες περισότερες ατμομιχανες κε βαγόνια φάνικε πος ήσαν άχριστες.

Ιστερα απτα 1919: επανόρθοσι το νικοκιριο προχόρισε γριγορότερα.

Στα 1927 φέραμε πια το τράνσπορτ-μας στιν κατάστασι πι βρίσκονταν πριν απτον πολέμο. Κε στιν αρχι τις πιατιλέτκας μεγάλος πιο πολι.

Το πρόβλημα τις σιδεροδρομικές πιατιλέτκας ίνε ι σοσιαλιστική ανασυγχρότιση του τράνσπορτ. Αφού σιμένι, πως πρέπει να περισέπειρε το δίχτι των σιδεροδρομικών γραμμών για να εξειπιρετίσει όλες τις νέες ιχοδομές κι όλα τα σπυδέα βιομιχανικά και αγροτικά ραγιόνια. Αφού σιμένι πως πρέπει να τελιοπιζει τιν τεχνική του τράνσπορτ, να κάνουμε τι δυλια του τράνσπορτ οργανωμένη και ακριβή.

Αφτι τιν κατέφθινσιν δίνυν όλες ι απόφασες τυ κόματος και τις σοβετικής εκευσίας.

Αν ι τις επέτεινε με το νέφτι στέκυν πολιν κέρο στα τυπικ, αφού σιμένι, πως κάπια εργοστάσια δε θα πάρυν με τον κέρο τι: χριαζόμενι κάφσιμι ίλι.

Αν τα φορτία δεν καεφορτόθικαν εκι, όπου πρέπει, και πέρασαν περισσό δρόμο, αφού σιμένι, πως το κράτος πλέροε περιπλέον χρήματα για τι μεταφορά-τυς.

Αν ι ατμομιχανι επιδιορθύνετε άσκημα και πολιν κέρο, γρίγορα θα εταματίσι να δυλέσι, κανα θα ίνε ανάνκι να καδεεψτύνε δεκάδες χιλιάδες ρύβλια για τιν επιδιόρθωσί-τις, κανα θα διαςπαστι ι με τον κέρο μεταφορα το φορτίον και τον επιβατον.

Γιαφτο πρέπει σινιδιτα, μπολεςεβίκικα να φέρνοντε στι δυλιά-τυς όλι ι δυλεφτάδες τυ τράν πορτ και ι εργάτες τον επιδιορθωτικον εργαστηρίον, ι θερμαστες, ι μιχανικι, ι ενζενέρι κτλ.

Σ'όλα τα τημάτα τυ τράνσπορτ διεκάγετε τόρα αγόνας ενάντια στιν απελίτικω και τιν υρανίλορκα. Ο κάθε δυλεφτις δίνι λόγο για τι δυλιά-τυ. Στιν κάθε ατμομιχανι κατοχιρόθικαν διο οριζένες μπριγάτες, πυ δυλέσιν με βάρδια και ίνε ιπέφθινι για τιν ατμομιχανί-τυς. Αφτο ονομάζετε ζεβγαρομένο ταχιδι. Το ζεβγαρομένο ταχιδι σινετέλεσε πολι να καλιτερέπτει ι δυλια τυ τράνσπορτ.

Εμις καλιτερέβυμε τιν τεχνικι στο τράνσπορτ-μας: αντικαταστένυμε τα παλια σπάλια με νέα, καλιτερις πιότιτας, θάζυμε νέα πιο βαρια ρέλσα. Καλιτερέβυμε τα επιδιορθωτικα εργαστηριά μας, μπάζυμε ιλεχτρικις σιμαφόρους και κλιδια. Στι Μό:χα, στο Λενινγρατ, στο διάσελο τυ Συραμι τα τρένα πάνε με τι βούθια το ιλεχτριζμο, πυ αντικατέστιε τιν έλκει το ατμο. Στι δέφτερι πιατιλέτκα θα ιλεχτροπιθυν κάμποις σιδερόδρομη.

Σιμπλιρόνυμε το πάρκο τον ατμομιχανόν-μας με νέες δινατες ατμομιχανες, φιάνυμε νέα μεγάλα βαγόνια για 20 και 50 τόνυς το καθένα. Το παλι χαλαρο γάντζο το βαγόνιον αντικαταστένυμε με δινατο αφτόματο γάντζο, με το οπίο το καεγάντζομα το βαγονιον γίνετε αφτόματα, δίχος τι σιμετοχι το γαντζοτι.

Με τις ενγρέμενες προσπάθιες τις εργατικις τάκσις ι απόφασες τυ κόματος και τις κι-βέρνισις εχτελύντε και ιπερεχτελύντε. Ι πιατιλέτκα σκεδίαζε να μεταφερθυν στι 1931 με τις σιδερόδρομους 210 εκατομέρια τόνι. Στιν πραγματικότιτα μεταφέρθικαν 250 εκατομ. τόνι. Κε στον 4-ο αποτελιοτικο χρόνο τις πιατιλέτκας ι σιδερόδρομη θα μεταφέρυν 320 εκατ. τόνυς φορτία.

Μονάχα στι 2 πρότα χρόνια τις πιατιλέτκας χτίσαμε 12 χιλιάδες 800 χιλιόμετρα νέους δρόμους και στι 2-ι πιατιλέτκα θα χτίσυμε 30 χιλ. χιλιόμετρα.

ΤΟ ΤΡΑΝΣΠΟΡΤ ΣΤΙ ΔΕΦΤΕΡΙ ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑ

Επιτιχιμένα αποτελιόνυμε τιν πρότι πιατιλέτκα. Μα θα ίχαμε πιο πολι ακόμι επιτιχίες, αν το τράνσπορτ δεν καθιτερύζε απτιν ανάπτικει το δύο λαικυ νικοκιριο μας.

Τα προβλήματα τις δέφτερις πιατιλέτκας ίνε — να λικνιταριστι τελιοτικα ι καθιστέρι το τράνσπορτ απτάλα κλαδια το νικοκιριο.

Στι δέφτερι πιατιλέτκα ι σιδερόδρομη, ι θαλαζοπλοία και ι ποταμοπλοία-μας πρέπει να ανασυγχρότιθυν με βάσι τιν ανότερι τεχνικι. Δε μας χριάζετε μονάχα να περισέπειρε τον αριθμο τον ατμομιχανον, το βαγονιον, το βαποριον. Δογοχάριν ι ατμομιχανες πυ μας χριάζοντε πρέπει ν'άνε σε σιμαντικότερο βαθμο δινατες και γρίγορες. Εκζον αφτο μας γριάζοντε ιλεχτράμπας και πετρελεοκίνιτες μιχανες. Ενα μέρος το σιδερόδρομον-μας θα ιλεχτροπιθη.

Στι δέφτερι πιατιλέτκα πρέπει το τράνσπορτ-μας να μιχανικοπιθι σε σιμαντικο βαθμο. Εκι όπου ίνε δινατο, πρέπει ο κόπος το ανθρόπου στο τράνσπορτ να αντικαταστιθι με τη

πολια το μιχανον. Νά γιατί πρέπει να επιστίσυμε ιδιέτερη προσοχή στι μιχανοκαταχεβι καθός και στιν ιλεχτροπίσι το τράνσπορτ.

Στι δέφτερη πιατιλέτκα πρέπει να χτίσυμε τεράστια ποσότιτα ειδεροδρομικον γραμμον και δρόμον εξοσε. Το ειδεροδρομικο δίχτι στο τέλος τις δέφτερις πιατιλέτκας θα περισέπει κατα προσέγκις κατα 30 χιλιάδες χιλιόμετρα.

Στι δέφτερη πιατιλέτκα θα διναμόσυμε πολες φορες το αφτοκινιτιστικο τράνσπορτμας. Γιαφτο το σκοπο θα καθορθύσυμε να βγύνε 300-400 χιλ. αφτοκίνιτα το χρόνο.

Απτο Ροστοφ στι Μόσχα, μέσον το Νεζετάι, θα πάι νέα ειδεροδρομικι γραμμ. Θα χιττι ειδεροδρομικι γραμμ μέσον το ορινυ διάσελυ τον Καφκασιον βυνον: Καλατ—Προχλάτναγια—Δαργ-Κοχ—Γόρι.

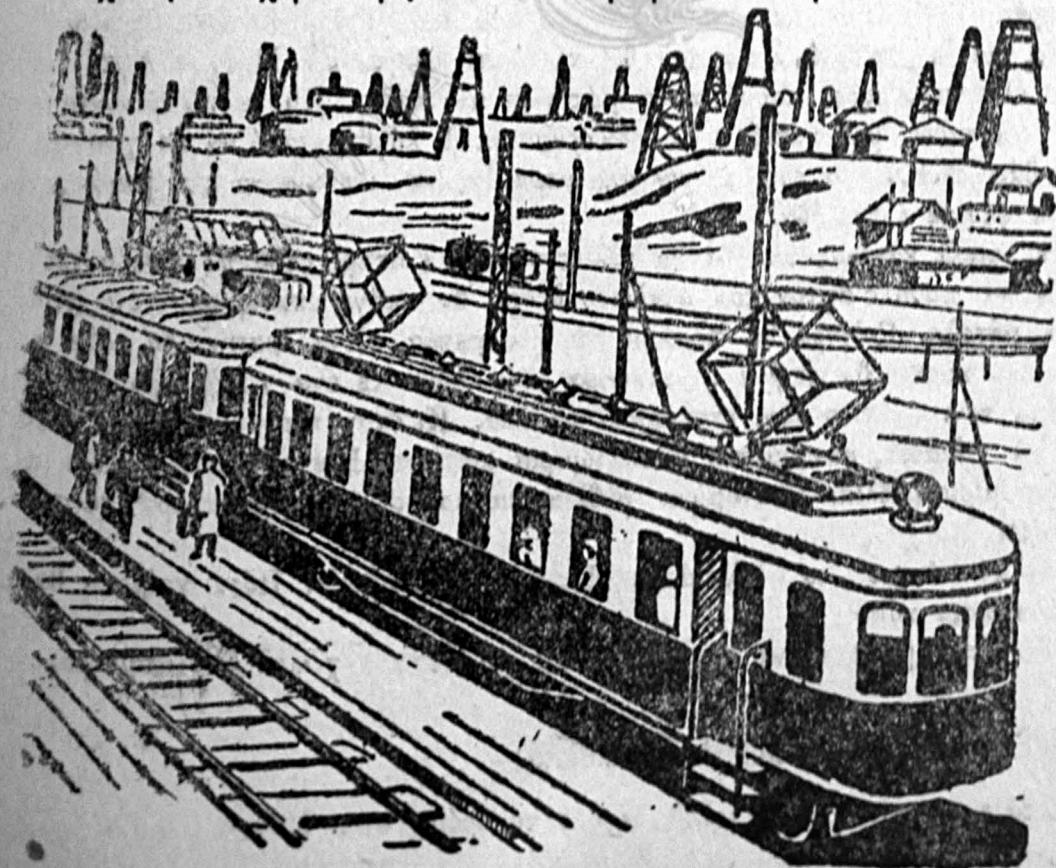
Σε αιμαντικο βαθμο θα καλιτερέπει και θα αναπτιχτι : εναέρια σινκινονια και : χρηματοπίσι το ράδιο και το τιλέφονο.

„Να γίνι ριζικι ανασινχρότιςι το ειδεροδρομικυ τράνσπορτ με τιν ανάπτικι το χτισματο νέον ειδεροδρομικον γραμμον όχι λιγότερο απο 2500.-300000 χιλιόμετρα, με το γιαφτι μάτποσον δεκάδον νέον γιοφιριον πάνο απτυς λιριότερυς δρόμυς νερο, με το μπάσιμο δινατον ατμομιχανον και μεγαλοφορτιγον βαγονιον, με τιν ανάπτικι τις ιλεχτροπίσις σε μια σιρα δρόμον, με το πλατι μπάσιμο το αφτογαντσόματος, τις αφτοπλοκιρόχας, τον πετρελεοκινιτον μιχανον. Ι ανάπτικι το ειδεροδρομικυ τράνσπορτ πρέπει να εκσαεφαλίσι τιν επιτάχινει τις άνοδος το νικοκιρι μιας σιρας ραγιονον και εθνικον διμοκρατιον, πυ : ανάκηε-τυς ολότελα ανικανοπίτα εκσιπιρετόνταν στο παρελθον“.

(Απτις απόφασες τι XVII κοματικις κονφερέντιας).

Ι ΙΛΕΧΤΡΟΠΗΣΙ ΚΕ Ι ΜΙΧΑΝΙΚΟΠΗΣΙ ΤΥ ΤΡΑΝΣΠΟΡΤ

Στι φάμπρικά-μας ολοένα μινικυ λιγότερες μιχανες, ολοένα πολι ιλεχτρο-κινιτίρες. Και στις ειδερόδρομυ λίγο-λίγο θα περάσυμε σε ιλεχτρικι έλκι. Κοντα στον ιλεχτροσταθμο Κασιέρκι θα χτίσυμε ιλεχτρικο δρόμο απτο Τοβαρχοβ στο Οζερέλιε.

Μπαχο. Ιλεχτρικος ειδερόδρομος στα νεφτοπρόμιξια.

Στον Κάφκασο, στο ραγιόνι ήτο ιλεχτροσταθμο Ζα ΓΕΣ και Ριου ΓΕΣ θα τρέχουν ιλεχρομιχανες στο δρόμο Τιρλι-Χαζέύρι. Απτι Μόσχα στο Λενινγρατ θα πάνε ιλεχτρικα τρένα.

Τρέχυνε πια ιλεχτρικά τρένα από Μπακού στα πρόμισλα του Σαπουντζαν και Συραχαν, από τη Μόσχα στο Μίτις.

Με τον κερού θα κάνουμε ιλεχτρικούς όλους τους δρόμους.

Ι ιλεχτρομιχανιών ίνε πιο σιφερτική απότιν ατμομιχανιών. Ι ατμομιχανιών οιδια βγάζει τιν ενέργεια που τις χριάζετε.

Ενοι οι ιλεχτρομιχανιών πέρνη έτιμη ενέργεια από τον ιλεχτρικό σταθμό. Ι ατμομιχανιών χυβαλα μαζί-τις και κάρδυνο, και νερό και ατμοκάζανο, ενοι οι ιλεχτράμαχα στρέχι λαφριά. Ο ιλεχτρικός σταθμός κάτι το κάρδυνο και μεταδίνει τιν ενέργεια που το χριάζετε:

Ι ιλεχτράμαχα μπορει να πάρει μεγάλο τρένο και να αναπτίξει μεγάλι γριγορόδα πιο ίσιχα παι, και λιγότερο τραντάζι τις γραμες.

Μα αν ίνε έτσι γιατί να μιν περάσυμε στιν ιλεχτρική έλκει σόλυς τους δρόμους;

Δεν ίνε τόσο έφκολο. Γιαφτο ίνε ανάνκη όλι ο χόρα να σκεπαστι με δίχτι ιλεχτρικού σιρμάτον, να γίνει όλι ο χόρα ιλεχτρική. Κι αφτο οι πέντε χρόνια δε γίνετε. Μα απτα πρότα μικρα πιράματα θα περάσυμε στα μεγάλα και στι δέφτερι πιατιλέτκα πια θα διαμόσυμε τιν ιλεχτροπίσι το τράνσπορτ.

Ι ιλεχτρική έλκει δεν ίνε όλο που χριάζετε πολαάλα ακόμι μπορούνε να γίνουν για να τρέχουν τα τρένα πιο γριγορα πάνο στα ρέλσα.

Στις φάμπρκες ιπάρχυν μιχανες — αφτόματα. Κε στις ιδερόδρομους μπορούνε να δυλέπεσυν αφτόματα, αντι τους ανθρόπους. Εφεβρέθικε αφτόματο γάντσομα, αφτόματι σιναλιζάτσια. Εφεβρέθικαν μιχανες για το μιχανικο φόρτομα και κεφόρτομα, για το μιχανικο βάλσιμο το εσπαλιον, για το μιχανικο δόσιμο το κάρδυνο στιν ατμομιχανες.

Το πρόβλημά· μας ίνε — όσο το δινατο περισότερο να μιχανικοπιάζυμε το τράνσπορτ τις κειρας και το νερο.

ΔΡΟΜΟΣ — ΓΙΓΑΝΤΑΣ

Εμις έχομε πια φάμπρικες — γίγαντες. Θάχυμε και δρόμους — γίγαντες. Αφτι δρόμι πρέπει να φιαστουν εχι, όπου θα περάσυν τα πιο μεγάλα ποτάμια φορτίον.

Το πιο δινατο ρέβμα φορτίον θα πάι απτι Σιβιρία στι Μόσχα. Αφτο ίνε μακρινο δρόμος. Ολάκερες μέρες περνα απτα μάτια-ζυ ίσια στέπη. Πό κε που φένοντε λόφι. Ι τη μια ανεβένι πάνο, μια κατεβένι ος τον ορίζοντα. Ι λόφι μεγαλόνυν και γίνοντε βυνα. Τα σκοτινα δάσι σκιάζυν το φος, και τιν άλι μέρα κανα ίνε φοτινα στο βαγόνι, πίσο απτα παράθιρα φένετε ο πεδιάδα.

Κε νομίζει κανένας πος δε θα τελιόσυν ποτε ο άσπρι στίλι το χιλιόμετρον.

Κε νά· πάνο σ' αφτον τον ατελίοτο δρόμο θα πάνε εκατομίρια τόνι σιτιρα, κειλια, κάρδυνο, μέταλο. Γριγορα θα περάσυν τα χιλιόμετρα. Ενα καπίκι το κάθε χιλιόμετρο. Το όλο ένα καπίκι θα στιχίσι οι μεταφορα ενος τόνου σε ένα χιλιόμετρο. Μα όταν πάνε εκατομίρια τόνι — αφτο κάνι εκατομίρια καπίκια. Κι όταν περνον χιλιάδες χιλιόμετρα — αφτο κάνι χιλιάδες, εκατομίρια, διεκατομίρια καπίκια. Κ'ένα διεκατομίριο καπίκια κάν δέκα εκατομίρια ρύβλια. Εκατομίρια ρύβλια θα μας στιχίσι οι μεταφορα το φορτίον απτ Σιβιρία στι Μόσχα.

Μα αν κάνουμε να πλισιάζι ο Μόσχα στι Σιβιρία! Πόσα χρίματα θα εκεικονομήσαμε και πόσο κόπο.

Μα μίπος μπορούνε να πλισιάζυν κίνα, που απέχυν χιλιάδες χιλιόμετρα;

ΠΟΣ ΘΑ ΠΛΙΣΙΑΖΙ Ι ΣΙΒΙΡΙΑ ΣΤΙ ΜΟΣΧΑ;

Κιτάιε το χάρτι. Παρακολυθίστε όλο το δρόμο απτι Μόσχα στο Νοβοσιμπιρσκ. Σε πολα μέρι ο δρόμος παι ζαν σε τόχο, κάνι άχριστες καμπες. Γιατί τους έχειαν έτσι.

Νορίτερα, πριν απτιν επανάστασι, χτίζανε δίχος κεκάθαρο γενικο-κρατικο πλάνο Ι κάθε πολιτιά τραβύζε τον δρόμο στον εαφτό-τις κ'έτσι ο δρόμος γίνονταν κανκελοτος

Κε τόρα ίνε ανάνκι σε πολα μέρι να ειάξει ο δρόμος, να διορθωθούν τα λάθια, που δεν κάναμε εμις.

Κιτάκετε τί τεράστιο κίλο κάνι ο Σιβηριακός δρόμος ανάμεσα στο Σβερτλοφσκ και Κυργαν. Γιατί να πάμε μ' αφτο το δρόμο στο Τζελιαπίνσκ, όταν ο πόλι αφτο δεν ήνε στο δρόμο-μας. Απτο Σβερτλοφσκ στο Κυργαν πρέπει να φιάστι νέος ίδιος δρόμος.

Σε άλο μέρος, ανάμεσα στι Μόσχα και το Καζαν ο δρόμος κανα εκματίζει τόχο. Εμις θα πάμε με δρόμο όχι στο Καζαν μα στο Νίζεν Νόβγοροτ. Κι απτο Νίζεν Νόβγοροτ θα φιάσυμε νέο δρόμο ίδια ος το σταθμο Σεμορταν.

Κ'έτσι ο δρόμος θα γίνει κατα πολα χιλιόμετρα ειντομότερος.

ΤΥΡΚΣΙΠ

Μα δε φτάνι μονάχα να μετακιματίζουμε τυς πολιως δρόμους. Πρέπει να χτίσυμε πολις νέυς δρόμους.

Σε πολα μέρι δεν ιπάρχουν ειδεροδρομικες γραμες, και γιαφτο το λόγο κίντε στι γι χρίσιμα κιτάζματα μεταλέματος, κάρβυνο, λιπαζμάτον, εαπίζει καιλίσ. Στο Τυρκμενισταν μονάχα το ένα τέταρτο τον αρδεβόμενον χοραφιον ίνε επαρμένο βαμπάκι. Το βαμπάκι μας χριάζετε για τις φάμπρικές-μας το Δενινγρατ, τις Μόσχας, το Ιβανοβο-Βοζνεσενσκ. Ισάγομε βαμπάκι απτιν Αμερική και απτιν Εγιπτο και καδέβυμε γιαφτο εκατομήρια ρύβλια. Γιατί παντυ στο Τυρκμενισταν δε επέρνυν βαμπάκι; Επιδι ανκάζουντε να επέρνυν σιτιρα. Αν μπορύσαμε να φέρομε στο Τυρκμενισταν σιτιρα, το Τυρκμενισταν θα καταγίνονταν με τιν άμεσι δυλιά-το, και θα ίχαμε βαμπάκι. Μα σιτιρα ιπάρχουν, όο θέλις, πλάι, στε Σιβηρία. Κι απο κι δε φέρνυν σιτιρα στο Τυρκμενισταν μόνο και μόνο γιατί δεν ιπάρχουν δρόμι.

Νά τι σιμένι δρόμος! Δεν ιπάρχι δρόμος κι ο αντίχτιπός-τυ γίνετε εεθιτος και στι Μόσχα και στι Σιβηρία, και στο Τυρκμενισταν, και στιν Αμερική και στιν Εγιπτο.

Μα τόρα αφτος ο δρόμος χτίστικε πια. Εδο και τρία χρόνια και αεροπόρι πετύσαν πειλα απτα βυνα τυ διάσελυ Τζοκπαρ με φοτογραφικες μιχανες, φοτογραφύσαν τιν πέιριν θάλασα, επιθεορύσαν το δρόμο για τι μελύμενι ειδεροδρομικι γραμι. Χριάζονταν να ετρούτι 1442 χιλιόμετρον δρόμος για να ενοδι ο Σιβηρία με το Τυρκμενισταν. Ταφτόχρονα άρχισαν απτις διο μεριες τι δυλια. Προχορόντας πάνο στις στέπες και στις έριμες, σερνάμενα ανάμεσα απτις οροσιρες το βυνον, απλόνονταν τα διο μιςα τυ δρόμο το ένα αντίκρι στάλο. Κε στις 28 τυ απριλι 1930, δεκαεφτα μίνες πριν απτιν προθεζμία τα διο μιςα τυ δρόμο ενόθικαν στο μεγάλο Τυρκιπ.

Αφτο ίνε ένας μονάχα απτις νέυς δρόμους. Μας χριάζοντε κι άλι δρόμι. Πρέπει να ενοδι με ειδερόδρομο το βυνο Μαγνίτνι με το Κυζμπας, αλιότικα δε θα μπορέσυν να σιναντίθιν το κάρβυνο το Κυζνετσκ και το μετάλεμα το Μαγνιτογορίκ, και δε θα μπορέσυμε να θγάλυμε μαντέμι απ' αφτο το μετάλεμα.

Πρέπει ν' ανιχτον δρόμι στα κιμάρμενα Βόρια δάσι, να ανίχσυμε τα πλύτι το Βορα και τις Σιβηρίας.

Πρέπει να δόσυμε διέκχοδο στο σιτάρι απτι Ζαβόλζια και στο χρέας απ-ο Καζακ-σταν. Αμε τυς φοςφορίτες κοντα στιν Βιάτκα; Ενοίτε πος αν δεν πάμε εμις στις φοςφορίτες, και φοςφορίτες μόνι-τυς δε θάρθυν σε μας, και τα σοβχόζια και κολχόζια-μας θα μίνυν δίχος λιπάζματα.

25-30 χιλ. χιλιόμετρα — να πόξυς νέυς ειδερόδρομος πρέπει να χτίσυμε στι δέφτερι πιατιλέτκα. Κι ο κάθις νέος ειδερόδρομος ίνε ειδερένιο κλιδι πυ ανίγι τις κλιστες πόρτες τις φίεις.

Ι ΔΡΟΜΙΣ ΤΙΣ ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑΣ

Μονάχα και ειδερόδρομι δε φτάνουν για να εκειπιρετίζουν όλες τις ανάνκες τις βιομηχανίας και το αγροτικο νικοκιριο.

Το καλοχέρι και το χινόπορο απτα σοβχόζια και απτα κολχόζια καεκιναν για τιν πόλι τεράστια ποσα σιτιρα, ζαρζαβάτια, πρότες ίλες για τα ελεοτριβία, τιν ιφαντυργικι και

τις άλες βιομιχανίες. Μονάχα με το σιδερόδρομο δεν μπορις να τα βγάλις πέρα μ'όλες τις μεταφορες. Εδώ τεράστιο ρόλο πεζι το Τράνςπορτ τη νερού. Τα βαπόρια κει μπάρζες θα κάνουν εκίνο, πυ δεν προφτένουν να κάνουν οι ατμομιχανες κε τα βαγόνια.

Το χόμα κει οι κιβέρνιει επιστίνουν μεγάλι προσοχι στο τράνςπορτ τη νερού. Χτίζοντε νέα βαπόρια κει μπάρζες, μετασκιματίζοντε τα παλια. Διεκάγετε αγόνας για να επιδιορθοθυντες τους χερο τα βαπόρια κει μπάρζες, να μιν πάνε άδια· όλα τα σκάφι (σύδα) πέρασαν στο χοζραστζότ.

Για να σιντομεψτε ο δρόμος το βαπόριον, ο ποταμι ενόνοντε με κανάλια. Βαθίνοντε κε διαχειδάζοντε σίφονα με τον τελεφτέο λόγο τις τεχνικις τα λιμάνια τις θάλασσας κε τον ποταμον. Στο Βοριο-Καφκαιανο χραι, στι δέφτερι πιατιλέτκα θα μετασκιματιστει κε θα αναχειραζτι το λιμάνι τη Μαχατζ-Καλα, θα βαθινθι το λιμάνι τη Ροζτοφ κε θα μετατραπι απο ποταμι λιμάνι σε θάλασσας.

Στι δέφτερι πιατιλέτκα θαρχίσυν μεγαλιόδικες δυλιες για το χτίσιμο τη σιστίματος Μανιτζ.

Ο Βόλγας θα ενοθι με το Ντον κε τι Αζοφικι με κανάλι κε αλο κανάλι θα ενός την Κασπια θάλασσα μέζον το ποταμο Μανιτζ με τη Μάζρι θάλασσα. Τα βαπόρια θα μπορέσυν να πάνε πάνο στο Ντον ος το Βορόνεζ, κε με τον ποταμο Κυπαν να αναβούν ός το Αρμαβιρ.

Τεράστια σιμασία για το σοσιαλιστικο χτίσιμο έχι το αφτοκίνιτο. Μεταφέρι φορτια, επιβάτες κε ταχιδρομιο σε κίνα τα μέρι, όπου δεν ιπάρχουν ότε σιδερόδρομι, ότε ποταμο δρόμι.

Εμις έχομε πια δικά-μας αφτοκίνιτα: το εργοστάσιο Νιζεγορότζι δίνι 140 χιλιάδες, το εργοστάσιο της Μόσχας, ονόματος της Στάλιν — 25 χιλ. αφτοκίνιτα το χρόνο. Στα κωντινα χρόνια όλα τα σοβχόζια κε τα κολχόζια θάχαν αφτοκίνιτα. Μά δε φτάνι μονάχα νάχυμε αφτοκίνιτα, χριάζοντε κε δρόμι γιαφτα.

Σε άσκιμο άστροτο δρόμο τη χορι το αφτοκίνιτο θα τρανταχτι στις λάχυς, θα χοθις στις λάσπες, θα χαλάσι. Χριάζοντε καλι στερει δρόμι. Στιν όρα πολι λίγυς τέτιους δρόμους έχυμε.

Σκετικα με την κατάστασι το δρόμον θριξκόμαστε στιν 33-ι θέσι στον κόζμο.

Εκεστίας τις έλιπτις δρόμον χάνομε κάθε χρόνο 5 θισεκατομήρια ρύβλια.

Γιατι;

Γιατι οι μεταφορα φορτιον σε άσκιμους δρόμους κοστίζι πολι ακριβα. Δογοχάριν, για να μεταφέρυμε σιτιρα με εσοσε κοστίζι 9 ρ. 60 κ. ενο με την δρόμους το χοριον στιχίζι 35 ρ. 70 κ.

Στο τέλος τις πρότις πιατιλέτκας θανίκυμε πια 360 χιλιάδες χιλιόμετρα νέυς δρόμους. Κε στι δέφτερι πιατιλέτκα ακόμι πιο πολι.

Ι χόρα δε θα ιποφέρι πια απο έλιπτις δρόμον. Πάνο στις νέυς γιαλιστερυς δρόμους θα τρέχουν τα κενύργια αφτοκίνιτα — ο επιδέκις δρομις τις πιατιλέτκας.

ΤΟ ΤΑΧΙΔΡΟΜΙΟ ΚΙ Ο ΤΙΛΕΓΡΑΦΟΣ

Τα τρένα τρέχουν ανάμεσα στις στέπες κε τα ορινα διάσελα. Τα βαπόρια αβλακόνυν τις θάλασσες κε της ποταμους. Τα αεροπλάνα διασκίζουν τον αέρα.

Τα τρένα, τα βαπόρια κε τα αερόπλανα, εχον φορτια κε επιβάτες, κυβαλαν κε ταχιδρομιο.

Γράμα απτον κόκινο στρατιότι στις γονιύς-τυ. Δέματα εφιμερίδες για της εργάτες κε αγγρότες. Χριματικα εμβάζματα για τις νέες ικοδομες — για την αγορα ικοδομιτικον ιλικον. Σπυδέα διαταγι τη Κραιςπολχομ στο Ριχ.

Στο ταχιδρομικο τμίμα διαλέγυν όλα κε τα φέρνουν στις διεφθινγές-τυς. Δίγυν τα χρίματα τον εμβάζματον. Φέρνουν τις εφιμερίδες στις σιντρομίτες.

Δοκιμάστε να τα βγάλετε πέρα δίχος ταχιδρομιο. Με μιας θα βρεθίτε αποχομένι απόλον τον κόζμο.

Νορις το προι βγίκε χτας στη Μόσχα ο αριθμος τις εφιμερίδας „Πράβτα“. Ι εργάτες αποστολικού πέραν τιν εφιμερίδα κατερθίαν κάτο απτιν τιποτικι μιχανι, κάνανε δέματα, κολίσανε τις διέφυτινες. Τα φορτιγα αρτοκοίνιτα κυβάλεσαν τιν εφιμερίδα στο σταθμο. Εκι φορτόσανε τις εφιμερίδες στα τρένα. Κε σίμερα το βράδι κεδιπλόνετε στο Ροστοφ κε διαβάζετε τον τελεφτέο αριθμο τις „Πράβτας“.

Χάρις στιν πόστα, με τον κερο μαθένυν στυς τόπους τις απόρχες τις κιβέρνισις. Με τιν πόστα τα εργοστάσια κε ι φάμπρικες πέρνυν οδιγίες απτις καθοδιγιτικες νικοκιριακες οργάνοσες.

Νορίτερα με πολες διεκολίες φέρνονταν το ταχιδρομίο στα χορια: λίγι ίσαν ι ειδερόδρομι, λίγα τα ταχιδρομικα τμίματα. Στο χοριο κε το αυλ τα γράμματα ίρχονταν απο κερο σε κερο.

Τόρα ολοένα κε πιο λιγότερες γίνοντε ι τέτιες „αρχυδίσιες γονιες“, ι αποκομένες απτον κόζμο. Μεγαλόνι το δίχτι το ειδερόδρομον, αν'γι εναέριο ταχιδρομίο. Στο κράτιας σκεδον το κάθις ζελούσετι έχι δικό-τυ ταχιδρομικο τμίμα.

Μαζι μάφτο μεγαλόνι κε ι σιμασία το τιλέγραφο. Ο τιλέγραφος πέζι τεράστιο ρόλο στο έργο τυ εσοιαλιστικυ χτισίματος. Ι κιριότερες οδιγίες, ι εβότκες για τιν πορία τις επορας, για τιν εχτέλεσι τυ προμφινπλάνυ κ.τ.λ. μεταδίνοντε με τον τιλέγραφο σε λίγες ώρες σε απόστασες χιλιάδον βερετιον.

Ας ιποθέσυμε, πος σε μια νέα ικοδομι έσπασε μια πολι χρίσιμη μιχανι. Πρέπι πολι γρίγορα να διορθοθι κε εφεδρικα κομάτια δεν ιπάρχυν. Απτι νέα ικοδομι πετα στο Ροστοφ „μόλνια“ (το πιο κατεπίγον τιλεγράφιμα): „ετίλτε εφεδρικα κομάτια“. Ιστερα απο 2 ώρες ι „μόλνια“ ίνε πια στο Ροστοφ κε τιν άλι μέρο το τρένο μεταφέρνι τα εφεδρικα κομάτια στι νέα ικοδομι.

Με το ταχιδρομίο κε τον τιλέγραφο ι εργάτες πέρνυν πλιροφορίες για τις αδελφός-τυς τυ εκσοτερικυ κε βασταν μαζι-τυς στενι σίνδεσι.

Το ταχιδρομίο κε ο τιλέγραφος εκειπιρετυν τι διεθνι επανάστασι.

Λογοχάριν απέργιαν ι μεταλορίχι στη Γαλια. Τιν ίδια μέρα ο τιλέγραφος φέρνι τιν ίδιαι στα ραγόνια κάρβυνο τυ Βελγίο κε ι βέλγι μεταλορίχι κιρίχνυν επίσιις απεργία για να ιποστηρίχνυν τις γάλις σιντρόφυς-τυς. Τα μέσα τις σινκινονίας δίνυν τι δινατότιτα στις εργάτες το διαφόρον χορον να σινενούθυν γρίγορα αναμετακι-τυς κε να ενοθυν για τον αγόνα ενάντια στις καταπιεστες — καπιταλιστες.

Το ταχιδρομίο κε ο τιλέγραφος, καθος κε το τιλέφονο κε το ράδιο ίνε διεαναπλίρωτα στο έργο τις άμινας τις χόρας. Με το τιλέφονο το μέτοπο σινενούτε με τι νότα, τα κεχεχοριστα ραγόνια το νότον αναμετακι-τυς. Με το τιλέφονο μεταδίνοντε ι εβότκες απο μέτοπο κε ι διαταγες τις ανότερις διάκισις. Με το ράδιο το πρόλεταριάτο τον άλον χορον πέρνι ίδιες για τις αδελφός-τυ, πυ πολεμυν στο μέτοπο.

Κε στον πόλεμο, όπος κε παντυ, διχος μέζα σινκινονίας δεν μπορι κανένας να τα διάλι πέρα.

ΤΙΛΕΦΟΝΟ

Μικρα λυτρομένα κιβοτάκια κρέμοντε στυς τίχυς ίτε στέκοντε πάνο στα τραπέζια. Στο Ριχ κε στο σχολιο κε στο νοσοκομίο στέκυν κε κρέμοντε αφτα τα απαρέτιτα κιβοτάκια τυ τιλέφονου.

Αν πρέπι να δόσυμε διατικα κάπια εντολι στο σινεργίο ίτε στιν μπριγάτα, να πάρυμε κάπια πλιροφορία, να ιδοπιίσυμε για τιν εχτέλεσι τυ προμφιπλάνυ, το τιλέφονο μας βγάζι απτι διεκολι θέσι.

Το τιλέφονο ίνε φίλος τις πιατιλέτκας, φίλος τυ σοζαλίζμυ.

Στα 1918 στο Βοριο-Καφχασιανο-κραι ίχε το όλο 12 χιλιάδες τιλεφονικες ενκατάστασες, Στα 1931 ίσαν πια 25 χιλιάδες. Ι τεχνικι τυ τιλέφονυ καλιτέρεπτε, ι ακυστικότιτα έγινε δινατότερι.

Στα αφχεισθέντα σοβχόζια, στους ΜΤΣ και στα κολχόζια το τιλέφονο ήνε απαρέτιτο για τις ειναγινονία. Στα 1931 τιλέφονοποιίθικαν 23 σοβχόζια, 73 ΜΤΣ και 190 σελσοβέτια στα ραγιόνια τις ειμπαγικές κολεχειβοπίσις.

Ιστερα από το λικβιτάριζμα των όχρυγον στο χράι-μας, το τιλέφονο απόχτισε ιδιέτερη ειμασία: βοιθα τις οργάνωσες το ραγιόνιον να εινδέοντε με τα καθιδρίματα του χραι, να πέρνην γρίγορα τις οδηγίες και εντολες του κόματος και τις σοβετικικις εκσυσίας.

ΕΦΙΜΕΡΙΔΑ ΔΙΧΟΣ ΧΑΡΤΙ

Σήμερα το σχολιο πανιγιρίζι. Για τις μαχιτικι μάθισις στηλανε στα πεδια βραβίο — ραδιοδέχτι και μεγάφονο.

Τα πεδια εινοστίζοντε γίρο ετο μεγάφονο. Το μεγάφονο τυς διηγέτε για το ράδιο.
Κε λέι:

— Φτάνυμε και κειπεργύμε τι ράδιο-τεχνικι τον προχοριμένον καπιταλιστικον χρατον. Το ράδιο έχει τεράστια ειμασία στις σιθίκες τη σοσιαλιστικυ χτισίματος. Το ράδιο προσελκίζει τις εργάτες στον αγόνα για τιν εχτέλει τη προμφινπλάνυ, για τιν εχτέλει τον 6 Σταλινικον όρον, για το μαχιτικο εινεργιο και τι χοραστζότικι μπριγάτα. Το ράδιο διηγέτε τι πρέπει να κάνυμε τον χερο τις επορας, τις εινοκομιδις και τον άλον νικοκιριακο-πολιτικον καμπάνιον. Το ράδιο ήνε εφιμερίδα δίχος χαρτι.

— Δεν ήνε πολις χερο πυ ετο Β. Κάφκασο δεν ίχαμε ύτε μια ράδιο-ενκατάστασι. Στα 1928 στις πολιτίες το χραι επίρχαν πια 540 ράδιο-ενκατάστασες. Μα για τα χορια το ράδιο ήταν ακόμα άγνοστο πράμα.

— Γρίγορα αναπτίχνετε το δίχτι τη ράδιο. Μεγαλόνυν τα σοβχόζια, τα κολχόζια ι ΜΤΣ, παρανέλνυν ράδιο. Στα 1930 ο Βόριος Κάφκασος ήχε στις πολιτίες 12500 ράδιο-ενκατάστασες, στα χορια 4.080, στις εθνικες περιοχες 3000, στα σοβχόζια 996 στους ΜΤΣ 600.

— Στο τέλος τη 1932, στιν αρχι τις 2-ις πιατιλέτκας στο χραι θα ήνε: στις πολιτίες 52 χιλ. ραδιοενκατάστασες, στα χορια — 92000, στις εθνικες περιοχες — 24 400 στα σοβχόζια — 10650, στους ΜΤΣ — 35000.

— Μονάχα σε μας, στιν ΕΣΣΔ μπορι με τέτια γριγοράδα να αναπτίχνετε και να δ.νεμόνι το δίχτι τη ράδιο, πυ επίς εις εις πιρετι το εργο τη σοσιαλιζμο.

Πεδια σκιματίστε ομίλυς ράδιο-ερασιτεχνον, φιάστε ραδιοδέχτες.

Το μεγάφονο ειόπισε. Τα πεδια αποφασίσανε αμέσως να οργανώσυν όμιλο και να εκμάθων τι ράδιο-τεχνικι.

Ι ΚΟΛΕΧΤΙΒΟΠΙΣΙ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΛΟΓΙΑ ΤΥ ΜΕΓΑΛΥ ΑΡΧΙΓΥ

Ο. Β. Ι. Δένιν έλεγε;

„Τα μικρα νικοκιρια να βγυν απτιν ανάνκι δεν μπορυν“

„Αν ετο παλιο πάνο θα μίνυμε με τα μικρα νικοκιρια, δέο κι αν ίμαστε ελέφτερι πολίτες σε ελέφτερι γις, όλο το ίδιο μας απελι αναπόφεφχτι καταστροφι“. „Να ζίσυμε στο παλιο πάνο, όποις ζύσαν πριν τη πολέμυ δε γίνετε, και τέτια διαρπαγι τον ανθρόπινον δινάμεον κε τη κόπυ, παρόμια με κίνα πυ ήνε εινδεμένι με το μικρο κεχοριτο αγροτικο νικοκιριο, παραπέρα δεν μπορι να εινεχιστι.

Διπλάσια θα ανιπζόνονταν ε παραγογικότιτα τη κόπυ, διπλάσια κε τριπλάσια θα εκεικονομύνταν ο ανθρόπινος κόπος αν απ' αφτο το κοματιαζμένο αγροτικο νικοκιριο γίνονταν πέραζμα σε νικοκιριο κινονικο“.

Το κόμα του Δένιν ποτε δεν χειχνα αφτα τα λόγια του αρχιγύ-του. Το κόμα του Δένιν αγονίζονται και αγονίζετε για να βγάλι το αγροτικό νικοκίριο από τη φτόχια και την κυλάκικη σχλαβιά στον πλατι τρόπο τις σιντροφικές κολεχτιβικές καλιέργιες τις για.

Κάτο απτιν καθοδίγισι το κόματος, ο μπατράκι και φτοχικάν στον αγόνα για το χτίσιμο κολχούντων ιπερνικόντας τις λισιαζμένι αντίστασι τις κυλακιές.

Ι βασική μάζα το μεσέον ακολύθικε τις μπατράκις και φτοχικός.

Δεκάδες εκατομέρια αγρότες οργόνυν τα προσόντα σίνορα του ατομικού μικρού νικοκίριου. Δεκάδες εκατομέρια εργαζόμενις αγροτικές χτίζουν το μεγάλο κινονικοπιμένο αγροτικό νικοκίριο.

Τα κολχόζια, τα σοβχόζια και ΜΤΣ αλάζουν ολότελα το πρόσοπο του χοριού.

Ανήκι πια στο παρελθόν το μονονικούρικο χοριό με τις δυλια του κατέργυ στιν εκσαντλιμένι για, με τι φτόχια, τιν αγροματοσίνι, τις πρόλιπσες, με το αβούθιτο μπροστα στο απριτιάρικο πεχνίδι το στιχίον τις φίσις και με τι δυλικι εκσάρτισι απτον πλύσιο χαραμοφάγο.

Το μικροπαραγογικό, το αθιστεριμένο μονονικούρικο νικοκίριο αγνικαταστένετε με το κολεχτιβικό νικοκίριο, πυ ίνε οπλιζμένο με τι νέα τεχνική και δινι ανότερη παραγογικότιτα.

Σίμερα ετι βάσι αποτελίσει ο ειμπαγι κελεχτιβοπίσι και πάνο ετι βάσι του το λικβιτάρικα τις κυλακιές σαν τάχει στα επιδεότερα αγροτικά ραγιόνια τις χόρας-μας.

Τα σκέδια του πεντάχρονου πλάνου για τιν κολεχτιβοπίσι ιπερεχτελέστικαν παραπάνο απο 3 φορες. Το λενινικό ζίτιμα „πιος πιόνα“ λίθικε τελιοτικά προς όφελος του σοσιαλιζμο και στιν πόλι και στο χοριό. Ι νίκι τυ σοσιαλιζμο ετι χόρα-μας ίνε εκσασφαλιζμένη.

Ο Β. Κάφλας κολεχτιβοπιζμένη παραπάνο απο 80%. Αφτο ειμένι, πος απο κάθα 100 φτοχομεσέα νικοκίρια κατα μέσον όρον τα 80 και παραπάνο ενόθικαν προερετικα στα κολχόζια.

Το χράι-μας ίνε χράι ειμπαγι κολεχτιβοπίσιες. Κε χραι ειμπαγι κολεχτιβοπίσιες δεν ίνε μονάχα ο Β. Κάφλας.

Νά τι ίνε : 17-ι κοματικι χονφερέντια για τις επιτιχίες τις κολεχτιβοπίσιες, ειμιόνοντας τα αθρίζματα τις πρότις πιατιλέκας:

„Στο αγροτικό νικοκίριο γένικε ριζικι στροφι, πυ εκδιλόνετε ετιν τελιοτικη στροφι το φτοχομεσέον μαζον το χοριό προς το σοσιαλιζμο. Κιριαρχι θέσι κατέλαβαν στο αγροτικό νικοκίριο ο σοσιαλιστικες φόρμες (κολχόζια, σοβχόζια).“

Ι Σοβετικι Ενοςι απο χόρα μικρις και μικρύτεικις γεοργίας μετετράπικε σε χόρα τις πιο μεγάλις στον κόβιο γεοργίας με βάσι τιν κολεχτιβοπίσι, τιν έβρινει το σοβχόζιον και κολχούντων και τις φαρδια χριζμοπίσι τι: τεχνικις. Αφτε : νίκι τυ σοσιαλιζμο, πυ αποφασιζει το πιο επιδέο πρόβλιμα τις προλεταριακις επανάστασις, έχι πανχόζμια-ιστορικι ειμασία“.

I BIOMIXANIA ΣΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΝΙΚΟΚΙΡΙΟ

Εμις χτίζ με το σοσιαλιζμο. Στο χτίσιμο τυ σοσιαλιζμο τον κιριότερο ρόλο των πέζι : βιομιχανία. Εμις χειρούμε πια, πος ο αγόνας για το μέταλο, για το κάρβυνο, για το νέφτι και ο μιχανο κατασκεψι ίνε τα πιο αποφασιστικα τμίματα ετο μέτιπο το χτίσιματος.

Μα το μεγάλομα του αγροτικου νικοκίριου δεν πρέπει να μίνι πίσο απτο μεγάλομα τις βιομιχανίας.

Στους εργαζόμενους χριάζετε ειτάρι για τροφι. Μα ειτιρα χριάζοντε και για εκσαγογε στο εκσοτερικο, για να γίνουν ανταλαγι με μιχανες και πρότες ίλες για τις φάμπρικες και εργοστάσια-μας.

Ι εργαζόμενι χριάζοντε πολι παρμ, μαλι, παπύτσια, ζάχαρι, βύτιρο, κρέας, παναπε χριάζετε πολι βαρπάκι, ζαχαρότεφτλο, ζάρα.

Μας χριάζοντε αφτοχίνιτα και αεροπλάνα. Γιαφτα ίνε απαρέτιτι : ρεζίνα. Παναπε πρέπει να καλιεργίσυμε καυτζυκοφόρα φιτα. Ι βιομιχανία-μας απετι κι άλα πολα τεχνικα φιτα-

Κι όσο πιο πολι μεγαλόνι ε βιομιχανία, τόσο πιο πολες απέτισες παρυσιάζει στο αγροτικο νικοκιριο. Πχναπι, το αγροτικο νικοκιριο πρέπει να προφτάσει τι βιομιχανία, να μη μνήσκε πίσω απ' αφτιν.

Μα πός ίταν ε δυλια εδο κε κάμπος χρόνια;

Το αγροτικο νικοκιρο, καθιστερύζε πολι στιν ανάπτικσι-τυ απτι βιομιχανία κε μ' αφτο τιν εμπόδιζε σιμαντικα.

Αφτο γινότανε επιδι το αγροτικο νικοκιριο-μας ίταν μιχρο, κοματιαζμένο. Κάθε μιχρο-νικοκιρις σχοτόνονταν στο μιχρο κοματάκι τις γις-τυ, όπου δεν μπορύζε να εποφελιθι μίτε μιχανες, μίτε τράχτορα.

Ι γι εδίνε μιχρες σοδιες κε κι, όπου αν καλιεργύνταν ορθα με μιχανες, μπορύζε να δός: μεγάλες σοδιες. Με το μιχρο κοματιαζμένο νικοκιριο πολι δίσκολο ίταν να γίνε ε δυλια με το γενικο-κρατικο πλάνο. Οτι χριάζετε ο μιχρος νικοκιρις εκίνο κε σπέρνι. Για τι βιομιχανία μας χριάζοντε πολες τεχνικες φιτίες, ενο ε μονονικοκιριδες απέφεβγαν να καλιεργίζουν αφτες τις φιτίες. Εκι, όπου με κινονικοπιμένο νικοκιριο μπορύζαν να χρισιμοπιμύν ένα σορο επιστιμονικι τρόπι καλιεργιας τις γις (βαδι δργομα, λιπάζματα κ α.) ο μιχρομονονικοκιρις δεν μπορύζε να δίνι προσοχι ε' αφτα.

Στο μιχρο μονονικοκιριο κι ο κόπος ίταν πολι βχρις (πδσο εφκολόσερα μπορι να γίνε ε δυλια με τι μιχανι) κι εκμετάλεπτει ίταν πάρα πολι βχρια. Μια φύχτα κυλάκι ίχαν κε τις σπαρτικες μιχανες, κε τις βέγιαλκες, κε ελχτικι δίναμι, κε καλα αλέτρια, κε Φορδζόνια, κε περιεμπατα σπόρον, ενο ο μιχρο-μονονικοκιρις δεν ίχε ύτε τόνα, ύτε τάλο, ύτε το τρίτο. Ετει κε πίγενε ο φτιχος μιχρομονονικοκιρις να κλίνι κεφάλι στον κυλάκο. Ο κυλάκος δεν αργύνταν, τ'ύδινε κε τόνα κε τάλο, κ' ιστερότερα για τις εκδύλεπτες-τυ έγδερνε έτσι το πετει, πυ ο μονονικοκιρις καταστρέφονταν τελιοτικα, γίτονταν μπατράκος, πετεύε το νικοκιριο-τυ, κε θέλοντας κε μι γίνονταν ισόβιος δύλος τυ χαραμοφάγυ τυ χοριυ.

Γιαφτο ο Βλαδίμιρ Ιλιτς έλεγε πος το μιχρο νικοκιριο δεν μπορι να δημι απτιν ανάνκι, πος το μιχρο κοματιαζμένο νικοκιριο καμια φορα δε θα γλιτόσι το χορικο δυλεφτι απτι φτοχια.

Ι κοματιαζμένι αγροτια καμια φορα δεν μπορι μόνι-τις να γλιτόσι απτιν προεόνια φτοχια, τιν αμορφοσια. Δεν μπορι με αφτοροι να χτίσι το σοσιαλιζμο. Αφτο μπορι να γίνε μονάχα κάτο απτιν οργανομένι καθοδίγισι το προλεταριάτυ. Ι εργατικι τάκι ετι χόρα-μας, κάτο απτιν καθοδίγισι το κύματος τυ Λένιν, ανέλαβε το πρόβλιμα να γιρίσι το αγροτικο νικοκιριο στο σοσιαλιστικο δρόμο, να καταστρέπτει τελιοτικα τις ρίζες τυ καπιταλιζμο, να εχτελέσι το μεγάλο πρόβλιμα τις καταστροφις τις αντιθεσις ανάμεσα στιν πολι κε στο χοριο.

Κε γιαφτο χριάζετε ε ανάπτικις τις βιομιχανίας. „Ι ανάπτικις τις βιομιχανίας απόλες τις μέρες — λει ο ε. Στάλιν — ίνε το κλιδι τυ μεταξιματιζμο όλο τυ λαικο νικοκιριο πάνο στις αρχες τυ σοσιαλιζμο“.

Ι βιομιχανία οδιγι κατόπιν-τις το αγροτικο νικοκιριο, το περνα στο δρόμο τις σοσιαλιστικι παραγογις. Δίχος δινατι ανάπτικις τις βαριας βιομαχανίας, ύτε να σκεφτόμε μπορύζαμε για τι σιμπαγι κολεγιτιβοπιλι. Γιαφτο το κόμα κε έβαλε για πρόβλιμα-τυ να βιομιχανικοπισι τι χόρα-μας, να αναπτικις ε πρότι σιρα τι βαρια βιομιχανία, διλαδι τι' βιομιχανία, πυ παράγι κάφειμ ίλι, μέταλο, μιχανες. Ι σοσιαλιστικι ανασινχρότισι τυ αγροτικο νικοκιριο γένικε δινατι μονάχα ίστερα απτις λαμπρες νίκες πυ κέρδισε ε εργατικι τάκι ετι μέ οπο τις βιομιχανικοπισις.

Με το μεγάλομα τον κολχοζιον κε σοβχοζιον, λικδιταριζμε βαθμιδον τιν καθιστέριει, το αγροτικο νικοκιριο απτι βιομιχανία.

Ερδισες

1. Πιά σίνδεσι ιπάρχι ανάμεσα στι βιομιχανία κε τα αγροτικο νικοκιριο;
2. Πιατι το αγροτικο νικοκιριο δεν πρέπει να μνήσκε πίσω απτι βιομιχανία;
3. Τι σιμασια εχι: ε βιομιχανικοπισι τις χόρας για τι σοσιαλιστικι ανασινχρότισι το αγροτικο νικοκιριο;

I ΜΕΓΑΛΙ ΚΕ I ΜΙΚΡΙ ΠΑΡΑΓΟΓΙ ΣΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΝΙΚΟΚΙΡΙΟ

Αν : μεγάλι εργοστασιακι παραγογι ίνε πιο σιφερτικι απτι μιχρι, επιτίσια, κυστάρικη, το ίδιο μπορι να πι χανένς κε για το αγροτικο νικοκιριο. Το αγροτικο νικοκιριο μπορε να αναπτιχτι όπος πρέπι, αν ιπάρχυν δινατες επιχίριες πι νάχου μεγάλα πλεονεχτιματα απέναντι στι μιχρι ποραση. Μονάχα όταν αναπτιχτι μεγάλι σοσιαλιστικι παραγογι, το αγροτικο νικοκιριο μπορι πραγματικα να χρισιμοπιίσι τεχνικες καλιτέρεπτες, μονάχα τότε το αγροτικο νικοριο μπορι να εκσιπιρετίσι τις ανάνκες τις γρίгорα αναπτιχνόμενις βιομιχαίας κι όλι πλιθιζμο τις χόρας.

I ΧΡΙΣΙΜΟΠΗΣΙ ΜΙΧΑΝΟΝ

Το μιχρο νικοκιριο δεν μπορι να χρισιμοπιίσι τις νέες μιχανες, να καλιεργίσι τα χοράφια-τυ με πολίπλοκες μιχανες. Ήτε να σκεψητι μπορύσε ο φτοχος αγρότις για τις μιχανες. Αχόα κι αν κάποιος κατόρθωνε ο φτοχος ίτε ο μεσέος να αποχτίσι κάπιες απλες αγροτικες μιχνες, λίγο τον βοιθύσαν αφτες ι μιχανες: δεν μπορύσε να τις εποφελιθι πλέρια. Ι μιχνι καστίζι ακριβα, κε δεν εκσαγοράζετε στι δυλια πολι μιχρο νικοκιριο: θα δυλέπτι μονάχα λίγες μέρες κ'ιστερότερα θα ετέκι δίχος δυλια κε θα χαλάσι.

Μονάχα στι μεγάλι παραγογι το σοβχοζιον κε κολχοζιον μπορον όπος πρέπι να χρισιμοπιθυν ι μεγάλες μιχανες — τα τράχτορα, τα καμπάινα, ι επαρτικες μιχανες κ. α.λ., πι καλιτερέβιν τιν καλιέργια, μιχανικοπιων τι σινκομιδι, φτινένυν όλι τιν αγροτικι παραγογι.

Το μεγάλο τράχτορο σέρνι αλέτρι με 20 ινια κε σε μια μέρα κάνι τέτια δυλια, για τιν οπια χριάζονταν νάχι κανένας 100 άλογα το μερόνιχτο.

Μονάχα στι μεγάλι παραγογι μπορι να χρισιμοπιθυ όπος πρέπι ι ιλεχτρικι ενέργια, τόσο στι χτινοτροφία, όσο κε στι γεοργία. Με τι βοιθια το ιλεχτριζμο μπορύνε να γίνυν διάφορες αγροτικες δυλιες: όργομα (ιλεχτρικο αλέτρι), επορα, σινκομιδι, σορτιρόφκα, αλόνιζμα, κ.α.

I ΧΡΙΣΙΜΟΠΗΣΙ ΤΩΝ ΠΡΟΟΔΟΝ ΤΙΣ ΕΠΙΣΤΙΜΙΣ ΚΕ ΤΕΧΝΙΚΙΣ ΣΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΝΙΚΟΚΙΡΙΟ

Το καχο το αγροτικο νικοκιριο ίνε όχι μονάχα πι δεν μπορι να μιχανικοπιθι, μα κι ότι δυλέπι κάθε χρόνο με τον ίδιο τρόπο, αναπτιχνοντας τιν ίδια κυλτύρα κι αφτο στο τέλος εκσαντλι τι γι κε οδιγι στο λιγότερα τις σοδιας.

Το φιτο πέρνι κάθε χρόνο απτι γι τις ίδιες θρεφτικες υσίες. Ι υσίες, πι πέρνυν ππι γι τα φιτα, πολι λίγο σιμπλιρόνοντε στο μιχρο νικοκιριο, ίτε καθόλου δε σιμπλιρόνοντε. Τα μιχρα ατομικα νικοκιρια επιδι δίνυν λίγα έσοδα, δεν ίνε σε θέσι να μεταχιριστον χιμικα λιπάζματα. Ενο τα χιμικα λιπάζματα μπορύνε να χρισιμοπιθυν φαρδια σε μεγάλο νικοκιριο. Τα χιμικα λιπάζματα επιτρέπυν όχι μονάχα να ιποστιριχτι ι σοδια στοιο επίπεδο, μα κε τιν ανιπσόνυν παντοτινα.

Ι χιμικοπιί το αγροτικο νικοκιριο ίνε ζιυδέα κε γ.α τον ακόλυθο λόγο: βοιθα να γίνι ο αγόνας ενάντια στα βρετίτελα το αγροτικο νικοκιριο. Ι παπάδες κε ι εκλισια προτίνυν ζόλα να ελπιζι κανις απτο θεο, κε να μι φροντίσι για τον εαφτό-τυ. Ι παπάδες κε ι εκλισια λένε: „Κιτάχτε τα πυλια το υρανο, ύτε επέρνυν, ύτε θερίζυν“.

Τα βρετίτελα καταστρέψυν ζιτιρα πιο πολα απότι τρόνε ι ίδιι ι χοράτες. Ι Κάθε χρόνο ο αγροτικο πλιθιζμος τις ΕΣΣΔ τρόι 29000.000 τόνυς ζιτιρα, κε τα διάφορα βρετίτελα τρόνε 31.147.000 τόνυς. Απο ένα ζεβγάρι αρυρέυς ποντικυς, πι διαχίμασαν στο χοράφι, παρυσιάζοντε 314 απόγονι. Κε εχσον αφιο τα βρετίτελα καταστρέψυν πιο πολα ζιτιρα παρόξι τρόνε.

Στα 1929, λογοχάριν, ι πεταλύδα το λιβαδιυ κατέστρεψε σκεδον το μισο όλον το επαρτον το ζαχαρότεφτλο στι Σοβετικι Ενοι. Παναπι, τα βρετίτελα ύτε επέρνυν, ύτε θερίζυν κε τρόνε ενο αφτο δεν μπορι να γίνι στι μεγάλι παραγογι, όπο επιτιχιμένα μπορι να γίνι ο αγόνας εναντίον-τυ. λ.χ. ο αγόνας ενάντια στιν ακρίδα σε μεγάλες έχτασες γίνεται με ράντιζμα χιμικον δεχλίζεον απτα αεροπλάνα.

Το μικρό αγροτικό νικοκίριο πιο πολι βρίσκεται κατά απτιν επίδρασι τον όρον τις φίσις, πιο πολι το τιχένυν κερασία, παγονιες, βρετίτελα κ.τ.λ.

Για να γίνει αγόνας ενάντια στο παντοτινο λιγότερο της σοδιας, πρέπει να καλιτεψέπει ο καλιέργια τις γις, να μπει σε σοσι σιρα ο αμπεισπορα (πολιαγρία κ.τ.λ) να χρισμοπιθυν όλα τα ίδια τον τεχνιτο λιπαζμάτον, να γίνει σπορχ με καλα σπόρχ, να απολιμανθυν τα σπόρα κ.τ.λ.

Τα κολχόδια χρισμοπιν φαρδια όλα αφτα τα μέτρα. Μα τα μικρα αγροτικα νικοκίρια δεν ινε σε θέσι να εφαρμόζυν αφτα τα μέτρα.

Το μεγάλο κολεχτιβικο νικοκίριο τόρα πια έχι στα χέρια-τη πολα μέσα, για να καταστρέπει αν όχι ολότελα, τυλάχιστο να αδινατίσι την επίδρασι τον όρον τις φίσις, πυτόσο καταστρεφτικα επιδρουν στο μικρο νικοκίριο.

Λογοχάρι για τον αγόνα ενάντια στην κερασία μεγάλι σιμασία έχι το διαφίλαγμα την χιονι ετα χοράφια, πυ άρχισαν να εφαρμόζυν πλατια τα κολχόδια.

Στα ιδέτερα κειρα μέρι εφαρμόζυν τεχνιτο άρδεμα κε ει μέρι πάρα πολι ιγρα — αποκείρανει τη εδάφους.

Ολα αφτα τα μέτρα, πυ ινε πλέρια προσιτα για το μεγάλο νικοκίριο, ινε πολι λίγο προσιτα ιτε σκεδον απρόσιτα στο μικρο νικοκίριο.

Εκσον αφτο, το μεγάλο νικοκίριο μπορι νάχι δικό-τη αγρονόμο, να καλιεργίσι πιραματικο τμίμα, πυ μπορι να το βοιδίσι να μελετίσι της ντόπιων όρυς τις φίσις κε έτσι να ανιπσόσι πιο πολι τι σοδια.

Χάρις στην επίμην εφαρμογη τον αγρονομικον μέτρον, ο σοβετικι εκευσία πέτιχε πια την ανίπσοσι τις σοδιας κατα 30%, σε σίνχρισι με το προπολεμικο επίπεδο.

Αφτο κατορθόθικε με την εφαρμογη τον πιο απλον αγρονομικον μέτρον. Ενο τα μεγάλα κολεχτιβικα νικοκίρια έχυν όλες της δινατότιτες να εφαρμόζυν όχι μονάχα αφτα πιο απλα μέτρα, μα κε να χρισμοπιύν όλες της σίνχρονες πρόσοδες της επιειτίμιας.

Αφτο επιτρέπει να ανιπσόσι πολι σιμαντικα τι σοδια.

I ΟΡΘΙ ΟΡΓΑΝΟΣΙ ΤΥ ΚΟΠΥ

Το μικρο αγροτικο νικοκίριο ανάλογα με το μέγεθος τις παραγογής-τη δεν μπορι πλέρια παραγογικα να χρισμοπιύσι την εργατικι κε ελχτικι δίναμι πυ έχι το νικοκίριο.

Λογοχάριν στα μπατράκια κε φτοχα νικοκίρια τις Υκραίνας ο εργατικι δίναμι χρισμοπιύνταν κατα μέσον όρον μοναχα 56.8%, κι απ' αφτα τα 13% πέφτουν σε ενικιάσιμι δυλια. Στα μεσέα νικοκίρια τις Υκραίνας ο εργατικι δίναμι χρισμοπιύνταν 58,9%, κι απ' αφτα σε ενικιάσμενι δίναμι πέφτουν 3%. Στον Κάτο Βόλγα στα φτοχα κε μεσέα νικοκίρια ο εργατικι δίναμι χρισμοπιύνταν μονάχα 38.9%, κι απ' αφτα τα 9% σε ενικιάσμι δυλια. Στα μεσέα νικοκίρια ο εργατικι δίναμι χρισμοπιύνταν 53,7%, απ' αφτα 2% σε ενικιάσμι δίναμι.

Κέτει εμνισκε ολότελα αχρισμοπιύτι 40-50% ο εργατικι δίναμι στα φτοχα κε μεσέα νικοκίρια.

Απ' αφτο όμος δε θένι, ποσ ο εργατικι δίναμι δε χρισμοπιύνταν πλέρια γιατι ο φτοχομεσέι δεν ιθελαν να δυλέπεσυν. Ι ετια άλι ινε. Το μέγεθος τη μεσέν νικοκίριων (3-5 εχτάρια, κάποτε κε λιγότερο) απετι λιγότερο κόπο, απο κίνο πυ μπορι να δόξι το νικοκίριο. Δεν μπορουν επίσις να χρισμοπιύν ρέρια ο ελχτικι δίναμι κε το ινβενταρ στο μικρο νικοκίριο. Επιδι το νικοκίριο ινε μικρο κε ο δυλιες γίνοντε με της εποχες, το νικοκίριο πέφτι σε τέτια κατάστασι, πο το άλογο χρισμοπιύτε σ'όλι τι χρονια μονάχα 75-100 μέρες.

Ενοίτε ποσ με τέτια δυλια δεν μπορι τάλογο να εκεαγοράζι τα έκσοδα, πυ γίνοντε γιαφτο. Αρχιζι κε τάλογο μαζι με το νικοκίρι, να τρόι το νικοκίριο, όπος λένε.

Ι μικρι επιφόρτισι τη ινβενταρ αρχιζι την πορία της πλέριας χρισμοπιύσις-τη στο νικοκίριο. Κε το αποτέλεζμα ινε, πο το ινβενταρ δεν εκεαγοράζι τα έκσοδα πυ γίνοντε γιαφτο.

Αλι: ίνε ο κατάστασι στο μεγάλο νικοκίριο. Ι εκέταςι τον κολχοζιον τυ Βορίου Καφάσιου δίχην πως πολα απτα 60% τον κολχοζιον εποφελύντε τιν εργατική-τυ δίναμη παραπάνο απτα τρία τέταρτα, 16% τον κολχοζιον τιν εποφελύντε απτο μεσο ος τα τρία τέταρτα. Κι αν χοντα σ' αφτο θα επολογίζεμε πως τα μέλι το κολχοζιον έχουν ακόμα μονονικοκίρικο μέρος νικοκίριο, θα φανι ολοκάθαρα, πόζο παραγογικα εποφελιέτε ο εργατική δίναμη στα κολχοζια, σε σίνχρισι με τα μονονικοκίρικα νικοκίρια. Απ' αφτο μπορι κανένας έφοκολα να καταλάβει, γιατί στα κολχοζια ο μεσέα σπορα αποτελύσε τιν άνικι τυ 1930 7-8 εχτάρια, ενο στα μονονικοκίρικα νικοκίρια 3-4 εχτάρια.

I ίδια κατάστασι ίνε κε με τι χρισιμοποίει τυ ινθενταρ κε τις ελχτικις δίναμις στα κολχοζια.

I ορθι οργάνοςι τις δυλιας δίνι μεγάλα πλεονεχτίματα. Σιμαντικα ανιπσόνι τιν παραγογικότιτα κε διεφκολίνι τον κόπο, λιγοστέβι το κόστος τον προιόντον. Τα κολχοζια, σαν μεγάλα νικοκίρια, μπορουν απεριόριστα να εβρίνυν κε καλιτερέσιν το νικοκίριο-τυ.

To μεγάλο κολχετιβικο νικοκίριο έχι τι δινατότιτα να περισέπι τα κοπάδια-τυ, να μπάσι πιο σιφερτικες τεχνικες φιτίες. Ολα αφτα ανιπσόνιν τιν εμπορεματικότιτα τυ νικοκίριο, ανιπσόνιν το έσοδο το κολχοζιον στο σίνολο, κε το κάθε κολχοζινικο κεχοριεστα.

Tέτιες ίνε ο έλιπεσι τις μικρις παραγογις κε τα πλεονεχτίματα τις μεγάλις παραγογις στο αγροτικο νικοκίριο. To μικρο νικοκίριο δεν ίνε σταθερο, δίνι λίγα έσοδα. Απεναντίας το μεγάλο νικοκίριο, περισέβοντας αδιάκοπα τα έσοδά-τυ, διμιυργι ολοένα κε περισότερες δινατότιτες για γα περισέπι τιν κατανάλοσι κε τιν ικανόπιτει τον κινονικον κε μορφοτικον ανανκον.

Eρδτικι: Πο ένκιντε ο έλιπεσι τις μικρις παραγογις κε τα πλεονεχτίματα τις μεγάλις κολχετιβικις παραγογις;

Gίμναζια: Σκιματίστε πίνακα-εκεδιογράφιμα· μιράκτε-το σε διο κολόνες κε ιποδίκτε τις έλιπεσι τις μικρις παραγογις στο αγροτικο νικοκίριο κε τα πλεονεχτίματα τις μεγάλις παραγογις.

ΔΙΟ ΔΡΟΜΙ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

I πάρχυν διο δρόμι τις μεγάλις παραγογις στο αγροτικο νικοκίριο: ο καπιταλιστικος κε ο σοσιαλιστικος.

I καπιταλιστικι παραγογι στο αγροτικο νικοκίριο ένκιτε στο σκιματίζμο κε τιν ανάπτικι κυλάκικον νικοκίριον με τι σίνχρονι καταστροφι το φτοχο-μεσέον μάζον τις αγροτιας. I καπιταλιστικι μεγάλι παραγογι στο αγροτικο νικοκίριο γίνετε ετία να καταστραφυν κε να φτοχένυν ο τεράστιες μάζες τις αγροτιας κε να πλυτένυν σε βάρος-τυ ο εκμεταλεφτες — πομέσικι κε κυλάκι. Tέτιος ίνε ο δρόμος το αγροτικο νικοκίριο σ' όλες τις καπιταλιστικες χόρες.

Mε τον ίδιο δρόμο πίγενε κε το αγροτικο νικοκίριο στιν τσαρικι Ροσία. Aφτος ο δρόμος οδιγι στιν εμβάθινσι το νκρεμι ανάμεσα στιν πόλι κε το χοριο, επιδι στι βάσι-τυς ο μάζες το χορι καταστρέφοντε, φτοχένυν, μνίκυν σε καθιστεριμένι κατάστασι.

Sτιν Αμερικι μονάχι ο μεγάλι γεοχτίμονες μπορουν να διεκάγυν το νικοκίριο με κέρδος.

I γις φέρνι περισότερο έσοδο στο μεγάλο νικοκίριο, παρα στο μικρο. Sτον καπιταλιζμο το τράχτορο, το κομπάινο κε ο άλες αγροτικες μιχανες ίνε απρόσιτες για τις μικρις ιδιοχτίτες γις. Μονάχα μια μιδαμινι φύχτα μεγάλι φέρμερι μπορύνε να εποφελιθυν αφτες τις μιχανες, μα αφτο φέρνι τιν καταστροφι τις βασικις μάζας το γεοργον.

To τράχτορο ειντελι να καλιεργιθι καλίτερα ο γις με λιγότερα έχσοδα κόπον κε μέσον. Ma το κομπάινο μπορι εφκολότερα, γριγορότερα κε φτινότερα να γίνι ο σινχομιδι το ειπον. Γιαφτο ο μεγάλος φέρμερος μπορι να πυλίσι τα ειπιρά-τυ πολι φτινότερα απτο μικρο φέρμερο. I γις φέρνι ζεμια μονάχα στο μικρο φέρμερο, πυ επιβαρίνετε ακόμα πε-

ριεύτερο με μεγαλυτέρους φόρους. Στιν αρχή ο μικρός φέρμερος δανίζεται χρήματα από μεγάλο γεωχτίμονα και ελπίζει να βγει από τη δίσκολη θέση, μα από αφτονία ή θέση-τη δεν καλιτερέβει. Απεναντίας, χρεονόμενος στο μεγάλο φέρμερο, πέφτει σε εκσάρτηση από αφτονία. Εκσον τις τόχους που ίνε ανάνκη να πλερώσει για τα δάνια που πήρε, τις περιεύτερες φορές ανανκάζεται να διλέπει και δίχος πλιρούμε στον πλύσιο φέρμερο.

Ο μικρός φέρμερος αφού χρεούνεται στον πλύσιο φέρμερο για τα δάνια, και στο χράτος για τις φόρους που δεν μπορεί να πλερώσει, καταστρέφεται τελιοτικά. Το χόμα-τη περνά στον μεγάλο φέρμερο απέναντι στα χρέα-τη, όπου ο ίδιος, διειστιχεί σε χόμα που νικιάζει από τον πλύσιο φέρμερο, ίτε παι να διλέπει μπατράκος κοντά-τη, ίτε φέρθη ολότελα στην πόλη και περιεύθει τον αριθμό των αέργον, που κ'έται ίνε μεγάλος. Κ'έται και πλατιες μάζες το μικρόν φέρμερον στην Αμερική και στις άλλες καπιταλιστικές χώρες από μέρα σε μέρα και από χρόνο σε χρόνο φτοχένυν και ριμάζονται.

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Μπένι το ερδτίμα: πιόνα σιφέρνι το καπιταλιστικό σίτιμα της αγροτικής νικοκιρίου. Βεβεα, όχι το φτοχο, ύτε το μεσέο. Αφτο σιφέρνι μονάχα την κυλακιά.

Ολοκάθαρο ίνε πιο να διαλέξειμε. Εμας μας χριάζεται άλος δρόμος — ο δρόμος που να κεριέσαι τελιοτικά στο χωριό τις ρίζες της καπιταλισμού, την εκμετάλεπται, τον κυλάχικο ζιγκ, τη φτόχια. Μονάχα ο σοσιαλιστικός δρόμος τις ανάπτυξις της αγροτικής νικοκιρίου ίνε ο μοναδικός ορθός, που εκσασφαλίζει το χτίσιμο της σοσιαλιστικής κινούνιας. Αφτος ο δρόμος ένκιτες σε τύπο, ότι τα μικρά και μικρύτερα χοριάτικα νικοκιρία ενόνονται προερετικά σε μεγάλα κολεγιανά και νικοκιρία (κολχόδια). Αφτος ο δρόμος οδηγεί στην ριζική καλιτέρεψη της θέσης των πλατιον φτοχο-μεσέον μαζον της αγροτικής. Αφτος ο δρόμος οδηγεί στο λιχβιτάριζμα της κυλακιας σαν τάχις στο χωριό, και στην πλέιρα καταστροφή της δινατότητας για τον κυλάκο να ζει με το κλέπτειμο κάτινο κόπτο. Ο σοσιαλιστικός δρόμος τις ανάπτυξις της αγροτικής νικοκιρίου καταστρέφει την καθητέρια τη χοριού, καταστρέφει τη διαφορά ανάμεσα στην πόλη και στο χωριό.

Ο σοσιαλιστικός δρόμος τις ανάπτυξις της αγροτικής νικοκιρίου ίνε δινατος μονάχα στη διγχτατορία της πρόλεταριάτου, με την καθοδίγια και ιποστήριξη της φτοχομεσέον μαζον από την εργατική τάχις στον αγόνα-της για το σοσιαλιστικό μετασχηματιζμό της αγροτικής νικοκιρίου.

Ο σοσιαλιστικός δρόμος εκσασφαλίζει τέτια γρίγορη άνοδο της αγροτικής νικοκιρίου, που ύτε να ονιρεψτον μπορούν και καπιταλιστικές χώρες. Σε μας βρίσκεται το πιο μεγάλο στον κάτιο αγροτικού νικοκιρίου. Τα φτόχορονα στις καπιταλιστικές χώρες της αγροτικής νικοκιρίου ιποφέρει σχλιρότατη χρήση, που ίνε μέρος της γενικής χρήσης — λιγοστέων και καλιεργίζουσες έχτασες, κεπέψτονται τιμές, καταστρέφονται και παρακαταθίκες σιτιρού και άλλων αγροτικών προϊόντων των κερο που εκατομήρια εργατον πινυν.

Σε μια απτις εφιμερίδες γράφι, πως στην Αμερική «σε κάπιες περίπτωσες, και φέρμερι ήμα φέρουν σιτάρι στο ελεβάτορο και μαθένυν τις τιμές, το φέρνυν πίσο στο σπίτι. Σε ένα φέρμερο και σινχομίδι της σιταριού με κομπάινο κόστης 195 δόλαρα (το δόλαρο ισοδιναμι πάνο κάτο με 2 ρύβλια) ένο ο ίδιος πήρε απτιν πύλις αφτο της σιταριού μονάχα 105 δόλαρα.

Θα εκσιχονομύζει — γράφι και εφιμερίδα — 90 δόλαρα, αν άναβε ένα σπίρτο και έχει την σοδια, ίτε αν άφινε τα ζάρα να βόσκουν στο χοράφι-της».

Ερότισες

- Πώ ενκιτει ο σοσιαλιστικός και ο καπιταλιστικός δρόμος της αγροτικής νικοκιρίου;
- Πιος δρόμος σιφέρνι τις φτοχο-μεσέες μάζες της αγροτικής;

„Το μικρό νικοκίριο δεν έχι τις δύναμες να δεχτὶ κε να χονέπει τι νέα τεχνική, δεν έχι τι δύναμι να ανιπέσῃ στο χριαζόμενο βαθμο τιν παραγογικότιτα τυ κόπο, δεν έχι τις δύναμες να περιεπει όσο χριάζεται τιν εμπορευματικότιτα τυ αγροτικο νικοκίριο. Μηδεκιένας δρόμος, ο δρόμος τυ μεγαλόματος τυ αγροτικο νικοκίριο, ο δρόμος τις εμφίτεπεις μεγάλον νικοκίριον, οπλιζμένον με τι σύγχρον τεχνική. Μα : εοβετικι χόρα δεν μπορει να μπει στο δρόμο τις οργάνωσις μεγάλον καπιταλιστικον νικοκίριον. Ι εοβετικι χόρα μπορει κε πρέπει να οργανώσι μεγάλα νικοκίρια εοικαλιστικο τίπο, οπλιζμένα με νέα τεχνική. Τέτια νικοκίρια ίνε σε μας τα εοβετικι χόρα κε τα κολχόδια.“

ΣΤΑΛΙΝ

ΠΟΣ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΙ ΕΚΜΕΤΑΛΕΠΣΙ

Αγονιζόμεν για το εοικαλισμο, αγονιζόμεθα για να μι μπορει ένας ανθροπος να εκμεταλέβετε άλου.

Τι πρέπει να γίνει γιαφτο;

Γιαφτο πρέπει να αφερέσυμε απτις εματοπότες-εκμεταλεψτες τι δινατότιτα να εκμεταλέβοντε άλου ανθρόπους. Κι αφτο θα πι πρέπει να αφερέσυμε απ' αφτος το πλεονέχτιμα πυ έχουν απέναντι στους άλου κατίκος τυ χοριο.

Πι ένκιντε τα πλενεχοτίματα τυ εκμεταλεψτι-υυλάχυ απέναντι στους εκμεταλεθόμενος απ' αφτον φτεχυς κε μεσένς.

1. Ο κυλάκος έχι αγροτικα εργαλία κε ινβενταρ, ενο : φτοχολογια δεν έχι.
2. Ο κυλάκος έχι περιεματα ελχτικις δύναμις, περιεματα επαρτικο ιλικυ.
3. Ο κυλάκος έχι ελέφτερα χρίματα κ.τ.λ.

Ο κυλάκος εποφελιέτε το γεγονότο, ότι : πλιονοπειφία τυ αγροτικο πλιθιζμο δεν έχι ολα αφτα γε εκμεταλέβετε τις μπατράκυς, φτοχυς κε μεσένς. Τον ένα δανίζι αλέτρι ήτε μολοτιλκα, τον άλο δανίζι σιτάρι, στον τρίτο δίνι προσορινα τ' αλογό-τυ κ.τ.λ.

Μα δορεαν δεν τα κάνι δύλα αφτα ο κυλάκος. Αν δανίζι σε κάπιο φτοχο ένα πύτι σιτάρι, ίστερα απο ένα χρόνο θα ζιτίζι διο πύτια. Αν δόσι προσορινα τάλετρι ήτε τι μολοτιλκα-τυ, θα ζιτίζι γιαφτα τέτια πλιρομι, πυ ο φτοχος δεν ίνε σε θέσι να πλερόσι. Κι αφτο σιφέρνι τον κυλάκο. Θα τυ πι:

— Ε, μια κε δεν μπορει να πλερόσις, τι να γένι. Θα σε κάνο χατίρι. Θα πλερόσις λγότερα, για θα μι δυλέπτις διο μίνες έναντι στο ιπόλιπο.

Αμα ερχετε ο κερος να θεριετι το σιτάρι, ο κυλάκος λει στο χρεόστι-τυ:

— Εσι θερίζις, βλέπο, δικό-συ το σιτάρι, κε δεν έρχεσε να με βοιθίζις. Μίπος κέχασες τι σιφονία-μας. Μίπος δορεαν συ έδοσα τιν άνικι το αλέτρι κε τ' αλογό-μυ.

— Μα αν έρθο να σε δυλέπτο — λει ο φτοχος — θα χαθι δύλο το σιτάρι-μυ.

— Δε θα χαθι — λει ο κυλάκος χαμογελόντας — εγο θα σι το θερίζο με τι θεριτικι μιχανί-μυ. Θα με δόσις γιαφτο το ένα τέταρτο τις σοδιας.

— Εγο κέται σι χροστο τόσο πολι σιτάρι — λει ο φτοχος. Τι θα μι μίνι τότε για τιν ικογένιά-μυ κε για τι μελύμενι σπορα;

— Αφτο πια δεν ίνε δικί-μυ δυλια απαντα ο κυλάκος. Επρεπε να το σκεψτις τότε διαν ωρχό; ονα να με ζιτίζις βοιθια.

Κέται λιπον, έχοντας μιχανες, έχοντας το δικέμα να εποφελιθι ελέφτερα τι γι, έχοντας το δικέομα να νικιάζι μπατράκυς, να δόσι δάνια σιτάρι κε χρίματα, ο κυλάκος εκμεταλέβετε τι φτοχολογια.

Παναπι, για να καταστραφι εκμετάλεψτε στο χοριο, πρέπει δλες αφτες : δινατότιτες να αφερεθυν απτον κυλάκο. Παναπι πρέπει να το αφερεθι το δικέμα να εποφελιθι ελέφτερα τι γι, τα εργαλία τις παραγογις, να το αφερεθι το δικέομα να νικιάζι γις, να νικιάζι μπατράκυς.

Ολο το νικοκίριο στο χοριό πρέπει να στροθεί ολότελα με νέο τρόπο. Πρέπει έτσι να οργανωθεί το νικοκίριο, που κανένας καεχοριστά να μη έχει μιχανες κε άλλα εργαλία παραγογις, κανένας να μη έχει το δικέομα να νικιάσει γις, δάσι, λιβάδια, να εποφελθεί ενικιάσιμη δύναμη, να έχει μίλυ;. Πανταπί, όλι ο δυλια ένκιτες σε τύπο, μια για πάντα να καταστρέψει ο ιδιοχτισία στα μέσα κε εργαλία τις παραγογις, στι γι, στα εργατικα ζόα, στις μιχανες κ.τ.λ.

Ο μοναδικος δρόμος, ο μοναδικι δινατότιτα μια για πάντα να βγει απτο μέσο ο εκμετάλεπται το ανθρόπου απο άνθροπο στο χοριό ένκιτες σε τύπο, να περάσυμε απτο μονο-νικοκίρικο νικοκίριο στο κολεχτιβικο, διλαδι στα κολχόζια, κε με βάσι τιν κολεχτεβοπίκια να λικβιταρίζουμε τον κυλάκο σαν τάκι.

Το πέραζμαστα κολχόζια ίνε πέραζμα απτιν καπιταλιστικι φόρμα νικοκίριο στο χοριό στις θοσιαλιστικι. Κε εκι δπυ ίνε θοσιαλιζμος, εκι δεν μπορει να ιπάρχει εκμετάλεπται.

Αλόμος δεν πρέπει να ιποθέσυμε, πος πριν απτο λικβιτάριζμα τις κυλακιας, σαν τάχις, το κόμα κε οιθετικι εκευσία ίσιχα κίταζαν πος ο κυλάκος εκμεταλέβετε τι φτοχολογια στο χοριό. Ος το τελιοτικο λικβιτάριζμα τις κυλακιας, οι οιθετικι εκευσία με κάθε τρόπο περιόριζε κε εχτόπιζε τον κυλάκο κε πιζματικα ιπερασπίζονταν τις φτοχου: κε μεσένς απτιν κυλακικι εκμετάλεπται.

Ερδτισες:

- || 1. Τι ίνε εκμετάλεπται;
- || 2. Με πιό τρόπο εκμεταλέβετε ο κυλάκος τι φτοχολογια;

Ι ΑΠΟΠΙΡΕΣ ΤΙΣ ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ ΤΙΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙΣ

ΑΝΑΣΙΝΚΡΟΤΙΣΙΣ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ

Αν το χοριό-μας εκεαχολούθυσε να αναπτίχνετε με γραμι το αιγροκι νικοκίριο, το αγροτικό-μας νικοκίριο αναπόφεφχτα θα πήγενε πάνο στον καπιταλιστικο δρόμο. Ο κυλάκος θα καταλάμβανε κιριαρχι θέσι στο χοριό.

Σ'αφτον το δρόμο δοκίμασαν να οθίσυν το κόμα ο δεκιι οπορτυνιστες. Ι δεκιι οπορτυνιστες επεκέροναν, πος ο ανάπτικι το κυλακικι νικοκίριο δε θα φέρει ιδιέτερι θλάβι στο έργο το θοσιαλιζμο, επιδι, κατα τι γνόμι-τις ο κυλάκος ιρινικα θα ειμβλαστίσι στο θοσιαλιζμο. Ι δεκιι δεν πίστεβαν στα γρίγορα τέμπα-μις να χτιστυν μεγάλα σοβχόζια, καθος κε στιν άνοδο κε στο μεγάλομα τις κολεχτιβοπίκιας το αγροτικο νικοκίριο, δεν πίστεβαν στι δινατότιτα τις ανάπτικις μεγάλις παραγογις σε θοσιαλιστικες βάσεις.

Σ'αφτον το δρόμο οθίσαν τι χόρα-μας ο αντεπαναστατικι μπυρζυάζικι καθιγιτες, τα μέλι το βρετίτελικο κυλακικι κόματος, που ένα κερρ δύλεβαν στα οιθετικα καθιδρίματα. Το άγριπνο μάτι το ΟΓΠΓ κεάνικε αφτι τι βρετίτελικι γρύπα: είμερα ο γρύπα αφτι λικβιταρίστικε.

Ο δρόμος, στον οπιο μας εκεοθίσαν ο δεκιι, θάταν καταστροφι για τι οιθετικι εκεσία, γιατι ο καπιταλιστικος δρόμος αναπόφεφχτα θα παρέδινε τιν επιροι στις αγροτικι μάζεις στα χέρια τις κυλακιας, κε παρακάτο θα διμιυργύσε χάζμα ανάμεσα στιν πόλι η στο χοριό. Εκεον αφτι, με βάσι τα κυλακικι νικοκίρια, το αγροτικο νικοκίριο δε θα μπορύσε να αναπτιχτι γρίγορα. Δε θα μπορύσε να δόξι κίνι τιν ποσότιτα τον προιόντον κε το πρότυ ιλικι, που ίνε απαρέτιτι για τιν αναπτίχνομενι θοσιαλιστικι βιομιχανια κε για το μεγαλονόμενο πλιθιζμο τις πόλιες. Σ'αφτο το δρόμο ο φτοχο-μεσένς μάζεις τις αγροτικι δε θα μπορύσαν να θγυν απτι φτόχια.

Εκίνο, που λέγανε ο δεκιι υκλονίστες, θα οδγύσε στι διάσπασι το θοσιαλιστικι γήτι-σιματος, στιν επανόρθοσι το καπιταλιζμο στι χόρα-μας. Ι δεκιι φάνικε πος ίσαν οι μερά πράχτορες τις μπυρζυάζιας κε τις κυλακιας στο κόμα.

Ι ανάπτικι το αγροτικο νικοκίριο σε μα: πάι όχι στι γραμι τις „ιρινικις ειμβλαστίκις το κυλάκο στο θοσιαλιζμο“ όπος ιπδιχναν ο δεκιι, μα στι γραμι το οχιμένυ αγόνι „πιος πιόνα“, όπος ιπδιχνει ο Λενιν.

Ο Δένιν ἐλεγε, πος ο χυλάκος δεν μπορεί ποτε να ειμφιλοθῇ με τιν εργατική τάξη, ή με τον χυλάκο πρέπει να γίνει πόλεμος ός το τέλος. Το κιριότερο μέσο της τελιοτικής μίας πάνω στον ταχέιτο εχτρό ίνε η επιτιχιμένη σοσιαλιστική επίθεσης σ'όλα τα μέτοπα, διναμορούντη ανάπτυξη της μεγάλης σοσιαλιστικής βιομηχανίας, η οργάνωση μεγάλου σοβχοζίου, πράγματοποίηση της ειμπαγικής κολεχτιβοποίησης και στη βάση-της το λιχβιτάριζμα της χυλακίας, και τάξης.

Αχρίδος μ' αρτο το δρόμο λίνετε λενινιστικά το ζεύμα „πιος πιόνα“, ο καπιταλισμός ίτε ο σοβχοζίμος θα νικήσει. Αχρίδος στο δρόμο της απλομένης σοσιαλιστικής επίθεσης πάνω στα καπιταλιστικά στιχία οδηγεί το χόμα-μας την εργατική τάξη και την εργαζόμενη αγροτική της σοβετικής χόρας.

Στο ειμεργό χέρι κιριότερος κίντινος ίνε το δεκτιού ωχλον στο χόμα. Νορίτερα απτυς δεκτίνιος οπορτυνιστες βγίκαν αντίκρι στην πολιτική του χόματος η τροτσκίστες. Η τροτσκίστες λεγενικά δεν πίστεβαν στη δινατότητα τη χτισίματος της σοβχοζίμου στη χόρα-μας. Αφτι λογάριαζαν, πος η εργατική τάξη και η κρατική-της εκευσία δεν ίνε σε θέση γενικά να καθοδίγουν την απότικη της αγροτικού νικοκιρίου και να το στρέπουν στη σοσιαλιστικό δρόμο. Αφτι δεν καταλάβεναν τη λεγινιστική πολιτική της ειμαχίας με το μεσέο και δοκίμαζαν να εκσοδήσουν το χόμα στην πολιτική της διάσπασης με το μεσέο. Αφτι λογάριαζαν πος στη σοβετική εκευσία η αγροτική αναπόφευχτης ανεκσάρτητης πολιτικής του χόματος θα πάι πάνω στον καπιταλιστικό δρόμο.

Το χόμα έγινε αμιλιχτο αγόνα ενάντια στους τροτσκίστες, τως έδιοχε απτις γραμέστο και εκσακολυθά να εφαρμόζει τη σταθερή λενινιστική πολιτική. Η τροτσκίστες ίνε το πρωτόρο τάγμα της αντεπαναστατικής μπυρζουζίας, που διεκάγει αγόνα ενάντια στον χορυνιζμό, ενάντια στη σοβετική εκευσία, ενάντια στο χτίσιμο της σοβχοζίμου στην ΕΣΣΔ.

Ενάντια στους δεκτίνιους οπορτυνιστες και αφού κατατέσακι ε τον αντεπαναστατικό τροτσκίζμο, ίστερα αφού τέλιοσε στη βάση η επανόρθωση του λαϊκου νικοκιρίου, οπόταν η μεγάλη βιομηχανία διενάμοσε και στάθικε στα πόδια-της, το χόμα και η σοβετική εκευσία άρχισαν να αναπτιχνύντην πολιτική της επίθεσης πάνω στην χυλακία, την πολιτική της ριζικής σοσιαλιστικής ανασινχρότητης της αγροτικού νικοκιρίου.

I ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΡΟΦΗ

Ι στροφή το φτοχο-μεσέον μαζον στο μέρος των κολχοζίον άρχισε όχι μεμιας. Στα 1928, στα κολχόζια βρίσκονταν ακόμα το όλο 2,3% το φτοχομεσέον νικοκιρίου. Ι τεράστιες αγροτικές μάζες εκσακολυθύσαν να διεκσάγουν μονονικοχίρικο νικοκιρίο.

Ι στροφή άρχισε στο δέφτερο μισό του 1929, οπόταν στο μέρος των κολχοζίον γίριζαν όχι μονάχα η φτοχες μα και μεέες μάζες. Στην 1-η τη οχτούρη 1929 στα κολχόζια ήσαν πια 80%, και στο Β. Καφκάσο 22,5%. Ι αποφασιστική άθικη γένικη στα 1930 οπόταν στα κολχόζια ενόθικαν σ'όλη την Ενος 20-21% και στο Β. Καφκάσο 61%, και τον άργυρο 1931 πια στα κολχόζια ενόθικαν τα 60% των αγροτικού νικοκιρίου. Στα 1932 στην ΕΣΣΔ αποτελιόνι στη βάση η ειμπαγική κολεχτιβοποίηση της αγροτικού νικοκιρίου.

Γιατί η ειμπαγική κολεχτιβοποίηση της αγροτικού νικοκιρίου άρχισε όχι μεμιας ίστερα απτιν Οχτούριαινε επανάσταση; Επιδι εκίνο την χέρι δεν προετιμάστικαν όλες η σιθίκες, που χριάζονταν για την κολεχτιβοποίηση της αγροτικας.

„Ι στροφή της αγροτικας προς την κολεχτιβοποίηση ετιμάζονταν βαθμίδον. Ετιμάζονταν δέι ο Στάλιν — απ' όλη την πορία της ανάπτυξης-μας, και πρότι απ' όλα απτιν ανάπτυξη της βιομηχανίας που προμηθέει μιχανες και τράχτορα στο αγροτικού νικοκιρίου. Ετιμάζονταν απτιν πολιτική της αγόνα ενάντια στην χυλακία και απτιν πορία της χλεποζαγατόφρακας-μας σε νέες φόρμες στα 1928 και 1929, που βάζανε το χυλάκικο νικοκιρίο κάτο απτο κοντρολ το φτοχο-μεσέον μαζον. Ετιμάζονταν απτιν ανάπτυξη της αγροτικης κοπέρατιας, που εινίθιζε το μονονικοχίρικο αγρότι στην κολεχτιβοκινη διεκεγαγογη της δυλιας. Προετιμάζονταν απτο δίχτι των κολχοζίον, όπου ο αγρότις εκσέλενχε το πλεονέχτιμα την κολεχτιβοκινη μορφον την νικοκιρίου απέναν: στο ατομικού νικοκιρίου.

Επιμάζονταν, επιτέλους από δίχτι το σκορπιζόμενον σ'όλι τιν ΕΣΣΔ κε οπλιζόμενον με τι νέα τεχνική σοβχόζιον, όπου ο αγρότης έπερνε τι δινατότητα να καταπιστεί για τι διναρι με τα πλεονεκτήματα τις νέας τεχνικής. Θάταν λάθος αν στα σοβχόζια-μας βλέπαμε μονάχα πιγι ρεζύρεον σιτιρον. Στιν πραγματικότητα τα σοβχόζια, με τι νέα-τις τεχνική, με τι βούθια πυ δίνυν στις γύρο αγρότες, με τον προτόφαντο νικοκιριακό όνκο-τυς, ίσαν εχίνι οδιγητική διναρι, πυ διεφκόλινε τι στροφι τον αγροτικον μαζον κε τις θήις ε στο δρόμο τις κολεχτιβοπύζισις.

Νά σε πιά βάσι αναφάνικε κίνι ο μαζικι κολχόζικι κίνισι τον εκατομπίρον φτοχον κε μεζέον, πυ άρχισε ε στο δέφτερο μέσο το 1929 κε πυ κανικε το δρόμο τις μεγάλις στρεφις στι ζοι τις χόρας-μις” (Στάλιν. Εκθεσι ε στι XVI κοματικι κονφερέντια).

Ερότισες

- || 1. Πύ ένκιτε ο μεγάλι στροφι;
|| 2. Πόσ προετιμάζονταν ο στροφι τις αγροτιας στο μέρος τις κολεχτιβοπύζισις.

ΕΜΠΡΟΣ ΘΑ ΠΑΝΕ ΤΑ ΣΟΒΧΟΖΙΑ

„Εμπρος θα πάνε τα σοβχόζια“ — λει ο σ. Στάλιν — το ραχοκόκαλο τις ανανι-
κρότισις το παλι υκλατ το χοριο. Πίσο απτα σοβχόζια θα πάνε τα πολιάριθμα κολ-
χόζια, σαν σιμία στιρίγματος τις νέας κίνισις ε στο χοριο. Ι ενομένι δυλια αφτον το διο
εισιτιμάτον διμιυργι σιθίκες για τιν πλέρια κολεχτιβοπύζισις όλον τον περιοχον τις ΕΣΣΔ.

Το σοβετικο νικοκιριο ήτε τα σοβχόζια — ήνε κρατικες επιχίρισες, όπου το κράτος
ήνε πλέριος νικοκίρις.

Εμις καέρομε πια τι ήνε μεγάλι σοσιαλιστικι φάμπρικα. Το σοβχόζι ήνε επίσις αγρο-
τικι φάμπρικα μόνο πυ εδο επεκεργάζετε αγροτικι προτύχια: σιτιρα κε τεχνικες φιτίες,
προιόντα τις χτινοτροφίας.

Μονάχα απτο 1928 αρχίσαμε να οργανόνυμε μεγάλα σοβχόζια. Οι τα τότε ίχα-
με κιρίος μικρα σοβχόζια με άσκιμα αναπτιγμένι τεχνικι. Το Κεντρικο Κομιτέτο το κό-
ματος, τον απρίλι το 1928 αποφάσισε να οργανόσι ε στι ΡΣΦΣΔ κε στιν Υκραίνα με-
γάλα σοβχόζια για τιν παραγογι σιτιρον, τις ονομαζόμενες φάμπρικες σιτιρον.

Τα σοβχόζια οργανόνταν κε οργανόνοντε σε τέτιο χόμα, πυ ακόμα δε δυλέφτικε
ετα αγροτικα νικοκιρια.

Σίφονα με το πεντάχρονο πλάνο στο τέλος τις πρότις πιατιλέτκας πρέπι νάχυμε
ετα σοβχόζια 5 εκατομπίρια εχτάρια καλιεργίσιμες έχτασες κε ίχαμε πια στον τρίτο χρό-
νο τις πιατιλέτκας οι 7 εκατομπίρια εχτάρια.

Στο τέλος τις πιατιλέτκας έπρεπε να ίχαμε ετα σοβχόζια 54.3 εκατομπίρια τσέν-
τνερα, ενο στιν πραγματικότητα στον τρίτο χρόνο τις πιατιλέτκας ίχαμε πια οι 71.7
εκατομπίρια τσέντνερα σιτιρα.

Αφτο σιμένι ποσ ιπερεχτελέσαμε τιν πιατιλέτκα ετα σοβχόζια σε τρία χρόνια.
δυλια το σοβχόζιον σιτιρον ήνε μιχανοποιημένι πλέρια. Πάρα πολι αναπτίχτικαν τα κολ-
χόζια ετο Βόριο Κάφρασο. Στα 1930 ίχαμε στο κράι 150 σοβχόζια, πυ ο εχτασι τος
ποτελύσε τα 17 % ολις τις έχτασις για το Κραι.

Αφο λιθικε το πρόβλιμα το εφοδιαζμο τον εργαζομένον με πιονι, το κόμα κε εσ-
βετικι εκευσια ανέλαβαν τιν ιποχρέοσι να καλιτερέπειν τον εφοδιαζμο τον εργαζομένον
με κρέας κε λαρδι.

Στα τελεφτέα διο χρόνια στιν ΕΣΣΔ διμιυργίθικε γεράστιο ποσο χτινοτροφικον σοβ-
χόζιον. Πολα απ'αφτα ήνε ετο κράι-μας. Τα σοβχόζια χορίζοντε ανάλογα με τιν ιδικό-
τιτά-τυς. Το ένα διατρέψι αποκλιστικα κερατοφόρα ζόα, τάλο γυρύνια, το τρίτο πρόβα-
τα, το τέταρτο πυλια κ.τ.λ. Τα σοβχόζια θάζουν για πρόλιμπα-τυς όχι μονάχα να πε-
ρτζέπειν τα κοπαδια, μα κε να καλιτερέπειν τι ράτσα-τυς, να οργανόσυν τιν περιπτώ-
ιο ζόον με βάσι τις πρόσδες τις επιστίμιες κε τεχνικις.

Στιν ΕΣΣΔ ιπάρχυν 1480 σοβχόζια.

Σ' αφτα βρίσκοντε: μεγάλα κερατοφόρα ζόα — $2\frac{1}{2}$ εκατομ. κεφάλια
γυρύνια . . . — 860 χιλ. ”
πρόβατα . . . — 4 εκατ. 700 χιλ. ”

Σε μας, στο Βόριο Κάδκασο στιν αρχή του 1932 βρίσκονταν στα σοβχόζια: κερατοφόρα ζόα — 250 χιλ., γυρύνια — 132 χιλ., πρόβατα 800 χιλ. Το σοβχόζι «Κρασνέ Κολος» στο Βόριο Κάδκασο ήχε 27 χιλ., εχτάρια γις κε 280.000 γυρύνια οι τιν αρχει του 1932. Ι γενική παραγογή των σοβχόζιων για το 1932 θα αποτελέσει 70 χιλ. γυρύνια.

Τα σοβχόζια δεν ήνε μονάχα απλες φάμπρικες ειτίρον κε χτινοτροφίας, πυ καλιτερέουν ταν εφοδιαζόμενο τον εργαζομένον. Τα σοβχόζια ήνε τα επιρίγματα τις κολεχτιβοπλικίς κε τα λικβιταρίματος τις κυλαχιας σαν τάκσις. Βοιθυν με το παράδιγμά-τυς τις πλατιες φτοχο-μεσέες μάζες να στραφυν στο σοσιαλιζμό. Ήπον στο παράδιγμα το σοβχόζιον : φτοχι κ' μεσέι καταπίστικαν, δητι τις ειφέρνι το μεγάλο νικοκιριο, κ' χρισμοπίστικα πραχτόρον κε αγροτικον μιχανον.

Τα σοβχόζια εφοδιάζουν τα γίρο κολχόζια με καλιτερεμένυς επόρους κε με καλιτερεμένη ράτσα ζόαν, βοιθυν τα κολχόζια να ταχτοπίσυν το κολεχτιβικο νικοκιριό-τυς, τα βοιθυν να εφαρμόσυν τις δυλιες τις επορας κε τις εινκομιδις.

Να ένα παράδιγμα απτιν ανικισιάτικι δυλια του διδαχτικο-πιραματικου σοβχόζιο Ar. 2. Γίνονταν εινέλεφσι στο χυτορ Παλαπάνοβσκι, πυ πατρικνάριζε το σοβχόζι. Διο όρες εισιτήσαν πόσ πρέπι να οργόσυν το άδιο κομάτι γις. Ο κόδμος ίδρονε κε ειοπύζε. Ανάμεσα απτις χαρικις κάπιος φόνακε κοροιδεψτικα κε προκλιτικα.

— Δοκιμάστε να το οργόσετε. Δεν έχι λογαριαζόμενο. Κε επόρα δεν ιπάρχυν.

Τότε ο πρόεδρος έστιλε μια ειμισύλα.

«Αρχίστε πεδία. Τίποτε δε βγένι».

Ι εινέλεφσι εκσακολυθύζε. Ο κόδμος αρνύντανε πιζματικα.

Κι ακσαφνα ακύτικε απο μακρια, στιν αρχι ειγανα, κ' ειτερότερα πιο δινατα το «Ιντερνατιοναλ». Ι τραχτορικι μπριγάτα το σοβχόζιο έσκιζε με το αιτάλι τον ινιον το μιαφιλονικύμενο τρίμα.

Το αιτάλινο τράχτορο μιλισε. Ι εινέλεφσι τέλιοσε σε τρία λεφτα. Αποφάσισαν να ερχαριστίσυν το σοβχόζι για τι βοιθια κε να εκσασφαλίσυν τα επόρα.

Ο ρίτορας απτις κυλακογλίφτες, πυ τον διακόπτανε, άφριζε κε κοκίνιζε.

— Για δές-τυς τι κάνουν.

Τα σοβχόζια ήνε προλεταριακα βιομιχανικα κέντρα όχι μονάχα γιατι ήνε νικοκιρια με νέα τεχνικι, μα κε γιατι αφτι τιν τεχνικι τιν εκσιπιρευνει εργάτες. Μ' αφτον τον τρόπο άμεσα μεταφέρνετει πίρα τις μαχιτικότιτας, τις σοσιαλιστικις άμιλας, τον τεχνικον ειγιθιον απτο σοβχόζι στο κολχόζι.

Ερδτις: Πιά ειμασία έχουν τα σοβχόζια στο έργο τις σοσιαλιστικις αγανωράτισις το αγροτικο νικοκιριου;

Γίμναζμα: Οργανόστε εκδρομι στο πιο κοντινο σοβχόζι.

I ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙ ΠΟΛΙ ΤΟ ΣΙΤΙΡΟΝ

Ι διεθνικι μπριγάτα τον προλεταριακον εινγραφιάδον επεικέφτικε κάμποσα κολχόζια κε σοβχόζια το Βόριο Καφκάσου. Νά πόσ περιγράφι ο c. Bayian-Kutvudie τις εντίποσες τις μπριγάτας απτο διδαχτικο-πιραματικο σοβχόζι Ar. 2.

1929. Γιμνι στέπι.

Μα το προλεταριάτο ειμίσε στιν πιατιλέτκα-τυ: εδο θάνε μια απτις 175 φάμπρικες ειτίρον το Ζερνοτρεστ.

Κε σε διο χρόνια κεφίτροσε εδο πέρα ολάχερι πόλι. Το Ζερνογρατ — i πάζα το πιραματικο διδαχτικο σοβχόζιο — γίγαντα Ar. 2. Ι εργαζόμενι κατίκιαν τιν έριμο. Σε δάσος εκατο μέτρον βρίχαν νερο. Φιάσανε δρόμος, χτίσανε κβαρτάλια, είνχρονα επίτια, εργαστήρια, ελεβάτορο, γαραζ, κινονικες τραπεζαρίες, θέατρο, πεδικο κίπο, σχολιο, τεχνικο ινστιτύτο, πανεπιστιμιακι πολιτιτια, λαμπαράτοριες, κλυπ, νοσοχομια, κοπερατίβες, ταχι-

δρομικο τμίμα, όλα τα καθιδρίμια τις πόλεις. Οργάνοςαν περιβόλια, εφίτεπταν καρποφόρα δέντρα, πέρασαν ιλεχτριζόμενα, σινενούθικαν μ' όλον τον κόσμο με τον τιλέγραφο, με το τιλέφωνο, με το ράδιο. Ενα σορό άνθρωποι δύλεβαν με τα τύθλα, με το μπετόνι, με το τσέμεντο, με το κείλο κε το ατζάλι, σφιριλατύσαν κε έλιοναν με το εντατικο τέμπο το σοσιαλιστικο χτισίματος.

Κε ιπερινόντας τις αναπόφεχτες διεκολίες κε λάθια, χτίσανε τι νέα πόλη.

Ινε πόλι απο σίδερο κε πέτρα, πόλι πυ διμιυργίθικε με τον εργατικο ενθυσιαζόμενο σοσιαλιστικο προλεταριάτου πυ νίκισε.

Τα τράχτορα βρίσκονταν πια στι θέσι-τυς. Τον κερο πυ χτίζονταν ι πολιτία, τα τράχτορα ζογράφιζαν νίχτα κε μέρα γέρο απτιν νέα πόλι κολοσσιέα κιματοιδι αβλάκια στι παρθένες στέπες.

80 τράχτορα, απ' αρτα 67 διναμικότητας 60 αλογο δίναμις, το καθένα, εκατοντάδες αλέτρια, βολοκόπι κε επαρτικες μιχανες κε 80 κομπάνια περιμένουν τι σοδια, παραταγμένα στι σίρα, σάν-πος πολεμικα κανόνια.

Ινε το σοβχόζι, το προτοπόρο τάγμα το σοσιαλιστικο αγροτικο νικοκοριο.

108 χιλ. εχτάρια για καλιέργια. Στρατος απο 2500 ανθρόπους με τους αγρονόμους-τυς, τους ινζινέερους. Πεντάμερι δδομάδα κε 8-ορι εργατικι μέρα. Δυλια μαχιτικι. Μια μιχανη, πυ τιν εκειπιρετυν 3 θάρδιες, καλιεργι απο 10-15 εχτάρια τι μέρα. Πέρα επάρθικαν 22 χιλ. εχτάρια. Δόσανε περι τα 250 χιλ. τσέντνερα σιτιρα.

Ι επορα τέλιοσε.

Νά ο σινικιζμος Αρ. 3, ο κομισομολιστικος. Σινικιζμος μικρος, μα σίνχρονος. Σινικιζμος — κατασκίνοι με κινα ιπνοτίρια, με άσπρο καθαρο μαγεριο, με τραπεζαρία, στολι ζμένι με πλακάτες, με εργαστίρια, με αποθήκες επόρου, με αποθήκες για τις μιχανες, με κλυπ, με βιβλιοθίκι. 8 τέττι σινικιζμι ιπάρχουν. Στον καθένα-τυς πέφτουν 2,500 ο 7000 εχτάρια, ανάμεσα στα οπια περνύμε σινοδεβόμενι με το δροσερο αεράκι.

Ο ενθυσιαζόμενος τον ανθρόπον, πυ σίφονα με τι διαταγι το κόματος μπίκαν στι σοσιαλιστικι άμιλα, δεν κξέρι σίνορα, όπος δεν κξέρι σίνορα κι ετέπι πυ γένικε καρπερ.

Νά ι έφθιμι μπριγάτα το σινικιζμο Αρ. 5, πυ έπρεπε να οργόσι 2050 εχτάρια σε 14 μέρες κε τις άργασε σε 9. Νά ι θάρδια τον τράχτοριστον, πυ έπρεπε σε 21 ώρες να καλιέργισι 160 εχτάρια, κε καλιέργικε 220 εχτ. Νά ο Ντυπιάνοφ, 22 χρονο κομισόλος, πυ αγαπα το τράχτορο-τυ περισότερο απο κάθε-τι στον κόσμο, κε πυ ίστερο απτιν 8-ερι εργατικι μέρα-τυ μνίσκι να δυλέπται με τους σιντρόφους-τυ απτιν ακόλυθι θάρδια, για να περιπιθι, να χαιδέπται τι μιχανή-τυ.

— Χάρικετ, Ντυπιάνοφ, σαν πίρες το παράσιμο το Λένιν.

— Πέτακα πειλα το καπέλο-μυ, φόνακα „υρά“ κε κανα καταπιάστικα στι δυλια

Ο Ντυπιάνοφ ίνε υ-άρνικος τις φάμπρικας σιτιρον. Ινε νέος απλυς άνθρωπος, μα γιομάτος σοσιαλιστικο ενθυσιαζόμενο.

Ι πιατιλέτκα σε 4 χρόνια.

Νά ο χτινοτροφικος σινικιζμος με διεφθιντι καζάκο. 2500 εχτ., 400 αγελάδες, 345 γυρύνια, 750 δρνιθες.

Περνύμε πλαι απο αποκιρενόμενις βάλτους, πλαι απο χόρια, κολχότια, πυ για το χτισίμο-τυς δδεσανε ι εργαζόμενι τις δίναμες-τυς. Το σοβχόζι εκειπιρετι 20 γέρο κολχότια, τα οδιγι κατόπιν-τυ.

Διο ίδι σοσιαλιστικο νικοκοριο ομπλιρόνυν τόνα τάλο: ι κολεχτιβικι δυλια τις κολχότικις καβαλέριας κε ι βιόμιχανικι παραγογι τις φάμπρικας σιτιρον.

Μπροστα στο Ζερνογρατ, όπος κε μπροστα στο γίτονά-τυ το „Γίγαντα“ ι αμερικανικες φέρμες φένοντες σα φτοχι σινκενις. Κι όταν βλέπυμε το Ζερνογρατ, πυ αντι κοδονοστάσιο ανέβασε πειλα του ατζαλένιος τίχυος το ελεβάτορύ-τυ, σκέφτομε τους χορικους του εχσοτερικυ, τους καρφομένις στα κοματάκια τις γίς-τυς, τα μικροσκοπικα σα ματιλάκια, σκέφτομε για τιν εκμετάλεπτι-τυς, για τις παλιως σκλάδυς το καπιταλιζμο, της απίζι, χαλνα τι γι, άκαρπα κισοδένι τις δίναμες τον εργαζομένον στα κοματιαζμένα χράφια, ενο εδο, στι χόρα πυ άλοτε ίταν καθιστεριμένι, βλαστένι ι ανίκιτι σοσιαλιστικι κυλτύρα

Ι Μ Τ Σ — ΣΤΙΡΙΓΜΑ ΤΙΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Στα 1919 ο Λένιν έλεγε: „Αν θα μπορύσαμε να δόξυμε άδριο εκατον χιλιάδες πρότις τάκες τράχτορα, να τα εφοδιάζουμε με μπενζίνα, να τα εφοδιάζουμε με μηχανικούς (και καλα κάρετε πως στιν όρα αφτο ίνε φαντασία), ο μεσέος χορικος θάλεγε: „ίμε για τιν κομύνια“, διλαδι για τον κομυνιζμό“.

Το κομυνιστικο κόμια θιμύνταν αφτι τιν εντολι το Λένιν, κε μόλις επιτιχίες τις ανάπτυξις τις βιομηχανίας το επέτρεπεσαν, καταπιάστικε να εφαρμόσει πραχτικα τι λενινικε φαντασία“.

Τόρα όλι : ΕΣΣΔ ίνε σκεπαζμένη με δινατο δίχτι μηχανο-τραχτορικον σταθμον. Στα 1923 ίχαμε μονάχα ένα μηχανο-τραχτορικο σταθμο τιν άνικι το 1930 ίχαμε μονάχα 158 σταθμος κε τιν άνικι το 1932 2200 σταθμι ανκάλιασαν με τι δυλιά-τις περισότερο απτα μισα κολχόζικα σπαρτα. Στο Βόριο Κάφκασο ακόμα στα 1931 δύλεβαν 136 μηχανο-τραχτορικι σταθμι.

Ι ΜΤΣ δυλέβιν όχι μονάχα με τράχτορα, μα κε μᾶλογα. Ακόμα δεν έχυμε τό-ς τράχτορα, πυ να αντικαταστίσυμε ολότελα τι δίναμι το αλόγυ. Νά γιατί ζε διάστιμα κάμποσον χρονον το άλογο θα χρισιμοπιθι φαρδια στις αγροτικες δυλιες.

Ο ιν. Στάλιν στις 28 το μαι 1931, με τιν εφκερία πυ μηχανο-τραχτορικι στα-θμι εχτέλεσαν το πλάνο τις εποράς-τις, έγραπτε:

„Αδελφικο χερετίζμο στις εργάτες κε τις εργάτριες, στις τέχνικος κε τις επετει-αλίστες, σ'όλο το καθοδιγιτικο προσοπικο το μηχανο-τραχτορικον σταθμον με τιν εφκερία τις προπραθεζμιακις εχτέλεσις το πλάνυ επορας για 18 εκατομήρια εχτάρια. Σας ινχέ-ρο με τι νίκι, σίντροφι.

Πέρει μηχανο-τραχτορικι σταθμι επίρανε 2 εκατομ. εχτάρια κολχόζικα χοράφια. Φέτο παραπάνο απο 18 εκατομήρια. Τέτιος ίνε ο δρόμος απτο αλέτρι στο τράχτορο, πυ πέρασε το αγροτικο νικοκιριο τις χόρας-μας. Ας κάρερην όλι, πως εργατικι τάκει τι Σο-βετικις Ενοσις σταθερα κε με βεβεότιτα οδιγι προς τα εμπρος το έργο το τεχνικο με-τεχνοπλιζμο τις ειμάχυ-τις τις εργαζόμενις αγροτιας.

Ιμαστε βέβει, πως μηχανο-τραχτορικι σταθμι δε θι καθισιχάζυν με τις επιτιχίες πυ κατόρθωσαν, κε με απαντιτικο πλάνο θα εβρίνην ζε 20 εκατομ. εχτ. το πλάνο το 18 εκατομ. πυ τις δόσανε (κε πυ εχτελέσανε πια).

Ας κάρερην όλι, πως ε Σοβετικι Ένοσι, απο χόρα μικρο χοριάτικο νικοκιριο κε κα-θιστεριμένις γεοργικις τεχνικις μετατρέπετε ζε χόρα το πιο μεγάλο κολεχτιβικο νικοκιριο, ζε χόρα προτεπόρας γεοργικις τεχνικις.

Εμπρος οιντρεψι, κε νέες νίκες“.

Ι ΜΤΣ πέζιν τεράστιο ρόλο στο έργο τις ειμπαγις κολεχτιβιπάζι- το αγροτικο νι-κοκιριο. Οπος ίπε ο ι. Στάλιν, ε ΜΤΣ ίνε „γιοφίρι ανάμεσα στο ατομικο φτοχο-μεσέο νικοκιριο κε τις κολεχτιβικες κινονικες φόρμες νικοκιριο“.

Ι φτοχι κε ε μεσέι, παραβάλοντας στα χοράφια τι δυλιά-τις με τι δυλια το μηχα-νον το ΜΤΣ, καταπιθοντε χτιπιτα για τα τεράστια πλεινεχτίματα τις καλιέργιας τις γις με μηχανες, για τα τεράστια πλεινεχτίματα τις τεχνικις. Κε ε ανότερι τεχνικι με τι χρισιμοπάζι τον πολίπλοκον αγροτικο μηχανον ίνε δινατι μονάχα στα μεγάλα κολεχτι-βικικα νικοκιρια.

Γιαφτο : 17- ε κοματικι κονφερέντια, ιπολογίζοντας τιν τεράστια είμασ α τον ΜΤΣ αποφάσισε να χτιστην στι δέφτερι πιατιλέτκα τόσι ΜΤΣ, πυ να περιλάβιν όλα τα κολ-χόζια κε στι βάσι να αποτελιόσυν τι μηχανικοπάζι τις αγροτικι παραγογις.

Ερότισι: Πιος ίνε ο ρόλος το ΜΤΣ ετι οιοιαλιστικι αναζινκρότισι το αγροτικο νικοκιριο
Γιμναζια: Οργανότε εκδρομι στον πιο κοντινο ΜΤΣ.

ΣΤΥΣ ΑΔΕΛΦΥΣ — ΓΟΡΤΣΥΣ

Πάνο στον πετρόδικο ορινο δρόμο προχορύσαν βαρια διο τράχτορα.

— Ισος να αργίσυμε ος τα χαράματα — ρότισε ο Σορόχιν. Δε λιπάμε πως θα ζπά-

ζυμε το κεφάλι-μας, — λιπάμε μίπος σακατέπζυμε τα τράχτορα.

— Ας δοκιμάσυμε, επέμενε ο Ιβιν. Για σκέπζε: αντα χαράματα δε θάρματε στο αυλ, θα διασπαστι χορις ἀλοι· σπορα.

Ο Σορόκιν σιοπίλα σινκατένεψε να εκσακολυθίσι το δρόμο. Ι μιχανι σέρνονταν σαν τανχ. Πετιόνταν τολίπες ατμο πετρελέν, κε ακύονταν ο κερος κρότος του σίδερου. Απτο θόριβο φένονταν το Σορόκιν πος πίσο-το κόβετε το χόμα κε νκρεμίζετε σε νκρεμο. Ιθελε να περιζέπει τιν ταχίτιτα μα βαστάχτικε. Βαστόντας τι δεκεια πάντα τυ δρόμο αργα, ισόμετρα έδιοχνε τι μιχανί-τυ στον κατίφορο, κ' ε καρδιά-τυ χτιπύζε άταχτα.

— Κάτεσε — επρότινε ο Σορόκιν — Θα κανονίζο τι μιχανι κε θα προχορίζο.

Εκάτεσε ο Ιβιν κε προχόριεσαν. Το μοτόρι δύλεθε σοςτα, ε τολίπες βγένανε κανονικα απτος κιλίντρυς. Ι πέτρες αλέθονταν κάτο απτος ρόδες τυ τράχτορυ, σαν-πος κάτο απο μιλόπετρες. Ο άνεμος χτιπύζε στο πρόσωπο τυ Ιβιν, περνύζε απτον ανιχτο γιακα τις μπλύζας-τυ, ισχορύζε στο σόμα-τυ, τον δράσιζε κε τον έκανε να τρομάζι λίγο.

Ο Σορόκιν κυνόντας το φανάρι, έτρεχε μια εμπρος απτο τράχτορο, μια έμνικε πίσο.

— Βάστα δεκεια. Πέτρα ίνε. Φρέναρε — φόναζε προιδοποίόντας τον Ιβιν.

Ο Ιβιν μιχανικα εχτελύζε τις διαταγες τυ σιντρόφυ-τυ, γιρνόντας το τιμόνι μια δεκεια, μια αριστερα, φρενάζοντας. Αμα τέλιοζε ο κατίφορος, αρχίσανε να ανεβένουν στο βυνο. Οσο πισιλότερα ανέβεναν, τόσο πιο απότομος γίνονταν ο ανίφορος, τόσο πιο πολι έκλινε ε μιχανι στα δεκεια. Αρχίζε να σέρνετε πλαι στον νκρεμο. Πίγενε στο πλαι πάνο κε ζεσερνε τις πισινες ρόδες.

— Προχόρα, προχόρα — φόναζε ο Σορόκιν, πυ ίρχονταν απο πίσο. Πλατίστερνος κε γερος, όπος ίταν, έπιαζε απτο γάντζο τυ τράχτορυ κε σκυντύζε προς τα πάνο τις πισινες ρόδες, πυ γλιτστρύζαν στον νκρεμο.

Με χίλιες διεσκολίες ανέβαζαν στιν κορφι τυ βυνο το ένα τράχτορο. Μόλις ανέβικαν ο Ιβιν έκατεσε κε έρικε πίσο στο ζέρκο-τυ το καπέλο.

Ο Σορόκιν πλισίαζε κε κεσεβίδοζε το μοτόρι.

— Εχασες το θάρος-συ, ίπε το Ιβιν κι αφο σιόπιζε λίγο πρόσθεζε: Κατέβα. Τόρα πρέπι να τραβικης κε τι δικι-μυ μιχανι στο βυνο.

— Αμ εις τι θα κάνις;

— Εγο θα ιποβαστάχζο απο πίσο τι μιχανι. Αφτο εις δεν μπορις να το κάνις.

Αφίζανε το τράχτορο τυ Ιβιν στο βυνο κε επέστρεπζαν στο τράχτορο τυ Σορόκιν. Ο Ιβιν κάθιζε στο διάκι κε οδίγιζε τι μιχανι. Ο Σορόκιν πίγενε απο πίσο. Ακόμα δεν άρχιζε ο απότομος ανίφορος, κι ο Σορόκιν πιάστικε απτο γάντζο, πατύζε βαρια με τα ιπσιλα ιποδιματά-τυ στι γι, κε μισοπλαγιάζοντας σκυντύζε τι μιχανι. Ιταν πολι ακατάλιλο κε πολι επικιντινο. Το κάθε απρόσεχτο βίμα, ε κάθε απρόσεχτι θήιζι, το ανεπάντεχο τράνταγμα τυ τράχτορο απιλύζαν να τυ πλακόσυν τα πόδια. Εζεπζε όλες-τυ τις δίναμες. Κάποτε τα χέρια-τυ τεντόνονταν τόσο πολι, πυ παρολίγο να κοπουν κε τότε τα πόδια-τυ με αινιθιζτι δίναμι πατύζαν βαρια στι γι. Στέναζε, τα μάτια-τυ απτιν κύραζι τιφλόνονταν, κε πονύζαν δίνατα.

Ο Ιβιν οδιγήζε τι μιχανι στο βυνο. Ετρίζε τα δόντια-τυ τόσο δίνατα, πυ τα σαγόνια-τυ πονύζαν. Ακασφνα χτίπιζε δίνατα ε καρδιά-τυ: εμπρος, εκι όποι άφισαν το φανάρι, φάνικε φοτια. Πλάγιαζε με τυ ζτίθος-τυ πάνο στο διάκι κε βίδοζε τιν τρίτι ταχίπιτα. Ιταν ανοιξια, τρέλα, μα μια φορα γένικε. Βύικε ε μιχανι, πιδικε με τις ρόδες, γλιστρίζε κε γλιστρίζε γρίγορα προς τα πίσο, στον νκρεμο.

— Σταμάτιζε — σα να φόνακε κε σα να αναστένακε ο Σορόκιν — σταμάτιζε.

Αλο τίποτε δεν ίπε. Το ένα πόδι-τυ πατύζε βαρια στιν πέτρα κε λίγιζε κάτο απτο βάρος τις μιχανις, κε τάλο πόδι τυ κρέμονταν στο χάος πάνο στον νκρεμο.

Ο Ιβιν κεσεβίδοζε το μοτόρι κε πιδικε στο δρόμο.

— Τιν αλισίδα — αναστέναζε ο Σορόκιν — Τιν αλισίδα. Τράβικε με τιν άλι μιχανι.

Ο Ιβιν έτρεχε στιν άλι μιχανι κε κεσετίλικε τιν αλισίδα. Τρέμανε τα δαχτιλά-τυ, ενεβρίαζε, το σκοτάδι τυ εμπόδιζε να δυλέθι, κε το κάθε δεφτερόλεφτο τυ φένονταν εσοιότιτα.

Ο Σορόκιν δεν ένιοθε τον κερο. Ταφτιά-τυ βύσαν κε μπροστα στα μάτια-τυ φένονταν πίρινι χίκλι. Ιχερε πος ι μιχανι χρατιέτε μονάχα στα χέρια-τυ. Το αριστερο πόδι-τυ εκίνο που πατούσε ετιν πέτρα, έκεε. Το δεκτι πόδι-τυ που έμενε πίσο μιρμίνκιασε. Εθάνονταν ανιπόφορης πόνυς, μα δεν ιπίρχε καμια δινατότιτα να αλάξει θέσι.

Απο μπροστ αντιχύσε ο κρότος τις αλισίδας. Ο Ιβιν βιάζονταν.

— Βάστα λίγο ακόμα — φόναζε — βάστα.

Το τράχτορο χρέμονταν απτα χέρια τυ Σορόκιν. Ι πιεινες ρόδες-τυ όποις κε πριν γλιστρύσαν ετον υκρεμο, κε όποις πριν ο Σορόκιν με αρχυδίσια δίναμι το τραβύσε πίσο στο δρόμο. Κε μονάχα όταν τράβικσαν ετο βυνο τι μιχανι, ι κύρας κιρίεπιε το Σορόκιν. Αφιε απτα χέρια-τυ το ειδερένιο γάντζο, απλόθικε ετι γι, κε κάρροζε ετον αστεροστόλιστο υρανο τα μάτια-τυ που δε βλέπανε τίποτε.

Ο Ιβιν πλιείασε το σιντροφό-τυ με το φανάρι στα χέρια κε έκατζε πλάι-τυ πάνω ετι γι.

Ακισαφνα κίτακε τα πόδια τυ σιντρόφυ-τυ. Στο αριστερο πόδι-τυ χρέμονταν υκρέλια κε φάνικε τυ Ιβιν πος αφτα τα υκρέλια ίσαν ιγρα. Εκλινε πιο κοντα κε κεφόνισε:

— Μα αφτο ινε έμα. Ισε πλιγομένος, κε στα γερα. Σίκο λίγο πάνο να κιτάκιο πιο καλα.

Ο Σορόκιν έκανε προσπάθια κε κανανά έκατζε. Κίτακε το πόδι-τυ κε σύφροζε το μέτοπό-τυ. Δολια που τιν έπαθα, κι ύτε τονιοσα.

Ι μια σινίνα τις ρόδας χόθικε ετο πόδι κε έβγαλε απο κι ένα κομάτι κρέας. Ο Ιβιν κέσεκισε σε λυρια το πυκάμισο-τυ κε καταπιάστικε να κάνι επίδεζμο τιν πλιγι.

Οταν έδεσε το τελεφτέο λυρι, ρότιζε: „Θα πλαγιάσις;“

Ο Σορόκιν δοκίμασε να σικοθι. Καφτερος πόνος τον χτίπιζε ετο μιαλο κε τα μάτια-τυ σκοτίγιασαν. Περίμενε λίγο κε έφτιζε.

— Κε όμος . . .

— Πονι. Ενδιαφέρθικε ο Ιβιν κε αναστένακε. Μα πός σινέβικε δλο αφτο.

— Ας πάμε, ιπε ο Σορόκιν. Εβαλε όλα τα δινατά-τυ κε σικόθικε. Στιρίχτικε στο φτερο τις μιχανις κε αποφασιστικα χόθικε ετο κάθιζμα.

— Κύρδιζε — φόνακε τυ Ιβιν κε για ένα δεφτερόλεπτο έκλινε το κεφάλι-τυ πάνω ετο διάκι.

Ο δρόμος ίταν ίσιος.

Ο Ιβιν σκέφτονταν για το μέλον.

Σκέφτονταν με πιο ενθυσιαζμο θα τιν ιποδεχτυν ι γδοτει θα αλιχτίζυν τα σκίλια, θα χτιπίζυν ι πόρτες, θα φανυν φοτιες στα παράθιρα, κε θα ακυστυν χαρύμενες φονες.

— Πιος ίρθε;

— Ιρθανε τάχα;

— Νε, νε, απτο ΜΤΣ.

Ο Ιβιν χαμογελύζε. Το στίθιος-τυ πλιμπύζε απο χαρα, απο αγάπι.

Στι δέφτερι μιχανι αγονίζονταν ενάντια στις προζβολες τις λιποθιμίας ο Σορόκιν...

Ερδτιζε: Τι ίταν κίνο που οδιγύζε το Σορόκιν κε Ιβιν κε με τόσι αφτοθισία οδεγύζαν τα τράχτορά-τυς.

Ο ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙΚΟ ΧΤΙΣΙΜΟ

Το κομυνιστικο κόμα, καθοδιγόντας το κολχόζικο χτίσιμο, εφάρμιζε κε εφαρμόζει σταθερα τι λενινιστικι γραμι.

Το κόμα απετύζε κε απετι, να περάσι ι κολεχτιβοπίζει με θάσι τιν προερετικι επιθυμία το φτοχον κε μεσέον μαζον τις αγροτιας. Κανένας εκσανανκαζμος δεν πρέπει να γίνε.

Ι κολεχτιβοπίζει δεν μπορει να εφαρμόζετε με το ίδιο μέτρο στις διάφορες περιοχες τις Ενοσι-μας. Στιν απέραντι χόρα-μας ιπάρχυν διάφορα ραγιόνια, που δεν ίνε προετιμαζμένα ετον ίδιο βαθμο για τιν κολεχτιβοπίζει. Στα προτοπόρα ραγιόνια με αναπτιγμένες επικριες τα τέμπτα τις κολεχτιβοπίζεις πρέπει να ίνε πιο γρίγορα, στα άλα ραγιόνια πρέπει να ιπολογιζει ι κολεχτιβοπίζει για πιο μακρινι προθεζμία.

Το κόμα ιπόδιχνε σίχνα, πως ο βασικό φόρμα του κολχόζικου χτίσματος στο δομένο εκαλοπάτι της ανάπτυξής-του ήταν το αγροτικό αρτέλι. Το κόμα απετύχε και απέτι να μην πιδίξει κανις πάνω απ' αφτι τη φόρμα του κολχόζικου χτίσματος, να μη γίνει τεχνιτή μετάβαση από το αρτέλι στιν κομόνα. Στα ραγιόνια της σιμπαγις κολεχτιβοπίζις πρέπει να εφαρμοστει το λικβιτάριζμα της κυλακιας, σαν τάχεις.

Κε επι τέλυς ο κολεχτιβοπίζις του αγροτικου νικοκιριου πρέπει να περάσει με βάσι την καθοδίγια της εργατικης τάχεις το χοριο και το δινάμομα της παραγογικης εινάφιας της πόλις με το χοριο.

Το κόμα, εφαρμόζοντας αφτες της λενινιστικης θέσες στο κολχόζικο χτίσμα, έκανε και κάνει αποφασιστικο αγόνα ενάντια σε κίνυς, που δοκιμάζουν να της παραβιάσουν. Το κόμα διεκσάγει αγόνα ενάντια στης απόπιρες το δεκχιον να διασπάσουν την κολεχτιβοπίζις. Το δεκχιο υκλον ήταν ο κιριότερος κίντινος στη σιμεριγι περίοδο του σοσιαλιστικου χτίσματος. Ταφτόχρονα μ' αφτο, το κόμα αγονίζεται ενάντια στης „αριστερης“ ζαγίπεσικης, που παραβιάζει τη βασικη λενινιστικη απέτιση — την προερετικότητα του μπασίματος το φτοχο-μεσέον μαζον στα κελχόζια.

Κινιγόντας πρότερα κολεχτιβοπίζις, η „αριστερη“ εφάρμοζε μέτρα εκσανανκαζμο και βίας απέναντι στης φτοχυς και μεσέους σκετικα με την οργάνωση του κολχοζιον. Αφτι φροντίζουν να προσελκίσουν στα κολχόζια όχι με το να καταπίσουν της μάζες, αλα με διαταγη. Αντι να διναμόσουν το αγροτικο αρτέλι, σα βίξικη φόρμα της κολχόζικης κίνησης, αφτι τίνυν με μιας να διμιυργίσουν κομόνες, κινονικοπιν όχι μονάχα τα εργαλία, τα μέσα παραγογις και τα εργατικα ζόα, μα και τα επιτίσια ζόα, τα πυλερικα, της κατικίες. Εχουν αφτο η „αριστερη“ ζαγίπεσικη εφρόντισαν να διμιυργίσουν κολχόζια-«γίγαντες», που δεν ήσαν ζοτικα, και την εκλογη αντικαταστύσαν με διοριζμο, ίσκιαζει το μεσέο και δεν φρόντιζαν να εποφελιθων τη νικοκιριακη πίρα-τη κ. ά.

Το αποτέλεσμα ήταν, πω με της ενέργιες-της η „αριστερη“ όχι μονάχα δεν προσελκίζουν μεσέους στα κολχόζια, μα απεναντίας, της οπλίζουν ενάντια στα κολχόζια, και μ' αφτο παραβιάζουν τη διδασκαλία του Λένιν για τη σιμαχία της εργατικης τάχεις με το μεσέο, για την προερετικότητα του μπασίματος στο κολχόζι.

Τα „αριστερη“ ζαγίπια ήταν απόπιρες να εφαρμοστον στην πραχτικη τέτιες πράκτες, που προέρχονται απτιν άποπται τη Τρότσκη και τον οπαδόν-του. Αφτι η πολιτικη μονάχα του ταχηικο εχτρο βοιθα.

Το κόμα-μας αγονίζεται αποφασιστικη ενάντια στης „αριστερης“.

Ερότισες:

1. Πιες θέσες έχοντας για βάσι διεκάγη το κόμα-μας τη δυλια στο κολχόζικο χτίσμα;
2. Πώ ένκιντε τα „αριστερη“ ζαγίπια στην εφάρμογη της κολεχτιβοπίζις και γιατι το κόμα αγονίζεται ενάντια σ' αφτα;

ΤΟ ΠΛΑΝΟ ΤΗΣ ΚΟΛΕΧΤΙΒΟΠΙΣΙΣ

Το Κεντρικο Κομιτέτο του κόμα-μας καθόρισε τέτιες προθεζμίες κολεχτιβοπίζις για της διάφορες περιοχες της ΕΣΣΔ.

1. Ο Βόριος Κάφκασος, ο Μεσέος και ο Κάτο Βόλγας μπορουν στη βάσι να τελιόσουν την κολεχτιβοπίζις την άνικη τη 1931.

2. Ι άλες περιοχες ειτηρον (Υκραίνα, Κεντρικη Μαβροχοματικη περιοχη, Σιβιρία, Υραλ, Καζακσταν κτλ.) μπορύνε να την τελιόσουν την άνικη τη 1932.

3. Ι άλες περιοχες της κολεχτιβοπίζις μπορύνε να την τελιόσουν ος το τέλος της πιατιλέτκας διλ. στα 1933.

Στον τρίτο αποφασιστικο χρόνο της πιατιλέτκας περισότερα απτα μια μιγαρια πέρασαν στο σοσιαλιστικο δρόμο, το δρόμο του κολχοζιον.

Ο Βόριος Κάφκας στα 1931 γένικε χράι σιμπαγις κολεχτιβοπίις. Σίμερα στα κολχόδια μπίκαν παραπάνω από 80%, το φτοχο-μεσέον νικοκιρίου.

Στο τέλος τις πρότις πιατιλέτκας δίλι: ΕΣΣΔ θα γίνει χόρα τις σιμπαγις κολεχτιβοπίις.

Τινά άνικει το 1932 τα σοβχόδια και τα κολχόδια αποτελύσαν 81%, δίλις τις έχτασις εποριας τις ΕΣΣΔ. Τα σοβχόδια και τα κολχόδια έπιαζαν αποφασιστική θέση στο αγροτικό νικοκιρίο. Και χάρις σ' αφτο: ΕΣΣΔ τελιοτικά στερεόθικες στο νέο οικοιαλιστικό δρόμο και νίκη το σοσιαλιζμό στις χόρα-μας ήνε εκξασφαλιζόμενη πλέρια.

Ι κολχόδικι αγροτικά γένικει καιντρικι φιγύρα τις γεοργίας. Εχι: τις καλίτερες μιχανες, τα ιράχτορα και τ' αλλο μεγάλο αγροτικό ινβενταρ. Ι κολχόδινικι καλιεργυν τι για καλίτερα χρισμοποιόντας τις αγροτικες καλιτέρεπτες. Σε σίνχρισι με τις μονονικοχίριδες: κολχόδινικι ανιπέσονταν τι σοδιά-τυς. Επεφελύντε καλίτερα τιν ελχτικι δίναμι. Καταρθόνυν νάχυν μεγαλίτερι παραγογικότιτα τυ κόπτυ και περισότερι εμπορεματικότιτα τυ νικοκιρίου. Το κολχόδι δίνι στον κολχόδινικο πιο πολι έσοδο, απότι δίνι το μονονικοχίρικο νικοκιρίο στο μονονικοχίρι. Το κολεχτιβικό νικοκιρίο καλιτερέδι: τιν ιλικι θέση τον κολχόδινικον και ανιπέσοντι το μορφοτικό-τυς επίπεδο.

Αφτες: νίκεις δεν κερδίστικαν έφρολα. Ο δρόμος ήταν δίξκολος. Τα κολχόδια γνόρισαν και τιν άμποτι και τιν παλίρια. Ι κολχόδινικι αγονίστικαν ιροικα ενάντια στους κυλάκυς, που χρισμοπίισαν όλα τα μέσα, για να σπάζουν τιν κολχόδικι κίνισι. Ι κολχόδινικι ιπερνίκιαν και ιπερνικον τιν καθιστέρισ-τυς, τιν αμορφοσιά-τυς, τα μικροιδιογ ιτικά-τυς σινιθια.

Με τιν ανάπτισι τις κολχόδικις κίνισις, με νέο τρόπο μπέντι το ζίτιμα για το στίριγμα τις σοβετικις εκξυσίας στο χοριο. Ι κολχόδινικι γένικαν το σταθέρο στίριγμα τις σοβετικις εκξυσίας στο χοριο. Νορίτερα: σοβετικι εκξυσία στιρίζονταν μονάχα στι φτοχολογια στο χοριο, τόρα, με τι σιμπαγι κολεχτιβοπίις βλάστισε νέο στίριγμα, στο πρόσοπο τον κολχόδινικον, κι αφτο θα πι πος ο μεσέος, αφυ μπίκε στο κολχόδι, μετετράπικε απο σιμαχος τις εργατικις τάκσις στον αγόνα ενάντια στους καπιταλιστες και εκμεταλεφτες, σε σταθέρο στίριγμα τις σοβετικις εκξυσίας.

Τα κολχόδια αλάζυν τους ανθρόπους, γεγόντας χιλιάδες ενθυσιαστες, γνόστες τις δυλιας. Ο χτεσινος αμόρφοτος μονονικοχίρις, σίμερα στις σινιθίκες τυ κολεχτιβικου νικοκιρίου ιδικέντε γρίγορα για κίνι τι μεγάλι δυλια, που διμιυργι. Χιλιάδες έμπιρυς γεοργις, χτινοτρόφυς, γυρυνοτρόφυς, ορνιθοτρόφυς μπορι να δίχει το κολχόδικο χοριο. Μα ακόμα δεν ίνε τόσι, όσι χριάζοντε για τους πολιστιθμυς καταναλοτες τυ κολχόδικο νικοκιρίου. Χριάζοντε ακόμα δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες χτίστες. Μα αφτι μεγαλόνυν και μεγαλόνυν γρίγορα.

Το κόμα μπορύσε να κερδίσε και κέρδισε τέτιες μεγαλιόδικες νίκεις, γιατι εφαρμόζει τι λενινιστικι πολιτικι, γιατι το κόμα το καθοδιγι το λενινιστικο επιτελιο με επι: κεφαλις το δοκιμαζόμενο λενινιστι, τον καλίτερο μαθίτι τυ Λένιν — τον αρχιγι τυ κόματος σιντροφο Στάλιν.

Το κόμα εκξασφάλισε αφτι τι νίκις σε απαρέκλιτο αγόνα ενάντια στο δεκχιο υχλον, ενάντια στους αντεπαναστατικυς τροτσκίστες και τα „αριστερα“ ζαγίπια.

Ι μεγαλιόδικι νίκι καταρθόθικε με τις ιροικες προσπάθιες τις εργατικις τάκσις μέσον τις βιομιχανοπίις τις χόρας, μέσον τυ διναμόματος τις προλεταριακις καθοδίγισις τυ χοριο. Καταρθόσαμε αφτες τις επιτιχιες σε αποφασιστικο αγόνα ενάντια στις δίξκολιες, που σιναντιέντε στο δρόμο-μα, σε αποφασιστικο αγόνα ενάντια στον ταχικο εγκρι. Αφτες: δίξκολιες ίνε μεγάλες, μα ίνε δίξκολιες τυ μεγαλόματος: τις χόρας-μας. Κι απόδο βγένι το πρόβλιμα: να μι φοβύμαστε αφτες τις δίξκολιες, να μι κλασθμιρίζομε μα να κατοβάλυμε όλες τις προσπάθιες για να τις ιπερνικίσυμε.

Ερότισεσ: Με πιο τρόπο κατόρθωσε το κόμα τις νίκεις στο έργο τις σοσιαλιστικις ανασινχρότικις τυ αγροτικο νικοκιρίου;

Γίμναζια: Πάρτε πλιροφορίες για το περιεβάμα τις καλιεργίειμις έχτασις και για τιν ανίπεσοι τις σοδιας στο ραγιόνι-ςας και σχιματίστε πίνακα για το αναγνωστιο.

ΣΤΟ ΑΒΡΟ ΧΟΜΑ

Ο πιτις Α. Κολτζοφ που έζει στην ταριχεία εποχή νά πος περιγράψε τι δύλια τη χωρικού στα χρόνια εκίνα.

Τράβικες, σταχτύλι:¹
το κειλένιο αλέτρι,
το ίνι ας ασπρίσι,
στιν ιγρι τι γι.

Εφθιμα στον χάμπο,
τράβικες σταχτύλι,
Φίλος-συ εγόμε,
φίλος, νικοκίρις.

(Α. Κολτζοφ).

Για πιόνα ήταν έφθιμα στον χάμπο; Στον κερό τη Αλ. Κολτζοφ: ρύσι χωρική ίσανε χωρική δύλι, κι ύτε νικοκίριδες ακόμα το πισοράλογύ-τυς. Θίμονε ο κίριος για τι ράθιμα τον τετράποδον κε δίποδον ιπιρετόν-τυ. Θίμονε, χτιπύζε τα πόδια κε κροτύζε το μαστίγι.

Σιοπύζε το χοράφι, „ι μάζρι αφτι γι-ι τροφοδότρι, ι μάνα-ιγρι γις, ι πορόδιχι, ι ακίνιτι, ι κεσελογιάστρα“ — γλιόδικι κάτοτε, παχια, έφορι, κάποτε ανέσθιτι-κεσερι ακόμη κε κάτο απτα δάκρια που τινε λύζανε, χοφι στις εφρησ κε στις κατάρες.

Αδιάφορι στις φιλονικίες τον κίριον κε τον μυζίκον εχθρικια κε στις διο ι γις περιμαζεύότανε στον εαφτό-τις, λαφοκ μότανε κάτο απτο αργο κε ράθιμο κερθλύδιαζμά-τυς απτο βυδίσιο κειλάρστρο κε γλίσχρα έδινε τα χαριζματά-τις στο βασανιζμένο, στον κατάλυστο απτα ποτάμια του λερου ίδρου ζεβγολάτι το Κολτζοφ. Ι γις, πλύσιος μάβρος χάμπος, φτοχος κ' εκσαντλιμένος ήτανε με τις εινθίκες εκίνες τις ταριχείς Ρωσίας. Κι • λαος, φτοχος, διακονιάρις, φιτοζούζε απέθνιζε απτιν εκσάντλιςι κε τιν ατροφία.

Άλι άνθροπι σίμερα κάνυν επίθεσι στο σιμπαγι μάβρο χάμπο. Εκνέυ καταδαμάζουν τι βασανιζμένη, ιποταχτικι γι με πελόρια τάγματα ανθρόπον, μιχανον, ζοον.

Κάμπος μίνες ενορίτερα ι άνθροπι αφτι, μονονικοκίριδες, με έκπλικις, με διεπιστία πέρνανε μέρος στι νέα ζοι, τιν απο κινο δύλια το κινο ικοκιριο. Φεγότανε κε πραματικα το πράμα ήτανε καταπλιχτικο. Μα νά, ι πανκόζμια τάκσι, που χιλιάδες χρόνια τιν ιποστριζανε ι καταπιεστε:, ι τάκσι αφτι ι παντοδίναμι, ι σταχτια, χορταριαζμένει απτα φίκια τον εόνον, φανικε ανόιτι κι αδίνατι σινχρινόμενι με τι νέα, τι νεαρι, τιν μπολεσεβίκικι τάκσι.

Ολο το χρόνο βράζανε τα πάθι — για τι νέα τάκσι κ' ενάντιά-τις. Χορις τους κυλάκις — εκσακόσια εκσίντα σπίτια στο χοριο. Απ αφτα, εκσακόσια στο κιλχόζ, κε μονάχα εκσίντα σπέρνυν „ο καθένας για τον εαφτό-τυ“.

Εκσακόσια σπίτια, ήνε αφτα ο σοσιαλιστικος τομέας. Ο πρόεδρος τις διάκισις — ο Σ. Κυτζεροφ, ιφαντυργος απτο Ιβάνοφχι. Ακόμα, το χιμόνα σχιματίστικε το μαχιτικο πλάνο για τιν κατάχτισι χιλίον εχταρίον μαδροχόματος. Τόρα το κολχοζ περνα τιν εποχε τις σινχίνισι τις πρότις μπολεσεβίκικις σπορας — το πριν απτι μάχι.

Το πιροβολικο χτες βγίκε στον χάμπο, — τα νέα τράχτορα δοχιμάζοντας τι δίναμίτους, όνικαν κάμποςα αβλάκια στι γι κε στέκοντε τόρα ίσιχα στι γραμι, λάμποντα απτο μέταλο τον τροχόν-τυς. Κ' ι γις απλόνετε κάτο απ αφτα — ι μάζρι, παχια, νόστιμι, ι κατιφεδένια γις.

Μα σίμερα ι έφθιμι κε ζοι όλο φάλανκα άφτι τι: νέας τεχνικις δεν ήνε ακόμα ι βασικι δίναμι το κολχοζιο.

Πίσο απτο λόφο, λοκζοκιτόντας τα τράχτορα σε στενο κίλο στεκότανε ι σταχτύλιδες.

1) άλογο σταχτι.

Τραγούδησε ο ζεβγολάτης το Κολτζοφ ακολυθόντας το κισιλάροτρο.

Τράβικε, σταχτύλι,	φρέσκο νερό θα σε ποτίσο
χορταστικα θα σε ταγίσο,	νερό απτι βριεύλα.

Νερό ήταν μπόλικο. Μα το χορταστικό φαγι ήτανε μονάχα ιπόσχεσι. Ολόκλιρυσ-
εδονες ο σταχτύλιδες το φτοχον κε μεσέον χορικον ζύσανε με τη μιρυδία μονάχα τη νόστη-
μο φαγιο. Το λερο σχίρο αργα τραβύσε πίσο το στομάχι του. Κε το στομάχι αφτο πυ-
απο λάστιχο δεν ήταν έμνισκε έτσι ζαν κρεμαζμένο σακύλι.

Κε στο κολχόζι ακόμα με τιν τροφι δεν τα πήγεναν καλα. Ακόμα δε σκεφτίκανε
για το σίλος. Μα στις μαχιτικες αφτες μέρες τις επορας, όλι τιν τροφι τι βάλανε στιν
ενέργια. Μπορι ο σταχτύλις επιτέλους να τρόγι χορταστικα. Με το στίθος-τυ ανκίζοντνας
το παχνι, πιεζόμενο απτα πλάγια απτυς γιτόνυς-τυ χιόνι καναεφτιχιζμένα τι μύρι-τυς τι βρόμι-

Κ' εκι οτο άκρο μακρια απτο τράχτορο κε τα κολχόζικα άλογα, -χοριστα, ασινίθι-
στα τόρα για το μάτι, σκαλιζι τι γι μοναχικο ανθροπάκι με μοναχικο αλέτρι.

Εξακόδια νικοκιρια στο κολχος „Πραγρες.“ Εξίντα — δεν ίνε στο κολχος, αποτε-
λύνε αφτα τον ατομικο τομέα. Δέκα εκατοστα αφτι κοντα στις σιμπαρι κολεχτιβικοπίσι.

Μα πολιν κερο ακόμα δε θα ακολυθα ο μοναχικος ζεβγολάτης το κισιλάροτρό-τυ
στιν ιδιέτερι-τυ λορίδα. Αφτος μαζι με τυς πενίντα ενια άλις μονονικοκίριδες θάμπι-
άβριο στο κολχος κε θα οργόνι αποκινο με τυς ειντρόφυς-τυ τον κολχόζικο κάμπο.

Το δρόμο-τυς τον παλεο ο ζεβγολάτης κι ο σταχτύλις τον τελιόζανε πια.

“Ι κυλάκι κάπανε τον κομσομόλο τραχτορίστα
Πέτρο Διακοφ, τον κερο που τι νίχτα όργονε

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΔΙΑΚΟΦ το κινοτικο χοράφι.“

— Στάζυ Πετρύσκα, Πετρύσκα στάζυ,
μαζι-ζυ έχυμε δυλιες.

Μαζι-ζυ πρέπι για να τα πύμε.

Στάζυ, Πετρύσκα, για μια στιγμι.

Στο φράγτι πίσο απο το βράδι
τις κυλακιας το σκιλολόι καρτερι.

Κε ίδε το φενκάρι κε δεν ίδε
πράμπτα άγρια, τρομερα.

γριλίζοντας ο λισαζμένες μύρες
στον Πέτρο ορμίσανε, θερια.

Ι μιχανι σιοπισε ο δόλια
τα τέρατα δίχος καρδια
τον τραχτορίστα λύσανε με ναζι-
τράβικαν σπίρτο, άναπις ο φοτια.

Τις θρίζας αργοσάλεπ;αν ο τρίχες,
ο σίκαλ πέτρα ορθι.

χρόματα πέρνοντας εφτα ο δρόσο
με χολομένι πέτακε αναλαμπι.

Κάμπε, κάμπε, γιατι σιοπύσες,
τιν τρομερι φοβιθικες φοτια;

Με τιν αβγι τιν προινι δεν ήταν
ο τραχτορίστας Διάκοφ πια

(Μετάφρασι Δ. Εριστέα)

Μόλις ερόδις ο αβγι απο το δάσος
και δρόσο έπεσε στιν πρασινια,
τα δινατα ατσάλινα-τυ άτια

ζεζγι έδραλε για τι δυλια.

Κέρι αφτος, αν λίπυν ο δινάμις
απτιν καρδια, εκίνι σταματα...

Κι ο φίλος-τυ νερο δε θέλι απτο πιγάδι
μπενζίνα για νερο ζιτα.

Τον τραχτορίστα ο πλίκις δεν ανκίζι,
κάτο απτον πέπλο τις νιχτιας,
το φλογερο τις νιότις το τραγύδι
έχι εκίνος σιντροφια...

Σε θωμπι βιθιζμένο πρασινάδα
το χοριο έμινε πολι μακρια.

Πάνο απτυς κάμπιας το φενκάρι τακσιδένι,
μετέορο έπεσε στι λανκαδια.

Κε το μοτορ ακύραστα δυλέβι
καλι στον κάμπο τον κινο
κι αδερφομένες νά προβάλουν
ο αβλακιες στον κάμπο τον κινο.

Οταν ακύοντε κάρφου απτ' αβλάκι
γνόριμες κάπιες φονις.

Ερότιςι

Για πιαστια φέρθικες έτσι άγρια ο κυλακια με τον Πέτρο;

ΚΑΤΟ Ι ΚΥΛΑΚΙΑ

Στο σελζοβετ μαζόχτικαν : αγρότες. Στον εκδόστη φάνικε ο πρόεδρος των κολχόζων „Δοδέκατος Οχτώβριος“ Πλάτον Μαρτζουκοφ.

— Αρχιε, — φόνακαν αποπαντο.

Ο Μαρτζουκοφ πέταχε το καπέλο-τυ κε μίλισε:

— Με γαιδυρίσιο χόπο στρόναμε τι ζοί-μας, στα καλίθια-μας ο αγρότης λίγισε τι τι ράχι-τυ. Το προλεταριάτο ισιάζει τις ράχες το φτοχον, σαρόνι απτο δρόμο των κυλάκυς κε τις εκμεταλεφτες. Σίμερα κασευλακιάζομε τις κυλάκυς — εκμεταλεφτες — τις τρις Στεπάνοφ, τον Γορπυνοφ κε τον Τρεγύποφ. — Όλι μαζι θα τις διόχευμε απτις γραμμας. Θα επιστρέψουμε στι φτοχολογια τις μίλυς το Στεπάνοφ, τα πλύσια σπίτια το Τρεγύποφ, — το έμα κε τον ίδροτα τις φτοχολογιας. Σίντροφι κολχόζνικι — φόνακε — αρχιζουμε το λικβιτάριζμα τις κυλακιας.

Πάνο απτα κεφάλια τον κολχόζνικον κιμάτιζε ι κόκινι σιμέα.

Με τραγύδια πίγαν στο σπίτι το κυλάκυ Τρεγύποφ.

Ι αντιπρόσοπι το κολχόζων μπίκαν στο σπίτι. Ο κυλάκος πίδικε μεθιζμένος κε μυρμύριες παραπονιάρικα λόγια.

Ο Πλατον Μαρτζουκοφ ρότιζε:

— Κολχόζνικι, αφτος λίγισε τις ράχες-ςας, έστριβε τα χέρια-ςας: κε φύκονε τιν κιλιά-τυ. Τόρα κλέι, μα αφτο ίνε ιποκρισία κε εμις δεν πρέπει να τον λιπύμαστε.

Κε κεανα το ανθρόπινο πλίθος φόνακε: „Δεν το λιπύμαστε, κάτο.“

Εκατοντάδες κολχόζνικι προχορύζαν απο σπίτι σε σπίτι, καταγράφοντας τα εργαλια παραγογις τον κυλάκον, πυ περνύζαν στο κολχόζ.

Αφτι τι μέρα ιπσόνονταν μπροστα στι φτοχολογια όλι ι βαρια ζοί τις — δίχος άλογα, μα με αλόγυ χόπο, δίχος ανθροπινι ζοί, μα με ζοί γιομάτι στέρισες.

Τιν άλι μέρα βάλανε κολχόζνικυς να ζίσυν στα σπίτια τον κυλάκον.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΥ ΚΥΛΑΚΥ ΣΟΣΤΙΝ

— Πάπα, πάπα, τι κιμάσε σε τέτια ώρα; Ο ίλιος ανέβικε πειλα.

Ο Ιβαν Γρινκο με δισκολία άνικε τα μάτια-τυ κε τεντόθικε. Ο δεκατετράχρονος γιάσ-τυ Πάνκας στέκονταν κοντα στι σέτι κε ανιπόμονα τραβύζε τον πατέρα-τυ απτο χέρι. Ο Πάνκας δύλεβε μπατράκος κοντα στον ντόπιο κυλάκο Σόστιν, μα κάθε μέρα έτρεχε σπίτι να δι τι κάνυν ι δικί-τυ.

— Ος το προι γίνονταν σινέλεφςι — ίπε ο Ιβαν. Σιμίοναν πιόνα απτις κυλάκυς να εκσορίζυν.

— Οχ κε κυλάκυς έχυμε σε μας! — αναστένακε ο Πάνκας.—Να λογοχάρι ο δικός-μυ ο νικοκίρι:. Εκατον πενίντα εχτάρια γι;. 10 άλογα, 15 βόδια, τα σεντύκια-τυ σπάνυν απτα καλα πύχι.

— Ο Σόστιν... κ'εγο κάπος τον λιπίθικα—χαζμυρίθικε ο Ιβαν. Δεν ίπα τίποτα γιαφτον, κι ο γραματέας, ο ανεπισιός-τυ, κατάφερε να τον γλιτόσι.

— Τον λιπίθικε... τα δικά-τυ τα πεδια πάνε στο σχολιο, ενο εγο φιλάγο τα ζόατο. Εμένα δε λιπάζε—ίπε ο Πάνκας με φονι πυ έτρεμε απο οργι.

Ι μάθιςι ήταν το πιο αδίνατο σιμίο το Πάνκα. Ι ικογένια το Γρινκο λογαριάζονταν μια απτις φτοχες στι στανίτσα. Ποτε δεν τις έφτανε το πισομι. Ενια χρονο ήταν ο Πάνκας, όταν το δόςανε νά δυλέβι μπατράκος. Μονάχος-τυ έμαθε να διαβάζι, μα ι πιο ένθερμι επιθιμία το Πάνκα ήταν να μάθι στο σχολιο.

— Κε τι μ' αφτο, θα φιλάγις τα ζόα, δε θα νχρεμιστες. Αλιότικα θα πξοφύσες απτιν πίνα—θίμοςε ο πατέρας.

— Γρίγορα θα καμπυριάσο απτι δυλιά-τυς, θα με φάνε.

Ο Πάνκας έβγαλε απτο ζεντοκι τιν πιονέρικι γραβάτα-τυ με τρεμάμενα χέρια κε δίχος να ρίξει ματια στον πατέρα-τυ βγίκε απτι επίτι.

Στι σινάθριει τον πιονέρον ο Πάνκας ζίτισε να το δόξυν το λόγο δίχος σιρα.

Πολιν κερο δεν μπορύζε νάρχισι, χιρονομύζε, κυνύζε το κεφάλι-τυ, κε στο τέλος μίλιζε, ή μάλον κξεφόνιζε:

— Πεδια, κξεχυλακιάζου τυς κυλάκυς, κε το Σόστιν λιπάντε. Κι ο πατέρας-μο μαζι-τυς. Γίνετε τέτιο πράμα πεδια;

Το βράδι ετιν έχταχτι χοματικο-χομιομολιστικι σινέλεφρι: εκιματίζονταν μπριγάτες για να καταγράπουν τιν περιυσία των κυλάκικον νικοκιριον, πυ προορίζονταν για να εκσοριεστουν.

Ι μπριγάτα, ετιν οπία μπίκα εγο, έπρεπε να πάι ετιν Σόστιν.

Ο Σόστιν μας αντίχριζε με κακία πυ δεν κρίβονταν.

Κε μονάχα ένας άνθροπος μας ιποδέχτικε ετιν Σόστιν με χαρύμενο χαμόγελο· ίταν το μπατρακάκι, ο Πάνκας.

Οταν καταγράφαμε τις ακριδες γύνες, ο Πάνκας κάθονταν ετι γονια, πάνο σ'ένα σορο κυρέλια, πυ αντιταταστύζαν το στρόμα-τυ κε προσεχτικα μας παραχολυθύζε με έφ-θημα κε ανίσιχα μάτια.

Ιστερότερα μέγνετε με το μάτι να τον πλιξιάζο. Εξκιπτα κε άκυζα το σιγανο πιεμήριζμά-τυ:

— Σίντροφε, εκι ετι θερμάστρα έχι ρεβόλθερα”.

Κε πραγματικα μέσα ζε πίλινα σκέβι, πυ ίσαν γιομάτα κριθάρι, βρίσκοντανδιο ρεβόλθερα Αμέρος αρέσταραν το Σόστιν.

Ο Πάνκας, όπος κε πριν ζι ετο επίτι το Σόστιν. Με τι διαφορα πυ σ'αφτο το επίτι ίνε τόρα ή διίκιει το κολχοζιο „Πρότι πιετιλέτκα“

Ο μίχιος πόθος το Πάνκα εγκελέστικε: επιδάζι ετο σκολιο.

ΤΟ ΚΟΜΑ ΚΕ Ι ΕΡΓΑΤΙΚΙ ΤΑΚΣΙ ΚΣΕΡΙΖΟΝΥ ΤΑ ΑΠΟΜΙΝΑΡΙΑ ΤΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΖΜΥ ΣΤΟ ΧΟΡΙΟ

Ο Λένιν έλεγε για τους κυλάκυς:

„Ι κυλάκι ίνε ή πιο θιριόδικι, ή πιο σκλιρι, ή πιο άγριι εκμεταλεφτες, πυ πολες φο-ρες ετιν ιστορία τον άλον χορον επανόρθιοζαν τιν εκευσία τον πομέσσικον, τον τσάρον, τον παπάδον κε τον καπιταλιστον..... Αφτι ή εματοπότες θιεάθριζαν ζε βάρος τις λαικις ανάνκις τον κερο το πολέμυ, ειςόρεπταν χιλιάδες κε εκατοντάδες χιλιάδες χρίματα, ανε-βάζοντας τις τιμες ετα σιτιρα κε ετάλα προιόντα. Αφτες ή αράχνες πάχεναν ζε βάρος τον καταστραμένον απτον πόλεμο αγροτον, . ζε λογαριαζμο τον πιναζμένον εργατον. Αφτες ή βδέλες πίνανε το έμα τον εργαζόμενον“

Ι κυλακια, ζαν τάκσι, ίνε το τελεφτέο στίριγμα το καπιταλιζμο ετι χορι-μας. Οστο μνίκι ζε μας μικρο αγροτικο νικοκιριο, ός τα τότε μνίκι ετιν κυλακια δινατότιτα άφκεισις. Ι μπυρζουαζια όλον το χορον έλπιζε με τι βοίθια τον κυλάκον να επαναφέρε τιν εκευσία το καπιταλ ετιν ΕΣΣΔ.

Ι κυλάκι διεκάγυν αδιάκοπο λιειαζμένο αγόνα ενάντια ετι σοβετικι εκευσία, πυ ιπε-ραστικι τα σιφέροντα τον εργατον, τον μπατράκον, το φτοχον κε μεσέον, εποφελύμενι γιαφτον τον αγόνα, κάθε δινατο τρόπο κε μέσο. Ι κυλάκι με κάθε τρόπο φροντίζουν να εμποδίζουν τιν επιροι κε τιν καθοδίγιει τις εργατικις τάκσις ετο χοριο. Φροντίζουν να ιπο-τάκσιουν ετον εαφτό-τυς τι μεσέα μάζα το χοριο, να τιν αποσπάσυν απτι σιμαχία με τιν εργατικι τάκσι: κε τι φτοχολογια το χοριο.

Το μεγάλομα το σοβχόζιον κε κολχόζιον φέρνι τιν καταστροφή του χυλάκου. Τα σοβχόζια κε τα κολχόζια βγάζουν τις ρίζες τις χυλάκικις ιπόστασις, τις χυλάκικις εκμετάλεπτισις. Αν νορίτερα ο εργατική τάξη μαζί με τη φτοχολογία κε σε σιμαχία με το μεσέο αγονιζούνταν ενάντια στον χυλάκο επιριζόμενη στα καθιστεριμένα σκόρπια μονονοκίρικα νικοκίρια, τόρα επιρίζετε στι δινατι σοσιαλιστική βιομιχανία, τα σοβχόζια κε τα κολχόζια. Νά γιατί ο χυλάκος μιςα τοσο τα σοβχόζια, τυς ΜΤΣ, τα κολχόζια. Ο χυλάκος βλέπι σ' αφτα το νεκροθάψτι-τυ.

Γιαφτο ο αγόνας το χυλάκου ενάντια στι σοσιαλιστική ανασιυχρότισι το χοριο γίνετε πιο οκεις, πιο εκλιρος. Ο χυλάκος καταβάλι όλες-τυ τις δίναμες για να χαλάσι, να επάσι τι δινατι κολχόζικι κίνισι. Ο χυλάκος γιρέβι χίλιως τρόπις αγόνα ενάντια στιν κολεχτιβοπίσι το χοριο. Σ' αφτον τον αγόνα ο χυλάκος εποφελιέτε όλες τις σκέσες-τυ με τις μονονοκίριδες, όλι τι δίναμι τις επιροίς-τυ στο καθιστεριμένο μέρος τις αγροτιας, όλες τις έλιπσες κε τις διεκολίες το κολχόζικυ χτισμάτος. Ο χυλάκος επιστρατέβι όλι τιν πονιρία-τυ, όλι τιν κακία το ταχικύ-τυ μίσυς.

Ιδιέτερα οκείνθικε ο ταχικος αγόνας στο χοριο, όταν ο σιμπαγι κολεχτιβοπίσι άρχισε να καταχτα το ένα ραγιόνι ίστερα απτο άλο, όταν αρχίσαμε τον αγόνα για το αποτελίομα το θεμελίο το σοσιαλιζμο στι χόρα μας. Ι χυλακια κάνι τις τελεφτέες απόπιρες να διασπάσι το έργο τις σοσιαλιστικής ανασιυχρότισι το χοριο.

Ι τρόπι το αγόνα το χυλάκου δεν ίνε ίδιι, αν κε ο σκοπος το αγόνα ίνε ένας. Ο χυλάκος κάνι αγιτάτσια ενάντια στιν κολεχτιβοπίσι, ενάντια στα μέτρα το κόματος κε τις σοβετικις εκευσίας, εποφελύμενος γιαφτο τις παπάδες κε τι θριεκία, τιν καθιστεριμένη μεριδα τις αγροτιας, ιδιέτερα τις γινέκες, εποφελύμενος τις αγέντυς-τυ στο σοβετικο μιχανίζμο, τιν αντεπαναστατικη μπυρζυαζίκιι ιντελιγένταια.

Αν θα πάρυμε ιπόπις πος κ' ι δεκτιι βοιθυν τον χυλάκο, θα γίνι ολοφάνερο πος ο χυλάκος δεν ίνε μόνος, πος παρυζιάζι σιμαντικι δίναμι, πυ πρέπι να τσακίζουμε.

Ι χυλάκι κ' ι παπάδες σκαρόνυν κε στέλνυν στα χορια κε τις στανίτσες διάφορα „εκθευ“ γράμματα, όπι προλέγετε το „τέλος το κόζμου“ φοβερίζουν τις σκοτινυς φτοχυς κε μεσένς, ιδιέτερα τις γινέκες, με διάφορα φρικιαστικα πράματα.

Για τα κολχόζια διαδίνοντε τα πιο ανόιτα πράματα, διάφορες φαντασίες, ο μια ανοιτότερι απτιν άλι. Στι στανίτσα Νοβο-Μινχάργια (Β. Κάφκασος) ένας γέρος να πός εκειγιγιατί δεν μπικε στο κολχόζι:

„Ιθελα με τι γριά-μυ να μπο στο κολχόζι, μα ο άνθροπι με μετέπισαν λένε πος στο κολχόζι ζαν πεθένις, δε σε θάβυν στι γι, μα σε κένε. Αμα τάκυς ο γρια, έβαλε το το πίζμα-τι; κε δε σιφονα να μπι στο κολχόζι.“

Στο ραγιόνι τις Τιχορέτσκαιας (Β.Κάφκασος) ίσαν περίπτοσες οπόταν ο παπάδες κε ο χυλάκι διέδιναν φίμες ακόμα κε για τις κολχόζικες μιχανες

— Το τράχτορο ίνε διάβολος. Στο τράχτορο κάθετε αντίχριστος. — Πειθιρίζανε,
— Απτο τράχτορο σιτάρι δε φιτρόνι κε κίνο πυ φιτρόνι, θα βρομα πετρέλεο.

Βέβεα σε τέτια ανοισία κανένας δεν πιστέβι. Μα αφτο δίχην, πος ο χυλάκος κι ο παπας δεν περιφρονι κανένα τρόπο, μόνο κε μόνο να φοβερίσι τις φτοχυς κε μεσένς να μι μπύνε στο κολχόζι.

Ι παπάδες κε οι σεκτάντι διεκσάγοντας αγόνα ενάντια στιν κολεχτιβοπίσι, ενάντια στις χλεποζαγατόφκες, λένε πος όλα αφτα ίνε δυλια το διαβόλου κε φοβερίζουν γι αφτο τις πιστιν με λογις-λογιον βάσανα τις κόλασις.

Πολι σιχνα ο χυλάκος φρυτίζι να μασχαρεφτι, κε κάποτε μάλιστα βγένι κε μιλα σαν „οπαδος“ τις κολεχτιβοπίσις Οχι επάνια ο χυλάκος χόνετε στο κολχόζι. Ιπαρχυν πολα παραδίγματα, όταν ο χυλάκος, μπένοντας στο κολχόζι, κάνι εκι βρετιτελετβο, χαλνα τιν κολχόζικι περιυσία, ποτίζι βότκα τις κολχόζινχυς, αποσιυθέτι τιν εργατικη πιθαρχια, βγένι αντίκρι στιν αποκοπι, φροντίζι να μιραχτι το έσοδο πάνο στις πειχες, διασπάνι τιν γινομιδι τις σοδιας, αγονιζετε ενάντια στι χλεποζαγατόφκες κ.τ.λ.

Νιδθοντας τιν αδιναμία-τυς μπροστα στα πλεονεχτίματα τις κολχόζικις παραγογης ο χυλάκι, με τιν εβλογία τον παπάδον, βάζουν σε ενέργια όλα τα βρετιτελικα μέσα κε τιν

τρομοκρατία: χάλαζα το μιχανόν, το ζάρον, εμπριζμί, κειλοκοπήματα και σκοτώματα του καλίτερον κολχόζικον, των κινονικον παραγόντον.

Ος το μισο του 1929 το κόμα εφάρμοζε τιν πολιτική του περιοριζμού και τις εχτόπισις τις κυλακιας. „Γιατί; Γιατί δεν ίχαμε ακόμα στο χωριό τέτια στιρίγματα, όπος το πλατι δίχτι το σοβχοζιον και κολχοζιον, πάνω στα οπία να μπορούσαμε να βασιστήμε στιν αποφασιστική επίθεσι ενάντια στιν κυλακια. Γιατί τότε δεν ίχαμε τι δινατότητα να αντιχαταστήσουμε τιν καπιταλιστικη παραγογη του κυλάκου με τι σοσιαλιστικη παραγογη του κολχοζιον και σοβχοζιον“. (Στάλιν)

Με τέτιες σιθίκες δεν μπορούσε να γίνει αποφασιστικη επίθεσι ενάντια στιν κυλάκυς όπος επρότιναν ι τροτσκίστες. Αφτο θα σιμενε να διναμόσι ο κυλάκος και να μένι ι χόρα δίχος πεσομι.

Το μεγάλομα του κολχοζιον και σοβχοζιον, το μεγάλομα του καλιεργίσιμον εχτάσεον του σοσιαλιστικου τομέα του χωριου επέτρεψαν στο κόμα να περάσι απτιν πολιτικη του περιοριζμού και τις εχτόπισις τις κυλακιας στιν πολιτικη του λιχβιταριζματος-τις, σαν τάκσις, στιν βάσι τις σιμπαγι κολεχτιβοπίιςις.

„Να ιποφέρομε αφτες τις αράχνες και τις εματοπότες, που έχει τα κολχόζια, σκοτώνυν τις κολχόζικυς παράγοντες, και πυ φροντίζουν να διασπάσουν τι σπορα — θα πι να πάμε ενάντια στα σιφέροντα του εργατον και αγροτον. Γιαφτο ι πολιτικη του λιχβιταριζματος τις κυλακιας, σαν τάκσις, πρέπει να εφαρμόσετε με όλι τιν επιμονι και τι σινέπια, για τιν οπία ίνε ικανι μονάχα ι μπολεσεδίκι“ (Στάλιν).

Ι ίδια ι μάζα τον κολχόζικον προβάλι τιν ανάγκη να φέρι γρίγορα ος το τέλος το έργο του λιχβιταριζματος τις κυλακιας. Σε πολιάριθμες ομιλίες, γράμματα, απόφασες, ι κολχόζικη επιμένυν να εφαρμοστον τα πιο αποφασιστικα μέτρα ενάντια στιν κυλακια.

Ερότισες

1. Τι αγόνα διεκάγι ο κυλάκος ενάντια στι σοβετικη εξυεσία και τιν κολεχτιβοπίιςι;
2. Τι ρόλο πέζυν ι παπάδες κ' ι σεκτάντι στο έργο τις κολεχτιβοπίιςι;
3. Γιατί ίνε απαρέτιτο να εφαρμοστι το λιχβιτάριζμα του κυλάκου, σαν τάκσις, με βάσι τι σιμπαγι κολεχτιβοπίιςι;

Γιμνάζιμα

1. Μαζόχτε πλιροφορίες για τις βίλαζκες που έχανε ο τακσικος εχτρος στο κολχόζι, πός αγονίζονταν εναντίον-το ι κολχόζικι κάτο απτιν καθοδίγιες τις ντόπιας κοματικις γιατζέικας.
2. Σιζιτίστε μαζι με τις πιονέρυς, πός μπορίτε πραχτικα να βοιθίσετε τιν κοματικι και κομισομολιστικι γιατζέικα να διεκάγι αγόνα ενάντια στις βίλαζκες του τακσικου εχτρου.

Το οργανοτικο-νικοκιριακο δινάμορα του κολχοζιον

«Το πρόβλιμα το οργανοτικο-νικοκιριακυ διναμόματος του κολχοζιον ίνε στιν τορινι εποχη πρότ' απόλα πρόβλιμα τις ανάπτικες και το διναμόματος τις αρτελικις φόρμας του κολχοζιον»

(Απόφασι το Κεντρικο Κομιτέτο του ΠΚΚ(μπ) απο 4 φλεβάρι 1932).

Το αγροτικο αρτέλι ίνε ι βασικι φόρμα τις κολχόζικις κίνισις.

Ι κολεχτιβοπίιςι το αγροτικο νικοκιριο στιν ΕΣΣΔ έφτασε σε τεράστιες διάστασες. Σ'όλι τιν Ενοςι μπίχαν στα κολχόζια παραπάνο απο 60ο/ο, και στο χράι-μας παραπάνο απο 80ο/ο το φτοχομεζέον νικοκιριον. Τόρα το κιριάτερο πρόβλιμα ίνε το οργανοτικο-νικοκιριακο δινάμορα του κολχοζιον.

Το κολχόςι ίνε προερετική ένος των μπατράκων, φτοχον κε μαζί σαν για να διεκσάγουν από χινυ με κολεχτιβικό κόπο μεγάλι κινονικοπιμένι αγροτικι πάρχογοι. „Το κολχόςι ζαν τίπος νικοκιριού, ίνε μια απτίς φόρμες τη σοσιαλιστικο νικοκιριο“ — λέι ο σ. Στάλιν. Στο κολχόςι δεν ίνε δινατι εκμετάλεπτι μερικον μελον το κολχοζιο από άλα. Μ' αρτο το κολχόςι διαχρίνεται χτιπιτα, απότομα απτο καπιταλιστικο νικοκιριο.

Τα κολχόζια ίνε διάφορα: TOZ, αγροτικα αρτέλια κε κομύνες.

Το TOZ ίνε σοματιο για από χινυ καλιέργια τις γις.

Σε τέτοιο σοματιο μονάχα κε μιγανες κε ι γις ίνε χινα, ενο τα χτίρια, τ'άλογα, το μικρο ινθενταρ μνίχον στιν ατομικι ιδιοχτισία το καθενος. Το μίραγμα τον εσόδον γίνεται με βάσι τον ιπολογιζμο το μεγέθυντις τις περιψιάς το κάθε μέλυς το TOZ.

Τα TOZ ίνε μονάχα το πρόσο σκαλοπάτι το κολεχτιβικο νικοκιριο.

Στο αγροτικο αρτέλι κινονικοπιώντε: ι γις, άλα τα εργατικα ζάα, το αγροτικο ινθενταρ, άλες κ προμήθιες τις επορας, τις αναφαγας, τα νικοκιριακα χτίρια, τα απαρέτιτα για τι διεκσαγογι το αρτελικο νικοκιριο, κι άλες κ επιχίρισες για τιν επεχεργασία.

Δεν χινονικοπιώντε: τα περιβόλια, ι χίπι, τα κατικίσιμα χτίρια, το μικρο αγροτικο ινθενταρ, πο χριάζετε για τι δυλια στα περιβόλια, ένα μέρος το γαλατερον ζάον, τα μικρα ζάα: γυρύνια, πρόβατα — στα ραγιόνια τις όχι βιομιχανικις μικρις χτινοτροφίας, τα επιτίσια πυλια κ.τ.λ.

Στο αγροτικο αρτέλι το βασικο νικοκιριο διεκσάγετε κολεχτιβικα, από χινυ, κε μέρος το νικοκιριο μνίχοι, για να διεκσάγετε κεχεχοριστα από το κολεχτιβο. Το μίραγμα το εσόδον στο αρτέλι γίνεται αποκλιστικα ανάλογα με τιν ποσότιτα κε τιν πιότιτα το κόπιο το μέλυον το αρτελι πάνο τις εργατοιμέρες.

Ενο στιν κομύνα άλα ίνε χινα, άλο το επιτίσιο νικοκιριο διεκσάγετε από χινυ: χινι μάντρα, χινο μαγεριο, χινι τραπεζαρία, χινο πλισταριο.

Δίχος καμια εκσέρει κινονικοπιώντε, γίνοντε χινα άλα πο δίνυν κάπιο έσοδο (άλογα, αγελάδες, όρνιθες, εργαλία κόπιο κ.τ.λ.). Ο κομυνάρος δεν κάνι κανένα μονονικοκιρικο νικοκιριο.

Ο κόπος ίνε χινος, σε χινι γι, με χινα εργαλία κόπιο. Ι κάθε κομύνα φροντίζε λιγο λίγο να ανασινχροτίζε κε τι ζοι με νέο τρόπο: χτίζε γιάσλες, πεδικυς χίπις, τραπεζαρίες, λυτρα, κλύπια, αναγνοστίρια, νέα επίτια (δίχος κεχεχοριστα μαγερια) κ.τ.λ.

Το κόμια πολες φορες ιπέδιχνε, πος στον τορινο κερο βασικι φόρμα το κολχοζι ίνε το αγροτικο αρτέλι, ότι το οργανοτικο-νικοκιριακο δινάμομα τον κολχοζιον στον τορινο κερο ίνε πρότ' απόλα δινάμομα τις αρτελικις φόρμας το νικοκιριο.

Ι ίδιες κι μάζες τις εργαζόμενις αγροτιας πρόβαλαν τι φόρμα το αγροτικο αρτελιο, επιδι αφτι ανταποκρίνετε με τα ριζικά-τυς ειφέροντα. Στις απόφασες το 16-ο σινεδριο το κόμιας λέγετε, ότι δεν γίνεται „να απετίζουμε, όστε κ αγρότες πο μπένυν στο αρτέλι να αινιθυν αμέσος από κάθε ατομικιτικο σινιθιο κε ιντερέζο, απτι δινατότιτα να διεκσάγουν ειμπλιροματικο με το κινονικοπιμένο ατομικο νικοκιριο (αγελάδα, πρόβατα, πυλια περιβόλι) απτι δινατότιτα να εποφελιθυν για τον εαφτό-τυς απολαθε; στιν πάντα κ.τ.λ.“. Ο αγρότις προτίμισε το αγροτικο αρτέλι όχι μόνο από μονονικοκιρικο νικοκιριο, μα κι από σοματιο για από χινυ καλιέργια τις γις, επιδι το αρτέλι το έδοσε τι δινατότιτα να εποφελιθυ μεμιας τις οφέλιας τη μεγάλυ ενομένυ νικοκιριο. Ταφτόχρονα ο αγρότις προτίμισε το αρτέλι κε για τύτο, ότι με το αρτέλι μνίχοι κ δινατότιτα να διεκσάγι κάπιο ατομικο ειμπλιροματικο νικοκιριο.

Ενούτε πος ο αγρότις μπένοντας στο κολχόςι, δεν ήπαπε μεμιας από το να ίνε αγρότις. „Θα ίνε ανάνκι πολι ακόμα να δυλέπτευμε — λει ο σ. Στάλιν — για να μετα-εκματισμε τον αγρότι-κολχόζινικο . . . κε να τον κάνομε καθεαφτι δυλεφτι τις σοσιαλιστικις κινονιας“. Αφτο μπορε να γίνι, όπος ιπόδιχνε ο σ. Δένιν, μέσον τις ανα-πτικις τις τεχνικις, τις χριειμοπλικις τραχτόρον κε μιχανον στι γεοργια, με;ον τις ιλε-χτροπλικις. Ι κολχόζινικι θα περάσυν για κάμποσα ακόμα γρόνια τι φόρμα το αγροτικο αρτέλι.

Νά γιατί το χόμα-μας κάνει όλα, για να διναμόσει το κινονικοπιμένο μέρος του νικοκίρη του αρτέλιου. Μαζι μ' αφτο, το χόμα παραχολούθη να μι δοκιμάσει κανένας πρόσωρα να γαλάσει κίνο το σιμπλιροματικό ατομικό νικοκίριο του χολχόζνικυ, που διαφιλάγετε ετο αγροτικο αρτέλι.

Στυς τόπους ει καθοδιγίτες τον χολχόζιον ειχνα κεχνύσαν τις επόδιες του χόματος, κεχνύσαν το κιριότερο, ότι το οργανοτικο-νικοκίριακο δινάμορικ τον χολχόζιον πρέπει να εφαρμοστει στιν αρτελικι φόρμα-τυς. Αφτι ει καθοδιγίτες, αντι να διναμόσουν το αρτέλι διάσονταν να μετατρέπεται το αρτέλι ει κομόνα, κατατρέφοντας το ατομικο σιμπλιροματικο νικοκίριο του χολχόζνικυ αφτι ει „αριστερή“ φοβίζανε τις αγρότες κε τις απεμάκριγαν απτο χολχόζι, διάσπαν κίνο το κινονικοπιμένον ικοκίριο, που ήνε το κιριότερο ετο αρτέλι. Αφτο βοιθι μονάχα τις εχτρις του χολχόζιου — τις κυλάκυς. Το χόμα αγονίζεται αποφασιστικα ενάντια σάφτα τα „αριστερά“ ζαγίπια.

Ο ε. Στάλιν ίπε για τις αγροτικες κομόνες: „ακόμα δεν ορίμασαν ει ειδίκες για τις αγροτικες κομόνες, σαν φόρμα που να ιπερτερι, όπου κινονικοπιέτε όχι μονάχα όλι ει παραγογη μα κε το μίραζμα“.

Απτο αρτέλι στιν κομόνα πρέπει να περάσυμε μονάχα ειτερα αφι διναμόσι το αρτέλι, αφι κατορθώσι μεγάλες επιτιχίες ετο έργο τις αγροτικες παραγογης, στιν οργάνοις του κόπου, στιν εχτέλεσι τον εντολον, στιν ανίποσι τις τεχνικις. Για να γίνει το πέραζμα απτο αρτέλι στιν κομόνα πρέπει να τίνι ειφτο ει καταπλιχτικι πλιονοπισφια το μέλον του αρτέλιου.

Το μονονικοκίρικο νικοκίριο δεν μπορει μεμιας να ενοθι σε κομόνα. Ι κομόνα ήνε ει ανάτερη φόρμα χολεχτιβικυ νικοκίριου κε ο δρόμος προς τιν κομόνα ήνε μέσον του αγροτικυ αρτέλιου.

Το αρτέλι διαπεδαγογη, ατσαλόνι τις χολχόζνικυς κε ετιμάζι απιαφτυς τις μελύμενος κομυνάρυς.

Αφτο, βέβεα, δε ειμένι πος δεν πρέπει να επιειτίσυμε καθόλου τιν προσοχή μας στις αγροτικες κομόνες που έχυμε. Θαρθύμε στιν κομόνα με τον κερο όταν θα ορίμασυν ει απαρέτιτες εινθίκες. Τόρα πρέπει με κάθε τρόπο να διναμόσυμε τις αγροτικες κομόνες που έχυμε, μετατρέποντάς-τις ει πρχματικα δίγματα καλοεργανομένου χολεχτιβικυ νικοκίριου για τα γίρο χολχόζια.

Ερότισες

1. Τι ίδι χολχόζιον έχυμε κε ει τι διαχρίνυντε αναμετακεί-τις.
2. Γιατί το αγροτικο αρτέλι ήνε στον τορινο κερο ει βασικι φόρμα τις χολχόζικις κίνισις.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΚΑΣΤΙΚΙ ΚΙΝΟΝΙΚΟΠΙΙ ΤΟ ZOON

Τίχεναν περίπτωσες, οπόταν στους τόπους παραβιάζαν το καταετατικο το αγροτικυ αρτέλιου κε ανανακαστικα κινονικοπιύσαν τις αγελάδες κε τα μικρα ζάρα εις κεχοριστους κολχόζνικυς. Μ' αφτο παραβιάζονταν χοντρα ει άμεσες οδιγίες το χόματος. Το χόμα κε εισβετικι εκευσία αγονίζοντε αποφασιστικα ενάντια ει τέτια κατανανκαστικι κινονικοπιές.

Το Κεντρικο Κομιτέτο το ΠΚΚ (μπ) στιν απόφασι-το απο 26 το μάρτι 1932 ιπογραμίζει, ότι „μονάχα ει εχτρι τον χολχόζιον μπορύνε να επιτρέπεται κατανακαστικι κινονικοπιές τον αγελάδον κε το μικρον ζάρον εις κεχοριστους κολχόζνικυς“.

Ι δισκολίες που έχυμε στι χτινοτροφια πρέπει να λιθου κε θα λιθου με διο δρόμος. Ο βασικας δρομος ένκιτε ει τότο, ότι ει μας θα μεγαλώυν κε θα αναπτιχτον τα χτινοτροφικα σοβγόζια κε ει χολχόζικες εμπορεματικες φέρμες. Σίμερα πια ει πάρχουν εκατομβια κεφάλια ζάρα ει χτινοτροφικα σοβγόζια κε εις φέρμες. Ταρτόχρονα, παράλικα με τα σοβ-

χόσια κε τις εμπορεματικες φέρμες, όχι μονάχα θα φιλαχτί μα κε θα μεγαλώσει η χιτινοτροφία των κεχεχοριστον κληχόζνικον. Ι απόφασι τυ Κεντρικου Κομιτέτου κατεσφήθη λει:

„Το πρόβλημα τυ κόματος ένκιτε σε τύτο: ο κάθε κολχόζνικος νάχει δικί-τυ αγελάδα, μικρα ζόα, πυλια“.

Το κόμα κε το σοβετικο κράτος θέλουν ο κάθε κολχόζνικος νάχει τιν αγελάδα-τυ, τα μικρα ζόα κε τα πυλια, επιδι αφτο το απετυν τα σιφέροντα τις ανάπτικες τις χτινοτροφίας κι αφτο πυγάζι απάφτι τι θάσι τη αγροτικη αρτελιυ.

Το Κεντρικο Κομιτέτο τυ κόματος αποφάσισε:

1. Να χτιπιθυν κάθε ίδιο: απόπιρες κατανακαστικις χινονικοπίσις των αγελάδον κε το μικρον ζόον στυς κολχόζνικος.

2 Να οργανοθι βοίθια στυς κολχόζνικος, πυ δεν έχουν αγελάδες ήτε μικρα ζόα, για να αγοράσυν κε να διαθρέπευν νέα ζόα για τις ατομικες ανάκες-τυς.

Γίμναζια: Μάθετε στιν κοματικι γιατζέικα κε στο σελζοβέτι, πός εφαρμόζεται στε ζοι αφτι: ι σπυδέα απόφασι τυ ΚΚ τυ ΠΚΚ(μπ). Γράπτε με μεγάλα γράμματα αφτι: τη απόφασι κε κρεμάστε-τιν στο αναγνοστήριο, στο σελζοβέτι κε στι δικίκιε τη κολχοζιο.

ΤΟ ΠΛΑΝΟ ΤΙΣ ΧΛΕΠΟΖΑΓΑΤΟΦΚΑΣ ΤΙΣ ΣΚΟΤΟΖΑΓΑΤΟΦΚΑΣ ΚΕ Ι ΕΒΡΙΝΣΙ ΤΥ ΚΟΛΧΟΖΙΚΥ ΕΜΠΟΡΙΥ

Ι σοσιαλιστικι ανασινχρότιει τυ αγροτικο νικοκιριω, το χτίσιμο σοβχοζιον κε κολχοζιον μας δόσανε τι δινατότιτα να κατορθό;υμε τεράστιες επιτιχίες στο αγροτικο νικοκιριο, ιδιέτερα στιν ανάπτικε νικοκιριω σιτιρον κε στιν έβρινσι των καλιεργίσιμον εχτάσεον.

Στα 1928 με θάσι το μονονικοκιρικο νικοκιριο ετιμάσαμε 600 εκατομίρια πύτια σιτιρα.

Στα 1930 ι κρατικες ζαγατόφκες δόσανε πια 1 διεκατομίριο 350 εκατομίρια πύτια σιτιρα.

Στο 1931, παρα τιν κειρασία, ετιμάσαμε 1 διεκατομίριο 400 εκατομίρια πύτια σιτιρα.

Αφτες ι επιτιχίες κατορθό;υκαν πρότ'απόλα γιατι τα κολχόζια, σαν μεγάλα ενομένα νικοκιρια, πίραν τι δινατότιτα με τι βοίθια το ΜΤΣ να μεταχιριστυν κε καλίτερα να εποφελιθυν τα τράχτορα κε τις μιχανες, να περισέπευν τις καλιεργίσιμες έχτασες, να εφαρμόσυν πιο κυλτυρικος, επιστιμονικος τρόπως καλιέργιας τις γις. Τα σοβχοζια μετατράπηκαν σε πολι μεγάλες φάμπρικες σιτιρον κε εκεασφάλισαν το κράτος με ολόένα μεγαλομένες παρακαταθίκες σιτιρον.

Χάρις στιν ορθι καθοδιγιει τυ λενινιστικο κόματος, ι χόρα-μας δεν δοκιμάζι πια δι-εκολίες στα σιτιρα.

Ταφτόχρονα, χάρις στις τεράστιες επιτιχίες τις βιομιχανίας μπορύμε να παράγυμε ολόένα κε πιο πολα βιομιχανικα εμπορεύματα, πυ ίνε απαρέτιτα τόσο για τα κολχόζια, όσο κε για τιν ατομικι κατανάλοσι των εργαζομένον τυ χοριο.

Περισέβι ι ποσότιτα των βιομιχανικον εμπορεύμάτον, περισέβι κ' ι παραγογη σιτιρον. Αφτο μας δίνι τι δινατότιτα να εβρίνομε το κολχόζικο εμπόριο. Το κολχόζικο εμπόριο γίνετε ολόένα κε πιο σπυδέα επιπρόσθετι πιγι εφοδιαζμο των πόλεον με προϊόντα τη αγροτικο νικοκιριο.

Για να εβρινθι ι ανταλαγι των εμπορεύμάτον ανάμεσα στιν πάλι κε το χοριο, για να πάρουν ι εργάτες κ' ι κολχόζνικι πιο πολα απόλα πυ χριάζοντε, ι σοβετικι-μας κιβέρνισι κε το κόμα πίραν απόφασι: παράλια με τις κρατικες ζαγατόφκες να εβρινθι φαρδια τω νολγόζικο εμπόριο. Γιαφτο το σκοπο αποφασίστικε να λιγοστέπευν ι χλεποζαγατόφκες στα κολχόζια κε στα μονονικοκιρικα εργαζόμενα νικοκιρια, κε ταφτόχρονα να περισέπευν ι ζαγατόφκες μέσον τη σοβχοζιον.

Το Σοβετ το Λαϊκον Κομισάρον τις ΕΣΣΔ κε το Κεντρικό Κομιτέτο τυ χόματος αποφάσισαν:

Να λιγοστέψει το χρατικο πλάνο τις χλεποζαγατόφχας απτι σοδια τυ 1932 στα κολχόδια κε τα μονονικούρικα νικοκίρια κατα 264 εκατομίρια πύτια σε σίνχρισι με το πλάνο τυ 1931.

Στα 1932 να ετιμαστουν σίφονα με το πλάνο 1 διεκατομίριο 367 εκατ. πύτια.

Στο Βόριο-Καφκασιανο χράι, σίφονα με το πλάνο ετιμάζονταν 154 εκατομίρια πύτια, ενο στα 1932 σκεδιάστικε να ετιμαστουν 136 εκατομ. πύτια.

Αντίστιχα μ' αφτο επερίσεπτε το πλάνο τις χλεποζαγατόφχας στα σοβχόδια. Τα σοβχόδια τυ Β. Καρκάσου πρέπει στα 1932 να ετιμάσουν 37 εκατ. πύτια σιτιρά.

Ι χλεποζαγατόφχες πρέπει να τελιόσουν όχι αργότερα απο 1-ι γενάρι 1933, κε ο σκιματιζμός επορικον φόντον στα κολχόδια όχι αργότερα απο 15 τυ γενάρι 1933.

Αμα εχτελεστι το πλάνο τις χλεποζαγατόφχας κε σκιματιστουν επορικα φόντα, διλαδι απο 15 τυ γενάρι 1933 στα κολχόδια κε τυς κολχόδινικυς δίνετε το δικέομα να πυλίσουν δίχος εμπόδια τα περισέματα το σιτιρόν-τυς κατα τιν ένχρισι-τυς, τόσο στα πα-ζάρια κε στις αγορες, όσο κε στα κολχόδια μαγαζάκια-τυς.

Κατα το παράδιγμα τις χλεποζαγατόφχας το Σοβετ το Λαϊκον Κομισάρον τις ΕΣΣΔ κε το ΚΚ τυ ΠΚΚ(μπ) αποφάσισαν να ολιγοστέψουν διο φορες για το 1932 το χρα-τικο πλάνο τις σκοτοζαγατόφχας. Ολιγοστέβι το πλάνο τις σκοτοζαγατόφχας στα κολχόδια, τυς κολχόδινικυς κε τυς μονονικούριδες κε ταρτόχρονα περίσεπτε το πλάνο τις σκοτοζ-α-γατόφχας στα σοβχόδια.

Σίφονα με το πλάνο σκεδιάζονταν για τα τελεφτέα 3 κβαρτάλια τυ 1932 να ετι-μαστουν 1 εκατ. 414 χιλιάδες τόνι (σε καθαρο βάρος). Αφτι ι ποσότιτα λιγόστεπτε ος 761 χιλιάδες τόνις.

Τα σοβχόδια στα 1931 ετιμασαν 90 χιλ. τόνυς. Στα 1932 πρέπει να ετιμάσουν 138 χιλ. τόνυς.

Ο Β. Κάφκασος μαζι με το Νταγεσταν έπρεπε να δόσει σίφονα με το προιγύμενο πλάνο 108300 τόνυς. Τόρα σίφονα με το πλάνο καθορίστικε να παραδόσει 44500 τόνυς.

Τα σοβχόδια τυ Β. Καφκάσου πρέπει να δόσουν 13800 τόνις.

Ταρτόχρονα ακιρόδικαν όπι κι αν ίσαν περιοριζμ για το σφάκειμο το μεγάλον κερατοφόρον κε μικρον ζόον, τόσο για τις ατομικες ανάνκες το αγροτικο πλιθιζμο, όσο κε για πύλισι, μετα τιν εχτέλεσι το πλάνο τις σκοτοζαγατόφχας.

Στις κολχόδινικυς κε μονονικούριδες, πο εχτελυν ταχτικα τα πλάνα τις σκοτοζ-α-γατόφχας, παραχοριέτε πλέρια δινατότιτα να πυλίσουν ανεμπόδιστα τα μεγάλα ζόα-τυς, τα γυρύνια, τα πρόβατα, τα πυλια κε κάθε άλα κρεατο-προιόντα στις αγορες, στα παζάρια κε μέζον τον κολχόδινικον μαγαζιον.

Τα επιτόπια όργανα τις εκευσίας δεν πρέπει να βάλουν κανένα περιοριζμο στιν πύλισι ειτιρον κε κρεατοπροιόντον απτα κολχόδια, τυς κολχόδινικυς κε τυς μονονικούριδες. Πρέπει όμος να παρθυν τα πιο αφτιρα μέτρα απέναντι στις ιδιότες κε τυς μεταπράτες-επεκυ-λιάντυς, πυ θα δοκιμάσουν να θισαβρίσουν σε βάρος τυ κολχόδικυ εμπορίου.

Τα ποσα τις χρατικις ζαγατόφχας καθορίστικαν απο νορις. Δεν επιτρέπετε σε κανένα επιτόπιο όργανο να περισέπτει ίτε να λιγόστεπτε το καθοριζμένο απτιν κιβέρνισι πλάνο τις χρατικις ζαγατόφχας.

Το εμπόριο τον κολχόδιον, τον κολχόδινικον κε τον εργαζόμενον μονονικούριδον γίνετε με τιμες πυ σκιματιζοντε στιν αγορα.

Αφτες ι απόρασες τυ χόματος κε τις κιβέρνισις ίνε αδιάσπαστα σινδεμένες με τη βάσικι φόρμα τυ κολχόδικυ χτιζίματος στον τορινο χερο — το αγροτικο αρτέλι, όπου με εφκολονότο για τον αγρότι τρόπο σινδιάζοντε τα κινονικα σιφέροντα τυ κολχόδιον κε τυ κολχόδινικο, με τα ιδιοτικα τα ατομικα σιφέροντα τυ κολχόδινικο. Ταρτόχρονα αφτες ι απόρασες ίνε στενα σινδεμένες με τα προβλίματα, πυ βάζου το χόμα κε ι κιβέρνισι ανα-φορικα με τιν έβρινι τυ σοβετικο εμπορίου απόλες τις μεριες.

Ι απόρασες τυ χόματος κε τις κιβέρνισις διναμόνυν τιν ενδιαφερτι-ότιτα τυ κολχόδιον κε τυ κάθε κολχόδινικο χοριστα, στιν έβρινι τόσο τυ κολεχτιβικο νικοκίριο το ειτιρον,

δός και στιν απόχτις ζόν για την ατομική ανάνκη-του ήτε για πύλεις. Όλα αφτα θα βοηθούν να διναμόσουν άλλο τόσο τα κολχόδια.

Ερότισες

1. Τι απόφασες βγάλανε το κόμα και ο σοβετική κιβέρνιση για τις χλεποζαγατόφκες και σκοτοζαγατόφκες και για την έβριντη τη κολχόδικη εμπορίου;
2. Κατα πόσο λιγοστέβην τα πλάνα τις χλεποζαγατόφκας και σκοτοζαγατόφκας στα κολχόδια και τα μονονικοκίρικα νικοκίρια το φτοχον και μεσέον;

Γίμναζια: Μαζόκτε πληροφορίες: πός πέρνι μέρος τη κολχόδι-σας και ο χειχοριστε κολχόν: κι στο κολχόδικο εμπόριο, πόσα σιτίρα και κρεατο-πρωιόντα παρέδοσε τη κολχόδι στο χράτος σίφονα με το πλάνο.

Ι ΣΙΜΑΧΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΑ

Σε μας ολοένα και πιο πολι διναμόνι και σίνδεσι τις εργατικής τάκες με την αγροτική.

Στο σιμερινό κέρο, οπόταν η πλιονοπισιφία τις αγροτικής μάζας μπήκε στο κολχόδι, αφτι οι σίνδεσι ήνε σίνδεσι με την κολχόδικη αγροτική. Η μετάβαση το φτοχον και μεσέον μαζον στα κολχόδια ήταν τεράστιο βαθμό διεφύλινε τις σίνδεσι, την έκανε πιο σταθερή. Ο κολχόδινικος γένικε και κεντρική φιγύρα τις σοσιαλιστικής γεοργίας. Η κολχόδινη ήταν σταθερο-στίριγμα τις σοβετικής εκευσίας στο χοριό.

Ενοίτε πος τόρα την κιριότερη σιμασία έχει η παραγογή και σίνδεσι. Αφτι ένκιτε σε τύτο, ότι η εργάτες άμεσα βοήθην την εργαζόμενη αγροτική στο έργο τις αγροτικής παραγογής εφοδιάζουν το χοριό με μιχανες, βοήθην να οργανώνουν κολχόδια, αγονίζοντε ενάντια στους κυλάκυ, αγονίζοντε για το δινάμορα του κολχοζιον.

Στα 1930 το προλεταριάτο έστιλε στο χοριό 25 χιλιάδες εργάτες. Εκσον αρτυπολες ακόμη χιλιάδες εργάτες βοήθην την εργαζόμενη αγροτική να μετασκιματίσει τη νικοκήριο με σοσιαλιστικό τρόπο. Τεράστια δυλια κάνουν τα πατροναριστικά σοματία.

Να, λογοχάριν, πός δυλέθη το πατροναριστικό σοματίο το Μοσκοβίτικυ εργοστάσιο ΑΜΟ. Αφτο το εργοστάσιο πατροναριζι: το Νοβοανενεζικι ραγιόνι (Κάτο Βόλγας).

Το ΑΜΟ έστιλε οι αφτο το ραγιόνι 30 εργάτες για τα σοβχόδι „Αμοβετς“. Δέκα απ' αφτος εκλεγήκανε πρόεδρη το σελσοβετιον. Το όλο στο ραγιόνι δυλέθην 106 εργάτες του ΑΜΟ, απιν απίν μερική έχουν ιπέφθηνες κοματικες και σοβετικες θέσες (γραμμάτεας του ραϊκομ, πρόεδρος του ραϊςπολκομ κ.τ.λ.).

Στα κολχόδια που πατρονάρην στίλανε έκει φορτιγα αφτοκίνιτα, σπαρτικη μιχανη, διο ολέτρια, εφεδριακα, κομάτια και άλλη ινβενταρ. Στιν καμπάνια σπορας το εργοστάσιο οργάνωσε 26 γιάσλες. Ι κομισομόλι του ΑΜΟ αποφάσισαν να κάνουν απο κομάτια μετάλιο 500 κραβάτια για τις γιάσλες, και εκσον αφτο στίλανε στο ραγιόνι κινο-αφτοκίνιτο.

Χάρις στην ενεργιτικη δυλια του πατρόνον, το ραγιόνι ήταν ραδιοπιμένο κε τιλεφονο-πιμένο οσ την σπορα. Εκσον αφτο στάλικε στο ραγιόνι σίνταξι για να οργανόσι επι τόπο παντοτινη δυλια τις κολχόδικης εφιμερίδας.

Την άνικη του 1932: μιχανοτραχτορικη σταθμι περίλαβαν παραπάνο απτα μισα κολχόδικα σπαρτα. Μ' αφτο παρασχέθηκε πραγματικη παραγογή και βοήθηα στην κολχόδικη αγροτική. Αφτο το γεγονότο δίχην οι τι διναμι κι οι τι σιμασία τις παραγογήκις σίνδεσις.

Τη παραγογή και σίνδεσι μετατρέπει το χτεσινο μεσέο σε κολχόδινη, σε στίριγμα της εργατικης τάκες και τις σοβετικης εκευσίας στο χοριό.

Μα η παραγογή και σίνδεσι δεν ακιρόν τι σίνδεσι στη γραμι την εμπορίου με καταναλοτικα εμπορέματα. Απεναντίας, το δινάμορα τις παραγογήκις σίνδεσις απετι σίνχρονα να διναμοθι: οι σίνδεσι ανάμεσα στην πολιτικη και στο χοριό στη γραμι την εμπορεμάτον φαρδιας κατανάλοσις. Ι έβριντη τη κολχόδικη εμπορίου απετι ρέθιμα εμπορεμάτον απτιν πόλι στο χοριό. Γιαφτο, το κόμα και τη σοβετικη κράτος αφιερόνυν μεγάλη προσοχη στην έβριντη τις παραγογής εμπορεμάτον φαρδιας, ιδιέτερα αγροτικης κατανάλοσις. Στη σιμερινη μέρα αφτο ήνε ένας απτιν

χιριότερυς όρους τη διναμόματος τις σίνδεσις ανάμεσα στιν πόλι και το χωριό. Και το έργο τη διναμόματος τις σίνδεσις ήταν έργο διναμόματος τη εργατο-αγροτικού χράτου, που ήταν θεμελιομένο πάνω στη σιμαχία τις αγροτικις τάξεις και τις αγροτικις.

Ερώτισες:

1. Πιά σιμασία έχι : σιμπαγι κολεχτιβοπίσι για το δινάμορα τις σιμαχίας τις εργατικις τάξεις με τιν αγροτια;
2. Πύ ένχιτε : παραγογικι σίνδεσι τις εργατικις τάξεις με τιν κολχόσικι αγροτια;
3. Γιατί ήταν απαρέτιτο το δινάμορα τις σίνδεσις ανάμεσα στιν πόλι και το χωριό στι γραμι τον εμπορεμάτον φαρδιας κατανάλοσις;

ΠΟΣ ΟΡΓΑΝΩΝΕΤΕ ΚΕ ΠΟΣ ΔΙΚΙΕΤΕ ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΑΡΤΕΛΙ

Μέλι στο αρτέλι μπορύνε να γραφτυν όλι : εργαζόμενι, πυ σιμπλίροσαν το 16-ο χρόνο τις ιλικίας-τυς.

Στο αρτέλι δε γίνοντε δεχτι κυλάκι, παπάδες, κι όλα τα πρόσοπα, πυ στερύντε εκλογικα δικεόματα.

Ο καθένας πυ μπένι στο αρτέλι πρέπι να πλερόσι δικέομα ενγραφις. Ο μπατράκος 5ρ., : φτοχι κι μεσέι απο 5 ος 25 ρύβλια, ανάλογα με τιν ιλικι δίναμι τη νικοκιριυ πυ μπένι στο κολχόσι.

Τα δικεόματα ενγραφις καταχορύντε στο αμίραγο φόντο τη αρτελι. Στο αμίραγο φόντο καταχορύντε ακόμα το $\frac{1}{4}$ ος το $\frac{1}{2}$ τις ακσίας τις κινονικοπιμένις περιυσίας τη μέλυς τη αρτελι. Στα νικοκιρια πυ ήταν ιλικα πιο δινατα καταχοριέτε στο αμίραγο φόντο περιεστέρο προτσέντο. Το ιπόλιπο μέρος τις περιυσίας καταχοριέτε στι μετοχικι κατάθεσι τη μέλυς τη αρτελι.

Αν το μέλος τη αρτελι θγένι απτο κολχόσι, στο τέλος τη νικοκιριακυ χρόνυ κάνυν μαζι-τυ λογαριαζμο και τη επιστρέψυν τι μετοχικι κατάθεσι. Δεν επιστρέψυν στο μέλος πυ βγένι το χόμι πυ ίχε πριν, μα τη δίνυν χόμι απτο κρατικο εφεδριακο φόντο. Ι έχτασι για τη αρτελι δεν πρέπι να λιγοστέπει.

Ι γενικι σινέλεψι το μελον και διέκισι τη αρτελι διεφθίνυν τις ιπόθεσες τη αρτελι. Ι διέκισι εκλέγετε για ένα χρόνυ. Τι δυλια τις διέκισις την εκελένχι : εκελευχτικι επιτροπι.

Νικοκιριδες τη κολχοζι ήταν : ίδιι : κολχόσικι. Το εκλέχειμο στο κολχόσι δεν μπορει με κανένα τρόπο να αντικατασταθι με διοριζμο. Σε μερικα ραγιόνια έτιγχην περίπτωσες, πυ στο διάστιμα ενος χρόνυ τα όργανα τη ραγιονι και πλιρεκάδην διόριζαν ος 10 προέδρος στο κολχόσι. Ι άνθροπι πυ επιτρέψυν να γίνην τέτια πράματα κεχχνυν, ήτι : λενινιστικι αρχι „να μι τολμα κανένας να κυμανταρι το μεσέο“ ολοκλιροτικα διαφιλάγι τη δίναμι-τις και σκετικα με το αγροτικο αρτέλι.

Το κόμι αποφασιστικα αγονίζετε ενάντια σ'αφτα τα „αριστερα“ ζαγίπια. Ι σοβετικι κιβέρνισι έβγαλε απόφασι για τον επαναστατικο νόμο, πυ καθοριζι αφετιρα τιμορία για κίνυς πυ τολμύνε να παραδιάζυν τις καθοριζμένες απτο λενινιστικο κόμι αρχες τη κολχόσικι χτισίματος.

Ι εκβιαζμι απέναντι στα κολχόσια βοήθυν τον κυλάκο και το δεκτιο οπερτυνιετι, δια-επυν την εμπιστοσινι τις εργαζόμενις αγροτικις στιν πολιτικι τις σοβετικις εκευσιας, διαεπυν το έργο τη διναμόματος τις σίνδεσις τις εργατικις τάξις με τιν αγροτια, και γιαφτο δεν μπορουν να ιποφέρυντε.

Ολα τα κολχόσια τις Ενοσιες καθαδιγι το Κολχοζιεντρ.

Γίμναξνα: Μαζόκετε πλιροφορίες πος δικιέτε το κολχόσι-ςας, πός δυλέβι : διέκισι τη κολχοζι. Σιζιτίστε τι βοήθια μπορίτε να παρέχετε στι διέκισι τη κολχοζι και κάτο απτιν καθοδιγις τη δασκάλι σκιρατίστε πλάνο τις δυλιάς-ςας.

Ι ΕΚΣ ΟΡΙ ΤΥ Σ. ΣΤΑΛΙΝ—ΒΑΣΙ ΟΔΙΣ ΤΙΣ ΔΥΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΙΝ ΟΡΓΑΝΟΣΙ ΤΥ ΚΟΠΥ ΣΤΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

Ι οργάνοςι τυ κολχόζικυ κόπυ έχι τεράστια σιμασία στο δινάμομα τις κολχόζικις παρχογις κε τις εχτέλεις των ιποχρεόσεον τη κολχοζιού απέναντι στο χράτος.

Ολες ο δυλιες για τιν οργάνοςι τη κόπυ στα κολχόζια πρέπει να βασίζονται πάνω στην εχτέλει την εκς όρον της Στάλιν. Αφτες πρέπει να βοιθίσουν να διναμόνετε αδιάκοπα ο ενδιαφερτικότιτα την κολχόζινικον για να ανιπξοθι τη κινονικο νικοκιριο, η μεγαλόσι απαρέκλιτα ο εμπορεματικότιτα την κολχοζιον.

Ι αποκοπι νίκισε ζόλα τα τμίματα τη κινονικοπιμένυ νικοκιριο. Μα τα κολχόζια δεν κατέχτισαν ακόμα όπος πρέπει την τεχνικη της αποκοπις — δεν ιπάρχουν ακόμα δε πρέπει ακριβις νόρμες επεχεργασίας, εχτίμισες την εργατοιμερον, άσκιμα ίνε ακόμα βαλμένο το υτζοτ της πιότιτας της δυλιας.

Πρέπει να γίνι ο πιο αποφασιστικος αγόνας για τη δινάμομα της αποκοπις, για τη λικβιτάριζμα της οπεζλίτζκας κε της υρανίλοφκας, για τη μίραζμα την εξόδον πάνω στης εργατοιμέρες με βάζι την πιότιτα κε την ποσότιτα τη κόπυ πυ κοδέφτικε, για την ένκερι εχτέλει την ιποχρεόσεον στην παράδοσι την εμπορεματικον προιόντον στο χράτος πρέπει να γίνι αμίλιγτος αγόνας ενάντια στης μικρο-ιδιοχτιτικες, αρπαχτικες διάθεσες, ενάντια στης απόπιρες την κυλάκικον στιχίον να παραλίσουν τα κολχόζια. Πρέπει να δοθι αποφασιστικι απόχρυσι στης οπορτυνιστες, πυ ιποτιμων τη οργανοτικο-νικοκιριακο δινάμομα την κολχοζιον — αφτο τη κεντρικο πρόβλημα τη κόματος στο χοριο στο σιμερινο χερο.

ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΟΠΕΖΛΙΤΖΚΑ ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ

Ο αποφασιστικος αγόνας ενάντια στην οπεζλίτζκα ίνε ένας απτυς κιριότερυς όρυς τη διναμόματος την κολχοζιον.

Γιαφτο τη σκοπο ο διάκισι τη κολχοζιο, αντίστιχα με την χαραχτήρα κε την όνκο της δυλιας, κατοχιρόνι στην πριγάτα για ολάκερο χρόνο οριζμένο τμίμα γις, ελχτικι δίναμι, μιχανες, ιλικα για επιδιόρθοσι κ.ά. Κε μέσα στην μπριγάτα άλα αφτα κατοχιρόνοντε σε κεχεχοριστους κολχόζινικους κε καθένας απ' αφτυς εφθίνετε για κίνο πυ την ανέθεσαν, πυ τη εμπιστέφτικαν.

Το κάθε-τη πυ πέρνι ο μπριγάτα απτι διάκισι τη κολχοζιο (ινβενταρ, ελχτικι δίναμι κ.ά.) εχτιμιέτε κε καταχοριέτε στο βιβλίο τη ινβενταρ. Αν κάπιο απτα μέλι της μπριγάτας δεν προσέχι ότι τη ανέθεσαν, λογοχάρι, τάλογο, εφθίνετε γιαφτο τάλογο για τη ποσο της ακειας-τη.

Κε τη αντίθετο, δίνετε κάπια ιλικι ανταμιβι στο κάθε μέλος της μπριγάτας, όταν ιδιέτερα προσέχι κε περιπτιύτε ότι τη ανέθεσαν.

Αν ο μπριγάτα φέρνετε προσεχτικα με την περιωσία πυ της ανέθεσαν (εδο πάνε κε τη διάφορα ιλικα) κε εκτικονομι λ.χ. ος 2800 ρ., ο διάκισι τη κολχοζιο ιποχρεύτε άλι αφτι την ικονομία τη 2800 ρ. να τη δόσι στην μπριγάτα, κε ο μπριγάτα ίνε ιποχρεομένη να τη μιρά ο ανάμεσα στα μέλι-της, κεχεκινόντας απτο ποσο την εργατοιμερον τη καθένα.

Κι αν τίχι τη αντίθετο, αν διλαδι ο μπριγάτα κοδέπει 1900 ρύβλια παραπάνο, απότι αναλογύζε, αφτα τα 1900 ρύβλια βγένουν απτιν πλερομι την εργατοιμερον της μπριγάτας, κε σ' αφτιν την περίπτωσι ιπολογίζετε το φτέκιμο τη καθένος απτα μέλι της μπριγάτας.

Με την ίδιο τρόπο ο μπριγάτες βραβέβοντε για την ανίπξοι της σοδιας κε δεν πέρνουν οριζμένο ποσο για τη λιγότερηα της σοδιας. Για τη λιγότερηα της σοδιας ο μπριγάτα εφθίνετε, βέβαια μόνο ζε τέτια περίπτωσι, αν αφτο γένικε εκς ιπετιότιτάς-της λογοχάρι, αν ο μπριγάτα στην χερο κε ταχτικα δύλεπτε στο χοράφι, στο περιβόλι, στην κίπο κ.τ.λ.

Ολα αφτα τη μέσα βοιθυν να γίνι αγόνας ενάντια στην οπεζλίτζκα στη κολχοζι.

Οπυ δεν ιπάρχι οπεζλίτζκα, εκι τη κολχόζια δυλέβουν πολες φορες καλίτερα, εκι πολες φορες καλίτερα ζυν ο ίδιι κολχόζινικι.

Ο αγόνας ενάντια στην οπεζλίτζκα ίνε ένας απτυς κιριότερυς εκς όρυς της Στάλιν για την ανίπξοι τη λαικυ νικοκιριο μας, τόσο στην πόλι, όσο κε στο χοριο.

Ι εργατική πιθαρχία έχει τεράστια σιμασία. Δίχος τιν εργατική πιθαρχία δεν μπορούμε να φιάσουμε τιν χολχόζικη παραγογή.

Αν : εργατική πιθαρχία θάνε στο πρεπύμενο ίππος, κ' : δυλιά θα ήνε στο ίδιο ίππος. Για τιν οργάνοσι τυ χόπου στα χολχόζια κε τιν ανίπποσι τις παραγογικότιτας τυ χόπου, τεράστια σιμασία έχει : σοσιαλιστική άμιλα κε : μαχιτικότιτα. Γιαφτο πρέπει πιε φαρδιά να αναπτίχνοντε : σοσιαλιστικες φόρμες τυ χόπου.

Ι ΜΠΡΙΓΑΤΑ ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ

Το Κεντρικό Κομιτέτο τυ χόματος ιπόδικε, «πος : μπριγάτα πρέπει να γίνει ο σπυδεότερος χρίκος στιν οργάνοσι τυ χόπου στα χολχόζια».

Γιαφτο τα χολχόζια, όταν αγονίζοντε για το οργανοτικο-νικοκιριακο δινάμομά-τυ προτ' απόλα πρέπει να κατορθώσυν ορθα για οργανοθυν : μπριγάτες. Αφτες : μπριγάτες πρέπει να οργανοθυν έται, πυ το προσοπικό τυς νάνε παντοτινο, να μι αλάζι στο διάστιμα τυ χρόνο. Στις μπριγάτες πρέπει να κατοχιροθυν οριζμένα παραγογικα τμίματα τυ χολχόζιο. Το χολχόζι πρέπει να κεχχορίσι για τιν μπριγάτα στον κερο τις δυλιας μιχανες, ειθενταρ, εργατικα ζάα, για τιν κατάστασι τον οπίον πρέπει να εφίνετε : μπριγάτα.

Οσαν κανόνας, πρέπει στιν μπριγάτα να μπύνε δυλεφτάδες όλον τον ιδικοτίτον, πυ ήνε απαρέτιτες για τιν εχτέλεσι τις δυλιας στο τμίμα.

Μεγάλο ρόλο πένι στιν πριγάτα ο μπριγατίρος. Ο μπριγατίρος πρέπει να κέρι να καθοδιγα καλα τιν μπριγάτα, πρέπει νάνε επιδέχεισις οργανοτις τις χολεχτιβικις δυλιας, οργανοτις τις σοσιαλιστικις άμιλας κε μαχιτικότιτας.

Ι μπριγάτα ήνε το κέντρο τις παραγογικις δυλιας τυ χολχόζιο, το κέντρο τις πολιτικο-διαπεδαγογιστικις δυλιάς-τις.

Ερότισες:

- 1. Πός πρέπει να οργανόνετε ο χόπος στα χολχόζια;
- 2. Γιατί ήνε απαρέτιτο να γίνει αγόνας ενάντια στιν οπεζίτζα στο χολχόζι;
- 3. Πιά σιμασία έχουν : σοσιαλιστικη άμιλα κ' : μαχιτικότιτα;

Γίμναξια: Εκσαχριβόστε, πός ήνε οργανομένος ο χόπος στο χολχόζι-ζας, πός ήνε οργανομένες : μπριγάτες κε πός εχτελον τι δυλιά-τυς.

Δόστε στι διύκισι τυ χολχόζιο τις πρότασές-ζας για το καλιτέρεμα τις οργάνοσι τυ χόπου στο χολχόζι.

Ι ΦΡΥΡΙΣΙ ΤΥ ΚΟΠΥ ΣΤΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

Ο χόπος τυ χολχόζινικο πρότα απόλα διεφχολίνετε απτι μιχανι. Ι ιγία τυ χολχόζινικυ φρυρίτε απο ένα σορο θεραπεφτικα καθιδρίματα — νοσοχομία, αμπυλατόριες κ.τ.λ. Ιδιέτερι σοβετικι νόμι φρυρυν τον χόπο τις γινέκας. Για να φρυριθι ο χόπος τις γινέκας, κε να δοθυν ζιβολες κε βοίθια στις μιτέρες, ιπάρχυν καθιδρίματα φρύρισις τις μιτρότιτας κε τυ πεδινο. Δεν επιτρέπετε καθόλυ πεδικος χόπος στα χολχόζια για τους ανίλικους περιορίζετε σιμαντικα ο κερος τις δυλιας τους ανίλικους δεν επιτρέπετε να βάλουν ζε βαρια δυλια.

Τα πεδια δυλέβυν στα χολχόζια μονάχα για διδαχτικο- διαπεδαγογιστικυς σκοπυς. Ι δυλιά-τυς στο χολχόζι πρέπει να σινδένετε με το πρόγραμα τυ σχολιο, με τα προβλήματα τις πολιτεχνικοπίσις.

ΠΟΣ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΜΙΡΑΣΤΥΝ ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ

Ι χολχόζικι : ίδιι διεφθίνυν τα έσοδά-τυς. Ολο το έσοδο μιράζετε έται: 5%, ίτε το ικοστο μέρος όλις τις σοδιας κε τυ εσόδου μιράζυν αντίστιχα με το ποσο τις περιυσίας πυ κατατέθικε: όπιος κατέθεσε παραπάνο περιυσία, θα πάρι κε παραπάνο, όπιος κατέθεσε λιγότερι περιυσία, λιγότερο κε θα πάρι.

Στο αμήραγο φόντο καταχορύντε από 10% τη εσόδου (ετα νέα κολχόζια) οι 15% (ετα παλια σταθεροπιμένα κολχόζια). Αφτο το αμήραγο φόντο ανίκι σ' όλος ετους κολχόζινικυς.

Μα πόσο πρέπει να πάρει ο κολχόζινικος για τις ατομικές του ανάγκες και για τις ανάγκες τις ικογένιας του.

Το καλύτερο μίραγμα ίνε το μίραγμα με αποκοπή, διλ τέτιο μίραγμα όπου : πληρομι γίνετε ανάλογα με τον κόπο που κερδίζετε ο κάθε κολχόζινικος (ανάλογα με τις εργατοιμέρες): όσο παραπάνω και καλύτερα δύλεβετε ο κολχόζινικος, τόσο πιο πολι και θα πάρει, όσο λιγότερο δύλεπτε και όσο χαμιλότερε πιο τιτα δυλιας έχανε, τόσο λιγότερο και θα πάρει. Ο κολχόζινικος, που κατέθετε στιν κολχόζικι παραγογη παραπάνω κόπο, πρέπει να πάρει και μεγαλύτερο μερτικο άπτο έσοδο το κολχοζι, σε ίδια και σε χρίμα.

Το τέτιο μίραγμα δε σιφέρνι τις τεμπέλιδες και χασομέριδες, γιατι τις ανανκάζι να δυλέβουν. Το τέτιο μίραγμα ανεβάζει τιν παραγογικότιτα το κόπο, : δυλια εχτελιέτε γρηγορότερα και λιγότερε ανθροπι χριάζοντε.

Νά παράδιγμα: σ'ένα απτα κολχόζια το τσακέλιζμα I εχτ. κοκινογούλιον γίνονταν σε 26 μέρες όταν : δυλια πλερόνονταν με μεροκάματα, και όταν μπάσανε τιν αποκοπή, : ίδια αφτι δυλια γίνονταν σε 16 μέρες. Οταν : δυλια πλερόνονταν με μεροκάματο ένας εργάτης κυβαλύζε στο θερμόνι 18 αμάκια, όταν μπήκε : αποκοπη κυβαλύζε 34-35 αμάκια κ.τ.λ.

Κι αφο : αποκοπη σιφέρνι στο κολχόζι θα πι πος δε σιφέρνι τον κυλάκο γιαφτο ο κυλάκος βάζει σε ενέργεια τις κυλακογλίφτες και όλος που τον ακύνε, να μιράκευν τα έσοδα στο κολχόζι έτσι, που το μίραγμα τον εσόδον να μι διναμόζει, αλα να χαλάζι το κολχόζι.

Το μίραγμα τον εσόδον πάνο ετις πειχες σιφέρνι τον κυλάκο, γιατι χαλνα το κολχόζι. Με τέτιο μίραγμα πολι ίνε που δε θέλανε να δυλέπτουν για κενές πειχες. Σε τέτια κολχόζια : καλύτερι κ' : πιο εινιδιτι κολχόζινικι δύλεβαν αφοξιομένα, ενο : άλι κέφενγαν κάποτε απτη δυλια.

Το μίραγμα πάνο ετις πειχες χαμιλένι τιν παραγογικότιτα το κόπο στο κολχόζι και εμποδίζει τιν άφκεις το κολχοζι.

Ολι : δυλια πρέπει να εχτιμήσει σε εργατοιμέρες. Όσο πιο σοστα γίνετε ο λογαριαζμος, τόσο πιο σοστο θάνε και το μίραγμα.

I εργατοιμέρα δεν ίνε κάτι πράμα, που τόβγαλε κάπιος απτο νύ-το. I ίδια : ζοι πρόβαλε τιν εργατοιμέρα : επεκεργάστικε απτυς ίδιυς τις κολχόζινικυς. I εργατοιμέρα ίνε ενάντια στις χασομέριδες. Ο χασομέρις δε θάνε πια σε θέξει να σκεπάζει τιν άξιμη δυλιά-τυ με τι γενικι δυλια όλον τον κολχόζινικον. Απτο υπζοτ τις δυλιάστη σε εργατοιμέρες θα φανι μεμιας, πόσι δυλια έβγαλε και τι κέρδισε. Αφτο θα οδιγησε στο εκεις: ήτε θα διοχτη ο χασομέρις απτο κολχόζι, ήτε θα διορθοθη και θα δυλέπτη όποι πρέπει.

I εργατοιμέρα δεν ίνε απλα ιμέρα εργασίας, δίχος να παρθη ιπόπειν τι έχανες στο διάστημα τις μέρας. Για να πάρει κανένας μια εργατοιμέρα, πρέπει γα κάνει οριζμένη δυλια τόσο σε ποσότιτα, όσο και σε πιότιτα.

Ας ιποθέσουμε πος δόθηκε σ' ένα οργοτη εντολη: να οργόσι 10 εχτάρια με αλέτρη. I νόρμα επεκεργασίας σ' αφτο το κολχόζι ίνε 1 εχτάρι τι μέρα. Αφτο : νόρμα τις επεκεργασίας εχτιμήσει 1, 70 εργατοιμέρες.

1. Λογαριάστε, πόσες εργατοιμέρες θα τυ γράπουν όταν εχτελα όλι τι δυλια;
2. Αν περιζέπει τιν καθιμερην επεκεργασία οι $1\frac{1}{2}$ εχτάρι, πόσες εργατοιμέρες θα τυ γράπουν για τιν κάθε μέρα δυλιας;
3. Μα αν εχτελέσι τι δυλια όχι σε 10 μα σε 12 μέρες, πόσες εργατοιμέρες θε εχτιμήσει καθιμερην δυλιά-τυ;
4. Τι ειμπέραζμα μπορίτε να κάνετε με θάσι αφτυς τις λογαριαζμος;

ΤΑ ΚΟΛΧΟΣΙΑ ΚΕΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΔΙΑΠΕΔΑΓΟΓΙΣΗ ΤΙΣ ΑΓΡΟΤΙΑΣ

Ι συμπαγή κολεχτιβοπίσι ίνε όλος διόλο νέο σίστημα χοριάτικις ζοις, που διμιοργεί όλος διόλο νέες σχέσεις ανάμεσα στους εργαζομένους, όχι μονάχα στιν περιοχή τις παραγογιστικές, μα και στιν περιοχή των ατομικούς σχέσεον, στιν περιοχή τις ζοις. Τα κολεχτιβικά νικοκιριανά διμιοργούν όλος διόλο νέες σινθίσεις στους φτοχούς και μεσέους, σινθίσεις να ενεργούν παντυ οργανομένα, από χινυ, να επερνικίσουν με γενικές προσπάθειες όλες τις νικοκιριακές δυλιες και δισκολίες. Τον παλιο αγρότι αντικαταστένει νέος αγρότις — κολχόζικος — το πραγματικό και σταθερό στήριγμα τις σοβετικις εξουσίας, ο αγονιστής για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμού αγροτικού νικοκιριού. Κάτο απτιν καθοδήγισι το κόμματος και τις σοβετικις εξουσίας : κολχόζικι όχι μονάχα κεριζόνυν τα απομινάρια του καπιταλισμού στο χοριό, μα και ρεταρικματίζουν τις ζοις-τους.

Ι μεγαλίτερι δύναμι των κολχοζίον στο μετασχηματισμού τις ζοις ένχιτε σε τότο, ότι ο κολεχτιβικός κόπος ίνε κάμποσες φορες παραγογικότερος απτον κόπο των μονονικοκιριού, κι ότι το κολεχτιβικό νικοκιριο ίνε κάμποσες φορες πιο προσοδοφόρο, παρα το μονονικοκιρικο χοριάτικο νικοκιριο.

Στα κολχόζια : φτοχομεσέες μάζες έχυνε τι δινατότιτα να ανεβάζουν πειλα τινικι εβιμερία-τους και ταφτόχρονα μάρτο να νικίσυν το σκοτάδι-τους, να γίνουν σινιδίτι και ενεργιτικι το σοσιαλιστικο χτισίματος.

Μα ο παλια ζοις αγονίζετε ακόμα πιζματικα ενάντια στι νέα. Ι νέα ζοις γιτίσετε σε απετανόφκα σκλιρυ τακεικο αγάνα. Ι κυλακια λισαζμένα γαντσόνετε απόλα τα στήριγματα τις παλιας ζοις — τιν ανάνκι και το σκοτάδι, γαντσόνετε σφιχτα απτι σκλαβια, απτι λέρα, απτο μεθίσι, απτον εκεφτελιζμο τις γινέκας, απτιν αγρικια, απτι θρισκια, απτο σεκτάντεβο, απόλες τις πρόλιπτες το χοριό, απιν επιροί-τυ στα πιο καθιστεριμένα στρόματα το χοριό. Ι παλια ζοις, ο πρόλιπτες, : διειδεμονίες εμποδίζουν πολι στιν οργάνοσι το κόπο στα κολχόζια, στο έργο τις ανίποσις τις εργατικις πιθαρχίας, τις ανίποσις τις παραγογικότιτας το κόπο-κε ίνε εμπόδιο το κολχόζικο χτισίματος.

Ο κολχόζικος, ο χτεσινος μονονικοκιριος, βέβεα, διαφίλακε ακόμα μικροδιοχτιτι και απομινάρια, πο εμποδίζουν τιν κολεχτιβικι δυλια. Νά τι διγιέντε για τι ζοις σ'ένα κολχόζι:

„Στιν κινι περιυσία φέρνοντε έτσι: παι ένας ανθροπος, στο δρόμο κίτε κάτι πράμα που πρέπει να το σικόσι και να το βάλι στι θέσι-τυ, μ'αρτος δεν τυ μέλι: μπορι ακόμα να σκοντάπει σάφτο το πράμα και να πέσι, μα θα σικοθι και θα πάι παραπέρα και δε θα σικόσι εκίνο το πράμα, αν δεν τον ανανάκαι κάπιος να το κάνι!“. Αργιτες, απυσίες στι δυλια, αδιαφορία στι δυλια, τάσι να εποφελίτε ο θέσι για ιδιοτελις σκοπις, δύλια τον κολχόζικον τις σιρας στους καθοδηγιτικους δυλεφτάδες το κολχόζιο και άλα — άλα αφτα ακόμα βρίσκοντε σε πολα κολχόζια. Ολα αφτα ίνε μεγάλο εμπόδιο στιν νικοκιριακι και μορφοτικι ανάπτικει τον κολχόζιον.

Στιν ανδιαπεδαγόγισι τις καθιστεριμένις μερίδις τον κολχόζικον μεγάλο ρόλο θα πέκευν ο σινιδίτι προτοπόρι κολχόζικοι, πο πρέπει να βοιθίσουν δλι τι μάζα τον κολχόζικον να χάσουν τις ιδιογιτικις σινθίσεις, να αναθρέπουν τι σκέσι στιν κινονικι περιυσία, όπος σε δικι-τους ατομικι περιυσία.

Πρέπει να γίνει αποφασιστικος αγόνας ενάντια στιν αγιτάτσια τις κυλακιας, πο φρούτις: να φοβίσι τους κολχόζικον και εποφελίτε τα μικροδιοχτιτικά-τους σινθίσια. Πρέπει να γίνει αγόνας ενάντια στι θρισκια και τις παπάδες, πο τραβον τους κολχόζικον πίσο, στιν παλια, σκοτινι ζοις.

Για βοιθια το κολχόζικον στο μετασχηματισμο τις ζοις έρχετε ο εργατικι τάχι, πο έστιλε ισχιρες κολόνες αγονιστον για τι σοσιαλιστικι αναξινυρότισι το χοριό, πο πραγματοποιι τα παντρονάριζμα πάνο στα κολχόζια. Τα νέα κολχόζια πρέπει να σπυδάζουν και να πάρουν παράδιγμα απτα παλα σταθεροπιμένα κολχόζια.

Πρέπει φαρδια να εκσακολοθι ανάμεσα στους κολχόζικον : σοσιαλιστικι άμιλα, πο αναθρέθι τι νέα κομμονιστικι σκέσι προς τον κόπο. Πρέπει να κεσκεπαστουν και να καταχθικα-

ετον απτιν κινι γνόμι όλα τα θλαχερα φενόμενα στι ζοι το κολχόνικον, ι, εποσκαρι του ενος κολχόνικυ απο άλο, ι αρπαγτικότιτα, ι φιγοπονία κ. ά.

Για να θη γρίγορα απτο μέσο ι παλια ζίζι κε να διμιυργθι νέα, τεράστια ειμασία έχι ι φαρδια βαλμένι μορφοτικο-εκπεδεφτικι δυλια, πυ ανκαλιάζι όλυς τους κολχόνικους.

Ο αγόνας για τιν παραπέρα σοσιαλιστικι αναδιαπεδαγόγις τον εργαζόμενον, για τιν επερνήκιςι στι ζινέστις-του τον απομιναρίον το περαζμένο ίνε ένα απτα ζινδότερα προβλήματα τις 2-ις πιατιλέτκας, στο τέλος τις οπίας θα κατορθόσυμε να λικβιταριστον τελιτικα τα καπιταλιστικα στιχια στιν πόλι κε στο χοριο, θα κατορθόσυμε να μιν ιπάρχυν τάχες, να μι πάρχυν ετίες πυ γενον τι δινατότιτα τις εχμετάλεπτις ανθρόπο απο άνθροπο. Ολι ι εργαζόμενι τις χόρχας πρέπι να γίνον γινιδιτι κε ενεργιτικι χτίστες τις ατακεικις σοσιαλιστικις κινονίας

Ερότισες.

1. Γιατι το μονονικοκέρικο νικοκιριο εμποδίζι το μεταξιματιζμο τις ζίζις κε τι μορφοτικι άνοδο τυ χοριο;

2. Πόσ επιδρυν τα κολχόζια στο μεταξιματιζμο τις ζίζις;

3. Πιά αρντικα φενόμενα παρατιριέντε στι ζίζι τον κολχόζιον, κε πος εκσιγιέντε;

4. Πιά ειμασία έχι ι αποχοπι στι δυλια τον κολχόζιον;

Γιμνάζια: 1. Βοιθίστε το κολχόζι-ςας να οργανότι τι σοσιαλιστικι άμιλα κε τι μαχιτκότιτα με το να σκιματίσετε κατάλογος κε να τους κρεμνάτε παντοτινα.

2. Οργανότε αγόνα ενάντια στιν κυλάκικι αγιτάται, ενάντια στις φιγοπονίες, στο μεθίσι, ενάντια στιν απρόσεχτι σκέσι προς στιν κινονικι περιωσία κε τι δυλια.

3. Εκσακριβότ-, πόσ διεκσάγετε στο κολχόζι-ςας, στι στανίται ο αγόνας ενάντια στις θρισκευτικις πρόλιπτις, τι δυλια κάνι ο σίδερμος τον πολεμικον άθεον. Οργανότε στο σκολιό-ςας θύμιλο άθεον.

ΓΕΝΙΕΤΕ ΝΕΟΣ ΑΝΘΡΟΠΟΣ

„Το πιο ακειοιμίστο στιν άμιλα ένχιτε σε τύτο, δτιν άμιλα κάνι ριζικι ανατροπι στις γνόμες τον ανθρόπονγια για τον κόπο, γιατι μετατρέπι τον κόπο απο ανιπόφορο κε θαρια ιποχρέοσι, όπος τι λογάριαζαν πριν, σε έργο δόκις, έργο παλικαριας κε ιροιζμο“.

(ΣΤΑΔΙΝ)

Γλίτοσαν το κολχόζι

Το ραγιδονι το Μίλεροβο (Βορ. Κάρφασος) πρότο σ'όλι τιν Ενοισι απετελίσε τι ειμπαγι κολεχτιβοπλισι. Το κολχόζι,,Ζνάμια κολχόζινικα“ ος τελεφτέα θρίσκονταν στιν τελέφτεα θέσι. Ο κυλάκος πυ ζι τις τελεφτέες μέρες-τυ, φρόντιζε να χαλάσι το κολχόζι. Το χινόπορο ι κυλάκι κάπιανε ένα τεράστιο θερό ι κολχόζικις αναφαγας, χαλνύσαν μιχανες, διλιτιρίαζαν ζόα, σπέρνανε έχτρα ανάμεσα στις κολχόζινικυς, διασπύσαν τιν εργατικι πιθαργία. Ι ατακεις τρόγανε το κολχόζι. Φάνικαν πιάτες στ'άλογα εκεστίας τις άσκιμις περπάτις. Ι δέφτερι μπολεζεβίκικι σπορα πλισίαζε.

Δέχτικαν μεγάλο πλάνο ανικιάτικις σπορας κε αποφάσισαν να μι μίνι διπαρτο θτε ένα εχτάρι.

Αμα μίρικε άνικει, άρχιαν να σκέφτοντε ι κολχόζινικι. Ι βασικι μάζα τον κολχόζινικον άφριζαν απτο θιμο για τις ατακεις πυ γίνονταν στο κολχόζι. Θοριβύσαν στις ζινέλεφτες ός αργα τι νίχτα. Ποσ να θη γινον στι σπορα με τέτια χάλια ελχτικις δίναμις;

Σικόθικαν τότε στο πδοι ι παλι κολχόζινικι αρτι ήχαν περάσι τον εμφύλιο πόλεμο. Ανάμεσα σ'αρτυ ίζαν κόκινι παρτιζάνι, κρασνοχρμέι, προτοπόρες γινέκες. Κατοχήροσαν σε οριζμένις κολχοσνικυς: όλα τ'άλογα, τις μιχανες, τις σπαρτικις μιχανες, τ'αλέτρια, τις

βολοχόπους, τα χάμυρα. Καταπιάστικαν να εκελένκουν, πως φέρνετε ο κάθε κολχόζινος με τη δυλια, πω το ανέθεσαν. Εκσόρισαν από το χοριό τους κυλάκυς. Δίχος κυλάκυς, σας μου ιαζένει ικογένια, καταπιάστικαν οι κολχόζινοι καὶ οι κολχόζιντες με το χτίσιμο τις νέας κολ χόζικις ζοις. Πολιν κερο σιζιτύσαν οι κολχόζινοι το πλάνο τις επορας. Μετέφεραν όλες τις δυλια στιν αποκοπι για να χτιπίσουν τις χασομέριδες καὶ φιγόπονυς.

Πολιςεβίκικι προετιμασια.

Ανιπόμονα καρτερύσαν οι κολχόζινοι να βγυν στα χοράφια. Μπριγάτα με μπριγάτα, κολχόζινος με κολχόζινο, κλίσανε αναμετακεί-τυς ειδόλεα σοσιαλιστικις άμιλας.

Νά τα άρθρα ενος ειβολέου:

1. Το πλάνο των εργασιων τις καμπάνιας επορας να φερθι ὡς το κάθε κολ χόζικο σπίτι, όχι αργότερα απτις 18 τυ μάρτι.

2. Ι επιδιόρθωσι το ινθενταρ κε το χάμυρον να τελιόσι όχι αργότερα απτις 18 τυ μάρτι.

3. Να τελιόσι ο ανικιάτικι επορα πριν τις προθεζμίας σε 6 μέρες.

4. Στον κερο των εργασιων τη χοραφιν να φέρνοντε προεχτικα με το ινθενταρ κε τα χάμυρα.

5. Να οργανοθι κινονικι τροφι τον κερο τις επορας.

6. Να κεσκεπαστου ο χασομέριδες κ' ο φιγόπονι, όλι ὡς φέρνοντε αδιάφορα προστιν κολχόζικι περιυσία, κε να τιμοριθυν αφετιρα.

7. Να εχτελεστι το αγρομίνιμυμ 100%.

8. Να διμιυργιθι εφιμερίδα σε κάθε μπριγάτα.

Εκσον αφτα πω αναφέραμε, ο κολχόζινοι ανέλαβαν κε πολες άλες ιποχρέοσες.

Προτο ν' αρχίσι ο επορα, ο 7-ι μπριγάτα κίρικε τον εαφτο τις μαχιτικι σ' όλο το σίνολό-τις. Κιρίκσανε τον εαφτό-τυς υτάρνικυς κι όλι οι κόνιυχι.

Ολι οι αγράματι κολχόζινοι καταπιάστικαν με τ' αλφαβιτάριο. 825 κολχόζινοι βγίκαν σε εκτρατια για τιν τεχνικι κε επιστίμι, για τιν αγρονομία.

I γινεκα στις προτες γραμες.

Στο σιμπαγες κολχόζι γενιέτε νέα γινέκκα. Το κολχόζι άνικε διάπλατα στι γινέκα το δρόμο για τι μάθιει, τι βούθισε γριγορα να λικβιτάρι τιν αγραματοσίνι-τις.

Ι κολχόζιντα Φένια Μαγόνκαγια απτιν 12-ι μπριγάτα γράφι:

„Ιμε ντελεγάτχα το γινεκον. Θιμάμε τιν παλια ζίζι. Μας εκμεταλέβονταν ο κυλάκι. Ι παπάδες μας λέγανε, πως πρέπι να πιετέπιμε στο θεο κε να γινόμαστε άκιες για τον παράδισο. Ος τα 1930 ιποστίριζα το παλιο. Μα στο κολχόζι έμαθα να διαβάζο. Τόρα παρανκέλνο εφιμερίδες. Μονάχα ιόρα κατάλαβα όπος πρέπι τις κυλάκικες κε παπαδίστικες πεφετιες, πω οδιγουν τις μάζες στο εκλάδομα. Τόρα ίμε ο αδιάλαχτος εχτρόσ-τυς. Δυλέβθι στο κολχόζι μαχιτικα.“

Το χινόπορο κάτο απτιν επιροι τις κυλάκικις αγιτάτσιας ο λιγότερο σταθερι μερίδα των κολχόζινικον ταλαντέφτικε κε δε βγίκε στι δυλια.

Μα δεκάδες κε εκατοντάδες τέτιες κολχόζιντες, όπος τι Φένια, βγίκαν μονιαζμένα στα χοράφια. „Δε θέλυμε τον κυλάκικο ζιγο“ — φόναζαν οι κολχόζιντες.

Τόρα στο κολχόζι ίνε 150 γινέκες-υτάρνιτσες.

Ι κολχόζιντα κατέχτικε επίτιμι θέσι κε στιν παραγογικι ζοι το κολχοζιο. Τιν πρότι μέρα τυ πάσχα αντι απάντικι στις πασχαλιάτικες καμπάνιες βγίκαν στι δυλια με τραγύδια ο προτοπόρες γινέκες-κολχόζιντες.

Πολιν κερο πριν απτι επορα ο κολχόζιντες επιμάζονταν γιαρτι τι μέρα. Τις νί-χτες πίγεναν στ' αχύρια να δυν πως περιπιώντε ο κόνιυχ! τάλογα, τα βόδια.

Με ζινκίνικι κίταζαν τάλογα κε τα δόδια, τα χάιδεβαν, κε περίμεναν πότε να βγυν-μ' αρτα στι δυλια, κε μπολιςεβίκικα, όχι μονάχα να εχτελέ;υν μα κε να ιπερεχτελέσυν τις νόρμες τις αποκοπις.

Ι κόνιυχι λέγανε με κακία για τι Θέκλα Φορμιντζα Ισάκοβα, τιν πρόσδρο τις παραγογικές σίσκεψις τις 1-τις μπριγάτας.

„Ι διαβολογινέκα, ολοένα μέσα στα αχύρια πά!“.

Πολες φορες έτιχε να περιχίσι : Θέκλα κρί νερο πάγο στον κόνιυχο πι αποκιμόν-
ταν τον κερο τις επιεικαιας-τυ.

Κατοι ειμιλαντι.

Ι κολχόνιττες: οργάνοσαν κινονικι τροφι, για να βγυν όλι στα χοράφια. Μάζ καν
αλέβρι, πατάτες, πλιγύρι, λαρδι, κιλα. Προμιθέττικαν σκέψι. Στίλανε μερικις κολχόνικις
κε κολχόνιττες στα κύρια των μαγέρον. Σ'όλο το ραχιόνι του Μίλεροδο έβλεπε κανένας
τέτια ικόνα των κερο τις επορας στο διάλιμα για το μεσιμερινο φαι.

Μέσα σε άλσος τοποθετήθηκε ι κατασκίνοσι τις μπριγάτας. Σε μικριες γραμες στέκουν
σκάφες κε πίσο απ' αρτα εκατοντάδες άλογα κε βόδια μασαν το φαι-τυς. Στιν πάντα μα-
θριζουν τα καζάνια κε αποτιφλοτικα λάμπι στον ίλιο μεγάλο τενεκεδένιο δοχιο για βρα-
ζιένο νερο. Στρόσανε στι γι πρεζέντια. Αχνίζι στα κιλινα πιάτα το μπορες. Παρέκι στέκετε
εκινι για μορφοτικι δυλια. Σαν κόκινος λεκας κεχορίζετε ι εφιμεριδικ τίχυ το χοραφι.

Κατο απτο κινονικο κοντρολ.

Γιορμάτισαν. Ο αρμονίστος τέλιος το πέκειμο. Μια ομάδα κολχόνικι περικιλόνι τιν
εφιμερίδα το τίχυ. Διαβάζουν αχόρταγα τις τελεφτέες ίδιες: απτα κολχόνικα χοράφια.
Στον πίνακα ίνε μια παράκσενη γραμι: σάλια-κος, αστακος, χελόνα, όρνιθα, γιαδύρι, άν-
θροπος με δεκανίκια, καβαλάρις, αφτοκίνιτο, αεροπλάνο. Κοντα στον πίνακα ακύτε το ιχε-
ρο γέλιο μιας μερίδας κολχόνικον. Γελύνε για τιν μπριγάτα τον κολχόνικον πι δυλέσυν
στο βολοκόπιμα, πι ίνε καθιζμένη πάνο σε χελόνα. Ανχε ι μπριγάτα εχ έλεες τι νόρμα-
τις, μια καθιστέριε πολι απτις ιπόλιπες μπριγάτας, πι δυλέσαν το πλάνο 130-160
προτρευτα.

Το βράδι οιν κόκινι γονια ι μπριγάτες τριγρίζουν τον μπριγατίρο κε τον τάπελεσικο
πι καταγράφουν τα αθρίζατα τις δυλιας τις μέρας όλον τον ομάδον. Ιστερα απο 20
λεφτα ι μπριγάτι μαζέβετε κοντα στον πίνακα, για να διαβάζι, πιος κεπέρατε τι νόρμα,
πιος καθιστέριε, πιος πάι σιμερα καβάλα στον αστακο, κε πιος πετα μ' αεροπλάνο.

Εδο, στο μάρο πίνακα ίνε γραμένη με μεγάλα γράμματα τα επίθετα κε τα ονόματα
όλον τον κολχόνικον: πιος άργισε στι δυλια, πιος άφισε στο χοράρι τα χάμυρα, πιανο
βολοκόπος έτριζε, πιος έκανε να πανέσι το ετίθιο το αλόγυ, πιος άρισε άσπαρτα κομάτια
σαν έσπερνε. Ιστερα απο μιει όρα γίνετε το ίδιο κε στο γενικο πίνακα το κολχοζι, διο
κάτανε τις μπριγάτες στι θέσι πι τους ακείζι.

Το βράδι οιν παραγογικι σίσκεψι θοριβόδικα κε με πάθος: σιζιτα μια μπριγάτα, πος
να θαταγκι στο αεροπλάνο, ενο ι δέφτερι σιζιτα πος να καταφέρι για να μεταχάται
απτον αστακο ι τι χελόνα στιν επίτιμι θέσι το αεροπλάνο. Με προτόφαντι προθιμία κε
ενδιαφέρο παρακολούθι ι μια μπριγάτα τι δυλια τις άλις μπριγάτας, ι μια ομάδα τι δυλια
τις άλις ομάδας, ι κολχόνικι τι δυλια τον άλον κολχόνικον. Ολι μια σκέψι έχυν: όχι
μονάχα να μι μίνυν πίσο, μι κε να μι παραχορίζουν σε κανένα τιν τιμι γάνε πρότος.

Ετσι γενιέτε ι νέα ζίζι στα κολχόνια. Σαρόνυντε τα παλια σινιθια. Ο κόπος κα-
ταντα έργο παλικαρια, τιμις κε ιροι ζμυ.

Τα πεδια στο κολχοζι.

Σ' όλο το χοριο σιζιτύσαν ι γινέκες:

— Το κολχοζι ειμάζι για τα πεδια γιάσλια κε πλατια.

Σικόνονταν στις μίτες τον ποδιόν-τυς, τέντοναν τους λεμύρ-τυς, φρόντιζαν να κιτά-
κουν τι γίνετε στιν πεδικι κάμαρα, μι αρτι βρίσκετε στο δέφτερο πάτομα κε δεν μπορ-
νε να δυν τίποτε.

Όταν ίρθαν οι πάτρονες και φέρανε απόλα τα καλα, οι γινέκες πειθήριζαν πιο πολε ανχυμετακέστης.

Το αμάξι που ήταν φορτωμένο ος απάνω, σιγα-σιγα προχορούσε κατά μίκος δύλι το δρόμο του χωριού και σταμάτασε κοντά στις γιάσλια. Απόλα τα παράθυρα περακολούθησαν τ' αμάξι πολα περίεργα μάτια.

Οι πάτρονες οι ίδιοι κυβάλεσαν πάνω τα κρεβάτια, τα σκαμνια, τα βιβλιαράκια, τα πεχνίδια.

— Κιτάτιε πεδιά, φέρανε τίμπανο. Νά και τρομπόνι.

Τα πεδιά στέκονταν στο δρόμο, και με περιέργια κίταζαν πος κυβαλούν τα πράματα στις γιάσλια του κολχούσιου.

Το κολχόσιο ήταν νέο. Δέφτερο χρόνο τόρα δυλέβι.

Αμα βάλανε λίγο σε τάκι τη δυλιά-της, συνάλεσαν σινέλεφσι. Τί θα κάνουν τα πεδιά; Θαφίζουν δίχος κίταγμα τα πεδιά του κολχούσιου, τον χερό που οι γινέκες θα παν στις δυλια;

Πολιν κερό βάστακε ο πρότι-της σινέλεφσι, όπου ο κολχόσιος σιζιτύζαν τιν οργάνοις τις γιάσλιας.

Αποφάσισαν να διαλέξουν τις καλίτερες κολχόσιντσες για να δυλέπουν στις γιάσλια.

Απτιν πόλι στήλανε διεφθίντρια για τις γιάσλια. Ορίζαν οχτο ανθρόπους για τις γιάσλια: διεφθίντρια, κάμποσες νιάνκες, καθαρίστριες, μαγέρισα.

Ο κοπερατίβα έδοσε 1000 ρύβλια γιαφτί τη δυλιά. Πρόσθεσαν χ' οι ίδιοι οι κολχόσινικοι 2000 ρύβλια. Πίρανε μεγάλι φόρα, μα δεν πέσανε στη λάσπη.

Ιχαν όλα τα χριαζόμενα: πεγγιδια, βιβλιαράκια, ζυγραφιες, ζοιρες πλακάτες, τραπεζάκια, κραβάτια, πυκαμισάκια και φυτανάκια, μυσσαμπάδες για τα τραπέζια κ. τ. λ.

Στη μια κάμαρα ήσαν τα πόλι μικρα πεδιά, στην άλι τα λίγο πιο μεγάλα. Για τα πεδιά ήχαν κεχοριστο μαγεριο, τραπεζαρία.

Στην αρχι οι γινέκες φοδέριζαν οι μια την άλι.

— Μι δίνετε τα πεδιά-ςας στις γιάσλια, θα το μετανιώσετε ιστερότερα, μα θάνε αργα. Θα χαλάσουν τα πεδιά-ςας.

Στην αρχι οι γινέκες κυβαλούσαν τα πεδιά-της άθελα γιατι τις το παράνκελναν οι άντρες-της. Φέροναν τα πεδιά-της, μα πονύζε οι πειχή-της. Δύλεθε όλι τι μέρα και σκέφτονταν.

— Τί άραγε κάνι το πεδάκι-μου σε κένα χέρια. Μπορι να το αδίκισαν.

Τρέχι, ρίχνι μια ματια στις γιάσλια. Κιτάτι και το ντρέπετε: το πεδι κιμάτε, ίτε κάθετε στα χέρια τις νιάνκας, ίτε τροι ριζόγαλο, ίτε πέζι με το τόπι.

Στέκετε οι μάνα, κιτάτι για τελεφτέα φορα απτι χαραμάδα τις πόρτας, ανασένι ίσιχα.

Τρέχι χαρόμενα στη δυλιά. Διηγιέτε οι μια στην άλι.

Κ' έτσι πάπισανε νά φοδάντε.

Ερότισες: Πός μπορίτε να βοιθίσετε τις γιάσλια, τον πεδικο χίπο, τιν πεδικι πλατία;

Ι ΔΕΦΤΕΡΙ ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ

Ι δέκατι εβδομι κοματικι κονφερέντσια πίρε ιπόπει κίνες; τις τεράστιες επιτιχίες, που έχυμε στην περιοχι τις βιομιχανίας και τις σοσιαλιστικις ανασιγκρότισις του αγροτικου νικοκιριου και με βάσι σφτες τις επιτιχίες όρισε φαρδια πλάνα ριζικο μετακιματιζμο του αγροτικου νικοκιριου για τι δέφτερι πιατιλέτκα.

Πιά ήνε τα βασικα προβλίματα στην περιοχι του αγροτικου νικοκιριου στη δέφτερι πιατιλέτκα;

Προτ' απόλα το αποτελίομα τις σοσιαλιστικις ανασιγκρότισις του αγροτικου νικοκιριου με βάσι τι σιμπαγι κολεχτιβοπίζι.

Τι πανάπι αφτο. Αφτο θα πι, πος το αγροτικο νικοκιριο θα διεκσάγετε κιρίος με τι βοιθια το μιχανον, αφτο θα πι πος στο αγροτικο νικοκιριο θα χρισμοπιθυν ο πιο νέες πρόσδες τις αγρονομικις επιστήμις, λιπάζματα, ιλεχτρικι ενέργια κ. τ. λ.

Στη δέφτερι πιατιλέτκα πρέπι να οργανόζυμε τόζους μιχανοτραχτορικους σταθμούς, που να περιλάβουν όλα τα κολχόσια και στη βάσι να αποτελιόσουν τι μιχανικοπίζι του αγροτικου νικοκιριου. Ι διναρικότιτα όλου τον τραχτόρον αποτέλεσε 15-16 εκατομμίρια αλογο-δίναμις.

Στο τέλος τις πρότις πιατιλέτκας όλι : ΕΣΣΔ θάνε κολχόζικι. Στι 2-ι πιατιλέτκα εκεσακολυθί νάχι ισχι το πρόβλιμα του διναμόματος των κολχοζίον απτιν οργανοτικο-νικοκιριακή άποπτη.

Ο κολχόζικος ίνε χτεσινος μονονικοκίρις. Έχι ακόμα πολα παλια, μικροιδιογχτιτικα σινιθια. Αφτο των εμποδίζι νάνε ενεργιτικος χτίστις τη σοσιαλιζμο.

Πιαφτο το πρόβλιμα τις δέφτερις πιατιλέτκας ίνε η σοσιαλιστικη διαπεδαγόγικη των κολχόζικον. Πρέπη να μάθομε τον κολχόζικο να φέρνετε στον χόπο έτσι, όπος φέρνετε στον χόπο ο βιομιχαλικος εργάτης. Ι πλέρια κολεχτιβοπίκη τη αγροτικυ νικοκιρι κε ο εκεσπλήζμος των κολχοζίον κε σοβχοζίον με προτοπόρα μιχανικη τεχνικη μετατρέπουν στην πραγματικότητα τον αγροτικο χόπο σε ένα ίδος τη βιομιχανικο χόπο.

Στι δέφτερι πιατιλέτκα θα διμιωργιθυν ζιθίκες για την πλέρια απομάκρινη τις αντίθεσης ανάμεσα στην πόλη κε το χοριο.

Στι δέφτερι πιατιλέτκα σκεδιάστικαν να γίνουν πολα πράματα στο αγροτικο νικοκιρι.

Σκεδιάζετε αποφασιστικος αγόνας ενάντια στην κειρασία. Στα κειρα ραγιόνια (Μέσος κε Κάτο Βόλγας, Υραλ, Καζακσταν, Σιβηρία) θα αναπτίξυμε τέτιες φιτίες που δε φοβάντε την κειρασία.

Στι χόρα-μας ιπάρχυν ακόμα πολες έχτασες για, όποι επιχρατι παντοτινη κειρασία, ίτε καθόλου δεν ιπάρχη νερο. Ιπάρχυν τεράστιες έχτασες για σκεπαζμένες με αδιάβατους βάλτους.

Αφτες ι έχτασες για δε μας έφερναν όφελος σε διάστιμα εκατοντάδον χρόνον, κι εργαζόμενη, που ζύσαν σ' αφτα τα ραγιόνια, ιπόφεραν παντοτινα. Ι κειρι άνεμη κέγανε τη σοδια, ι αγιδρία δεν της επέτρεπε να καταγίνοντε με τη γεοργία. Για της βάλτους ύτε λόγος μπορύζε να γίνη. Ι βάλτη κάνανε μονάχα το κλίμα ανθιγυνο, κε ίσαν εστίες της μαλάριας.

Τόρα πια έχυμε κατορθόζι τεράστιες επιτιχίες στον αγόνα ενάντια στην κειρασία.

Ας πάρυμε τις εθνικες περιοχες τη Β. Καφχάσι, όπου στην τσαρικη εποχη το νικοκιρι δρίσκονταν σε χαμιλο επίπεδο. Εκατοντάδες χρόνια ιπόφεραν ι φοχομεσέες μάζες το γόρτζον απτιν ανιδρία, ενο τόρα τα άνιδρα χόματα αρδέφτικαν με όμορφα κανάλια. Για παράδιγμα μπορι να χρισιμέψει το κανάλι Διγόρσκι, το κανάλι Μαλο-Καπαρτίνσκι. Μεγάλες επιτιχίες έχυμε κε στην αποκειράντη το βάλτον.

Ας πάρυμε, λογοχάρι της απέραντως βάλτους κοντά στο Τεμριυχ κε την Ανάπα. Τη βλέπυμε δο; Αφτι ι απέραντη βάλτη αποκειρένυντε κε μετατρέποντε σε έφορα χόματα.

Ολα αφτα γένηκαν δινατα με το σοσιαλιστικο τρόπο τις διεκεαγογις τη νικοκιρι, χάρις στο μεγάλο δινάμομα τη σοβχοζίον κε κολχοζίον.

Αποτέλεζμα όλον αφτον ίνε ότι κατορθόζαμε να πάρυμε τεράστιες έχτασες για να αναπτίξυμε ειτάρι, ρίζη, βαμπάκι, κοκινογύλι, κε άλες οφέλιμες φιτίες. Κι αφτο σιμένη πος στον κάθη εργαζόμενο της χόρας-μας άρχισε να πέφτη πιο πολι ειτάρι, πασμας, ρίζη, ζάχαρι κ.τ.λ.

Στι δέφτερι πιατιλέτκα θα εκεσαφαλιζτι ι αποφασιστικη ανίπξοι της σοδιας των κολχόζικον κε σοβχοζίκον χοραφιον κε το πολεσεβίκικο λίσιμο τη ζιτίματος τη αγόνα ενάντια στην κειρασία. Το κόμα πίρε απόφασι να φιαστι στη δέφτερι πιατιλέτκα τεραστιο ελεχτροσταθμος στον Κάτο Βόλγα, τη Κασσίρι, χάρις στον οπιο θα μπορέσουν να αρδεψτιν παραπάνο απο 4 εκατομίρια εχτάρια έφορις για για ειτάρι. Στο Βόριο Κάφκασο τεράστια ειμασία στον αγόνα ενάντια στην κειρασία θάχι το άνιγμα τη καναλιο Μαντζ.

Στι δέφτερι πιατιλέτκα θα εφαρμοστι φαρδια ιδίκεπτι τη αγροτικυ νικοκιρι κατα ραγιόνια.

Λογοχάριν στη Μεσέα Ασία κε στον Αντικάφκασο θα αναπτιχτι κιρίος βαμπάκι, φιτίες για μετάκι ι κάπι καρποφόρον δέντρον. Παναπι σ' αφτα να ραγιόνια θα σινκεντροθι ι εφαντυργικη κε ι μετακευργικη βιομιχανία, ι ζαγατόφκα φρύτον. Στην Κεντρικη Μαδροχοματικη περιοχη, στην Παζόλζζια κε στο Βόριο Κάφκασο θα αναπτιχτυ κιρίος τα ειτίρα. Παναπι εδο θάνε ο μεγαλίτερος αριθμος τη ειτοπαραγογον σοβχοζίον, τα πιο μεγάλα ελεβάτορα ειτίρου. Στην Υκραΐνα θα αναπτιχτι τη κοκινογύλι. Οπιο ιπάρχη κοκι-

νογύλι, εκεί θα χτιστούν εργοστάσια ζάχαρις, φάμπρικες ζαχαροπλαστικές. Στις Διτίχι περι οχι θα αναπτυγχθεί το λινάρι κ.τ.λ.

Το ίδιο πρέπει να ιποθεθεί ότι για τάλα ίδιε τη αγροτική νικοκίριω — για τις χτινοτροφίες των ανάπτυξις των τεχνικών φιτιούν. Το πρόβλημα-μας ίνε — να προσενεχίσουμε τα ειτήρα στα καταναλοτικά ραγιόνια, διλαδή να επαρθεί ειτήρι χι, όπου άλοτε δε σπέρνανε, μα μονάχα κατανάλοναν. Το πρόβλημά-μας ίνε — να μεταχινίσουμε τα ειτήρα στις Ανατολές.

Σπυδεότατο πρόβλημα τις δέφτερις πιατιλέτκας ίνε — να ανιπεξόσυμε τις σοδιας το χοραφίδιον-μας με τις μιχανικές καλιέργειες τις γις, με τις χρισμοποιίες όλον των πρόσδον τις αγρονομίας, με τις βιοθία τις λίπανσες τις γις κ.τ.λ.

Στις δέφτερις πιατιλέτκα πρέπει να ανιπεξόσυμε τις αποδοτικότιτα τις σοδιας το ειτήρον χατά 40% και σε σιμαντικό βαθμό να ανιπεξόσυμε τις αποδοτικότιτα τις σοδιας των τεχνικών φιτιούν. Ι έχτασις σπορας και αποδοτικότιτα σοδιας τη βαμπακιώ περιεέδυν 2 φορες, τη ζαχαρότεφτλο 3 φορες. Ιφάζματα και ζάχαρη θάχυμε 4-5 φορες παραπάνω.

Από 143 εκατομμύρια εχτάρια θα περιεπέξυμε τις έχτασις σπορας σε 160-170 εκατομμύρια εχτ.

Στιν περιοχή τις χτινοτροφίας πρέπει στις δέφτερις πιατιλέτκα να κατορθώσυμε τέτιες επιτιχίες παρόμιες με χίνες που κατορθώσαμε στιν πρότι πιατιλέτκα στιν περιοχή το ειτήρον. Στιν πρότι πιατιλέτκα ιπερνικίδικαν όλες οι διεκολίες στο νικοκίριο το ειτήρον. Με την ίδιο τρόπο θα χτινοτροφίσουμε στις δέφτερις πιατιλέτκα όλες τις διεκολίες στιν περιοχή τις χτινοτροφίας, περιεέβοντας τα κοπάδια, περιεέβοντας το απαρέτιτο για μας χρέας.

Εχον αφτο, στις δέφτερις πιατιλέτκα θα κατορθώσυμε να καλιτερέψουμε τη πιότιτα το ζόνη, θα τα κάνουμε πιο καλις ράτσας. Αφτο θα μας δώσει παραπάνω χρέας, γάλα, μαλι.

Πληροφορία.

Ο αριθμός των κερατοφόρων ζόνην θα ανεβεί ός 60-70 εκατομ. κεφάλια, ο αριθμός των προβάτων ος 150 εκατομμύρια κεφάλια, το γυρυνιον ος 70 εκατομμύρια κεφάλια.

Γιμναζίματα: Οργανώστε στο σχολιο και στο αναγνοστήρι γονία τις 2-ις πιατιλέτκας.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟ-ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΚΙΣ ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑΣ ΣΤΟ Β. ΚΑΦΚΑΣΟ.

I 7-ι κομάτικι κονφερέντια τη χράι έβαλε τα ακόλυθα πρόβληματα στις δέφτερις πιατιλέτκα για το αγροτικό νικοκίριο τη Βόριο Καφκάσου:

1. Να τελιόσι στα 1934 οι μιχανικοπίες των αγροτικο-νικοκιριακων δυλιον (όργομα, σπορα, σινχομ δι).

2. Να καταχτιθυν όλα τα κατάλιλα για όργομα χόματα περιλαβένοντας και σιμπλιροματικα χόματα σε λογαριαζμο τη αρδέματος, ανεβάζοντας τιν καλιεργίειμι έχτασι τη χραι ος το τέλο τη 1937 σε ποσο όχι μικροτερο απο 15 εκατομμία εχτάρια, έχοντας ιδιέτερα ιπόπει το περίεμα των τεχνικών φιτιούν.

3. Να εφαρμοστι το σπυδεότατο πρόβλημα για ανίπσοι τις πιότιτας τις δυλιας στιν περιοχή τη αγροτική νικοκίριο μέον τις κατάχτισις τις αγροτεχνικις απτα κολχόδια και σοβχόδια, και μεσον τις ανίπσοις τις σοδιας πάνο σ' αφτιν τη βάσι.

4. Στιν περιοχή τις χτινοτροφίας να αντικατασταθυν με καλις ράτσας ζόα στα σοβχόδια και κολχόδια όλα τα ζόα που δεν απο ράτσα, και με καλιτερεμένα ζόα να εκσασφαλιστι ο ανάπτικι τις μιχανικοπίες και ιλεχτροπίες το χτινοτροφικο νικοκίριον.

Γιμναζίμη: Κάντε λεφχομα απο κομάτια εφιμερίδον και θάλτε αφτο όλα τα ιλικα που αφορουν τι δέφτερι πιατιλέτκα τη αγροτική νικοκίριο.

ΝΙΚΥΣΑΜΕ, ΝΙΚΥΜΕ ΚΕ ΘΑ ΝΙΚΙΣΥΜΕ

Ο πλισιέτερος σχοπός-μας ίνε — να χτίσυμε στο τέλος τις δέφτερις πιατιλέτκα. ατακικι σοσιαλιστικι χινονία. Αφτο όμος δε σιμένι, πος ο τακσικος αγόνας σε μας πρέπ τόρα να λιγοστέπει, ότι ο τακσικος εχτρος πάβι απτο να αυτιστέχετε. Απεναντίας. I 17-ι

κοματική κονφερέντσια ήπει, ότι „ι εργατική τάξη θά εκεασφαλίσει τις νέες επιτιχίες μονάχα σε αγόνα ενάντια στα απομινάρια των καπιταλιζμού, δινούντας αλιπτικό ποδόκρουντι στιν αντίστασι των καταστρεφόμενου καπιταλιστικού στυχίου“, διτι.... κε παραπέρα ήνε ακόμα αναπόφεψη τι δικαιώνει την τακσική αγόνα σε κεχοριστές στιγμές κε ιδιέτερα σε κεχοριστά φαγιόνια κε σε κεχοριστά τμήματα των σοσιαλιστικών χτισίματος“.

Θα διαφίλαχτι ακόμα, κε σε μερικες περίπτωσες θά διναμοθί τι επιροι των τακσικά κένον σε μας ανθρόπον σε οριζόμενες ομάδες εργαζομένον.

Ο τακσικός εγχρωτός έχει τις πράχτορές-τυ πολιν κέρον ακόμα θα τις έχει στα πολιν πικίλα τμήματα των σοσιαλιστικών χτισίματος κε στο ίδιο το κόμα. Αφοτο βάλι μπροστα στο κόμα το πρόβλημα να διναμόσι πολιν τι διχτατορία τω προλεταριάτου, να αγονιστι πολιν αμιλιχτα ενάντια στις παρέκλισες (υχλον) απτι γενικι γραμι το κόματος, ιδιέτερα ενάντια στι δεκτικα παρέκλισι, σαν κιριότερο κίντινο στον τορινο κέρο.

Κάτο απτιν καθοδίγιτι το κόματος, ι εργατική τάξη, κε μαζι μ' αφτιν ι φτοχι κ' μεσέι βγένανε νικιτες σ' άλα τα τμήματα των σοσιαλιστικών χτισίματος. Δεν ιπάρχυν διεκολίες, πυ να μι τις ιπερνίκισαν κάτο απτιν καθοδίγιτι το κόματος.

Κάτο απτιν καθοδίγιτι το κομυνιστικο κόματος με επικεφαλις το Δενινιστικο Κεντρικο Κομιτέτο, με επικεφαλις των αρχιγο το κόματος — τον καλίτερο μαθιτι το Δένιν — το σίντροφο Στάλιν, νικύμε κε θα νικίσυμε.

ΤΟ ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟ ΠΛΑΝΟ ΤΥ ΜΟΡΦΟΤΙΚΥ ΧΤΙΣΙΜΑΤΟΣ Ο ΑΓΟΝΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΝΟΣΕΣ

Για τι βιομιχανία κε το αγροτικο νικοκιριο χριάζετε τεράστια ποσότιτα πολίπλοκον, τελιοπιμένον μιχανον. Ι εκατοντάδες νέες φάμπρικες κε εργοστάσιι, πυ χτίζομε τόρα, δεν ήνε τα εργοστάσια κ' ι φάμπρικες πυ ιπίρχαν στον κέρο τω τσάρο. Τα εργοστάσια κ' ι φάμπρικές-μας διασκεβίζοντε σίφονα με τον τελεφτέο λόγο τις επιστίμις κε τεχνικις. Εδο πια ήνε δίσκολα να τα βγάζουν πέρα αγράματι ήτε λιγοτράματι εργάτες. Κι απτις ινζενέρους κε τέχνικυς απετέύντε όχι ι γνόσες πυ ίχαν πριν, μα πολι περιεστερες. Εδο πια με τις προιγύμενες γνόσες ι τέχνικι δεν μπορύνε να κάνουν πολα πράματα.

Το ίδιο κε στο αγροτικο νικοκιριο. Ινε γνοστο, πος το αγροτικό-μας νικοκιριο δεν ήνε το πρόιν καθιστεριμένο, άγριο, όχι κυλτύρικο νικοκιριο, πυ διεκτίγαν ι μονονικοκιρίδες. Το αγροτικο νικοκιριό-μας ανασινχροτιέτε με νέο τρόπο. Το αγροτικό-μας νικοκιριο αποτελιέτε τόρα απο τεράστια σοβχόζια κε μεγάλα κολχόζια. Εδο με ένα αλέτρι κε ένα πισοροάλογο τίποτε δε γίνετε — εδο χριάζοντε δινατα τράχτορα, κομπάινα, ιλεχτρικα αλέτρια, ι πο νέες επαρτικες μιχανες, τα κυλτιβάτορα κι άλα πολίπλοκα κε τελιοπιμένα εργαλια.

Κε δο, όπος κε στι βιομιχανία, δίχος γνόσες δίσκολα μπορι να προχορίσι κανένας προς τα εμπρος. Εδο χριάζοντε άνθροπι γραματιζέμενι, μορφομένει, πυ στι δυλιά-του να βαζίζοντε στιν επιστίμι. Κε εδο χριάζοντε εκατοντάδες χιλιάδες αγρονόμι, μιχανικι, τράχτοριστες με ανότερι μόρφοσι, πυ να κέρουν να χρισμοπιων τις πολίπλοκες αγροτικες μιχανες.

Κε δε φτάνι μονάχα αφτο

Πρέπι να κέρομε όχι μονάχα να διεφύνομε τις μιχανες, μα πρέπι ακόμα να κέρομε να τις χτίζομε. Ι τσαρικι κιβέρνισι δεν έχτιζε μιχανες, μα τις αγόραζε έτιμες απτι εκσοτερικο κε πλέρονε γιαφτες μεγάλα χρίματα.

Γιατί να εκσαρτιόμαστε απτις κένον καπιταλιστες; Δε θέλυμε εμις τέτια σκλαβια.

Σίμερα φιάνυμε ι ίδιι, στα δικά-μας τα εργοστάσια πολες πολίπλοκες μιχανες πυ εδο κε ένα-διο χρόνια τις ισάγαμε απτο εκσοτερικο. Απελεφτερονόμαστε απτιν εκσοτερικ εκσάρτισι.

Μα για να χτίζυμε αφτες τις πολίπλοκες μιχανες, κέανα χριάζοντε μεγάλες γνόσες.

Τι θα γίνι το λιπον;

Σ' αφτι τιν ερότισι ο καλύτερι απάντησις. Ήνε τα λόγια του σ. Στάλιν, που ήπει:

„Παναπι το πρόβλημα έσκιτε σε τύτο, να καταχτίσυμε τιν τεχνική, να γίνουμε οιδι μικοκίριδες τις δυλιας.“

Να οπλιστούν οι εργάτες κ' οι αγρότες μ' αφτες τις γνόσες — ίνε τις σιρας κε επιδεύτατο πρόβλημα το κόματός-μας. Το κόμα κε τα εοβέτια αγονίζοντε για τι μορφοτικέ επανάστασι: για τι γενικι εποχρεωτικι εκμάθισι κε για το νέο πολιτεχνικοπιμένο σχολιο για όλα τα πεδια, για το βιβλίο, για τιν εφιμερίδα.

Εροτισι: Πιά σιμασία έχι ο μορφοτικι επανάστασι για το προχόριμα τις χόρας-μας στο δρόμο προς το σοσιαλιζμο;

Γέμναζμα: Εκσακριβότε τι δυλια γίνετε στο κολχόςι κε στο χοριό-ςας για το μορφοτικο χτίσιμο: πός εφαρμόζετε ο γενικι εκμάθισι, ο δυλια για το λικβιτάριζμα τις αγραμματοζίνις κε τις λιγογραμματοζίνις, ο αγόνας για τιν κατάχτισι τις τεχνικις, κ.α.

Κάτο απτιν καθοδίγισι τυ δασκάλου-ςας σκιματίστε πλάνο τις ειμετοχής-ςας στι μορφοτικ δυλια στο κολχόςι-ςας, στο χοριό-ςας.

ΤΡΙΣ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΣ

Το κόμα-μας αφιερόνι μεγάλι προσοχι στιν εκμάθισι κε στιν κομμυνιστικι ανατροφι των πεδιον.

Το Κεντρικο Κομιτέτο τυ ΠΚΚ(μπ) έβγαλε τρις ιστορικες απόφασες για τα ζιτίματα τις μάθισις κε τις ανατροφις των πεδιον.

Ι διο απόφασες αφορον το αρχικο κε μεσέο σχολιο. Ι μια απ' αφτες βγίκε σις 5 τυ οεπτέρι: 1931, κ' οι αλι 25 αβγύστου 1932

Ι τρίτη απόφασι βγίκε στις 21 τυ απρίλι: 1932 σκετικα με τι δέκαετιρίδα τις πιο-νέρικις οργάνοσις κε αφορα τα ζιτίματα τυ περετέρο διναμόματος κε καλιτερέματος τις δυλιας των πιονέρον.

Ι μαθιτες τις Σοβετικις Ενοσις πρέπι να κέρυνε αφτες τις τρις απόφασες κε να αγονίζοντε γι' αφτες πιζματόδικα

ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΙΟΤΙΤΑ ΤΙΣ ΜΑΘΙΣΙΣ

Ι απόφασι τυ ΚΚ τυ κόματος για το μεσέο κε αρχικο σχολιο στι βάσι-τυ έχι κατέφθινει των αγόνα για τιν ανίποσι τις πιότιτας τις μάθισις στα σχολια.

Εμις κέρυμε πια, τι σιμασία έχι ο κατάχτισι τις τεχτικις, ο κατάχτισι το „βάσεον τις επιετίμιμις“ στο έργο τυ σοσιαλιστικυ χτίσιματος.

Το αρχικο κε μεσέο σχολιο πρέπι να δόσυν τις βάσεις τις επιετίμιμις.

Κε το σχολιό-μας δεν κατόρθοςε ακόμα να τα βγάλι πέρα μ' αφτο το κιριότερο πρόδολιμα.

Το σχολιό-μας δε δίνι ακόμα στις μαθιτες των απαρέτιτο όνχο το γνόσεον για τις δάσεις των επιστημον.

Ι μαθιτες άσκιμα χονέθυν τις γνόσεις τις φισικις, τις χιμιας, το μαθιματικον. Ακόμα κ' ο μαθιτες των ανότερον σχολιον σιχνα κέρυν αάσκιμα τι γραμματικι κε γράφυν αγράμματα, λίγα πράματα κέρυν απτι γεογραφία κε δεν κέρυν πάντα να εποφελιθυν το γεογραφικο χάρτι.

Δογοχάρι ο στο σχολιο κοντα το εργοστάσιο „Σελμας“ στιν αρχι τυ περσινυ σχολικυ χρόνυ ο περιεστερι μαθιτες τις 6-ις τάκσις δεν μπορύσαν να κάνυν τα κλάζματα κ.τ.λ.

Μερικι μαθιτες τα καταφέρναν να σκαρόσυν 10-12 λάθια σε φράσι απο 4-5 λέχσεις

Δογοχάριν μερικι γράφυν τι λέχσι „μελισοκομίο“ „μελεσοκομίο“ τι λέχσι „επανόρθοσι“ „απανόρθοσι“ κ.τ.λ.

Μ'άλα λόγια ο πιότιτα τις μάθισις στα σχολιά μας δε στέχι στο πρεπύμενο ίπσος.

Για το σοσιαλιστικο χτίσιμο χριάζοντε ιδικεβμένι εργάτες, μιχανικι, τέχνικι, ινζενέρι, γιατρι, αγρονόμι, δάσκαλι, κε πολι αλι σπετσιαλίστες με μεγάλες γνόσεις.

Απο πύ θα τις πάρυμε;

Αφτος του ανθρόπου πρέπει να τυς πάρυμε απτα ΦΖΥ, απτα τέχνικυμ, απτα ανότερα διδαχτικα καθιδρίματα.

Στα ΦΖΥ στα τέχνικυμ κε στα ανότερα εκπεδεφτικα καθιδρίματα έρχονται πεδια των εργαζομένου, πυ τέλιοσαν τα σκολιά-μας τις Ι βαθμίδας, ίτε εργοστασιακες σεμιλέτ-κες (ΦΖC) κε σκολια κολχόζικις νεολεας. Για να μάθυν καλα τα πεδια στα εργοστασιακα σκολια κε στα τέχνικυμ, πρέπει νάρθυν αφτο με καλι προμίθια γνόζεον στις „βάσεις των επιστημον“. Μι κέροντας αριθμιτικι, άλγεβρα, γεομετρία, δεν μπορι να μάθι κανένας ανότερα μαθιματικα. Μι κέροντας τις βάσεις τις φισικις, δεν μπορι κανένας να μάθι τις διάφορες τεχνικες επιστήμες.

Κε επιδι το αρχικο κε μεσέο σκολιό-μας δεν δίνυν ακόμα στυς μαθιτες το χρια-ζύμενο όνκο το γνόζεον στις „βάσεις των επιστημον“, πολι άσκιμα τυς ετιμάτι για τιν περετέρο μάθιςι στα εργοστασιακα σκολια, στο τέχνικυμ, στο ανότερο εκπεδεφτικο καθιδρίμα.

Σ' αφτο ένκιτε ι „ριζικι“, ι κιριότερι έλιπτε το σκολιο.

ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΣΙΝΔΕΘΙ Ι ΘΕΟΡΙΑ ΜΕ ΤΙΝ ΠΡΑΧΤΙΚΙ

Στο τσαρικο σκολιο εκ;ον πυ το πρόγραμμα ίταν παραφορτομένο με, διάφορα άχριστα κε βλαβερα πράματα, όπος τιν ιερα ιστορία, τιν ιστορία τον τσάρον κ.τ.λ. ι μάθιςι ίταν προφορικι, αποκομένι απτιν πραχτικι, απτον κόπο.

Για μας, για τυς εργαζόμενυς ο κόπος λογαριάζετε έργο παλικαριας, ιροίμι κε τιμις, ενο για τα κιριόπεδα, για τα πεδια τον κυλάκον, τον παπάδον, τον εμπόρον, πυ ταν ι πλιονοπισιφια στο τσαρικο σκολιο, ο κόπος ίταν έργο „μυζέζικο“, „λερο“.

Ι διαφορα σανάμεσα στο προλεταριακο σκολιο κε το πρόιν τσαρικο ένκιτε σε τύτο ότι εμις τίνομε να σινδέσυμε τι μάθιςι με τον κόπο, τίνομε να σινδέσυμε τις γνόζες πυ αποχτύμε, με τιν πραχτικι.

Δογοχάριν, στο τσαρικο σκολιο μαθένανε τον λεχτριζμο, μα κανένα απτα πεδια δεν ίκερε να διορθόσι τον προφιλαχτίριαν κέονταν το μεταλικο νίμα, ενο ι δυλια αφτο δεν ίνε δίσκολι.

Μαθένανε τον ατμο, ενο κανένα απτα πεδια δεν ίδε απο κοντα ατμο-κινιτίρα. Ιτε μαθένανε γεομετρία κε κανένας απτυς μαθιτες δε μπορύζε να μετρίσι το εμβαδο.

Τέτια μάθιςι δεν ακιζι, τίποτε για μας τυ χτίστες τυ σοσιαλιζμο, πυ αγονιζόμαστε για τιν κατάχτιςι τις τεχνικις.

Εμις πρέπει να κέρομε να εφαρμάσυμε τι θεορία στιν πραχτικι.

Γιατι νικίσαμε στις Οχτοβριανες μέρες;

Γιατι ι μπολιζεβίκι, με επικεφαλις το Δένιν, βαθια μελέτισαν κε χόνεπσαν τι διδα-σκαλια τυ Μαρκς κε Ενκελς, επύδασαν τι θεορία το επαναστατικο αγόνα κι αφτο τυς δοιάθισε στιν πραχτικι να οργανόσυν τιν Οχτοβριανι νίκι.

Κ' έτσι: γιατι να ετιμάσι το σκολιο ανεπιγυμένυς απ' δλες τις μεριες χτί-στες τυ σοσιαλιζμο, πρέπει να βαλθι ι μάθιςι στο σκολιο έτσι, πυ τα πεδια να κέρουν να εφαρμόσυν στιν πραχτικι τις αποχτύμενες στο σκολιο βάσεις τον επιστημον — τι φισικι, τι χιμια, τιν κινονιολογια κ.τ.λ.

Αφτος ίνε απαρέτιτος όρος για να γίνι πραγματικα το σκολιο πολιτεχνικο.

Ι ΟΔΙΓΙΕΣ ΤΥ ΛΕΝΙΝ

Ο Β.Ι. Δένιν πολες φορες έδοσε οδιγίες, πδς πρέπει να βαλθι ι μάθιςι στα σκολιά-μας-

Το Κεντρικο Κομιτέτο το κόματος στιν απόφασι-τυ για το αρχικο κε μεσέο σκολιο προτίνι παραπέρα να ακολυθιθυν πιο πολι αφτες ι οδιγίες τυ Βλαδίμιρ Ιλιτς.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτς έλεγε:

«Πρέπει να αποφίγυμε τιν πρόδορι ιδίκεπτι».

Μ'άλα λόγια, δεν πρέπει απτιν πεδικι ιλικία να μετατρέπεσυμε τα πεδια σε στενος σπετσιαλίστυς. Απεναντίας τα πεδια πρέπει να επύδασυν όχι κάπια κέχοριστι τέχνι, μα να γνοριστυν με τις βάσεις το διαφόρον παραγογον κε στι βιομιχανία κε στ' αγροτικο νι-

κακιέρω κε παράλια μ' αφτο να κέρουν να μεταχειρίζονται τα διάφορα εργαλία — κινητήρια, τορνευτικά κ.τ.λ.

«Να εθρινθούν σ' όλα τα επανελματικο-τεχνικά σχολια τα ενοικλοπεδικά μαθήματα».

Εκίνο πω έλεγε ο Δένιν για τα επανελματικο-τεχνικά σχολια, πλέοντα προσαρμόζεται τόρα κε στο σχολιο Ι βαθμίδας τυ χοριο κε στο σχολιο κολχόζικης νεολέας κε στην εργοστάσια κε σεμιλέτη. Κε δο ο Δένιν ιπενθιμίζει πως ίνε απαρέτιτο να επιειτιδει προσοχή σε τύτο, άστε τα πεδια να κέρουν παραπάνο απτι φισική, απτι χιμία, απτα μαθηματικά κτλ.

«Μας χριάζονται — έλεγε ο Δένιν — μαρανκι, τορνευτες, τόρα κε δίχος άλο. Ολι πρέπει να γίνουν μαρανκι, τορνευτες κ.ά. μα με οριζμένη σιμπλιροσι τυ ενοικλοπεδικυ κε πολιτεχνικυ μίνιμυμ».

Νά αφτι ι γενικι μόρφοσι ίνε ακόμα άσκιμα βαλμένη στα σχολιά-μας. Πολα πεδια κέρουν άσκιμα τιν αριθμιτική, «πελαγόνοντε» στα κλάζματα, δεν κέρουν γεογραφία — διαβάζοντας εφιμερίδες όπως σιναντον ονομασίες όχι μονάχα εκσοτερικον μα κε σοβετικον πολιτιον, δεν κέρουν ειχνα, πυ βρίσκοντε. Γράφουν αγράμματα πολι μαθιτες, ακόμα κε κίνη πυ τελίοσαν εφτατάκιο σχολιο, πυ βρίσκοντε πια στα ανότερα εκπεδεφτικα καθιδρέματα. Τα ίδια γίνοντε κε στι φισική, στι χιμία, στην κινονιολογία κε στάλα μαθίματα.

Σε βάρος τις μάθισις τα πεδια καταγίνονταν πολι με κινοφέλιμι εργασία στο σχολιο. Πρέπει περισότερι προσοχή να δοθι στις γνόσες.

Βέβεα, απαρέτιτο ίνε κε ι κινοφέλιμι εργασία στο σχολιο, μα αφτι πρέπει να ιποτάζεται στο διδαχτικο κε διαπεδαγογικο πλάνο τυ σχολιο.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτς έγραψε, πως τα πεδια στο σχολιο πρέπει να αποχτίσυν «π ο λεχνικο ορίζοντα κε τις βάσεις, τις αρχες τις πολιτεχνικις μόρφοσις».

Τα πεδια πρέπει να χονέπισυν τις βασικες ένιες για τον ιλεχτριζμο, για τιν προσαρμογή-τυ ετι μιχανικι κε χιμικι βιομιχανία, για το πλάνο τις ιλεχτροπάνισις τις χόρας-μας.

Παρακάτο ο Δένιν ιποδίχην, πως τα πεδια πρέπει να πάνε στους ιλεχτρικυς σταθμυς, στα εργοστάσια, στα σοβετικα κ.τ.λ.

Κε επιτέλιυς, ο Βλαδίμιρ Ιλιτς θεορήσε απαρέτιτο να μάθυν τα πεδια στο σχολιο τις βάσεις τις αγρονομίας.

Οι τιν όρα αφτει οδιγίες τυ Δένιν εχτελύνταν όχι όσο πρέπει, κε κάπυ-κάπυ διαστρεβλόνονταν.

Κι αφτο ίνε μία απτις μεγάλες έλιπτες στι δυλια το σχολιόν-μας.

ΑΣ ΒΓΑΛΟΜΕ ΣΙΜΠΕΡΑΖΜΑΤΑ

Ας βγάλομε σιμπεράζματα απόλα όσα διαβάζαμε.

Για πιο πράμα μιλίσαμε; Μιλίσαμε για τις έλιπτες πυ βρίσκοντε στα σοβετικα σχολιά-μας.

Βγένι πως ι ριζικι έλιπτε ένκιτε σε τύτο:

Ι πιότιτα τις μάθισις ίνε χαμιλι σε μας.

Ι εκμάθισι στο σχολιο δε δίνι το χριαζύμενο όνκο τη γενικο-μορφοτικον γνόσεον.

Χάρις σ' αφτο, το σχολιο άσκιμα προετιμάτι τα πεδια για τα τέχνικυ κε τα ανότερα εκπεδεφτικα καθιδρίματα.

Ο κινονικο-παραγογικος χόπος δεν ίνε πάντα βαλμένος σε μας έτσι, πυ ζαν καταγίνονται μ' αφτον τα πεδια, να κατοχιρόσυν τις προιγύμενες γνόσες-τυς κε ν' αποχτίσυν νέες, κε παράλια μ' αφτο να πάρυν κε κομυνιστικι ανατροφι.

Εκσον αφτο δε βρίσκονταν στα σχολιά-μας απαρέτιτι εινιδιτι πιθαρχία, κε εφαρμόζονται άσκιμα επεκεργαζμένες μέθοδες διδασκαλίας, πυ κάπυ-κάπυ ύτε εκελένχονταν στην πραχτικι.

Αχριβος αφτει τις έλιπτες ιποδίχην το Κεντρικο Κομιτέτο τυ κόματος στην απόφασι-το για το αρχικο κε μεσέο σχολιο.

ΓΙΑ ΤΙ ΔΥΛΙΑ ΤΙΣ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ

Ι τρίτις ιστορικής απόφασις, όπος ήταν πια, ήτε και απόφασις το ΚΚ το χόματος για τη δύλια τις πρόνερικις οργάνωσις. Αφτι και απόφασις ήτε πολι ζητούσα. Ι απόφασις αφτι κάνει τα αθρίζματα τις δεκάχρονις ιπόστασις τις πιονέρικις οργάνωσις σιμιόνοντας τις επιτιχίες που κατόρθωσε το χόμα και το χομιομολ στην κομυνιστικι ανατροφι τον πεδιον. Ι απόφασις κατέταξε τα φτόχρονα και τις έλπισες-μας, ιποδίχυνοντας ότι το „πιο αδίνατο μέρος στην πιονέρικη δύλια ήτε τύτο, ότι ός τα τόρα και τεράστια ενεργιτικότητα τον πεδιον δεν κατεφθίνθηκε στον πρεπύμενο βαθμο στο ζητούσα πρόβλημα τις πεδικις κίνησις στον τορινο κερο, που έγινε στον αγόνα για την πιότιτα τις μάθισις, για την κατάχτησις „το βάσεον τον επιστιμον“ για το δινάμομα τις εινιδιτις πιθαρχίας ανάμεσα στα πεδια και ιδιέτερα στο σχολιο, δίχος το οπιο δεν μπορούν να προετιμαστον απτιν αφκανόμενι νέα γενεα χτίστες τις κομυνιστικι κινονιας“.

Ι απόφασις το ΚΚ δίνι το πρόγραμα τις κομυνιστικις ανατροφις. Αφτο το πρόγραμα πιγάζι ολοκλιροτικα απτα προβλίματα πυ έβαλε i 17-i κοματικι κονφερέντσια για το χτίσιμο ατακικις κινονιας στι δέφτερι πιατιλέτκα.

Πρέπι να κατορθώσυμε, ο κάθη πιονέρος να φέρνετε σοσιαλιστικα στι μάθισι, στον κόπο, στην κινονικο-πραχτικι δύλια. Αφτο το πρόβλημα μπορι να εγκελεστι, όταν αναπτιχτι βαθια διαπεδαγογιτικι δύλια στις μάζες τον πιονέρον και τον ανοργάνυτον πεδιον.

Το πρόβλημα τον πιονέρον ήτε να στρέπουν την προσοχι-τυς στο σχολιο, να οργανώσουν την ενεργιτικότητα τον ίδιον τον πεδιον γιρο σ'αρτο το κεντρικο πρόβλημα τις τορινις περίοδος.

Ι πιονέρι πρέπι να κατορθώσυν, ότε „να καταντησι έργο τημις για τον κάθη μαθιτι και εινιδιτι, και ακριβολογιμένη εχτέλεσι το διδαχτικον ιποχρεόσεόν-την, τον εντολον για την κινονικο-πραχτικι δύλια και τον κανδον τις εισοτερικι διάτακις την σκολιν“.

Αφτι και οδιγια το ΚΚ το χόματος πρέπι να γίνι σιμέα το αγόνα-μας για την πιότιτα τις μάθισις και τις εινιδιτι πιθαρχία.

Το ΚΚ επιστιν ιδιέτερα την προσοχι το χόματος, το χομιομολ, τον επανκελματικον ιδέαμον και όλις τις κινονικότιτας στο απαρέτιτο το αγόνα για γερι βάρδια.

„Αφτο το πρόβλημα, — λέι στην απόφασι — πρέπι να γίνι ένα απτα ζητούσα διμια την περιεγόμενη τις δύλιας τις πιονέρικις οργάνωσις“.

Το ΚΚ παρακάτο θεορ: απαρέτιτο „να εβρίνι στο μάκιμυ όλες τις φόρμες και τα μέσα τις μορφιτικο-μάζικις δύλιας ανάμεσα στους πιονέρους και σ'όλα τα πεδια — να ανιποδι αποφασιστικα το ιδεολογικο-πολιτικο επίπεδο τις πιονέρικις οργάνωσις, να γίνι αγόνας ενάντια σε κάθη απόπιρα να σέρνετε στο πεδικο περιβάλον καένι ιδεολογία, επιστίνοντας ιδιέτερι προσοχι στην ανατροφη τον πεδιον σε ιλιτικο πνέμα, σε αδιάλαχτο αγόνα ενάντια στην εθνικι διχόνια, ενάντια στις εκδίλοσες τη μεγαλοχρατικο οσοβινιζμο και τη ντόπιο εθνικιζμο ανάμεσα στα πεδια και την ιλικιομένος“.

Αφτες όλες και άλες οδιγιες το ΚΚ το χόματος ιποχρεόνυν το κάθη πιονέρικο τάγμα, τον κάθη χρίκο να αναδιοργανόσι γρίγορα και αποφασιστικα τι δύλια-τυ, οργανόνοντας την έτσι πυ αφτι και δύλια ν'άνε ζοιρι, και να ανταποκρίνετε στις απέτισες τον πεδιον.

Το Κεντρικο Κομιτέτο το χόματος στην απόφασι-τυ έδοσε οδιγιες στις χομιομολιστικες και κοματικις οργάνωσις δι: ήτε απαρέτιτο να καλιτερέπει και καθοδίγιτι τον πιονέρον, να εκασταλιστον τα τάγματα με προετιμαζένα στελέχι. Ι επανκελματικι ιδέαμι, τα προερετικα σοματια, όλι και σοβετικι κινονικότιτα πρέπι αποφασιστικα να γιρίσουν το πρόσο-πό-τυ προς της πιονέρους, να βοιθίσουν πραγματικα την πιονέρικι οργάνωσι.

Τα εκατομίρια και μάζες τον πιονέρον και όλον τον πεδιον τον εργαζομένον, και μάζες τον εργατον και τον κολχόζικον με μεγάλο ενθυσιαζμο ιποδέχτικαν την απόφασι τη λενινικο επιτελί τη μπολιζεζεβίκιο χόματος για την κομυνιστικι ανατροφη τις αφκανόμενις γενεας.

Φροντίζοντας ή αχτελεστικά απόφασις του ΚΚ το κόματος για τους πιονέρους, πρέπει αποφασιστικά να αγονιστούμε ενάντια στις δεκτικοπορτυνιστικές απόπιρες, να λιχβιταριστικά πιονέρικι χίνισι, να σινχονεψτη με το σχολιο, καθώς και ενάντια στις „αριστεροί ες“ απόπιρες να μεταδούμε δλα τα προβλήματα του σχολιο στιν πιονέρικι χίνισι.

Ερότισες:

1. Τί αποφάσισε το Κεντρικό Κομιτέτο το κόματος για το σχολιο;
2. Τί οδηγίες έδωσε ο Λένιν για το πός πρέπει να βαλθιστεί εκμάθισι και ανατροφή στα σχολιά-μας;
3. Πιά προβλήματα έβαλε το Κεντρικό Κομιτέτο το κόματος μπροστά στους πιονέρους;
4. Πός αγονίζετε το σχολιό-ςας για τιν εχτέλεσι των αποφάσεων του Κεντρικού Κομιτέτου για το αρχικο και μεσέο σχολιο;

Γίμναζια:

Σινδεθίτε με αλιλογραφία με άλο σχολιο (πολιτίας ήτε χοριού) και ζιτίστε-τυς να σας περιγράψουν λεπτομεριακά τί δυλια κάνουν τα σχολια, πός αγονίζοντε για τιν πιότιτα τις δυλιας.

ΓΕΝΙΚΗ ΙΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΚΜΑΘΙΣΙ

1930. Γιώνις.

Περνα το 16-ο σινέδριο το κόματος.

Στο βίμα ανεβένι ο ζ. Στάλιν.

Μιλα για τις επιτιχίες του σοσιαλιζμού, για τιν χρίσι στις καπιταλιστικες χόρες, για τις ποραπέρα νίκες-μας.

Πολιν κερο μιλα ο αρχιγος — κάμποσες όρες και στι ζάλα επικρατι άκρα ισιχία. Κάθε λέκι τη ιστορικο λόγυ μπένι Βαθια στι σινέστισι των αντιπροσόπου.

Ο ζιν. Στάλιν μιλα για το σχολιο.

„Το κιριότερο τόρα ίνε — να περάσυμε στιν ιποχρεωτικι προταρχικι εκμάθισι.

Δέγο το „κιριότερο“, γιατι τέτιο πέραζμα θα σιμένε αποφασιστικο βίμα στο έργο τυ μορφοτικυ χτισίματος. Προπολού έπρεπε να περάσυμε σ' αφτι τι δυλια, γιατι τόρα έχομε όλα τα απαρέτιτα για τιν οργάνοσι γενικις προταρχικις μόρφοσις στιν καταπλιχτικι πλιονοπειφία το ραγιονιον τις ΕΣΣΔ. Ος τα τόρα ίμασταν ανανκαζμένι „να εκεικονομίσυμε σ' όλα, ακόμα και στα σχολια, για να γλιτόσυμε, να επανορθόσυμε τι βαρια βιομιχανία“ (Δένιν). Μα στον τελεφτέο κερο εμις επανορθόσαμε πια τι βαρια βιομιχανία και τιν κάναμε να προχορίσι παραπέρα. Σινεπύμενα, ίρθε ο κερος, οπόταν πρέπει να καταπιαστύμε για τιν οργάνοσι τις γενικις ιποχρεωτικι προταρχικις μόρφοσις“.

Πάνο στιν έκθεσι τυ ζιν. Στάλιν το 16-ο κοματικο σινέδριο αποφάσισε:

„Ι εφαρμογι τις γενικις ιποχρεωτικι προταρχικις μόρφοσις πρέπει να γίνι μαχιτικο πρόβλημα τυ κόματος στιν πλισιέστερι περίοδο“.

ΙΤΑΝ ΔΙΣΚΟΛΟ, ΜΑ ΤΟ ΚΑΤΟΡΘΟΣΑΜΕ

Το μπάσιμο τις γενικις προταρχικις εκμάθισις δεν ίνε τόσο έφκαλο, όσο μπορι να φανι σε πρότι ματια. Το να περιλάβι το σχολιο νέα εκατομήρια πεδιον — σιμένι πος πρέπει να χτιστυν και ν' ανιχτυν χιλιάδες νέα σχολια, να προετιμαστυν δεκάδες νέι δάσκαλι, να καθοδεψτυν τεράστια ποσα για τι σχολικι δυλια. Πολες διςχολίες ίσαν στο μπάσιμο τις γενικις ιποχρεωτικις εκμάθισις.

Ο ταχικος εχτρος αντιτέχονταν λισαζμένα. Ι κυλάκι ζιντάθλιζαν και κατεδίοχαν τις δάσκαλις, φρόντιζαν να καταπίθυν τις γονιις να μι στέλνυν τα πεδιά-τυς στο σχολιο. Ιδιέτερα οχις ίταν ο αγόνας τυ ταχικυ εχτρο ενάντια στι γενικι ιποχρεωτικι εκμάθισις στα εθνικα ραγιόνια. Βάλθικαν σε ενέργια κάθε ίδιος φίμες και ανιπόστατες διάδοσες για τι σοβετικι εκχυσια, για τις σοβετικις δασκάλις. Ι κυλάκι x' i μολάδες προχορύζαν σε τέτιο βαθμο, πι φοβέριζαν τις γονιις πι στέλναν τα πεδιά-τυς στο σχολιο.

Αλόρμος δεν ιπάρχουν διεκολίες, πωνα μη μπορέσουν να τις επερνικίσουν οι μπολασσεβίκι.

Ι εργατική τάξη και εργαζόμενες μάζες της Ενοςίς-μας καταπιάστικην με μπολασσεβίκιαν επιμονή για την εφαρμογή της γενικής ιποχρεοτικής εκμάθησης.

Ι μάζες ρίχτικαν στη μορφοτική εκστρατία. Το κομισομολ ανάλαβε το πατρούδιο πάνω στη γενική ιποχρεοτική εκμάθηση. Ι πιονέρες ήγίκαν σε εκστρατία για τη γενική ιποχρεοτική εκμάθηση. Ανάμεσα από τους εργάτες, τους κολχόζικους, τους κομισομολιστές και εχαριτικαν και προετιμάστικαν νέα δασκάλι.

Δε φτάναν τα ίδια για το χτίσιμο νέον σχολίου, και μολατάφτα τα σχολια χτίζονταν, ίδια βρίσκονταν.

Εργοστάσιο με εργοστάσιο, κολχόζι με κολχόζι αμιλόνταν για την καλύτερη δυλια στη γενική ιποχρεοτική εκμάθηση. Κε δύο κιόλα ίστερα από μισο χρόνο μετά το 16-ο κομιστικό γενέδριο στα περιστέρα ραγιόνια της Σοβετικής Ενοςίς μπάστικε στη βάση τη γενική ιποχρεοτική εκμάθηση.

6¹/₂ εκατομβίρια πεδιά για πρότι φορά ίρθαν στο σχολίο.

Κε στο 1931 από κάθε 100 πεδιά 8-11 χρονο ηπύδαζαν πια στο σχολίο όχι 66 (όπος ήταν στα 1927) μα 98.

Κάντε σίνχρις τους παρακάτω τρις αριθμούς για το ποσο το μαθιτον στο αρχικο και μεσέο σχολίο.

1924 — 7 εκατομ. 800 χιλ. μαθιτεβόμενι

1927 — 10 " 500 χιλ. "

1931 — 20 " 500 χιλ. "

Τέτιος ήνε ο δρόμος το νικόν-μας. Τέτιες ήνε ο πρόδος-μας. Αφίνομε πω στα 1924 τα περιστέρα πεδιά ήσαν πλυνιόπεδα, ενο τόρα εργαζομένον. Σίφονα με την πιατιλέτκα σχεδιάζονταν να μπει τη γενική ιποχρεοτική εκμάθηση μονάχα στα 1932-33 και το σχολίο να περιλάβει σάφτον τον κέρο 17 εκατομ. πεδιά.

Πολι πίσο αφίσαμε τα σκέδια της πιατιλέτκας.

Μα πρέπει να θιμιθύμε, πως αν κε μπίκε τη γενική ιποχρεοτική εκμάθηση, ακόμα έχουμε να κάνουμε μεγάλι δυλια για την κατοχήροστις. Πρέπει να δόξουμε μεγάλι προσοχή στην εκεσφάλιση του σολιο μ'όλα τα απετύμενα, στον εφοδιαζμό το μαθιτον, στην εκεσφάλιση του πεδίου της φτωχολογίας.

Στη Σοβετική Ενοςί ιπάρχουν πολες διαφορετικες εθνικότητες. Μονάχα στο Βόριο Κάφκαζο ιπάρχουν 7 εθνικες περιοχες, και τελεφτέα μπίκε στο κράτος-μας ο διμοκρατία τη Νταγεσταν. Ι Οχτοβριαν επανάστασι έφερε τη λεφτερια σ'όλες της εθνικότητες της Σοβετικής Ενοςί, της έδοσε τη δινατότητα να αναπτυχτον γρίγορα και να προχορίσουν προ τη εμπρος.

Νορίτερα, πριν από τον Οχτώβριο ο όχι ρυσικες εθνικότητες δε μπορίσαν να μάθουν τα πεδιά-τους στη μιτρικη γλόσα στα σχολια.

Ενο τόρα "εκμάθηση στη μιτρικη γλόσα — λέι ο απόφασι το ΚΚ το κόματος — περιλαβε της πιο καθιετεριμένυς μορφοτικα λαυς της Σοβετικής Ενοςί και περίνα ζε 70 γλόσες".

Ι γενική ιποχρεοτική εκμάθηση μπίκε σε πολες εθνικες περιοχες και στα σχολια την εθνικον μιονοτίτον.

Αφτες ο νίκες κερδίθικαν στις εθνικες περιοχες όχι έφοκολα. Πολι διεκολότερα ήταν να μπει τη γενική ιποχρεοτική εκμάθηση στις εθνικες περιοχες, παρα στα ροικια ραγιόνια.

Ιταν ανάνκη να προετιμαστον μεγάλες μάζες δασκάλον απ'ανάμεσα απ'αφτες της εθνικότητες για να διελέπεσυν στο σχολίο στη μιτρικη γλόσα. Ιταν ανάνκη να δοθουν στο σχολίο σχολια βιβλία στη μιτρικη γλόσα. Στα πιο καθιετεριμένα εθνικα ραγιόνια, όπου δε τα τόρα δεν ήχαν ότε γραφι δική-τους, ήταν ανάνκη να μπαστι για πρότι φορα νέο αλφάβιτο, να ετιμαστον ο δάσκαλι γιατι νέα γραφι κτλ.

Μα δλες αφτες ο διεκολίες επερνικόνταν μπολασσεβίκια.

Κ'εκι δπο 15 χρόνια νορίτερα ο αριθμος το μαθιτον μετριόνταν με μονάδες, τόρα επυδάζυν στα σχολια χιλιάδες πεδιά — νατσιονάλι.

Στιν Ινγυσσέτια, λογοχάριν, μόλις μπάστικε ο γενικής ιποχρεωτικής εκμάθησης, ο αριθμός το μαθιτεβούμενον περίσσεψε 107%, στο Νταγεσταν 72%.

Μα μις δες σταματούμε σ' αφτες τις νίκες.

Δίγες ίνε ακόμα αφτες οι νίκες για μας.

Εμις κάτσαμε μπροστά στο βιβλίο όλα τα πεδιά από 8 έως 12 χρόνο. Μπάζουμε τις γενικής εφτάχρονης εκμάθησης (σε πρότις ημέρα στα βιομιχανικά ραϊόνια, στα σοβχόζια, στα μεγάλα κολχόζια, στον ΜΤΣ).

I „ΓΕΝΙΚΗ ΙΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΚΜΑΘΗΣΗ“ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ι μπυρζουαζική Γερμανία πενένετε, που προπολού έμπαχε πια τις γενικής ιποχρεωτικής εκμάθησης.

Μα ας κιτάκευμε από χοντα και προτεχτικα τί ίδις „γενικής ιποχρεωτικής εκμάθησης“ επάρχης στη Γερμανία.

Στη Γερμανία βγένι πιονέρικο περιοδικό „Ντι Τρόμελ“. Νά τι γράφουν οι μαθιτες σ' αφτο το περιοδικό για τις ζοις και τις μάθισι-τυς.

„Ο πατέρας-μου ίνε εργάτης — γράφει ένας μαθιτης από την Εξεν-οστ. Στιν όρα έχει ακόμα δυλια. Μα πέρνη λίγο περιεδτερο από ένα άεργο. Ήρενι 35 μάρκα τι βδομάδα. Απ' αφτα τα 20 μάρκα πάνε για το γίκι τις κατικίας και άλλα έκσοδα. Το άλο παι για το φαι. Εμις, τα πεδιά, δεν έχομε ύτε παπύτσια, ύτε κάλτσες, ύτε θερμα ρύχα. Ιμαςτε πολι φτοχι. Οπιος θέλι να πάρε φαι στο σχολιο πρέπει να πλερόσι 15 πφένινγ. ¹⁾ Εμις τα φτοχα πεδιά δεν έχουμε ύτε 5 πφένινγ και πρέπει να κιτάκευμε πόσ τρον ούτε“.

Το ίδιο λέι κι άλος μαθιτης απτιν Άνο Σιλεσία.

„Για μας, τα πεδιά τον εργατον, στο σχολιο δεν ίνε έται καλα, όπος για τα πεδιά τον πλύσιον γονιον. Πολες φορες δεν έχουμε ύτε βιβλία ύτε τετράδια εκσετίας τις αεργίας το γονιόν-μας. Γιαφτο καθιετερύμε στη μάθισι. Κε τότε αρχίζει το δάρσιμο, ίτε ο δάσκαλος απαγορέβει τ' αλα πεδιά να μιλαν με τις τιμοριμένις „τεμπέλιδες“. Εμις δε θέλουμε να πάμε στο σχολιο. Στο σχολιο πρέπει να ιπάρχει δικεοσίνι. Εμις θέλουμε τέττο σχολιο, παρόμιο με κίνο που ιπάρχει στη Σοβετική Ενοσι“.

Κε νά τι έγραφε τελεφτέα ο εφιμερίδα „Πράβτα“.

Ενιακόσιι γονιι στέκοντε μπροστά στο δικαστήριο στη γερμανική πόλι Εξεν. Για τέττο αριθμο ιπόδικον δεν ιπάρχει στιν πόλι χτίριο, και γιαφτο τις δικάζουν όχι με μιας αλλα παρτίδες-παρτίδες.

Μα ούτε ένοχι ίνε ακόμα πιο πολι. Ίνε εκατομήρια. Μα απτι γενική μάζα το γονιον δικαστες πέραν μονάχα ενιακόσιις.

Ολι αφτι ίνε ένοχι γιατι ίνε γονιι. Παραδίασαν το νόμο τις γενικής ιποχρεωτικής εκμάθησης. Αργίθικαν να στίλουν τα πεδιά-τυς στο σχολιο. Κε ο ενοχή-τυς βαθίνι ακόμα πιο πολι, γιατι άλι-τυς ίνε εργάτες. Κε το χιρότερο: ίνε άεργι. Σιφρονίσαντες αναμισταχίτες να μι στίλουν τα πεδιά-τυς στο σχολιο.

Μπροστά σο μπυρζουαζικό δικαστήριο τη Εξεν καπλόθικε ιχόνα μαζικις πίνας, μαζικις φτόχιας.

„Εμις δε μπορύμε να στίλομε πιναζμένα, γιμνα και κειπόλιτα πεδιά στο σχολιο“. — λέγανε ο „ένοχη“ γονιι. Μάρτιρες στο δικαστήριο ήσαν οι δάσκαλι. Νά τι ίπαν μερικη απ' αφτυς:

„Ι κινονία δε φαντάζετε άλι τι φρίκι τις κατάστασις. Τα πεδιά λιποθιμουν στιν παράδοσι απτιν πίνα. Σιχνα ζαλίζοντε και κερνυν γερο, γιατι επίτι-τυς δεν πίνυν ύτε τον πιο γερυλο καφε. Στις δρυχερες μέρες ο μικρι τάχι δεν έρχετε στο σχολιο“.

Τέττα ίνε ο „γενικής ιποχρεωτικής εκμάθησης“ στη Γερμανία.

Παρα το νόμο για τις γενικής ιποχρεωτικής εκμάθησης, ο μάζες τον πεδιον τον εργαζομένον ανανκάζοντε να παρατίσυν το σχολιο εκσετίας τις αεργίας το γονιον, εκσετίας το «θελγίτρον» τη καπιταλιζμο.

1) Το πφένινγ ισοδιναμι πάνω κάτο με 1/2 καπίκι

Μονάχα σε μας, στις Σοβετικικές Ενοικίες, στιν πρότι εποχή του χόλου χόρα της ανικοδομήμενης σοσιαλιζμού, ήντη δινατική και καθαρό γενικής ιποχρεοτικής εκμάθησης.

Στα σχολιά μας πέρνοντε όλα τα μέτρα, για να μπορέσουν τα πεδία να επυδάξουν.

Τα πεδία των εργαζομένων εκτασφαλίζονται με δορεαν τροφή, ρύχα, παπύτσια, σκολικά βιβλία.

Παρέχετε δοίθια στα πεδία, που καθιετερούν στις μάθησι. Οργανώνοντε μαζί μ' αφετη σιμπλιφροματικά μαθήματα.

Γιαφτι τι δυλια το σοβετικό κράτος κεοδέβι εκατομήρια ρύβλια.

Νά αριθμητικά, που ζειρά δίχνυν τι φροντίδα τις Σοβετικές κιβέρνησις για τις μάθησι των πεδίων των εργαζομένων.

ΣΤΙΝ ΤΣΑΡΙΚΙ ΡΟΣΙΑ

Για τιν εκμάθησι το κάθε μαθητικό κεοδέβονταν το χρόνο 8 ρύβλια.

ΣΤΙ ΣΟΒΕΤΙΚΙ ΕΝΟΣΙ

Για τιν εκμάθησι το κάθε μαθητικό κεοδέβοντε τόρα κάθε χρόνο 68 ρυβ.

Στιν τσαρικι Ροσία επίσης βάζανε το ζίτιμα τις γενικής ιποχρεοτικής εκμάθησις. Μά τσαρικι κιβέρνησι λογάριασε, πως εργάτες κε αγρότες-μας ήντη τόσο αμόρφοτι, που χριάζονται το ελάχιστο 50 χρόνια για να μπι τι γενικής ιποχρεοτικής εκμάθησι για τα πεδία-τις. Αφού ήταν δέβεα, απλι δικεολογία. Απλύτατα κιβέρνησι φοβύνταν τις γενικής ιποχρεοτικής εκμάθησι. Ι τσαρικι ιπυργι καταλάθεναν εκσέρετα, πως εφοκολότερα μπορούνται να τα βγάλουν πέρα με τις σχοτινές αγράματες μάζες των εργαζομένων. Γιαφτο θάπτανε με τιν ιειχάτια το προέχτο τις γενικής ιποχρεοτικής εκμάθησις.

Για τι σοβετικι εκευσία δε χριάστικαν 50 χρόνια για το μπάσιμο τις γενικής ιποχρεοτικής εκμάθησις. Τον κερο που στις Γερμανία κε στα άλα μεγάλα καπιταλιστικά κοάτια τι γενικής ιποχρεοτικής εκμάθησι μπάζονταν σε διάστιμα δεκάδον χρόνον, στιν ΕΣΣΔ το μπάσιμο σε διο χρόνια. Κε όχι μονάχα αφτο, μα τόρα μπάσιμο τιν εφτάχρονι ιποχρεοτικής εκμάθησι.

Ερότισες.

1. Γιατί δεν μπορετε εφαρμοστι τι γενικής ιποχρεοτικής εκμάθησι στιν καπιταλιστικι Γερμανία;
2. Πώς φέρνονταν ε τσαρικι κιβέρνησι με το μπάσιμο τις γενικής ιποχρεοτικής εκμάθησι;

Ι ΕΝΓΡΑΜΑΤΟΣΙΝΙ ΣΤΙΝ Ε.Σ.Σ.Δ.

Ι τσαρικι κιβέρνησι — κιβέρνησι των παμέσικον κε καπιταλιστον — μας άφιετε κλιρονομία αγράματι φτοχι χόρα. Αμεσος ιστερα απτιν Οχτοβριανι επανάστασι αρχισαμε να λικβιτάρυμε τιν αγράματοσινι.

Στον κερο τι τσάρι ωρίσκονταν στις Ροσία 21,1%. ενγράματι.

Αν αποκλίσιμε τα πεδία ος 8 χρονο, ενγραματοσινι στιν τσαρικι Ροσία έφτανε στα 27%.

Στα 1926, στιν ΕΣΣΔ ήσαν 39,6%, ενγράματι, πάνο σ' όλο των αριθμο τω πλιθιζμο. Αποκλίσιμε απτο γενικο αριθμο τω πλιθιζμο τα πεδία ος 8 χρονον, που πρέπει ακόμα να μάθων, ενγραματοσινι στιν ΕΣΣΔ στα 1926 ισοδιναμύε με 50,4%.

Ενγράματες γινέχεις απο ιλικια 8 χρονον κε παραπάνο ήναν 22,038,000, αγράματες 38,037,000.

Λογαριάστε πόσο προτσέντο ενγράματον αντρον ήταν στα 1926 σχετικα με το γενικο αριθμο τω πλιθιζμο απο ιλικια 8 χρονον κε παραπάνο.

Το ίδιο λογαριάστε κε σχετικα με το γενικο αριθμο το γινέχον απο ιλικια 8 χρονον κε παραπάνο.

Ι ΑΦΚΣΙΣΙ ΤΙΣ ΕΝΓΡΑΜΑΤΟΣΙΝΙΣ ΣΤΙΝ ΕΣΣΔ ΣΤΟ ΤΕΛΕΦΤΕΟ ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟ

Στα 1927-28 ο γενική ενγραμματοσίνι της ΕΣΣΔ ήσαν με 42.3%. Αποκλίνοντας τα πεδιά ιλικίας σε 8 χρόνο, ο ενγραμματοσίνι αποτελύει 58.9%.

Στα 1932/33 ο γενική ενγραμματοσίνι ανεβένει σε 64%. Αποκλίνοντας τα πεδιά σε 8 χρόνο, ο ενγραμματοσίνι ανεβένει σε 82%.

Στον κερο το τζάρυ ο ενγραμματοσίνι το πλιθίζμου ανέβενε κατά προσένχις 10% το χρόνο.

Δογαριάστε τι προτινότο ανάπτυξις θα γίνει το χρόνο σε μας στο τελεφτέο πεντάχρονο.

Πιό ίταν το μεσέο περίεργα της ενγραμματοσίνις σ'ένα χρόνο για όλον τον κερο της Οχτοβριανής επανάστασις;

ΠΟΣ ΠΑΙ ΤΟ ΛΙΚΒΙΤΑΡΙΖΜΑ ΤΙΣ ΑΓΡΑΜΑΤΟΣΙΝΙΣ ΤΟΝ ΑΓΡΑΜΑΤΟΝ

Στα 1929 στην ΕΣΣΔ μάθεναν ιλικιομένι αγράμματι 1.500.000

“ 1930 ” ” ” ” ” 5.500.000

“ 1931 ” ” ” ” ” 10.500.000

Στα σχολια το λιγογράμματον μάθεναν στα 1931 6.700.000

“ ” ” ” ” 1932 10.300.000

ΠΟΣ ΠΑΙ Ι ΕΚΜΑΘΙΣΙ ΤΟΝ ΠΕΔΙΟΝ ΣΧΟΛΙΚΙΣ ΙΛΙΚΙΑΣ

Στα 1927/28 μονάχα στα αρχικα σχολια στην ΕΣΣΔ μάθεναν 9.900.000 πεδια.

Στα 1932-33 μονάχα στα αρχικα σχολια θα μάθουν παραπάνο απο 15 εκατομμίρια πεδια.

Τόρα ένα σορο πολιτίες κε περιοχες κίρικαν πια τον εαφτό-τυς περιοχες σιμπαγις ενγραμματοσίνις (Βόριο-Καφκασιανο Κράι, Κράι το Κάτο Βόλγα, περιοχι της Μόσχας, περιοχι τη Δενινγρατ κ.α.)

Γίμναζια: Εξακριβώστε, πός περια ο εκμάθισι τον ιλικιομένον στο χοριο, στι στανίτσας. Βοιδίστε τι μορφοτικι δυλια με τους ιλικιομένυς.

ΤΟ ΑΥΛ ΑΜΣΩΡ ΚΑΤΑΝΤΙΣΕ ΑΓΝΟΡΙΣΤΟ

Πειλα μέσα στα βυνα τη Νταγεσταν βρίσκετε το αυλ Αμσωρ. Μια δεκάδα καλίβες με ίσιες στέγες φένοντες σάν-πος κολιμένες στην απότομη πλαγια. Το χιμόνα το αυλ ξεπάζετε με χιόνια κε δε διακρίνις πύ ίνε πέτρα, πύ στέγι.

102 κάτικι ζύνε στο αυλ Αμσωρ. Κε ύτε ένας ενγράμματος. Πολι μακρια βρίσκετε το κεντρικο χοριο. Ο δρόμος ίνε τέτιος, πυ μόνο κατσίκα κε γαιδύρι μπορύνε να περάσουν. Κανένας δάχαλος δε δέχονταν να πάι στο Αμσωρ να δυλέπτει.

Ετσι αγράμματι ζύσαν ο κάτικι τη Αμσωρ. Κάνανε προσεφκι στι δίσι τη ίλιου χρατύσαν της γινέκες κλιςτες, κάτο απο θαρια πνιχτικα τσαρτσάφια παραπέρα απτο κατόφλε της καλίβας-τυς δεν κέρανε τίποτα.

Μα άκαφνα, το χιμόνα ίρθε στο Αμσωρ ένας άνθρωπος. Φορύε κάπα κε χνυδάτο καπέλο με κυκύλα (πασσλικ). Μπίκε στην πρόι καλίβα, κεστίλικε την κυκύλα-τυ κε ίπε στη μιτρικι γλόσα: „Σελιαμ! Με ονομάζουν Γιακυπ Σιγχεσάεφ. Ιρθα να ιας μάθι γράμματα“.

Ι γέρι κυνύσαν τα κεφάλια-τυς, δεν αφίνανε τι νεολέα να πάι να μάθι γράμματα. Της γινέκες κε τα κορίτσια κλίδοναν μέσα κε παραμέσα.

Μα ο Γιακυπ Σιγχεσάεφ ερχόνταν κάθε βραδια στο αυλ, απτο απόκριμνο μονοπάτι οτι κερο κι αγ έκανε, με άνεμο κε με μπόρα. Στο φος ενος λιχναρι μαζόνονταν σε ένα στενόχορο δομάτιο μια φύχτα άνθρωπι, κε καθύμενι πάνο στο πάτομα κίταζαν λέμαργα το κάθε γράμμα, καταβρόχθιζαν την κάθε λέκαι τη Γιακυπ.

Δεν μπόρεσαν να ανθέκουν ύτε ο κλιδωριες, ύτε ο φοβέρες το γέρον — τα χορίτσια και ο γινέκες φέβγανε κριφα για να πάνε στα μαθίματα και ένα και με τους άντρες μάθεναν γράμματα.

Κε νά όταν πάφλαζαν τα ρέματα στις πλαγιες το βινον, όταν φάνικαν τα μπουμπύκια στα κρανόδεντρα και ο ίλιος αποχείρανε τις στέγες των καλιβιον, ο Γιακούπ Σιγκασάεφ, χαμογελόντας, ίπε στους μαθιτές-του: „Τελιόνυμε τα μαθίματα. Κιτάκετε τον εαφτόςας, σίντροφι, τι μιάζατε και τι μιάζετε τόρα“.

Ολι γελάσανε.

Πιο ιχερα απ'όλις γέλασε ο μαδρομάτα Ρουχούζατ.

Αφτη, που φοβόντανε άλοτε να δρασκελίσει το κατόφλι των πατρικών επιτιύ-τις, τόρα με πρόεδρος του σελεσοβετιού και αισπρογένιδες σινχοριανί-τις έρχοντε να τις ζιτίσουν σιβυλες.

Κε δεν ήνε μόνι ο Ρουχούζατ. Να και Γαι-Μαζίμε, που ο πατέρας-τις θελε να τιν πυλίσι για ένα σακι κράνια. Κε τόρα ήνε δερθιντής των κοπερατίβων και ίδια πυλα τα σύμορφα κράνια στους αγοραστες, που περιμένουν τι σιρά-τυς.

Αμ ο Γρινελι Ντεμίροβα, ο Κζιλ-Νκινλ, ο Μαριαμ Αιβάζοβα; Ολες-τυ: ήνε κολχό-ζνιτσες — μαχίτριες. Τραγυδων λιγερα τα κομισομολιστικα τραγύδια και διαβάζουν ιπσιλόφονα τις εφιμερίδες στους γέρους.

Νά τι έκαναν τα γράμματα στους κάτικυς του Αμσορ. Νά τι έκανε ο Γιακούπ Σιγκασάεφ, μαχίτρις — χυλταρμέος του σοβετικου Νταγεσταν.

Το Αμσορ ήταν πριν απτι σοβετικη εκευσία αυλ σιμπαγις αγριότιας, και στον χερο τις σοβετικη εκευσίας γένικε αυλ σιμπαγις ενγραμματοσίνιες.

Ερδτιζε: Τι πρόδεις έχουν οι εθνικες περιοχες στο μορφοτικο χτίζιμο στον χερο τις σοβετικη εκευσίας;

Γίμναζια: Σινδεθίτε με αλιλογραφία με ένα απτα σκολια το νατσιονάλον και ζιτίστε να σας περιγράπειν λεπτομεριακα τι ζει και τι δυλια του σχολιώ-τυς. Σιζιτίστε, πός θα μπορύσατε να βοιθίσετε το σκολιο το νατσιονάλον.

ΔΙΟ ΑΛΦΑΒΙΤΑ

Τα βιβλία, που μίρακε ο Αχμετ στις μαθίτριες, περνύαν απο καλβάζε και καλιόχ, απο χέρι σε χέρι. Ι αγράμματι χοριάτες κιτάζαν τις ζυγραφιες, ενα ο ενγράμματι μπέιδες (χυλάκι) μετροφιλύζαν απτα δεκσια στα αριστερα, απτα αριστερά στα δεκσια και κινύζν τους όμις-τυς.

— Ακατάλιπτο βιβλίο — λέγανε.

Δίκεανε το βιβλίο σ'ένα νέο καμπυρομίτι μπέι.

— Εσι ήσε ενγράμματος Διάβαζε το βιβλίο να δύμε.

Ο νέος μπέις κιτάζε πολιν χερο το βιβλίο και ίπε στο τέλος.

— Τι γράμματα ήνε αφτα; ποτέ-μυ δεν ίδια παρόμια γράμματα.

— Το δίχος άλο θα κεχάσες τα γράμματα — τυ ίπαν — δεν κέρις να διαβάζεις.

Ο νέος μπέις θίμοσε και κεφόνισε:

— Πάμε στο μολα, ας το κιτάξει και ας πι τι γράμματα ήνε αφτα.

Πήγαν στο μολα.

Ο μολας κάθιονταν μπροστα στιν καλιβα-τυ και έπινε τσάι.

— Κίτακε — φόναρε ο νέος μπέις — τι βιβλία μ'ράζε ο νέος δάσκαλος. Δεν φτορει να τα διαβάζει κανένας.

Τυς λέι ο μολας:

— Δόστε να τα διαβάζο.

Πίρε ο μολας το βιβλίο με τα διό τυ χέρια, το απομάκρινε κάμποσο απτα μάτια-τυ (ίταν πρεζβιοπας) και ετιμάστικε να διαβάζει. Σε λίγο σύφροζε το μέτοπο και άρχισε λίγο να φέρνει το βιβλίο πιο κοντα στα μάτια-τυ.

Ολι ξιοπόντας καρτερύζαν.

— Οχι — ίπε ο μολας και έχασε το βιβλίο — Αφτο το βιβλίο δεν ήνε γραμένο με δικά-μας γράμματα.

— Τίς τας έλεγα εγο; — κινέφοντις ο νέος μπέις — κανένας δε θα μπορέσει να διαβάσει.

Πήγανε τότε όλις στο Αχμετ.

— Θέλομε να κινέρομε γιατί δεν μπόρεσε να διαβάσει το βιβλίο-αυτό το μολας;

— Μεταδόστε σ'όλυς, πω θέλουν να το κινέρουν, ν'άρθουν άδριο στο σχολιο. Εκεί θα τους το κινέγισο.

Τινά άλι μέρα το πρωι γιόμιςε κόζμος κοντά στην καλίβα — σχολιο. Ο Αχμετ μόλις σικόθικε. Νίφτικε κε άρχισε να καθαρίσει τα δόντια-του.

Μα μόλις έχοσε τι βιρτσίτσα στο στόμα-του, άρχισαν όλις χοριάτες κε τα πεδιά να αλιλοκιτάζοντε κε να κριφογελούν. Δε βάσταξε ο Πεκζαμ κε κιέσπασε σε ιχερά γέλια. Τον ακολύθισαν όλις άλι.

Ο Αχμετ στέκονταν με τι βιρτσίτσα στο χέρι κε χαμογελύσε. Κι αφτόνα ακόμα αστίο το φένονταν — τόσο έφθιμα γελύσαν όλι γίρο.

— Δόσε να το κιτάκευμε, ίπε ο κοκινογένης Κυρπαν.

Ο Αχμετ το τινέ έδοσε.

— Οχι στο στόμα, — φόνακε ο Αχμετ κε τράβικε απτό στόμα τυ Κυρπαν τε βύρτσα. — Τόρα πω θα πάο στο Κρασνοβοτσκ, αν θέλις συ φέρνο παρόμια βιρτσίτσα. Θα καθαρίσεις τα δόντια-αυτά κε δε θα συ πονέσυν πια. Κε τόρα πάμε μέσα, αρχίσυν τα μαθίματα.

Ι μαθίτες έκατσαν στα θρανία, άνικσαν τα βιβλία κε τα τετράδια-τυς. Ι γέρι κάτιανε γίρο σταθροπόδι, ακυμπόντας στυς τίχυς. Ι νει μα' όχτικαν κοντά στην ίσοδο.

— Πρότα θα απαντίσω στην ερότισι, πω με δόσατε χτες — ίπε ο Αχμετ κι άρχισε να τυς διηγίετε.

— Στο Τυρκμενισταν ιπάρχυν τόρα διο αλφάβιτα: το αραβικό κε το λατινικο. Οι τα 1926 γράφανε με αραβικά γράμματα, μα στα 1926 σίφονα με απόφασι της κιβέρνισις, όλις ι γραφι σε μας πέρασε στο λατινικο αλφάβιτο.

Πριν απτιν επανάστασι κανένας δε σκέφτονταν για τυς τεχχάνυς. Ι χάνι ενθάριναν τι θρικεψτικι μόρφοσι, γιατί αφτι δινάμονε την εκευρία-τυς. Τα θρικεψτικα σχολια ίσαν στα χέρια το μολάδον. Για αναγνοστικα σ' αφτα τα σχολια ίσαν το κοράνι κε άλα τερα βιβλία. γραμένα στην αραβικι γλόσα. Ενο ι τυρκμένι δε μιλαν στην αραβικι γλόσα.

Το αραβικο αλφάβιτο ίνε δίσκολο. Με αραβικα γράμματα γράφυν όχι απτιν αρχι τυ βιβλίν, μα απτο τέλος, αφτα δεκσια στα οριστερα. Πολιν κερο σπύδαζαν αφτι τη γλόσα. Κε σπύδαζαν μονάχα τα πλύσια στρόμματα τυ πλιθζυ — αφτι ίχαν πολι λέφτερο κερο κε αφτι μπορύσανε να πλερόσυν για τη μάθισι. Ενο ι φτοχι δεν ίχανε τι δίγαμι να σπύδαζαν κοντά στο μολα.

Το αραβικο αλφάβιτο ίνε δίσκολο.

Πάρτιε για παράδιγμα το Χιντιρ το γιο τυ μπέι Κλιτζ. Διο χρόνια σπύδαζε στο μολα κε ακόμα ίνε αγράμματος.

Ενο μαζι-μο στο σχολιο, τα πεδιά θα μάθιν να διαβάσουν κε να γράφου σε τρις μίνες — ίπε ο Αχμετ. Ιστερα απο τρις μίνες, στη γενικι σινέλεψει τυ αυλ θα δίκαιν τη έμαθαν.

Ι μπέιδες χ' ι μολάδες δε θέλουν τα λατινικα στιχία. Τυς ειφέρνι να μένουν αγράμματι όλις ι τεχχάνι. Εφχολότερα μπορουν να γελάσουν τυς αγράμματις, εφχολότερα μπορούν να τυς εκμεταλέβοντε. Γιαφτο νορίτερα ο κλίρος απαγόρεψε τον απλο λαο να μάθι γράμματα.

Τόρα, ίστερα απτο 1926, ι τυρκμένι γράφυν της λέχεσ-τυς με λατινικα γράμματα, ώπος γράφυν ι γάλι, ι ενκλέζι, ι γερμανι, ι ιταλι. Σ' αφτο το αλφάβιτο μπικαν χάπιες σιμπλίροσες κε αλαγες προσαρμοζμένα στην τυρκμενικι γλόσα.

Με το λατινικο αλφάβιτο μπορύμε να σπύδασυμε εφχολότερα παναπι, γριγορότερα μπορύμε να γίνυμε ενγράμματι. Κε σε μας τόρα αφτο ίνε το κιριότερο πρόβλιμα.

Με το νέο αλφάβιτο όχι μονάχα ίνε εφχολότερο να μάθι κανένας γράμματα, μα ίνε κε πολι εφχολότερο να τιποθυν βιβλία. Πριν απτιν επανάστασι ι κιβέρνις κισάδεβε για τη

μορφοτικές-μας ανάνκες πενίντα καπίκια το χρόνο στον ένα άνθρωπο, ενώ εμες τόρχα κασδέβυμε τριάντα έχει ρύθλια.

Το κομυνιστικό κόρμα κεις σοβετική εκευσία φρόντιζαν γριγορότερα να αντικαταστήσουν το παλιό αλφάριτο με νέο, επιδι πρέπει να γίνουν ενγράμματες και φαρδιες μάζες του εργαζομένου.

I ΠΡΟΣΚΟΛΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΦΗ

Στιν τσαρική Ρωσία σκέδον δεν ήταν γνοστά τα προσκολικα καθιδρίματα. Καεχορίστη πεδική κίπη, που βρίσκονταν σε μεγάλες πολιτίες, εκειπιρετύζαν μονάχα τα πεδικά το πλύσιον τάκεον. Μονάχα στον χερο της σοβετικής εκευσίας σε σχετικά μικρο διάστημα, αναπτήγτικε ολάκερο δίχτι προσκολικα καθιδρίματα — πεδική κίπη, τζάκια και πεδικές πλατιές — στις πολιτίες, στις φαμπρικο-εργοστασιακος σινικιζμούς κε στο χοριό.

Στα 1929, μονάχα στι ΡΣΦΣΔ βρίσκονταν πια ός 2 χιλιάδες πεδική κίπη κε τζάκια που περίλαβαν 100 χιλιάδες πεδικά ιλικίας 3 ός 8 χρονο. Εκεον αφοτο αναπτήγτικε φαρδιά το δίχτι των πεδικων προσκολικον πλατιον. Κε μολατάρτα και προσκολικι ανατροφη περίλαβε μιδαμινο προτσέντο απτο γενικο αριθμο των πεδιον της προσκολικι ιλικίας — λιγότερο απο 1 προτσέντο.

Κε νά σινδεμένα με τα τεράστια τέμπα του σοσιαλιστικου χτισίματος και τιν ανάπτηξη της μορφοτικης επανάστασις, άρχισε, με προτοβυλία των ίδιον των εργατικον μαζον, και προσκολικι εκστρατία.

Το είθιμα της προσκολικι εκστρατίας ήνε — να περιλάβουμε με τα προσκολικα καθιδρίματα 100%, τα πεδια της αντιστηχις ιλικίας ανάμεσα στις εργάτες το φάμπρικον και εργοστασιον, καθος κε στα σοβχόζια και κολχόζια.

Δποτέλεζμα της προσκολικι εκστρατίας ήνε τότο: έχυμε τετια άφκεις των προσκολικον καθιδριμάτον, που δεκάδες φορες καεπερνα κίνο, που γένικε στα πρότα 10 χρόνια έστερα απτιν επανάστασι.

Σε κάμποσες πολιτίες και περοχες θάλυκε το πρόβλημα να μπι γενικι προσκολικι ανατροφη για τα πεδια των εργατον, σοβχόζικον και κολχόζικον.

Αφτες επιτιγίες της προσκολικι εκστρατίας κατορθώθικαν, γιατι καταπιάστικαν μ'αφτι τι δυλια και ίδιες εργαζόμενες μάζες.

Στιν οργάνοσ το μέσον κε το δινάμεον για τιν προσκολικι ανατροφη, μεγάλι σιμασία έχι και μορφοτικο-βιοτικι καπεράτεια που ολοένα και πιο πολι αναπτήγνειε. Εχυμε πολα τέτια παραδίγματα, οπόταν εργάτες ολάκερον σινεργίον ενγράφοντε στι μορφοτικο-βιοτικι καπεράτεια.

Ι προσκολικι ανατροφη ήνε μέρος του σοσιαλιστικου χτισίματος. Γιαφτο γένικε ιπόθετον πλατιον εργατικον, κολχόζικον και φτοχομαζέον μαζον. Τα προσκολικα καθιδρίματα ετιμάζουν γερι κομυνιστικι θάρδια. Ταφτόχρονα μ'αφτο απελεφτερόνυν της γινέκες, για να σιμετέχουν στο σοσιαλιστικο χτί-ιμο, για να μάθυν γράμματα και να καταχτίζουν την τεχνικη για να σιμετέχουν στιν κινονικι ζοι τις χόρας.

Ι τεράστιες επιτιγίες του σοσιαλιστικου χτισίματος, το καερίζομα των τελεφτέον απομναρίον τω καπιταλιζμου στι χόρα-μας εκεασφαλίζουν το πραματικο καεσκλάβομα το γινεκον. Εκατοντάδες χιλιάδες γινέκες προελκίζοντε στιν παραγογη, μεγαλόνι πολι και κινονικη τροφη, τα προσκολικα και αλα βοιτικα καθιδρίματα, που απελεφτερόνυν την εργάτρια και κολχόζιτες — μάνα για να σιμετέχι στιν παραγογη και στιν κινονικι δυλια. Κάθε χρόνο περιεβι ο αριθμος το γινεκον που πέρνουν ενεργο μέρος στιν κινονικι δυλια, περιεβι ενεργητικότιτα της εργάτριας, της κολχόζιτες, ολοένα και πιο φαρδια πέρνι μέρος και γινέκα σ'όλα τα τμίματα του σοσιαλιστικου χτισίματος, χιλιάδες και δεκάδες χιλιάδες εργάτριες και κολχόζιτες προάγοντε στιν καθοδιγιτικι δυλια.

Ι ΕΧΤΕΛΕΣΙ ΤΙΣ ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑΣ ΕΚΣΑΡΤΙΕΤΕ ΑΠΤΙΝ ΕΧΤΕΛΕΣΙ ΤΟΝ ΠΛΑΝΟΝ ΤΟΝ ΚΣΕΧΟΡΙΣΤΟΝ ΚΛΑΔΙΟΝ ΤΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ

„ΒΙΔΕΣ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΙΣ ΜΙΧΑΝΙΣ“

Όλο το λαικο-νικοκιριακό πλάνο τις χόρας-μας, όλι : πιατιλέτκα-μας στρόθικε πάνο στιν εκσάρτισι τυ ενος κλαδιυ απτάλο. Αν, λογοχάρι, στα 1932 σκεδιάστικε να βγυν 9 εκατομίρια τόνι μαντέμι, εδο πέρνετε ιπόπειν κε κίνι ι ποσότιτα τυ κάρβυνο πυ θα έγι στα 1932. Ιπολογίστικε να βγυν 90 εκατομίρια τόνι κάρβυνο. Αν θα έγι λιγότερο κάρβυνο, αφτο θάχι τον αντίχτιπό-τυ στιν εχτέλεσι τις πιατιλέτκας τυ μαντεμι.

Κ' έτσι σ'όλα. Το αγροτικο νικοκιριο χριάζετε μ'χανες, λιπάζματα, αεροπλάνο για τον αγόνα ενάντια στις ακρίδες κ.τ.λ. Αν ι βαρια βιομιχανία δεν εχτελέσι τα πλάνα-τις, θα πι πος δε θα εχτελέσι τα πλάνα-τυ κε το αγροτικο νικοκιριο, πι πο δε θα πάρι όςες μιχανες, αεροπλάνα κ.ά. τυ χριάζοντε.

Παναπι κε ι σοδια τον κολχοζιον κε οιβχοζιον εκσαρτιέτε απτι βαρια βιομιχανία. Τίποτε το παράκενο δεν ιπάρχι εδο. Οσο παραπάνο μιχανες έχυν τα κολχόζια κε τα οιβχόζια, όσο παραπάνο λιπάζματα έχυν, τόσο πιο πολα κε πιο καλα θα ίνε τα επαρτα. Οσο πιο πολα κε πιο καλα θα ίνε τα επαρτα, τόσο πιο πολα ειτηρα θα μαζέπευμε.

Απτιν άλι μερια, για να εχτελεστι ι πιατιλέτκα τυ μετάλου, τυ κάρβυνο, τυ νεφτιο — πρέπι στον κερο κε στι χριαζύμενη ποσότιτα να φερθυν ετα εργοστάσια κε στα οριχια ειτηρα, χρέας, γάλα κε άλα προιόντα για τον εργάτες. Μα για τον εργάτες χριάζετε κι μανιφατύρα, παπύτσια, ζάχαρι. Για τιν επεκεργασία τις μανιφατύρας χριάζετε βαρυπάκι, κε το βαμπάκι ίνε προιόντο το αγροτικο νικοκιριο. Για τι ζάχαρι χριάζετε κοκινογύλι. Κι αφτο επίσις ίνε προιόντο το αγροτικο νικοκιριο. Παναπι, αν θαφίζουμε να γίνυν ρίγματα στο αγροτικο-νικοκιριακο μέτοπο, αφτο με τι σιρά-τυ θάχι τον αντίχτιπό-τυ στι δυλια τις βιομιχανίας.

Νά πόσο δινατα κρατιέτε το ένα απτάλο. Νά γιατι αγονιζόμαστε τόσο πιζματικα για τιν 100%, εχτέλεσι το πλάνυ στο κάθε κλαδι τυ νικοκιριο. Εδο ίνε το ίδιο, όπος κε στο μιχανιζμο το ρολοι: έπαπτε να δυλέπιν μια βίδα, κυτσένι όλι ι δυλια τις μιχανις. Κε το κάθε κολχόζι — ακόμα κε το πιο μικρο — ίνε επίσις μια βίδα στον τεράστιο μιχανιζμο όλου το λαικο νικοκιριο. Νά γιατι δεν έχυν καθόλου δίκιο κίνι, πι ςέφτοντε.

— Δε θα χαλάσι ο κόδμος αν το κόλχοζι-μας δεν εχτελέσι πλέρια το πλάνο-τυ. Δε θα αντικαθρεφτιστι αφτο στο όλο νικοκιριο τις χόρας.

Αν θα ςκεφτι έτσι το κάθε κεχεχοριστο κολχόζι, το κάθε κεχεχοριστο εργοστάσιο, τι θα βγι;

Δεν μπορύμε να επιτρέπευμε τέτια πράματα. 95 προτείντα τις εχτέλεσις το πλάνυ δεν ίνε μπολεσεβίκικο προτείντο. Το μπολεσεβίκικο προτείντο ίνε — όχι λιγότερο απτα 100%.

Κ' ι υτάρνικι δε θέλυν να σιμφιλιοθυν ύτε στα 100o/o. Αφτι αγονιζοντε όχι μονάχα για τιν εχτέλεσι, μα κε για τιν ιπερεχτέλεσι τον πλάνον.

Ενοίτε, πος πάρα πολα πράματα εκσαρτιόντε κε απτο τράνςπορτ. Αν με τον κερο το τράνςπορτ δε φέρνι κάρβυνο στα εργοστάσια, θα εταματίσυν τα εργοστάσια· αν δε φέρι με τον κερο πρότεις ίλει, πάλι θα κυτσένι ι δυλια.

Αν το τράνςπορτ-μας δύλεβε καλίτερα (κε μις αγονιζόμαστε για το παραπέρχ καλιτέρεμα τις δυλιάς-τυ) θα εχτελύσαμε με περιεστερες επιτιχίες τα πλάνα-μας κε στι βιομιχανία κε στο αγροτικο νικοκιριο.

Ι ΕΣΣΔ ΜΠΙΚΗ ΣΤΙΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΥ ΣΩΣΙΑΛΙΖΜΥ

Ι ΧΟΡΑ ΤΥ ΣΩΣΙΑΛΙΖΜΥ

Ιστερα απτιν Οχιοβριανι επανάστασι όλει ι φάμπρικες, τα οριχια, τα εργοστάσια, ι γις γένικαν ιδιοχτισια το προλεταριακο κράτυς-μας.

Εμις όχι μονάχα επανορθόσαμε τις καταστραμένες απτον πόλεμο επιχίρισες, μα κε χτίσαμε πολες νέες, διασκεδαζμένες με τον τελεφτέο λόγο τις τεχνικις: Σελμας, ΑΜΟ, τραχτορεργοτάσια το Σταλινγρατ κε το Χάρκοβυ, νέα οριχια, νέι ιλεχτροσταθμι.

Ι φτοχι κ' ι μεσέι στο χοριό επίσις με νέο τρόπο μετασχηματίζουν το νικοκιρό-τυς. Ενόθικαν σε κολχόσια κε δυλέθυν με νέο τρόπο, σοσιαλιστικα. Σ' αφτο τως βοιθα πολι: προλεταριακι πολιτιά.

Με βάσι τι σιμπαγι κολεχτιβοπίσι λικνιταρίζετε σαν τάχι: τελεφτέα τάχι του καταπιεστον καπιταλιστον — κολακια τυ χοριο. Μεγαλόνι το νέο σοσιαλιστικο χοριο.

Ι εργάτες στιν πόλι κ' κολχόσικι στο χοριο, κάτο απτιν καθοδήγισι τυ κόματος χτίζουν το σοσιαλιζμο. Στο σοσιαλιστικο χτίσιμο κατορθόσαμε ιδιέτερα μεγάλες επιτιχίες στα περαζένα τρία χρόνια τις πιατιλέτκας.

Νά τι ίπε στιν έκθεσι-τυ ο σιν. Μόλοτοφ στο Κεντρικο Εχτελεστικο Κομιτέτο.

„Ι νεφτεδιομιχανία κε ι ιλεχτρικι βιομιχανία εχτελέσανε πια στο 1931 τιν πιατιλέτκα-τυς σε $2\frac{1}{2}$ χρόνια, κ' ι τραχτοροκατασκεβαστικι κε μιχανοκατασκεβαστικι βιομιχανία σε 3 χρόνια. Το μεγάλο βιομιχανικο κέντρο — το Δενινγρατ — στι βάσι εχτέλεσε σε τρία χρόνια τιν πιατιλέτκα στι βιομιχανικι παραγογι!“

Το πλάνο τις πιατιλέτκας ιπερεχτελιέτε κάθις χρόνο. Τον πρότο χρόνο τις πιατιλέτκας (1929) το πλάνο εχτελέστικε 1060/ο, το δέφτερο (1930) 107% κε τον τρίτο

(1931) περισσότερο απο 1130/ο. Ι ιπερεχτέλει τυ πλάνο περισένι απο χρόνο σε χρόνο.

Στα κολχόσικα χοράφια δυλέθυν σοβετικα τράχτορα κε κμπάινα.

Σοβετικες ατμομιχανες σέρνυν σοβετικα βαγόνια πάνο στις ειδεσοδρομικες γρεμες.

Ο Τζυχνόφσκι κι ο Παπύσσκιν, ι ιροκι κόνινι αεροπόρι κάνυν προτόφαντες πτίσες σε σοβετικα αεροπλάνα, φιαζένα σε σοβετικα εργοστάσια απο σοβετικα ιλικα.

Πάνο απτι Μόσχα πετυν τεράστια πιδαλιυχύμενα με επιγραφες „Κομισομολεκαγια Πράβτα“, „Κράσνι Ρεζίνιςκ“. Αφτα τα πιδαλιυχύμενα φιάστικαν απο μας, ίνε καθολοκλιριαν δικά-μας, σοβετικα.

Στο εκσοτερικο στο 1931 έζβισαν 88 καμινεφτίρια. Σε μας στιν ΕΣΣΔ, σ.α 1932 θα ανάπτυν 24 νέα καμινεφτίρια.

Σε μας, στιν ΕΣΣΔ χτίζοντε δικά-μας πλιώμινκ.

Πίσο απτιν πολιτιά, πάνο στο σοσιαλιστικο δρόμο πυ ιπόδικει: πιατιλέτκα, βιματίζι: σταθερα το χοριο: παραπάνο απο 620/ο όλον τον αγροτικον νικοκιριον τις Ενοισις ενόθικαν σε κολχόσια. Το χοριο εκσοπλίζετε με μιχανες. Στα 1931 στα κολχόσικα χοράφια δύλεθαν ος 1400 ΜΤΣ. Στα 1932 θα οργανωθυν ακόμα 1700. 3100 ΜΤΣ, 3100 ατζάλινα τάγματα τις πιατιλέτκας θα βγύνε στα μπολεσεβίκικα χοράφια. Στα 1932 θα διμιυργίθυν μιχανο-δασικι σταθμι για τις κειλοεπεκεργασίες, μοτορο-αλιεφτικι σταθμι για τα αλιεφτικα κολχόσια κ.ά.

Το σοβετικο χοριο, οργανωμένο σε κολχόσια, οπλιζένο με μιχανες, δίνι παραπάνο σιτιρα, παραπάνο πρότες ίλες, απότι έδινε νορίτερα, κε απελεφτερόνι πολα εργατικα χέρια για τι σοσιαλιστικι βιομιχανία.

Στο Βοριο-Καφχασιανο χράι βρίσκετε το μεγαλίτερο στον κόζμο αγροτικο νικοκιριο — το σοβχόσι „Γιγαντ“ — πυ δίνι πολα φτινα σιτιρα. Στιν ΕΣΣΔ οργανόνοντε πολα νέα σοβχόσια.

„Ολα αφτα μαρτιρυν,—λέι ο σ. Μόλοτοφ — ότι: πιατιλέτκα θα εχτελεστι σε τέσερα χρόνια κε στι βιομιχανία κε στο αγροτικο νικοκιριο. Σ' αφτο ένκιτει: ενκίτι τυ μεγάλυ μέλοντος το σοσιαλιζμο.“

Στο σοσιαλιστικο χτίσιμο αντιστέκοντε λιξιαζένα: πανχόζμια μπυρζιζαζία, κολάκι, ι παπάδες κε ι άλι εχτρι τον εργαζομένον. Αφτι φροντίζουν να μας βλάπτυν κε στι βιομιχανία κε στο αγροτικο νικοκιριο.

Χάρις όμος στι μαχιτικότιτα κε τι σοσιαλιστικι άμιλα, χάρις στιν αφοσιομένι δυλισ τον εργατον κι όλον τον εργαζομένον τις ΕΣΣΔ, χάρις στι σταθερι λενινιστικι καθοδήγισι τυ λόματος τον μπολεσεβίκον, μπίκαμε πια στιν περίοδο το σοσιαλιζμο στα 1931, τον τρίτο αποφασιστικο χρόνο τις πιατιλέτκας.

ΔΙΟ ΚΟΖΜΙ-Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΚΙ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ

ΔΙΟ ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΕΣ

Στιν ΕΣΣΔ ιπάρχι διχτατορία τυ προλεταριάτυ, πυ σιμένι απεριόριστη εκευσία τις εργατικις τάξεις.

Το προλεταριάτο κάτο απτιν καθοδίγισι τυ κομουνιστικο κόματος πίρε αφτι τιν εκευσία στα χέρια-τυ για τα σιφέροντα τις καταπλιγτικις πλιονοπειφίας τον εργαζομένον. Ι εργατικι τάξι εποφελιέτε αφτι τιν εκευσία για να λικβιτάρι τελιοτικα τις εκμεταλεφτες κε καταπιεστες, σαν τάξεις, για να χτίσι τι σοσιαλιστικι ατακικι κινονία. Κε το προλεταριάτο τις ΕΣΣΔ εφαρμόζι επιτιχιμένα στι ζοι αφτο το πρόβλιμα. Ι καπιταλιστες κε ι πομέσικι προ πολυ λικβιταρίστικαν σαν τάξεις. Στα βασικα σιτοπαραγογα ραγιόνια, με βάσι τι σιμπαγι κολεχτιβοπύζι λικβιταρίστικε τάξι τον κυλάκον. Στο διάστιμα τις δέφτερις πιατιλέτκας θα λικβιταριστον τα τελεφτέα απομινάρια τον εχτρικον σε μας τάξεον κε στιν πολιτια κε στο χοριο, κε γενικα τι κινονία δε θα χορίζετε πια σε τάξεις.

Σιις ιπόλιπες χόρες νικοκιρέθοντε καπιταλιστες κε ι πομέσικι. Εδο ιπάρχι διχτατορία τις μπυρζυαζίας, πυ ίνε εκευσία μιας φύχτας εκμεταλεφτον πάνο στις πολιεκατομίριες μάζες τον εργαζομένον.

Στιν ΕΣΣΔ ι φάμπρικες, τα εργοστάσια, ι γις — όλα ανίκυν στις εργαζομένυς. Εδο ι σοβετικι εκευσία κάτο απτιν καθοδίγισι τυ κόματος διεκσάγι το νικοκιριο πάνο σε πλάνο. Εδο έχυμε θιελόδικι άφκεις τις βιομιχανίας, προτόφαντες επιτιχίες στο αγροτικο νικοκιριο, τεράστια άνοδο τυ μορφοτικο επίπεδο τον εργαζομένον.

Στις καπιταλιστικες χόρες όλα τα πλύτι — ι φάμπρικες, τα εργοστάσια, τα ανθρακοριχία, τα μεταλία, ι γις — ανίκυν σε κεχοριστος καπιταλιστες κε παμέσικυς — στις εκμεταλεφτες. Εδο επικρατι εόνιο αλιγοφάγομα κε μαλόματα για τα χέρδι. Εδο ιπάρχι αφκανόμενι κατάπτος το νικοκιριο, ακαταστασία, χαλαζμος. Εδο επικρατι πολι σκλιρι εκμετάλεπτι τον εργαζομένον, περιεέδι αδιάκοπα ο στρατος τον αέργον, τον πιναζμένον.

Ι διχτατορία τυ προλεταριάτυ οδιγι στο χτίσιμο ατακικις σοσιαλιστικις κινονίας, τέτιας κινονίας, όπο μια για πάντα θα εκσαλιφτι δινατότιτα τις εκμετάλεπτις ανθρόπον απο ανθρόπον, όπο μέρα με τι μέρα σταθεροποιέτε το πλανοτεριαζμένο νικοκιριο, όπο ζείνε διαφορα ανάμεσα στιν πόλι κε το χοριο κε αδιάκοπα κλιτερέθυντον ειλικες κε βιοτικες σιθίκες τις ζοις τον εργαζομένον.

Ι διχτατορία τις μπυρζυαζίας, τίνοντας να κατοχιρός εόνια τιν εκμετάλεπτι τυ εργάτι απτον καπιταλιστι, οδιγι σε ανίδοτο χαλαζμο κε φτόχια το φαρδιον εργαζομένον μαζον, τιν όκειν, το τακικι αγόνα

Τον αγόνα τον εργατον κι όλον τον καταπιεζομένον στις καπιταλιστικες χόρες τον καθοδιγυν τα κομουνιστικα κέρματα. Κάτο απτιν καθοδίγισι-τυ το προλεταριάτο το χορον το εκσοτερικο θα νκρεμίσι τιν μπυρζυαζία κε θα ενκαταστίσι τι διχτατορία-τυ.

ΣΤΙΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΧΟΡΕΣ ΣΤΑ ΛΟΓΙΑ ΙΠΑΡΧΙ ΕΛΕΦΤΕΡΙΑ ΣΤΑ ΕΡΓΑ — ΣΚΛΑΒΙΑ

Ι τακιδιότες πυ πάνε στιν πιο μεγάλι πολιτια τις Αμερικις — στι Νέα Ιόρκι — πριν απόλα θα δυν τεράστιο άγαλμα γινέχας με πιρσο στα χέρια.

— Ινε το άγαλμα τις ελεφτερίας — εκσιγα στις τακιδιότες ι αμερικάνικι μπυρζυαζία.

— Πόσο μεγάλι λεφτερια πρέπι να ιπάρχι στιν Αμερικι, αν τις στίσανε τέτιο γιγάντιο αγάλμα — σχέφτοντει απλοικι άνθροποι.

— Κε θέβεα — διαβεθέοντυν ι μπυρζυαζίκες εφιμερίδες — ι Αμερικι ίνε ι πιο λέφτερι χόρα στον χόζμο. Μονάχα στιν Αμερικι όλι ι πολίτες έχυν το δικέομα να εκλέγυν τιν κιθέρησι-τυ κε να διεφύνων τι χόρα-τυ.

Μα ι απλοικι άνθροποι εκσακολυθυν γα απορυν:

— Καλα — λεν αφτι — μα αν ι Αμερικι ίνε τέτια λέφτερι χόρα, γιατι ι εργάτες κε ι αγρότες, πυ ίνε ι πλιονοπειφία το πλιθίζμο, πινυν, πεθένυν απτιν εκάντλισι,

επι ολάκερα χρόνια δεν μπορούνε να βρύνε δυλια, κε αν θρυν δυλια πέρνουν μιδαμινο μεροκάματο, ενο ι νικοκιρει — εργοστασιάρχες, ι φαμπρικάντες, ι τραπιζίτες αποθισαβρίζουν σορτσαρισαφιο; Μα αφτο ίνε σχλάδομα κι όχι λεφτερια!

— Τί λέτε — απαντούν ι μπυρζιζαζικες εφιμερίδες. Ι καπιταλιστες δεν ίνε δυλοχτίμονες μα φέρνοντε σίφονα με το νόμο: σίφονα με το νόμο απολίν τυς ανίσιχυς εργάτες, σίφονα με το νόμο πλερόνυν τυς εργάτες μιδαμινο μεροκάματο, σίφονα με το νόμο...

— Παναπι ι νόμι ζτιν Αμερικι ίνε άξιμη, μια κε επιτρέπουν σε μιτ φύχτα καπιταλιστες να καταπιέζουν εκατομβίρια εργάτες. Μα γιατί ι εργάτες δεν ακιράνουν αφτος τυς νόμους; Αφι ι εργάτες ίνε ι πλιονοπειφία, παναπι ι κιβέρνιζι πρέπι ζτιν πλιονοπειφία-τις να αποτελιέτε απο εργάτες κε να αλάζι τυς νόμους σίφονα με τα σιφέροντά-τυς.

— Χμ... — μυνκρίζουν ι μπυρζιζαζίδες — για κίνυς πυ δε σιφοναν, για τυς ανισιχυς παραβιαστες τις τάκσις ιπάρχυν σε μας αμέτριτες μανκύρες, πολιθόλα, πόμπες πυ προκαλούν δάκρια, κι αν χριάζετε, κε ασφικσιογόνα αέρια.

Ι ΕΡΓΑΤΕΣ ΟΠΛΙΖΟΝΤΕ ΜΕ ΚΥΛΤΥΡΑ

Ι νέες φάμπρικες κε τα εργοστάσια χριάζοντε εκατοντάδες, χιλιάδες ενγράμματος, μορφομένυς, καλα σπυδαζιμένυς εργάτες, τέχνικυς, ινζενέρους. Χερις να καταχτίθυν όλες ι πρόσδες τις σίνχρονις επιειστήμις κε τεχνικις, δεν μπορο να χτιστι ο σοσιαλιζμος. Γιαρτο ακρίδος όλι ι χόρα το σοβετιον καταπιάστικε με τι μάθισι, με το βιβλίο. Ι μάζες τυ εργατον κε τον κολχόζινικον όρμισαν για να καταχτίσυν τα ιπσόματα τις κυλτύρας κε τις τεχνικις.

Πριν απτιν επανάστασι ι Ρεσια ίταν καθιστεριμένη, αγράμματι χόρα. Στα 1897 απτος χιλιως ανθρόπους στη Ροζια μονάχα 23,3 ίσαν γραμματιζμένη. Μα στα 1920 ίταν πια σε μας 319 ενγράμματι στους κάθε 1000 ανθρόπους κε 396 στα 1926. Ιστέρα απο 2-3 χρόνια ι ΕΣΣΔ θα γίνι χόρα ειμπαγις ενγρατοσίνις. Ολι ι κάτικι τις σοβετικις Ενοσις απο οχτο χρονο ίνε ιποχρεομένη να σπυδάζουν στα σχολια. Ι εκμάθισι σε μας ίνε δορεαν.

Ανάμεσα στις εθνικότιτες, πυ ζίσαν στα άκρα, δεν ιπίρχαν καθόλου ενγράμματι, κε πολα έθνι δεν ίχαν ύτε αλφάβιτο.

Ενο τόρα ι νατσιονάλι κε ι νατσιμένη εκσίσυ με το ρόσις σπυδάζουν στα σχολια κε στα πανεμιστήμια στη μιτρική-τυς γλόσα.

Στις πολιτίες κε τα χορια χτίζουν νέα σχολια, στα κολχόζια ανίγυν κολχόζικα πανεπιστήμια, στα μεγάλα βιομηχανικα κέντρα δυλέβιν εκατοντάδες τέχνικυμ, Βοζ, ακαδημίες. Κοντα στις φάμπρικες κε τα εργοστάσια οργανόνοντε κομπινάτα εργατικις μόρφοις.

Οργανόθικε σπυδι απο απόστασι κε με ράδιο, οργανόθικαν νέα εργατικα κε κολχόζικα κλυπ, κόκινες γονιες, θέατρα, κινηματογράφι, γιάσλες, πεδικα σπίτια κε φάμπρικες μαγερια.

Αφριάνι ι νέα σοσιαλιστικι ζίσι.

Παράλια με τιν πολιτικι επανάστασι, με τιν επαναστατικι ανασινχρότις όλο τη νικοκιριο τις χόρας-μας, πάι άλι επανάστασι, ι μορφοτικι επανάστασι. Καταχτόντας τη μεγάλι διδασκαλία τη Μαρκς — Λένιν — Στάλιν, — ι εργαζόμενης μάζες τις Σοβετικις Ενοσις καταχτυν τα ιπσόματα τις επιειστήμις κε τεχνικις, διμιωργυν νέα σοσιαλιστικι κυλτύρα.

Ι ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΙΠΕΡΑΣΠΙΖΥΝΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΡΙΚΙΑ

— Πώ τρέχυν ι αστινομικι με τις μανκύρες;

— Στο Νεικελν (προαστιο τη Βερολίνο), να καθιειχάζουν τιν απεργία το μαθιτον.

Ι καταδίοκει τον επαναστατικον δασκάλον, ι ακαθαρσίες στις παράδοσες κε ι άσκημ διδασκαλία, το κιλοχόπιμα τον πεδιον — όλα αφτα ανάνκασαν τυς μαθιτες να κιρίκουν απεργία.

Στο Τζικάρο (Αμερικι) τα σχολια κλίσανε ολότελα, μισο εκατομβίρια πεδια τον εργαζομένον θα μίνυν αγράμματα.

— Κρίσι — δεν έχουμε να πλερόσυμε τις δασκάλους. Κλίνομε το λιπον τα σκολια, και τα διμαρχία.

Ενοίτε, τα πεδια των μπυρζζουάδον δεν ιποφέρουν από κλίσιμο το σκολιον — εποδάνης πεπίτι κε σε ακριβα ιδιοτικα διδαχτικα καθιδρίματα.

Μα για τα πεδια των εργαζομένον δεν ιδρόνι τ' αφτι τον καπιταλιστον.

Κε κι, όπου τα σκολια δεν ίνε ακόμα κλιστα, τα μισα τα πεδια δεν πάνε στο σχολο, γιατι δεν έχουν τι να φορέσυν. Σιχνα μέσα στιν παράδοσι τα πεδια λιπαντιμουν στιν πίνα.

Μα τον ίδιο χερο, στις εκλισιες όλυ το κόζμοι κι παπάδες όλον το θριξκεβμάτον ερνυν απτις καπιταλιστες χρίματα κε σκοτίζουν το μιαλο των εργατον με παραμίθια κι το θεο. „Ο θεος ιπόμενε κε πρόσταχε να ιπομένυμε κε μις“ — λένε κι παπάδες ους εργάτες, πυ διόχανε κι καπιταλιστες απτις φάμπρικες.

Στο Παρίσι χτίζουν 11 νέες εκλισιες. Μα τον ίδιο χερο λιγοστέβυν κε τι μιδαμινε οιοια στις αέργυς, πυ ιπίρχε οις τα τόρα.

Ο κινιματόγραφος κε τα θέατρα ίνε απρόσιτα για τους εργάτες εκι πάνε μονάχα πλύσι.

Ι παπάδες κ' ει εροκίρικες πέρνυν κάθε ίδιος βοίθια, για νικ σκοτίζουν τι σινίδιει τον γαζομένον. Τον ίδιο χερο κλίνοντε απτιν αστινομία κι κομυνιστικες εφιμερίδες, κι μοναδιες εφιμερίδες των εργατον, πυ λένε για όλα τιν αλιθια.

Κ'έτις κι καπιταλιστες, στερόντας τους εργάτες τι δινατότιτα να μάθυν, σκοτίζοντας γνατικα τα κεφάλια-τυς, φροντίζουν να κρατίζουν σε ιποταγι τους εργάτες. Μα δεν το πιτιχένυν. Ι επαναστατικι κίνισι μεγαλόνι σόλον τον κόζμο.

Ο ΔΖΙΜ ΚΕ Ο ΤΕΝΤΙ

Ιταν 30 το γιόνι 1931.

Ο Δζιμ Κραις κι ο Τέντι Μπρυκ πίγεναν απτο Αρκανζας στι Νέα Ορλεάνι. Ο Δζιμ ταν άσπρος, ενο ο Τέντι νέγρος· πίγεναν κ' ει διο να ζιτίζουν δυλια. Πίγεναν στι Νέα Ορλεάνι, γιατι αφτι ίνε μεγάλι πολιτια· εδο στον ποταμο Μισισίπι στέκοντε μεγάλα ιπεροκεάνια βαπόρια· αφτι, λένε, μπορι κανένας να βρι δυλια.

Στο δρόμο, πυ πίγεναν, ζιτύζαν κάτο απτα παράθιρα ελειμοσίνι. Στον Δζιμ δίνανε κάπιο-κάπιο τριμένο νόμιζμα, ίτε κομάτι μυχλιαζμένο πσομι, μα στον Τέντι δε δίνανε τίποτε κε τυ λέγανε:

— Πέρασε, πέρασε, μαβρόδερμε!

Αμα ίρθιν στι Νέα Ορλεάνι πίγαν σ'ένα μεγάλο χιτίριο. Στο εργοστάσιο ίπαν στο Δζιμ:

— Σκύρα τα πράματα, γέρο. Δοκίμασε να καναπεράσις μετα μια βδομάδα.

Στον Τέντι ίπαν:

— Δυλια δεν έχι κε δε θάχι. Ενα σορο τέττι μάθρι σαν κε σένα κοπροσκιλιάζυν παντο.

Ο Δζιμ κι ο Τέντι πίγαν σε άλο εργοστάσιο.

Κε δο κι εργάτες του ίπαν, πος δυλια δεν έχι, πος κι κερι δεν ίνε καλι, κε πος γριγορα θα πετάχουν κι αφτις στο δρόμο.

Ογι μονάχι στιν Ορλεάνι, μα παντο ίταν έτσι στάς.

Ι κρίσι, κι αεργια σφίνκυνε, στρανκιλίζυνε τιν Αμερικι, τις Βόριες Πολιτίες κε τις Νότιες. Δεκατέσερες μέρες τόρα ο Δζιμ κι ο Τέντι πιγενοέρχονταν στις δρόμυς κε δεν κέρανε τι να κάνυν.

Ιδανε πλιθος σε μια πλατια κε τράβικαν προς τα εκι, επιδι ο Δζιμ προπολο γιρζε πλιθος — κι καρδιά-τυ κέονταν.

Στιν πλατία βρίκε με μιας ίπσομα, βρίκε κιβότιο, ανέβικε, βρίκε κε τα κατάλιπα λόγια:

— Σίντροφι, — ίπε — γιατί να ιποφέρυμε τόσο πολι; Γιατί στιν παλια Αμερική μας να μιν κάνομε κίνη, που κάνανε οι εργάτες στιν παλια Ρωσία-τυς; Εχομε αρκετες φάμπρικες, εργοστάσια, μεταλία, ιλεχτρικος σταθμος. Εχομε αρκετες τυρμπίνες, ντιζελ κομπάινα, ατμομιχανες, νοσοκομία, κίπυς, σανατόριες, μεγάλα καλα σπίτια. Χριάζετε μονάχα να βάλομε καλο νικοκίρι, τιν εργατικι τάχσι. Γιατί, λιπον, περιμένομε σίντροφι, γιατί να ιποφέρυμε τόσο πολιν χερο;

Σ'αφτα τα λόγια σταμάτισε ο Δζιμ, γιατι παρατίρισε πος ο άνθρωποι δεν τον ακύρωσαν, όπος πρέπι, κι ότι οφτι ο άνθρωποι δεν ήνε κίνη, που το χριάζοντε.

Ιδε λυσάτα καπέλα, άσπρυς γιακάδες, λύστρινα παστύνια. Κόκινα πρόσωπα, επογέννια φρεσκοιςιαγμένα, κακεντρεχι μάτια.

Ο καιρένος ο Δζιμ — σκοτίνιαζαν τα μάτια-τυ απτιν πίνα κε πίρε το πλίθος των χορταζένον ανθρόπον για πλίθος εργατον.

Διο αστινομικι προχορύζαν πια προς τον Δζιμ απτις διο μεριες, για να τον πιάσουν.

Ο μάβρος Τέντι στέκονταν πλάι. Οταν κυβάλισαν τον Δζιμ, ο Τέντι ρίχτικε κατόπιν-τυ. Μα μια καλοφορεμένη γινέκα γιρνόντας σκύντισε τον Τέντι με τον ανκόνα-της.

— Να με σιχοράτε, ίπεν ο Τέντι.

· Ο Τέντι μεγάλοσε στιν Αμερικη κε ίχερε, πος αν άσπρι γινέκα σκυντίσι νέγρο, νέγρος πρέπι να ζιτίσι σιγνόμι.

— Σιγνόμιν, ίπε ο Τέντι.

— Πός τόλμισες, αλίτι — κεφόνισε ο γινέκα.

Κάμποσι άνθρωποι γίρισαν προς το μέρος-τυς.

— Ο μυροντάρις ο νέγρος έσπροκες τιν άσπρι τι γινέκα, — ίπε ο ένας.

— Ιθελε να τις αρπάχει το καπέλο, — ίπεν άλες.

— Τιν χτίπισε με τι γροθιά-τυ στο πρόσοπό-τις, εγο ο ίδιος το ίδια — κεφόνισε τρίτος.

— Ενας νέγρος επρόβαλε μια άσπρι λέδι! — φόναχσαν όλι μαζι — Βαράτε-τα τη μάβρα σκιλια!

Θέλανε να κιλοκοπίσυν τον Τέντι, να τον δέσυν πίσο σε αφτοκίνιτο που να το σέρνι κεσοπίσο-τυ κε ιστερότερα να τον κρεμάσυν στο πρότο δέντρο.

Μα διο άλι αστινομικι τον πίρανε απτα χέρια-τυς, κε τον έφεραν στι φιλακι, στι ίδια φιλακι, όπου κάθυνταν κι ο Δζιμ.

Το Δζιμ κατιγόρισαν για επικίντινες ομιλίες, για διάσπασι το υφιστάμενο σιτίματη κε τον καταδίκασαν σε θάνατο στο ιλεχτρικο σκαμνι.

Τον Τέντι κατιγόρισαν για προβολι άσπρις γικέκας κε τον καταδίκασαν επίσις θάνατο, στο ιλεχτρικο σκαμνι.

Ερδιγες:

- || 1. Πός φέρνοντε στιν Αμερικη με τους νέγρους;
- 2. Σε πιά κατάστασι βρίσκονταν ο Δζιμ κι ο Τέντι;
- 3. Γιατι τους καταδίκασαν σε θάνατο;

ZZYAN ZAKAP

Το μάρτι το 1931, στιν ιεπανικι πολιτια Βαρελόνα, τέσερες χιλιάδες νέι εργάτες πετάχτικαν στο δρόμο απτις φαπρικάντιδες ιφαντυργίον, γιατι δε θέλισαν να δεχτον ολόγοστεμα το μεροκάματός-τυ, που κ'έτι ήταν μιδαμινο. Ι αεργία καταπνίγικε με τι δένορη τον όπλον. Οχτε εργάτες σκοτώθικαν. Σαράντα εργάτες, πλιγομένη βαρια πέσανε στο γραμμομί. Ρίκσανε στι φιλακι παραπάνο απο εκατο εργάτες. Γένικε ο δίκι-τυς.

Ι εργάτες κατιγορύνταν για „κομονιστικι στάσι“.

— Τι σ'ανάνκασε να πάρις μέρος στιν απεργία; ρότισε ο αναχρίτις το νεαρο ηταργο Ζζυαν Ζακαρ.

— Ιμε ανθροπος κε θέλανε να με μετατρέπεις σε άφονο ζόο. Μα κε το ζόο
όμαι δίνι απάντις εις τους δαρμους. Μ' ανάκαζαν να πινο, κε δικέομά-μου ίνε να απετίσο
μοι. Τα μεροκάματά-μας δε μας φτάνουν ύτε για πισομι, κ' ει καπιταλιστες θέλανε να
κε κόπεις κι αφτο το μεροκάματο.

— Ισε κομυνιστις;

— Πριν να μ' αρεστάρυν, δεν ίμυνα κομυνιστις. Μα απτι φιλακι θα βγο κομυνιστις.
καταπιεστίτε ε' αφτο κε εις κε ει νικοχίρδες-σας!

Διο μέρες ήστερα απτιν ανάκρισι, ο Ζευαν Ζαχαρ δεμένος με χιροπέδες, εκοτόθικε,
και θέλε τάχα να φίγι.

ΠΟΣ ΖΥΝ Ι ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΙ ΣΤΙΣ ΑΠΙΚΙΕΣ

Μακρια απο μας, ετιν ανατολι, κίτε ειντια — πλύσια, όμορφη χόρα. Απο τρις
ηριες περιβρέχουν τιν Ιντια θάλασσες. Τα πιο πειλα στον κόσμο Ιμαλάια βυνα χορίουν
ειντια απτις άλες χόρες.

Ιντια ίνε πολι πλύσια χόρα. Μα ειντια εργαζόμενι μάζα ζε εκει πολι φτοχα. Ι αγρό-
δειν έχουν δική-τυς γι. Ανανκάζοντε να νικιάζουν τι γι απτυς παμέσεικυς. Εκεον αρτο
αγρότες πλερόνων τεράστιως φόρους ετιν ανκλικι κιθέρνικι.

Εδο κε διακόσια χρόνια εινκλέζι χόθικαν ετιν Ιντια κε εκαλόκατζαν εδο, τάχατες
ειμπονικι ετερία. Δίγο λίγο κιρίεπταν όλι τιν Ιντια, κε τιν κιρικζαν ανκλικι απικια.
αφτο σίμενε, πος θα κιθέρνικι τιν Ιντια ο ενκλέζος βαζιλιας, κι δλα τα πλύτι κε τα
κοδα τις Ιντιας θα ανίκυν ετιν Ανκλια.

Ι εργάτες τον εργοστασιον κε φάμπρικον τις Ιντιας ζουν σε χερότερες ειθίκες απτυς
γρότες. Αγονίζοντε για το καλιτέρεμα τις κατάστασις-τυς, ειχνα απεργυν, χορις να φο-
ντε τι ματοβαρένι εκδίκις τον εκλέζον.

Μονάχα ετα 1927 απέργιαν 130 χιλιάδες εργάτες. Κε ετο 1928 πίραν μέρος
εις απεργίες 506 χιλιάδες εργάτες.

Ο αγόνας εδινάμος ε πιο πολι ετα 1929. Μονάχα ετο ραγιόνι τις Βομβάις απέρ-
γιαν 150 χιλιάδες εργάτες.

Ι νικοχίριδες το φάμπρικον φροντίζουν να χορίουν τις εργάτες κε να ανάπειν ανά-
μεσά-τυς έχτρα, επιδι εφκολότερα τα βγάζι κανις πέρα με κεχοριεστες ομάδες εργατον,
καρα με μονιαζένι, ειμπικνομένι μάζα.

Κ' ε φαμπρικάντες βάζουν σε ενέργια τιν εθνικι κε τι θρικεφτικι διχόνια. Ιποδαβλί-
ουν τις εργάτες—ιντυς ενάντια ετιν μυζυλμάνυς, ιποκινυν τις μυζυλμάνυς σε επίθες-
ενάντια ετιν ιντυς.

Τον κερο τον απεργιον ε αστινομία πιάνι κε ρίχνι ετις φιλακες τις αρχιγυς τις
ργατικις κίνισις, λειλατι τα χτίρια τον επανκελματικον ειδέζμον κε τυφεκίζι ετιν δρόμυς
εκατοντάδες άστλις ανθρόπυς.

Μα ο αγόνας δε εταματα. Κε δε θα εταματίς οσπι ε εργάτες κ' ε αγρότες τις
ιντιας να μι διόκευν όλις τις εκβιαστες. Τότε ε Ιντια θα γίνι λέφτερι σοβετικι χόρα.

Ο Β. Ι. ΛΕΝΙΝ Κ' ΚΑΤΑΠΙΕΖΟΜΕΝΙ ΛΑΙ ΤΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΣ

Στις 21 τυ γενάρι 1924 πέθανε ο Β. Ι. Λένιν.

Ιδέτερα λιπίθικαν ε λαι τις Ανατολις, ει μάθανε το θάνατο το αγαπιμένου αρχιγυ τον εργα-
ζομένον. Στις εφιμερίδες διμοσιεύφτικαν άρθρα, όπου γράφανε για το σ. Λένιν, ζαν γιατι
αγαπιμένο αρχιγο κε ιπεραςπιετι.

„Πεθανε ο Λένιν — έγραφε μια κινέζικι εφιμερίδα. — Ολος ο κόσμος κλέι το θά-
νατό-τυ, μα κανένας δεν τον κλέι έται, όπος ε αδινατι, καταπιεζένι λαι. Ι μοναδική-
μας ελπιδα ένκιτε σε τότο, να εινεχίσουν ε καταπιεζένι λαι τον αγόνα για τιν απελε-
πτέρος-τυς.“

Στι μακρινι Κορέα ε εργαζόμενι λέγανε με λίπι, πος ετο πρόσοπο τυ σ. Λένιν
Κορέ, όπος κι όλι ε καταπιεζόμενι λαι χάσανε τον πιο δινατο ιπεραςπιετι-τυς.

Στιν Ανατολι, σ'όλες τις απέραντες στέπες κε έριμές-τις, δεν ιπάρχει ύτε μια καλίθια, ύτε ένα τζαντίρι, πω να μι κείρουν τόνομα τυ Δένιν.

Ο Δένιν έγινε ο καθοδιγητής κε αρχιγος για όλυς τις καταπιεζόμενυς κε καταδύνα-στεβόμενυς.

Ι ΙΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ

Το σοσιαλιστικο χτίσιμο στιν ΕΣΣΔ καλιτερέβι τι ζοι τον εργαζομένον.

Ο ζιν. Μόλοτοφ στι 3-ι σέσια τυ ΚΕΚ τις ΕΣΣΔ το γενάρι τυ 1931 διάβασε από ένα ανκλικο περιοδικο, ότι «ι άφκεις τυ πλιθιζμο στιν Εβρόπι δίχος τιν ΕΣΣΔ αποτελι 2,5 εκατομήρια ανθρόπους σε 370 εκατομ. πλιθιζμο, ενο στι Σοβετικι Ενος αποτελι 3,5 εκατομ. σε 150 εκατομ. πλιθιζμο». Αφτι ι τεράστια άφκεις ίνε σινέπικ τυ λιγοστέματος τις θνιειμότιτας κε σινέπια τυ περιεέματος το γενίσεον στιν ΕΣΣΔ.

Στα τελεφτέα τρία χρόνια ι άφκεις τυ πλιθιζμο στιν ΕΣΣΔ περίσεπτε πιο πολι. Τι μαρτιρα αφτι ι άφκεις: Σίφονα με τα λόγια τυ σ. Μόλοτοφ — αφτο ίνε μία απι πιο χτιπιτες επιχίρος τυ γεγονότου, ότι ι ζοι τον πλατιον μαζον τον εργατον κε αγροτον τις χόρας-μας απαρέχλιτα καλιτερέβι.

Σκετικα με τα μεροκάματα σε μας γίνετε το αντίθετο χίνυ, πω γίνετε στον καπιταλιστικο χόζμο. Τα μεροκάματα στις χόρες τυ καπιταλιζμο πέφτουν. Εκι ιπάρχει ανιδο άφκεις τις αεργιας.

Ι καπιταλιστες φροντίζουν να σόζουν τι θέσι-τυς με το λιγόστεμα τυ μιστο τον εργατον κε ιπαλίλον.

Ταφτόχρονα στι χόρα το σοβετιον ι λικι κατάστασι τον εργαζομένον αδιάκοπα καλιτερέβι.

Κε εκσον αφτο, πρέπι να θιμιθύμε ότι ι εργατικι μέρα σε μας σιντομέβετε σε 7 όρες κε στις θλαβερες επιχίρισες σε 6 όρες.

Το καλιτέρεμα τις λικις κε μορφοτικο-βιοτικις κατάστασις τον εργαζομένον τις Σοβετικι: Ενοςις αδιάκοπα ίνε σινδεμένο με τιν εχτέλεσι τις πιατιλέτκας σε τέσερα χρόνια.

Ι ΕΣΣΔ ΙΝΕ Ι ΜΑΧΙΤΙΚΗ ΜΠΡΙΓΑΤΑ ΤΥ ΠΑΝΚΟΖΜΙΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΥ

Ι μπυρζυάδες, ι στρατιγι, ι μενζεβίκι, ι παπάδες σ'όλον τον χόζμο λένε:

— Κρίει; Κε τι μ'αφτα — αφτο ίνε προσορινο κακο. Γρίγορα όλα θα γίνουν μέλιγάλα. Κε αποτινόμενι στις εργάτες, προσθέτουν:

— Ι κομονικτες σας γελον, λέγοντας, πος ι εργάτες θα τα βγάλουν πέρα δίχος τις καπιταλιστες. Τέτιο πράμα δεν μπορι να γίνι — στον χόζμο μπορι να ιπάρχει τέτιο μονάχα τάκει, σαν αφτι πω έχυμε εμις. Εις δυλέβετε, κε μις σας κιθερνάμε, φροντίζυμε για σας. Αλιότικα δεν μπορι να γίνι.

— Αμ πος γίνετε στιν ΕΣΣΔ; — ιποδίχνυν ι εργάτες.

Εδο πια όλι ι μπυρζυάζικι ειμορία αρχίζει να αλιχτα ενάντια στιν ΕΣΣΔ, βεβενοντας πος σε μας, στι χόρα το σοβετιον όλα άσκιμα ίνε, πος σε μας ίνε πίνα, πος ι φάμπρικες στέκυν, ι πιατιλέτκα δεν εχτελιέτε.

Μα κάθε χρόνο έρχοντε σε μας εργατικες αντιπροσοπίες, για να δύνε με τα μάτιας, πος χτίζυμε, τι επιτιχίες έχυμε. Κε φέργυν απο μας κατενθυσιαζμένι, για να διηγηθυν στις ειντρόφυς-τυς τιν αλιθια για τιν ΕΣΣΔ.

Ολος ο χόζμος, παρα τιν περιπτια κε τι σικοφαντία τον μπυρζυάζικον εφιμερίδον, μαθένι τις τεράστιες επιτιχίες-μας, μαθένι πος ι πιατιλέτκα-μας σε μερικα κλαδια τις βιομιχανίας-μας εχτελιέτε σε διό-μιςι κε τρία χρόνια.

Ι Σοβετικι-μας Ενοςι ίνε ι μαχιτικι μπριγάτα το προλεταριάτο δλο το χόζμο. Εμις χτίζομε το σοσιαλιζμο όχι μονάχα στι χόρα-μας, μα δίχομε κε στις εργαζόμενυς ολο το χόζμο, πδς μπορυν να χτίζουν τι ζοι-τυς, πέρνοντας τιν εκευσία στα χέρια-τυς.

Γιαφτο ι προλετάριι δλο το χόζμο λογαριάζυν τι χόρα το σοβετιον πατρίδα-τυς ήνε έτιμι να χτιπιθυν γιαφτι.

Γιαφτοί και καπιταλιστές και οι λακέδες-τυς σόλον τον κόρμο μισού λιαζμένα τις χόρες το σοβετιόν και ακύραστα επιμάζοντε για νέο πόλεμο ενάντια στην ΕΣΣΔ — θέλουν να τις σαρώνουν από πρόσωπο τις γις.

I μπυρζουάδες τις Αμερικής, τις Γαλίας, τις Αγκλίας και τον άλον χορον ελπίζουν στον πόλεμο ενάντια στην ΕΣΣΔ να βρυν διέκοδο απτιν κρίσι — τα εργοστάσια-τυς όχι δυλέπτουν για τον πόλεμο, και άεργι θα σταλθούν στο μέτοπο.

Ο πόλεμος πρέπει να ζοντανέψει τις βιομιχανία των μπυρζουάδων που καπιταλιστικά.

I μπυρζουάδες ελπίζουν με τη βοήθεια του πολέμου να πνίξουν τιν επαναστατική κίνηση στις χόρες-τυς και τις απικίες-τυς.

Κάθε χρόνο περιέβυν τα έχοδα των εκσοπλιζμον στις καπιταλιστικες χόρες.

Με τις απόπιρες δολοφονίας των πλιρεχύσιον αντιπροσόπου-μας στη Φιλαντία και στην Πολονία, με τις μπελογβαρτέικες προδοκάτιες στη Μαντζουρία και καπιταλιστές θέλουν να μας προκαλέσουν σε πόλεμο.

Μα ο Κόκινος στρατος, ο Κόκινος ναφτικος και εναέριος στόλος, όλι και κόκινι χόρα το σοβετιόν ίνε άγριπνι. Κάτο απτιν καθοδίγιει το λενινιστικο κόματος πρέπει πάντα να μαςτε έτιμι να δόσουμε απόκρυψι στους εχτρους.

«Στα περαζμένα δεν ιχαμε κι ύτε μπορύσαμε νάχυμε πατρίδα. Μα τόρα, οπόταν νκρεμίσαμε τον καπιταλιζμο, και η εκσυσία σε μας ίνε εργατικι — έχυμε πατρίδα και θα επεραπιστύμε τιν ανεκσαρτισία-τις.

... I εργατικι τάκει τις ΕΣΣΔ ίνε μέρος τις πανκόζμιας εργατικις τάκεις. Εμις νικίσαμε όχι μονάχα με τις προσπάθιες τις εργατικις τάκεις τις ΕΣΣΔ, μα και χάρις στιν ιποστίρικει τις πανκόζμιας εργατικις τάκεις. Δίχος τέτια ιποστίρικει προ πολυ θα μας καταπατύσαν.

Δένε ότι και χόρα-μας ίνε και μαχιτικι μπριγάτα το προλεταριάτου όλον τον χορον. Αφτο ίνε πολι καλα ιπομένο. Για τι πράμα μας ιποστίριζε το διεθνικο προλεταριάτο; Με τι γενίκανε αντάκει τέτιας ιποστίρικει;

Γιατι πρότι εμις ριχτίκαμε στι μάχι ενάντια στους καπιταλιστές, γιατι πρότι εμις ενκαθιδρίσαμε εργατικι εκσυσία, πρότι αρχίσαμε να χτίσυμε το σοσιαλιζμο. Γιατι κάνυμε δυλια, πυ σε περίπτωσι επιτιχίας θα αναποδογιρίσι όλον τον κόρμο και θα απελεφθερόσι όλον τον κόρμο. Κε τι απετίτε για τιν επιτιχία; Το λικβιτάριζμα τις καθιστέριες-μας, και ανάπτικεις ιπσιλον, μπολεσεβίκικον τέμπον χτισίματος. Χροστόμε να τραβίσυμε προς τα εμπρος έτσι, πυ και εργατικι τάκι όλο το κόρμο διέποντάς-μας να μπορέσι να πι: „νατο το προτοπόρο τάγμα-μυ, νά-τι και μαχιτικι-μυ μπριγάτα, νά-τι και εργατικι-μυ εκσυσία, νά τι και πατρίδα-μυ κάνυνε τι δυλιά-τυς — τι δυλιά-μας — καλα — θα τις ιποστίρικευμε ενάντια στους καπιταλιστές και θάνατος με τιν πανκόζμια επανάστασι!“

I. ΣΤΑΛΙΝ.

ΤΟ ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΟ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ (ΠΚΚ(μπ))

Το Πανενοτικο κομυνιστικο κόμα (των μπολεσεβίκον) ίνε το μοναδικο επαναστατικο κόμα τις εργατικις τάκεις.

Το κομυνιστικο κόμα ίνε το καλίτερο, σινιδιτο μέρος τις εργατικις τάκεις, το προπόρο τάγμα-τις.

Το κομυνιστικο κόμα-μας, πυ διμιυργίθικε και διαπεδαγογίθικε από Λένιν, ιφίστατε πολες δεκάδες χρόνια. Παραπάνο απο 30 χρόνια κάνι το έργο-τυ.

Τον οχτώβρι το 1917, και εργατικι τάκει τις Ροσίας κάτο απο τιν καθοδίγιει το κομυνιστικο κόματος, επι κεφαλις το οπίον στέκονταν ο Λένιν, πίρε τιν εκσυσία στα χέρια-τις.

I σοβετικι εκσυσία ανανκάστικε να ζινχρυστι με τι λιαζμένι αντίστασι τον ρόσον και κένον καπιταλιστον και πομέςικον. Μα με τιμι διγίκε απ'αφτον τον αγόνα. Κατατάχισε όλος τις εχτρούς-τις.

I σοβετικι εκσυσία μπόρεσε να νικίσι, μόνο και μόνο επιδι τιν καθοδίγυσε το κομυνιστικο κόμα.

15 χρόνια τόρα το κομμουνιστικό κόμα καθοδίγι το σοβετικό κράτος, καθοδίγι άλι τον τις απέραντις χόρας, που βρίσκεται σε εχτρική περικικλοσία.

Εχριάστικε να περάσει πολιτική βαριες δοκιμασίες, χριάστικε να ιπερνικίσει πολες αφάνταστες διεκολίες.

Ι κλιρονομία, που πέρασε απτιν τσαρικι κιθέρνιες στη σοβετική δικοκρατία, ταν χαλαζένες φάμπρικες κε εργοστάσια, ριμαγμένα χοράφια, πίνα, τίφος, χαλαζμός. Στήχισε πολιν κόπο να επαναρθοθι το ριμαγμένο νικοκιριο, να στιθι στα πόδια της αδινατιζμένης απτον ιμπεριαλιστικο κε εμφύλιο πόλεμο χόρα.

Τόρα μπίχαμε στιν περίοδο τη σοσιαλιζμο. Μπροστα στο κομμουνιστικό κόμα κε τη σοβετικη εκευσία στέκι το τεράστιο πρόβλημα: να κάνουν τι χόρα-μας, απο καθιστεριμένη αγροτικι χόρα — χόρα προτοπόρα, βιομιχανικο-αγροτικι κε σε σιντομότατη προθεζμένη να φτάσυμε κε να κεπεράσυμε τέχνικο-ικονομικα της προχοριμένες καπιταλιστικες χόρες.

Κεεσκεπάζοντας αμίλιχτα της οπορτυνιστες — δεκτιν, «αριστερις» κε σιμφιλιοτες, το κομμουνιστικό κόμα, το διμιωριγμένο κε διαπεδχογιμένο απτο Δένιν, καθοδίγι του ταχικο αγόνα κι άλι το σοβετικο χτίσιμο της Σοβετικης Ενος.

Τι ίταν κίνο, που βοήθισε να σφιριλατιθι τέτιο ατζαλένιο, ενιέο, πιθαρχιμένο, ατρίνταχτο κόμα;

Το κόμα απόλυτις την ενότιτα, τη σταθερότιτα, το ασάλεφτο, σε αδιάκοπο κε αιμφιλιοτο αγόνα ενάντια στης ταχικις εχτρυς κε της οπορτυνιστες άλον τον αποχρόσεον.

Ο μεγάλος αρχιγος τη κόματος, ο Β. Ι. Λένιν, εδίδαχε το κόμα να διαφιλάξι την ενότιτα, τη σταθερότιτα, το ασάλεφτο κε αιμφιλιοτο απέναντι στης εχτρυς.

Το κόμα δεν ιποχόρισε κε δε θα ιποχορίσι ποτε ύτε κατα ένα βίμα απτο λενινιστικο δρόμο. Πάνο σ' αφτο το δρόμο το οδιγι σταθερα το λενινιστικο Κεντρικο Κομιτέτο τη ΠΚΚ (μπ) με επι κεφαλις τον καλίτερο μαθιτι τη Δένιν — το σιν. Στάλιν.

„Το κόμα πρέπι προτ' απόλα νάνε προτοπόρο τάγμα της εργατικης τάχις. Το κόμα πρέπι να διαλέχει κε να πάρι τα καλίτερα στιχία της εργατικης τάχις, την πίρα-της, την επαναστατικότιτα-της, την απεριόριστη αφοσίσι-της στο έργο της εργατικης τάχις.“

I. ΣΤΑΔΙΝ

ΤΟ ΠΚΚ(μπ) ΙΝΕ ΤΟ ΠΡΟΤΟΠΟΡΟ ΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΚΣΙΣ

Δίχος κόμα „αιμπικνομένο κε ενιέο, για να κατεφθίνι της προσπάθιες άλον τον καλίτερον ανθρόπον της εργατικης τάχις σ'ένα σιμίο“ εργατικι τάχις δε θα μπορούσε να θηνικιτις τον κερο της Οχτοβρίανις επανάστασις, κε τον κερο τη εμφύλιω πολέμου. Δε θα μπορούσε να καταπιαστι με την επανόρθωσι τη νικοκιριο της χόρας κε να αποτελιόσι το χτίσιμο τη θεμελίω της σοσιαλιστικης ικονομικης στον τρίτο αποφασιστικο χρόνο της πιατιλέτκας. Μαχιτικο επιτελίο, που καθοδίγι άλον τον αγόνα το προλεταριάτου ήνε το κόμα τον μπολεσεβίκον — το Πανενοτικο Κομμουνιστικο κόμα.

Εχτελόντας της εντολες τη Δένιν, καθοδιγόντας επιτιχιμένα τον ταχικο αγόνα κε το χτίσιμο τη σοσιαλιζμο, το κόμα κέρδισε την πλέρια εμπιστοσίνι τον εκατομήριον την εργατον κε τον κολχόσικον μαζον.

Μονάχα κάτο απτιν καθοδίγι το κόματος ήνε δινατες κε παραπέρα επιτιχιες στο έργο τη χτισίματος τη σοσιαλιζμο.

I KOMATIKI GIATZEIKA KAΘODIGI

Ο Νικίτιν προπολο ήνε στο εργοστάσιο. Το κολχόσι, εχτελόντας το σιμβόλο με το εργοστάσιο-πάτρονα, τον έστιλε στο εργοστάσιο μαζι μ'άλιος εργάτες για πανιστιν δυλια.

Πρότι φορα παρεβρίσκετε ο Νικίτιν σε σινέλεφι της γιατζέικας.

Από κίνα που ίπαν στις εινέλεφρις κατάλαβε, πως στο εργοστάσιο όλες οι δυλιες δεν πάνε καλα, πως όλα τα εινεργία δεν δυλέψουν καλα. Ιδιέτερα καθιστερύζε το εινεργό, όπου κάνουν τα μικροεκσαρτίματα (δεταλ). Πρέπει να ειναρμοστεί οι μιχανι, μα λίπι μια το ένα, μια το άλο κομάτι. Οπού να τα κάνουν, το ειναρμοστικο εινεργό στέχετε.

Μερικι από κίνυς, που μίλισαν στις εινέλεφρις, κατιγορούσαν τι διέφθινε το εργοστάσιο, άλι ρίχνανε το φτέχειμο στις γιατζέικα του εινεργίου, που δεν πήρε με τον κερο μέτρα. Μίλισαν κε μέλι κε μέλι το κόματος.

Μερικι κομυνιστες τιμορίθικαν απτι γιατζέικα, γιατι άσκιμα διασάφιζαν στους εργάτες, πόσο ζπιδέο ίνε να ετιμαστουν στον κερο τα μικροεκσαρτίματα, πόσο ζπιδέο ίνε να βγυν στον κερο οι σπαρτικες μιχανες για τα κολχόδια. Τυς τιμόρισε ο γιατζέικα, γιατι δε κέρανε για οργανόσυν όπος πρέπει σ' αφτο το εινεργό τι μαχιτικότιτα κε τι σοσιαλιστικι άμιλα κε δε δόσανε απόκρυσι σε διο φιγόπονυς που κ' ιδι δε δυλέβανε κε τυς άλις εμπόδιζαν να δυλέψουν.

Ο γραμματέας τις γιατζέικας πρότινε να εκματιστι κοματικι επιτροπι, που να εκελένηκι, πως στο εργοστάσιο εφαρμόζουν στις ζοι τιν έκλισι του ο. Στάλιν — να δυλέψουν με νέο τρόπο, να εκελένηκι πως εχτελύντε οι έκσι θρι, για τους οπίους μίλισε ο ο. Στάλιν.

Ενας παλιος κε πεπιραμένος εργάτις-κομυνιστις ίπε στις εινέλεφρις:

— Εμις οι κομυνιστες πρέπει να ίματε οι προτοπόρι εργάτες κε οι καλίτερι υτάρνικι. Πρέπει να οργανόσυμε όλις τους εργάτες για να κάνουν καλι, μαχιτικι δυλια, μα νά στο εινεργό που κάνουν μικροεκσαρτίματα, κάπιι κομυνιστες κιμύντε. Η πανεργοστασιακι κοματικι-μας γιατζέικα πρέπει να τους το σιμιόσι, κε να απετίσι να μιν κάνουν το ίδιο κε πάραπέρα. Ετις κε γράπτανε στο προτόχολο.

Ιστερα απο διο μέρες γένικε γνοστο, πως στο εινεργό κετριπόθικαν διο βρετίτελι που χόθικαν στο εργοστάσιο με τι μάσκα τυ εργάτι. Αφτι προπαγάντιζαν τους νέους κε λίγο εινιδιτυς εργάτες να μι δυλέψυν μαχιτικα, τυς λέγανε ένα σορο ανοιξίες για τι σοβετικι εκευσία, για τι γιατζέικα, για το εργοστασιακο κομιτέτο, τυς κερνύζαν βότκα, μ'άλα λόγια φρόντιζαν με κάθε τρόπο να διασπάσυν τι δυλια στο εινεργό κε μ'αφτο να φέρυν θλάβι: σ'όλο το εργοστάσιο.

Ι γιατζέικα κατόρθωσε να κεςκεπάσι τους βρετίτελυς. Φάνικε πως ο ένας απ' αφτις ήταν πρόιν έμπορος, ο άλος γιος αστινομικου. Αρέσταραν αμέσως κε τους διο αντεπαναστάτες.

Το εργοστασιακο κομιτέτο εινκάλεσε αμέσως εινέλεφρις, όπου έθαλε το ζιτιμα τυ εινεργίου που καθιστερύζε.

Δεν πέρασαν ότε τεςαρες μέρες, κι όλο το εργοστάσιο, αρχίζοντας απτο διεφθιντι τυ εργοστασιο, καταπιάστικαν να βοιδιζυν το εινεργό, όπω επεκεργάζοντε μικροεκσαρτίματα για τις μιχανες. Μερικι μελετύζαν τις ετίες, που εμπόδιζαν να γίνι ο δυλια γρίγορα κε καλα, άλι κάνανε διασαφιστικι δυλια ανάμεσα στους εργάτες τυ εινεργίου, ο τρίτι μπίκαν στις σοσιαλιστικι άμιλα κάνανε μαχιτικι δυλια κε με τι μαχιτικι δυλιά-τυς επιδρύζαν κε στους άλις.

Ιστερα απο δόδεκα μέρες λιχβιταρίστικε το ρίγμα στο εργοστάσιο.

Ο Νικίτιν κατάλαβε, τι τεράστιο ρόλο πέζι στο εργοστάσιο οι κοματικι γιατζέικα.

Πλιροφορία: Ι άφχιςι τυ άριθμο το μελον τυ ΠΚΚ(μπ)

Στιν πρότι τυ γενάρι	1924	446.089
	1927	1.064.282
	1930	1.572.161
	1931	2.057.400
	1932	2.839.862

ΤΑ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΧΟΡΕΣ ΤΥ ΚΑΠΙΤΑΛ

Σ'όλον τον κόσμο ιπάρχυν 51 κομυνιστικα κόματα. Τα ενόνι κε τα καθοδιγι το Τρίτο Κομυνιστικο Ιντερνατσιοναλ (Κομιντερν).

Ικοι εκσι απ' αφτα βρίσκοντε στιν Εβρόπι. Τα πιο δινατα κομυνιστικα κόματα στιν Εβρόπι ίνε — το ΠΚΚ(μπ), το Γερμανικο, το Πολονικο, το Τζεχοσλαβάκικο. Δεκατέσερα κομυνιστικα κόματα δυλέψουν στις χόρες τις Ανατολις. Το δινατότερο απ' αφτα ίνε το Κι-

νέζικο χομουνιστικό χόμα. Τα ιπόλιπα 11 χομουνιστικά χόματα διεκάγυν αγόνα στιν Αμερική. Το μεγαλίτερο απ' αφτα ίνε το χομουνιστικό χόμα το Βοριο- Αμερικανικού Ενομένου Πολιτισμού.

Τα χομουνιστικά χόματα όλον το χορον απολάδυν τιν ολαένα αφκανόμενι εμπιστοσίνι των πλατιον μάζον των καταπιεζομένον εργατον κε αγροτον.

Τα χομουνιστικά χόματα αγονίζοντε ενάντια στυς σοσιαλ- φασσίστες για τιν καθοδίγιστης κίνησις το προλεταριάτυ κε κερδίζυν νίκες. Στιν Γερμανία, λογοχάριν, το χομουνιστικό χόμα κερδίζει λαμπρες νίκες στις εκλογες για τα ανότερα κρατικα όργανα, στις εκλογες το φαπρικο- εργοστασιακον κομιτέτον. Βίμα προς βίμα εχτοπίζει τιν προδοτικι σοσιαλ- διμοκρατία απτα μεγαλίτερα εργοστάσια, τι νικα στα επιδεότερα βιομιχανικα κέντρα τις χόρας. Ο αριθμος το μελον τυ Γερμανικου χομουνιστικου χόνατος αφκανι γρίγορα. Πολι εργάτες βγένυν απτις γραμες τις προδοτικις σοσιαλ- διμοκρατίας κε περνυν στο χομουνιστικο χόμα.

Τα χομουνιστικά χόματα διεκάγυν τι δυλιά- τυς σε απτετανόφρα ματοβαμένον καταδιόκεσον. Στιν Κίνα φτάνι νάνε κανένας χομουνιστις, κε γιαφτο το κόδυν το κεφάλι. Στιν Αμερικη σιμορίες οπλιζμένον χυλιγάνον, νικιαζμένες απτυς καπιταλιστες, οργανόνυν καθαφτο κινήγι ενάντια στυς δυλεφτάδες το χομουνιστικο χόματος, κε με τον πιο πρόστιχο τρόπο τυς σκοτόνυν. Το ίδιο γίνετε κε στιν Γερμανία. Ακόμα τελερτέα κε γερμανικι κιβέρνισι εβγαλε διάταγμα, πυ βάζει το χομουνιστικο χόμα κάτο απο απιλι απαγόρεψις.

Μα όλι αφτι καπιταλιστικι τρομοκρατία μαρτιρι μονάχα για τον αφκανόμενο φόβο τις μπυρζυαζίας κε για τιν αφκανόμενι ισχι τις πανκόζμιας χομουνιστικις κίνησις. Κάτο απτιν καθοδίγιστη το Κομιντερν τα χομουνιστικά χόματα σινεχίζυν επίμονα τον αγόνα. Ολιένα κε πιο πλατιες μάζες τον εργαζομένον ακολυθυν τα χομουνιστικα χόματα.

Κε σαν φοτινο άξτρο φοτίζει το δρόμο- τυς το παραδίγμα τυ πρότυ προλεταριακυ κράτυς — τις ΕΣΣΔ, κε πίρα τον επαναστατικον νικόν- τυ κε επιτιχίες το σοσιαλιστικό- τυ χτισίματος.

ΤΑ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΑΤΑ ΚΑΘΟΔΙΓΥΝ ΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ ΤΟΝ ΑΠΙΚΙΟΝ

Απιρα ίνε τα πλύτι τις Ιντίας: κάρβυνο, ειδερο, μέταλο, μαργαριτάρια, διαμάντια... Στιν Ιντία βρίσκοντε όλα, όσα χριάζοντε να εκσασφαλίζυν τις ανάνκες τον εργαζομένον, πυ βγάζυν αφτα τα πλύτι.

Μα όλα αφτα ανίκυν στυς ευκλέζυς καπιταλιστες. Ι ιντι δεν τα απολαθένυν. Ι Ιντία ίνε κε μεγαλίτερι ανκλικι απικία.

Ι ενκλέζι καπιταλιστες μαζέδυν στιν Ιντία όλες τις πρότει ίλες, πυ βγένυν εκι το ειδερομετάλεμα κε τα σπάνια μέταλα, το κάρβυνο, το βαμπάκι, το ρίζι, το σιτάρι, τάλατι. Όλα αφτα τα κυβαλαν ευκλέζικα βαπόρια πυ διασκίζυν διο οκεανυς, τον Ιντικο κε Ατλαντικο, διο θάλασες, τιν Εριθρα κε τι Μεσόγιο θάλασα κε τα φέρνυν στιν Ανκλία. Αντίκρι σ' αφτα φέρνυν στιν Ιντία εμπορέματα τον ανκλικον εργοστασίον κε φάμπρικον. Πέρνυν τις πρότει ίλες φτινα, κε αντίκρι σ' αφτα πυλαν τα εμπορέματά- τυς ακριβια.

Γιαφτο κε βιομιχανία στιν Ιντία ίνε πολι αδίνατι. Δεν έχι εδο βαρια βιομιχανία, εργοστάσια πυ να φιάνυν μιχανες. Ι Ανκλία με τι βία αργοπορι το μεγάλομα το ιντικυ νικοχιριο.

Κε για να εκσασφαλίζυν τιν κιριαρχία- τυς στιν Ιντία, κε ενκλέζι καπιταλιστες φιλάγυν εδο πολα στρατέματα. Κιβέρνα τιν Ιντία ενκλέζος αντιβασιλιας. Στιν ιπιρεσία τον ενκλέζον βρίσκοντε κε ε ντόπιι διικιτες στις ιντικες επαρχίες — ε ραδζι, ε παμέσεικι, ε γεοχτίμονες. Αφτα μαζέδυν απτυς εργαζόμενος φόρυς για τιν Ανκλία.

Ι ιντι εργάτες κε αγρότες δεν έχυνε στι χόρα- τυς κανένα δικέομα. Δεν έχυνε το δικέομα να αποφασίζυν τιν τίχι τις χόρας- τυς: τιν κιβέρνα κε καπιταλιστικι Ανκλία. Ι ιντι εργαζόμενοι δεν έχυν το δικέομα να μάθυν στα πεδιά- τυς γράματα, όπος ε ίδιι θέλυν: τε σκολια βρίσκοντε στα χέρια τις Ανκλίας. Δεν έχυν το δικέομα να κάνυν έκλισι στις εφεμερίδες- τυς για αγόνα ενάντια στιν Ανκλία: τις εφεμερίδες τις εκελένχι ενκλέζος λογο-

χριτις. Αν χάπιος ιντος επρόσδαλε έστο κε με ένα λόγο χάπιον ενκλέζο, τον δικάζει εν-
κλέζος δικαστις κε τον χαταδικάζει σε κάτεργα κε σε θάνατο ακόμη.

Μα στους εργαζόμενους ιντος βαρένι όχι μονάχα ο ζιγος τις χαπιταλιστικις Αυκλίας-
τους βαρένι τριπλος ζιγος.

Τις βαρένι ο ζιγος τις „δικιάς-τυς“ τις ιντικις μπυρζζαζίας. Στις φάμπρικες κε
στα εργοστάσια τον ιντον χαπιταλιστον ι εργάτες δυλέθυν 16-18 ώρες κε πλερόνοντε μι-
δαμινα μεροκάματα. Ι ιντι χαπιταλιστες ανανκάζοντε να σιναγονίζοντε στιν αγορα με τα
ενκλέζικα εμπορέματα, πυ ίνε χαλίτερα κε φτινότερα απτα ιντικα. Γιαφτο ι ιντι — χα-
πιταλιστες, για να θιςαδρίσυν περιεσότερα ανανκάζοντε τους ιντος εργάτες να δυλέθυν ός τον
έβδομο λόροτα. Τα εκεάχρονα πεδια δυλέθυν στις φάμπρικες τι: Ιντιας απτο χάραμα τις
ανατολικ ος το βαθι εκοτάδι.

Τις εργαζόμενους ιντος βαρένι κε τρίτος ζιγος: ο ζιγος τον παμέσσικον. Ι παμέσσικε
έχουν τι γιι στα χέρια-τυς. Ανανκάζοντε τους εργαζόμενους να τους πλερόσυν μεγάλις φόρους.
Στι γιι τον παμέσσικον δυλέθυν μισοδυλεπάρικι αγρότες. Ι γιι, πανο στιν οπία ίνε χτι-
ζμένες ι φάμπρικες, ανίκι κι αφτι στους παμέσσικους. Για τι γιι αφτι πλερόνι ο χαπιταλι-
στις στον παμέσσικο. Αφτι τιν πλερομι τιν κεζιμίζει ο χαπιταλιστις απτυς εργάτες, πυ
τους ανανκάζει να δυλέθυν πιο πολι.

Ι ιντι εργάτες κε αγρότες αγονίζοντε ενάντια σε τριπλο ζιγο πυ τους πνίγι: ενάντια
στιν χαπιταλιστικι Αυκλία, ενάντια στιν ιντικι μπυρζζαζία κε ενάντια στους παμέσσικους.
Σ'αφτον τον αγόνα τους καθοδίγι το κομυνιστικο χόμα τις Ιντιας.

Ι ιντικι μπυρζζαζία επίεις θέλι να γλιτώσι απτιν εκευσία τον ενκλέζον χαπιταλιστον.
Σ'αφτον τον αγόνα θάθελε να εποφελιθι τις δίναμες τον εργατον κε αγροτον. Μα φοβάτε
να το κάνι ι μπυρζζαζία. Φοβάτε για διο λόγυς.

Ενπρότις ι εργάτες κε αγρότες δεν ίνε σίφονι να αγονιστυν μονάχα ενάντια στους
ενκλέζις χαπιταλιστες. Κάτο απτιν καθοδίγι το κόματος-τυς αγονίζοντε κε ενάντια στους
χαπιταλιστες τις Ιντιας κε ενάντια στους παμέσσικους.

Ι εργάτες τον ιντικον φάμπρικον απεργυν. Ι αγρότες κάτο απτιν καθοδίγι τον ερ-
γατον κεζικόνοντε ενάντια στους παμέσσικους, κένε τα παλάτια-τυς κε πέρυν με τι βία
τι γιι. Ι ιντικι μπυρζζαζία βλέπι:, πος αν προσκαλέσι τους εργάτες σε επανάστασι κε απε-
λεφτέροις απταν αγκλικο ζιγο, κι αν τους δόξι όπλα στα χέρια, τότε ι επανάστασι τον
εργατον κε αγροτον θα σαρόσι όχι μονάχα τους ενκλέζις καταχτιτες, μα κε τους ντόπιους
χαταπιεστες: τους χαπιταλιστες κε παμέσσικους τις Ιντιας.

Εκδεψτέρου, ι ιντικι μπυρζζαζία δε θέλι ολότελα να διόχει τους ενκλέζις. Ενοίτε,
πος αν δεν θα ίσαν ενκλέζικα εμπορέματα στιν Ιντια, θα πλύτεναν πιο πολι: ι ιντι φα-
μπρικάντες. Μα ι ενκλέζικες αρχες προφιλάγυν τους πλύσιν ιντος απτιν οργι τον εργαζό-
μένον. Πίσο απτι ράχι τον ενκλέζον στρατιωτον εεθάνοντε τον εαφτό-τυς ίσιχυς ι ντόπιε
χαπιταλιστες κε παμέσσικι. Κε εκεον αφτο, κάτι-τι πέφτε κε σ'εψήτις απτα τεράστια κέρδη
τον ενκλέζον χαπιταλιστον. Κέέται σιμπλέκοντε τα σιφέροντα τις ιντικις μπυρζζαζίας κε
τον ιντον παμέσσικον με τα σιφέροντα τον ενκλέζον καταχτιτον.

Ι ιντικι μπυρζζαζία έχι αρχιγο — τον Μαχατμα Γαντι. Αφτος προσκαλι τους ερ-
γάτες κε αγρότες σε παθιτικι, ιρινικι αντιστασι, ενάντια στους ενκλέζις. „Το κιριότερο ίνε
να μι χιδι εμα“ διδάσκι ο Γαντι „όλα μπορύνε να κατορθωθουν με ιρινικο τρόπο“.

Ο Γαντι σιβυλέβι να μι αγοράσυν ενκλέζικα ιφάζματα, μα να ιφένυν ι ίδιι, στο σπι-
τι, στα ιφάδια το χερι: τους ισιυλέδηι να μι αγοράζουν αλάτι απτυς ενκλέζις (όλο το αλά-
τι στιν Ιντια το κατέχυν ι ενκλέζι), μα να το πάρυν ι ίδιι στις αλατύχες λιμνες ισιυ-
λέδηι να μι πλερόνυν φόρους στους ενκλέζις.

Κατα εκατοντάδες τυφεκίζυν ι ενκλέζι αστινομικι τους ιντος για τέτια „παθιτικε
αντιστασι“.

Τόρα ο Γαντι σινεδριάζι: ιρινικα γίρο απο ένα τραπέζι με τους ενκλέζις λόρδους, ζ-
τόντας-τυς, σαν ελειμοσίνι, να καλιτερέπιζυν τους νόμυς, σίφονα-με τους οπίος κιθερνιέτε ι Ιντια.

Ι ιντι εργάτες κε αγρότες αρχιζυν να καταλαβένουν, πος ο Γαντι κι άλι: ι ιντικι
μπυρζζαζία κάνυν προδοτικι πολιτικι. Ι εργάτες κε αγρότες ενόνοντε κάτο απτιν καθο-

Θέγισι το ιντικού χομονιστικού κόματος κε το Κομιντέρν, αγονίζοντε για να διόχευν κε τους νεκλέζους απτιν Ιντία, κε να πάρουν απτούς ιντικούς καπιταλιστες κε παμέσσικους τις φάμπρικες, τι γι, να πάρουν τιν εκευσία κε να κιθερνίζουν ι ίδιι τι χόρα-τος.

Κ' έτσι θλέπομε, πος το χομονιστικού κόμα τις Ιντίας αγονίζετε όχι μονάχα για τιν απελεφτέροις τις εργατικις τάκης, μα κε για τιν απελεφτέροις όλις τις χόρας, όλου το εργαζόμενο λαυ απτιν εκευσία τον κένον καπιταλιστον. Το χομονιστικού κόμα καθοδήγη όχι μονάχα τιν εργατικι τάκη (τιν Ιντία ι εργατικι τάκη ίνε ολιγάριθμ), μα κε τιν αγροτια.

Ι μπυρζουαζία δεν ίνε ικανι να αγονιστε ός το τέλος για τιν απελεφτέροις τις Ιντίας απτούς καπιταλιστες. Το χομονιστικού κόμα αγονίζετε ταρτόχρονα ενάντια σε τρις εχτρους: ενάντια στους καπιταλιστες τις Ανκλίας, ενάντια στιν ιντικι μπυρζουαζία κε ενάντια στους παμέσσικους.

Παρόμιο αγόνα για τιν απελεφτέροις διεκεάγη όχι μονάχα το χομονιστικού κόμα τις Ιντίας, μα κε τα άλα χομονιστικα κόματα σ'όλες τις χόρες, πο ανίκουν στους ιμπεριαλιστες — καταπιεστες.

ΤΟ ΚΟΜΙΝΤΕΡΝ

Το Τρίτο χομονιστικο ιντερνατσιοναλ θεμελιόθικε απτο Βλαδίμιρ Ιλιτς Λένιν το μάρτιο 1919. Τόρα το Κομιντέρν ενόντια τα χομονιστικα κόματα όλον το χορον.

Τον κερο πο ιδρύθηκε το Κομιντέρν, στα 1919, διατιπομένο κε δινάτο χομονιστικο κόμα ίταν μονάχα στι Σοβετικι Ενος. Απο τότε ο αριθμος τον χομονιστικον κομάτον (σέκσιον το Κομιντέρν) ανέβικε σε 51.

Το Κομιντέρν ίνε πανκόζμια οργάνος. Ινε αρχιγος κε οργανοτις τις πανκόζμιας επαναστατικις κίνησις τις εργατικις τάκης. Το λενινικο σίνθιμα για τις σιμαχήια τις εργατικις τάκης με τιν αγροτια ίνε ι βάζι όλις τις επαναστατικις δυλιας το Κομιντέρν. Το Κομιντέρν απολαβένι τιν ολοένα κε πιο πολι αρχεσνόμενι εμπικτοσίνι τον πλατιον μαζον τον εργατον κε τις εργαζόμενις αγροτιας, ιδιέτερα στιν Κίνα κε στιν Ιντία. Ο Κινέζικος Κόχινος στρατος, πο ι σίνθεσι-το ίνε αγροτικι, διεκεάγι αγόνα κάτο απτα σιθήματα το Κομιντέρν κε τιν καθοδήγης το χομονιστικο κόματος.

Ανάμε;α στο Κομιντέρν κε στο δέρτερο ιντερνατσιοναλ γίνετε πιζματόδικος αγόνας για τιν καθοδήγης στιν κίνησι το προλετεριάτη. Το διεθνε; προλετεριάτο κ'ι εργαζόμενον απο απικιον ελοένα κε πιο πολι περνον στο μέρος το Κομιντέρν.

Το Κομιντέρν διεκεάγι τι δυλιά-το σε απτανόρχα λισιαζένον κε ματοβαρένον καταδιόκεσον απο μέρους τις μπυρζουαζίας κε το Δέρτερο Ιντερνατσιοναλ.

Το Κομιντέρν αγονίζετε για τιν καταστροφι το καπιταλιστικο σιστίματος κε για τιν ενκαθιδρισι σοσιαλιστικο σιστίματος σ'όλον τον κόζμο.

Ερότισες

1. Πιός οργάνος το Κομιντέρν;
2. Πιά ίνε τα προβλήματα το Κομιντέρν;
3. Γιατί ι καπιταλιστες μισον τιν ΕΣΣΔ;
4. Γιατί ι καταπιεζένοι λαι φυρον τιν ΕΣΣΔ — τι σοσιαλιστικι πατρίδα τον εργατον όλου το κόζμο;

Το XI πλένυμ το ΕΚΚΙ^{1]} προσκαλι όλους τους χομονιστες, όλους τους εργάτες κε τους εργαζόμενους όλου το κόζμο σε αγόνι ενάντια στον κίντινο το πολέμο, σε αγόνα ενάντια στιν απιλι τις στρατιοτικις επέμβασις, για ιπεράσπισι τις πρότις σιον κόμο χόρας τις διχτατορίας το προλετεριάτο — τις πατρίδας το προλετεριάτο όλον το χορον.

(Απτιν απόφασι το XI πλένυμ το Εχτελεστικο Κομιτέτο το Κομιντέρν)

1) Εχτελεστικο Κομιτέτο το χομονιστικο Ιντερνατσιοναλ (ΙΚΚΙ)

Γιμνάσατα: 1. Κάντε δυλια στι γιατζέικα του ΜΟΠΡ.

Οργανόστε γονία του ΜΟΠΡ. 2. Αλιλογραφίστε με τις πιονέρις τω χορον τη εχσοτερικο. 3. Παρακολουθίστε τις εφιμερίδες κε τα περιοδικά κε μαζόχετε περικοπες με το θέμα: Ι κατάστασι των εργαζομένοντις καπιταλιστικες χόρες.

Ι ΑΠΙΧΙΣΙ ΤΥ ΟΧΤΟΒΡΙ ΜΑΣ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΖΜΟ

1 προλεταριακή-μας επανάστασι επέδρασε πολις στο διεθνικο εργατικο κίνημα.

Επέρχετε ι πανχόμια επανάστασι. Αρχίζοντας από το 1918 τα βίματα τις ακύονται μια στιν Εβρόπη, μια στις χόρες τις απόμακρις Ανατολις. Τα απιλιτικα βίματά-τις σιγ-ταράζουν τον παλιο καπιταλιστικο κόζμο, πυ πεθένι.

Μάρτις τη 1918 — εργατικι επανάστασι στη Φιλαντία.

Αβγυστος τη 1918 — ι ονομαζόμενες στάσες „ριζι“ στη Γιαπονία,

Νιόβρις τη 1918 — επανάστασι στην Αφετρία κε Γερμανία, νκρέμιζμα των αφο-κρατορικον θρόνον.

Μάρτις τη 1919 — προλεταριακι επανάστασι στην Υνκαρία, εκσέγερσι ενάντια στους γιαπονέζους καπιταλιστες στην Κορέα.

Γενάρις τη 1920 — επανάστασι (μπυρζυαζικο-εθνικι) στην Τυρκία.

Σεπτέμβρις τη 1920 — κατάλιπει τον εργοστασίον στην Ιταλία απτυς εργάτες.

Μάρτις τη 1921 — εκσέγερσι τον προτοπόρον εργατον στη Γερμανία.

Σεπτέμβρις τη 1923 — εκσέγερσι στη Βυλγαρία.

Δεκέμβρις τη 1924 — εκσέγερσι στην Εστονία.

Απρίλις τη 1925 — εκσέγερσι στο Μαροκο

Αβγυστος τη 1925 — εκσέγερσι στη Σιρία

Μαϊς τη 1926 — γενικι απεργία στην Ανκλα.

Γιώλις τη 1927 — εκσέγερσι τον εργατον στη Βιένη.

1928 — αρχι τις μεγάλις κινέζικις επανάστασις.

1929 — προτομαγιάτικι διαδίλοσι στο Βερολίνο, πυ τέλιοσε με ματοβαμένι εκδίκισε τον καπιταλιστον ενάντια στους εργάτες.

1929 — βαθια ζίμοσι στην Ιντια

1931 — επανάστασι στην Ισπανία.

Όλα αφτα τα γεγονότα ίνε χρίκι τις διεθνικις επανάστασις.

Γίμναζια: Βρέστε στο χάρτι τις χόρες κε τις πολιτιτες πυ αναφέροντε σ' αφο-το άρθρο.

Ο ΚΟΠΟΣ ΤΟΝ ΠΕΔΙΟΝ ΣΤΙΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΧΟΡΕΣ

Ι μπυρζυαζία κ' ι αφοιομένι λακέδες-τυς — ι σοσιαλ-φασιστες — σικοφαντόντας τη Σοβετικι Ενοι, διαδίνυν αδιάντροπες πειρατιες, ότι ταχα στην ΕΣΣΔ ιπάρχι εκμετά-λεσι τη πεδίκυ χόπου.

Διαδίνοντας σικοφαντικες ιδιες για την „πεδίκι εκμετάλεπτι“ στην ΕΣΣΔ, ι μπυρζυαζία κι ο σοσιαλ φασιστικος τίπας προτιμουν να πάραξιοπουν τα φρικιαστικα γεγονότα τις εκμετάλεπτις τον πεδίον στις χόρες τη καπιταλ. Κε όμος, ποτε ι χρισιμοπίδι πεδί-κυ χόπου στη βιομιχανία των καπιταλιστικον χορον δε έφτασε σε τέτιες διάστασες, όπος τόρα.

Ι οκινόμενι κάθη μέρα ικονομικι χρίς στις χόρες τη καπιταλ, προκαλι μαζικι άφ-χρις τις αεργίας. Ι καπιταλιστες απολίνυ του ιλικιομένυς εργάτες κε φροντίζουν να τις αντικαταστίζουν με πεδία, επιδί τα πεδία ίνε πιο φτινι εργατικι δίναμι. Κε στι διομιχανίας κε στο αγροτικο νικοκιριο χρισιμοπίδι πλατια ο πεδίκος χόπες. Ι νόμι για φρύριες τη-πεδίκυ χόπου ιπάρχυν μονάχα πάνο στο χαρτι.

Στιν Αμερική ενάμισι εκατομέρια πεδιά ιλικίας 7 έως 14 χρονον δεν μπορύσαν στα 1930 να πάνε σχολιο, για : δύλεθρην στι βιομιχανία, ήτε στάγροτικο νικοκιρίο. Στις νότιες πολιτίες της Αμερικής, στις πλαντάτσιες κε φέρμες τον πλύσιον αγροτον μπορει να εναντίσι κανένας εκατοντάδες πεδιά, που δυλέθην μπατράκι. Οχι λιγότερα από τρία εκατομέρια πεδιά ιλικίας 6 έως 15 χρονο ίνε ανανκαζμένα να πυλίσυν τον χόπο-της για μιδαμινι πλερομι.

Σε πολες ιχγένιες ο μιδαμινι πλερομι, που πέρνυν τα πεδιά, ίνε ο μοναδικι πιγι της ζίσις-της, επιδι ο μαρχορχόνια αεργία στέρησε της γονιν κε της μεγαλίτερος οδελφους κάθε απολαβη. Μονάχα στι μεταλυργικι βιομιχανία τον Ενομένον Πολιτιον της Βόριας Αμερικης δυλέθην 185 χιλιάδες πεδιά.

Στην Πενσιλβανία (Αμερικη) τα πεδιά δυλέθην ακόμα κε στα ανθρακοριχία: στα 1928 οιμιόθικαν 4760 ατιχίματα ανάμεσα στα πεδιά.

Το Νιο-Δερρε (Αμερικη) στις φάμπρικες κονσέρβας τα πεδιά δυλέθην από έκτι χρονο. Σε πολες φάμπρικες ο εργατικι μέρα αρχίζει απτις 3 το προι.

Στο Ιλινοι (Αμερικη) χάθηκαν 170 πεδιά από ατιχίματα.

Στο Κολοράτο ο μισι εργάτες στις πλαντάτσιες ζάχαρης ίνε πεδιά. Σε κάθε 10 εργάτες το ένα ίνε πεδιά μικρότερο το 10 χρονο. Στη μεγάλη ζέστη τα πεδιά δυλεθην 12 ώρες τη μέρα.

Στη Γερμανία διο εκατομέρια πεδιά, ιλικίας 14 χρονον κε κάτο, ίνε ανανκαζμένα να δυλέθην ζε διάφορα κλαδια της βιομιχανίας. Τον κερο το διακοπον ένα σορο μαθίτες μπένυν να δυλέπεται μπατράκι κοντα στης κυλάκυς κε πομέζεικυς. Το ιπυργίο της πεδίες καθόριζε ποσ δεκάδες χιλιάδες πεδιά δεν πάνε στα σχολια, επιδι ίνε ανανκαζμένα να δυλέθην. Ι δυλια στις καπιταλιστικες φάμπρικες καταστρέψι την ιγια τον πεδιον, που κ' έται δεν ίνε καλι εκεστίας της ανεπαρκυς τροφις. Τελεφτέα γένικη ιατρικι εκεστάσι τον πεδιον, που έδικε: ποσ από 947 χιλιάδες πεδιά σχολικης ιλικίας, στα 116 χιλιάδες ο κατάστασι της ιγιας δεν ήταν καθόλου ικανοποιητικι. Ιδιέτερα ίνε φαρδια διαδομένα ανάμεσα στα πεδιά ο ανεμία κε ο φθίσι.

Στην Ιντια — σ' αφτι την απικια τον ενκλέζον καπιταλιστον — στις επιχίριες δυλέθην 350 χιλιάδες πεδιά από 14 χρονο κε κάτο. Απ' αφτον την αριθμα τα 75 χιλιάδες πεδιά δυλέθην ζε οριγια.

Στην Ιταλια χιλιάδες πεδιά δυλέθην για μιδαμινι πλερομι βαστάζι (νοσίλεσικ) στα μεταλια θιαφι. Στα μεταλια καλι δυλέθην πεδιά 10-12 χρονο, πέρνοντας ζε δικά-μας χρίματα 50 καπίκια τη μέρα. Αφτι : δυλια ίνε πολι θλαβερι ζε πολα πεδια, που δυλέθην στα μεταλια, αναπτίχνετε ρεβματιζμος, πέφτυν τα δόντια κ.τ.λ.

Στην Αυστρια ενα σορο πεδιά δυλέθην στα ανθρακοριχία. Τα σακα έματα ανάμεσα στα πεδιά ίνε πολιάριθμα. Στη Σκοτια τα πεδιά δυλέθην στιν ιφαντυργικι βιομιχανία, κε εκεον αφτο δυλέθην κε στο επίτι ιφένοντας ιφάζματα.

Στην Ισλαντια τα πεδιά δολέθην στι βιομιχανία πεσαριο από 10 χρονο ιλικίας. Σε οπιοδίποτε κερο τα πεδιά ίνε ανανκαζμένα να δυλέθην στο ιπεθρο, κε σιχνα τιχένι να παγόσυν τα χέρια κε τα πόδια τον πεδιον.

Στη Γιαπωνια ζε ένα σορο φάμπρικες δυλέθην αγόρια κε κορίτσια μικρότερα από 15 χρονο.. Επιδι : ιλικες ιθίκες ίνε πάρα πολι βαριες, περιεέδι ο αριθμος τον πεδιον που αφτοχτονυ.

Ι Κίνα ίνε ο χόρα της μεγαλίτερις εκμετάλεπτις τον πεδιον. Παραπάνο από τρία εκατομέρια πεδιά ιλικίας 5 ος 14 χρονο ίνε ανανκαζμένα να πυλίσυν τον χόπο της.

Στην πραματικότιτα τα πεδιά αποτελον το ένα τέταρτο όλον τον εογχατον. Στα κλοστίρια τα 65ο/ο τον εργατον ίνε πεδιά. Στα ιφαντυργια της Σιανχάις δυλέθην παραπάνο από 215 χιλιάδες πεδιά, πέρνοντας μιδαμινι πλερομι για 14-ορι δυλια. Ενας αμερικανος διμοσιογράφος, που επισκέφτηκε ορα τρις τη νίχτα ένα απτιν ιφαντυργια της Σιανχάις, ίδε εκατοντάδες πεδιά, που μόλις κρατούνταν στα πόδια-της απτιν κύρασι. Τα πεδιά αποκιμύνταν κοντα στης μιχανες, κε μάλιστα ένα πέδι μπερδέφτηκε στη μιχανι κε σχοτόθικη. Άλος αμερικανος διμοσιογράφος, που επισκέφτηκε ένα μετακυργιο στο Τζιφι, ίδε την ακό-

λυθεικόνα: „Τα παράθιρα κει πόρτες δεν ανίγον ποτε, επιδι για νάνε το μετάξι καλις πιότιτας, απετίτε θερμότιτα κει υγρασία. Ι εργατικι μέρα ίνε τόσο μεγάλι, πυ κάποτε ειλικιομένη κε τα πεδια δε βγένυν καθόλου απτι φάμπρικα, μάλιστα κιμύντε μέσα στο χτίριο τις φάμπρικας“.

Παρα τιν επίσημι απαγόρευσι, στιν Κίνα ακμάζι κε πεδικι σκλαβια. Ι πίνα ανανκάζεταις αγρότες κε τις κυλι να πυλον τα πεδιά-τις για 2-3 δόλαρα.

Ολα αρτα τα δομένα φτάνυν, για να δίκευμε σε τι διάστασες φτάνι ο πεδικος κόπος στις χόρες τυ καπιταλ.

Ενα απτα επιδεότερα προβλήματα τις διεθνικις πιονέρικις στρατιας ίνε να αγονιστουν αποφασιστικα κάτο απτιν καθοδίγισι τυ κόματος κε τυ κομισομολ ενάντια στιν εκμετάλευτης τυ πεδικυ κόπο κε να τεθυν επι κεφαλις τυ αγόνα τον ανίλικον σκλάβον τυ καπιταλ ενάντια στο καπιταλιστικο σίστιμα τις σκλαβιας κε τις πίνας.

Ι ΚΑΤΑΣΤΑΣΙ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΝ ΣΤΙΝ ΚΙΝΑ

Σε πολα πια ραγιόνια τις Κίνας κιματίζι νικιφόρα κε σιμέα το σοβετιον. Μα ακόμα το μεγαλίτερο μέρος τυ κινέζικυ εδαφων δρίσκετε στα χέρια τον ιμπεριαλιστον. Εδο εργάτες ζυν σε αφάνταστα βαριες σιδήκες—μιδαμινι πλερομι, σκεδον απεριόριστι εργατικι μέρα, πλέρια έλιπτι πολιτικον δικεομάτον.

Κάτο απτιν εκευσία τον κινέζον στρατιγον στενάζυν κε εργατικι τάχι κ' ει αγροτιας αφτες τις επαρχίες

Εδο μπίκε σε ενέργια νέος νόμος. Αφτος ο νόμος ιποχρεόντι διέφθιντε τις κάθε φάμπρικας να παρακολούθα τον κάθε εργάτι, τι διαγογί-τυ. Αφτος ο νόμος κατοχιρόντι τιν απεριόριστι εκευσία τον καπιταλιστον πάνο στις εργάτες.

Στο νόμο αφτο γράψι: „Ο μάστορις ιπόχιτε σε φιλάκισι ος ένα χρόνο, αν εκευσίας τις αδιαφορίας-τυ παρουσιάζοντε κάπιες ατακίες“.

Αφτος ο νόμος απαγορέων τις εργάτες να απεργυν. Ο νόμος δεν προβλέπει καμια εκεασφάλισι σε περίπτωσι αεργίας

Στις μικρες επιχίρικες για 10-12-ορι εργατικι μέρα ο εργάτις πέρνι μονάχα μιζέρικο γιόμα κε δίπνο κε ύτε ένα καπίκι σε χρίμα.

Ο ΚΙΝΕΖΙΚΟΣ ΚΟΚΙΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ι μπυρζυαζικες εφιμερίδες γράψυν:

„Πολι δίσχολο ίνε να γίνι αγόνας ενάντια στον Κόκινο στρατο τις Κίνας—ο Κινέζικος Κόκινος στρατος εινδέθικε τόσο πολι με τον πλιθιζμο, πυ δε μπορις να διακρίνις, πιος ίνε κρανοαρμέος κε πιος όχι“.

Ι κάθε στρατια ενόνι μαχιτικι δίναμι απο εκατοντάδες χιλιάδες άτομα, δίχος να λογαριάζομε τα εκατομίρια τον αγροτον κε τον εργοτον, πυ ίνε ενομένι σε ειδέμυντος κε ομάδες.

Στιν Κίνα κάτο απτι σοβετικι εκευσία ζυν 60 εκατομίρια άνθροπι, πυ ισοδιναμι με τον πλιθιζμο τις Γερμανίας.

Ο Κόκινος στρατος, οργανομένος κε πιθαρχιμένος, πολεμα ιρικα, επιτιχιμένα.

Μα το βασικο, το μεγαλίτερο μέρος τις Κίνας, όπο δεν ιπάρχι σοβετικι εκευσία, στενάζι ακόμα κάτο απτο ζηγο τον κένον καπιταλιστον. Σ'αφτο το μέρος τις Κίνας κε εκευσία βρίσκετε στα χέρια το μπυρζυαζικο κόματος „γομινταν“. Ι γομιντανικι αρχιγι προδίνυν τις εργαζόμενυς τις Κίνας στον αγόνα-τυς για τιν απελευθέροις απτις κένους καπιταλιστες, πυ μετέτρεπταν τιν Κίνα σε απικια-τυς, λιετέουν αλίπιτα κε εκμετάλεύοντε τις κινέζικυ εργάτες κε αγρότες. Αντι, λογοχάριν, να δοιθίζι κε γομιντανικι κιβέρνισι τι 19-ι καντονέζικι στρατια, πυ πολεμύε ενάντια στον γιαπονέζικι καπιταλιστες, πυ επετέθικαν κατα τις Κίνας, εφρόντιζε με κάθε τρόπο να αδινατίζι το στρατο, στερόντας-το πολεμοφόδια, ενίσχιζες κ.τ.λ.

Ι γομιντανικι αντεπαναστατικι κιβέρνισι τις Κίνας ενόθικε σε σιμαχία με τιν μπυρζυαζικι τον άλον χορον κε με κάθε τρόπο φροντίζι να μπερδέψει σε πόλεμο τιν ΕΣΣΔ.

Τις πολεμικές επιχίριες τις διεκσάγι μόνος-τυ ο Κόκινος στρατός, κε μονάχα σε μεγάλι ανάγκη επιστρατέβοντε τα επαναστατικα παρτιζάνικα τάγματα, πυ τότε αγονίζοντε μάζι με τον Κόκινο στρατό.

Στα παρτιζάνικα τάγματα μπένυν όλι επιτόπιι εργάτες κε αγρότες, ειχανι να επιφετίσυν στο στρατό. Φυρεμένι τα σινιθίζμενα ρύχα-τυς, φένοντες σε διάφορα μέρι, κε ειχνα ανανκάζουν τα κιθερνιτικα στρατέματα να ιποχορίσυν. Τα κιθερνιτικα στρατέματα ειχνα σινχρύοντε με τον Κόκινο στρατο στο μέτοπο κε με τα επαναστατικα τάγματα στα νότα. Κε ει μάχες πυ γίνοντε στα νότα ίνε ειχνα επικίντινες. Πολες φορες ει κόκινι κατόρθωσαν να περικικλόσυν τάγματα του κιθερνιτικου στρατου κε να τα αφοπλίσυν.

Καλίτερι στρατιότες ίνε κίνι, πυ ίρθαν κατεφθίαν απτι φάμπρικα ίτε το χοριο κε κέρουν γιατί πάνε να πολεμίσυν. Αφτα τα τάγματα αποτελούν το βασικο πίρινα το Κόκινο στρατου.

ΤΟ ΠΑΝΚΙΝΕΖΙΚΟ ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΟ ΣΟΒΕΤΙΟΝ

Τι μέρα τις 14-ις επετειρίδας τις Οχτοβριανις επανάστασις ανίχτικε στιν πόλι Ζεντσιου το πρότο πανκινέζικο σινέδριο το σοβετιον. Στο σινέδριο παρεβρίσκονταν 610 αντιπρόσοπι απτα σοβετικα ραγιόνια τις Κίνας.

Το προι νορις, τι μέρα το ανίγματος του σινέδριου γένικε παράταξι το Κινέζικυ Κόκινο στρατου. Το βράδι οργανόθικε διαδίλοσι με πιρευς, όπυ πίραν μέρος παραπάνο απο δέκα χιλιάδες άτομα.

Το σινέδριο επικίροςε τυς βασικυς νόμυς τις σοβετικις διμοκρατίας στιν Κίνα κε εκέλεχε το προσορινο Κεντρικο εγχελεστικο κομιτέτο.

Ι δύλια το σινέδριου περνύσε ολοκλιροτικα κάτο απτιν καθοδίγιςι το κινέζικυ κομινιστικυ κόματος. Το σινέδριο έστιλε χερετιστιρια τιλεχραφίματα στα ΚΚ το κινέζικυ κομινιστικυ κόματος κε το κομζομολ κε επεκίροςε έκλισι στυς εργάτες όλυ το κόζμο κε στυς εργαζόμενες μάζες τις Κίνας.

ΤΟ ΠΚΚ (ΜΠ) — ΣΕΚΣΙΑ ΤΥ ΚΟΜΙΝΤΕΡΝ

Το κάθισ κομινιστικο κόμα, πυ μπένι στο Κομιντερν, ίνε σέκσια-τυ κε σ' όλα ιποτάζετε στις οδιγίες-τυ.

Το ΠΚΚ (μπ) επίσις ίνε σέκσια το Κόμινιστικο Ιντερνατσιοναλ (Κομιντερν). Επιδε το ΠΚΚ (μπ) ίνε το πιο δινατο, το πιο πεπιραμένο κόμα στον αγόνα κατα το καπιταλιζμο, στον αγόνα για το σοσιαλιστικο χτίσιμο — γιαφτο κε το ΠΚΚ (μπ) κατέχι καθοδιγιτικο ρόλο στο Κομινιστικο Ιντερνατσιοναλ.

Τα κομινιστικα κόματα όλον το χορον δίνυν ακρόασι στι φονι το Πανενοτικυ κομινιστικυ κόματος τον μπολεσεβίκον. Ινε γνοστο πος το ΠΚΚ (μπ) καθοδίγι το χτίσιμο το σοσιαλιζμο στιν ΕΣΣΔ, κ' ει ΕΣΣΔ ίνε το κάστρο τις διεθνικις επανάστασις.

Πάνο στο παράδιγμα το Πανενοτικυ κομινιστικυ κόματος, πάνο στο παράδιγμα το επιτιχιμένο αγόνα-τυ ενάντια στυς εχτρυς τις επανάστασις κε πάνο στο παράδιγμα το νικιφόρυ χτίσιματος το σοσιαλιζμο, επυδάζουν τα κομινιστικα κόματα όλον το χορον, πός να οδιγίσυν τιν εργατικι τάκις στι νίχι, κε τιν ετιμάζουν για το νκρέμιζμα το καπιταλιζμο.

Μονάχα κάτο απτιν καθοδίγιςι το κομινιστικο κόματος μπορι ο αγόνας τις εργατικις τάκις να οδιγίζι στιν απελεφτέροσι απτον καπιταλιστικον ζιγο, στιν νίχι πάνο στον καπιταλιζμο.

K I M

(Κομινιστικο ιντερνατσιοναλ τι νεολέας).

Βαρια ίνε ε ζοι τις νεολέας στις καπιταλιστικες χόρες. Για όμια εργατικι μέρα ε νεολέα πέρνι το μιζο — το ένα τρίτο το μεροκάματο το ιλικιομένου εργάτι.

Χιλιάδες ανιλικι 14-16 χρονον, προτυ να προφτάζουν να διναμόσυν, καταστρέφουτε στα πλιχτικα διαμερίζματα τον εργοστασιον κε φάμπρικον. Δυλέψυν τι νίχτα, μόλο πυ σε κά-

πιες χόρες πάνο στο χαρτί ήνε απαγορεμένη οι νιχτερινοί δυλια των ανδρικού. Δυλέβυν παραπάνο απτις δίναμες-τυς. Σκεδον δεν ιπάρχει καμια φρύριει το κόπο των ανδρικού.

Ι βαρια κατάστασι τις εργατικης νεολέας ανά κασε τις νέυς προλετάριων εδο κε ίκος χρόνια πριν να μπόνε στις ίδιες γραμμες με το επαναστοτικη ιλικιμένο προλεταριάτο, που αγονίζετε για το σοσιαλιζμο.

Στα 1907 ξινεκλιθικε το διεθνικο ξινέδριο των αντιπροσόπων τις εργατικης νεολέας. Αφοτο το ξινέδριο έθαλε τα θεμέλια τις διεθνικης ένος τις εργατικης νεολέας.

Σ' αφοτο το ξινέδριο ο νεολέα πρόβαλε πια μια σίρα απετίσεον: να μι μπόνε σε δυλια ο ανδρινι κάτο απτα 18, να απαγορεφτι οι νιχτερινοί δυλια.

Στα 1919 γένικε στο Βερολίνο ξινέδριο των αντιπροσόπων τις επχν ετατικης νεολέας που μπίκε σε ένα Κομυνιστικο Ιντερνατσιοναλ τις Νεολέας.

Το Κομυνιστικο Ιντερνατσιοναλ τις Νεολέας παι χέρι με χέρι με το Κομιντερν. Το Κομιντερν ήνε αρχιγος για το Κομυνιστικο Ιντερνατσιοναλ τις Νεολέας, ήνε ο καθοδιγιτίς-τυ κε ο μεγαλίτερος σιντροφος. Τόρα το Κομυνιστικο Ιντερνατσιοναλ τις Νεολέας εκάπλοσε τι δυλιά-τυ σ' όλα τα μέρι του κόρμου. Τα βίματά-τυ ακύοντε όχι μονάχα στις βιομιχανικης χόρες τις Εβρόπις μα κε στιν απόμακρη Ανατολι: στη Γιαπονία, στη Ιντια στιν Κίνα κε στις άλες χόρες.

Ι μπυρζυαζία όλου του κόρμου μισα άγρια το πανκόρμιο κομισομολ. Ι μπυρζυαζία γιομίζι με τις κομισομολιστες, όπος κε με τις κομυνιστες, τις φιλακες κε τα κάτεργάτις. Μα ο δίναμες το Κομυνιστικο Ιντερνατσιοναλ τις Νεολέας αρκεάνυ. Στους επρχόμενους αγόνες κατα το καπιταλ το πανκόρμιο κομισομολ θάνε στις πρότες γραμμες κάτο απτι σιμέα το Κομιντερν.

ΠΡΟΦΙΝΤΕΡΝ

Ι καπιταλιστες εποφελιέντε το κομάτιαζμα τις εργατικης τάκσις κε χτίπυν χόρια το κάθε τρίμα-τυ. Απεργυν, λογοχάριν, ο ευκλέζι ανθρακορίχι — ο ευκλέζι καπιταλιστε; αγοράζουν κάρβυνο στις άλες χόρες. Μ' αφτον τον τρόπο ο ανθρακορίχι αφτον το χορον διασπάνυν τιν απεργία τον ευκλέζον σιντρόφον-τυς.

Για μι γίνι αφτο, πρέπι ο εργάτες όλου του επανκελματικον οιδέζμον κε χόρον να ενοδυν για αποφασιστικο αγόνα ενάντια στο καπιταλ. Σ' αφτο κε βοιδι το Κόκινο Ιντερνατσιοναλ τον επανκελματικον οιδέζμον — το Προφιντερν.

Ακόμα στα 1919 στους ζοθετικους επανκελματικους οιδέζμους γενίθικε ο ιδέα τις ίδριεις το Προφιντερν κε στα 1921 το γιύλι, γένικε στη Μόσχα το πρότο διεθνικο ξινέδριο των επαναστατικον επανκελματικον οιδέζμον. Σ' αφτο το ξινέδριο ιδρίθικε το Προφιντερν. Το Προφιντερν άρχισε ήνα διεκσάγι αγόνα ενάντια στους προδότες αρχιγιους τον παλιον σιβιβαστικον οιδέζμον που για να διακρίνοντε απ ου κόκινους επανκελματικους οιδέζμους άρχισαν να ονομάζοντε κίτρινι, κε το ιντερνατσιονάλ-τυς „Κίτρινο Ιντερνατσιοναλ“.

Στα 1928 το Προφιντερν ένονε 17 εκατομήρια εργάτες. Απ' αφτον τον αριθμο: παραπάνο απο δέκα εκατομήρια πέφτανε στους επανκελματικους οιδέζμους τις ΕΣΣΔ κε τα ιπόλιπτα στις άλες χόρες του κόρμου.

Το κίτρινο Ιντερνατσιοναλ μόλις ένονε 12 εκατομήρια μέλι.

Μα στο μέρος το Προφιντερν δεν ήνε μονάχα ο αριθμιτικι ιπεροχι. Δεν πρέπι να κεχαζιμε, πος σ' άλες τις χόρες, εκσον τιν ΕΣΣΔ, βασιλέζι άγρια καταπίεσι τις μπυρζυαζίας κε το σοσιαλ-φασιστον. Ι επαναστατικη εργάτες καταδιόκοντε. Χριάζετε μεγάλι παλικαρια, για να διλόσι κανένας ανιχτα πος ανίκι στο επαναστατικο επανκελματικο κίνιμα.

Γιαφτο, εκσον εκίνους που ανιχτα προσχορυν στο Προφιντερν, ιπάρχι μεγάλι μάζα εργατον που το σιμπαθην μιτικη. Λογοχάρι, στην Ιταλια, στους επαναστατικους επανκελματικους οιδέζμους προχορυν 12000 εργάτες. Στην Ιταλια μαστίζι άγριος φασιστικος ζιγος. Τι ειμένουν αφτες 12000; Αφτο σιμένι πος στην Ιταλια σιμπαθην το Προφιντερν εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες.

Το ίδιο γίνεται καὶ στις ἄλλες χώρες, όπου βασανίζονται τοις εργάταις με φίλακες, εκσόριες, θανατικές πινες.

Ολι τι επανελματική κίνησι της Κίνας ακολούθη το Προφιντερν. Με το μέρος του Προφιντερν ήνε τεράστιες μάζες των εργατών της Νότιας Αμερικής, της Γιαπωνίας καὶ όλων των απικισκον χορού.

Στο Προφιντερν προσχορι επίσης σημαντικός αριθμός των εργατών της Εβρόπης καὶ του Ενομένου Πολιτικον της Βόριας Αμερικής.

I ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΑΚΟΝΙΖΥΝ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ

Κάθε χρόνο, όταν έρχεται ο άνικης, στο ανικητικό τερέτιζμα των πυλίων ενόντες ο χορος των μπυρζυαζίκον σικοφαντον στις καπιταλιστικές χώρες.

Τα πυλια τερέτιζμα, γιατί τα θέρμανε ο αικιατικός ίλιος καὶ εφχαριστούντε γιατί ιρθε ο άνικης.

Ενοι καπιταλιστες κελαρινήζοντε για τη Σοβετικη Ενοι, γιατί την άνικης ήνε πιο κατάλο να αρχίζει, τον ιμπεριαλιστικο πόλεμο ενάντια στο πρότο στον κόμιο χράτο, των εργατών καὶ αγροτον.

Την άνικη τη 1930 πρότος σίκοσε τι φονί-το για επίθεσι κατα της χόρας των μπολ-εσεβίκον ο πάπας της Ρόμις Πίος ο εντέκατος.

Ο πάπας ήνε ένας απτος μεγαλίτερος στον κόμιο καπιταλιστες, τραπεζίτες, καὶ πα-μέσσικος, καὶ έχι εκατομήρια κεφάλεα.

Ο πάπας έκανε έκλισι „σ'όλυς τως πιστος χριστιανος“. Εγραψε πος στη Σοβετικη Ενοι καταδιόιυν τη θρικία, κλίνυν της εκλισίες, κόρβην καὶ σκοτόνυν τως παπάδες

Αφτο το γράμα χρισμέτες ζε σινιάλο: επι κάμποσυς μίνες λίσιαζαν δλες ο μπυρζυαζίκος εφιμερίδες στις καπιταλιστικές χώρες. Ενάντια στη χόρα το σοβετιον εκσφενδο-νίζονταν οχετι σικ φρυνίας καὶ βρομιας.

Ολα αρτα γίνονταν, για να καταπίσυν της εργαζομένυς των καπιταλιστικον χορον πος ο ΕΣΣΔ ήνε χόρα λιστον, πος πρέπει να γίνει επίθεσι ενάντια σάρτη καὶ να κατα-τσακιστι.

Μαὶ παπαδίστηκι σικοφαντία δε βοήθει. Ι εργαζόμενη το εκσοτερικο κέρουν, πος ο ΕΣΣΔ ήνε ο πατρίδα των προλετάριον δλο τη κόμιο. Αντι απάντισι στις προσπάθει: τη πάπα, χιλιάδες εργάταις της Εβρόπης καὶ Αμερικής δίλοσαν, πος δεν πιστέονται της θεος όπος καὶ πλιονοπειρία των εργαζομένον της ΕΣΣΔ, πος ο εργαζόμενη της ΕΣΣΔ κάνυν σοστα κλίνοντας της εκλισίες, της σιναχοργες καὶ τα τζαμια εκι όπου λίγη πια ήνε κίνη πυροέφκουντε. Οσο για της σκοτομυς των παπάδον, αφτο ήνε σικοφαντία καὶ τίποτε το πα-ρόμιο δε γίνεται στην ΕΣΣΔ.

Ι σκοπι τη πάπα χανταχόθικαν. Δεν κατόρθωσε α διαθέσι της εργάταις ενάντια στη σοβετικη χόρα. Κε δίχος αφτο δεν μπορι να γίνει πόλεμος: ήνε γνοστο, πος στον πόλεμο πρέπει να πάνε εργάταις καὶ αγρότες καὶ ο πάπας της Ρόμις.

Την άνικη τη 1931 ο καπιταλιστες σκάροσαν νέα σικοφαντία ενάντια στη χόρα μας: ότι τάχα ε μας ιπάρχη κατανακαστικος χόπος, ότι ε μας ανανάζον την κόμιο να δυλέψη με ιπεράνθρωπες δίναμες. Ι μπυρζυαζίκος εφιμερίδες προσκαλύσαν ε πόλεμο κατα της „φριχτης χόρας“, για να απελεφτερούν ο „διτιχης δύλι“ απτον μπολεζεβίκικο ζηγ-

Χιλιάδες καὶ εκατομήρια εργαζόμενη απάντισαν τότε στης καπιταλιστες:

— Κατανακαστικος χόπος ιπάρχη στης χόρες τη καπιταλ, όπου της καρπους της δυλιας των προλετάριοι της εποφελιέντε καὶ καπιταλιστες. Ενοι στην ΕΣΣΔ ιπάρχη ελέ-φτερος χόπος, ο εργαζόμενη της ΕΣΣΔ δυλέψην για τον εαφτό-της, για το κράτος-της, εδο ο χόπος ήνε έργο τημις, έργο παλικαριας καὶ ιροιζμο.

Στα 1932 πικνόθ καν ιδιέτερα τα σίνεφα τη πολέμου στα σίνορα της σοβετικης χόρας.

Ο γιαπονέζικος ιμπεριαλιζμος κινιτοπίζε τα στρατέματα-τη κε δίλοςε ανιχτα για το σκοπό-τη να επιτεθι ενάντια στην ΕΣΣΔ. Στη Μδσχα ο μπελογβαρτέος Στερν πιροβό-λιζε ενάντια στο γερμανο εμπορικο αντιπρόσωπο για να προκαλέσι πόλεμο της Γερμανίας

άντια στιν ΕΣΣΔ. Στο Παρίσι ο μπελογβαρτέος Γοργυλοφ σκότωσε το γάλο προβέδρο τουμερ, για να ανανχάσι τη Γαλία να αρχίσι πόλεμο ενάντια στιν ΕΣΣΔ.

Στιν μπυρζουαζία επικρατεί χρίσι. Σκάγουν οι τράπεζες, καταστρέφονται οι καπιταλιστές, δίνονται τα τελεφτέα καμινεφτίρια, σταματούν τις δυλιάδες τα εργοστάσια. Μονάχα ένα έρος των εργοστάσιον δε σταματά, μα απεναντίας δυλέβι λισιαζμένα, ακύραστα: τα πολεικά εργοστάσια. Αφτα χίλιων χανόνια, ετιμάζουν βολες κε πολεμοφόδια, φιάγουν τανκ, αερολάνα κε θοριχτα.

Οι καπιταλιστές βλέπουν διέκοδο απτιν χρήσι μονάχα στον πόλεμο. Ήα σταλούν στον πόλεμο εκατομμίρια άεργη απτις καπιταλιστικες πολιτιλες, ο πόλεμος Ήα δόσι κέρδος στα απιταλιστικα εργοστάσια κε στις φάμπρικες.

Νίχτα κε μέρα οι καπιταλιστές ετιμάζουν εκσοπλιζμος για το νέο πόλεμο. Αφτος ο πόλεμος Ήα κατεφθινθι σε πρότι σιρα ενάντια στι Σοβετικι Ενοισι.

Κε βέβεα! Ι χόρα-μας ίνε καρφι στα μάτια των καπιταλιστον. Ι επιτιχίες-μας δεν αφίνουν να κιμύντε ίσιχι.

Νίχτα κε μέρα οι καπιταλιστές ετιμάζοντε για πόλεμο ενάντια σε μας.

Για να κρίπουν απτις εργαζόμενυς αφτι-τις τιν προετιμασία, εδο κε πέντε χρόνια οργανόνυν στι Τενέδη σινεδρίασες τις πανκόζμιας κονφερέντιας για αφοπλιζμο. Σ'αφτι τιν κονφερέντια οι σοβετικι αντιπροσοπία, με επι κεφαλις το ζ. Διτβίνοφ, πρότινε σκέδιο πλέριο, καθαφτο αφοπλιζμο: σε σιντομότατι προθεζμία να καταστραφούν όλα τα σινεργα του πολέμου. Οι καπιταλιστές αρνήθικαν κε να σιζιτίσυν ακόμα αφτο το σκέδιο: αφτι θέλουν μονάχα να μιλαν, μα δεν έχουν σκοπο να αφοπλιστούν καθαφτο. Ο καπιταλιζμος δεν μπορει να ζιζι δίχος πόλεμο.

Εμις κέρομε πος ίνε απόφεψητι οι αναποφασιστικι σινκρυσι ανάμεσα στου διο κόζμους: των καπιταλιστικο κε το σοσιαλιστικο. Ι κιθέρνιζι-μας κε το κόμα μ'όλι-τις τι διναμι τίνουν να αναβάλουν τιν αρχι απτις τις σινκρυσις, για να δόσουν στι χόρα-μας τι δινατότιτα να χτίσι ιρινικα το σοσιαλιζμο. Μα γρίгорα ίτε αργα οι καπιταλιστές Ήα μας επιτεθιν.

Στον επερχόμενο πόλεμο Ήα μας δοιθίσυν οι εργάτες κ' οι εργαζόμενη αγρότες των καπιταλιστικον χορον. Αφτι Ήα ιποστιρίχσυν εμας κι όχι τις καπιταλιστές. Αφτι κέρουν πος οι μοναδικι σοστι για απτις διέκοδος απτιν χρίσι ίνε ο πανκόζμια επανάτασι.

Μα στα νότα-μας ιπάρχουν ταχικι εχτρι: ο κυλάκος που δε χτιπίθικε ός το τέλος, ο θρετίτελος, ο σπεκυλιάντος, ο γραφιοκράτις. Σε περίπτωσι πολέμου αρτι Ήα δοιθίσυν τους ιντερβέντιος. Πρέπι να τις παρακολούθυμε άγριπνα.

Εμις διναμόνυμε τιν άμινα τις σοβετικις χόρας. Το δινάμομα τις ίσχις τυ αγίκιτο Κόκινο στρατυ, οι εκμάθιζι τις στρατιοτικις δυλιας απτις εργαζόμενυς — να ένα απτα προβλίματά-μας τις πρότις σιρας.

ΑΣ ΙΜΑΣΙΕ ΑΓΡΙΠΝΙ

Ι εργαζόμενι δλο τυ κόζμι κέρουν, πος ο ΕΣΣΔ ίνε ο μοναδικι χόρα, όπου ο εργάτες κε αγρότες δίχος τως καπιταλιστές χτίζουν νέα, καλίτερι ζοι.

Ι εργαζόμενι δλο τυ κόζμι φροντίζουν να πάρουν παράδιγμα απο μας κε να υκρεμίσυν τιν εκευσία το νικοκήριδόν-τις.

Μεγαλόνι το ταχικο μίσος των εργατον κατα των καπιταλιστον. Μεγαλόνι ο εμπιστοσίνι προς το κομμονιστικο κόμα, το μοναδικο κόμα, που οδιγι τις εργαζόμενυς στιν απελεφτέροσι απτο ζιγο τυ καπιταλ.

Πλισιάζι ο όρχ τις κέπλερομις. Οι καπιταλιστές σισορέβουν τις διναμές-τις για τιν τελεφτέα αποφασιστικι μάχι ενάντια στου καπιταλιστές, για να ενκαθιδρίζουν σόλον τον κόζμο τιν εκευσία το σοβετιον, τιν εκευσία των εργαζομένον.

Νά γιατί οι καπιταλιστές μισαν λισαζμένα τιν ΕΣΣΔ. Αφτι μας λογαριάζουν ένοχυς τις χρίσις, θέλουν να μας πνίξυν, να αρπάξυν κε να λιστέπσυν όλι τι χόρα-μας. Οι καπιταλιστές ετιμάζουν επίθεσι ενάντια στιν ΕΣΣΔ.

„Ι πολιτική-μας ίνε πολιτική ιρίνις. Αφτι τιν πολιτική τις ιρίγις θα βαστάχουμε κε στο μέλο με όλες τις δύναμες, με όλα τα μέσα. Υπε μια πιθανή καένις γιας δε θέλουμε. Μα κ' απτι δικί μας γιας, ύπε ένα βερρεδόκι δικίς-μας γιας δε θα δόσουμε κανενος.“

ΣΤΑΛΙΝ

„Το βασικό σίδημα τις εκστερικής πολιτικής τις Σοβετικής Ενος; ήταν κε εκσακολούθι να ίνε το σίδημα τω διναμόρατος τις ιρίνις. Σύχρονα μ' αφτο εκφράζουμε τιν ακλόνιτι πεπιθεσι, ότι ο ένοπλι επιθεσι ενάντια στιν ΕΣΣΔ σημένι τόρα κρίδ-τερο κίντιν για κίνυσ, πω θα τολμίζουν να παραβιάσουν τιν ιρίνι κε να επιτεθουν ενάντια στι Σοβετική Ενος.“

ΜΟΛΟΤΟΒ

„Αν θα μας εκσανανχάσουν γι αρτο, θα αμινθύμε όχι μονάχα εμις, οπλιζμένη εργάτες κε αγρότες πω στέκουν στα μέτοπα, μα μαζι με μας θα αμινθι όλι κ' χόρα“. ΒΟΡΟΣΣΙΛΟΒ

Ερώτισες κε γιμνάξιματα:

1. Γιατι πρέπει να διναμόρυμε τιν άμινα τις χόρας;
2. Πόσ διναμόνυμε τιν αμιντικι ικανότιτα τις χόρας-μας;
3. Διναμόστε τι γιατζέικα-σας το Οσοαβιαχιμ, προελκίστε σ' αφτι τις εργαζόμενος, διαδόστε στρατιοτικι λιτερατύρα, κάντε αγιτάτσια για ενγραφι των ιλικιομένοις στι γιατζέικα το Οσοαβιαχιμ.

Βοιωτικό λεξικό για τις δίσκολες λέξεις

Αδιάλαχτος	непримиримый	Επαναρθοτική περίοδος	востановительный пер.
Απότομος	резкий	Εκπλίτο	поражаю
Αναγεννήσι	реконструкция	Εβρινζι	расширение
Αμιγτική ιχανότητα	обороноспособность	Εχριγνίο	взрываю
Αντίφαση	противоречие	Εμβάδο	площадь
Απορίατα	отбросы	Ενιέα αρχι	единоначалие
Αιγαρός	безводный	Επούλιστος	зазорный
Αφθόριτα	стихийно	Επιεικτική βιομηχανία	пищевая промышленн.
Αζβεστόπετρα	известняк	Εκσοριχτική μιχανή	врубовая маш-на
Απαρέκλιτα	неуклонно	Εμβολο	поршень
Ανεχάντλιτος	неиссякаемый	Εχλιπάρο	умоляю
Απολαβή	заработка	Εφεδρικός	запасний
Αριλιγτής	беспощадный	Ενκατάστασι	сооружение
Ατμοκίνητο σφίρι	паровой молот	Ευβάθυντις	углубление
Αφτοροι	самотек	Επιχήριζι	предприятие
Απίρος	неопытный	Επιροι	влияние
Ανίχνευσι	разведка	Εφεδρικό φόντο	запасный фонд
Αρόματα	духи	Εκσέλευσι	ревизия
Αστερίζμος	созвездие	Ζβελτοσίνι	ловкость
Ασταθής	нестойкий	Ζυλίλι	долото
Αρυρέος ποντικός	полевая мышь	Ιπολογίζω	учитываю
Αμπτιςπόρα	севооборот	Ισαγορή	введение
Απολιμανία	протравливание	Ιποτροφία	стипендия
Ατόπιρα	попытка	Ιφίστατε	существует
Ακιρόνο	отменяю	Ιπόλογος	подотетчный
Αστακός	рак	Ιποθρίχιο	подводная лодка
Αράζο	приплыть	Ισχυρίζεται	докладчик
Βεντάγια	веер	Ιπερτερή	преобладает
Βάρδια	смена	Κιράμενα δάσι	древучие леса
Βάλτος	лужа	Καταράχτις	водопад
Γλίσχρος	скудный	Κεσχαρβάλομα	разруха
Γάντζομα	цепка	Καταπτοσι	упадок
Γαυτζοτής	сцепщик	Καρμινεφτήρι	доменная печь
Διεκχαγούι εργασίας	ведение дела	Καταλιπτό	легко понятное
Δάμαζμα	укрощение	Κρίμα	сплав
Διάκι	руль	Κρεμυος	пропасть
Διάστασι	размер	Καθιστεριμένος	отсталый
Εθνική διχονία	нац-рознь	Κλιρονομία	наследство
Επιδέκχειος	искусный	Κλιβανος	мартеновская печь
Ενιέος	единный	Κιλιστίριο	прокатный цех
Επιεικάμενα	тщательно	Κλίμαχας	масштаб
Εκβιαζμός	насилие	Κυδας	ковш
Ενκαθιδρίζει	установление	Κορνίζα	рамка
Εκσόρικης	добыча	Κατοχιρόνο	закрепляю
Εκσάρτης	зависимость	Κλιςόρα	ущелье
Εμφίλιος; πόλεμος	гражданская война	Κατανάλοσι	потребление

Κορδονομε (ιπεριφανέβομε)	кичается	Περιοχή	область
Λιγόπιστι	маловеры	Προσοδοφόρο	доходный
Δατομίο	каменоломня	Παρέκλιση	уклон
Δέφχορα	альбом	Ρεφεστότιτα	текучесть
Δόνχι	штык	Ρόδα	колесо
Δογιστις	бухгалтер	Σκάφος	судно
Δεκάνη	бассейн	Σιμέτοχος	участник
Δαρδι	жир	Σιναγονιζμός	конкуренция
Μιδαμινο	ничтожное	Σινεργίο	цех
Μαυτέμι	чугун	Σινδία	Швеция
Μπεγλειπίδια	безделушки	Σπάταλα	расточительный
Μεταλία	рудники	Σιςόρεφσι	накопление
Μπάνκος	станок	Σκίτζο	очерк
Μαρανχος	плотник	Σχεδία	плот
Μιτρότιτα	материнство	Σινικιζμός	поселок
Μεταλομίχρα	металлосплав	Σιναρμοστικό	сборочный
Μαστίρι	плеть, кнут	Σκάρτα	брак
Μονιαζμένος	дружный	Σαροτίς	подметальщик
Ντεπόζιτο	водоем	Σαμόρι	соболь
Οριχίο	рудник, шахта	Σινικιούα	связь
Οριχτα λεπάντατα	минеральные удобрения	Σινυκομιδί	уборка
Πλέριο	полное	Σιμβλάστις	врастание
Πολιβόλο	пулемет	Σαρόνο	подметать, снести
Πολιτελις	роскошный	Σκαρόνο	соскрывать
Προσίτος	доступный	Σινέπια	последствие
Παράρτιμα	корпус	Σκουτάβο	спотыкаться
Περικόχλιο	гайка	Σάλιαυχος	улитка
Προσοπικο εργατον	состав рабочих	Σκοτία	Шотландия
Πικσίδα	компас	Τραπεζαρία	столовая
Πιδαλιυχύμενο	дирижабль	Τίγο	стремлюсь
Πατρονάτο	шефство	Τορυεφτίς	слесарь
Πέφχο	сосна	Τιμονιέρις	рулевой
Περιχτικα σφαγία	бойня с холодильником	Τριβέας	подшибник
Πορσελάνη	фарфор	Ταχιπλοος	скороходный
Πρόλιπτι	суеверие	Τραταμέντο	угощение
Πετρελεοχίγιτες μιχανες	тепловозы	Τολίπες κατу	клубы дыма
Προερετικα	добровольно	Τομέας	сектор
Ποταμοπλοια	речное судоходство	Τάξι	стремление
Πολιαγρία	многополье	Φόρα	размах
Πράχτορας	агент	Φθόρα	изношивание
Παλίρια	прилив	Φρεγάριζμα	торможение
Πέσρα	чесотка	Φιλάκιο	сторожевая будка
Πλίκει	скука	Φραγμός	преграда
Παραβίαζμα	принуждение	Υρλιαζμός	вой
Παρακαταθίκι	запас		

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΙ ΜΑΘΙΣΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΔΟ ΠΛΑΝΟ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΥ ΧΤΙΣΙΜΑΤΟΣ

Στιν ΕΣΣΔ ολο το νικοχιριο διεκσάγετε με πλάνο	Σελ.	3
Το Γοςπλαν	»	4
Το ΠΚΚ(μπ) καθοδιγι το σοσιαλιστικο χτίσικρο	»	4
Πος νικοχιρέβοντει καπιταλιστες	»	4
Ο καπιταλιζμος ο ίδιος γενα τυς νεκροθάφτες-τυ	»	5
Σε μας άφκισι εε κίνυς κατάπτοι	»	5
Ι πιατιλέτχα	»	6
Τα τέμπα-μας	»	7
Ο πατέρας τις πιατιλέτχας	»	8
Για τυς θρετίτελυς κε απορτυνιστες	»	10
ΣΤΟΝ ΚΕΡΟ ΤΟΝ ΤΣΑΡΟΝ Ι ΡΟΣΙΑ ΙΤΑΝ ΚΑΘΙΣΤΕΡΙΜΕΝΙ ΧΟΡΑ		
I τσαρικι χλιρονομία	»	10
Επανορθόζαμε το νικοχιριο	»	11
Για τιν ανασινχρότισι το λαικο νικοχιριο	»	13

ΜΕΤΑΤΡΕΠΥΜΕ ΤΗΝ ΕΣΣΔ ΣΕ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΚΙ ΧΟΡΑ

I βαρια βιομιχανια ίνει βάσι τυ λαικο νικοχιριο	»	14
I ιπεροχι τις βιομιχανιας απέ ναντι ετο αγροτικο νικοχιριο	»	15
Αφκένυν κ φάμπρικες κε τα εργοστάσια	»	16
Θα παρακληθίσουμε τιν άφκισι το γιγάντον	»	17

ΘΑ ΦΤΑΣΥΜΕ ΚΕ ΘΑ ΚΣΕΠΕΡΑΣΥΜΕ

Σε δέκα χρόνια θα περάσυμε εκατοντάχρονο δρόμο	»	18
Πιόνα κε πος εκειπιρετι κ τεχνικι	»	20
Προχορύμε με όλι τι φόρα	»	20
Για τι μιχανιχοπάνι το κόπο	»	22
Για τιν εκμετάλεπει το κόπο απτυς καπιταλιστε;	»	22
I καπιταλιστες έχυμε ένα ςκοπο -τα κέρδι	»	23
Απο πύ πέρνετε το κέρδος	»	24
Στις ζοβετικες φάμπρικες κε τα εργοστάσια δεν ιπάρχι εκμετάλεπει	»	24
Ακριθότερα κιαπτο χρισάφι	»	25
Πος χτιζονταν το τραχτοροεργοστάσιο τυ Σταλινγρατ	»	27
I οργάνωσι το κόπο οτις ζοβετικες επιγίρισες. I εργάτες τις		

ΕΣΣΔ ι δια ίνε νίκοχίριδες των εργοστάσιον κε φάμπριχον	»	28
Να δυλέπευμε με νέο τρόπο	»	29
Πος διεφύνετε το εργοστάσιο	»	30
Ι απελίτζα ίνε εχτρός-μας	»	31
Για τιν χυλάκικι υραβνίλοβκα	»	33
Για τι σοσιαλιστικι άμιλα κε τι μαχιτικότιτα	»	34
Το χομιομολ ινιτσιάτορας τις σοτσιαλιστικις άμιλας	»	35
Ι εργάτες κατασκεβις μπετονιον αμίλοντε	»	35
Κινονικο πυχαρ	»	36
Ι χόρα πρέπι να κιέρι τις ίροές-τις	»	37
Ι ζοι των εργατον κε τον χολχόνικον	»	37
Για τι λαφρια κε επισιτιστικι βιομιχανία	»	38
Το μέταλο, ι μιχανοκατασκεβι, το χάρβυνο κε το τρανςπορτ ίνε τα κιριότερα χλαδια τις λαικις ικονομίας	»	39
Οπι κιεςπάνι πόλεμος για το μαντέμι	»	40
Το „μιτρικο“ εργοστάσιο το χομπινάτου το Δνεπροβρες	»	41
Νεος δρόμος απτο υραλ για το χάρβυνο το Κυζμπας	»	41
Πέντε φορες γριγορότερα παρα το Δνεπροστροι	»	42
Το μέταλο το μέλοντα	»	42
Ι επιτιχίες-μας οσον αφορα, τιν εκςόρικι τι μετάλυ	»	43
Ι ειδερένιι μαστόριδες	»	44
Το πλάνο τις μιχανοκατασκεβις για το 1932	»	45
Μιχανες ιτα σοβχόζια κε τα χολχόζια	»	45
Τα χάρβυνο ίνε τροφι των μιχανον. Το νέφτι ίνε το έμα τις βιομιχανίας. Ι πιγες τις θερμότιτας κε τις ενέργιας	»	45
Το χάρβυνο	»	46
Το Κυζμπας — 400 διεκεκτόμιρια τόνι	»	46
Γιατι πρέπι να αναπτίχυμε με γλίγορα τέμπα τι βιομιχανία χαρβύνου ιτο Κυζμπας	»	47
Το χτίζιμο προχορι	»	48
Χτίζομε ιτο Κυζμπας χιμικα εργοστάσια κε ιλεχτροσταθμιος	»	48
Ο τρίτος „Πανενοτικος θερμαστις“	»	48
Σαπροπελίτια	»	48
Πρέπι να μιχανοπίζυμε τιν εκςόρικι το χάρβυνο — — — — —	»	49
Το χάρβυνο ιτον τελεφτέο χρόνο τις 1-ις πιατιλέτκας — — — — —	»	49
Προτα ιιικα απο χρεας κε χόκαλα — — — — —	»	50
Ι τόρφα — — — — —	»	50
ΝΕΦΤΙ		
Τα πέντε ιε διόμιςι — — — — —	»	51
Το νέφτι πυ νικα πάντα — — — — —	»	52
Ι μπενζίνα το Δζον Δι νικα τι Γερμανία — — — — —	»	53
Το ζοβετικο νέφτι — — — — —	»	54
Σε πια ραγιονια τις ΕΣΣΔ βρένι νέφτι — — — — —	»	55
Ι ΔΕΞΤΡΟΠΙΣΙ		
Ι ετρατια τον ιλεχτρικον εργατον — — — — —	»	55
Ι πάτρονες τις ιλεχτροπίσις — — — — —	»	56
Πάνο ιτα χνάρια τις φοτιας — — — — —	»	56
Ι λαμπίτζα το Ιλιτζ ιτο Βόριο-Κάβκασο — — — — —	»	57
Το δάμαζμα το Συλαχ — — — — —	»	58
Ι ιλεχτρικι χαρδια τις Καπαρτινο Παλχάριας — — — — —	»	59
Πο ένκιτε ι δίναμι τις ιλεχτροπίσις — — — — —	»	60
Ι επιτ χίες-μας ιτιν ιλεχτροπίσι τις ΕΣΣΔ — — — — —	»	60
Εχτελύμε το λεινικο πλάνο τις ιλεχτροπίσις — — — — —	»	61

Ο τακσικός εχτρος δεν κιμάτε —	—	—	—	—	—	» Σελ. 61
I εργατική τάχι σ οδιγή το χωρί στο σοσιαλιζμό	—	—	—	—	—	» 64
Το Σελμας το Ροστοφ	—	—	—	—	—	» 65
ΤΟ ΤΡΑΝΣΠΟΡΤ						
I ποταμι τον φορτίον	—	—	—	—	—	» 66
Στον αγόνα για το τράνσπορτ	—	—	—	—	—	» 67
Το τράνσπορτ στι δέφτερι πιατιλέτκα	—	—	—	—	—	» 68
I ιλεχτροπίσι κε i μιχανοπίσι το τράνσπορτ	—	—	—	—	—	» 69
Δρόμος-γίγαντας	—	—	—	—	—	» 70
Πος θα πλιειάς i Σιβιρία στι Μόσχα	—	—	—	—	—	» 70
Τυρκιπ	—	—	—	—	—	» 71
I δρομις τις Πιατιλέτκας	—	—	—	—	—	» 71
Το ταχιδρομίο κε ο τιλέγραφος	—	—	—	—	—	» 72
Τελέφορο	—	—	—	—	—	» 73
Εφιμερίδα δίχος χαρτι	—	—	—	—	—	» 74
I ΚΟΛΕΧΤΙΒΟΠΙΣΙ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙ						
Τα μεγάλα λόγια το μεγάλου αρχιγυ	—	—	—	—	—	» 74
I βιομιχανία στο αγροτικο νικοκιρίο	—	—	—	—	—	» 75
I μεγάλι κε i μικρι παραγογι στο αγροτικο νικοκιρίο	—	—	—	—	—	» 77
I χριειμοπίσι μιχανον	—	—	—	—	—	» 77
I χριειμοπίσι τον πρόδον τις επιειμις κε τεχνικις στο αγροτικο νικοκιρίο	—	—	—	—	—	» 77
I ορθι οργάνος το χόπυ	—	—	—	—	—	» 78
ΔΙΟ ΔΡΟΜΙ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙ						
O καπιταλιστικος δρόμος	—	—	—	—	—	» 79
O σοσιαλιστικος δρόμος	—	—	—	—	—	» 80
Πος να καταστραφι i εκμετάλεπτι	—	—	—	—	—	» 81
I απόπιρες τις διάσπασι τις σοσιαλιστικις ανασινχρότισις το αγροτικο νικοκιρίου	—	—	—	—	—	» 82
I μεγάλι ετροφι	—	—	—	—	—	» 83
Εμπρος θα πάνε τα σοβχόζια	—	—	—	—	—	» 84
I σοσιαλιστικι πόλι το ειτηρον	—	—	—	—	—	» 85
I ΜΤΣ — ετήριγμα τις σοσιαλιστικις γεοργιας	—	—	—	—	—	» 87
Στις αδελφις-γόρτευς	—	—	—	—	—	» 87
O λενινιστικος δρόμος στο κολχόζικο χτίσιμο	—	—	—	—	—	» 89
To πλάνο τις κολεχτιβοπίσις	—	—	—	—	—	» 90
Στο μάρο χόμα	—	—	—	—	—	» 92
O Πέτρος Διάχοβ (πίμα)	—	—	—	—	—	» 93
Κάτο i κυλαχια	—	—	—	—	—	» 94
To τέλος το κυλάχο Σόστιν	—	—	—	—	—	» 94
To κόμα κε i εργατικη τάχι κεριζόνυν						
τα απομινάρια το καπιταλιζμο στο χοριο	—	—	—	—	—	» 95
To οργανοτικο-νικοκιριαχο δινάμομα τον κολχοζιον	—	—	—	—	—	» 97
Για τιν κατανανκαστικι κινονικοπίσι το ζόν	—	—	—	—	—	» 99
To πλάνο τις χλεποζαγατόφκας, τις εκοτοζαγατόφκας κε i έβρινι το κολχόζικυ εμποριύ	—	—	—	—	—	» 100
I σιμαχια με τιν αγροτια	—	—	—	—	—	» 102
Πος οργανόνετε κε πο: δικιέτε το αγροτικο αρτέλι	—	—	—	—	—	» 103
I εκι ορι το ε. Στάλιν — θάσι ολις τις δυλιας για τιν οργάνος το χόπυ στα κολχόζια	—	—	—	—	—	» 104

Εμπρος στον αγόνα ενάντια στιν απελίτζα στο κολχός:	» Σελ. 104
I μπριγάτα στο κολχός:	» 105
I φρύρικι το κόπω στα κολχόζια:	» 105
Πός πρέπει να μιραστυν τα έσοδα στο κολχός:	» 105
Τα κολχόζια κε i σοιαλιστικι αναδιαπεδαγόγισι τις αγροτικις:	» 107
Γενιέτε νέος άνθρωπος:	» 108
Γλίτοσαν το κολχός:	» 108
Πολεσεβίκι προετιμασία:	» 109
I γινέκα στις πρότες γραμμες:	» 109
Κάτο i ειμιλάντι:	» 110
Κάτο απτο κινονικο κοντρολ:	» 110
Τα πεδια στο κολχός:	» 110
I δέφτερι πιατιλέτκα τη αγροτικου νικοκιριου:	» 111
Το προβλίματα τις αγροτικο-νικοκιριακις πιατιλέτκας στο B. Κάρκασο:	» 113
Νικύσαμε, νικύμε κε θα νικίσυμε:	» 113

ΠΟ ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟ ΠΛΑΝΟ ΤΥ ΜΟΡΦΟΤΙΚΥ ΧΤΙΣΙΜΑΤΟΣ

O αγόνας για τις γνόσες:	» 114
Τρις ιστορικες απόφασες:	» 115
Για τιν πιότιτα τις μάθισις:	» 115
Πρέπει να ξινδεθι i θεορία με τιν πραχτικι:	» 116
I οδιγίες τη Δένιν:	» 116
Ας βγάλομε σιμπεράζματα:	» 117
Για τι δυλια τις πιονέρικις οργάνωσις:	» 118
Γενικι ιποχρεοτικι εκμάθισι:	» 119
Ιταν δίσκολο, μα το κατορθώσαμε:	» 119
I „γενικι ιποχρεοτικι εκμάθισι“ στη Γερμανία:	» 121
I ενγραμματοσίνι στην ΕΣΣΔ:	» 122
I άρκισι τις ενγραμματοσίνις στην ΕΣΣΔ στο τελεφτέο πεντάχρονο:	» 123
Πός παι το λικειτάρικμα τις αγραμματοσίνις τον αγράμματον:	» 123
Πος παι i εκμάθισι τον πεδιον σχολικις ιλικίας:	» 123
Το αυλ Δημορ κατάντικε αγνόριστο:	» 123
Διο αλφάδιτα:	» 124
I προσκολικι ανατροφι:	» 126

I EXTELEESI TIS PIATILETAKAS EKSEARTIETE APTIN EXTELEESI TON PLANON TON KSEKHORIESTON KLAADION TY TIKOKIRIY.

„Βιδες μιας μεγάλις μιχανις“:	» 127
-------------------------------	-------

I ESSΔ MΠΙΚΕ ΣΤΙΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΥ

I χόρα τη σοσιαλιζμο:	» 127
-----------------------	-------

ΔΙΟ KOZMI — O ΚΑΠΙΤΑΔΙΣΤΙΚΟΣ ΚΙ O ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ

Διο διχτατορίες:	» 129
Στις καπιταλιστικις χόρες στα λόγια iπάρχι ελεφτερια στα έργα — σχλαβια:	» 129
I εργάτες οπλιζοντε με κυλτύρα:	» 130
I καπιταλιστες i περαςπιζοντε με τιν αγρικια:	» 130
O Διαιμ κε o Τεντι:	» 131
Zηναν Ζακαρ:	» 132

Πος ζυν ο εργαζόμενι στις απικίες — — — — —	» Σελ. 133
Ο Β. Ι. Λένιν κ' ο καταπιεζόμενι λαι τις Αγαπολίς — — — — —	» 133
Ι ιλικι κατάστασι των εργαζόμενον — — — — —	» 134
Ι ΕΣΣΔ ίνε ο μαχιτικι μπριγάτα το πανχόζμιω προλεταριάτου — — — — —	» 134

ΤΟ ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΟ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ (ΠΚΚ(μπ))

Το ΠΚΚ(μπ) ίνε το προτοπόρο τάγμα τις εργατικις τάκης — — — — —	» 136
Ι κοματικι γιατζέικα καθοδιγι — — — — —	» 136
Τα κομυνιστικα κόματα στις χόρες το καπιταλ — — — — —	» 137
Τα κομυνιστικα κόματα καθοδιγυν τον αγόνα τον εργαζόμενον τον απικιον — — — — —	» 138
Το Κομιντερν — — — — —	» 140
Ι απίχιει το Οχτώβρι-μας σόλον τον κόζμο — — — — —	» 141
Ο κόπος τον πεδίον στις καπιταλιστικες χόρες — — — — —	» 141
Ι κατάστασι τον εργατον στιν Κίνα — — — — —	» 143
Ο κινέζικος κόκκινος στρατος — — — — —	» 143
Το πανκινέζικο σιγέδριο το σοβετιον — — — — —	» 144
Το ΠΚΚ(μπ) — σεξια το Κομιντερν — — — — —	» 144
Κ Ι Μ — — — — —	» 144
Προφιντερν — — — — —	» 145
Ι καπιταλιστες ακονίζουν τα δόντια — — — — —	» 146
Ας ίμαστε άγριπνι — — — — —	» 147
Βοιθιτικο λεκξικο — — — — —	» 149

Редактировали Х. КАЧАЛОВ
 В. ПЕТРИДИ

Тех. Редактор
Ф. Григориади.

Сдано в набор 5/X Сдано в печать 10/X
Тип. греч. изд-ства. "Коммунистис" Ростов-Дон
Упол. Крайлит 05007 Зак 1013. Об'ем 9,7 п.л. ст.ф. 65 176x250 Тир. 3.600

ТИП
ЦЕНА 1 р. 40 коп.

ЯКОВЛЕВ

ОБЩЕСТВОВЕДЕНИЕ

для 4-го года обучения I ступени
